ARCANA COELESTIA,

QUAE IN

SCRIPTURA SACRA,

SEU

VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA:

HIC QUAE IN

EXODO,

UNA CUM MIRABILIBUS

QUAE VISA SUNT

IN MUNDO SPIRITUUM, ET IN COELO ANGELORUM.

OPUS

EMANUELIS SWEDENBORG.

AD FIDEM EDIT. PRINCIP. 1749 ss. LONDINI EXCUSAE
DENUO CASTIGATIUS EDIDIT

D: JO. FR. IM. TAFEL.

PARTIS TERTIAE

VOL. II.

SEU TOTIUS OPERIS VOL. XIII.

IDQUE ULTIMUM.

PROSTAT

TUBINGAE

IN BIBLIOPOLIO ZU - GUTTENBERG.

1842.

EXODI

CAPUT VIGESIMUM NONUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

9974. Qui credunt, quod per bona quae faciunt, mereantur coelum, bona faciunt ex se, et non ex Domino.

9975. Bona, quae homines faciunt ex se, sunt omnia non bona, quia fiunt propter se, quoniam propter remunerationem, ita ex illis spectant se primario: at bona quae homines faciunt ex Domino, sunt omnia bona, quoniam fiunt propter Dominum et propter proximum; ita in illis spectant Dominum et proximum primario.

9976. Quare qui meritum ponunt in operibus, amant se, et qui amant se, contemnunt proximum, imo irascuntur Ipsi Deo, si non speratam mercedem accipiant, nam mercedis gratia faciunt.

9977. Inde patet, quod opera eorum non sint ex amore coelesti, ita nec ex vera fide, nam fides quae spectat bonum ex se, et non ex Deo, non est vera fides: tales non possunt coelum recipere in se: ex amore coelesti et ex vera fide est coelum apud hominem.

9978. Qui in operibus ponunt meritum, non possunt pugnare contra mala quae ab infernis, nam ex se nemo id potest: sed qui non ponunt in operibus meritum, Dominus pro illis pugnat et vincit.

9979. Solus Dominus meruit, quia solus ex Se vicit inferna, et subjugavit ea: inde est Solus Dominus Meritum et Justitia.

9980. Praeterea homo ex se non est nisi quam malum, ita facere bonum ex se, est a malo.

9981. Quod non faciendum sit bonum mercedis gratia, docet Ipse Dominus apud Lucam, „*Si amatis eos qui vos amant, quae vobis gratia est; si benefacitis iis qui vobis benefaciunt, quae vobis gratia est; nam peccatores idem faciunt: potius amate inimicos vestros et benefacite, atque mutuo date nihil sperantes, tunc erit merces vestra magna, et eritis filii Altissimi,*" VI: 32. 33. 34. 35. Quod homo nec possit facere bonum ex se, ut sit bonum, sed a Domino, etiam Dominus docet apud Johannem, „*Non potest homo sumere quicquam, nisi sit datum illi e coelo,*" III: 27: et alibi, „*Jesus dixit, Ego sum vitis, vos palmites; qui manet in Me, et Ego in illo, hic fert fructum multum; quia sine Me non potestis facere quicquam,*" XV: 5.

9982. Credere quod remunerentur si bonum faciunt, non damnosum est apud illos qui in innocentia sunt, ut apud infantes et apud simplices; ast se confirmare in illo cum adulti fiunt, damnosum est: homo enim initiatur in bonum per spectare remunerationem, et absterretur a malo per spectare punitionem; sed quantum in bonum amoris et fidei venit, tantum removetur a spectare meritum in bonis quae facit.

9983. Facere bonum, quod est bonum, erit ex amore boni, ita propter bonum; qui in illo amore sunt, abhorrent meritum, nam amant facere, et inde faustum percipiunt; et vice versa, contristantur si credatur, quod fiat propter aliquid sui. Se habent illa paene sicut qui bonum faciunt amicis amicitiae causa, fratri fraternitatis causa, uxori et liberis uxoris et liberorum causa, patriae patriae causa, ita ex amicitia et ex amore; qui bene cogitant, etiam dicunt et persuadent, quod non benefaciant propter se sed propter illos.

9984. Ipsa jucunditas, quae inest amori faciendi bonum absque fine remunerationis, est merces, quae manet in aeternum, nam omnis affectio amoris inscripta vitae permanet; in illum insinuatur coelum et felicitas aeterna a Domino.

CAPUT XXIX.

1. Et hoc verbum, quod facies illis, ad sanctificandum eos, ad fungendum sacerdotio Mihi: sume juvencum unum filium armenti, et arietes duos integros.

2. Et panem azymorum, et placentas azymorum mixtas oleo, et lagana azymorum uncta oleo; simila triticorum facies ea.

3. Et dabis illa super corbem unum, et appropinquare facies illa in corbe; et juvencum et duos arietes.

4. Et Aharonem et filios ejus appropinquare facies ad ostium Tentorii conventus, et lavabis eos aquis.

5. Et accipies vestes, et indues Aharonem tunica, et pallio ephodi, et ephodo, et pectorali, et cinges illum cingulo ephodi.

6. Et pones cidarim super caput ejus, et dabis coronamentum sanctitatis super cidarin.

7. Et accipies oleum unctionis, et fundes super caput ejus, et unges eum.

8. Et filios ejus appropinquare facies, et indues illos tunicis.

9. Et accinges illos baltheo, Aharonem et filios ejus, et alligabis illis tiaras, et erit illis sacerdotium in statutum saeculi: et implebis manum Aharonis, et manum filiorum ejus.

10. Et appropinquare facies juvencum ante Tentorium conventus, et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput juvenci.

11. Et mactabis juvencum coram Jehovah ad ostium Tentorii conventus.

12. Et accipies ex sanguine juvenci, et dabis super cornua altaris digito tuo; et omnem sanguinem effundes ad fundamentum altaris.

13. Et accipies omnem adipem tegentem intestina, et reticulum super jecore, et duos renes, et adipem qui super illis, et adolebis altare.

14. Et carnem juvenci, et pellem ejus, et fimum ejus, combures igne extra castra; peccatum hoc.

15. Et arietem unum accipies, et imponent Aharon et filii ejus manus suas super caput arietis.

16. Et mactabis arietem, et accipies sanguinem ejus, et asperges super altare circumcirca.

17. Et arietem secabis in segmenta sua, et lavabis intestina ejus, et crura ejus, et dabis super segmenta ejus, et super caput ejus.

18. Et adolebis cum toto ariete altare, holocaustum hoc Jehovae, odor quietis, ignitum Jehovae hoc.

19. Et accipies arietem secundum, et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput arietis.

20. Et mactabis arietem, et accipies ex sanguine ejus, et dabis super auriculam auris Aharonis, et super auriculam auris filiorum ejus dextrae, et super pollicem manus eorum dextrae; et super pollicem pedis eorum dextri, et asperges sanguinem super altare circumcirca.

21. Et accipies ex sanguine qui super altari, et ex oleo unctionis, et sparges super Aharonem, et super vestes ejus, et super filios ejus, et super vestes filiorum ejus cum illo, et sanctus ille, et vestes ejus, et filii ejus, et vestes filiorum ejus cum illo.

22. Et accipies de ariete adipem, et caudam, et adipem tegentem intestina, et reticulum jecoris, et duos renes, et adipem qui super illis, et armum dextrum, quia aries impletionum ille.

23. Et tractam panis unam, et placentam panis olei unam, et laganum unum, e corbe azymorum, quae coram Jehovah.

24. Et pones omnia super volis Aharonis, et super volis filiorum ejus, et agitabis illa agitationem coram Jehovah.

25. Et accipies ea de manu eorum, et adolebis altare super holocausto, ad odorem quietis coram Jehovah, ignitum hoc Jehovae.

26. Et accipies pectus de ariete impletionum, qui Aharoni, et agitabis illud agitationem coram Jehovah, et erit tibi in portionem.

27. Et sanctificabis pectus agitationis, et armum sublationis, quod agitatum, et qui sublatus de ariete impletionum, de eo qui Aharoni, et de eo qui filiis ejus.

28. Et erit Aharoni et filiis ejus in statutum saeculi a cum

filiis *Israëlis*, quia sublatio haec, et sublatio erit a cum filiis de sacrificiis pacificis illorum, sublatio illorum Jehovae.

29. Et vestes sanctitatis quae Aharoni erunt filiis ejus post illum, ad ungendum in illis, et ad implendum in illis manum eorum.

30. Septem diebus induet illas sacerdos post eum de filiis ejus, qui intrabit in Tentorium conventus ad ministrandum in sancto.

31. Et arietem impletionum accipies, et coques carnem ejus in loco sancto.

32. Et comedet Aharon et filii ejus carnem arietis, et panem qui in corbe, ad ostium Tentorii conventus.

33. Et comedent illa, in quibus expiatum, ad implendum manum eorum, ad sanctificandum illos; et alienus non comedet, quia sanctum illa.

34. Et si relictum fuerit de carne impletionum, et de pane usque ad mane, et combures relictum igne, non comedetur, quia sanctum hoc.

35. Et facies Aharoni et filiis ejus ita, secundum omne quod praecepi tibi: septem diebus implebis manum eorum.

36. Et juvencum peccati facies in diem super propitiationibus, et mundabis a peccato super altari in propitiando te super illo, et unges illud ad sanctificandum illud.

37. Septem diebus propitiabis super altari, et sanctificabis illud, et erit altare sanctum sanctorum; omnis tangens altare sanctificabitur.

38. Et hoc quod facies super altari; agnos filios anni duos in diem, juge.

39. Agnum unum facies in mane, et agnum alterum facies inter vesperas.

40. Et decima similae mixtae oleo tuso, quadrans hinis, et libamen quadrantis hinis vini agno primo.

41. Et agnum secundum facies inter vesperas, secundum mincham matutinam, et secundum libamen ejus, facies illi, ad odorem quietis, ignitum Jehovae.

42. Et holocaustum juge in generationes vestras ad ostium Tentorii conventus coram Jehovah, ubi conveniam vobis ad loquendum ad te ibi.

43. Et conveniam ibi filiis Israëlis, et sanctificabitur in gloria mea.

44. Et sanctificabo Tentorium conventus, et altare, et Aharonem, et filios ejus sanctificabo ad fungendum sacerdotio Mihi.

45. Et habitabo in medio filiorum Israëlis, et ero illis in DEUM.

46. Et cognoscent quod Ego JEHOVAH DEUS eorum, qui eduxi illos e terra Aegypti, ad habitandum Me in medio illorum; Ego JEHOVAH DEUS illorum.

CONTENTA.

9985. Agitur in sensu interno in hoc Capite de Glorificatione Domini quoad Humanum, quod significatur per inaugurationem Aharonis et filiorum ejus in Sacerdotium.

SENSUS INTERNUS.

9986. Vers: 1. 2. 3. *Et hoc verbum quod facies illis ad sanctificandum eos ad fungendum sacerdotio Mihi: sume juvencum unum filium armenti, et arietes duos integros. Et panem azymorum, et placentas azymorum mixtas oleo, et lagana azymorum uncta oleo, simila triticorum facies ea. Et dabis illa super corbem unum, et appropinquare facies illa in corbe; et juvencum et duos arietes.* Et hoc verbum quod facies illis, significat legem ordinis: ad sanctificandum illos, significat repraesentationem Domini quoad Divinum Humanum: ad fungendum sacerdotio Mihi, significat ad repraesentandum omne opus salvationis ab Ipso: sume juvencum unum filium armenti, significat purificationem naturalis seu externi hominis: et arietes duos integros, significat purificationem spiritualis seu interni hominis: et panem azymorum, significat purificationem coelestis in intimo hominis: et placentas azymorum mixtas oleo, significat purificationem coelestis medii: et lagana azymorum uncta oleo, significat coeleste in externo homine: simila triticorum facies ea, significat verum quod ex Divino Bono: et dabis illa

super corbem unum, significat sensuale in quo illa: et appropinquare facies illa in corbe, significat sic praesentiam omnium: et juvencum et duos arietes, significat naturale seu externum hominis, ac spirituale seu internum ejus, quae purificanda.

9987. Et hoc verbum quod facies illis, quod significet legem ordinis, constat ex significatione verbi, quod sit Divinum Verum, et inde Lex ordinis, de qua sequitur: Verbum in communi sensu significat enuntiatum oris seu sermonem; et quia sermo est mentis cogitatio per voces enuntiata, ideo verbum significat rem quae cogitatur, inde omnis res quae realiter existit, et est aliquid, in Lingua originali dicitur verbum; at in sensu eminente est Verbum Divinum Verum, ex causa, quia omne quod realiter existit, et quod est aliquid, ex Divino Vero est; ideo dicitur apud Davidem, „*Per verbum Jehovae coeli facti sunt, et per spiritum oris Ipsius omnis exercitus eorum*," Psalm: XXXIII: 6, ubi Verbum Jehovae est Divinum Verum procedens a Domino; spiritus oris Jehovae est vita inde; coeli inde facti, et omnis exercitus eorum, sunt angeli, quatenus sunt receptiones Divini veri; quod coeli sint angeli, est quia illi constituunt coelum; et quia Angeli sunt receptiones Divini Veri, ideo per Angelos in sensu abstracto, significantur Divina Vera quae a Domino, videatur n: 8192, et quod exercitus coelorum in eodem sensu sint Divina vera, n: 3448. 7236. 7988: inde constare potest, quid per Verbum significatur apud Johannem, „*In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil, quod factum est: et Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis, et vidimus gloriam Ipsius*," I: 1. 3. 14; quod Dominus ibi per Verbum intelligatur, patet, nam dicitur quod Verbum Caro factum sit: quod Dominus sit Verbum, est quia Dominus, cum in mundo erat, fuit Ipsum Divinum Verum, et cum abivit e mundo, Divinum Verum ab Ipso processit, videantur loca citata, n: 9199 fin: et 9315 fin: Quod Verbum in supremo sensu sit Dominus quoad Divinum Verum, seu quod idem, quod Verbum sit Divinum Verum procedens a Domino, constat a pluribus locis, ut apud Davidem, „Clamaverunt ad Jehovam, et *misit Verbum suum*, et *sanavit eos*," Psalm: CVII: 20. Apud Johannem, „*Verbum Pa-*

tris non habetis manens in vobis, quia Quem misit Ille, Huic vos non creditis: nec vultis venire ad Me, ut vitam habeatis," V: 38. 40. Apud Eundem, „*Ego dedi illis verbum tuum*, ideo mundus odio habet eos; *sanctifica eos in veritate tua, verbum tuum veritas est*," XVII: 14. 17. Et in Apocalypsi, „Insidens equo albo, indutus erat vestimento tincto sanguine, et *vocatur Nomen Ipsius Verbum Dei;* et habebat super vestimento suo, et super femore suo, nomen scriptum, Rex regum et Dominus dominorum," XIX: 13. 16; ex his et ex aliis locis constat, quod Divinum Verum procedens a Domino sit Verbum, et in supremo sensu Dominus quoad Divinum Verum, nam dicitur quod Nomen insidentis equo albo sit Verbum Dei, et quod Ille sit Rex regum, et Dominus dominorum; et quia Verbum est Divinum Verum, ideo dicitur quod indutus esset vestimento tincto sanguine, nam per vestimentum significatur verum, n: 9952, et per sanguinem Verum ex bono; videantur haec plenius explicata n: 2760. 2761. 2762. Inde est, quod omne Verum quod a Divino, dicatur Verbum, ut apud Joëlem, „Jehovah edidit vocem suam coram exercitu suo, magna valde castra Ipsius, *quia* [1] *innumerus qui facit verbum Ipsius*," II: 11, vox quam edit Jehovah est verum a Divino, n: 9926; castra Jehovae sunt coelum, n: 4236. 8193. 8196; inde patet, quod innumerus qui facit verbum sit qui facit verum Divinum. Apud Matthaeum, „*Qui audit verbum regni*, et non attendit, venit malus, et rapit quod seminatum est in corde ejus: qui super petrosa seminatus, est *qui verbum audit*, et statim cum gaudio accipit illud, non autem habet radicem: qui inter spinas seminatus, est *qui verbum audit*, sed cura saeculi et fraus divitiarum *suffocat verbum:* qui in terram bonam seminatus, est *qui verbum audit et attendit*, et inde fructum fert," XIII: 19 ad 23, quod verbum ibi sit verum Divinum, absque explicatione patet; verbum regni dicitur, quia est verum Coeli et Ecclesiae, nam regnum est Coelum et Ecclesia. Inde constare potest, quod verba sint Divina vera quae a Domino, ut apud Johannem, „*Verba quae Ego loquor vobis*, spiritus sunt et vita sunt," VI: 63: ideo quoque praecepta decalogi vocantur „*decem verba*," Exod: XXXIV: 28: Quod Verbum sit lex ordinis, est quia Divinum Verum procedens a Domino facit ordinem in coelis, usque adeo,

ut id ibi sit ordo, inde leges ordinis coelestis sunt Divina vera, videatur n: 1728. 1919. 2447. [2] 2258. 4839. 5703. 7995. 8513. 8700. 8988. Lex ordinis, quae significatur per verbum in hoc Capite, est quomodo Dominus Humanum suum glorificavit, hoc est, Divinum fecit, nam de illa re in sensu interno hic agitur; et inde in sensu respectivo de regeneratione hominis, nam regeneratio hominis est imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 4402. 5688. 3245. 3246; [3] quod id imprimis sit lex ordinis, est quia Dominus quoad Divinum Humanum est Ordo in coelis; et quia omnis qui regeneratur, ad illum ordinem redigitur; quapropter qui in illo ordine sunt, in Domino sunt.

9988. Ad sanctificandum illos, quod significet ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Humanum, constat ex significatione sanctificare, quod sit repraesentare Dominum quoad Divinum Humanum, de qua n: 9956; [4] quod id sit sanctificare, est quia Dominus solus est Sanctus, et quia omne sanctum procedit ab Ipso, ac omnis sanctificatio repraesentat Ipsum, n: 9479 9680. 9820.

9989. Ad fungendum sacerdotio Mihi, quod significet omne opus salvationis ab Ipso, constat ex significatione sacerdotii, quod sit repraesentativum Domini quoad opus salvationis, de qua n: 9809.

9990. Sume juvencum unum filium armenti, quod significet purificationem naturalis seu externi hominis, constat ex significatione juvenci, quod sit bonum innocentiae et charitatis in naturali seu externo homine, de qua n: 9391; et quia dicitur filius armenti, significatur etiam verum illius boni, nam filius est verum, et armentum est naturale, quod filius sit verum, videatur n: 489. 491. 533. 2623. 3373. 9807; et quod armentum sit naturale, n: 2566. 5913. 8937; quod per juvencum filium armenti hic significetur purificatio naturalis seu externi hominis, est quia ille sacrificabatur, et per sacrificia significabatur purificatio a malis et falsis, seu expiatio, hic purificatio a malis et falsis, quae in naturali seu externo homine; purificatio autem in spirituali seu interno homine significatur per holocaustum ex ariete. Ut sciatur quid singula holocausta et sacrificia repraesentabant, sciendum est, quod in homine sit externum et

internum, et quod in utroque sit quod se refert ad verum et quod ad bonum; quapropter cum regenerandus est homo, regenerandus est quoad externum et quoad internum, et in utroque quoad verum et quoad bonum; sed antequam homo regenerari potest, purificandus est a malis et a falsis, nam illa obstant; purificationes externi hominis repraesentabantur per holocausta et sacrificia ex bovibus, juvencis et hircis; purificationes autem interni hominis per holocausta et sacrificia ex arietibus, haedis, et capris; purificatio autem ipsius interni, quod intimum, ex agnis; quapropter ex ipsis animalibus, quae sacrificabantur, constare potest quae purificatio seu expiatio repraesentabatur. Dicitur quae purificatio seu expiatio repraesentabatur, quia holocausta et sacrificia non purificabant seu expiabant hominem, sed modo purificationem seu expiationem repraesentabant; nam quis non scire potest, quod talia non aliquid mali et falsi apud hominem tollant, videantur loca ex Verbo, n: 2180; quod non sustulerint, sed modo repraesentaverint, erat causa, quia apud gentem Israëliticam et Judaicam institutum fuit repraesentativum Ecclesiae, per quod conjunctio facta est cum coelis, ac per coelos cum Domino, de qua re videantur quae in locis citatis n: 9320 fin: et n: 9380, ostensa sunt. Quid autem in specie repraesentabatur per holocausta et sacrificia ex juvencis, et arietibus, et ex agnis, videbitur in sequentibus hujus Capitis, nam de illis ibi agitur.

9991. Et arietes duos integros, quod significet purificationem spiritualis seu interni hominis, constat ex significatione arietis, quod sit internum hominis, ita spirituale ejus, de qua n: 2830; internum enim apud hominem dicitur spirituale, et externum naturale. Quod significetur purificatio, est quia holocausta ex arietibus facta sunt, et per holocausta et sacrificia in genere repraesentatae sunt purificationes a malis et falsis seu expiationes, et per holocausta et sacrificia ex arietibus purificationes seu expiationes interni seu spiritualis hominis, de quibus in sequentibus hujus Capitis, ubi de illis agitur.

9992. Et panem azymorum, quod significet purificationem coelestis in intimo homine, constat ex significatione panis, quod sit coeleste, de qua n: 2165. 2177. 3478. 9545; et ex significatione azymi, quod sit purificatum, de qua sequitur;

quod sit intimum hominis, est quia coeleste est bonum amoris, et bonum amoris est intimum: sunt tria apud hominem, quae consequuntur in ordine successivo; illa tria vocantur coeleste, spirituale et naturale; coeleste est bonum amoris in Dominum, spirituale est bonum charitatis erga proximum, et naturale inde est bonum fidei, quod quia est ex spirituali, vocatur spirituale naturale; nam similiter se habet apud hominem, prout in coelis; in intimo coelo, quod etiam tertium coelum vocatur, est coeleste, in secundo seu medio coelo est spirituale, et in primo seu ultimo coelo est naturale inde seu spirituale naturale: quod similiter se habeat apud hominem prout in coelis, est causa, quia homo qui in bono, est coelum in minima forma, videantur citata n: 9279. De tripartitione etiam coeli seu Regni coelestis, in sequentibus dicetur, ubi de placentis, et laganis ex simila triticorum. Quod azymum significet purificatum, est quia fermentum significat falsum ex malo, n: 2342, 7906; inde azymum seu infermentatum significat purum seu absque falso illo; quod fermentum significat falsum ex malo, est quia id falsum conspurcat bonum, et quoque verum, tum quia excitat pugnam, nam accedente illo falso ad bonum fit fervor, et ad verum fit collisio; inde est, quod minchah ex pane azymo, in holocaustis et in sacrificiis adhibita fuerit: ideo statutum est, quod „*omnis minchah, quam adferrent Jehovae, non conficeretur fermentata,*" Levit: II: 11: „*quod non sacrificarent super fermentato sanguinem sacrificii,*" Exod: XXIII: 18: quodque „in festo paschatis, *prorsus non comederent fermentatum*, et *quod qui comederet, exscinderetur ex Israële,*" Exod: XII: 15. 18. 19. 20; quod exscinderetur ex Israële, qui in festo Paschatis fermentatum ederet, fuit causa, quia festum paschatis significabat liberationem a damnatione, ac in specie liberationem a falsis ex malo, apud illos qui patiuntur se a Domino regenerari, videatur n: 7093. 9286 ad 9292; inde quoque festum illud vocabatur festum azymorum.

9993. Et placentas azymorum mixtas oleo, quod significet purificationem coelestis medii, constat ex significatione placentarum, quod sint coeleste medium, de qua sequitur; et ex significatione olei, quod sit bonum amoris, de qua n: 886. 4582. 4638; inde patet, quod per placentas mixtas oleo significetur

coeleste quod ex intimo, nam oleum est bonum amoris, quod intimum. Cum his ita se habet, coeli distincti sunt in duo Regna, quorum unum vocatur spirituale, alterum coeleste; Regno spirituali in coelis correspondet Intellectuale apud hominem, et Regno coelesti ibi correspondet Voluntarium ejus, n: 9835. in utroque Regno est Internum et Externum, sicut etiam apud hominem Intellectuale et Voluntarium, apud hominem enim est Intellectuale internum et externum, et est Voluntarium internum et externum; Intellectuale internum facit vitam spiritualem Interni hominis, et Intellectuale externum facit vitam spiritualem externi hominis; Voluntarium autem internum facit vitam coelestem interni hominis, et voluntarium externum facit vitam coelestem externi hominis: quod Internum et Externum apud hominem sit, constare potest unicuivis qui reflectit, imprimis ex hypocritis, dolosis, astutis, et malitiosis, quod illi interius apud se cogitent contra vera fidei, et quoque velint contra bona amoris coelestis, sed exterius cogitant et volunt cum illis, inde quoque loquuntur et agunt, ut coram mundo appareant: praeterea sciendum, quod utrumque Regnum, nempe Spirituale et Coeleste, in coelis sit tripartitum, est intimum ejus, est medium, et est externum, videatur n: 9873; intimum Regni coelestis est bonum amoris in Dominum, medium ibi est bonum amoris mutui, quod est bonum procedens inde, et externum est jucundum procedens ex eo bono; bina priora sunt in Interno homine apud illos qui in coelesti Regno Domini sunt, tertium autem est in externo homine apud eosdem: haec tria repraesentata sunt per panem azymorum, per placentas azymorum mixtas oleo, et per lagana azymorum uncta oleo; et purificatio illorum repraesentatur per oblationem trium illorum super altari una cum holocausto aut sacrificio. Quod talia in ordine significentur, constare potest solum ex eo, quod tria illa mandata sint, et quoque praeparatio illorum descripta in Libris Moschis: quod haudquaquam factum fuisset, nisi involvissent arcana Coeli et Ecclesiae, ad quid alioquin forent talia. Sed scio, quod arcana illa vix ab aliquo hodie capi possint, ex causa, quia mundanum est hodie omne in intellectu et voluntate, et qui cogitant de coelo et volunt illud, non aliam de illo ideam habent, nec habere volunt, quam naturalem et terrestrem, et

ubi talis *idea*, et talis voluntas, ita ubi talis amor, ibi arcana coeli *non* locum habent: prorsus aliter foret, si mens delectaretur coelestibus prae mundanis, nam illa, quibus delectatur homo, capiuntur; sicut cum delectatur arcanis status civilis in Regnis, et arcanis status moralis apud hominèm; per statum moralem intelligitur status amorum et affectionum, ac inde cogitationum, quorum arcana homo astutus facile appercipit, causa est, quia delectatur ducere alios per talia, ad aucupandum honores aut lucra, seu famam propter illa. Quod placentae significent coeleste [medium] in Interno homine, est quia in secundo ordine sunt, in primo enim est panis azymorum, in secundo sunt placentae mixtae oleo, et in tertio sunt lagana uncta oleo; tria illa vocabantur minchae, et offerebantur super altari una cum holocaustis et sacrificiis; describitur quomodo conficiendae in Levitico Cap: II, et quomodo offerendae variis in locis, ut quomodo ab Aharone die unctionis ejus, Levit: VI: 13 ad 16. Per placentas etiam in Verbo intelligitur bonum amoris in genere; inde est, quod panes facierum seu propositionis dicantur placentae, apud Moschen, „Sumes similaginem, et *coques illam duodecim placentas*, duarum decimarum erit *placenta una*; et pones super mensa coram Jehovah, et dabis super ordinem thus purum," Levit: XXIV: 5 ad 9, thus purum, quod dabatur super placentas, significabat verum ex bono coelesti, quod est ultimum, seu extremum Regni coelestis: etiam per placentas significatur bonum amoris in genere apud Jeremiam, „Filii colligunt ligna, et patres accendunt ignem, mulieres depsunt massam, *ad faciendum placentas Melecheth coelorum*, et ad libandum libamina diis aliis," VII: 18. Cap: XLIV: 19, facere placentas Melecheth coelorum, est colere ex bono amoris coelestis diabolum, et libare libamina diis aliis, est colere ex veris fidei Satanam, nam per melecheth coelorum significantur qui in inferno geniorum sunt, et per deos alios qui in inferno malorum spirituum, de quibus videatur n: 5977. 8593. 8622. 8625; qui in inferno geniorum sunt, simul sumti vocantur diabolus, qui autem in inferno malorum spirituum vocantur Satanas. Bonum autem amoris spiritualis significatur per placentas apud Hoscheam, „*Ephraim factus est placenta non conversa*," VII: 8, [5] sed placenta ibi exprimitur alio [6] nomine in Lingua originali,

quod significat bonum amoris spiritualis; placenta non conversa est, cum Externus homo regnat super Internum, cum hoc fit apud hominem, est ordo inversus, nam tunc externum imperat, ac Internum servit; Ephraim est Intellectuale Ecclesiae, quod illustratur et afficitur, cum recipiuntur vera et bona fidei.

9994. Et lagana azymorum uncta oleo, quod significet coeleste in externo homine, constat ex significatione laganorum, quod sint coeleste in externo homine, de qua sequitur; ex significatione azymi, quod sit purificatum, de qua supra n: 9992; et ex significatione olei, quod sit bonum amoris, de qua n: 886. 4582. 4638; inde patet quod per lagana azymorum uncta oleo, significetur coeleste in externo homine, quod procedit ordine a prioribus. Lagana dicuntur uncta oleo, at placentae mixtae oleo, ex causa quia lagana in tertio ordine sunt, et placentae in secundo, ut mox supra n: 9993, dictum; et quod in secundo ordine est, hoc procedit ab intimo immediate, et inde in se habet coeleste intimum, quod significatur per oleum; et quod in tertio ordine est, hoc procedit ab intimo mediate, nempe per id quod in secundo ordine est, ac inde non ita in se habet intimum, sicut id quod in secundo ordine est; ideo placentae, quia significant coeleste secundi ordinis, dicuntur mixtae oleo, et lagana, quia significant coeleste tertii ordinis, dicuntur uncta oleo. Sed haec aegre capi possunt, nisi sciatur quomodo se habet cum existentia rerum in ordine successivo, quae se habet sicut finis, causa, et effectus, intimum est finis, medium est causa, et ultimum est effectus, finis erit in causa ut sit causa illius finis, et causa erit in effectu ut sit effectus illius causae; finis non apparet in effectu sicut in causa, quia effectus longius abest a fine quam causa: ex his illustrari potest mens, quomodo res se habet cum intimo, medio, et externo in ordine successivo.

9995. Simila triticorum facies ea, quod significet verum quod ex Divino Bono, ex quo illa, constat ex significatione similae seu similaginis, quod sit verum, de qua sequitur; et ex significatione triticorum, quod sint bonum amoris, de qua n: 3941, ita in supremo sensu Divinum Bonum; et ex significatione facere illa, quod sit quod bona illa coelestia, quae significantur per panem, placentas, et lagana azymorum, sint ex illo vero. Cum his ita se habet; omnia vera et bona, quae in coe-

lis sunt, ex Divino Vero procedente ex Divino Bono Domini sunt; Divinum id Verum receptum ab Angelis in Regno coelesti, vocatur bonum coeleste, at in Regno spirituali receptum ab Angelis ibi vocatur bonum spirituale; nam utcunque Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini, vocatur Verum, usque tamen est bonum; causa quod dicatur Verum, est quia illud in coelis apparet, coram visu angelorum externo ibi, ut Lux, nam Lux ibi est Divinum Verum; sed calor in Luce illa, qui est bonum amoris, facit ut sit bonum: similiter se habet apud hominem, verum fidei cum procedit a bono charitatis, quod fit cum homo regeneratus est, tunc verum apparet ut bonum, quod etiam inde vocatur bonum spirituale, nam esse veri est bonum, ac verum est forma boni: inde constare potest, cur homo tam aegre distinguere potest inter cogitare et velle, dicit enim cum aliquid vult quod id cogitet, et saepe cum aliquid cogitat quod id velit, cum tamen distincta sunt sicut verum et bonum, nam esse cogitationis est voluntas, et forma voluntatis est cogitatio, sicut esse veri est bonum, et forma boni est verum, ut mox dictum est: quia homo tam aegre distinguit inter bina illa, ideo nec scit quid est esse vitae suae, et quod bonum id sit, et quod non verum nisi quantum ex bono existit: bonum pertinet ad voluntatem, et voluntas est id quod homo amat, quare verum non fit esse vitae hominis, priusquam id amat, et cum homo id amat, id facit; verum autem pertinet ad intellectum, cujus est cogitare, et cum cogitat id, loqui potest de eo, ac intelligere et cogitare verum absque velle et facere id datur, sed cum est absque velle, tunc non est appropriatum vitae hominis, quia in se non habet esse vitae ejus: quia tale ignorat homo, ideo tribuit fidei omne salutis, et vix aliquid charitati, cum tamen fides suum esse vitae habet a charitate, sicut verum a bono. Praeterea omne bonum apud hominem formatur per verum, influit enim bonum per viam internam a Domino, ac intrat verum per viam externam, et conjugium ineunt in Interno homine, sed aliter apud hominem et angelum spiritualem, et aliter apud hominem et angelum coelestem; apud hominem et angelum spiritualem fit conjugium in parte intellectuali, at in homine et angelo coelesti in parte voluntaria; via externa, per quam verum intrat, est per auditum et visum in intellectum;

via autem interna, per quam bonum influit a Domino, est per intimum ejus in voluntatem, de qua re videantur quae in locis citatis n: 9596, ostensa sunt: ex his patet, quod bona coelestia, quae per panem, placentas, et lagana azymorum significantur, existant per Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, et quod hoc intelligatur per quod ex simila triticorum facies illa. Quia ita est, ideo omnes minchae, quae vario modo conficiebantur, ex similagine mixta oleo fiebant, videatur Lev: II: 1 ad fin: Cap: VI: 13 ad 16. Num: VII: [13.] seq: Cap: XV: 2 ad 15. Cap: XXVIII: 11 ad 15. Quod Simila seu similago, ut et farina, sit verum quod ex bono, constat a sequentibus his locis; apud Ezechielem, „*Similam, mel,* et *oleum comedisti,* unde pulchra facta es valde," XVI: 13; dicuntur illa de Hierosolyma, per quam ibi intelligitur Antiqua Ecclesia, simila est verum ex bono illius Ecclesiae, mel est jucundum illius; oleum est bonum amoris, et comedere est appropriare; quare dicitur pulchra facta, nam pulchritudo spiritualis ex veris et bonis est. Apud Hoscheam, „Seges stans non illi, *germen non faciet farinam*, forte faciet, alieni deglutient eam," VIII: 7, seges stans est verum fidei ex bono in conceptione, n: 9146; germen non faciet farinam est sterilitas, quia non verum ex bono; alieni qui deglutient, sunt falsa ex malo quae consument. In Libro 1 Regum, „Dixit mulier Sidonis in Zorpa ad Eliam, quod non sit sibi ex quo placenta, *nisi plenitudo volae farinae in cado*, et parum olei in lenticula: dixit Elias quod faceret sibi placentam priori loco, et *cadus farinae non consumetur*, ac lenticula olei non deficiet: quod quoque factum est," XVII: 12 ad 15; per farinam ibi significatur verum Ecclesiae, et per oleum bonum ejus, nam per mulierem in Sidone repraesentatur Ecclesia quae in cognitionibus veri et boni est, et per Eliam prophetam Dominus quoad Verbum; inde patet quid Miraculum hoc involvit, nam omnia miracula, de quibus in Verbo involvunt talia quae Ecclesiae, n: 7337. 8364. 9086; inde patet, quid significat quod farinae cadus non consumetur, et lenticula olei non deficiet, si priori loco ex paucis suis faceret Eliae placentam, et posteriori filio suo; quod mulier sit Ecclesia, videatur n: 252. 253; quod Sidon sint cognitiones veri et boni, n: 1201; et quod Elias sit Dominus quoad

Verbum, n: 2762. 5247 fin: Apud Esaiam, „Filia Babelis, *sume molam*, et *mole farinam*," XLVII: 2, filia Babelis pro illis in Ecclesia qui in sancto externo sunt, sed in prophano interno; molere farinam pro eligere talia ex Verbi sensu literae, quae inserviunt confirmandis malis amorum sui et mundi, quod malum est prophanum, molere est eligere, et quoque ad favorem amorum illorum explicare; et farina est verum inserviens, videatur n: 4335; inde patet, quid sit molere, proinde quid commolitum, ut apud Jeremiam, „Principes manu eorum suspensi sunt, facies senum non honoratae sunt, *juvenes ad molendum abduxerunt*," Thren: V: 12. 13. Apud Moschen, „Moscheh accepit vitulum, quem fecerant, et combussit igne, et *commoluit*, usque dum fieret minutissimus, tunc sparsit super facies aquarum, et bibere fecit filios Israëlis," Exod: XXXII: 20. Deut: IX: 21: et apud Matthaeum, „Tunc duo erunt in agro, unus assumetur, alter derelinquetur; *duae molentes*, una assumetur, altera derelinquetur," XXIV: 40. 41; inde patet quid sit molere, quod in bono sensu sit vera ex Verbo eligere et explicare ut inserviant bono, et in malo sensu ut inserviant malo, videatur n: 7780; ex quo etiam constat, quid significat commolitum, proinde quid farina et simila.

9996. Et dabis illa super corbem unum, quod significet sensuale in quo illa, constat ex significatione corbis, quod sit sensuale; quod corbis sit sensuale, est quia sensuale est ultimum vitae hominis, et in ultimo se recondunt interiora omnia ordine, videatur n: 9828. 9836; et per vasa omnis generis in Verbo significantur externa, in quibus interiora, n: 3079; inde nunc est, quod dicatur, quod panis, placentae et lagana azymorum darentur in corbem, et adducerentur in corbe; quod sensuale apud hominem sit ultimum vitae ejus, videatur n: 9212. 9216: sed cum his ita se habet; sunt bina apud hominem, quae faciunt vitam ejus, intellectuale et voluntarium, ultimum intellectualis vocatur scientificum sensuale, et ultimum voluntarii vocatur jucundum sensuale; scientificum sensuale, quod est ultimum intellectualis, hauritur per binos sensus, qui sunt auditus et visus; et jucundum sensuale, quod est ultimum voluntarii, hauritur etiam per binos sensus, qui sunt gustus et tactus; ultimum perceptionis utriusque est odoratus: scientificum sen-

suale, quod est ultimum intellectualis, intelligitur in Verbo per scyphum seu poculum, nam vinum quod inibi, aut aqua, sunt vera quae partis intellectualis; jucundum autem sensuale, quod est ultimum voluntarii, intelligitur in Verbo per corbem seu canistrum; et quia ultimum est continens omnium interiorum, ideo quoque interiora per vasa illa intelliguntur, per scyphum seu poculum vera intellectualia, et in opposito sensu falsa, ac per corbem seu canistrum bona voluntaria, ac in opposito sensu mala; bona enim pertinent ad voluntatem, et vera ad intellectum; quod scyphi seu pocula sint vera intellectualia in complexu, videatur n: 5120. 9557; et quod corbes seu canistra sint bona voluntaria in complexu, n: 5144; sive dicas bona voluntaria, sive bona coelestia, idem est, pariter sive dicas vera intellectualia sive vera spiritualia; quod illa quae ponebantur in corbe, significent bona coelestia, videatur mox supra n: 9992. 9993. 9994. et quia sensuale, est ultimum eorum, et sic continens omnium, dicitur quod illa omnia in corbem darentur.

9997. Et appropinquare facies illa in corbe, quod significet sic praesentiam omnium, constat ex significatione appropinquare facere, quod sit conjunctio et praesentia, de qua n: 9378; et ex significatione corbis, quod sit sensuale in quo omnia, de qua mox supra n: 9996.

9998. Et juvencum, et duos arietes, quod significet naturale seu externum hominis, ac spirituale seu internum ejus, quae purificanda, constat ex significatione juvenci, quod sit naturale seu externum hominis, quod purificandum, de qua supra n: 9990; et ex significatione arietum, quod sint spirituale seu internum hominis, quod purificandum, de qua etiam supra n: 9991.

9999. Vers: 4 ad 9. *Et Aharonem et filios ejus appropinquare facies ad ostium Tentorii conventus, et lavabis eos aquis. Et accipies vestes, et indues Aharonem tunica, et pallio ephodi, et ephodo, et pectorali; et cinges illum cingulo ephodi. Et pones cidarim super caput ejus, et dabis coronamentum sanctitatis super cidarim. Et accipies oleum unctionis, et fundes super caput ejus, et unges eum. Et filios ejus appropinquare facies, et indues illos tunicis. Et accinges illos*

baltheo, Aharonem et filios ejus, et alligabis illis tiaras, et erit illis sacerdotium in statutum saeculi: et implebis manum Aharonis, et manum filiorum ejus. Et Aharonem et filios ejus, significat Dominum quoad Divinum Bonum et quoad Divinum Verum inde: appropinquare facies ad ostium Tentorii conventus, significat conjunctionem utriusque in coelo: et lavabis eos aquis, significat purificationem per vera fidei: et accipies vestes, ac indues Aharonem, significat repraesentativum Regni spiritualis Domini: tunica, significat intimum illius Regni: pallio ephodi, significat medium illius Regni: et ephodo, significat ultimum ejus: et pectorali, significat Divinum Verum elucens ex Divino Bono Domini: et pones cidarim super caput ejus, significat Divinam sapientiam: et dabis coronamentum sanctitatis super cidarim, significat Divinum Humanum Domini: et accipies oleum unctionis, significat repraesentativum inaugurationis in Divinum Bonum: et fundes super caput ejus, et unges eum, significat repraesentativum Divini Boni in Domino quoad totum Humanum: et filios ejus appropinquare facies, significat conjunctionem Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini: et indues illos tunicis, significat repraesentativum Divini spiritualis procedentis: et accinges illos baltheo, significat vinculum conjunctionis ut omnia teneantur in nexu, et inde in forma coelesti: Aharonem et filios ejus, significat Dominum quoad Divinum Bonum, et inde procedens Divinum Verum: et alligabis illis tiaras, significat intelligentiam ex sapientia: et illis erit sacerdotium, significat Dominum quoad opus salvationis in ordine successivo: in statutum saeculi, significat secundum leges ordinis aeternas: et implebis manum Aharonis, et manum filiorum ejus, significat repraesentativum Divinae potentiae Domini per Divinum Verum ex Divino Bono.

10,000. Et Aharonem et filios ejus, quod significet Dominum quoad Divinum Bonum, et quoad Divinum Verum inde, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, de qua n: 9806; et ex repraesentatione filiorum ejus, quod sit Dominus quoad Divinum Verum inde, de qua n: 9807.

10,001. Appropinquare facies ad ostium Tentorii conventus, quod significet conjunctionem utriusque in coelo, constat

ex significatione appropinquare facere, quod sit praesentia et conjunctio, ut supra n: 9997, hic conjunctio Divini Boni et Divini Veri a Domino in coelo; ex significatione ostii, quod sit introductio, de qua n: 8989; et ex repraesentatione Tentorii conventus, quod sit coelum, de qua n: 9457. 9481. 9485. 9963. Quod juvencus, arietes, panis, placentae, et lagana azymorum in corbe, et Aharon cum filiis sisterentur ad ostium Tentorii Conventus, et quod hi ibi induerentur vestibus et ungerentur, et illa ibi offerrentur super altari, erat causa, quia locus ubi ostium Tentorii conventus, repraesentabat conjugium Divini Boni cum Divino Vero; per Altare enim, quod etiam ad ostium Tentorii positum fuit, repraesentabatur Dominus quoad Divinum Bonum, et per Tentorium conventus repraesentabatur Dominus quoad Divinum Verum; inde per locum ad ostium Tentorii repraesentabatur conjunctio Boni et Veri, quae conjunctio vocatur conjugium coeleste: quod per Altare holocausti repraesentatus sit Dominus quoad Divinum Bonum, videatur n: 9964; et quod per Tentorium conventus repraesentatus sit Dominus quoad Divinum Verum, n: 9963; quod Altare ibi positum fuerit, constat apud Mosen, „Et Moscheh *Altare holocausti posuit ad ostium Tentorii,"* Exod: XL: 29: quod conjunctio boni et veri sit conjugium coeleste, et quod id sit coelum, videatur n: 2173. 2508. 2618. 2803. 3004 seq: [7] 3132. 3952. 4434. 6179. Ex his nunc patet, quod per appropinquare facere Aharonem et filios ejus ad ostium Tentorii conventus, significatur conjunctio utriusque, nempe Divini Boni et Divini Veri a Domino in coelo.

10,002. Et lavabis eos aquis, quod significet purificationem per vera fidei, constat ex significatione lavare aquis, quod sit purificatio per vera fidei, de qua n: 3147. 5954 fin: 9088; [8] quod omnis purificatio et regeneratio fiat per vera fidei, videatur n: 2799 med: 7044. 8635 ad 8640. [9] 8772; et quod aquae sint vera fidei, n: 739. 2702. 3058. 3424. 4976. 7307. 8568.

10,003. Et accipies vestes, et indues Aharonem, quod significet repraesentativum Regni spiritualis Domini, constat ex significatione vestium Aharonis, quod sint repraesentativum Regni spiritualis Domini, de qua n: 9814.

10,004. Tunica, quod significet intimum illius Regni, con-

stat ex significatione tunicae, qua indutus Aharon, quod sit Divinum spirituale immediate procedens ex Divino coelesti, ita intimum Regni spiritualis, de qua n: 9826. 9942.

10,005. Pallio ephodi, quod significet medium illius Regni, constat ex significatione pallii, quod sit Divinum spirituale mediate procedens ex Divino coelesti, ita medium Regni spiritualis, de qua n: 9825: quod dicatur pallium ephodi, est quia pallium pertinebat ad ephodum, distinguebatur etiam a tunica per cingulum; erant enim duo cingula, unum commune pro ephodo et simul pallio, alterum pro tunica solum, quod significabat quod illa Regni spiritualis, quae repraesentabantur per tunicam, distincta essent ab illis quae repraesentabantur per pallium et simul ephodum; cingulum seu baltheus significat vinculum commune, per quod in nexu tenentur interiora, n: 9828, et quoque per quod separatur unum ab altero, n: 9944. [10] Cum his ita se habet; sunt tria quae ordine consequuntur seu succedunt; illa tria in coelis vocantur Coeleste, Spirituale, et Naturale inde; coeleste est bonum amoris in Dominum, Spirituale est bonum charitatis erga proximum, ac Naturale inde est bonum fidei; Coeleste, quod est bonum amoris in Dominum, constituit intimum seu tertium coelum; Spirituale, quod est bonum *charitatis* erga proximum constituit medium seu secundum coelum, et Naturale inde, quod est bonum fidei, constituit ultimum seu primum coelum: quoniam vestes Aharonis repraesentabant Regnum spirituale Domini, n: 9814, ex dictis patet, quid Tunica repraesentavit, et quid pallium, ac quid ephodum, quod nempe Tunica repraesentaverit medium uniens Regni Spiritualis cum Regno coelesti, quapropter etiam illa per cingulum distincta fuit a pallio et ephodo, quae repraesentabant Regnum spirituale internum et externum; de Tunica, videatur n: 9826. 9942, de Pallio, n: 9825; et de Ephodo, n: 9824. [11] Idea hujus rei etiam haberi potest ex illis quae de Tentorio conventus, per quod repraesentatum est Coelum in quo Dominus, prius ostensa sunt; per intimum ejus, ubi Arca Testimonii, repraesentatum est intimum seu tertium coelum, per Habitaculum, quod erat extra Velum, repraesentatum est medium seu secundum coelum, et per Atrium tertium seu ultimum coelum; ita quoque Coeleste, Spirituale, et Naturale inde; medium autem

uniens coeli intimi et medii repraesentabatur per Velum inter Sanctum et Sanctum sanctorum, simile quod per tunicam super Aharone; de intimo Tentorii, ubi arca, videatur n: 9485; de Habitaculo quod extra velum, n: 9594. 9632; de Atrio, n: 9741; et de Velo, quod sit medium uniens coeli intimi et medii, n: 9670. 9671. Adhuc melior idea de illis capi potest ex correspondentia hominis cum coelis, quod omnium, quae apud hominem, correspondentia sit cum omnibus in coelis, videantur quae ad finem plurium Capitum prius ostensa sunt; Caput apud hominem correspondet intimo seu tertio coelo, ubi est coeleste bonum; Pectus usque ad lumbos correspondet medio seu secundo coelo, ubi est spirituale bonum; ac pedes correspondent ultimo seu primo coelo, ubi est naturale bonum; Collum autem ex correspondentia est medium uniens intimi coeli et medii, n: 9913. 9914; similiter ac Velum in Tentorio; nam omnia repraesentativa in natura se referunt ad formam humanam, et secundum relationem ad illam significant, n: 9496. Ex his nunc constare potest, cur tunica per cingulum distincta fuit a pallio et ephodo, et quoque cur pallium dicitur pallium ephodi.

10,006. Et ephodo, quod significet ultimum ejus, nempe Regni spiritualis, constat ex significatione Ephodi, quod sit ultimum Regni spiritualis, de qua n: 9824.

10,007. Et pectorali, quod significet Divinum Verum elucens ex Divino Bono Domini, constat ex illis quae de Pectorali, n: 9823. 9863 ad 9873. 9905, ostensa sunt.

10,008. Et pones cidarim super caput ejus, quod significet Divinam Sapientiam, constat ex significatione cidaris, quod sit intelligentia, et cum de Domino, qui repraesentatur per Aharonem, Divina sapientia, de qua n: 9827.

10,009. Et dabis coronamentum sanctitatis super cidarim, quod significet Divinum Humanum Domini, constat ex illis quae de bractea auri, in qua insculpta fuit Sanctitas Jehovae, quae hic vocatur coronamentum sanctitatis, prius n: 9930. 9931, dicta sunt.

10,010. Et accipies oleum unctionis, quod significet repraesentativum Divini Boni in Domino, constat ex significatione Olei, quod sit bonum amoris, et in supremo sensu Divinum

Bonum Divini Amoris in Domino, et ex significatione unctionis, quod sit inauguratio ad repraesentandum id bonum, de quibus n: 9474. 9954.

10,011. Et fundes super caput ejus, et unges eum, quod significet repraesentativum Divini Boni in Domino quoad totum Humanum, constat ex significatione fundere oleum super Aharonis caput, quod sit Divinum Bonum super totum Humanum Domini, nam per oleum significatur Divinum Bonum, n: 4582. 9474, per Aharonem Dominus quoad Divinum Bonum, n: 9806, et per Caput totum Humanum; et ex significatione ungere, quod sit repraesentativum ejus rei, de qua n: 9474. 9954. Quod Caput sit totum Humanum seu totus homo, est quia a Capite descendit omne hominis, est enim corpus derivatio inde, quapropter etiam, quod homo cogitat et vult, quod fit in Capite, id in effectu sistitur in corpore: se habet caput sicut supremum seu intimum in coelis, id descendit et influit in coelos qui infra sunt, ac producit et derivat eos, quapropter etiam coelo intimo correspondet caput apud hominem, coelo medio corpus usque ad lumbos, et coelo ultimo pedes: in summa, quod intimum est, hoc in derivatis est unicum, quod essentialiter vivit: inde patet, quod Divinum, quia est omnium intimum, seu quod idem, omnium supremum, unicum sit ex quo omnium vita, quapropter quantum homo a Divino recipit, tantum vivit. Praeterea oleum, quo ungebatur sacerdos, defluebat a vertice capitis usque in corpus, ut constare potest apud Davidem, „*Sicut oleum bonum super capite descendens in barbam Aharonis, quod descendit super os vestium illius,*" Psalm: CXXXIII: 2: apud Matthaeum, „*Mulier alabastrum balsami effudit super caput Jesu*, cum accumberet; Jesus dixit, effudit haec balsamum *super corpus meum* ad sepulchrum," XXVI: 7. 12: et apud Marcum, „Venit *mulier habens alabastrum Unguenti Nardi* potatilis multum pretiosae, et *diffringens alabastrum effudit super caput Jesu;* et dixit Jesus, praevenit haec *ungere corpus meum* ad sepulturam," XIV: 3. 8; inde quoque patet, quod ungere caput, sit ungere totum corpus. Quod per caput intelligatur totus homo, etiam constat a pluribus locis in Verbo, ut apud Esaiam, „Redempti Jehovae revertentur, et venient ad Zionem cum cantu, et *gaudium aeter-*

nitatis super caput eorum," XXXV: 10. Apud Moschen, „Pretiosa proventuum solis, primitiae montium orientis, et *pretiosa terrae capiti Josephi*, et vertici naziraei fratrum illius," Deut: XXXIII: 14. 15. 16. Apud Jeremiam, „Procella Jehovae *super caput impiorum irruet,"* XXX: 23. Apud Ezechielem, „Viam illorum *in caput eorum* dabo," XI: 21. Cap: XVI: 43. Cap: XXII: 31. Joël: IV: 4. 7. [12] Obad: Vers: 15. Apud Eundem, „Vae facientibus pepla *super caput omnis staturae* ad venandum animas," XIII: 18. Apud Davidem, „*Deus contundet caput,* verticem capilli," Psalm: LXVIII: 22. Ex his nunc patet, quod per caput significetur totus homo, ac ita quod per fundere oleum super caput Aharonis significetur Divinum Bonum in Domino super totum Humanum: quod Dominus cum in mundo erat, se fecerit Divinum Verum, et cum abivit e mundo, se fecerit Divinum Bonum, videantur citata n: 9315 fin: 9199 fin:

10,012. Et filios ejus appropinquare facies, quod significet conjunctionem Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini, constat ex repraesentatione filiorum Aharonis, quod sint Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, de qua n: 9807; et ex significatione appropinquare facere, quod sit conjunctio, de qua n: 9806. [13] 10,001.

10,013. Et indues illos tunicis, quod significet repraesentativum Divini spiritualis procedentis, constat ex significatione tunicarum, quae filiis Aharonis, quod sint Divinum Verum procedens ex Divino spirituali, quod repraesentatur per tunicam Aharonis, de qua n: 9947.

10,014. Et accinges illos baltheo, quod significet vinculum conjunctionis ut omnia teneantur in nexu, et inde in forma coelesti, constat ex significatione balthei, quod sit vinculum externum continens omnia vera et bona fidei in nexu, et in forma, de qua n: 9341 fin: 9828. 9837. 9944.

10,015. Aharonem et filios ejus, quod significet Dominum quoad Divinum Bonum, et inde procedens Divinum Verum, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, de qua n: 9806; et ex repraesentatione filiorum Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Verum inde procedens, de qua n: 9807.

10,016. Et alligabis illis tiaras, quod significet intelligentiam ex sapientia, constat ex significatione tiararum, quod sint intelligentia ex sapientia, de qua n: 9949.

10,017. Et illis erit sacerdotium, quod significet Dominum quoad opus salvationis in ordine successivo, constat ex significatione sacerdotii, quod sit repraesentativum Domini quoad omne opus salvationis, de qua n: 9809: quod sit in ordine successivo, est quia de sacerdotio filiorum Aharonis hic agitur, et per filios ejus repraesentantur illa quae procedunt, ita quae succedunt in ordine, n: 9807. Cum his ita se habet; sacerdotium, quod per Aharonem repraesentatur, est opus salvationis illorum, qui in coelesti Regno Domini sunt, quod Regnum proprie intelligitur in Verbo per Regnum sacerdotum; sacerdotium autem quod per filios Aharonis repraesentatur, est opus salvationis illorum qui sunt in Regno spirituali Domini proxime procedente ex Regno coelesti Ipsius; inde est, quod per sacerdotium hic intelligatur opus salvationis Domini in ordine successivo; sacerdotium autem quod per Levitas repraesentatur, est opus salvationis Domini iterum ab illo procedens. Sunt tria, quae ordine succedunt, est coeleste, quod est bonum amoris in Dominum; est spirituale, quod est bonum charitatis erga proximum; et est naturale inde, quod est bonum fidei; quia illa tria sunt, quae ordine succedunt, etiam tres coeli sunt, et in illis bona in illo ordine; opus salvationis illorum qui in bono coelesti sunt, repraesentatur per sacerdotium Aharonis; opus autem salvationis illorum qui in bono spirituali sunt, repraesentatur per sacerdotium filiorum Aharonis; et opus salvationis illorum qui inde in bono naturali sunt, repraesentatur per sacerdotium Levitarum; et quia illa quae succedunt ordine, procedunt ex bono amoris in Dominum, quod repraesentatur per Aharonem et ejus sacerdotium, ideo de Levitis dicitur, quod dati sint Aharoni, nam quae procedunt, sunt ejus a quo procedunt, procedentia enim seu successiva inde suum esse ducunt, secundum illa quae mox supra n: 10,011, dicta sunt. Quod Levitae dati sint Aharoni et filiis ejus, ut obirent ministerium sacerdotii sub illis, videatur Numer: III: 1 ad fin:

10,018. In statutum saeculi, quod significet secundum leges ordinis aeternas, constat ex significatione statuti, quod sit

lex ordinis, de qua n: 7884. 7995. 8357; et ex significatione saeculi, quod sit aeternum.

10,019. Et implebis manum Aharonis, et manum filiorum ejus, quod significet inaugurationem ad repraesentandum Divinam potentiam Domini per Divinum Verum ex Divino Bono, constat ex significatione implere manum, quod sit inaugurari ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Verum ex Divino Bono, et inde potentiam: duo erant, per quae inauguratio in sacerdotium fiebat, Unctio et Impletio manus, per Unctionem fiebat inauguratio ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Bonum, oleum enim, per quod unctio fiebat, significat bonum amoris, n: 10,011; et per Impletionem manus fiebat inauguratio ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Verum ex Divino Bono, et sic potentiam; per manum enim significatur potentia, n: 878. 4931 ad 4937. 5327. 5328. 6947. 7011. 7188. 7189. 7518. 7673. 8050. 8069. 8153; et manus praedicatur de vero quod ex bono, n: 3091. 3563. 4931. 8281. 9025; quoniam omnis potentia est veri ex bono, n: 5623. 6344. 6423. [14] 6948. 8200. 8304. 9327. 9410. 9639. 9643; et quia caput ac totum corpus exercet potentiam suam per manus, ac potentia est activum vitae apud hominem, ideo per manum etiam significatur quicquid est apud hominem, ita ipse homo quatenus agens, n: 9133; ex quibus constare potest, quid significatur per implere manum; quod soli Domino omnis potentia sit, et nulla omnino angelo, spiritui et homini, nisi quae inde, videatur n: 8200. 8281. 9327. 9410. 9639: quod per duo illa, nempe per unctionem et impletionem manus inauguratio fieret in sacerdotium, erat causa, quia omnia quaecunque sunt et existunt, in coelis et in terris, se referunt ad bonum et ad verum. Quomodo autem impletio manus fiebat, describitur in hoc Capite a Vers: 9 ad 36: et quoque in Levit: Cap: VIII: Vers: 22 ad fin: fiebat per secundum arietem, qui ideo aries impletionum vocatur: processus impletionis erat, quod aries ille mactaretur; de sanguine ejus daretur super auriculam auris dextrae, pollicem manus dextrae, pollicem pedis dextri, Aharonis et filiorum ejus; quod de sanguine ex altari, et de oleo unctionis, spargeretur super Aharonem et filios ejus, ac super vestes eorum; quod adeps, cauda, adeps super intestinis,

reticulum jecoris, renes et eorum adeps, ac armus dexter, ex ariete illo; tum panis, placentae et lagana azymorum, ex corbe, ponerentur super volis Aharonis et filiorum ejus, et agitarentur; ac postea adolerentur super holocausto ex primo ariete; quod pectus, postquam agitatum, et armus sinister, essent Aharoni et filiis ejus, ac caro illa cocta in loco sancto, atque panis residuus in corbe, ad ostium Tentorii Conventus ab illis comederentur: hic processus impletionum manus erat; quid autem singula significabant, in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicetur. Divina Potentia Domini, quae repraesentabatur per impletionem manus Aharonis et filiorum ejus, est Divina Potentia salvandi genus humanum; et potentia salvandi genus humanum, est potentia super coelos et super inferna; nam per illam potentiam Domini, et non per aliam, salvatur homo; influit enim omne bonum quod amoris et omne verum quod fidei per coelos a Domino; quae non possunt influere, nisi removeantur inferna, nam ab infernis omne malum, et inde omne falsum; homo per remotionem malorum et inde falsorum ab infernis, et tunc per influxum boni amoris et veri fidei per coelum a Domino, salvatur: quod Dominus, cum in mundo fuit, subjugaverit inferna, ac redegerit in ordinem coelos, et acquisiverit *sibi* Divinam potentiam super illa, videatur n: 9486. 9715. 9809. 9937, et citata n: 9528 fin: Haec potentia Domini, est quae repraesentabatur per impletionem manus Sacerdotum; nam per Sacerdotium significabatur omne opus Salvationis Domini, n: 9809. Quod Domino illa Potentia sit, docet Ipse apertis verbis, apud Matthaeum, „*Data est Mihi omnis Potestas in coelis et in terris*," XXVIII: 18: et apud Lucam, „Jesus dixit ad Septuaginta, dicentes, *quod daemonia illis obediant; ecce do vobis potestatem calcandi super serpentes et super scorpios;* et *super omnem potestatem hostis*, ut nihil quicquam vobis noceat: *omnia Mihi tradita sunt a Patre meo*," X: 19. 22, per haec describitur potestas Domini super inferna; daemonia sunt qui in infernis; serpentes et scorpii sunt mala et falsa mali; calcare super illos, est destruere illa; inferna etiam intelliguntur per hostem, super quem potestatem haberent. Quod Dominus sibi illam potestatem acquisiverit cum in mundo fuit, constat apud Esaiam, „*Quis Hic qui venit ex*

Edom, incedens in multitudine roboris sui, magnus ad salvandum; salutem praestitit Mihi brachium meum; ideo factus est illis in Salvatorem," LXIII: 1 ad 10; quod illa de Domino dicantur, notum est in Ecclesia: pariter quae alibi apud Eundem, „*Salutem praestitit Ipsi brachium suum, et Justitia sua suscitavit Ipsum, inde induit Justitiam sicut loricam, et galeam salutis super caput suum; et venit Zioni Redemptor,"* LIX: 16 ad 21: et apud Davidem, „*Dictum Jehovae ad Dominum meum, sede ad dextram meam, usque dum posuero inimicos tuos scabellum pedum tuorum: sceptrum roboris tui mittet Jehovah e Zione; dominare in medio hostium; Dominus ad dextram tuam,"* CX: 1 seq: quod haec de Domino dicta sint, docet Ipse Dominus apud Matthaeum Cap: XXII: 43; describitur ibi dominium Ipsius super inferna per sedere ad dextram, nam per dextram significatur Potentia quae est Divino Vero ex Divino Bono; inferna et inde mala et falsa sunt inimici qui ponerentur scabellum pedum Ipsius, et quoque hostes in quorum medio dominaretur. Quod dextra Jehovae sit Divina Potentia, patet a pluribus locis in Verbo, ut apud Moschen, „*Dextra tua Jehovah magnifica est robore, dextra tua Jehovah confringit hostem,"* Exod: XV: 6. Apud Davidem, „Deus, das mihi scutum salutis, et *dextra tua sustentat me,"* Psalm: XVIII: 36. Apud Eundem, „Brachium eorum non servavit eos, sed *dextra tua*, et *brachium tuum*, et *lux facierum tuarum,"* Psalm: XLIV: 4; dicitur dextra tua, et brachium tuum, et lux facierum, quia dextra est potentia, brachium est robur, et lux facierum est Divinum Verum ex Divino Bono; quod brachium sit robur, videatur n: 4932. 4934. 4935. 7205; quod lux sit Divinum verum, n: 9548. 9684; et quod facies Jehovae sit Divinum Bonum, n: 222. 5585. 9306. Apud Eundem, „Deus, *me sustentat dextra tua,"* Psalm: LXIII: 9. Apud Eundem, „Jehovah, Tibi brachium cum virtute, fortis est manus tua, *exaltabitur dextra tua,"* Psalm: LXXXIX: 14. Apud Esaiam, „*Juravit Jehovah per dextram suam*, per brachium roboris sui," LXII: 8. Et apud Davidem, „*Jehovah, sit manus tua pro Viro dextrae tuae;* pro *Filio hominis* confortasti Tibi; tunc non recedemus a Te," Psalm: LXXX: 18. 19. Ex his nunc constare potest, quid intelligitur per Domini

verba apud Matthaeum, „Jesus dixit, *ex nunc videbitis Filium hominis sedentem a dextris potentiae,*" XXVI: 64; et apud Lucam, „*Ex nunc erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei,*" XXII: 69; quod Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Verum, videatur n: 9807; at quod dextra sit Divina Potentia, constat ex illis quae nunc ostensa sunt; ideo quoque dicitur dextra potentiae et dextra virtutis. Ex his nunc patet, quid repraesentatum est per Unctionem Aharonis et filiorum ejus, et quid per impletionem manus eorum, quod nempe per Unctionem Divinum Bonum Divini Amoris in Domino, n: 9954 ad fin: et per impletionem manus Divinum Verum et inde Divina Potentia: quod omnis potentia sit Divino Bono per Divinum Verum, et quod illa Soli Domino, videantur loca supra citata: ideo quoque Dominus in Verbo Veteris Testamenti vocatur Heros, Vir belli, et quoque Jehovah Zebaoth seu Exercituum.

10,020. Vers: 10. 11. 12. 13. 14. *Et appropinquare facies juvencum ante Tentorium conventus, et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput juvenci. Et mactabis juvencum coram Jehovah ad ostium Tentorii conventus. Et accipies ex sanguine juvenci, et dabis super cornua altaris digito tuo; et omnem sanguinem effundes ad fundamentum altaris. Et accipies omnem adipem tegentem intestina, et reticulum super jecore, et duos renes, et adipem qui super illis, et adolebis altare. Et carnem juvenci, et pellem ejus, et fimum ejus, combures igne extra castra: peccatum hoc.* Et appropinquare facies juvencum, significat statum applicationis naturalis seu externi hominis, qualis in sua infantia: ante tentorium conventus, significat ad purificationem, receptionem veri e coelo, et conjunctionem ejus cum bono: et imponent Aharon et filii ejus manus suas super caput juvenci, significat repraesentativum receptionis boni et veri in naturali seu externo homine: et mactabis juvencum coram Jehovah, significat praeparationem ad purificationem boni et veri a Divino in externo seu naturali homine: ad ostium tentorii conventus, significat ut sit conjunctio illorum: et accipies de sanguine juvenci, significat Divinum Verum accommodatum in naturali seu externo homine: et dabis super cornua altaris digito tuo, significat potentiam Divinam

Domini ex proprio: et omnem sanguinem effundes ad fundamentum Altaris, significat Divinum Verum totum in sensuali, quod ultimum vitae hominis: et accipies omnem adipem, significat bonum accommodatum: tegentem intestina, significat quod ultimis seu infimis: et reticulum super jecore, significat bonum interius externi seu naturalis hominis: et duos renes et adipem super illis, significat verum interius externi seu naturalis hominis et illius bonum: et adolebis altare, significat ex Divino amore Domini: et carnem juvenci, significat malum amorum priorum ibi: et pellem ejus, significat falsum in ultimis: et fimum ejus, significat immunda reliqua: combures igne extra castra, significat quod illa amandanda inferno, et consumenda malis amoris sui: peccatum hoc, significat sic [15] purificatum a malis.

10,021. Et appropinquare facies juvencum, quod significet statum applicationis naturalis seu externi hominis qualis in sua infantia, constat ex significatione appropinquare facere, quod sit praesentia et conjunctio, de qua n: 9378. 9997. 10,001, et quoque applicatio, n: 8439, hic applicatio ad purificationem et ad receptionem boni et veri a Divino, nam per sacrificium hoc, et per sacrificia in genere id significatur; et ex significatione juvenci, quod sit bonum charitatis et innocentiae in naturali seu externo homine, de qua n: 9391, ita externus seu naturalis homo qualis est in sua infantia, nam tunc in bono innocentiae est; dum in illo statu est, etiam in statu applicationis ad purificationem et ad receptionem boni et veri a Divino est. Quoniam de his nunc in sensu interno agitur, dicendum est quomodo se habent; quando regeneratur homo, quod fit cum adolevit aetate, tunc primum immittitur in statum innocentiae; sed in statum innocentiae externae, paene qualis est infantum, horum innocentia est innocentia externa, quae habitat in ignorantia; hic status est planum novae vitae cum homo regeneratur, est etiam homo tunc sicut infans, nam cum regeneratur, tunc e novo concipitur, nascitur, fit infans, adolescit, quod fit per verum implantatum bono; et quantum tunc in genuinum bonum, tantum in bonum innocentiae internae venit, quae innocentia habitat in sapientia: et quia Regeneratio hominis est imago glorificationis Domini, patet, quod Dominus ita se glorificaverit, hoc est, Humanum suum Divinum fecerit; agitur

enim in sensu interno in hoc Capite de glorificatione Domini, n: 9986; sed quia glorificatio Domini quoad suum Humanum transcendit intellectum, ideo ut aliquo modo capiatur, per instar seu imaginem ejus, explicatur. Haec praemissa sunt, ut sciatur quid intelligitur per purificationem et per receptionem boni et [veri,] ac per conjunctionem eorum, quae per sacrificia in genere, et hic per sacrificia inaugurationis Aharonis et filiorum ejus in sacerdotium in specie, significantur. Quod regeneratio hominis sit imago glorificationis Domini, videatur n: 3138. [16] 3212. 3296. 3490. 4402. 5688. Quod innocentia infantum sit innocentia externa, et habitet in ignorantia, n: 2306. 3494. 3504. 4563. 4797. 5608. 2305. [17] 9301. Quod homo, qui regeneratur, e novo concipiatur, nascatur, infans et puer fiat, et adolescat, n: 3203. Quod innocentia infantiae sit planum, n: 2780. 3183. 3994. 4797. 5608. 7840. Quod cognitiones veri et boni implantentur innocentiae infantiae, ut suo plano, n: 1616. 2299. 3504. 4797. Quod innocentia regeneratorum sit innocentia interna, et habitet in sapientia, n: 1616. 3495. 3994. 4797. 5608. 9301. 9939. Differentia innocentiae externae quae infantum, et innocentiae internae quae sapientum, n: 2280. 4563. 9301: quod ita se res habeat, constare potest ex educatione et regeneratione infantum in altera vita, de qua n: 2289 ad 2309. Quod omne bonum Ecclesiae et coeli in se habeat innocentiam, et quod absque ea bonum non sit bonum, n: 2736. 2780. 6013. 7840. 7887. 9262. Quid innocentia, n: 3994. 4001. 4797. 5236. 6107. 6765. 7902. 9262. 9936.

10,022. Ante Tentorium conventus, quod significet ad purificationem, receptionem veri e coelo, et conjunctionem ejus cum bono, constat ex repraesentatione Tentorii Conventus, quod sit Coelum ubi Dominus, de qua n: 9457. 9481. 9485: quod purificatio, implantatio veri, et conjunctio ejus cum bono, hic quoque significetur, est quia juvencus adducebatur illuc ut sacrificaretur, et per sacrificia significatur tam purificatio, quam implantatio veri et boni, et conjunctio illorum: quod per sacrificia repraesentatae fuerint purificationes a malis et falsis, ac expiationes, videatur n: 9990. 9991; et quod per locum ante Tentorium, qui vocatur ostium ejus, repraesentatur conjunctio veri et boni, quae conjugium coeleste vocatur, n:

10,001: inde nunc est, quod per appropinquare facies juvencum ante Tentorium conventus, significetur applicatio externi seu naturalis hominis, qualis in sua infantia, ad purificationem ejus a malis et falsis, et sic ad receptionem veri e coelo, et conjunctionem ejus cum bono. Quia de Sacrificiis et Holocaustis in nunc sequentibus in hoc Capite agitur, dicetur quid per illa in genere repraesentatum est; per holocausta et sacrificia in genere repraesentata est purificatio a malis et falsis, et quia purificatio repraesentata est, etiam repraesentata est implantatio boni et veri a Domino, et quoque conjunctio eorum; nam quando homo purificatus est a malis et falsis, quod fit per remotionem eorum, tunc influit bonum et verum a Domino, et quantum bonum et verum in eo statu influunt, tantum implantantur, et tantum conjunguntur; Dominus enim jugiter adest cum bono et vero apud unumquemvis hominem, sed non recipitur, nisi quantum mala et falsa removentur, ita quantum homo ab illis purificatur; conjunctio veri et boni est regeneratio: inde constare potest, quid per holocausta et per sacrificia in genere repraesentatum fuit; quid autem in specie, constat ex diversae speciei animalibus, quae sacrificabantur. Quia illa tria, nempe purificatio a malis et falsis, implantatio veri et boni, ac conjunctio eorum, repraesentata sunt per sacrificia et holocausta, ideo per illa etiam significatur omnis cultus ex vero fidei et bono amoris, n: 6905. 8680. 8936; nam omnis cultus pro fine habet, ut homo a malis et falsis purificetur, consequenter ut ei bona et vera a Domino implantentur, et sic regeneretur, quod fit per conjunctionem eorum: conjunctio eorum est Coelum seu Regnum Domini apud hominem.

10,023. Et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput juvenci, quod significet repraesentativum receptionis boni et veri in naturali seu externo homine, constat ex significatione imponere manus, quod sit communicare id quod suum est cum altero; quod etiam sit receptio, est quia id quod communicatur, ab altero recipitur; ex significatione capitis, quod sit totum, de qua n: 10,011; et ex significatione juvenci, quod sit bonum innocentiae et charitatis in externo seu naturali homine, de qua n: 9391. 10,021. Quod per imponere manum significetur communicatio et receptio, est quia per manus significatur

potentia, quae quia est activum vitae, etiam per manus significatur quicquid est apud hominem, ita totus homo quatenus agens, videantur citata n: 10,019, et per impositionem communicatio respective ad illum qui imponit, et receptio respective ad illum seu ad illud super quo imponitur: inde patet, quid per impositionem manus apud antiquos significatum est, quod nempe communicatio et translatio illius rei de qua agitur, et quoque receptio ab altero, res illa sive sit potentia, sive obedientia, sive benedictio, sive testificatio. Quod per impositionem manus significata sit potentia, constat a sequentibus his locis apud Moschen, „Jehovah dixit ad Moschen, quod *imponeret manum super Joschuam*, et statueret eum coram Eleazare Sacerdote ante universam concionem, *et sic daret de gloria sua super eum*, et *obediat* ei omnis concio," Num: XXVII: 18. 19. 20, [18] quod per imponere manum hic significetur communicatio et translatio potentiae quae Moschi, et ejus receptio a Joschua, patet; inde dicitur, quod sic daret ex gloria sua super eum. Apud Eundem, „Cum purificarentur Levitae, et illis addicaretur ministerium sacerdotii sub Aharone, mandatum est, quod adducerentur bini juvenci cum minchah, et quod Aharon adduceret Levitas ante Jehovam, et *imponerent filii Israëlis manus suas super Levitas;* et *Levitae imponerent manus suas super caput juvencorum,* quorum unus offerretur in sacrificium, alter in holocaustum; et sic separarent Levitas e medio filiorum Israëlis, et essent Jehovae," Num: VIII: 7 ad 14; quod filii Israëlis imponerent manus suas super Levitas significabat translationem potentiae ministrandi pro illis, et receptionem a Levitis, ita separationem; et per quod Levitae imponerent manus super caput juvencorum, significabat translationem potentiae illius ad Jehovam, hoc est, Dominum; ideo dicitur, quod sic separarentur e medio filiorum Israëlis, et essent Jehovae. Apud Eundem, „Postquam filii Israëlis confessi fuerunt peccata sua, *tunc Aharon imponeret ambas manus suas super caput hirci vivi Asasel,* et confitebitur super illum omnes iniquitates filiorum Israëlis, et omnia peccata eorum, et dabit illa super caput hirci, et mittet in desertum," Levit: XVI: 21; quod impositio manuum super hircum significaverit communicationem et translationem omnium iniquitatum et peccatorum filiorum Israëlis, et receptionem ab

hirco, patet; desertum, quo mitteretur hircus, est infernum. „*Quod Testes et omnes qui audiverunt, imponerent manus suas super illum qui lapidaretur,*" Levit: XXIV: 14, significabat testificationem sic communicatam et translatam, qua recepta addicatus est morti. Apud Eundem, „Homo qui adducit de armento aut de grege holocaustum in munus Jehovae, *imponet manum super caput holocausti,* tunc cum beneplacito recipietur ab illo, ad expiandum illum," Levit: I: 2. 3. 4; similiter „*super caput muneris quod in sacrificium,*" Levit: III: 1. 2. 8. 13; similiter „*sacerdos* faceret, si is peccaverit; similiter *seniores;* similiter *tota congregatio;* tum *princeps,* si ille; et similiter *anima quaecunque,* si peccaverint," [IV:] Vers: 4. 15. 24. 29; per impositionem manus eorum super holocaustum et super sacrificium, significabatur omne cultus illius qui offerebat, nempe agnitio peccatorum, confessio, inde purificatio, implantatio boni et veri, ita conjunctio cum Domino, quae omnia fiebant per communicationem, translationem, et receptionem; per translationem et receptionem intelligitur id quod significatur per portationem iniquitatum, de qua n: 9937. 9938. Quoniam communicationes, translationes, et receptiones, significabantur per impositionem manuum, sciri potest quid per impositionem manuum significatur apud Matthaeum, „Princeps venit ad Jesum, et dixit, filia mea modo mortua est, *sed veniens impone manum tuam super illam*, tunc vivet: Jesus ingressus *apprehendit manum ejus*, et surrexit puella," IX: 18. 19. 25. Apud Marcum, „*Jesus imposuit manum super oculos caeci*, et restitutus est," VIII: 25: apud Eundem, „Adferunt surdum ad Jesum, *ut imponeret illi manum;* Ipse assumens eum de populo, *immisit digitum suum in aures ejus,* et *tetigit linguam ejus,* et aperti sunt auditus ejus," VII: 32. 33. 35: apud Lucam, „Mulier ex spiritu infirmitatis incurva facta, *Jesus imposuit illi manus*, et *sanavit,*" XIII: 11. 13: apud Marcum, „*Jesus infirmis imposuit manus*, et *sanavit,*" VI: 5; hic per impositionem manus a Domino, et quoque per contactum, significatur [19] communicatio et receptio virtutis Divinae; quod illa significentur, constat manifeste apud Marcum, „Venit quaedam a tergo, et *tetigit vestimentum Jesu*, dicens si *vel vestimentum Ipsius tetigero*, sanabor, et statim sanata est a plaga;

et *Jesus cognovit in Se Ipso virtutem ex se egressam*," V: 27 ad 30: apud Lucam, „*Mulier tangens vestimentum Jesu* sanata est; Jesus dixit, *tetigit Me aliquis;* Ego *enim cognovi virtutem a Me egressam*," VIII: 44. 46; et apud Lucam, „*Universa turba quaerebant tangere Jesum, quia Virtus ab Illo exivit*, et *sanavit omnes*," VI: 19; inde patet, quid significatur per tangere manu seu digito; et quoque quid apud Eundem, „*Jesus accedens tetigit loculum*, in quo mortuus, et portantes constiterunt; tunc dixit, adolescens tibi dico, surge, et resedit mortuus, et coepit loqui," VII: 14. 15: et quid per impositionem manus super pueros et infantes; super pueros; apud Matthaeum, „Allati sunt ad Jesum pueri, ut *manus imponeret super illos;* Jesus dixit, sinite pueros, et ne prohibite illos, venire ad Me, talium est Regnum coelorum; et *imposuit illis manus*," XIX: 13. 14. 15: et super infantes, apud Marcum, „Jesus suscepit infantes super ulnas, et *posuit manus super eos*, et benedixit eis," X: 16; per impositionem manus super pueros et super infantes significatur etiam hic communicatio, et receptio virtutis Divinae, per quae sanatio interiorum, quae est salvatio. Quod per contactum, qui fit per manus, talia significentur, trahit originem ex repraesentativis in altera vita, illi ibi qui in dissimili statu vitae sunt, apparent remoti ad distantiam; qui autem in simili sunt, apparent consociati; et qui ibi se mutuo tangunt, communicant suae vitae statum cum altero; si id fit per manus, communicatur omne vitae, quia per manus, ut supra dictum est, ex correspondentia significatur potentia, quae est activum vitae, ita quicquid est apud illum: repraesentativa talia existunt in mundo spirituum, sed fiunt per influxum a coelo, ubi solum consociationes quoad affectiones boni et veri percipiuntur.

10,024. Et mactabis juvencum coram Jehovah, quod significet praeparationem ad purificationem boni et veri a Domino in externo seu naturali hominis, constat ex significatione mactare, cum de animalibus, quae offerebantur in holocaustum vel in sacrificium, quod sit praeparatio ad illa, quae per holocausta et sacrificia repraesentantur; quod ea essent purificatio a malis et falsis, implantatio boni et veri, et conjunctio eorum, videatur supra n: 10,022; et quia illa sunt a Divino, ideo dici-

tur, coram Jehovah; et ex significatione juvenci, quod sit purificatio externi seu naturalis hominis, de qua supra n: 9990: inde est, quod per mactare, cum de holocaustis et de sacrificiis, in Verbo significetur omne id quod per ipsum holocaustum et sacrificium, quoniam omne id tunc intelligitur.

10,025. Ad ostium tentorii conventus, quod significet ut sit conjunctio illorum, constat ex significatione ostii Tentorii conventus, quod sit conjunctio veri et boni, quae conjugium coeleste vocatur, de qua supra n: 10,001. Quia per ostium Tentorii conventus id significatur, ideo statutum erat, „quod, si alibi, imputaretur sanguis, et exscinderetur anima illa ex populis," Levit: XVII: 3. 4. 8. 9; causa erat, quia tunc non repraesentabatur conjunctio boni et veri, ita non conjugium coeleste, sed conjunctio mali et falsi, quae est conjugium infernale.

10,026. Et accipies de sanguine juvenci, quod significet Divinum Verum accommodatum naturali seu externo homini, constat ex significatione sanguinis, quod sit Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini, de qua sequitur; et ex significatione juvenci, quod sit naturale hominis, quod purificandum, et cui implantandum Verum et Bonum, de qua n: 9990. Quod hic primum de sanguine dicatur, et quod is dandus sit super cornua altaris, et reliquum ejus effundendum ad fundamentum ejus, est quia per sanguinem in Verbo, significatur Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, et per id verum fit omnis purificatio, nam Verum docet hominem quid bonum, et quomodo vivet, et cum homo id novit, tunc primum implantari potest affectio seu amor boni, et sic regenerari; cognitio enim praecedet, antequam homo fidem habere potest, et vitam fidei vivere, quae est vita boni; quod omnis purificatio a malis et falsis fiat per vera fidei, proinde omnis regeneratio, videantur citata n: 9959. Qui non sensum internum Verbi norunt, ita qui non sciunt, quod per sanguinem significetur Divinum Verum, et per hoc a Domino fiat purificatio, credunt quod homo purificetur per sanguinem Domini, per quem intelligunt passionem crucis Ipsius; ast sciant, quod per passionem crucis Domini, ita per sanguinem Ipsius, nemo purificetur, sed per vitam secundum praecepta Ipsius, ut Ipse docet multis in locis; passio crucis fuit ultimum tentationis Domini, per quam plene

glorificavit Humanum suum, ut quoque Ipse dicit apud Lucam, *„Nonne hoc oportet pati Christum, et ingredi in gloriam suam,"* XXIV: 26; Dominus enim in mundum venit, ut subjugaret inferna, et redigeret omnia in ordinem, etiam in coelis, quod factum est per admissas in Se tentationes; et passio crucis fuit ultimum tentationis Ipsius, per quam plenarie vicit inferna, et disposuit in ordinem coelos, et simul Humanum suum glorificavit; et nisi ita fecisset, nemo hominum salvari potuisset; sed videantur quae de his prius in locis citatis n: 9528. et n: 9715. 9937. 10,019, copiose ostensa sunt, et quod per sanguinem Domini significetur Divinum Verum procedens a Divino Bono Ipsius, n: 4735. 6978. [20] 6378. 7317. 7326. 7850. 9127. 9393.

10,027. Et dabis super cornua altaris digito tuo, quod significet potentiam Divinam Domini ex proprio, constat ex significatione cornuum altaris, quod sint potentia veri ex bono; quod cornua sint potentia, videatur n: 9081. 9719. 9720. 9721, et quod altare sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum, seu repraesentativum Divini Boni in Domino, n: 9388. 9389. 9714. 9964; et ex significatione digiti, quod sit potentia, de qua n: 7430; quod sit ex potentia propria seu ex proprio, est quia per Moschen id factum est, et per Moschen repraesentatur Dominus quoad Divinum Verum, n: 9372. 9806, quapropter dicitur digito tuo. Quod sanguis primum super cornua altaris daretur, erat causa, ut repraesentaretur ipsa potentia Divini Veri ex Divino Bono; nam per potentiam Divini Veri ex Divino Bono omnia fiunt, et absque illa nihil, videantur citata supra n: 10,019.

10,028. Et omnem sanguinem effundes ad fundamentum altaris, quod significet Divinum Verum totum in sensuali, quod ultimum vitae hominis, constat ex significatione sanguinis, quod sit Divinum Verum ex Divino Bono Domini, de qua mox supra n: 10,026: et ex significatione fundamenti Altaris, quod sit sensuale quod ultimum vitae hominis; quod fundamentum altaris id sit, est quia Altare fuit repraesentativum Divini Humani Domini, quare fundamentum ejus significat id quod ultimum vitae in humano est, ac ultimum vitae in humano est id quod [21] vocatur sensuale externum, quod hic intelligitur; quod Altare

fuerit praecipuum repraesentativum Divini Humani Domini, videatur n: 9388. 9389. 9714. 9964; quod fundamentum sit ultimum ejus, patet; quod id apud hominem sit sensuale externum, et quale id, videatur n: 9212. 9216. 9996. Quomodo cum his se habet, paucis dicendum est; cum homo purificatur, tunc omnium primum addiscuntur talia vera, quae capi possunt a sensuali homine, talia vera sunt, qualia sunt in sensu literae Verbi; postea addiscuntur vera interiora, qualia sunt quae colliguntur ex Verbo ab illis qui in illustratione sunt, hi enim colligunt sensum interiorem ejus ex variis locis, ubi sensus literae ibi explicatur, ex his cognitis deih vera adhuc interiora ab illustratis hauriuntur, quae cum prioribus inserviunt Ecclesiae pro doctrina, haec pro doctrina illis qui internae Ecclesiae homines sunt, illa pro doctrina illis qui externae Ecclesiae homines sunt: hi et illi, si vixerunt secundum illa, in coelum inter angelos elevantur, ac ibi imbuuntur sapientia angelica, quae est ex veris adhuc interioribus, et tandem ex intimis in coelo tertio: haec vera cum prioribus in suo ordine, desinunt in ultima, quae sunt sensualis externi, ac ibi simul sunt; inde patet, quod interiora vera omnia sint simul in veris sensus literae Verbi, nam haec vera, ut supra dictum est, ultima sunt: quod in ultimis se reponant interiora omnia ordine, et ibi simul sint, videatur n: 9828. 9836. [22] Ex his patet, quid intelligitur per quod Divinum Verum sit totum in sensuali, quod significatur per quod omnis sanguis effunderetur ad fundamentum altaris.

10.029. Et accipies omnem adipem, quod significet bonum accommodatum, constat ex significatione adipis seu pinguedinis, quod sit bonum, de qua n: 5943: bonum accommodatum dicitur, quia hic agitur de purificatione externi seu naturalis hominis, et de implantatione veri et boni, ac sic de conjunctione utriusque ibi, nam ea sunt, quae significantur per sacrificia et holocausta; ideo per adipem ex juvenco hic intelligitur bonum accommodatum naturali seu externo homini, et quod conjungi potest cum vero ibi, nam verum erit accommodatum suo bono, ac bonum suo vero, ex causa quia unum erunt. Sciendum etiam est, quod verum et bonum in naturali seu externo homine differat a vero et bono in interno, sicut exterius et interius, seu sicut inferius et superius, seu quod idem, sicut poste-

rius et prius; Verum in naturali est scientificum, et bonum ibi est jucundum ejus, utrumque perceptibile homini dum in mundo est, nam tunc cum cogitatur, apparet; ast verum in interno homine non est scientificum apparens, sed est verum implantatum intellectuali ejus parti; bonum etiam ibi non est perceptibile, quia est implantatum parti ejus voluntariae, utrumque interiori vitae hominis, in qua verum est fidei, et bonum est amoris: talis differentia est veri et boni in interno seu spirituali homine, ac veri et boni in externo seu naturali homine; horum implantatio et conjunctio significatur per sacrificium ex juvenco, illorum autem implantatio et conjunctio per holocaustum ex ariete, de quo in sequentibus hujus Capitis. Ex his patet, quid intelligitur per bonum accommodatum, quod significatur per adipem ex juvenco.

10,030. Tegentem intestina, quod significet quod ultimis seu infimis, constat ex significatione intestinorum, quod sint ultima seu infima: quod Intestina sint ultima seu infima, est quia sunt ultima et infima viscerum interiorum hominis, non modo quoad situm, sed etiam quoad usum; quoad situm, sunt infra ventriculum, cui appenduntur; et quoad usum, ultimo recipiunt illa quae apud hominem digeruntur; supra illa sunt, ut notum est, ventriculus, hepar, pancreas, lien; et superius adhuc cor et pulmo, et adhuc superius caput; etiam notum est, quod superiora haec suas sordes et sua recrementa conjiciant in intestina, et per illa amandent ea, partim per ventriculum, partim per ductus ex hepate, qui vocantur ductus hepatici, ut et cystici seu biliares, partim per ductus ex pancreate, qui ductus cum reliquis exitus suos habent in intestinum duodenum; inde nunc patet, cur per intestina significantur ultima seu infima. Quod per viscera, quae apud hominem, significentur talia quae spiritualis mundi sunt, constare potest ex illis, quae ad finem plurium Capitum, ubi de Correspondentia Maximi Hominis, quod est coelum, cum omnibus apud hominem, actum est, copiose ostensa sunt; quid in specie correspondet Intestinis, videatur n: 5392; et quod inferna correspondeant ejectis inde faecibus et excrementis, n: 5393 ad 5396. Quia in sequentibus nunc memorantur aliquot viscera corporis, sicut Reticulum, Hepar, Renes, Crura, Pectus, Armus, Caput, ac de ordina-

tione eorum in sacrificiis agitur, ideo hic primum ostendendum est, quod per hominis membra in genere significentur talia quae in Maximo Homine sunt, hoc est, in Coelo, hic solum per illa, per quae describitur Statua Nebucadnezaris apud Danielem, „Quod ejus *Caput* esset aurum purum, *Pectus* et *Brachia* argentum, *Venter* et *Latus* aes, *Crura* ferrum, et *Pedes* ex parte ferrum ex parte argilla," II: 32. 33; qui non scit, quod Verbum Domini sit spirituale, credit quod illa de Regnis terrae dicta sint, sed in Verbo non agitur de Regnis terrae, sed de Regno Dei, ita de Coelo et de Ecclesia: quod haec per talia, quae sunt in terris, et in harum regnis, desrribantur, est causa, quia mundana et terrestria correspondent talibus quae in Coelo sunt; est enim universa natura, et universus mundus theatrum repraesentativum Regni Domini, videantur citata n: 9280, et terrestria ac mundana sunt quae homo primum capit; inde constare potest, quod per Statuam Nebucadnezari visam in somnio, non significentur mundana, sed coelestia: sed quid in specie per Caput, per Pectus, per Ventrem et Latus, per Crura, et per Pedes significatur, ex correspondentia illorum, ita ex sensu interno Verbi, sciri potest; ex correspondentia scitur, quod per Caput significetur Primus status Ecclesiae, per Pectus et Brachia Secundus, per Ventrem et Latus Tertius, et per Crura Quartus, ac per Pedes ultimus: quia Primus status Ecclesiae fuit status boni amoris in Dominum, dicitur quod Caput esset ex auro; et quia Secundus status fuit status veri ex illo bono, dicitur quod Pectus et Brachia essent ex Argento; et quia Tertius status fuit bonum amoris et ejus verum in externo seu naturali homine, dicitur quod Venter et Latus essent ex aere; et quia Quartus status fuit verum fidei, dicitur quod Crura essent ex ferro; et quia ultimus status fuit Verum, quod fidei vocatur, absque bono, dicitur quod Pedes essent quoad partem ex ferro, et quoad partem ex argilla; et quia talis status Ecclesiae ultimus fuit, dicitur *„quod ex Petra excisus sit Lapis, qui contrivit et dispersit omnia, adeo ut abstulerit ea ventus, et nullus locus inventus sit illis,"* Vers: 34. 35, per quae significatur, quod bonum amoris in Dominum, bonum charitatis erga proximum, et bonum fidei prorsus disparata sint, usque adeo ut non sciretur quid sunt, sed modo aliquid de veris fidei absque bono, seu

cum bono quod non bonum est, ita quod non cohaeret cum Veris fidei; hoc bonum est bonum externum absque interno, quale est bonum meriti, bonum propter se et propter mundum, ita propter lucra, honorem, et famam, propter amicitias illorum causa, aut propter favorem, et quoque solum propter timorem legis, et non propter bonum charitatis, quod est bonum concivis, bonum societatis humanae, bonum patriae, et bonum Ecclesiae; talia bona quae supra dicta sunt significantur per argillam seu lutum, verum cum quo id bonum non cohaeret, est ferrum; ideo dicitur, „*Ferrum quod vidisti mixtum cum argilla luti, commiscebunt se per semen hominis, sed non cohaerebunt unum cum altero, quemadmodum ferrum non commiscetur cum argilla,*" Vers: 43; semen hominis est verum fidei ex proprio, ita verum falsificatum et adulteratum per applicationem ad mala ex intuitione sui et mundi: ex his patet, quod per membra hominis a Capite ejus usque ad plantam pedis significentur talia quae sunt Ecclesiae. Quod in genere Caput significet coeleste bonum, quod est bonum amoris in Dominum; Pectus spirituale bonum, quod est bonum charitatis erga proximum; et quod Pedes naturale bonum, quod est bonum et verum fidei, videatur n: 9913. 9914; quod etiam similia per aurum, *argentum*, aes et ferrum, n: 5658: quid autem in specie significatur per Caput, videatur n: 4938. 4939. 5328. 9913. 9914: quid per aurum, n: 113. 1551. 1552. 5658. 9510. 9881: quid per pectus, n: 4938. 4939. 5328. 6436. 9913. 9914: quid per argentum, 1551. 5658. 6914. 6917: inde patet, quid significatur per Ventrem et per latus, quae sunt infra pectus: quid autem per aes, n: 425. 1551: quid per pedes, [n:] 2162. 3147. 3761. 4938 ad 4952: quid per ferrum, n: 425. 426: et quid per argillam seu lutum, n: 1300. 6669. Ex his nunc sciri potest, quod per membra seu viscera hominis significentur talia, quae eis correspondent in Maximo Homine, seu in Coelo, quae omnia se referunt ad bonum amoris et ad verum fidei, et quae correspondent his, etiam correspondent iisdem in Ecclesia, nam Coelum Domini in terris est Ecclesia. Quod Correspondentia sit hominis et omnium apud hominem cum Maximo Homine, quod est Coelum, videantur quae ab ipsa experientia ad finem plurium Capitum ostensa sunt, in his lo-

cis, n: 3624 ad 3649. 3741 ad 3751. 3883 ad 3896. 4039 ad 4051. 4218 ad 4228 4318 ad 4331. 4403 ad 4421. 4527 ad 4533. 4622 ad 4633. 4652 ad 4660. 4791 ad 4805. 4931 ad 4953. 5050 ad 5061. 5171 ad 5189. 5377 ad 5396. 5552 ad 5573. 5711 ad 5727. 5846 ad 5866. 5976 ad 5993. 6053 ad 6058. 6189 ad 6215. 6307 ad 6326. 6466 ad 6495. Et quid Correspondentia, n: 2987 ad 3003. 3213 ad 3227. 3337 ad 3352. 3472 ad 3485.

10,031. Et reticulum super jecore, quod significet bonum interius externi seu naturalis hominis, constat ex significatione reticuli quod super jecore, quod sit bonum interius externi seu naturalis hominis: quod reticulum sit id bonum, est quia totum est adeps, et per adipem significatur bonum, de qua supra n: 10,029; [23] quod sit bonum interius, est quia adeps ille superius seu interius in corpore est, quam adeps tegens intestina, de quo mox supra; per jecur etiam significatur purificatio interior, nam jecur purificat sanguinem, intestina autem illa, ex quibus sanguis: quod sit bonum externi seu naturalis hominis, est quia per juvencum, in quo reticulum illud, significatur bonum innocentiae et charitatis in externo seu naturali homine, n: 9990. Alioquin per jecur seu hepatem significatur bonum innocentiae externum, quale est infantibus, ex causa, quia infantes, antequam reliqua viscera ad usum suum plene formata sunt, quod fit cum embryones sunt, nutriuntur per jecur, adducitur enim illuc omnis succus nutritius per placentam et umbilicum ex utero matris, is succus correspondet bono innocentiae; quod id bonum per jecur significetur, constat apud Jeremiam, „Consumti sunt per lacrymas oculi mei, conturbata sunt viscera mea, *effusum est in terram Jecur meum*, super confractione filiae populi mei: *infans* et *lactens* deficit in plateis, matribus suis dicunt, ubi frumentum et vinum," Thren: II: 11. 12, describitur ibi dolor vastatae Ecclesiae; dolor ob deperditum verum significatur per quod consumti sunt per lacrymas oculi; dolor ob deperditum verum innocentiae per quod conturbata sint viscera, et dolor ob deperditum bonum innocentiae per quod effusum sit in terram jecur; quare dicitur, infans et lactens deficit in plateis, et matribus suis dicunt, ubi frumentum et vinum; filia populi, propter cujus confractionem ille dolor,

est Ecclesia, n: 2362. 3963. 6729; oculi sunt quae visus interni, ita vera fidei, n: 4526. 4528. 9051: viscera sunt vera innocentiae, n: 3294: jecur est bonum innocentiae, nam infantes et lactentes, qui deficiunt in plateis, sunt qui in bono innocentiae, n: 430. 3183. 4563. 5608; frumentum et vinum, de quibus dicunt matribus, ubi sunt, sunt bonum veri et verum boni, frumentum bonum veri, n: 5959, vinum verum boni, n: 1071. 1798.

10,032. Et duos renes, et adipem super illis, quod significet verum interius externi seu naturalis hominis, et illius bonum, constat ex significatione renum, quod sint vera interiora, de qua sequitur; et ex significatione adipis, quod sit bonum, de qua supra n: 10,029; [23] quod sit bonum illius veri, est quia erat adeps super renibus. Dicitur bonum illius veri, quoniam omni bono est suum verum, et omni vero est suum bonum; sunt innumerabilia genera boni, et cuivis generi boni est verum quod ejusdem generis est; nam in universo coelo sunt bona et vera, quae faciunt vitam ibi, ac ubivis sunt varia. Quale bonum est, quod per adipem super renibus significatur, constat ex veris quae significantur per renes; per renes significantur vera explorantia, purificantia et castigantia: significatio illa ducit causam ex functione illorum: inde patet, quid significatur per renes in sequentibus his locis, „*Jehovah probat renes et cor,*" [Jerem:] XX: 12. Apud Davidem, „*Probas corda et renes, Deus juste,*" Psalm: VII: 10. Apud Eundem, „*Jehovah explora renes meos, et cor meum,*" Psalm: XXVI: 2. Apud Eundem, „*Jehovah Tu possides renes meos,*" Psalm: CXXXIX: 13. Apud Johannem, „*Ego sum, qui scrutatur renes et cor,*" Apoc: II: 23; scrutari et probare renes, est explorare vera fidei; et scrutari et probare cor, est explorare bona amoris, nam Cor est bonum amoris, n: 3883 ad 3896. 7542. 9050: quod vera fidei per renes significentur, patet manifeste apud Davidem, „*Jehovah, ecce veritatem desideras in renibus,*" Psalm: LI: 8. Quod per renes significetur verum interius, et ejus exploratio, est quia per ureteres et vesicam, quae ex renibus exeunt, significatur verum exterius, et ejus exploratio, ut et castigatio, n: 5381. 5382. 5383. 5384.

10,033. Quia in hoc Capite agitur de sacrificio et de holo-

causto, per quae Aharon et filii ejus inaugurarentur in sacerdotium, paucis adhuc dicetur de sanguine et de adipe; quod omnis sanguis sacrificii et holocausti effunderetur ad altare, et quod omnis adeps adoleretur super altari, constat ex statutis et legibus de Holocaustis et Sacrificiis in Levitico: quod ita fieret, causa fuit, quia Sanguis significabat Divinum Verum, et adeps Divinum Bonum; quod Sanguis id significaverit, constat ex illis quae de Sanguine n: 4735. 6978 [20] 6378. 7317. 7326. 7850. 9127. 9393, ostensa sunt; et quod adeps significaverit Divinum Bonum, ex illis quae n: 5943. Quod per Sanguinem Divinum Verum significetur, constat manifeste apud Ezechielem, „Congregate vos a circuitu super Sacrificium meum, quod Ego sacrifico vobis, Sacrificium magnum super montibus Israëlis, ut comedatis carnem, et *bibatis sanguinem*, carnem fortium comedetis, et *sanguinem principum terrae bibetis;* comedetis *adipem* ad satietatem, et *bibetis sanguinem usque ad ebrietatem,* de sacrificio meo, quod sacrificabo vobis; satiabimini super mensa mea, equo, curru, forti et omni viro belli: sic dabo gloriam meam inter gentes," XXXIX: 17 ad 22; quod non sanguis ibi per sanguinem intelligatur, quisque videre potest, nam dicitur quod biberent sanguinem principum terrae, et usque ad ebrietatem; et quoque quod comederent adipem usque ad satietatem; et dein quod satiarentur equo et curru; inde patet, quod aliud per sanguinem intelligatur quam sanguis, et aliud per principes terrae quam principes terrae, tum aliud per adipem, ut et per equum et currum, quam adeps, equus et currus; quid autem significatur non sciri potest, quam per sensum internum, hic docet, quod Sanguis sit Divinum Verum, principes terrae primaria vera Ecclesiae, adeps Divinum Bonum, equus sensus internus Verbi, et currus ipsa doctrina inde; quod sanguis sit Divinum Verum, constat ex locis supra citatis, quod principes terrae sint primaria vera, n: 5044; quod Terra sit Ecclesia, n: 9325; quod Equus sit sensus internus Verbi, n: 2760. 2761. 2762; et quod currus sit doctrina, n: 5321. 8215 [24] Ex his nunc patet, quid significatur per Domini verba apud Johannem, „Jesus dixit, nisi comederitis *carnem Filii hominis,* et *biberitis Ipsius sanguinem,* non habebitis vitam in vobis ipsis: qui manducat meam *carnem,* et *bibit meum sanguinem,* ha-

bet vitam aeternam, et Ego resuscitabo illum extremo die: nam *Caro mea est vere cibus*, et *sanguis meus est vere potus:* qui *manducat meam carnem*, et *bibit meum Sanguinem*, in Me manet, et Ego in illo," VI: 53. 54. 55. 56; quod Caro sit Divinum Bonum, videatur n: 3813. 7850. 9127; et quod Filius hominis, cujus carnem comederent, et sanguinem biberent, sit Dominus quoad Divinum Verum ex Divino Bono, n: 9807. Quod autem adeps seu pinguedo sit Divinum Bonum, constat apud Esaiam, „Faciet Jehovah omnibus populis in monte hoc *convivium pinguedinum*," XXV: 6: apud Eundem, „Attendite ad Me, et *comedite bonum*, et *delitietur in pinguedine anima vestra*," LV: 2: et apud Jeremiam, „Implebo animam sacerdotum *pinguedine;* et populus meus *bono meo saturabuntur*," XXXI: 14; [25] ex his constare potest cur omnis adeps sacrificii adoleretur super altari, et cur omnis sanguis effunderetur ad latus ejus. Quia Sanguis et Adeps Divina illa significabant, ideo populo Israëlitico prorsus vetitum fuit comedere adipem et sanguinem; ut constat apud Moschen, „Statutum aeternitatis in generationes vestras, *nullum adipem et nullum sanguinem comedetis*," Levit: III: 17: apud Eundem, „*Nullum adipem sive bovis, sive ovis*, [26] *sive caprae comedetis; omnis qui comederit adipem de bestia, de qua offertur ignitum Jehovae*, exscindetur anima comedens e populis suis," Levit: VII: 23. 25: et apud Eundem, „*Quisquis comederit ullum sanguinem*, dabo facies meas contra animam *comedentem sanguinem*, et exscindam eam e medio populi sui," Levit: XVII: 10 ad 14: tum Deuter: XII: 16. 23. 24. 25. [27] Quod tam severe prohibitum fuerit comedere sanguinem et adipem, erat causa, quia per id repraesentabatur prophanatio Divini Veri et Divini Boni; Gens enim Israëlitica et Judaica erat in externis separatis ab internis, ita in nullo Divino vero et in nullo Divino bono quoad fidem et amorem, sed in cultu externo absque illis; erant enim in amore sui et mundi prae aliis gentibus, consequenter in malis inde scaturientibus, quae sunt contemtus aliorum, inimicitia, odium, vindicta, saevitia, et crudelitas; inde etiam erat, quod interna vera non illis revelata fuerint; si enim revelata fuissent, non potuissent non prophanare illa: quod gens illa talis fuerit, videantur citata n: 9320 fin: et n: 9380; quapropter prophana-

tionem repraesentavissent, si comedissent sanguinem et adipem; nam quicquid apud illos institutum fuit, repraesentativum interiorum Ecclesiae et Coeli fuerunt. Ex his iterum patet, quid significatur per quod comederent adipem ad satietatem, ac quod biberent sanguinem, sanguinem principum terrae, usque ad ebrietatem, apud Ezechielem Cap: XXXIX: 17 ad 22, de quibus supra; quod nempe cum interiora aperta sunt, tunc illis qui in interioribus essent, hoc est, in fide et in amore in Dominum, adpropriaretur Divinum Verum, et Divinum Bonum, quod factum cum Dominus in mundum venit, apud gentes, quapropter etiam ibi dicitur, *sic dabo gloriam meam inter gentes;* per gloriam significatur Divinum Verum procedens a Domino, quale est in coelo, n: 9429; et per gentes significantur omnes qui in bono, n: 1259. 1260. 1416. 1849. 4574. 6005. 8771. 9256. Haec confirmat Ipse Dominus, cum dicit, quod „*Caro Ipsius esset vere cibus,* et *sanguis Ipsius esset vere potus,* et qui *comederet Ipsius carnem,* et *biberet Ipsius sanguinem,* in Ipso maneat, et Ipse in illo," Joh: VI: 55. 56; „et quoque quod instituerit Sanctam coenam, in *qua comederent Ipsius carnem,* et *biberent Ipsius sanguinem,*" Matth: XXVI: [26.] 27. 28, per quae significatur adpropriatio Divini Boni et Divini Veri ab Ipso; et adpropriatio Divini Boni et Divini Veri a Domino, non dari potest quam apud illos, qui agnoscunt Divinum Domini, nam hoc est primum et ipsum essentiale omnium quae fidei sunt in Ecclesia; non enim recludi coelum aliis potest, quia totum coelum in illa fide est, ita non potest communicari illis Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini, quod per sanguinem ibi intelligitur; caveat itaque sibi quicunque sit intra Ecclesiam, ne Dominum neget, et quoque ne Divinum Ipsius, nam ad illam negationem clauditur coelum, et aperitur infernum; sunt enim separati a coelo, ubi Divinum Domini est omne in omnibus, nam id facit coelum; et cum coelum clausum est, quidem scientia veritatum fidei ex Verbo et ex doctrina Ecclesiae datur, sed nusquam fides quae fides, nam fides quae fides desuper venit, hoc est, per coelum a Domino. Quod Dominus ita loquutus sit, nempe quod Divinum Bonum procedens ab Ipso dixerit Carnem suam, et Divinum Verum procedens a Divino Bono Ipsius dixerit Sanguinem suum, erat cau-

sa, quia Verbum, quod ab Ipso, erat Divinum implens universum *coelum*, tale Verbum erit per correspondentias, proinde repraesentativum et significativum in omnibus et singulis, ita enim et non aliter conjungit homines Ecclesiae cum angelis in *coelis*; nam cum homines percipiunt Verbum secundum literam, angeli percipiunt illud secundum sensum internum, ita pro Carne Domini Divinum Bonum, et pro sanguine Ipsius Divinum Verum, utrumque a Domino: inde Sanctum influit per Verbum.

10,034. Et adolebis altare, quod significet ex Divino amore Domini, constat ex significatione adolere, quod sit accensio Divini amoris; et ex repraesentatione Altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum amoris, de qua n: 9388. 9389. 9714: quod adolere sit accensio Divini amoris, est quia per ignem super altari significabatur Divinus amor, n: 6832.

10,035. Et carnem juvenci, quod significet malum amorum priorum ibi, constat ex significatione Carnis, quod sit bonum amoris, et in opposito sensu malum amoris, de qua sequitur; et ex significatione juvenci, quod sit externum seu naturale, de qua prius; per juvencum enim et vitulum in bono sensu significatur externum seu naturale hominis quoad bonum innocentiae et charitatis, at in opposito sensu externum seu naturale hominis quoad malum quod contrarium bono innocentiae et charitatis est, nam pleraque quae in Verbo etiam oppositum sensum habent. Quod Caro juvenci hic significet malum amorum priorum in externo seu naturali homine, est quia per Carnem significatur voluntarium hominis, ita ejus proprium; nam quod voluntatis est, id est proprium: et quia per carnem significatur voluntarium seu proprium, ideo quoque per illam significatur bonum amoris, aut malum amoris; sunt enim binae facultates apud hominem, quae vocantur Intellectus et Voluntas, ad Intellectum pertinent vera aut falsa, ad voluntatem autem bona aut mala; ita ad Intellectum pertinent illa quae fidei sunt, et ad voluntatem illa quae amoris, nam quae amoris sunt, percipiuntur ut bona, et quae fidei sunt percipiuntur ut vera; etiam falsa sunt fidei et mala sunt amoris, apud illos qui in falsis et in malis sunt: inde constare potest, quid intelligitur per proprium voluntarium, quod significatur per carnem in utroque sensu.

Porro sciendum, quod omne proprium voluntarium hominis sit malum, quia homo ex se non amat nisi se et mundum, et si proximum est propter se; quapropter regenerandus est, et per regenerationem accipiet novam voluntatem; sed voluntas, quam accipit per regenerationem, non est hominis, sed Domini apud hominem; cum haec voluntas seu hoc voluntarium intelligitur per carnem, tunc Caro significat bonum amoris: sed videantur quae de Carne et de Proprio, prius ostensa sunt, nempe quod Caro significet Proprium Domini, quod est Divinum Bonum, ac inde omne bonum amoris apud hominem regeneratum, n: 3813. 7850. 9127: et quod in opposito sensu significet proprium voluntarium hominis, quod est malum amoris, n: 999. 3813. 8409. Quod Proprium Domini sit Divinum Bonum, et inde bonum amoris in Ipsum, et erga proximum, quoniam Proprium Domini est quod vitam coeli dat homini cum regeneratur, n: 1023. 1044. 1937. 1947. 3812. 5660. 5786. [28] 8480; et quod proprium hominis non sit nisi quam malum, n: 210. 215. 694. 874. 875. 876. 987. 1047. 3812. 4328. 5660. 5786. [28] 8480. 8497. Quod per Carnem juvenci hujus significetur malum amoris, constat ex illis quae in hoc Versu sequuntur, quod nempe Caro, Pellis et Fimus comburerentur extra castra, quia peccatum. Quid autem repraesentabatur per quod Caro sacrificii comederetur a Sacerdote et a populo in loco sancto, videbitur infra n: 10,040.

10,036. Et pellem ejus, quod significet falsum in ultimis, constat ex significatione pellis seu cutis, quod sit verum in ultimis, et in opposito sensu falsum ibi; quod cutis seu pellis id significat, est ex correspondentia; illi enim qui cutem referunt in Maximo Homine seu in Coelo, sunt qui in veris fidei sunt, et non ita in correspondente bono, qui sunt in limine ad coelum, videatur n: 5552 ad 5559; inde per cutem seu pellem in sensu abstracto significatur verum in ultimis, n: 3540. 8980: quod hic per illam significetur falsum in ultimis, est quia per carnem significatur malum amoris, de qua mox supra n: 10,035; [29] cum Caro significat malum amoris, pellis ejus significat falsum fidei inde.

10,037. Et fimum ejus, quod significet immunda reliqua,

constat ex significatione fimi, quod sit immundum. Quod fimus significat immundum, proinde malum et falsum, nam haec in spirituali sensu immunda sunt, est quia in fimum et in stercus abit omne inutile et obsoletum cibi, et cibus in spirituali sensu est verum et bonum fidei et amoris, n: 4792. 5147. 5293. 5340. 5342. 5576. 5915. 8562. 9003; inde quoque est, quod fimus, stercus, et excrementum, correspondeant malis quae in inferno, quod etiam in Verbo vocatur latrina; de correspondentia illa videatur n: 954. 2755. 4948. 5394. 5395. 7161: inde nunc est quod talia in Verbo significent infernalia, ut constare potest ex his locis; apud Esaiam, „Relictus in Zione, et residuus in Hierosolyma, sanctus dicetur, omnis scriptus ad vitam in Hierosolyma, *cum laverit Dominus excrementum filiarum Zionis*, et sanguines Hierosolymae abluerit," IV: 3. 4; per Zionem et Hierosolymam significatur Ecclesia, per Zionem Ecclesia apud illos qui in bono amoris, et per Hierosolymam apud illos qui in veris ex illo bono; lavare excrementum filiarum Zionis est purificare a malis illos in Ecclesia qui in bono amoris, et lavare sanguines Hierosolymae est purificare a falsis mali illos qui ibi in veris. Apud Jeremiam, „Extrahent ossa regum Jehudae, et ossa principum ejus, et ossa sacerdotum, et ossa prophetarum, et expandent ea soli et lunae, et omni exercitui coelorum, quae amaverant, et quibus serviverant, non colligentur, neque sepelientur, *in stercus super faciebus terrae erunt*," VIII: 1. 2; per haec describitur status eorum qui prophanaverunt bona et vera Ecclesiae, qui status etiam illo tempore repraesentabatur per extractionem ossium ex sepulchris; ossa regum et principum e sepulchris extracta significant vera prophanata; ossa sacerdotum et prophetarum significant bona prophanata; expandi soli, lunae, et omni exercitui coelorum, significat remotionem ab omni bono et vero; non colligi et sepeliri, significat non resurrectionem ad vitam; stercus super faciebus terrae esse, significat quod non nisi quam infernale. Apud Eundem, „Mortibus morborum malignorum morientur, ita ut non plangantur, neque sepeliantur, *in stercus super faciebus terrae fient*," XVI: 4. XXV: 33; per stercus super faciebus terrae, simile quod supra significatur. In Threnis, „Qui comederunt lautitias, devastati sunt in plateis, *educati super*

purpura, *amplexi sunt sterquilinea,*" IV: 5; qui comederunt lautitias, sunt qui Verbum habent, et inde cognitiones veri; educati super purpura, sunt qui in cognitionibus boni; amplecti sterquilinea, est loco illorum addiscere et eligere falsitates. Apud Malachiam, „Si non audiveritis, et si non posueritis super cor, mittam in vos maledictionem, et *spargam stercus super facies vestras, stercus festorum vestrorum,*" II: 2. 3; spargere stercus super facies, est conspurcare interiora vitae falsis mali; stercus festorum est conspurcare sancta cultus. Apud Ezechielem, „Mandatum Prophetae, quod placentam hordeorum *cum stercore fimi humani faceret*, quia sic comedunt filii Israëlis panem suum immundum: sed dixit, ah Domine Jehovih, anima mea non polluta est, non venit in os meum caro abominationis, tunc respondit, *do tibi excrementum bovis pro stercore hominis*, ut facias panem tuum cum illo; nam faciam ut careant pane et aqua, et desolentur vir et frater ejus, et contabescant propter iniquitatem suam," IV: 9 ad 17: [30] per haec repraesentabatur quale esset bonum et verum Ecclesiae gentis Judaicae; placenta hordeorum cum stercore fimi hominis, significat bonum Ecclesiae interius conspurcatum malis amoris sui; placenta cum excrementis bovis significat bonum Ecclesiae externum conspurcatum malis illius amoris; quia illa significantur per placentam, dicitur quod carituri essent pane et aqua et desolarentur; panis et aqua est bonum et verum, carere illis et desolari est deprivari. Quia talia per fimum, stercus et excrementum significabantur, patet quid significatur per haec apud Moschen, „Spatium erit extra castra, quo foras exeas, et clavus erit tibi, *quo conteges excrementum tuum;* nam Jehovah Deus ambulans in medio castrorum tuorum, ut castra tua sancta sint, et non videat in te nuditatem ullius rei, et revertatur a post te," Deut: XXIII: 13. 14. 15; hoc mandatum est, quia immundum repraesentabatur per stercus; per castra enim ubi filii Israëlis, repraesentabatur Coelum et Ecclesia, ubi Dominus praesens per fidem et amorem; quare per locum extra castra repraesentabatur ubi non Coelum et Ecclesia, ita ubi Dominus non praesens per fidem et amorem; quapropter dicitur, quod Jehovah ambulans in medio castrorum, ut castra sancta sint, ne videat nuditatem ullius rei, et revertatur; nuditas est immundum ex malis et falsis.

Quod Castra ibi significaverint Coelum et Ecclesiam, ubi Dominus, videbitur in nunc sequentibus.

10,038. Combures igne extra castra, quod significet quod illa amandanda sint inferno, et conspurcanda malis amoris sui, constat ex significatione comburere igne, quod sit consumere malis amoris sui; per comburere enim significatur consumere, et per ignem malum amoris sui; quod illa per comburere et per ignem significentur, videatur n: 1297. 5071. 5215. 6314. 6832. 7324. 7575. 9141. [31] 9434; et ex significatione castrorum, quod sint Coelum et Ecclesia, et in opposito sensu ubi non Coelum et Ecclesia, ita infernum, de qua sequitur. Quod comburi igne sit consumi malis amoris sui, est quia ille amor consumit omnia bona et vera fidei: quod amor sui id faciat, vix aliquis hodie novit, et inde nec quod ille amor sit infernum apud hominem, et quod ille intelligatur per ignem infernalem. Sunt enim duo ignes vitae apud hominem, unus est amor sui, alter est amor in Deum; qui in amore sui sunt, non possunt esse in amore in Deum, quoniam oppositi sunt: quod oppositi sint, est quia amor sui producit omnia mala, quae sunt contemtus aliorum prae se, inimicitia contra illos qui non favent, tandem odia, vindictae, saevitiae, crudelitates, quae mala prorsus resistunt influxui Divino, consequenter exstinguunt vera et bona fidei et charitatis, nam haec sunt quae influunt a Domino: quod amor cujusvis sit ignis vitae ejus, quisque scire potest qui reflectit, nam absque amore non vita, et qualis amor talis vita; et inde quod amor sui producat mala omnis generis, et quod tantum producat, quantum pro fine habetur, hoc est, quantum regnat: genus pessimum amoris sui est amor dominandi propter se, hoc est, solum propter honorem et propter lucrum; qui in illo amore sunt, quidem profiteri possunt fidem et charitatem, sed hoc faciunt ore et non corde; imo qui eorum pessimi sunt, illa quae fidei et charitatis sunt, ita sancta Ecclesiae, pro mediis ad fines suos habent: sed de amore sui et de ejus generibus, deque malis inde scaturientibus, et de statu illorum in altera vita, ex Divina Domini Misericordia, in specie dicendum est: haec dicta sunt, ut sciatur, quid sit comburi igne extra castra. Quod Castra, ubi filii Israëlis castrametati sunt, repraesentaverint Coelum et Ecclesiam, ac inde quod

extra Castra sit ubi non Coelum et Ecclesia, ita infernum, constare potest ex illis in Verbo, quae de Castris et de Castrametatione filiorum Israëlis in deserto memorantur; ut ex his apud Moschen, „*Filii Israëlis castrametabuntur vir apud castra sua*, et vir apud vexillum suum, juxta exercitus eorum: et *Levitae castrametabuntur circum Habitaculum testimonii*, ut non sit excandescentia super congregationem filiorum Israëlis," Num: I: 52. 53. [32] Cap: II: 2. Et porro, „castrametabatur Tribus Jehudae, Jisaschar, et Sebulonis ad Orientem; Tribus Rubenis, Schimeonis et Gadis ad Meridiem; Tribus Ephraim, Menascheh, Benjamin ad occidentem, ac Tribus Danis, Ascheris, et Naphtali ad septentrionem; Levitae autem in medio castrorum," Num: II: 1 ad fin: Cap: X: 1 ad fin: quod castrametationes eorum ita ordinatae fuerint, erat ut repraesentarent Coelum et Ecclesiam, n: 9320 fin: per Tribus etiam, secundum quas castrametabantur, repraesentabantur omnia bona et vera Coeli et Ecclesiae in complexu, n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335. 6337. 6397. 6640. 7836. 7891. 7996. 7997: inde est, quod dicatur, „*quod Jehovah habitet in medio castrorum*," Num: V: 3: et „*quod ambulet in medio eorum, ac ideo sancta erunt*," Deut: XXIII: 15: [33] et in enuntiato Prophetico Bileami, „Cum vidit Israëlem *habitantem juxta Tribus*, dixit, *quam bona sunt Tabernacula tua Jacob*, et *Habitacula tua Israël*," Num: XXIV: 2. 3. 5. Quia per castra repraesentabatur Coelum et Ecclesia, sequitur quod per extra castra significatum sit ubi non Coelum et non Ecclesia, ita Infernum; quapropter illuc emittebatur omnis immundus, et quoque reus; ut constare potest ex his sequentibus, „Emittetis e castris omnem leprosum, et omnem fluxum patientem, omnem immundum propter animam, a masculo usque ad foeminam, *foras extra castra mittetis eos*, ut *non polluant castra*, in quorum medio Jehovah habitat," Num: V: 2. 3. Levit: XIII: 45. 46. [34] „Vir qui non mundus casu noctis, *exibit foras extra castra*, nec *veniet in medio castrorum*: cum laverit se aquis, et occiderit sol, *intrabit in castra*. Spatium erit tibi *extra castra*, quo foras exeas, et per clavum conteges excrementum tuum, quia Jehovah ambulat in medio castrorum, ideo castra sancta erunt," Deut: XXIII: 11 ad 15: et quod „*lapidarentur extra castra*," Levit: XXIV: 14. Num: XV: 35.

38. Ex his nunc constat, quod per combures igne carnem, pellem, et fimum juvenci, extra castra, significetur quod mala, quae per illa significantur, amandanda sint inferno. Simile quod per castra et per extra castra, etiam per terram Canaanem, et per terras circum illam, postquam terra illa inter filios Israëlis in haereditates distributa fuit, repraesentatum est; inde est, quod per terram Canaanem, ac simpliciter per terram in Verbo, significetur Coelum et Ecclesia, et per filios Israëlis qui in Coelo et in Ecclesia; quod per terram Coelum et Ecclesia significetur, videantur citata n: 9325; et quod per filios Israëlis illi qui ibi, n: 9340.

10,039. Peccatum hoc, quod significet sic purificatum a malis et falsis, constat ex significatione peccati, cum per id intelligitur sacrificium, quod sit purificatio a malis et falsis; in Lingua enim Originali per *Peccatum*, ubi agitur de Sacrificiis, intelligitur *sacrificium pro peccato*, et per sacrificium significatur purificatio a malis et falsis, n: 9990. 9991: quod sacrificium pro peccato in Verbo dicatur peccatum, videatur Levit: IV: 3. 8. 14. 20. 21. 24. 25. 29. 33. 34. Cap: V: 6. 8. 9. Cap: VI: 10. 18. 19. 23; et alibi.

10,040. Quia Caro juvenci cum pelle et fimo ejus, extra castra comburebatur igne, constare potest quod per Carnem non bonum amoris sed malum amoris significaretur, secundum illa quae de carne ejus supra n: 10,035, dicta sunt, et de Castris nunc supra n: 10,038. [35] Quod autem concessum fuerit comedere Carnem sacrificii, ut constare potest ex locis quae sequuntur, erat causa, quia gens illa, dum in cultu, fuit in externo absque interno, videantur citata n: 9320 fin: et n: 9380; et externum absque interno prorsus non sanctum est, quia tunc gestus modo agit, et os loquitur, at cor et anima abest: sed usque externum absque interno sanctum dicebatur, quia repraesentabat sancta interna; sancta interna sunt omnia quae amoris et fidei a Domino in Dominum: quia gens illa talis erat, non licebat ei comedere sanguinem et adipem, quoniam per sanguinem significabatur Divinum Verum quod fidei, et per adipem Divinum Bonum quod amoris, utrumque a Domino, videatur supra n: 10,033; sed licebat illis comedere carnem sacrificii,

quia per illam significabatur proprium hominis, n: 10,035, et proprium illius gentis erat colere externa ut sancta, et prorsus nihil facere interna, qui cultus, praeter repraesentativum, quod erat sanctum, erat idololatricus, videatur n: 4281. 4311: etiam Caro repraesentative non aliud est, quando Sanguis ejus repraesentabat Divinum Verum, et adeps Divinum Bonum, n: 10,033, nam tunc repraesentabat Caro quoddam absque vita et anima quod vocatur mortuum, quale est externum absque interno secundum haec apud Mosen, „Non comedes sanguinem, quia sanguis est anima; non comedes animam cum Carne," Deut: XII: 23. *Paene similis cultus est apud gentem religionis Catholicae, prout vocatur, nempe externus absque interno, non enim vulgo datur scire interna Verbi, quia negatur ei legere Verbum; ideo quoque ex Providentia Divina Domini factum est, quod in Sancta coena daretur Panis qui est Caro, et non Vinum quod est Sanguis; et tamen sanguis est quod vivificat Carnem, sicut Vinum Panem; nam sicut Panis absque Vino non dat nutritionem corpori, ita nec bonum amoris quod significatur per Panem et per Carnem, absque Vero fidei quod significatur per Vinum et per Sanguinem, dat nutritionem animae: ex Divina etiam Providentia Domini ibi factum est, quod sacerdos ebiberet Vinum, quia per id significatur nutritio animae per Divinum Verum absque bono amoris, quod est sanctum externum absque sancto interno: quod hoc ex Divina Domini Providentia factum sit, non sciunt, ex causa quia idololatrice adorant externa, et sic non capiunt interna; quapropter si aliter, non secus ac Judaei, prophanavissent sancta: per ebibere vinum solum, etiam significatur scire Divinum Verum solum, et non vulgus, nisi quantum et quale volunt; sicut etiam ibi fit. Quod in Sancta Coena Caro et Panis sint Divinum Bonum Divini amoris Domini erga genus humanum, et reciprocum hominis in Dominum; et quod Sanguis et Vinum sint Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, ita Verum fidei a Domino in Dominum,* videatur n: 3464. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 6135. 6789. [36] 6377. 7850. 9127. Quod carnem sacrificiorum attinet, quando illa educeretur extra Castra, et combureretur igne, videatur Levit: IV: 11. 12. 21: et quando et a quibus comederetur, Levit: VI: 19 ad fin:

Cap: VII: 6. 15 ad 19. Cap: XIX: 5. 6. Deut: XII: 7. 17. 18. 27. Cap: XXVII: 6. 7.

10,041. Vers: 15. 16. 17. 18. *Et arietem unum accipies, et imponent Aharon et filii ejus manus suas super caput arietis. Et mactabis arietem, et accipies sanguinem ejus, et asperges super altare circumcirca. Et arietem secabis in segmenta sua, et lavabis intestina ejus, et crura ejus, et dabis super segmenta ejus, et super caput ejus. Et adolebis cum toto ariete altare: holocaustum hoc Jehovae, odor quietis, ignitum Jehovae hoc.* Et arietem unum accipies, significat bonum innocentiae in interno homine: et imponent Aharon et filii ejus manus suas, significat potentiae communicationem: super caput arietis, significat cum toto: et mactabis arietem, significat praeparationem ad purificationem interni hominis: et accipies sanguinem, significat [37] Divinum Verum: et asperges super Altare circumcirca, significat conjunctionem cum Divino Bono: et arietem secabis in segmenta, significat interiora distincte ordinanda: et lavabis intestina, significat purificationem infimorum: et crura ejus, significat purificationem exteriorum quae naturalis hominis: et dabis super segmenta ejus et super caput, significat ordinationem exteriorum sub internis et sub intimis: et adolebis cum toto ariete altare, significat internum Divini Humani Domini unitum Divino Bono Divini amoris Ipsius, quod in Ipso: holocaustum hoc Jehovae, significat glorificationem Humani Domini: odor quietis, significat perceptivum pacis: ignitum Jehovae hoc, significat omnia ex Divino amore.

10,042. Et arietem unum accipies, quod significet bonum innocentiae in interno homine, constat ex significatione arietis, quod sit bonum innocentiae et charitatis in interno homine, de qua sequitur. Quoniam in hoc Capite de Sacrificiis et Holocaustis ex arietibus et agnis agitur, dicetur quid per animalia in genere, quae in sacrificia et holocausta offerebantur, significatum fuit: illa animalia erant Boves, Juvenci, Hirci, Arietes, Caprae et Hoedi; atque Agni, Agnae et capellae caprarum: qui non scit, quid illa animalia significant, nusquam scire potest, quid significant Sacrificia et Holocausta ex illis in specie; sciendum est, quod omnia animalia, quae in terris sunt, significent talia quae sunt apud hominem, quae in genere se referunt ad

affectiones quae sunt ejus voluntatis, et ad cogitationes quae sunt ejus intellectus, ita ad bona et ad vera, nam bona sunt voluntatis, et vera sunt intellectus; et quia se referunt ad bona et vera, etiam se referunt ad amorem et ad fidem, nam omnia quae amoris sunt vocantur bona, et omnia quae fidei sunt, vocantur vera. Quod animalia diversi generis talia significent, ducit causam ex repraesentativis in altera vita; ibi apparent animalia plurium generum, et innumerabilium specierum; talia ibi sunt apparentiae prorsus ad vivum correspondentes affectionibus et cogitationibus, quae apud Spiritus et Angelos: quod ita sit, etiam constare potest ex visionibus propheticis passim in Verbo; omnia enim quae prophetis visa sunt, sunt talia quae coram angelis apparent in coelo: inde est, quod bestiae in Verbo toties memorentur, et per singulas significetur aliquid quod se refert ad talia quae apud hominem, de quibus supra; homo nec aliud est, quam animal quoad externum suum hominem, sed distinguitur per internum, per quod hic et ille elevari possit versus Coelum et ad Deum, et inde recipere fidem et amorem; inde est, quod bestiae in sacrificiis et holocaustis adhibitae fuerint: qui haec non scit, nequaquam scire potest, cur mandatum fuerit, nunc offerre Juvencos, Arietes, Agnos, nunc Boves, capras et agnas, nunc Hircos, Hoedos, et capellas caprarum; ad quid alioquin talia forent: quod bestiae in Verbo significent bona et mala apud hominem, ut et vera et falsa, videatur n: 142. 143. 246. 714. 715. 776. 1823. 2179. 2180. 2781. 3218. 3519. 5198. 7523. 7872. 9090, et quod ideo in sacrificiis adhibitae fuerint, n: 1823. 2180. 2805. 2807. 2830. Quod autem Sacrificia et Holocausta ex illis concernit, sciendum est, I. Quod cultus repraesentativus apud Gentem Judaicam et Israëliticam praecipue constiterit in Sacrificiis et Holocaustis. II. Quod Sacrificia et Holocausta in genere significaverint Regenerationem hominis per vera fidei et bona amoris a Domino, et in supremo sensu Glorificationem Humani Domini. III. Quod omne cultus per sacrificia et holocausta secundum ejus varia, ita cum omni varietate repraesentatum sit; et quod ideo varia genera animalium mandata fuerint. Sed ad singula; I. *Quod cultus repraesentativus apud gentem Judaicam et Israëliticam praecipue constiterit in Sacrificiis et Holocaustis*, con-

stat ex eo quod adhibita fuerint pro omni peccato, et pro omni reatu; tum pro omni consecratione et inauguratione; et praeterea quovis die, quovis sabbatho, quovis novilunio, et quovis festo; et quod ideo altare esset omnium sanctissimum; reliqua cultus apud illam gentem pendebant ab illis: idcirco ubi agitur de abolitione cultus repraesentativi apud Danielem, dicitur quod cessabit *Sacrificium* et *Oblatio*, Cap: IX: 27; et removebitur *Juge*, Cap: VIII: 10. 11. 12. 13. Cap: XI: 31. Cap: XII: 11; per Juge significatur in specie sacrificium quod fiebat quotidie, et in genere omnis cultus: sed videantur quae de his prius ostensa sunt, quod nempe Sacrificia in genere significent omnem cultum repraesentativum, n: 923. 2165. 6905. 8680. 8936: quod altare fuerit principale repraesentativum Domini et inde cultus, n: 2777. 2811. 8935. 8940. 9388. 9389. 9714. 9964. Quod Antiqui ante Eberum, nihil noverint de Sacrificiis, n: 2180: quod ab Ebero, ita apud Gentem Hebraeam, et inde apud posteros Jacobi, sacrificia instituta fuerint, et cur, n: 1128. [38] 1343. 2180. 2818: quod Sacrificia non mandata fuerint, sed permissa, n: 2180. II. *Quod Sacrificia et Holocausta in genere significaverint Regenerationem hominis per vera fidei et bona amoris in Dominum a Domino*, constat ex eo, quod omnia cultus se referant ad purificationem a malis et falsis, ad implantationem veri et boni, et ad conjunctionem eorum, ita ad Regenerationem, nam per tria illa regeneratur homo; inde est, quod sacrificia et holocausta pro omni peccato et pro omni reatu oblata fuerint; et cum oblata, dicitur, quod expiatum, et quod condonabitur, Levit: IV: 20. 26. 31. 35. Cap: V: 6. 10. 13. 16. 18. 26. Cap: VII: 7. Cap: X: 17. Cap: XIV: 18. 19. Cap: XV: 30. 31. Cap: XVI: 6. 24. Cap: XVII: 11: condonatio peccatorum, expiatio, propitiatio, et redemtio, nec aliud sunt quam purificatio a malis et falsis, implantatio boni et veri, ac conjunctio eorum, ita regeneratio, n: 9076. [39] 9452. 9453. 9454. 9937. 9938: omnis processus Regenerationis etiam describitur per ritualia singula cujusvis Sacrificii et Holocausti, et panditur cum evolvuntur repraesentativa per sensum internum, n: 10,022. [II.] *Quod Sacrificia et Holocausta in sensu supremo significent Glorificationem Humani Domini*, est quia omnia ritualia cultus instituta apud Gentem Israëliticam et Judaicam

unice spectabant Dominum, ita spectabant Ipsum principaliter Sacrificia et Holocausta, per quae in genere repraesentabatur omne cultus, ut supra ostensum est; etiam Regeneratio hominis non aliunde est quam a Domino, n: 9506. 9715. 9486. 9487. 9809. 10,019; quapropter ubi in Verbo agitur de regeneratione hominis, in sensu supremo ibi agitur de Glorificatione Humani Domini; nam regeneratio hominis est imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688: Glorificare Humanum est id Divinum facere, regenerare autem hominem, est eum coelestem facere, ut in illo Divinum Domini habitare possit. III. *Quod omne cultus per Sacrificia et Holocausta secundum ejus varia, ita cum omni varietate, repraesentatum sit: et quod ideo varia genera animalium mandata fuerint*, constat ex variis, pro quibus sacrificia et holocausta, nempe pro peccatis per errorem, et pro peccatis non per errorem, pro omni praevaricatione ac immunditie, sive apud sacerdotem, sive apud totam concionem, sive apud principem, sive apud aliquam animam; pro mundatione ex lepra; pro purificatione post partum; pro consecratione altaris, Tentorii conventus, et omnium inibi; pro mundatione eorundem cum Aharon semel quotannis ingrederetur in Sanctum sanctorum; pro inauguratione Aharonis et filiorum ejus in sacerdotium; pro consecratione Naziraeorum; et in genere in tribus Festis, in singulis Noviluniis, Sabbathis, et diebus mane et inter vesperas, praeter Votiva et Voluntaria. Quia Sacrificia et Holocausta pro tam variis erant, et per illa repraesentabantur varia cultus, ideo etiam varia genera animalium, quae offerrentur, mandata erant, nempe Juvenci, Boves et Hirci, Arietes, Caprae et Hoedi; Agni, Agnae, et Capellae caprarum; et per sacrificia et holocausta ex juvenco, bove et hirco, repraesentabatur purificatio et regeneratio Externi seu naturalis hominis; ex ariete, capra, et hoedo, repraesentabatur purificatio et regeneratio Interni seu spiritualis hominis; et ex agno, agna, et capella caprarum repraesentabatur purificatio seu regeneratio intimi seu coelestis hominis; quod tria sint quae apud hominem succedunt, Coeleste, Spirituale, et Naturale, videatur n: 9992. 10,005. 10,017; et quod homo regenerandus sit quoad interna et quoad externa, ut regeneratus sit, citata n: 9325 fin. Quid autem in

specie significatur per Sacrificium et Holocaustum ex ariete, de quibus in hoc Capite agitur, constat ex locis in Verbo, ubi sacrificia et holocausta ex ariete describuntur, et ubi aries nominatur; ex quibus patet, quod per arietem significetur bonum innocentiae et charitatis in interno homine, et per sacrificium et holocaustum ex illo purificatio et regeneratio interni hominis, ita implantatio boni innocentiae et charitatis ibi; quod id per arietem significetur, constat a sequentibus his locis; apud Esaiam, „Omnes greges Arabiae congregabuntur tibi, *arietes Nebajoth ministrabunt tibi, ascendent ad beneplacitum altare meum,*" LX: 7; agitur ibi de Domino, et de coelo ac Ecclesia Ipsius: greges Arabiae sunt omnia bona interni hominis; arietes Nebajoth sunt bona innocentiae et charitatis ibi; quod greges sint bona interni hominis, videatur n: 8937. 9135; quod Arabia sit ubi bonum, n: 3268; quod Nebajoth sint qui ibi in illo, n: 3268. 3686. 3688. Apud Ezechielem, „Arabia et omnes principes Kedar, negotiatores manus tuae per *pecora*, et *arietes*, et *hircos*," XXVII: 21, ibi de Tyro, per quam significatur Ecclesia ubi cognitiones boni et veri, n: 1201; negotiatores sunt qui habent illas et communicant, n: 2967. 4453; pecora sunt bona amoris, arietes sunt bona charitatis, et hirci sunt bona fidei; in Verbo dicuntur greges, pecora et pecudes, quae in Lingua originali distinguuntur per sua nomina; et per greges significantur in genere interna, per pecudes eadem in specie, et per pecora intima in specie; per armenta autem externa. Apud Jeremiam, „Descendere faciam eos sicut *pecora* ad mactandum, sicut *arietes* cum *hircis*," LI: 41, per pecora, arietes et hircos hic similia significantur. Apud Ezechielem, „Sic dixit Dominus Jehovih, ecce Ego judicans inter *pecudes* et *pecudes*, et inter *arietes* et inter *hircos*," XXXIV: 17; inter pecudes et pecudes pro inter illos qui in interioribus boni et mali; inter arietes et inter hircos pro inter illos qui in charitate et inde fide, et inter illos qui in veris fidei absque charitate; arietes hic simile significant quod oves, nam arietes sunt masculi ovium; quod oves sint qui in charitate et inde fide, videatur n: 4169. 4809; et quod hirci sint qui in veris quae fidei dicuntur absque charitate, [n:] 4169 fin: 4769; similia per *arietem* et *hircum* significantur apud Danielem, Cap: VIII: 1 ad fin: et similia

per *oves* et *hircos* apud Matthaeum Cap: XXV: 32. Apud Moschen, „Si anima peccaverit per errorem, adducet reatum suum Jehovae *arietem integrum de grege*," Levit: V: 15. 18. 25; per sacrificia ex ariete significatur purificatio interni hominis, et implantatio boni innocentiae ibi; nam peccatum per errorem est peccatum ex ignorantia in qua innocentia, ac innocentia ignorantiae est interni hominis. Apud Eundem, „Quod in Noviluniis offerrent duos *juvencos*, unum *arietem*, et septem *agnos*; et postea *hircum caprarum*. Similiter diebus singulis Paschatis: et similiter *die primitiarum*," Num: XXVIII: 11. 15. 19. 22. 27, hoc erat ut repraesentaretur purificatio totius hominis, tam externi, interni, ac intimi, per sacrificium et holocaustum ex juvencis purificatio externi hominis, ex ariete purificatio interni, et ex agnis purificatio intimi; et quia purificatio, etiam implantatio boni innocentiae repraesentabatur, nam juvencus est bonum innocentiae in externo homine, aries in interno, et agnus in intimo, ut supra dictum est; quod ultimum eorum esset hircus, erat quia per hircum significatur verum fidei in externo homine, et verum fidei ibi est ultimum, n: 9959. Quia bona et vera apud hominem in eo ordine sequuntur, ideo quoque munera principum Israëlis, cum ungebatur altare et Tentorium conventus, erant *Juvencus*, *Aries*, et *Agnus* in holocausta, et *Hircus caprarum* in sacrificium, Num: VII: 15. 16. 17. 21. 22. 23. 27. 28. 29. 33 seq: Ex his nunc constare potest, quod aries significet bonum innocentiae et charitatis in interno homine.

10,043. Et imponent Aharon et filii ejus manus suas, quod significet potentiae communicationem, constat ex significatione imponere manus, quod sit communicatio potentiae, de qua supra n: 10,023.

10,044. Super caput arietis, quod significet cum toto, constat ex significatione Capitis, quod sit totus homo, ita totum, de qua n: 10,011: quod caput sit totum, est causa, quia est supremum, et inibi est intimum hominis; et a supremo procedunt omnia quae infra, sicut etiam ab intimo procedunt omnia quae extra, nam haec et illa sunt inde; intimum apud hominem est ejus voluntas et intellectus, haec in principiis sunt in Capite, quae inde procedunt, sunt actus, qui interiorum effectus sunt

in corpore; quapropter cum dicitur voluntas et intellectus, intelligitur totus homo, nam inde homo est homo; actus corporis etiam omne suum habent ex voluntate; inde est, quod homo non ex actibus corporis seu operibus spectetur, sed ex voluntate in illis: quia ita est, *per animam* in Verbo intelligitur totus homo, et quod homo dicatur anima, ut Levit: IV: 27. Cap: V: 1. 4. 17. 21. Cap: XVII: 10. 15, et alibi. Sunt duo quae significant totum, nempe supremum et infimum; quod etiam infimum seu ultimum, est quia in ultima desinunt omnia interiora, usque a primo seu supremo, ac ibi simul sunt, videatur n: 9828. 9836; inde est, quod supremum per ultimum contineat omnia interiora, quae sunt intermedia, in nexu et in forma, utque ad unum finem spectent, n: 9828. [40] Quod ultimum etiam significet totum, constat a pluribus in Verbo, sicut quod totus homo dicatur Caro, ut Gen: VI: 12. [41] Num: XVI: 22. Cap: XXVII: 16. Esai: XL: 5. Sachar: II: 17, et alibi. Quia ultima etiam significant omnia seu totum, ideo Crinis, Pilus, Barba, quae sunt ultima quae excrescunt apud hominem, sumuntur pro illis, etiam Pedes, imo eorum et manuum digiti: quod *Crinis*, *Pilus*, *Barba*, constat apud Esaiam, „In illo die *detondebit* Dominus *novacula* per regem Aschuris *caput*, *pilos pedum* etiamque *barbam*," VII: 20; [42] rex Aschuris est ratiocinatio, qualis illorum qui per illam destruunt Divina, n: 1186; detondere caput, pilos pedum, et barbam, est auferre ultima, nam his ablatis diffluunt interiora, ac pereunt: ideo quoque sacerdoti vetitum fuit *radere caput*, Levit: XXI: 10, ut et Naziraeo, cujus coma dicebatur Naziraeatus Dei, Num: VI: n: 6437. 9407 fin: ac intelligitur per *Verticem Naziraei* fratrum, Genes: XLIX: 25. 26. Deut: XXXIII: 16: inde quoque dicitur, *quod pili capitis omnes numerati sint*, Matth: X: 30, per quod significatur quod omnia et singula in homine; tum quod „*capillus e capite non peribit*," Luc: XXI: 18. Quod etiam Pedes, ac eorum et manuum digiti significent omnia, ac ita totum, constat apud Johannem, „Dixit Petrus, Domine, non lavabis pedes meos tantum, sed etiam manus et caput, dixit illi Jesus, *qui lotus est, non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur, et mundus est totus*," XIII: 9. 10; [43] pedes sunt naturale, quod ultimum, n: 2162. 3147. 4938 ad 4952. 9406.

Et in sequentibus hujus Capitis, „De sanguine arietis dabis *super auriculam* auris Aharonis, et *super pollicem manus dextrae*, et *super pollicem pedis dextri*," Vers: 20, quod est super omnia et singula, quae significantur per aurem, manum, et pedem. Quia supremum et infimum, seu quod idem, primum et ultimum, aeque significant omnia et singula, seu totum cum partibus, ideo describitur Omnipotentia et Omniscientia Domini, per quod sit „*Primus et Ultimus, Principium et Finis, Alpha et Omega*," Apoc: I: 8. Cap: XXI: 6. Cap: XXII: 13. Esai: XLI: 4. Quod omnia contineantur in nexu, ac stent una a Primo seu Supremo per Ultima seu Infima, ita describitur apud Esaiam, „*Ego Primus* et *Ego Novissimus*, etiam manus mea fundavit *terram*, et dextra mea palmavit *coelum; convocans Ego ea, stant una*," XLVIII: 12. 13, manus et dextra Jehovae seu Domini, est omnipotentia, terra quam fundavit est ultimum, coelum quod extendit, est quod est inter Primum et ultimum; convocare ea ut stent una, est [44] continere interiora omnia per ultimum in nexu, et in forma, ut ad unum finem spectent; unus finis quem spectent, est qui est Primus et Novissimus; quod ille sit Dominus, constat apud Esaiam, „Sic dixit Jehovah, *Rex Israëlis* et *Redemptor ejus*, *Ego Primus* et *Ego novissimus*," XLIV: 6, Rex Israëlis est Dominus, Joh: XVIII: 37, quod Redemptor, patet: et in Apocalypsi, „Haec *dicit Primus et Novissimus*, qui fuit mortuus et revixit," II: 8. Quod Primum contineat omnia in nexu per Ultimum, constare potest ex *Verbo* et ex *Homine;* Verbum in ultimis est sensus literae ejus, et Verbum in Primo est Dominus, et Verbum in interioribus est sensus internus ejus, qui in coelis percipitur, et facit ut illi qui ibi spectent ad unum finem, qui est Dominus; de hoc arcano videatur n: 9360 [45] 9824. Quod ad Hominem, homo in ultimis est Ecclesia in terris, Homo in Primo est Dominus, homo in interioribus est Coelum, nam Ecclesia et Coelum coram Domino est sicut unus Homo, ideo coelum vocatur Maximus Homo, de quo ad finem plurium Capitum actum est, videantur citata n: 10,030 fin. continuus nexus et secundum nexum influxus est omnium a Domino per coelos ad Ecclesiam in terris; per coelos intelliguntur Angeli qui ibi, per Ecclesiam homines qui sunt veri homines Ecclesiae, et per Hominem in

Primo Dominus quoad Divinum Humanum Ipsius; quod a Primo per Ultimum omnia contineantur in nexu, et stent una, intelligitur per Domini Verba supra allata, apud Esaiam, „*Ego Primus et Ego Novissimus, etiam manus mea fundavit terram, et dextra mea palmavit coelum, convocans Ego ea, stant una,*" XLVIII: 12. 13; quod per Terram in Verbo intelligatur Ecclesia, etiam multis ostensum est, videantur citata n: 9325. Idea hujus rei haberi potest ex ultimo ac intimo apud hominem, ultimum ejus est cutis, intimum est cor, intermedia seu interiora sunt Viscera; a corde usque ad cutim trans viscera est continuus nexus per vasa sanguinea, haec enim procedunt ex corde, et terminantur in cute; quod cutis sit ultimum continens interiora in nexu, patet, nam ablata cute diffluunt interiora. Ex his videri potest, unde est, quod sicut Supremum seu Intimum significet omnia et singula, ita quoque infimum seu ultimum. Ex his etiam patet arcanum, cur Dominus etiam quoad ultima glorificavit Humanum suum, ultima vocantur Ossa et Caro, quare Dominus dixit discipulis suis, qui putabant se Spiritum videre, „Videte manus meas, et pedes meos, quod Ego sim, *palpate Me, et videte, nam Spiritus Carnem et Ossa non habet, sicut Me videtis habentem,*" Luc: XXIV: 37. 39; quod Ipsum Divinum fuerit Primum in Ipso, notum est, nam conceptus erat a Jehovah, et quod concipitur a patre, hoc primum hominis est; quod Dominus etiam ultima Humani sui glorificaverit, ex verbis Ipsius ibi patet, et quoque ex eo, quod nihil de Humano suo reliquerit in sepulchro. Quod interiora desinant et quiescant in ultimis, ac ibi simul sint, et quod ultima contineant interiora in nexu, etiam in rebus spiritualibus, videatur n: 9216. 9828: quod ideo in ultimis sit robur et potentia, n: 9836: et quod ideo sanctitas in ultimis, n: 9824; et quod in ultimis revelata et responsa, n: 9905.

10,045. Et mactabis arietem, quod significet praeparationem ad purificationem interni hominis, constat ex significatione *mactare*, cum de sacrificio vel holocausto, quod sit praeparatio ad purificationem, de qua n: 10,024: et ex significatione *arietis*, quod sit quoad internum hominem, de qua supra n: 10,042.

10,046. Et accipies sanguinem, quod significet Divinum

Verum, de qua n: 10,026. 10,033; quod omnis purificatio a malis et falsis, et omnis regeneratio, fiat per Divinum Verum procedens a Domino, videantur citata n: 9959.

10,047. Et asperges super altare circumcirca, quod significet conjunctionem cum Divino Bono, constat ex significatione sanguinis, qui spargeretur super altare circumcirca, quod sit Divinum Verum, de qua n: 10,026. 10,033; et ex repraesentatione Altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum, de qua n: 9388. 9389. 9714. 9964; inde patet, quod aspergere sanguinem super altare circumcirca, sit unire Divinum Verum cum Divino Bono in Domino. Cum his ita se habet; supra dictum est, quod in hoc Capite agatur de Glorificatione Humani Domini, ac in sensu repraesentativo de Regeneratione hominis a Domino: quod Glorificationem Humani Domini attinet, facta est illa per unitionem Divini Veri cum Divino Bono; Divinum Bonum, quod est Jehovah, fuit in Domino, sicut anima a patre in homine, nam conceptus fuit a Jehovah, ac Humanum suum fecit Divinum Verum per Divina Media, imprimis per pugnas tentationum, et quantum univit, tantum glorificavit, hoc est, Divinum fecit; haec unitio est, quae per sparsionem sanguinis circumcirca altare in supremo sensu significatur: quod Dominus cum in mundo fuit, fecerit Humanum suum Divinum Verum, ac univerit id cum Divino Bono, quod in Ipso, et sic glorificaverit Humanum suum, videantur citata n: 9199. fin: 9315 fin: quodque Jehovah Pater Ipsius sit Divinum Bonum, quod fuit in Ipso, citata n: 9194. Sicut Dominus glorificavit Humanum suum, ita quoque regenerat hominem; Dominus enim apud hominem influit cum bono per animam, quod est per viam internam, et cum vero per auditum et visum, quod est per viam externam, et quantum homo desistit a malis, tantum conjungit Dominus bonum cum vero, ac bonum fit charitatis erga proximum et amoris [46] in Deum, ac verum fit fidei; ita Dominus hominem novum creat seu regenerat, nam regeneratio hominis, ut supra dictum est, fit per purificationem a malis et falsis, per implantationem boni et veri, et per conjunctionem eorum; regeneratio hominis, et in supremo sensu Glorificatio Humani Domini, est quae repraesentatae sunt per sacrificia et holocausta, n: 10,022. Sciendum est,

quod in *Holocaustis* sparsus sit sanguis super Altare circumcirca; similiter in sacrificiis eucharisticis; at in sacrificiis pro reatu et pro peccato sparsus est sanguis ad fundamentum altaris; per sparsionem sanguinis super altare circumcirca repraesentabatur unitio Divini Veri et Divini Boni omnimoda, tam in interno quam in externo homine, et per sparsionem sanguinis ad fundamentum altaris repraesentabatur unitio Divini Veri et Divini Boni solum in externo homine; apud regeneratos fit conjunctio in externo homine, secundum Domini verba apud Johannem, „Qui lotus est, non opus habet nisi ut quoad pedes lavetur, et mundus est totus," XII: 9. 10; lavatio significat purificationem et regenerationem, n: 3147. 9089; [47] ita lotus significat purificatum et regeneratum; ac pedes significant naturale seu externum hominis, n: 2162. 3147. 4938 ad 4952. 9406. Quod in Holocaustis sanguis sparsus sit super altare circumcirca, Levit: I: 5. 11: etiam in sacrificiis eucharisticis, Levit: III: 2. 8. 13: [48] et quod in sacrificiis pro reatu et peccato sanguis sparsus sit ad fundamentum altaris, Levit: IV: 7. 18. 25. 30. 34. Cap: V: 9.

10,048. Et arietem secabis in segmenta, quod significet interiora distincte ordinanda, constat ex significatione arietis, quod sit bonum innocentiae et charitatis in interno homine, de qua n: 10,042, hic praeparatio ad ejus purificationem, quae per holocaustum ex illo significatur; et ex significatione secare in *segmenta*, quod sit ordinatio interiorum ibi: quod praeparatio ad ordinationem interiorum per secare in segmenta, frusta, [49] membra et partes significetur, est quia ordinatio describitur per quod intestina et crura darentur super segmenta et super caput, et per intestina significantur infima, quae vocantur sensualia externa, per crura proxime superiora quae vocantur naturalia; ita per segmenta, quae adhuc superiora erant, significantur interiora, et per caput intima; quod per intestina, crura et caput illa significentur, constabit a sequentibus; quod per Viscera et membra hominis talia in ordine significentur, videatur supra n: 10,030. Quia in sensu repraesentativo per sacrificia et holocausta intelligitur regeneratio hominis, paucis dicetur quomodo cum ordinatione in illa se habet; apud illos qui regenerantur, ordinantur interiora et exteriora a Domino ad

status omnes sequentes, usque adeo ut praesentia involvant futura, ac futura cum fiunt praesentia, similiter, et hoc usque in aeternum; Dominus enim praevidet omnia et providet omnia, ac Praevidentia et Providentia Ipsius est in aeternum, ita aeterna; Divinum enim, quod solum est Ipsius, in se est Infinitum, et infinitum respective ad durationem est aeternum; inde est, quod quicquid Dominus disponit et ordinat, sit aeternum: ita fit cum illis, quos Dominus regenerat; regeneratio hominis inchoat in mundo, et perstat in aeternum; semper enim perficitur homo cum fit Angelus. Sunt in homine externa, interna, et intima; omnia illa disponuntur et ordinantur simul et successive ad receptionem sequentium in aeternum: sed quo ordine regenerantur externa, interiora ac intima, et vicissim, in sequentibus, ex Divina Domini Misericordia, dicetur.

10,049. Et lavabis intestina, quod significet purificationem infimorum, constat ex significatione lavare, quod sit purificare, de qua n: 3147. 5954 fin: 9089; purificatio, quae per lavationem repraesentabatur, est purificatio a malis et falsis, nam haec sunt sordes in spirituali sensu; et ex significatione intestinorum, quod sint infima, de qua supra n: 10,030. [50] Quod dicatur, quod intestina et crura lavanda essent, est quia per illa significantur infima et naturalia, ac infima et naturalia sunt conspurcata malis et falsis prae interioribus; sunt enim illa in mundo, ac sensualia, quae sunt infima, exstant mundo, ac ideo immediate recipiunt illa quae in mundo sunt; illa quae recipiunt, sunt jucunda amorum sui et mundi, cum jucundis sensuum, et eorum fallaciis; interiora autem non ita, nam haec non sunt in mundo, sed in coelo; ac illa quae mundi sunt, non intrare possunt in illa quae coeli sunt, influxus enim physicus non datur, sed illa quae coeli sunt, intrare possunt in illa quae mundi apud hominem; quapropter ut primum externus homo vult se immittere in internum, quod fit per ratiocinia ex amoribus sui et mundi, atque ex fallaciis sensuum, clauditur internus homo; ita providet Dominus: quapropter purificatio interni hominis, cum regeneratur homo, fit in coelo a Domino: inde est, quod homo, cum in mundo est, non percipiat quid peragitur in interno suo homine, cum regeneratur; haec sunt quae intelliguntur per Domini verba apud Johannem, „Spiritus ubi vult spirat, et vo-

cem ejus audis, atqui non scis, unde venit, et quo abit, sic est omnis qui generatus est a spiritu, » III: 8, spiritus est vita charitatis per fidem.

10,050. Et crura, quod significet purificationem exteriorum quae naturalis hominis, constat ex significatione lavare crura, quod sit purificatio naturalis hominis; quod lavare sit purificare, videatur mox supra n: 10,049; et ex significatione crurum, quod sint exteriora quae naturalis hominis; quod crura significent illa, est quia simul intelliguntur pedes, nam crura bestiarum sunt quatuor, et cohaerent pedibus, et pedes ex correspondentia significant naturale seu externum hominis, videatur n: 2162. 3147. 3761. [51] 4938 ad 4952. Simile per crura significatur apud Amos, « Sicut eripuit pastor ex ore leonis *duo crura*, aut particulam auris, sic eripientur filii Israëlis habitantes in Samaria, in angulo lecti, et in extremitate spondae, » III: 12, per leonem hic significantur qui vastant Ecclesiam; per crura externum ejus, quod etiam est naturalis hominis; per auriculam auris apperceptivum ejus; per habitantes in Samaria illi qui in cultu externo sunt; angulus lecti et extremitas spondae est infimum naturale, quod est sensuale externum, et ejus verum et bonum. Per Crura, ubi agitur de statua Nebuchadnezaris apud Danielem, « Quod Caput ejus esset ex auro puro, Pectus et Brachia ex argento, Venter et Latus ex aere, Crura ex ferro, ac Pedes partim ex ferro, partim ex argilla, » II: 32. 33, significatur verum fidei in externo seu naturali homine, quod etiam est ferrum, videatur n: 10,030: quod Crura hic distinguantur a Pedibus, est causa quia Crura se aliter habent apud hominem quam apud bestias.

10,051. Et dabis super segmenta et super caput, quod significet ordinationem exteriorum sub interioribus et intimis, constat ex significatione segmentorum, quod sint interiora, de qua supra n: 10,048; et ex significatione Capitis, quod sit intimum, de qua n: 5328. 6436. 9656. 9913. 9914; et ex significatione intestinorum et crurum, quae darentur super illa, quod sint extrema et exteriora, quod intestina sint extrema seu infima, videatur n: 10,030, et quod crura sint exteriora, n: 10,050; et ex significatione dare haec super illa, quod sit ordinare. Quod sit ordinare exteriora sub interioribus, et non super illa secun-

dum sensum literae, est quia Altare et Ignis super altari sunt suprema seu intima, altare enim repraesentabat Divinum Humanum Domini quoad Divinum Bonum, et Ignis ipsum Divinum Amorem, quapropter illa quae ex ariete et holocausto erant proxima igni altaris, erant superiora seu interiora, et quae locum supra illa habebant, quia remotiora ab igne altaris, erant inferiora seu exteriora; in sensu enim interno spectantur illa ut superiora seu interiora quae sunt proxima Supremo, ac ut inferiora seu exteriora quae sunt remotiora ab illo, secus ac in sensu literae; sive dicas superiora et inferiora, sive interiora et exteriora, idem est, nam quod superius est, hoc interius est; et quod inferius est hoc exterius est, n: 2148. 3084. 4599. 5146. 8325: inde nunc patet, quod per dabis intestina et crura super segmenta et [super] caput, significetur, quod extrema et exteriora ordinanda sint sub interioribus ac intimis. Quod Altare fuerit repraesentativum Divini Humani Domini quoad Divinum Bonum, videatur n: 921. 2777. 2811. 9388. 9389. 9714. 9964; et quod ignis Altaris sit Ipsius Divinus Amor [,n: 6832].

10,052. Et adolebis cum toto ariete Altare, quod significet internum Divini Humani Domini unitum Divino Bono Divini amoris Ipsius quod in Ipso, constat ex significatione adolere, quod sit unire Divino Bono Divini amoris, de qua sequitur; ex significatione arietis, quod sit internum apud hominem, ita in sensu supremo internum Divini Humani Domini, de qua n: 10,042; et ex significatione Altaris, quod sit principale repraesentativum Divini Humani Domini quoad Divinum Bonum Ipsius, de qua mox supra n: 10,051 fin: Sciendum est, quod apud unumquemvis hominem sit internum et externum, quae ejus Internus et Externus homo vocantur, et quod cum regeneratur homo regeneretur tam quoad internum quam quoad externum, et quod regeneratio sit conjunctio boni et veri in utroque: similiter in Domino quoad Humanum Ipsius; at de Humano Ipsius non dici potest, quod regeneratum sit, sed quod glorificatum, nam intimum Ipsius, quod apud hominem vocatur anima ex patre, fuit Ipsum Divinum, conceptus enim erat ex Jehovah; Ipsum Divinum est Divinum Bonum Divini Amoris; et quia Dominus cum Hoc univit Humanum suum, ac sic etiam Humanum suum Divinum fecit, ideo non dici potest, quod

Humanum Ipsius regeneratum sit, sed glorificatum, nam glorificare est Divinum facere, videatur mox infra n: 10,053: glorificatio Interni hominis Ipsius, seu Interni Humani Ipsius, describitur per repraesentativa in holocaustis ex arietibus et ex agnis. Quod adolere Altare cum toto ariete, sit unire Divinum Bonum Divini amoris cum Interno Humani Ipsius, est quia Altare erat repraesentativum Divini Humani Domini, ac ignis super Altari, quo adolebatur holocaustum, significabat Divinum Bonum Divini amoris, ut constare potest ex citatis mox supra n: 10,051 fin: et quia aries, qui holocaustum, et adolebatur, significat internum apud hominem, ita Internum Humani Domini, n: 10,042. Ex his patet, quod per adolebis cum toto ariete Altare in holocaustum, significetur Internum Humani Domini unitum Divino Bono Divini amoris Ipsius, quod in Ipso.

10,053. Holocaustum hoc Jehovae, quod significet glorificationem Humani Domini, constat ex repraesentatione holocausti, quod sit glorificatio Humani Domini; erant apud Gentem Judaicam Sacrificia et Holocausta; sacrificia significabant purificationem a malis et falsis, ac implantationem veri, holocausta autem significabant conjunctionem veri cum bono, ita plenariam regenerationem; in supremo autem sensu, in quo agitur de Domino, sacrificia significabant ejectionem malorum et falsorum ab Humano suo quod a matre, ac implantationem Divini Veri ex Divino Bono quod in Ipso, et Holocausta significabant unitionem Divini Veri cum Divino Bono, quae unitio est quae intelligitur per Glorificationem, nam Dominus cum in mundo fuit, Humanum suum fecit Divinum Verum, ac successive etiam per unitionem cum Divino Bono quod in Ipso, et erat Esse Vitae Ipsius, fecit Humanum suum Divinum Bonum, ita unum cum Jehovah; Esse vitae Ipsius fuit quod apud hominem vocatur anima ex patre, ac id fuit Ipsum Divinum Bonum seu Divinus Amor; sed de his videantur quae in locis citatis n: 9194. 9315 fin: 9528 fin: ostensa sunt; et quod Dominus expulerit omne humanum quod a matre, usque tandem ut non filius ejus esset, n: 9315; et quod Filius hominis, quem se vocavit Dominus, non sit filius Mariae, sed Divinum Verum, n: 9807. Quod Glorificatio, ubi de Domino, sit unitio Humani Ipsius cum Ipso Divino quod in Ipso, ita cum Jehovah Patre

Ipsius, per quam unitionem Ipse Humanum suum etiam Divinum Bonum fecit, constat ex locis in Verbo, ubi Gloria et Glorificatio, cum de Jehovah seu Domino dicuntur, nominantur; ut apud Esaiam, „Revelabitur *Gloria Jehovae*, et videbunt omnis caro simul, quia os Domini loquutum est," XL: 5: apud Eundem, „Jehovah vocavi Te in justitia ad aperiendum oculos caecos, ad educendum e carcere vinctum, Ego Jehovah, hoc Nomen meum, et *Gloriam meam alteri non dabo*," XLII: 6. 7. 8: et apud Eundem, „Super Te exorietur Jehovah, *et Gloria Ipsius super te videbitur;* ambulabunt gentes ad lucem tuam," LX: 2. 3; in illis locis agitur de Domino, et per Gloriam Jehovae intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, nam Divinum Verum procedens ex Domino est Gloria Jehovae, n: 9429; quod aliunde non Divinum Verum, docet Dominus apud Johannem, „Neque vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis," V: 37; et quia est Dominus, est Ipse Jehovah, nam dicit, Ego Jehovah, hoc Nomen meum, et gloriam meam alteri non dabo. Inde quoque est, quod Dominus dicatur Rex gloriae, apud Davidem, „Attollite portae Capita vestra, et extollimini ostia mundi, et ingredietur *Rex gloriae, quis hic Rex gloriae*, Jehovah fortis et heros, Jehovah heros belli," Psalm: XXIV: 7 ad 10; dicitur hic Dominus Rex gloriae ex Divino Vero, ex quo pugnavit, vicit et subjugavit inferna; quod hoc factum sit ex Humano Ipsius, cum in mundo fuit, videatur n: 9715. 9809. 10,019; inde est quod dicatur Jehovah fortis et heros belli, et quoque heros apud Esaiam, „Puer natus est nobis, Filius datus est nobis, Nomen Ipsius, *Deus*, *Heros*, *Pater aeternitatis*," IX: 6. Quod gloria Jehovae sit Dominus quoad Divinum Verum procedens ex Divino Bono Ipsius, quod est Jehovah seu Pater, docet Ipse Dominus apud Johannem, „Verbum Caro factum est, et *vidimus Gloriam Ipsius*, ut *gloriam Unigeniti a Patre*," I: 14; quod Dominus ibi intelligatur per Verbum quod Caro factum, patet; Verbum est Divinum Verum, et quoque Gloria. Apud Matthaeum, „Venturus Filius hominis *in gloria patris sui*," XVI: 27: et apud Lucam, „Jesus dixit ad discipulos, nonne hoc oportebat pati Christum, et *ingredi in gloriam suam*," XXIV: 26; ingredi in gloriam suam est uniri Divino Bono quod in Ip-

so, ita Jehovae seu Patri suo: inde patet quid sit glorificari in his locis, apud Johannem, „Nondum erat Spiritus sanctus, *quia Jesus nondum glorificatus est,*" VII: 39: apud Eundem, „Haec non sciverunt discipuli Jesu, sed *cum glorificatus est Jesus,* tunc recordati sunt. Jesus dixit, *venit hora, ut glorificetur Filius hominis.* Et dixit, Pater, *glorifica Nomen tuum,* exiit vox e coelo, et *glorificavi,* et *rursus glorificabo,*" XII: 16. 23. 27. 28: et apud Eundem, „Postquam exivit Judas, dixit Jesus, *nunc glorificatus est Filius hominis,* et *Deus glorificatus est in Ipso,* et *Deus glorificabit Ipsum in Se Ipso,* et statim *glorificabit Ipsum,*" XIII: 31. 32; inde patet, quod unitio Domini quoad Humanum cum Ipso Divino quod in Ipso, ac Jehovah Pater vocatur, sit glorificatio, nam dicitur, quod Deus glorificabit Ipsum in Se Ipso: etiam patet, quod unitio illa plenarie facta sit per passionem crucis, quae fuit ultimum tentationum: quod Dominus per pugnas cum infernis, quae sunt tentationes, glorificaverit Humanum suum, videantur citata n: 9528. 9937. Quod, cum Dominus glorificatus est, Divinum Verum procedat ab Ipso, docet Ipse apud Johannem, „Nondum erat Spiritus sanctus, *quia Jesus nondum glorificatus est,*" VII: 39: et apud Eundem, „Paracletus Spiritus veritatis, quem mittam vobis, non loquetur a Seipso, *Ille Me glorificabit,* quia ex Meo accipiet, et annuntiabit vobis. *Omnia quaecunque Pater habet, mea sunt,*" XVI: 13. 14. 15. 28. Spiritus veritatis est Divinum Verum procedens a Domino, n: 9818; unitio Humani cum Divino in Ipso, etiam hic describitur, per quod omnia quae Pater habet Ipsius sint; ac alibi, quod *Pater et Ipse unum sint;* et quod *Pater in Ipso,* et *Ipse in Patre,* Joh: X: 30. Cap: XIV: 10. 11, [52] videatur n: 3704; ita quod glorificatio seu unitio fuerit reciproca, quod etiam Dominus docet apud Johannem, „*Pater glorifica Filium tuum, ut etiam Filius tuus glorificet te,*" XVII: 1, Pater est Ipsum Divinum quod in Ipso, et Filius est Divinum Humanum: quod Pater sit Divinum Bonum quod in Domino, videatur n: 3704. 7499. Quod Jehovah in Verbo sit Dominus, n: 2921. 6303. 8865: et quod Dominus sit Ipsum Divinum seu Jehovah sub forma Humana, citata n: 9315.

10,054. Odor quietis, quod sit perceptivum pacis, con-

stat ex significatione odoris, quod sit perceptivum, de qua n: 3577. 4624 ad 4634. 4748; et ex significatione quietis, quod sit pax. Quid Pax Divina in coelis, videatur n: 92. 93. 2780. 5662. 8455. 8665. 8722; quod Pax in supremo sensu sit Dominus, ac Divinum procedens ab Ipso afficiens bonum in coelis ab intimo, n: 3780. 8517. Quod Holocaustum dicatur odor quietis Jehovae, est quia per holocaustum repraesentabatur unitio Divini Humani Domini cum Ipso Divino, de qua supra n: 10,053; et per illam unitionem acquisita fuit Pax in Coelis; nam omnia inferna a Domino, cum in mundo fuit, subjugata sunt, et omnes coeli in ordinem redacti, n: 9715. 9809. 9937. 10,019: inde patet, unde est, quod Holocaustum dicatur odor quietis Jehovae; ut pluries alibi, ubi agitur de Holocaustis et Minchah, ut Levit: I: 9. 13. 17. Cap: II: 2. 9. 12. Cap: III: 5. Cap: IV: 31. Cap: VI: 8. 14. Cap: VIII: 28. Cap: XXIII: 13. 18. Num: XV: 3. 7. 13. Cap: XXVIII: 6. 8. 13. Cap: XXIX: 2. 6. 13.

10,055. Ignitum Jehovae hoc, quod significet omnia ex Divino amore, constat ex significatione igniti Jehovae, quod sit quod ex Divino amore, nam ignis in Verbo significat amorem in utroque sensu, et cum de Jehovah seu Domino, significat Divinum amorem; quod ignis sit amor in utroque sensu, videatur n: 4906. 5215. 6314. 7324; et quod in supremo sensu, in quo de Jehovah seu Domino, sit Divinus amor, n: 6832. 6834. 6849. Holocaustum dicitur ignitum Jehovae, quia Divinum assumsit Humanum, et ex Humano pugnavit contra inferna, et subjugavit ea, et simul univit id Divino, ad salvandum genus humanum, ex puro amore: quod Unitio illa significetur per Holocaustum, videatur n: 10,042. 10,053.

10,056. Vers: 19 ad 35. *Et accipies arietem secundum, et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput arietis. Et mactabis arietem, et accipies ex sanguine ejus, et dabis super auriculam auris Aharonis, et super auriculam auris filiorum ejus dextrae, et super pollicem manus eorum dextrae, et super pollicem pedis eorum dextri, et asperges sanguinem super altare circumcirca. Et accipies ex sanguine qui super altari, et ex oleo unctionis, et sparges super Aharonem, et super vestes ejus, et super filios ejus, et super vestes filiorum*

ejus cum illo: et sanctus ille, et vestes ejus, et filii ejus, et vestes filiorum ejus cum illo. Et accipies de ariete adipem, et caudam, et adipem tegentem intestina, et reticulum jecoris, et duos renes, et adipem qui super illis, et armum dextrum, quia aries impletionum ille. Et tractam panis unam, et placentam panis olei unam, et laganum unum, e corbe azymorum, quae coram Jehovah. Et pones omnia super volis Aharonis, et super volis filiorum ejus, et agitabis illa agitationem coram Jehovah. Et accipies ea de manu eorum, et adolebis altare super holocausto, ad odorem quietis coram Jehovah, ignitum hoc Jehovae. Et accipies pectus de ariete impletionum, qui Aharoni, et agitabis illud agitationem coram Jehovah, et erit tibi in portionem. Et sanctificabis pectus agitationis, et armum sublationis, quod agitatum, et qui sublatus de ariete impletionum, de eo qui Aharoni et de eo qui filiis ejus. Et erit Aharoni et filiis ejus in statutum saeculi a cum filiis Israëlis, quia sublatio haec, et sublatio erit a cum filiis Israëlis de sacrificiis pacificis illorum, sublatio illorum Jehovae. Et vestes sanctitatis quae Aharoni erunt filiis ejus post illum, ad ungendum in illis, et ad implendum in illis manum eorum. Septem diebus induet illas sacerdos post eum de filiis ejus, qui intrabit in Tentorium conventus ad ministrandum in sancto. Et arietem impletionum accipies, et coques carnem ejus in loco sancto. Et comedet Aharon et filii ejus carnem arietis, et panem qui in corbe, ad ostium Tentorii conventus. Et comedent illa in quibus expiatum, ad implendum manum eorum, ad sanctificandum illos; et alienus non comedet, quia sanctum illa. Et si relictum fuerit de carne impletionum, et de pane usque ad mane, et combures relictum igne, non comedetur, quia sanctum hoc. Et facies Aharoni et filiis ejus ita, secundum omne quod praecepi tibi: septem diebus implebis manum eorum. Et accipies arietem secundum, significat statum sequentem, qui est Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini in coelis: et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput arietis, significat communicationem potentiae cum toto: et mactabis arietem, significat praeparationem: et accipies de sanguine ejus, significat Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini in coelis: et dabis super auriculam auris Aharonis, et super auriculam auris filiorum ejus dex-

trae, significat omne perceptivum Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini in coelis: et super pollicem manus eorum dextrae, significat intellectuale inde in coelo medio: et super pollicem pedis eorum dextri, significat intellectuale in coelo ultimo: et sparges sanguinem super altare circumcirca, significat unitionem Divini Veri cum Divino Bono: et accipies ex sanguine qui super altari, significat Divinum Verum unitum Divino Bono in Domino: et ex oleo unctionis, significat Divinum Bonum Divini amoris quod in Domino: et sparges super Aharonem et super vestes ejus, significat unitionem reciprocam Divini Boni cum Divino Vero in Divino Humano [53] Domini in coelis superioribus: et super filios ejus, et super vestes filiorum ejus, significat unitionem reciprocam Divini Boni cum Divino Vero in Divino Humano Domini in coelis inferioribus: et sanctus ille et vestes ejus, et filii ejus et vestes filiorum ejus, significat ita Divina omnia in coelis: et accipies de ariete adipem, significat Bonum in coelis: et caudam, significat Verum ibi omne: adipem tegentem intestina, significat bonum in ultimis: et reticulum jecoris, significat bonum interius naturalis hominis purificatum: et duos renes, et adipem qui super illis, significat verum interius naturalis hominis purificatum et ejus bonum: et armum dextrum, significat bonum intimum: quia aries impletionum ille, significat repraesentativum potentiae Divini Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono Ipsius: et tractam panis unam, significat bonum coeleste intimum a Domino: et placentam panis olei unam, significat bonum coeleste medium: et laganum unum, significat bonum coeleste ultimum: e corbe azymorum, significat quae simul in sensuali: quae coram Jehovah, significat ex Divino Bono Domini: et pones omnia super volis Aharonis, et super volis filiorum ejus, significat agnitionem in coelis quod illa sint Domini et a Domino: et agitabis illa agitationem coram Jehovah, significat inde vitam Divinam: et accipies ea de manu eorum, et adolebis altare super holocausto, significat unitionem cum Divino Bono Divini amoris: odor quietis coram Jehovah, significat perceptivum pacis: ignitum hoc Jehovae, significat ex Divino amore: et accipies pectus, significat Divinum spirituale in coelis, et ejus appropriationem ibi: de ariete impletionum, qui Aharoni, significat repraesentativum potentiae

Divinae Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono Ipsius: et agitabis illud agitationem coram Jehovah, significat vivificationem: et erit tibi in portionem, significat communicationem cum illis qui in veris Divinis: et sanctificabis pectus agitationis, significat Divinum Spirituale in coelo et in Ecclesia agnitum: et armum sublationis, significat Divinum coeleste, quod solius Domini, in Coelo et in Ecclesia perceptum: quod agitatum, et qui sublatus, significat quod agnitum et quod perceptum: de ariete impletionum, de eo qui Aharoni, et de eo qui filiis ejus, significat repraesentativum Divinae Potentiae Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono: et erit Aharoni et filiis ejus in statutum saeculi a cum filiis Israëlis, significat legem ordinis in Ecclesia repraesentativa quoad Divinum Bonum Domini et inde procedens Divinum Verum: quia sublatio haec, significat repraesentativum Divini Boni ac inde procedentis Divini Veri: et sublatio erit a cum filiis Israëlis de sacrificiis pacificis illorum, sublatio illa Jehovae, significat receptionem in Coelis et in Ecclesia, et agnitionem quod solius Domini: et vestes sanctitatis quae Aharoni, significat Divinum spirituale immediate procedens ex Divino coelesti: erunt filiis ejus post illum, significat in naturali successive: ad ungendum in illis, significat ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Bonum: et ad implendum in illis manum eorum, significat repraesentativum Divini Veri procedentis a Divino Bono Domini in coelis: septem diebus induet illas sacerdos post eum de filiis ejus, significat agnitionem et receptionem plenariam: qui intrabit in Tentorium conventus ad ministrandum in sancto, significat in omni cultu in coelo et in Ecclesia: et arietem impletionum accipies, significat repraesentativum potentiae Divinae Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono, ac communicativum et receptivum ejus ibi: et coques carnem in loco sancto, significat praeparationem boni ad usum vitae per vera doctrinae in illustratione ex Domino: et comedet Aharon et filii ejus carnem arietis, significat appropriationem boni spiritualis a Domino: et panem qui in corbe, significat appropriationem boni coelestis a Domino: et comedent illa in quibus expiatum, significat appropriationem boni apud illos qui purificati a malis et inde falsis: ad implendum manum eorum, significat ad recipiendum Divi-

num Verum: ad sanctificandum illos, significat ut sint in veris a bono ex Domino: et alienus non comedet, significat nullam appropriationem apud illos qui non agnoscunt Dominum: quia sancta illa, significat quia Divina: et si relictum fuerit de carne impletionum et de pane usque ad mane, significat bona spiritualia et coelestia, quae non conjuncta sunt ad statum novum: et combures relictum igne, significat dissipationem eorum: non comedetur, significat non appropriabitur: quia sanctum, significat cui non conjungetur, quia inde prophanum: et facies Aharoni et filiis ejus ita, significat hoc repraesentativum glorificationis Domini, ac influxus Ipsius in Coelos et in Ecclesiam: secundum omne quod praecepi tibi, significat secundum leges ordinis Divini: septem diebus implebis manum eorum, significat repraesentativum plenariae potentiae Domini in coelis per influxum ex Divino Bono Divini amoris Humani Ipsius.

10,057. Et accipies arietem secundum, quod significet statum sequentem, qui est Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini in coelis, constat ex illis quae praecedunt et quae sequuntur; in praecedentibus actum est de Sacrificiis ex Juvenco, et de holocausto ex ariete primo; in sequentibus agitur de ariete secundo, et de impletione manus per illum, et demum de sacrificio ex juvenco, et de holocausto quotidiano ex agnis. Quis non videre potest, qui ex ratione aliquantum illustrata cogitat, quod in singulis illis arcana coeli lateant, nam ad quid alioquin fuissent sacrificia et holocausta cum tot ritualibus; ut quod altare inundaretur sanguine, ac quod sanguis daretur super auriculam auris, pollicem manus, et pollicem pedis, Aharonis et filiorum ejus, et quoque super vestes illorum; et quod in sacrificio adeps intestinorum, jecoris et renum cum ipsis renibus, adolerentur super altari, et reliqua comburerentur igne extra castra, vel comederentur, et in holocausto quod intestina et crura posita super segmenta et caput adolerentur; tum quod illa quae ex secundo ariete primum super volis Aharonis et filiorum ejus agitarentur, et quod aliquae partes ex illo comederentur; expendat qui velit, annon talia fuissent terrestria nullius rei si non involvissent sancta arcana; et si sancta arcana, omnino erunt talia, quae sunt coeli et Ecclesiae, et in supremo sensu quae sunt Domini, nam haec solum sancta sunt, quia Divina;

si fides sit, quod Verbum sit sanctum, et a Divino quoad omnia et singula inspiratum, etiam fides erit, quod omnia et singula, quae de sacrificiis et holocaustis instituta sunt, intus in se comprehendant et contineant talia: quid autem comprehendunt et continent in se, nequaquam sciri potest in terris, nisi sciatur quid per talia significatur in coelis; quid autem significatur, docet solus sensus internus Verbi, quoniam hic evolvit correspondentias; omnia enim quae in naturali mundo sunt, correspondent illis quae in spirituali mundo, ex causa quia ille ex hoc existit et subsistit. Quid autem Sacrificia et Holocausta, quae in hoc Capite describuntur, involvunt, ex evolutione correspondentiarum per sensum internum in serie dicetur. In supremo sensu, in quo omnia Sancta Divina sunt, agitur de Glorificatione Humani Domini, ac in sensu repraesentativo de Regeneratione hominis; ipse Processus Glorificationis Humani Domini ac Regenerationis hominis, plene per illa quae de sacrificiis et holocaustis mandata sunt, describuntur: qui processus ut capiatur, illum exponere licet per talia, quae cadere possunt in intellectum: notum est, quod visa oculis et audita auribus appercipiantur intus apud hominem, et quasi transeant e mundo per oculos aut per aures in cogitationem, ita in intellectum, nam cogitatio est intellectus; et si talia sunt quae amantur, inde transeunt in voluntatem, ac dein e voluntate per viam intellectualem in loquelam oris, et quoque in actum corporis; talis circulus rerum est e mundo per naturalem hominem in ejus spiritualem, et ab hoc iterum in mundum: sed sciendum est, quod circulus ille instituatur ex voluntate, quae est intimum vitae hominis, et quod ibi inchoët, et inde peragatur, et voluntas hominis qui in bono est, regitur e coelo a Domino, tametsi aliter apparet; est enim influxus e spirituali mundo in naturalem, ita per internum hominem in ejus externum, non autem vicissim; internus enim homo est in coelo, externus autem in mundo. Quia hic circulus est circulus vitae hominis, ideo cum homo regeneratur, secundum eundem regeneratur, et cum regeneratus est, secundum eundem vivit et agit; quapropter, cum regeneratur homo, per auditum et visum insinuantur vera quae fidei erunt, ac illa implantantur memoriae naturalis ejus hominis, e memoria illa subducuntur in cogitationem quae intellectus, et

quae amantur, fiunt voluntatis; et quantum fiunt voluntatis, tantum fiunt vitae, nam voluntas hominis est ipsa vita ejus, et quantum fiunt vitae, tantum fiunt affectionis ejus, ita charitatis in voluntate, et fidei in intellectu; postea homo ex illa vita, quae est vita charitatis et fidei, loquitur et agit, ex charitate quae est voluntatis exit loquela oris, et quoque actus corporis, utrumque per viam intellectualem, ita per viam fidei: ex his constat, quod circulus regenerationis hominis sit similis circulo vitae ejus in communi; et quod ille similiter instituatur in voluntate per influxum e coelo a Domino. Inde quoque patet, quod bini status sint homini qui regeneratur, primus cum implantantur vera fidei, et conjunguntur bono charitatis, alter cum ex bono charitatis per vera fidei loquitur, et secundum illa agit; sic quod primus status sit e mundo per naturalem hominem in spiritualem, ita in coelum, et alter e coelo per spiritualem hominem in naturalem, ita in mundum; spiritualis seu internus homo, est, ut supra dictum est, in coelo, ac naturalis seu externus homo in mundo; hic circulus est circulus regenerationis hominis, et inde est circulus vitae spiritualis ejus; de bino illo statu hominis qui regeneratur, videantur citata n: 9274. Ex dictis aliqua idea capi potest de Glorificatione Humani Domini, nam sicut Dominus glorificavit Humanum suum, ita regenerat hominem, quapropter, ut prius aliquoties dictum est, regeneratio hominis est imago glorificationis Domini; inde patet, quod primus status glorificationis Ipsius fuerit, Humanum suum Divinum Verum facere, et unire illud cum Divino Bono quod in Ipso; et quod alter status fuerit ex Divino Bono agere per Divinum Verum, nam per Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini conditur coelum et conditur Ecclesia; et per illud omnes qui in Ecclesia regenerantur. Haec sunt, quae per Sacrificia et Holocausta, et eorum ritualia, de quibus in hoc Capite, describuntur; per sacrificium ex juvenco et per holocaustum ex primo ariete, Primus status; et per impletiones manus ex secundo ariete secundus status; et tandem per sacrificium ex juvenco, et per holocausta significatur continuum ejus. Sciendum est, quod apud hominem qui regeneratur, purificatio a malis et inde falsis continue perstet, nam quantum homo a malis et falsis purificatur, tantum implantantur ve-

ra quae fidei, et haec conjunguntur bono quod charitatis, et tantum dein homo ex bono charitatis agit: purificatio a malis et *falsis* apud hominem, non est liberatio ab illis, sed est *remotio eorum*, videatur n: 868. 887. 894. 929. 1581. 2269. 2406. 4564. 8206. 8393. 8988. 9014. 9333. 9446 ad 9451. 9938. Ast apud Dominum non fuit remotio, sed ejectio eorum quae ex matre traxit, ita plenaria liberatio ab illis, usque adeo ut non amplius filius Mariae esset, videantur citata n: 9315 fin: Haec praemissa sunt, ut sciatur quid significatur per impletionem manus ex secundo ariete, de quo nunc sequitur.

10,058. Et imponet Aharon et filii ejus manus suas super caput arietis, quod significet communicationem potentiae cum toto, constat ex significatione imponere manus, quod sit potentiae communicatio, translatio et receptio, de qua n: 10,023; ex significatione capitis, quod sit totum cum partibus, de qua n: 10,011, ita omnia et singula, quae per secundum hunc arietem repraesentantur.

10,059. Et mactabis arietem, quod significet praeparationem, constat ex significatione mactare, cum de sacrificio et holocausto, quod sit praeparatio, de qua n: 10,024.

10,060. Et accipies de sanguine ejus, quod significet Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, in coelis, constat ex significatione sanguinis, cum de sacrificio et holocausto, quod sit Divinum Verum, de qua supra n: 10,026. 10,033, hic Divinum Verum procedens ex Divino Bono Divini Humani Domini, communicatum et receptum in coelis, nam de hoc in nunc sequentibus agitur. Dictum est supra n: 10,057, quod bini status sint homini qui regeneratur, primus cum implantatur Verum, et hoc conjungitur bono, alter cum homo in bono est, et ex bono agit; cum in hoc statu est, tunc vera apud illum procedunt ex bono, nam ex bono spectat illa, loquitur illa, ac agit illa; in singulis tunc est bonum sicut anima in homine, aut sicut cor in corpore, quod etiam a sapiente percipitur ex loquelis et ex actibus eorum qui in bono sunt; ex hac idea regenerationis hominis aliquantum cogitari potest de glorificatione Humani Domini, nam Dominus ad instar sicut glorificavit Humanum suum, etiam regenerat hominem, [n:] 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688: [54] Primus enim status glorificationis Hu-

mani Ipsius fuit implantatio Divini Veri, ac unitio ejus cum Divino Bono; inde Dominus cum in mundo fuit, Humanum suum fecit Divinum Verum, et quoque per unitionem cum Divino Bono, quod in Ipso, fecit illud Divinum Bonum, videantur citata n: 9199 fin: 9315 fin: secundus status glorificationis Ipsius est, quod ex Divino Bono procedat Divinum Verum, quod est Divinum Ipsius in coelis: Primus status glorificationis Humani Domini describitur in sensu interno per illa quae de sacrificio ex juvenco, et de holocausto ex ariete primo, dicta sunt, de quibus in hoc Capite Vers: 10 ad 18; secundus autem status describitur per illa quae de ariete secundo, qui vocatur aries impletionum, nunc sequuntur. Inde patet, quod per sanguinem hic significetur Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, communicatum et receptum in coelis.

10,061. Et dabis super auriculam auris Aharonis, et super auriculam auris filiorum ejus dextrae, quod significet omne perceptivum Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini in coelis, constat ex significatione sanguinis, qui dabatur super auriculam auris, quod sit Divinum Verum in Coelis et in Ecclesia procedens ex Divino Bono Domini, de qua nunc supra n: 10,060; ex significatione auris, quod sit perceptivum, de qua n: 9397, hic perceptivum Divini Veri in coelis et in Ecclesia, nam omne perceptivum ibi est illius; in specie hic intelligitur perceptivum in Regno coelesti, nam ibi percipitur verum ex bono, videantur citata n: 9277; ex significatione auriculae, quae est extremum auris, quod sit totum seu omne, nam sicut per primum seu supremum significatur totum seu omne, ita quoque per ultimum seu extremum, videatur supra n: 10,044; et ex significatione dextrae auris, quod sit perceptivum veri ex bono; quod auris dextra id sit, est causa quia illa quae a dextro latere hominis sunt, correspondent bono ex quo vera, et quae a sinistro, correspondent veris per quae bonum, n: 9604. 9736; ita in cerebro, ita in facie et in organis sensoriis ibi, ita in pectore, ita in lumbis, ac ita in pedibus; qui hoc arcanum non scit, nequaquam scire potest, cur mandatum quod sanguis daretur super auriculam *auris dextrae*, super pollicem *manus dextrae*, et super pollicem *pedis dextri* Aharonis et filiorum ejus; et quod ex ariete hoc praeter adipem *armus dexter* ado-

feretur super altari, de quo in sequentibus hujus Capitis, Vers: 22. 25. Similiter quod „sanguis e sacrificio daretur super auriculam *auris dextrae* mundandi a lepra, ac super pollicem *manus dextrae*, et super pollicem *pedis dextri* ejus: et quod sacerdos oleum ex logo funderet super *volam suam sinistram*, ac intingeret *digitum dextrum* oleo quod *super vola ejus sinistra*, et spargeret id *digito suo dextro* septem vicibus coram Jehovah," Levit: XIV: 14 ad 18. 25 ad 28. Nec scire potest, quid significat quod Dominus dixerit ad discipulos cum piscarentur, „*quod mitterent rete in dextras partes navigii*, et cum miserunt, quod tantum ceperint, ut prae multitudine piscium non valuerint trahere rete," Joh: XXI: 6; per hoc repraesentabatur, quod ex bono agere et docere, sit concludere innumerabilia quae veri sunt, non autem vicissim. Illi etiam qui in veris sunt ex bono, intelliguntur „*per oves quae a dextris*, at qui in veris sunt et non ex bono, intelliguntur *per hircos qui a sinistris*," Matth: XXV: 32. Per dextram etiam intelliguntur qui in luce veri sunt ex bono, apud Davidem, „Tui coeli, et Tua terra, orbem et plenitudinem ejus Tu fundasti, Septentrionem et *dextram Tu creasti*," Psalm: LXXXIX: 13, per coelos, terram, et orbem, significatur Ecclesia, n: 9325, per plenitudinem omne verum et bonum, quae faciunt Ecclesiam; per septentrionem illi ibi qui in statu obscuro sunt quoad verum, n: 3708; et per dextram illi, qui in luce veri sunt ex bono, ita simile quod per meridiem, n: 9642. Inde constare potest, quid per sedere a dextris Dei, ubi de Domino, significatur, Psalm: CX: 1. 5. Matth: XXVI: 63. 64. Marc: XII: 36. Cap: XIV: 61. 62. Luc: XX: 42. 43, quod nempe Divina Potentia per Divinum Verum procedens ex Divino Bono Ipsius, n: 3387. 4592. 4933. 7518. 8281. 9133. Quoniam pleraque in Verbo etiam oppositum sensum habent, ita quoque dextrum et sinistrum, et in eo sensu dextrum significat malum ex quo falsum, et sinistrum falsum per quod malum, ut apud Sachariam, „Vae pastori nihili deserenti gregem, gladius super brachio ejus, et *super oculo dextro ejus*, brachium ejus arefaciendo arefiet, et *oculus dexter ejus* caligando caligabit," XI: 17; brachium ibi pro potentia veri applicati ad confirmandum malum, de qua potentia quia est nihili, dicitur quod arescendo arefiet; et oculus

dexter est scientia boni applicati ad confirmandum falsum, de qua scientia, quia est nihili, dicitur quod caligando caligabit; pastor est qui docet vera, et per illa ducit ad bonum, n: 343. 3795. [55] 6044, inde pastor nihili est qui docet, ac ducit ad malum; brachium est potentia quae veri ex bono, n: 4931 ad 4937. 7205; at brachium pastoris nihili est nulla potentia; oculus est intellectus et perceptio veri, n: 4403 ad 4421. 4523 ad 4534. 9051; at oculus dexter pastoris nihili est scientia boni absque intellectu et perceptione ejus, quia applicatur ad falsum, caligo est falsum ex malo, n: 7711. Apud Matthaeum, „Jesus dixit, *si oculus tuus dexter scandalizaverit te*, erue illum, et abjice abs te, et *si dextra tua scandalizaverit te*, amputa illam et abjice abs te; melius est tibi [,ut] unum membrorum tuorum pereat, et non totum corpus tuum conjiciatur in gehennam," V: 29. 30, oculus dexter est intellectus et fides falsi ex malo, et dextra est ipsum falsum ex malo; quisque scire potest, quod hic non oculus per oculum intelligatur, et non dextra per dextram, et quod oculus scandalizans non eruendus, et dextra scandalizans non amputanda, nam inde nihil salutis homini. Apud Johannem, „Bestia dedit omnibus characterem *super manum dextram*, aut super frontes eorum," Apoc: XIII: 16, dextra hic est falsum ex malo, et frons est amor mali ex quo falsum; quod frons sit amor coelestis, et inde in opposito sensu amor infernalis, videatur n: 9936.

10,062. Et super pollicem manus eorum dextrae, quod significet intellectuale inde in coelo medio, constat ex significatione pollicis manus, quod sit potentia boni per verum, seu verum in sua potentia ex bono, et inde intellectuale, de qua sequitur; quod sit intellectuale in coelo medio, est quia per sanguinem, qui dabatur super pollicem manus, significatur Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini in coelis, de qua supra n: 10,060; hic itaque intellectuale inde; nam per sanguinem super auriculam auris dextrae significatur perceptivum in coelo intimo; inde per sanguinem super pollicem manus dextrae significatur intellectuale in coelo medio; et per pollicem pedis dextri significatur intellectuale in coelo ultimo; nam illa quae sunt coeli intimi significantur per caput, et per illa quae capitis sunt, hic itaque perceptivum ejus per aurem dextram, nam

haec est capitis; et illa quae coeli medii sunt significantur per corpus et per illa quae corporis sunt, hic itaque intellectuale per manum dextram; et illa quae coeli ultimi sunt significantur per pedes, et per illa quae pedum; quod talis correspondentia sit coelorum cum homine, videatur supra n: 10,030, ac in locis citatis ibi. In coelo intimo etiam est perceptivum veri ex bono; in coelo autem medio non est perceptivum veri, sed est intellectuale ejus, pariter in coelo ultimo, videantur loca citata n: 9277. 9596. 9684. Quod pollex manus dextrae significet verum ex bono in sua potentia, ac inde intellectuale in coelo medio, apparet quidem sicut inferius et non tanti, ut coelum significetur, nam autumari potest, unde pollicis tanta et talis significatio; sed sciendum est, quod ultimum seu extremum alicujus membri significet idem cum toto membro, et manus totam potentiam corporis, ac corpori potentia est per brachia et manus; quod ultimum seu extremum significet omne et totum, similiter ac primum et supremum, videatur supra n: 10,044. Quod manus significent potentiam, et quod omnis potentia sit veri ex bono, videantur citata n: 10,019, et quod manus dextra significet potentiam veri ex bono, et manus sinistra verum per quod bonum, n: 10,061: quod intellectuale sit quod intelligitur, est quia omne intellectuale formatum est ex veris, omne autem voluntarium ex bonis, nam omnia in mundo et in coelo se referunt ad verum et ad bonum, ac intellectus hominis datus est pro veris, et voluntas pro bonis; ideo quia per manus significatur verum in sua potentia, etiam significatur intellectus. Quia pollex manus, similiter ac manus, significabat potentiam quae est veri ex bono, ideo antiquo tempore apud gentes, et quoque apud populum Israëliticum in usu fuit „amputare pollices manuum, et pollices pedum ab hostibus suis," Judic: I: 6. 7, per quod repraesentabatur ablatio omnis potentiae; in pollice etiam est primaria potentia manus, nam illo amputato, manus non amplius valet ad bellum. Sicut pollex, etiam digiti significant potentiam, ut apud Davidem, „Jehovah docet manus meas pugnas, et *digitos meos bellum*," Psalm: CXLIV: 1: apud Eundem, „Quando aspicio coelos, *opus digitorum tuorum*," Psalm: VIII: 4. Apud Lucam, „Jesus dixit, si *per digitum Dei* ejicio daemonia, utique pervenit ad vos Regnum Dei," XI: 20.

10,063. Et super pollicem pedis eorum dextri, quod significet intellectuale in coelo ultimo, constat ex illis quae nunc supra n: 10,062, dicta et ostensa sunt.

10,064. Et sparges sanguinem super altare circumcirca, quod significet unitionem Divini Veri cum Divino Bono, constat ex significatione sanguinis, cum de sacrificio et holocausto, quod sit Divinum Verum, de qua supra n: 10,026. 10,033; et ex significatione Altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum, de qua n: 9964: cum dicitur Divinum Bonum, intelligitur etiam Divinus amor, nam omne bonum est amoris, quicquid enim amatur, hoc percipitur ut bonum, et inde quoque vocatur bonum; omne autem verum est fidei, nam quicquid creditur, hoc appercipitur et quoque dicitur verum; inde sequitur, quod illa quae intellectum hominis formant, sint fidei, et illa quae voluntatem, sint amoris, nam intellectus hominis dicatus est recipiendis veris quae fidei, ac voluntas ejus dicata est recipiendis bonis quae amoris: talis itaque est intellectus hominis, qualia sunt vera quae formant illum, et qualis est fides eorum; et talis est voluntas hominis qualia sunt bona quae faciunt illam, et qualis est amor illorum: in opposito sensu est amor mali et fides falsi, inde etiam voluntas et intellectus, sed talis est intellectus quale est falsum quod format illum, et qualis est fides falsi; ac talis est voluntas, quale est malum quod facit illam, et qualis est amor mali; quod voluntas mali ac intellectus falsi sint ex inferno, ac quod sint infernum apud hominem, patet, quia sunt opposita intellectui veri et voluntati boni, quae sunt ex coelo a Domino, et sic quae faciunt coelum apud hominem.

10,065. Et accipies ex sanguine qui super altari, quod significet Divinum Verum unitum Divino Bono in Domino, constat ex significatione sanguinis super altari, quod sit Divinum Verum unitum Divino Bono, de qua mox supra n: 10,064. Quomodo cum his se habet, in mox sequentibus dicetur.

10,066. Et ex oleo unctionis, quod significet Divinum Bonum Divini amoris, quod in Domino, constat ex significatione olei unctionis, quod sit repraesentativum Divini Boni Divini amoris quod in Domino, de qua n: 9954. 10,019.

10,067. Et sparges super Aharonem, et super vestes ejus,

quod significet unitionem reciprocam Divini Boni ac Divini Veri in coelis superioribus, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, de qua n: 9806, quod est Divinum Bonum Domini in Regno coelesti, de qua n: 9946, [56] seu quod idem, in coelis superioribus; et ex significatione vestium Aharonis, quod sint repraesentativum Regni spiritualis Domini adjuncti Regno coelesti Ipsius, de qua n: 9814; et ex significatione spargere super illos, quod sit unire, nam quod spargebatur et fundebatur super aliquem, hoc repraesentabat unitionem, sicut etiam prius, quod sanguis spargeretur super altare circumcirca, n: 10,064. Quod sit Divinum Humanum Domini in coelis quod intelligitur, est quia hic et in nunc sequentibus agitur de Divino Domini in coelis, ac de unitione Ipsius cum angelis ibi, ita de altero statu glorificationis Humani Domini, videatur n: 10,057, idcirco hic per Aharonem repraesentatur Dominus quoad Divinum Bonum in Regno coelesti, et per vestes ejus quoad Divinum Verum in Regno spirituali adjuncto Regno coelesti, ita quoad utrumque in coelis superioribus; quod sit Divinum Humanum a quo illa, est quia non aliud Divinum in coelis, quam Divinum Humanum Domini agnoscitur et colitur, nam Divinum, quod Dominus Patrem suum vocavit, fuit Divinum in Ipso: quod in coelis non aliud Divinum, quam Dominus quoad Divinum Humanum agnoscatur et colatur, constare potest a Domini Verbis pluries apud Evangelistas, ut ex his, „*Omnia tradita Mihi a Patre*" Matth: XI: 27. Luc: X: 22 „*Pater omnia dedit in manum Filii,*" Joh: III: 34. 35. „*Pater dedit Filio potestatem omnis carnis,*" Joh: XVII: 2: „*Sine Me non potestis facere quicquam,*" Joh: XV: 5. „*Pater, omnia mea tua sunt, et omnia tua mea,*" Joh: XVII: 10. „*Data est Mihi omnis potestas in coelis et in terra,*" Matth: XXVIII: 18. Jesus dixit ad Petrum, „*Dabo tibi claves Regni coelorum, et [57] quicquid ligaveris in terra, erit ligatum in coelis, et quicquid solveris in terra, erit solutum in coelis,*" Matth: XVI: 19. Quod ita sit, etiam patet ex eo, quod nemo possit per fidem et amorem conjungi Ipsi Divino absque Divino Humano; ipsum enim Divinum, quod Pater vocatur, non cogitari potest, quia est incomprehensibile, et quod non cogitari potest, hoc non cadit in fidem, ita nec in amorem,

cum tamen principale omnium cultus est credere in Deum, et amare Ipsum super omnia: quod Ipsum Divinum, quod Pater, sit incomprehensibile, etiam docet Dominus, apud Johannem, „*Deum nemo vidit unquam*, Unigenitus Filius, qui in sinu Patris est, Ille exposuit," I: 18: [58] apud Eundem, „*Neque vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis*," V: 37. Et quod Ipsum Divinum, quod Pater, comprehensibile sit in Domino per Divinum Humanum Ipsius, apud Johannem, „*Qui videt Me, videt Ipsum qui misit Me*," XII: 45: apud Eundem, „*Si cognovistis Me, et Patrem meum cognovistis, et abhinc cognovistis Illum*, et *vidistis Illum; qui videt Me, videt Patrem*," XIV: 6 ad 11. Et apud Matthaeum, „Omnia Mihi tradita sunt a Patre meo, et *nemo cognoscit Filium nisi Pater*, neque *Patrem quisquam cognoscet nisi Filius*; et cui voluerit Filius revelare," XI: 27. Luc: X: 22; [59] quod etiam dicatur, quod nemo cognoscat Filium nisi Pater, est quia per Filium intelligitur Divinum Verum, et per Patrem Divinum Bonum, utrumque in Domino, ac unum non potest cognosci nisi ab altero, quapropter Dominus primum dicit, quod omnia Ipsi tradita sint a Patre, et dein quod ille cognoscat cui Filius vult revelare; quod Filius sit Divinum Verum, et Pater Divinum Bonum, utrumque Domini, videatur n: 2803. 2813. 3704. 7499. 8328. 8897. 9807: ex his nunc patet, quod Divinum in coelis sit Divinum Humanum Domini. Nunc dicetur, quid repraesentabatur per quod aspergeretur sanguis ex ariete secundo super altare circumcirca, et quod acciperetur ex illo sanguine et ex oleo unctionis, et spargeretur super Aharonem et super vestes ejus; quod significaverint unitionem Divini Veri cum Divino Bono, ac Divini Boni cum Divino Vero cum Divino Humano Domini, patet ex illis quae supra n: 10,064. 10,065. 10,066. 10,067, dicta et ostensa sunt; sed arcanum, quod in eo latet, nondum detectum est; arcanum est, quod unitio reciproca fuerit Divini Boni et Divini Veri, ita Ipsius Divini quod Pater vocatur, ac Divini Veri quod Filius: unitio Divini Veri cum Divino Bono significatur per sparsionem sanguinis super altare, n: 10,064; haec unita significantur per sanguinem super altari, ex quo acciperetur, n: 10,065; et per oleum unctionis, per quod significatur Divinum Bonum, n: 10,066; in-

de unitio reciproca Divini Veri ac Divini Boni in Divino Humano Domini, significatur per sparsionem illius sanguinis, ac simul olei unctionis super Aharonem et super vestes ejus, n: 10,067, pr. Quod unitio fuerit reciproca, constat manifeste a Domini Verbis in sequentibus his locis: apud Johannem, „*Pater et Ego unum sumus;* si itaque Mihi non credatis, operibus credite, ut cognoscatis et credatis, *quod Pater in Me et Ego in Patre,*" X: 30. 38: apud Eundem, „Nonne credis *quod Ego in Patre et Pater in Me:* credite Mihi, quod *Ego in Patre et Pater in Me,*" XIV: 6 ad 11: apud Eundem, „Jesus dixit, Pater, venit hora, *glorifica Filium tuum, ut etiam Filius tuus glorificet Te: omnia Mea Tua sunt, et omnia Tua Mea,*" XVII: 1. 10: [60] apud Eundem, „Nunc glorificatus est Filius hominis, et *Deus glorificatus est in Ipso, et Deus glorificabit Ipsum in Se Ipso,*" XIII: 31. 32; ex his constare potest, quod Divinum Bonum Divini amoris, quod Pater, unitum sit Divino Vero, quod est Filius, reciproce in Domino; ac inde quod Ipsum Humanum Ipsius sit Divinum Bonum: simile etiam significatur per quod „*exiverit ex Patre, et venerit in mundum, et quod eat ad Patrem,*" Joh: XVI: 27. 28. [29.] Ac „*quod omnia Patris Ipsius sint,*" Joh: XVI: 15. Et quod „*Pater et Ipse unum sint,*" Joh: X: 30. Sed haec melius capi possunt ex conjunctione reciproca boni et veri apud hominem qui regeneratur a Domino, nam, ut prius dictum est, Dominus regenerat hominem, sicut Ipse glorificavit Humanum suum, n: 10,057; cum Dominus regenerat hominem, insinuat verum quod erit fidei in Intellectuale hominis, ac bonum quod erit amoris in Voluntarium ejus, ac inibi conjungit illa, ac cum conjuncta sunt, tunc verum quod fidei habet suam vitam ex bono quod amoris, et bonum quod amoris habet suum quale vitae ex vero quod fidei; haec conjunctio peragitur reciproce per bonum, et vocatur conjugium coeleste, et est coelum apud hominem: in coelo illo habitat Dominus ut in suo, nam omne bonum amoris est ab Ipso, et quoque omnis conjunctio veri cum bono; in aliquo proprio hominis Dominus non habitare potest, quia id est malum: haec reciproca conjunctio est quae intelligitur per Domini verba apud Johannem, „In die illo cognoscetis quod Ego in Patre meo, *et vos in Me, et Ego in vobis,*" XIV: 20:

et apud Eundem, „Omnia Mea Tua sunt, et Tua Mea, sed glorificatus sum in illis, ut omnes unum sint, sicut Tu Pater in Me, et *Ego in illis, et illi in nobis* unum sint," XVII: 10. 21 [.22]: reciproca conjunctio ita describitur, sed usque non intelligitur quod homo se conjungat Domino, sed quod Dominus conjungat sibi hominem qui desistit a malis, nam desistere a malis, juri hominis relictum est, et cum desistit, tunc fit conjunctio reciproca veri quod fidei et boni quod amoris a Domino, et prorsus non ab homine: nam quod homo a se nihil boni facere possit, et sic a se nihil veri recipere in bono, notum est in Ecclesia: hoc etiam confirmat Dominus apud Johannem, „*Manete in Me*, et *Ego in vobis;* qui *manet in Me et Ego in illo*, hic fert fructum multum; quia *sine Me non potestis facere quicquam*," XV: 4. 5. Reciproca haec Conjunctio illustrari potest ex conjunctione intellectus et voluntatis apud hominem; intellectus ejus formatur ex veris, et voluntas ex bonis, ac vera sunt fidei apud illum, et bona sunt amoris; homo haurit vera ex auditione per auditum, et ex lectione per visum, et reponit illa in memoria, vera illa sunt vel status civilis, vel status moralis, et vocantur scientifica; amor hominis qui est voluntatis ejus, per intellectum introspicit in illa ibi, et inde eligit talia, quae cum amore concordant, et illa quae eligit, arcessit ad se, ac conjungit sibi, et per illa corroborat se indies; vera sic ab amore vivificata faciunt intellectuale ejus, et ipsa bona quae sunt amoris faciunt voluntarium ejus; suntque bona amoris sicut ignes ibi, et sunt vera in peripheriis circumcirca ab amore vivificata sicut lux ex illo igne: per gradus ut vera accenduntur ab illo igne, ita accenditur illis desiderium se conjungendi reciproce; inde reciproca conjunctio, quae jugiter perstat. Ex his constat, quod bonum quod amoris sit ipsum conjungens, non autem verum quod fidei, nisi quantum hoc ex bono amoris in se habet: sive dicas amorem, sive bonum, idem est, nam omne bonum est amoris, et quod amoris est hoc vocatur bonum; et quoque sive dicas amorem sive voluntatem, etiam idem est, nam quod homo amat, hoc vult. Sciendum est, quod illa quae sunt status civilis et moralis, de quibus nunc dictum, se conjungant in externo homine; at illa quae sunt status spiritualis, de quibus prius, se conjungant in interno homine, et dein per internum

in externo; nam illa quae sunt status spiritualis, quae sunt vera fidei et bona amoris in Dominum, et spectant vitam aeternam, communicant cum coelis, et aperiunt internum hominem, ac tantum et taliter aperiunt, quantum et qualiter vera quae fidei recipiuntur in bono quod amoris in Dominum, et erga proximum, a Domino: inde patet, quod modo externi homines sint, qui non ea quae sunt status spiritualis simul imbuunt; et quod mere sensuales qui ea negant, utcunque apparent loqui intelligenter.

10,068. Et super filios ejus, et super vestes filiorum ejus, quod significet unitionem reciprocam Divini Boni et Divini Veri ex Divino Humano Domini in coelis inferioribus, constat ex eo, quod cum per sparsionem sanguinis ex altari et olei unctionis super Aharonem significetur unitio reciproca Divini Boni et Divini Veri ex Divino Humano Domini in coelis superioribus, n: 10,067, per similia super filios Aharonis et eorum vestes significetur talis unitio in coelis inferioribus; nam Divinum Domini in coelis inferioribus repraesentatur per filios Aharonis, cum Divinum Domini in coelis superioribus repraesentatur per ipsum Aharonem; causa quod ita sit, est quia coeli inferiores nascuntur a superioribus, sicut filii a patre, videatur n: 9468. 9473. 7004. 9680. 9683. 9780. Sciendum est, quod per coelos superiores intelligatur Regnum coeleste Domini, et per coelos inferiores Regnum spirituale Ipsius: quod coeli in duo Regna distincta sint, pluries dictum et ostensum est. In utroque Regno est Divinum Domini simile, sed quoad receptionem ab Angelis ibi dissimile.

10,069. Et sanctus ille et vestes ejus, et filii ejus et vestes filiorum ejus, quod significet ita Divina omnia in coelis, constat ex significatione sancti, quod sit quod procedit ex Domino, quoniam Ille est solus Sanctus, de qua n: 9229. 9479. 9680. 9818. 9820. 9956. 9988, [61] ita Divinum; et quia per Aharonem et per vestes ejus, ac per filios ejus et per horum vestes, repraesentabantur sancta seu Divina in coelis, de quibus supra n: 10,067. 10,068; ideo per illa significantur Divina omnia in coelis. Quod Aharon, filii ejus, ac vestes eorum sancta dicta fuerint, ex eo quod repraesentaverint sancta Divina, constat, quisque enim qui rite expendit, scire potest, quod non sanguis arietis, nec oleum

unctionis, aliquem possit sanctificare; nam sanguis et oleum sunt res mortuae, et sic non afficere possunt interiora hominis; ipsa interiora hominis solum afficiuntur ex veris fidei et ex bono amoris a Domino in Dominum, ita ex Divinis, et haec sunt quae sanctificant, quia haec solum sancta sunt.

10,070. Et accipies de ariete adipem, quod significet bonum in coelis, constat ex significatione adipis, quod sit bonum, de qua n: 10,033; quod sit in coelis, est quia per impletionem manus ex secundo ariete, significatur Divinum procedens a Domino in coelis, n: 10 057.

10,071. Et caudam, quod significet verum ibi omne, constat ex significatione caudae arietis, quod sit verum; quod cauda sit verum, est quia est ultimum, ac in ultimis est verum, n: 6952: [62] cauda etiam est ultimum cerebri et cerebelli, haec enim continuantur in medullam spinae, quae etiam terminatur in caudam, quae sic est ultima appendix eorum; ideo dicitur, quod in Sacrificiis „*cauda removeretur juxta spinam dorsi*," Levit: III: 9. [63] Quod Cauda significet verum in ultimis, et in opposito sensu falsum, constat ex his locis; apud Esaiam, „Excindet Jehovah ex Israële *Caput* et *Caudam*, senex et honoratus *Caput* est, *propheta autem doctor mendacii cauda est,*" IX: 13. 14; exscindere caput et caudam, in spirituali sensu est bonum et verum, agitur enim de Ecclesia, qua devastata Caput significat malum, et cauda falsum; quod Caput sit bonum, videatur n: 4938. 4939. 5328. 9913. 9914; similiter senex, n: 6524. [64] 9404; quod propheta sit qui docet verum, ita abstracte verum, n: 2534. 7269; in opposito igitur sensu Caput est malum, similiter senex et honoratus qui facient illud; et cauda est falsum, similiter propheta, unde propheta mendacii dicitur, mendacium enim est falsum. Apud Eundem, „Non erit Aegypto opus, *quod faciat caput et caudam*," XIX: 15; Aegyptus pro illis qui per ratiocinia ex scientificis intrare volunt in vera et bona fidei, et non ex revelatis, ita non ex fide horum, n: 1164. 1165. 1186; non opus quod facit caput et caudam, pro quod illis nec bonum nec verum; quod cauda sit verum in ultimis, patet ex significatione ejus in sensu opposito, in quo cauda est falsum, apud Johannem, „*Locustae caudas habebant similes scorpiis*, et *stimuli erant in caudis earum*, et potestas

illarum ut damno afficerent homines," Apoc: IX: 10; [65] caudae *similes scorpiis*; et stimuli in caudis, sunt ratiocinia callida ex *falsis* per quae persuadent, et sic nocent, quare dicitur quod *potestas illarum* sit damno afficere homines; quod etiam locusta sit *falsum* in extremis, videatur n: 7643. Apud Eundem, „*Caudae equorum* similes erant serpentibus, habentes capita, et per illas damno afficiunt," Apoc: IX: 19; Caudae similes serpentibus etiam hic pro ratiociniis ex falsis, per quae damnum infertur. Apud Eundem, „*Cauda draconis traxit tertiam partem stellarum coeli*, et projecit in terram," Apoc: XII: 3 [. 4]; Cauda draconis pro veris falsificatis, imprimis per applicationem ad mala; stellae sunt cognitiones veri et boni, quae falsificantur; projicere in terram, est destruere.

10,072. Adipem tegentem intestina, quod significet bonum in ultimis, constat ex significatione adipis, quod sit bonum, de qua n: 10,033; et ex significatione intestinorum, quod sint ultima, et infima, de qua n: 10,030. 10,049.

10,073. Et reticulum jecoris, quod significet bonum interius naturalis hominis purificatum, constat ex significatione reticuli jecoris, quod sit bonum interius externi seu naturalis hominis, de qua n: 10,031; quod sit bonum purificatum, est quia jecur est organum purificatorium, n: 10.031; et quia per renes significatur verum purificatum, n: 10,032, inde etiam dicitur, quod reticulum illud juxta renes removebitur, Levit: III: 4. 10. 15.

10,074. Et duos renes, et adipem qui super illis, quod significet verum interius naturalis hominis purificatum et ejus bonum, constat ex significatione renum, quod sint verum interius externi seu naturalis hominis; et ex significatione adipis qui super illis, quod sit bonum ejus, de quibus supra n: 10,032: quod sit verum purificatum, quod significatur per renes, est quia renes sunt organa purificantia sanguinem, n: 10,032, et sanguis est verum, n: 9393. 10,026.

10,075. Et armum dextrum, quod significet bonum intimum, constat ex significatione armi dextri, quod sit bonum intimum: quod armus dexter sit bonum intimum, est quia armi animalium idem significant cum lumbis et femoribus apud hominem, ac lumbi et femora apud hominem significant

amorem conjugialem, ac inde bonum amoris coelestis, quod bonum est bonum intimi coeli, videatur n: 3021. 4277. 4280. 4575. 5050 ad 5062. 9961, ac lumbus dexter et femur dextrum bonum intimum ibi; nam quae a dextris hominis sunt, ex correspondentia significant bonum ex quo verum, et quae a sinistris ejus verum per quod bonum; et inde quae in medio sunt, significant conjunctionem utriusque, seu boni et veri. Inde quoque constare potest, quod armi sint partes posteriores animalis, ubi genitalia eorum, non autem partes anteriores, nam hae vocantur pectus. Quia armus dexter significat bonum intimum seu bonum coeleste, ideo cum sublatus est e sacrificio, et datur Aharoni, vocatur unctio ejus, apud Moschen, « *Armum dextrum* dabitis sublationem sacerdoti de sacrificiis eucharisticis vestris: pectus motitationis, et *armum sublationis* accepi a cum filiis Israëlis de sacrificiis eucharisticis eorum; dedi ea Aharoni sacerdoti, et filiis ejus in statutum saeculi; *haec Unctio Aharonis* et *Unctio filiorum ejus* de ignitis Jehovae, » Levit: VII: 32. 34. 35; pectus et armus dicuntur unctio, ob repraesentationem boni spiritualis et boni coelestis, nam pectus ex correspondentia significat bonum spirituale, quod est bonum medii seu secundi coeli, et armus dexter bonum coeleste, quod est bonum intimi seu tertii coeli, ac unctio est repraesentatio Domini quoad Divinum Bonum, n: 9954. 10,019. Etiam *Pectus* et *Armus dexter* dabantur Aharoni ex sacrificiis primogenitorum bovis, ovis, et caprae. Quod Armus dexter significet bonum intimum, patet etiam ex eo, quod ultimo nominetur; primum enim nominatur cauda, et intestina, postea reticulum jecoris et renes, et demum armus dexter; quae primo loco nominantur sunt maxime externa, quae secundo sunt interiora, et quod ultimo est intimum.

10,076. Quia Aries impletionum ille, quod significet repraesentativum potentiae Divinae Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono, ac communicativum et receptivum ejus ibi, constat ex significatione arietis, quod sit internum hominis quoad bonum innocentiae et charitatis, de qua supra n: 9991; nam omnes bestiae, aliquid affectionis aut inclinationis apud hominem significant, n: 9280, inde est quod qui in charitate et in innocentia sunt, dicantur oves et agni; aries itaque qui est

masculus ovium significat bonum charitatis et innocentiae in interno homine, ac in supremo sensu idem in Interno Humani Domini; nam quod in sensu interno significat aliquid hominis, ita aliquid Ecclesiae seu coeli apud hominem, hoc in sensu supremo significat tale eminenter apud Dominum cum in mundo fuit; omnia etiam Verbi in sensu intimo agunt de Domino, inde sanctum Verbi; et ex significatione impletionum manus, quod sit repraesentativum Divini Veri ex Divino Bono Domini in coelis, et ejus communicativum cum angelis ibi, ac receptivum ab illis; nam ut prius ostensum est, sicut apud hominem qui regeneratur *sunt bini* status, primus cum vera quae fidei, implantantur bono quod amoris, et conjunguntur, ac alter cum ex bono amoris agit; simile eminenter in Domino, primus status glorificationis Humani Ipsius fuit facere illud Divinum Verum, et conjungere cum Divino Bono quod in Ipso et Pater vocatum; et sic fieri Divinum Bonum Divini Amoris, quod Jehovah; alter status glorificationis Ipsius fuit ex Divino Bono Divini Amoris agere, quod fit per Divinum Verum procedens ex Illo Bono. Quod ad hominem attinet, ille in primo statu imbuitur illis quae erunt fidei, et sicut imbuitur illis ex bono, hoc est, per bonum a Domino, ita formatur ejus intellectuale; cum vera illa, quae intellectualis, implantata sunt et conjuncta bono, tunc venit in secundum statum, qui est ut ex bono per vera agat; inde patet, qualis est alter status hominis qui regeneratur, quod sit cogitare et agere ex bono, seu quod idem est, ex amore, seu quod etiam idem est, ex voluntate, nam quod vult homo hoc amat, et quod amat hoc bonum vocat: sed homo tunc primum in altero statu est, cum totus est a capite usque ad calcem qualis ejus amor, ita qualis ejus voluntas et inde intellectus; quis unquam credere potest, quod totus homo sit instar suae voluntatis et sui intellectus inde, consequenter instar sui boni ac inde veri, aut instar sui mali ac inde falsi, nam bonum aut malum formant voluntatem, et verum aut falsum formant intellectum: hoc arcanum sciunt omnes angeli in coelis: quod autem homo id non sciat, est quia nullam cognitionem suae animae habet, ac inde nec cognitionem quod corpus formetur ad similitudinem ejus, ac inde quod totus homo talis sit, qualis ejus anima; quod ita sit, manifeste constat ex spiritibus et angelis in altera vita; omnes

illi sunt formae humanae, ac tales formae quales sunt eorum affectiones quae sunt amoris et fidei; et hoc usque adeo, ut qui in bono amoris et charitatis sunt, dici queant amores et charitates in forma: et vice versa, qui in malis sunt ex amoribus sui et mundi, ita in odiis ac similibus, sint odia in forma. Quod ita sit, etiam constare potest ex tribus his, quae in universa natura ordine sequuntur, quae sunt Effectus, Causa, et Finis; Effectus omne suum habet ex causa, nam effectus non aliud est, quam causa in forma externa, quoniam cum causa fit effectus, induit se talibus quae in externis sunt, ut appareat in sphaera inferiore, quae est sphaera effectuum: similiter se habet cum causa causae, quae in sphaera superiore vocatur causa finalis, seu finis, hic est omne in causa, ut sit causa propter aliquid, nam causa non propter aliquid non dici potest causa, nam ad quid alioquin; propter aliquid est finis, qui est primum in causa, et quoque ultimum ejus; inde patet, quod finis sit quasi anima causae, et quasi vita ejus, consequenter etiam anima et vita effectus: si enim in causa et in effectu non sit quod producit finem, hoc non est aliquid, quia non est propter aliquid, ita est sicut mortuum absque anima seu vita, et tale interit, sicut corpus cum ab illo recedit anima. Similiter se habet apud hominem, ipsa anima ejus est ejus voluntas; causa proxima, per quam haec producit effectum est ejus intellectus, et effectus qui producitur est in corpore, ita corporis; quod ita sit patet manifeste ex eo, quod id quod homo vult, et inde cogitat se sistat convenienter in effectu in corpore, ita cum loquitur ac ita cum agit: ex his iterum patet, quod qualis voluntas hominis, talis sit totus homo: sive dicatur voluntas, sive finis, sive amor, sive bonum, idem est, nam omne id ut finis spectatur, ac amatur, et bonum dicitur, quod homo vult: similiter sive dicatur intellectus, sive causa finis, sive fides, sive verum, etiam idem est, nam quod homo ex voluntate intelligit seu cogitat, hoc pro causa habet, ac credit, et dicit verum. Quando haec capiuntur, sciri potest, qualis homo, qui regeneratur, est in primo suo statu, et qualis in altero. Ex his aliqua idea haberi potest, quomodo intelligendum, quod Dominus cum in mundo fuit, et glorificavit Humanum suum, primum fecerit id Divinum Verum, ac per gradus Divinum Bonum Divini amoris; ac postea quod ex Divino Bono Divini amoris agat

in coelo et in mundo, ac det illis vitam, quod fit per Divinum Verum quod procedit ex Divino Bono Divini amoris Divini Humani Ipsius, nam ex illo coeli exstiterunt, et ex illo perpetuo existunt, hoc est, subsistunt; seu quod idem, ex illo coeli creati sunt, et ex illo perpetuo creantur, hoc est, conservantur, nam conservatio est perpetua creatio, sicut subsistentia est perpetua existentia. Talia involvunt etiam haec verba apud Johannem, „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est: et Verbum Caro factum est," I: 1. § 14; Verbum est Divinum Verum; Primus status describitur per quod in principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; alter status per quod omnia per Ipsum facta sint, et quod sine Ipso factum sit nihil quod factum est: similiter se habuit, cum Dominus in mundum venit, ac coelos in ordinem redegit, et quasi ex novo creavit; quod Dominus per Verbum ibi intelligatur, constat, nam dicitur quod Verbum Caro factum sit. Communicativum et perceptivum Divini Veri procedentis ex Divino Bono Divini amoris Divini Humani Ipsius, est quod intelligitur per impletionem manus, et describitur per repraesentativa hic de secundo ariete. Quia Dominus quoad Divinum Bonum per Aharonem repraesentatur, n: 9806, ideo Glorificatio Domini quoad Humanum suum in processu inaugurationis Aharonis et filiorum ejus repraesentative describitur; status glorificationis primus per illa quae de Sacrificio ex juvenco, et de holocausto ex ariete primo dicuntur, et status glorificationis alter per illa quae de ariete secundo, qui aries impletionum vocatur; primus status vocatur Unctio, et alter status vocatur impletio manus; inde quando Aharon et filii ejus per unctionem et per impletionem manus inaugurati sunt in sacerdotium, dicti sunt uncti et quorum implevit manus, ut apud Moschen, „Sacerdos Magnus, *super cujus caput est effusum oleum unctionis*, et *implevit manum suam* ad induendum vestes, caput suum non radet, et vestes suas non dissuet," Levit: XXI: 10; ex his quoque patet, quod impletio manus sit repraesentativum communicationis et receptionis Divini Veri procedentis ex Divino Bono Domini in coelis, nam dicitur implevit manum suam, et non impletus manu, et quoque implevit ma-

num ad induendum vestes; per Aharonem enim et per unctionem illius repraesentatur Dominus quoad Divinum Bonum, et per vestes ejus simile quod per impletionem manus, nempe Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, quod per vestes id repraesentetur, videatur n: 9814; dissipatio ejus significatur per dissuere illas, ac dissipatio Divini Boni in coelis per radere caput. Quia influxus et communicatio Divini Veri a Domino, ac receptio ejus in coelis significatur per impletionem manus, ideo per eam etiam significatur purificatio a malis et falsis; nam quantum homo aut angelus purificatur ab illis, tantum recipit Divinum Verum a Domino; in eo sensu intelligitur implere manum, per haec apud Moschen, „Filii Levi percusserunt de populo tria millia virorum; et dixit Moscheh, *implete manum vestram hodie Jehovae,* ad dandum hodie super vos benedictionem," Exod: XXXII: 28. 29; benedici in spirituali sensu est donari bono amoris et fidei, ita recipere Divinum procedens a Domino, n: 2846. 3017. 3406. [66] 4981. 6091. 6099. 8939. Dicitur etiam implere post Jehovam, et per id significatur facere secundum Divinum Verum, ita quoque per id significatur receptivum ejus, apud Moschen, „Fuit Spiritus alius cum Kalebo, et *implevit post Jehovam,*" Num: XIV: 24. Deut: I: 36: et alibi, „Jehovah juravit, dicendo, si viderint viri, a filio viginti annorum et supra, terram, quam juravi Abrahamo, Jischako et Jacobo, *quia non impleverunt post Me,* praeter Kalebum et Joschuam, *qui impleverunt post Jehovam,*" Num: XXXII: 11. 12.

10,077. Et tractam panis unam, quod significet bonum coeleste intimum a Domino, constat ex significatione panis, quod sit bonum coeleste, de qua n: 2165. 2177. 3478. 9545; bonum coeleste est bonum amoris in Dominum; hoc bonum, quia est bonum Regni coelestis, ideo bonum coeleste vocatur.

10,078. Et placentam panis olei unam, quod significet bonum coeleste medium, constat ex significatione placentae panis olei, quod sit bonum coeleste medium, de qua supra n: 9993.

10,079. Et laganum unum, quod significet bonum coeleste ultimum, constat ex significatione lagani, quod sit bonum coeleste in externo homine, de qua n: 9994, ita ultimum. In coelis sunt duo distincta Regna, unum vocatur Regnum coele-

ste, alterum Regnum spirituale, utrumque Regnum est tripartitum, est intimum ejus, est medium ejus, et est ultimum ejus; bonum *intimum* Regni coelestis significatur per panem, bonum *medium* per placentas, et bonum ultimum per lagana, videatur supra n: 9993. Dicitur quod acciperent tractam panis unam, et placentam unam, et laganum unum, et quod illa, postquam agitata sunt, adolerentur super holocausto, et quod Aharon et filii ejus residuum panis in corbe comederent ad ostium Tentorii conventus; per haec significabatur communicativum boni amoris a Domino, et receptivum ejus in coelis superioribus seu in Regno coelesti, communicativum per panes illos, qui postquam agitati adolebantur super holocausto, et receptivum ejus per panes qui comedebantur: dicitur tracta panis una, placenta una, et laganum unum, quia Bonum Divinum in se est unum. Nunc etiam dicetur, cur statutum erat, quod non solum adeps arietis et armus ejus dexter adoleretur super altari, sed etiam panes, qui minchae vocabantur; cum tamen per adipem et per armum significatur aeque bonum ac per panes seu minchas; nisi sciatur causa, cur ita factum, videri posset sicut superfluum: sed causa fuit, quod Sacrificia et Holocausta non mandata fuerint, sed permissa, et quod ideo in illis non beneplacitum fuerit in coelis; ideo minchae, quae erant panes, etiam adhibebantur, ut et libamina ex Vino, in quibus beneplacitum, nam Panis significat omne bonum coeleste, et Vinum omne verum ejus; inde etiam est, quod Sacrificia et Holocausta dicta fuerint Panis, et quoque minchae seu munera, nam in Lingua originali minchae sunt munera: sed videantur quae de his prius ostensa sint; nempe quod Sacrificia et Holocausta ab Ebero primum instituta fuerint, et quod inde emanaverint ad posteros Jacobi, n: 1128. 1343. 2818. 4874. 5702: quod Sacrificia et Holocausta non mandata fuerint, sed permissa, n: 2180: quod Sacrificia et Holocausta dicta fuerint Panis, n: 2165. Quod Panis sit bonum coeleste, ac Vinum verum ejus, n: 276. 680. 2165. 2177. 3735. 4217. 4735. 4976. 5915. 6118. 6377. 8410. 9323. 9545; similiter minchah et libamen, n: 4581: inde patet, quod etiam propter illam causam holocausta et sacrificia a Domino abrogata fuerint, ac Panis et Vinum retenta. At sciendum est, quod Caro sacrificii et holocausti in specie significave-

rit bonum spirituale, ast Panis minchae bonum coeleste, et quod ideo non modo caro sed etiam panis offerrentur.

10,080. E corbe azymorum, quod significet quae simul in sensuali, constat ex significatione corbis, in quo panes, per quod significantur bona, quod sit sensuale externum, in quo illa simul, de qua n: 9996; et ex significatione azymorum, quod sint quae purificata, de qua n: 9992.

10,081. Quae coram Jehovah, quod significet ex Divino Bono Domini, constat ex eo quod Jehovah in Verbo sit Dominus, qui Jehovah dicitur ex Divino Bono, ac Deus ex Divino Vero. Quod omnia illa, quae hic de secundo ariete dicuntur, et vocantur impletiones manus, significent Divinum Domini in coelis procedens ex Divino Bono Divini amoris Ipsius, patet ex illis quae supra ostensa sunt. Quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videantur citata n: 9373; et quod Dominus Jehovah dicatur ubi agitur de Divino Bono, ac Deus ubi de Divino Vero, n: 2769. 2807. 2822. 4402. 6303. 9167.

10,082. Et pones omnia super volis Aharonis, et super volis filiorum ejus, quod significet agnitionem in coelis quod illa sint Domini, et a Domino, constat a significatione omnium quae ex ariete, ut adipes, renes, et armus dexter, ac quae in corbe, ut panis, placenta, laganum, quod sint Divina Bona ac Divina Vera quae Domini quia ex Domino, de quibus n: 10,070 ad 10,080; et ex significatione volarum, quod sint quae ex propria potentia, ita proprium, de qua sequitur; et ex repraesentatione Aharonis et filiorum ejus, quod sint Dominus quoad Divinum Bonum ac inde procedens Divinum Verum, de qua n: 9806. 9807. 10,017. Quod Volae sint quae ex propria potentia, ac inde poni super volis sit agnitio quod omnia illa sint Domini et ex Domino, est quia volae sunt manuum, ac per manus significatur potentia, ac ponere super illis est addicare, ita agnoscere; nam sequitur, quod agitarentur super illis, per quae significatur inde vita a Divino, ac vita a Divino datur per fidem, cujus primum est agnitio. Quia per manus significatur potentia, sequitur quod per volas manuum significetur plena potentia, quoniam volae plene comprehendunt; inde cum volae praedicantur de Domino, ac de Divino Vero procedente ex Divino Bono Ipsius, ut hic, significatur Omnipotentia: inde pa-

tet, quod per ponere super volis Aharonis et filiorum ejus, significetur agnitio Omnipotentiae Domini, ita quod omnia Ipsius sint, quia omnia ab Ipso in coelis: quod manus sint potentia, videatur n: 4931 ad 4937. 5327. 5328. 6947. 7188. 7189. 7518: quod manus et dextra cum de Domino, sit omnipotentia, n: 3387. 4592. 4933. 7518. 7673. 8050. 8153. 8281. 9133: et quod Divino Vero procedenti a Divino Bono Domini sit omnis potentia, n: 6948. 8200. 9327. 9410. 9639. 10,019.

10,083. Et agitabis illa agitationem coram Jehovah, quod significet inde vitam Divinam, constat ex significatione agitare agitationem, quod sit vivificare, ita vita; et quia dicitur a coram Jehovah, significatur Vita Divina. Quod agitare agitationem sit vivificare seu vitam Divinam dare, constat a locis in Verbo, ubi agitare agitationem dicitur, ut apud Moschen, „Cum affertis manipulum primitiarum messis vestrae ad sacerdotem, *agitabit manipulum coram Jehovah* in beneplacitum vestri; a crastino sabbathi *agitabit illum sacerdos*," Levit: XXIII: 10. 11; per messem significatur status veri fidei ex bono, ita status boni, n: 9295, per manipulum primitiarum significatur collectim ejus status; inde per agitari a sacerdote significatur vivificari ad recipiendum benedictionem; omnis enim benedictio vitam a Divino in se habebit, ut sit benedictio. Apud Eundem, „*Aharon agitabit Levitas agitationem coram Jehovah* a cum filiis Israëlis, ut sint ad ministrandum ministerium Jehovae. Statues Levitas ante Aharonem, et ante filios ejus, et *agitabis eos agitationem Jehovae:* postea venient Levitae ad ministrandum in Tentorio conventus, et purificabis eos, et *agitabis eos agitationem:* cumque purificati sunt Levitae, et *Aharon agitavit eos agitationem coram Jehovah*, et expiavit eos ad purificandum eos," Num: VIII: 11. 13. 15. 21; quid agitare agitationem, ex his constare potest, quod nempe sit vivificare per agnitionem, quae est primum vitae a Divino apud hominem; cognitio quidem praecedit agnitionem, sed cognitioni nihil vitae Divinae inest, priusquam sit agnitio, et dein fides: Levitae repraesentabant vera ministrantia bono, ac Aharon repraesentabat Bonum cui ministrabant, ideo illi agitabantur, hoc est, vivificabantur; quapropter etiam dicitur quod purificandi, nam veris inerit vita a Divino ut ministrent bono, ac vita illa pri-

mum influit per agnitionem. Simile per agitationem auri significatur apud Moschen, „Venerunt viri cum foeminis, et attulerunt fibulam, monile, aurum, cingulum, omnia vasa auri, omnis vir *qui agitavit agitationem auri Jehovae*," Exod: XXXV: 22, agitare agitationem auri Jehovae est vivificare per agnitionem, quod Jehovae, hoc est, Domini esset. Quod agitare agitationem talia significet, est ex correspondentia, omnis namque motus correspondet statui cogitationis; inde progressiones, profectiones, et similia quae motus sunt, in Verbo significant status vitae, videatur n: 3335. 4882. 5493. 5605. [67] 8103. 8417. 8420. 8557. Apud Johannem, „Ad lacum Bethesdam jacebat multitudo ingens aegrotorum, et angelus certo tempore descendebat ad lacum, et *commovit aquam;* qui tunc prius ingrediebatur post *motum aquae*, sanus factus est, quocunque teneretur morbo," V: 2 ad 7; per commovere aquam hic similiter significabatur vivificatio per agnitionem et fidem, ita quoque purificatio per vera; quod motus significet status vitae, videatur n: 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5605. [68] 7381. 9440. 9967; et quod aquae sint vera fidei, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 8568. 9323; quod omnes purificationes fiant per vera fidei, n: 2799. 5954 fin: 7044. 7918. 9088; [69] et quod sanationes repraesentaverint restitutiones vitae spiritualis, n: 8365. 9031 fin: Quoniam per agitationem super volis Aharonis, significatur vivificatio per agnitionem Domini, et quod ab Ipso omnia, ideo de agnitione illa et inde fide, paucis dicetur: a Domino saepe dictum est, cum aegroti sanabantur, quod fidem haberent, et ut fiat illis secundum fidem, ut Matth: VIII: 10 ad 13. Cap: IX: 2. 22. 27. 28. 29. Cap: XIII: 57. 58. Cap: XV: 28. Cap: XXI: 21. 22. 31. 32. Marc: V: 34. 36. Cap: X: 49. 52. Luc: VII: 9. 48. 49. 50. Cap: VIII: 48. Cap: XVII: 19. Cap: XVIII: 42. 43; causa erat, quia omnium primum est agnoscere, quod Dominus sit salvator mundi, nam absque illa agnitione nemo recipere potest aliquid veri et boni e coelo, ita nec fidem, et quia id omnium primum et essentialissimum est, ideo, ut agnosceretur Dominus cum in mundum venit, cum sanavit aegrotos, interrogavit de fide, et qui fidem habebant, sanabantur, fides erat quod Ipse esset Filius Dei venturus in mundum, et quod ei potestas sanandi et salvandi;

omnes etiam sanationes morborum a Domino, cum fuit in mundo, *significabant* sanationes vitae spiritualis, ita quae sunt salvationis, n: 8364. 9086. 9031 fin: Quia agnitio Domini omnium primum vitae spiritualis est, et essentialissimum Ecclesiae, et quia absque illa nemo aliquid veri fidei ac boni amoris recipere potest e coelo, ideo Dominus etiam saepe dicit, quod qui credit in Ipsum, vitam aeternam habeat, et qui non credit, non habeat, ut Joh: I: 1. 4. 12. 13. Cap: III: 14. 15. 16. 36. Cap: V: 39. 40. Cap: VI: 28. 29. 30. 34. 35. 40. 47. 48. Cap: VII: 37. 38. Cap: VIII: 24. Cap: XI: 25. 26. Cap: XX: 30. 31: sed etiam simul docet, quod illi fidem in Ipsum habeant, qui vivunt secundum praecepta Ipsius, sic ut vita inde ingrediatur fidem. Haec dicta sunt, ad illustrandum et confirmandum quod agnitio Domini, et quod ab Ipso omnis salvatio, sit primum vitae a Divino apud hominem: primum illud vitae significatur per agitationes super volis Aharonis.

10,084. Et accipies ea de manu eorum, et adolebis altare super holocausto, quod significet unitionem cum Divino Bono Divini amoris, constat ex significatione accipere de manu eorum, quod sit status post agnitionem, nam cum per agitationem super volis Aharonis et filiorum ejus significatur agnitio per quam vita Divina, per accipere ea de manu eorum significatur status post agnitionem, qui est status conjunctionis cum bono, qui significatur per adolere altare super holocausto; per adolere enim altare significatur conjungi bono, n: 10,052; et per holocaustum significatur et describitur ipsa conjunctio.

10,085. Odor quietis coram Jehovah, quod significet perceptivum pacis, constat ex significatione odoris quietis, cum praedicatur de Jehovah seu Domino, quod sit perceptivum pacis, de qua n: 10,054.

10,086. Ignitum hoc Jehovae, quod significet ex Divino amore, constat ex significatione igniti Jehovae, quod sit Divinus amor, de qua n: 10,055.

10,087. Et accipies pectus, quod significet Divinum spirituale in coelis, et appropriationem ibi, constat ex significatione pectoris, quod sit bonum charitatis, et in supremo sensu Divinum spirituale, de qua sequitur; quod sit appropriatio ejus in coelis, est quia in nunc sequentibus agitur de carne ex ariete,

et de pane ex corbe, quae non adolebantur super altari, sed cesserunt Moschi, Aharoni et filiis ejus, in portionem, et comedebantur, per quae significatur appropriatio, processus ejus in nunc sequentibus describitur. Quod per Pectus significetur bonum charitatis, et in supremo sensu Divinum spirituale, est ex correspondentia; caput enim apud hominem correspondet bono amoris in Dominum, quod bonum est bonum intimi coeli, et vocatur Divinum coeleste; Pectus autem correspondet bono charitatis, quod est bonum medii seu secundi coeli, et vocatur Divinum spirituale; ac Pedes correspondent bono fidei, ita bono obedientiae, quod est bonum ultimi coeli, et vocatur Divinum Naturale, de qua Correspondentia videantur quae supra n: 10,030, ostensa sunt. Quia Pectus ex correspondentia est bonum charitatis, et bonum charitatis est ex velle bonum facere, ideo Johannes, qui id bonum repraesentabat *accumbebat ad pectus* seu *in sinu Domini*, Joh: XIII: 22. [23.] 26, quo significatur, quod id amaretur a Domino; nam accumbere ad pectus et in sinu est amare: qui id scit, etiam scire potest, quid significant haec Domini Verba ad Petrum et ad Johannem, „Jesus dixit Simoni Petro, Simon Jona, amasne Me, dicit, imo Domine, scis quod amem Te, dixit illi, pasce agnos meos: dicit illi iterum, Simon Jona, amasne Me, dicit, imo Domine, scis quod amem Te, dixit illi, pasce oves meas: dixit illi tertium, Simon Jona, amasne Me, contristatus est Petrus, ideo dixit, Domine Tu omnia nosti, Tu nosti quod amem Te; dicit illi Jesus, pasce oves meas: amen dico tibi, cum fuisti junior, cingebas te ipsum, et ambulabas quo volebas; quando autem senex sis, extendes manus tuas, et alius te cinget et ducet, quo non vis. Cum haec dixisset, dixit illi, sequere Me; conversus Petrus *vidit discipulum, quem amabat Jesus, sequentem; qui* etiam *accumbebat in coena super pectore Ipsius:* hunc videns Petrus, dicit, Domine, hic quid, dixit illi Jesus, si illum volo manere donec venio, quid ad te, *tu sequere Me*," Johan: XXI: 15 ad 21 [. 22]; quid haec significant, nemo scire potest nisi per sensum internum, qui docet, quod duodecim discipuli Domini repraesentaverint omnia fidei et amoris in complexu, quemadmodum duodecim Tribus Israëlis, et quod Petrus repraesentaverit fidem, Jacobus Charitatem, et Johannes opera

seu bona charitatis; quod duodecim discipuli Domini repraesentaverint omnia fidei et amoris in complexu, videatur n: 3488. 3858 f: 6397; similiter duodecim Tribus Israëlis, n: 3858. 3926. 4060. 6335. 6640: quod Petrus repraesentaverit fidem, Jacobus charitatem, et Johannes opera charitatis, Praef: ad Cap: XVIII et XXII Genes: n: 3750. 4738. 6344 fin: et quod Petra, ut Petrus quoque vocatur, sit Dominus quoad fidem, n: 8581. Quia fides absque charitate non amat Dominum, et usque docere potest talia quae fidei et amoris sunt, et quae Domini, ideo Dominus ter dixit, amasne Me, et pasce agnos meos, et pasce oves meas; ac ideo Dominus dicit, cum fuisti junior, cingebas te ipsum, et ambulabas quo volebas; cum autem senex eris, extendes manus tuas, et alius te cinget et ducet quo non vis; per quae significatur quod fides Ecclesiae in suo ortu, sit in bono innocentiae sicut infans, at cum in suo occasu est, qui est in fine Ecclesiae, quod fides non amplius in bono illo esset, nec in bono charitatis; et quod tunc malum et falsum ducerent, quae significantur per quando senex eris, extendes manus tuas, et alius te cinget, et ducet quo non vis; ita ex libero servum fieri; cingere est scire et appercipere vera in luce ex bono, n: 9952: ambulare est vivere secundum illa, n: 8417. 8420; inde cingere se ipsum et ambulare quo velit, est ex libero agere, et ex libero agere est ex affectione veri ex bono, n: 2870 ad 2893. 9585 ad 9591; ac est duci a Domino, n: 9096. 9586. 9589. 9590. 9591; at cingi ab alio, et duci quo non velit, est servum esse, et servum esse est agere ex malo, ita duci ab inferno, n: 9096. 9586. 9589. 9590. 9591: quod agni, de quibus Dominus primum dicit, sint qui in bono innocentiae, videatur n: 3994; quod oves, de quibus Dominus secundo et tertio dicit, sint qui in bono charitatis et inde fide, n: 4169. 4809; et quod *tria* sint tota periodus a principio ad finem, n: 2788. 4495. 7715. 9198; ideo quia de Ecclesia ab ortu ejus ad occasum ejus ad Petrum loquutus est, ter dixit amasne Me. Quod autem Johannes sequutus sit Dominum, significabat, quod qui in bonis charitatis sunt, sequantur Dominum, et amentur a Domino, nec recedant; at quod illi qui in fide separata, non modo non *sequantur* Dominum, sed etiam indignentur super id, sicut ibi Petrus; ut taceantur plura arcana, quae in illis verbis. Ex

his etiam patet, quod *accumbere super pectore et in sinu Domini*, sit amari ab Ipso, et quod id dicatur de illis qui in bonis charitatis sunt; similiter ac *portare in sinu*, Esai: XL: 10. 11: et *cubare in sinu*, 2 Sam: XII: 3.

10,088. De ariete impletionum, qui Aharoni, quod significet repraesentativum potentiae Divinae Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono Ipsius, ac communicativum et receptivum ejus ibi, videatur [70] supra n: 10,076.

10,089. Et agitabis illud agitationem coram Jehovah, quod significet vivificationem, constat ex significatione agitare agitationem coram Jehovah, quod sit vivificatio per agnitionem Domini, et quod Ipsi omnis potestas in coelis et in terris, de qua supra n: 10,083. Quod primum Ecclesiae sit agnoscere Dominum, notum est, Doctrina enim Ecclesiae docet, quod absque Domino nulla salus: quod Ipsi omnis potestas, docet Verbum multis in locis, ac Ipse Dominus in his sequentibus, „*Omnia tradita Mihi sunt a Patre*," Matth: XI: 27. Luc: X: 22. „*Pater omnia dedit in manum Filii*," Joh: III: 34. 35. „*Pater dedit Filio potestatem omnis carnis*," Joh: XVII: 2. „*Sine Me non potestis facere quicquam*," Joh: XV: 5. „*Data est Mihi omnis potestas in coelo et in terra*," Matth: XXVIII: 18. „Jesus dixit Petro, tu es petra, *dabo tibi claves Regni coelorum, et* [71] *quicquid ligaveris in terra, erit ligatum in coelis, et quicquid solveris in terra, erit solutum in coelis*," Matth: XVI: 19, quod per Petrum ibi intelligatur fides a Domino, ita Dominus quoad fidem, cui illa potestas, videatur Praefat: ad Cap: XXII Genes: n: 4738. 6344 fin: et quod petra, ut ibi vocatur, sit Dominus quoad fidem, n: 8581.

10,090. Et erit tibi in portionem, quod significet communicationem cum illis qui in veris Divinis, constat ex repraesentatione Moschis, cui pectus esset in portionem, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, ita Divinum Verum quod a Domino, de qua n: 6752. 7010. 7014. 9372; et ex significatione esse in portionem, quod sit communicatio, nam quae Moschi, Aharoni, filiis ejus, et populo, dabantur ex sacrificiis, significabant communicationem sancti Divini cum illis; et omnis communicatio fit secundum quale ejus qui recipit; ita secundum quale repraesentationis apud illos qui recipiebant: quod pectus

Moschi datum fuerit in portionem, et armus Aharoni, de quo sequitur, erat causa, quia hic agitur de communicatione ac de appropriatione Divini Veri et Divini Boni a Domino in coelo et in Ecclesia; ac duo sunt quae recipiuntur ibi, nempe Divinum Verum, et Divinum Bonum, utrumque a Domino, Divinum Verum ab illis qui in Regno spirituali Domini sunt, ac Divinum Bonum ab illis qui in Regno coelesti, videantur citata n: 9277. 9684, ideo Pectus dabaturMoschi in portionem, et Armus Aharoni, per Pectus enim significatur Divinum Verum in Regno spirituali Domini, n: 10,087, et per armum Divinum Bonum in Regno coelesti, n: 10,075, et quoque per Panes in corbe, qui etiam cesserunt Aharoni, n: 10,077. Quod Moscheh repraesentaverit Dominum quoad Divinum Verum, supra ostensum est; et quod Aharon, cum inauguratus est in sacerdotium, repraesentaverit Dominum quoad Divinum Bonum, videatur n: 9806. Quod Moschi cesserit pectus in portionem, constat in Levitico, ubi etiam agitur de inauguratione Aharonis, et filiorum ejus, in sacerdotium, „Moscheh sumsit Pectus, et agitavit illud agitationem coram Jehovah, de Ariete impletionum, et fuit Moschi in portionem, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi," VIII: 29.

10,091. Et sanctificabis pectus agitationis, quod significet Divinum spirituale in coelo et in Ecclesia agnitum, constat ex significatione sanctificare, quod sit repraesentare Dominum et sancta quae ab Ipso, de qua n: 9956. 9988; ex significatione pectoris, quod sit Divinum spirituale in coelo, de qua n: 10,087; et ex significatione agitationis, quod sit vivificatio per agnitionem, de qua n: 10,083. 10,089; Divinum spirituale est Divinum Verum in coelo medio seu secundo, quod coelum etiam Regnum spirituale vocatur.

10,092. Et armum sublationis, quod significet Divinum coeleste quod solius Domini, in coelo et ecclesia perceptum, constat ex significatione armi, quod sit Divinum coeleste in Coelo et in Ecclesia, de qua n: 10,075; et ex significatione sublationis, quod sit datum et receptum, de qua sequitur. Divinum coeleste est Divinum Bonum a Domino in coelo intimo receptum, quod coelum etiam Regnum coeleste dicitur: inde Divinum bonum receptum in coelo intimo vocatur bonum coeleste.

10,093. Quod agitatum, et qui sublatus, quod significet quod agnitum et quod perceptum, constat ex significatione agitati, cum dicitur de pectore, quod sit vivificatum per agnitionem, de qua supra n: 10,091; et ex significatione sublati, quod sit Divinum coeleste, quod solius Domini, in coelo et in Ecclesia perceptum, de qua sequitur. Quomodo cum his se habet, paucis dicetur; sunt duo Regna, ex quibus coeli, coeleste et spirituale; Divinum Verum in Regno spirituali agnoscitur: at in Regno coelesti percipitur; causa quod ita sit, est quia Divinum Verum in Regno spirituali recipitur in parte intellectuali, at in Regno coelesti in parte voluntaria, quod in parte intellectuali recipitur, hoc vocatur agnitum, at quod in parte voluntaria, dicitur perceptum; quod etiam illis solum sit agnitio Divini Veri, at his perceptio ejus, videantur quae de binis illis Regnis, in locis citatis n: 9277. 9596. 9684, copiose ostensa sunt. Quod Sublationem attinet, vocatur id sublatio, quod Jehovae seu Domini erat, et datur Aharoni propter repraesentationem; et quia Aharon repraesentabat Dominum quoad Divinum Bonum, n: 9806, ideo quod sublatum est ex sacrificiis, et datum Aharoni, repraesentabat Divinum Domini, et quoque vocatur Unctio apud Moschen, „*Pectus agitationis*, et *armum sublationis*, accepi a cum filiis Israëlis de sacrificiis eucharisticis eorum, et dedi ea Aharoni Sacerdoti et filiis ejus in statutum aeternitatis a cum filiis Israëlis: haec *Unctio Aharonis*, et *Unctio filiorum ejus* de ignitis Jehovae, quo die appropinquare feci eos ad fungendum sacerdotio Jehovae," Levit: VII: 34. 35; [72] quod dicatur unctio, est quia unctio est inauguratio ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Bonum, videatur n: 9954. 10,019: Etiam alibi apud Eundem, „Loquutus est Jehovah ad Aharonem: Ego ecce dedi tibi *custodiam sublationum mearum*, quoad omnia sancta filiorum Israëlis *tibi dedi ea pro unctione*, et filiis tuis. Tibi *sublatio doni quoad omnem agitationem filiorum Israëlis*, *omnem adipem olei puri*, et *omnem adipem musti et frumenti*, *primitiarum*, et quoad *omnes primitias*, quas dabunt Jehovae, tibi erunt: quoad omne *devotum*; omnem *aperturam uteri quoad omnem carnem*, quam adducent Jehovae, *ex primogenitis bovis*, *ovis* et *caprae*, caro erit tibi, sicut *pectus agitationis*, et sicut *armus dexter*; omnem

sublationem sanctorum. Pars et haereditas non erit tibi in terra, quia Jehovah pars et haereditas tibi: tum omnem *sublationem ex decimis et ex donis*, quae *data sunt Levitis*," Num: XVIII: [8. 11 ad 20. 28. 29]: ex his patet, quid sublationes, quod nempe ita dicta fuerint omnia quae Jehovae, hoc est, Domini. Et quia Levitae repraesentabant Divina Vera in Coelo et in Ecclesia inservientia Divino Bono, etiam illi dati sunt Aharoni loco omnium primogenitorum, qui Jehovae, hoc est, Domini erant, de quibus ita apud Moschen, „Accepi Levitas e medio filiorum Israëlis, loco omnis primogeniti, aperturae uteri, de filiis Israëlis, ut sint Mihi Levitae, quia Mihi omne primogenitum; et quia Levitae dati Mihi, dedi illos datos Aharoni et filiis ejus," Num: III: 12. 13. Cap: VIII: 16. 17. 18. Sublationes dicuntur dona data Jehovae, hoc est, Domino, a cum filiis Israëlis; sed intelligitur quod sint Jehovae non ex aliquo dono, sed ex possessione, quoniam omne sanctum seu Divinum apud hominem, non est hominis sed est Domini apud illum; quod omne bonum et verum, ita omne sanctum Divinum sit a Domino Deo, et nihil ab homine, notum est in Ecclesia, inde patet, quod sit ex apparentia, quod dicatur donum ab homine; quapropter etiam in mox sequentibus dicitur, „Quia sublatio haec, et sub*latio* erit a cum filiis Israëlis, *sublatio illa Jehovae*," per quod significatur, quod sublatio a filiis Israëlis sit sublatio Jehovae, ita quod donum ab illis, sit donum a Domino. Inde patet quid Sublatio.

10,094. De ariete impletionum, de eo qui Aharoni, et de eo qui filiis ejus, quod significet repraesentativum Divinae potentiae Domini in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono, constat ex illis quae supra n: 10,076, ostensa sunt.

10,095. Et erit Aharoni et filiis ejus in statutum saeculi a cum filiis Israëlis, quod significet legem ordinis in Ecclesia repraesentativa quoad Divinum Bonum Domini et inde procedens Divinum Verum, constat ex repraesentatione Aharonis et filiorum ejus, quod sint Dominus quoad Divinum Bonum ac inde procedens Divinum Verum, de qua n: 9806. 9807. 10,068; ex significatione statuti saeculi, quod sit lex ordinis Divini, de qua n: 7884. 7995. 8357; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua n: 4286. 6426. 6637.

9840; quod sit Ecclesia repraesentativa, est quia apud filios Israëlis illa Ecclesia instituta fuit, videantur citata n: 9320 fin:

10,096. Quia sublatio haec, quod significet repraesentativum Divini Boni ac inde procedentis Divini Veri, constat ex illis quae mox supra n: 10,093, ostensa sunt.

10,097. Et sublatio erit a cum filiis Israëlis de sacrificiis pacificis illorum, sublatio illa Jehovae, quod significet receptionem in Coelis et in Ecclesia, et agnitionem quod solius Domini, constat etiam ex illis, quae supra n: 10,093, ostensa sunt. Ex sacrificiis pacificis dicitur, quia per illa significatur cultus qui ex libero fit; sacrificia enim pacifica seu eucharistica erant sacrificia voluntaria, et quae voluntaria sunt, ex libero hominis sunt; liberum dicitur quod fit ex amore, ita quod ex voluntate, nam quod homo amat hoc vult: Dominus influit apud hominem in ejus amorem, ita in ejus voluntatem, ac facit, ut quod homo recipit, sit in libero; et quod recipit in libero, hoc etiam fit liberum, et amat, proinde fit ejus vitae: inde patet, quid cultus ex libero, qui significatur per sacrificia pacifica seu voluntaria; ita quoque quid sublatio ex illis, quod nempe sit quod solius Domini: quod sacrificia significent omnem cultum in genere, videatur n: 6905. 8936. 10,042; et quod liberum hominis sit quod est amoris illius, n: 2870 ad 2893. 3158. 4031. 7439. 9096. 9585 ad 9591.

10,098. Et vestes sanctitatis quae Aharoni, quod significet Divinum spirituale immediate procedens ex Divino coelesti, constat ex significatione vestium Aharonis, quod sint repraesentativum Regni spiritualis Domini adjuncti Regno coelesti Ipsius, de qua n: 9814; ita quoque Divinum Spirituale, nam Regnum spirituale Domini existit ex Divino Ipsius ibi, quod Divinum spirituale vocatur; universum coelum nec aliud est quam Divinum Domini, [73] angeli enim, qui ibi, sciunt, agnoscunt, credunt et percipiunt, quod omne bonum fidei et bonum amoris, quae faciunt coelum, sint a Domino, et nihil a semet. Vestes illae dicuntur vestes sanctitatis, quia repraesentabant sancta Divina quae a Domino: quod Dominus solus Sanctus, quodque omne sanctum sit ab Ipso, et omnis sanctificatio repraesentaverit Ipsum, videatur n: 9229. 9680. 9818. 9820. 9956. 9988; et quod Coelum inde dicatur Sanctuarium, n: 9479.

10,099. Erunt filiis ejus post illum, quod significet in naturali *successive*, constat ex significatione filiorum Aharonis, quod *sint* quae procedunt ex Divino Bono, ut a Patre, de qua n: 9807. 10,068; et ex significatione post illum, quod sit successive seu in ordine successivo; et cum illa dicuntur de vestibus Aharonis, per quas repraesentatum est Divinum spirituale, n: 10,098, ideo per quod erunt filiis ejus post illum, significatur Divinum spirituale in naturali successive. Sunt enim tria, quae succedunt in coelo, quae ut distincte concipiantur, vocanda sunt suis nominibus, quae sunt Coeleste, Spirituale, et Naturale; haec tria procedunt ibi ordine, unum ab altero, ac per influxum unius in alterum successive, connexa sunt, et sic unum faciunt: Divinum Domini in coelis ex differentia receptionis illis nominibus vocatur. Quia hic agitur de ariete secundo, qui aries impletionum vocatur, et per impletionem manus significatur inauguratio ad repraesentandum Divinum Domini in coelis, ac communicativum et receptivum ejus ibi, n: 10,019; ideo, ut quoque receptio ejus in naturali describatur, hic nunc agitur de Vestium Aharonis induitione successiva a filiis ejus post illum, per quam intelligitur successivum ejus rei in coelis, quae significatur per impletionem manus: inde patet, quod haec in sensu interno continenter cohaereant, tametsi in sensu literae series rerum, quae est de ariete, hic apparet disrupta. Quia de successivis in coelo hic agitur, etiam dicetur quid successivum; plerique ex eruditis hodie non aliam ideam de successivis habent, quam sicut de continuo, aut sicut de cohaerente per continuum; quia illam ideam de successione rerum habent, ideo non concipere possunt quale discrimen est inter exteriora et interiora hominis, proinde nec inter corpus et inter spiritum hominis; quapropter cum cogitant de illis ex illis ideis, nequaquam possunt intelligere, quod spiritus hominis, etiam sub forma humana possit vivere post dissipationem seu mortem corporis. Ast successiva non se habent continue, sed discrete, hoc est, distincte secundum gradus; interiora enim prorsus distincta sunt ab exterioribus, usque adeo, ut exteriora possint separari, persistentibus usque interioribus in sua vita; inde est, quod homo possit abduci a corpore, et cogitare in suo spiritu; aut secundum formulam ab antiquis usitatam, abduci a sensualibus, et elevari

versus interiora; antiqui etiam sciverunt, quod cum homo abducitur a sensualibus quae sunt corporis, subducatur seu elevetur in lucem sui spiritus, ita in lucem coeli: inde quoque Eruditi antiqui sciverunt, quod corpore dissipato viverent vitam interiorem, quam vocarunt Spiritum suum; et quia hanc vitam fecerunt vitam ipsam humanam, sciverunt etiam inde, quod viverent sub forma humana; talis idea fuit illis de anima hominis: et quia illa vita esset affinis vitae Divinae, inde perceperunt quod anima illorum esset immortalis; sciverunt enim, quod ea pars hominis, quae affinis esset vitae Divinae, et sic ei conjuncta, nequaquam mori posset. Sed haec idea de anima et de spiritu hominis post antiqua illa tempora disparata est, ex causa, ut supra dictum est, ob non justam ideam successivorum: inde quoque est, quod qui ex eruditione hodierna cogitant, non sciant quod spirituale, et quod hoc distinctum sit a naturali, nam qui ideam de successivis, sicut de continuo, habent, non aliter possunt capere spirituale, quam sicut purius naturale, cum tamen inter se distincta sunt, sicut prius et posterius, ita sicut id quod gignit et sicut id quod gignitur; inde est, quod a talibus eruditis non capiatur discrimen inter Internum seu spiritualem hominem, ac inter Externum seu naturalem, ita nec inter cogitationem et voluntatem internam hominis et inter cogitationem et voluntatem externam ejus; inde quoque nec aliquid capere possunt de fide et amore, de coelo et inferno, deque vita hominis post mortem. At qui justam et distinctam ideam de successivis habent, illi aliquo modo comprehendere possunt, quod apud hominem, qui regeneratur, interiora successive aperiantur, et quod sicut aperiuntur, etiam eleventur in lucem et vitam interiorem, ac propiorem Divino; et quod aperitio et inde elevatio illa fiat per vera Divina, quae sunt vasa recipientia boni amoris a Divino; bonum amoris est quod immediate conjungit hominem Divino, nam amor est conjunctio spiritualis; inde sequitur, quod homo sic possit interius et interius aperiri et elevari, sicut in bono amoris a Divino est: et quod vice versa, nulla aperitio et inde elevatio sit apud hominem qui non recipit vera Divina, quod fit si in malo est. Sed de ordine hoc successivo, et de ejus arcanis, alibi, ex Divina Domini Misericordia, plenius dicetur.

10,100. Ad ungendum in illis, quod significet ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Bonum, constat ex significatione unctionis, quod sit inauguratio ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Bonum, de qua n: 9954. 10,019, hic ab illis qui recipiunt Divinum Domini in naturali; nam per quod vestes Aharonis erunt filiis ejus post illum, significatur Divinum spirituale Domini in naturali, n: 10,098. 10,099.

10,101. Et ad implendum in illis manum eorum, quod significet repraesentativum Divini Veri procedentis a Divino Bono Domini, in coelis, constat ex significatione impletionis manus, quod sit inauguratio ad repraesentandum Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini, ac communicativum et receptivum ejus in coelis, de qua n: 10,019, hic ab illis qui in ultimis ibi.

10,102. Septem diebus induet illas sacerdos post eum de filiis ejus, quod significet agnitionem et receptionem plenariam, constat ex significatione septem dierum, quod sint status plenus, de qua n: 6508. 9228, ita plenarium; et ex significatione induere vestes post Aharonem de filiis ejus, quod sit repraesentare receptionem Divini spiritualis in Naturali, de qua supra n: 10,098. 10,099.

10,103. Qui intrabit in Tentorium conventus ad ministrandum in sancto, quod significet in omni cultu in Coelo et in Ecclesia, constat ex significatione Tentorii Conventus, quod sit repraesentativum Coeli et Ecclesiae, de qua n: 9457. 9481. 9485; et ex significatione intrare illuc ad ministrandum in sancto, quod sit cultus, de qua n: 9963. 9964.

10,104. Et arietem impletionum accipies, quod significet repraesentativum potentiae Divinae in coelis per Divinum Verum ex Divino Bono, ac communicativum et receptivum ejus ibi, videatur [70] supra n: 10,076.

10,105. Et coques carnem in loco sancto, quod significet praeparationem boni ad usus vitae per vera Doctrinae in illustratione ex Domino, constat ex significatione coquere, quod sit praeparare ad usum vitae per vera doctrinae; ex significatione carnis, quod sit bonum, de qua n: 7850. 9127; et ex significatione in loco sancto, quod sit ex illustratione Divina; nam locus sanctus est ubi Divinum Domini praesens est, ita ap-

plicate ad vera doctrinae, ubi illustratio Divina, nam ubi Divinum Domini praesens est, ibi illustratio. Quod coquere carnem sacrificii sit praeparare bonum ad usum vitae per vera doctrinae, est quia caro, per quam significatur bonum, sic praeparatur ad usum corporis, inde in sensu spirituali, ad usum vitae: quod praeparatio fiat per vera doctrinae, patet, quoniam illa docent usum; per aquas etiam, in quibus fit coctio, significantur vera, videatur n: 2702. 3058. 3424. 5668. 8568. 9323. Dicitur per vera doctrinae in illustratione a Domino, quoniam vera ex Verbo in doctrinam concinnanda sunt, ut inserviant usui, quod fiet ab illis qui in illustratione sunt a Domino; ac illi in illustratione sunt, cum legunt Verbum, qui in affectione Veri sunt propter verum, et propter bonum vitae, et non illi qui propter gloriam sui, famam, aut lucrum, ut fides. Quod Doctrina ex Verbo omnino erit, ut Verbum intelligatur, videatur n: 9025. 9409. 9410. 9424. 9430; et qui doctrinam ex Verbo colligent, erunt in illustratione a Domino, n: 9382. 9424. Quod coquere in aquis, sit redigere vera in doctrinam, et sic praeparare ad usum vitae, apparet ad primum aspectum sicut non conforme et sicut distans; sed usque quod ita sit, constare potest ex locis in Verbo, ubi coquere aquis dicitur, et quoque ubi olla, in qua coctio, nominatur, ut in Libro 2 Regum, „Elisaeus rediit ad Gilgalem, cum fames in terra; cum filii prophetarum sederent coram illo, dixit puero suo, *appone ollam magnam, et coque pulmentum filiis prophetarum*, exivit unus in agrum ad colligendum olera, et invenit vitem agrestem, et collegit de illa colocynthidas, [74] et *concidit in ollam pulmenti:* cum comederent de pulmento, clamabant, *mors in olla, vir Dei;* quare dixit, ut acciperent *farinam, quam jecit in ollam*, et dixit, effunde populo ut comedant, *tunc non fuit res mala in olla*," IV: 38 ad 42; hoc miraculum, sicut reliqua in Verbo, involvit sancta Ecclesiae, quae patefiunt per sensum internum; ex hoc scitur, quod Elisaeus repraesentaverit Dominum quoad Verbum, pariter ac Elias; quod filii prophetarum sint qui docent vera ex Verbo; quod olla, quae jussu Elisaei apponebatur, sit doctrina inde; quod vitis agrestis et inde colocynthides [74] sint falsa; inde patet, quid mors in olla; farina, quam jecit in ollam, est verum ex bono, ex quo quia doctrina

emendatur, factum est, quod non esset res mala in olla; inde quoque patet, quod coquere in olla sit conferre in doctrinam, et sic praeparare ad usum: quod omnia miracula in Verbo involvant sancta Ecclesiae, videatur n: 7337. 8364. 9086: quod Elisaeus repraesentaverit Dominum quoad Verbum, n: 2762; quod prophetae sint docentes vera, ita abstracte a personis vera doctrinae, n: 2534. 7269; quod vitis sit verum Ecclesiae, et uvae ejus bonum, n: 5113. 5117. 9277: inde vitis agrestis et colocynthides [74] sunt falsa et mala: quod farina sit verum fidei genuinum ex bono, n: 9995; quod pulmentum, quod coquerent, sit congeries doctrinalium, qualis erat Judaeorum, n: 3316: inde concludi potest, quid sit coquere, et quid sit olla. Apud Ezechielem, „Paraboliza contra domum rebellionis parabolam; *appone ollam*, appone, etiamque *infunde in eam aquas;* colligendo frusta in eam, omne frustum bonum, femur et humerum, electione ossium imple, et *coquantur ossa in medio ejus:* sic dixit Dominus Jehovih, vae urbi sanguinum, *ollae* cujus spuma in ea, et cujus spuma non exit ex ea," XXIV: 3 ad 6; describitur hic Verbum quale est quoad doctrinam, quod nempe ibi sint Divina Vera ex Divino Bono; et dein describitur Doctrina ex Verbo, qualis erat apud Gentem Judaicam quod plena immunditiis et falsis; olla est doctrina, femur, humerus, et electio ossium sunt Divina vera ex Divino Bono in ordine successivo; urbs sanguinum est gens Judaica respective ad verum doctrinae apud se, ita abstracte a gente seu persona est doctrina quae destruit bonum; spuma in ea est externum favens spurcis amoribus, quo non remoto conspurcatur verum; inde quoque patet, quod olla sit doctrina, et coquere sit praeparare ad usum. Apud Eundem, „Spiritus dixit ad me, fili hominis, hi viri cogitant iniquitatem, et consulunt consilium malitiae in urbe, dicentes non prope aedificare domos, *ipsa olla* et *nos caro*," XI: 2. 3. 7; hic quoque olla pro doctrina falsi ex malo, ita enim dicitur urbs ubi cogitatur iniquitas et consulitur consilium malitiae; quod etiam urbs sit doctrina, videatur n: 402. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493, hic doctrina talis. Apud Jeremiam, „Jehovah dixit, quid tu vides, dixi *ollam exsufflatam ego video,* cujus facies versus septentrionem; dixit Jehovah, a septentrione aperietur malum super omnes habitatores

H

terrae," I: 13. 14; olla exsufflata etiam hic pro doctrina falsi ex malo; septentrio est status obscurus quoad verum fidei, et quoque caligo ex falsis, n: 3708; inde patet, quid haec visio prophetica involvit. Apud Sachariam, „In die illo *erit omnis olla in Hierosolyma* [*et*] *in Jehudah sanctitas Jehovae Zebaoth*, et venient omnes sacrificantes, et sument de illis, et *coquent in illis*," XIV: 21, hic olla significat doctrinam charitatis et fidei, ita doctrinam veri ex bono; Hierosolyma est Ecclesia Domini; sacrificantes sunt qui in cultu Divino; inde patet, quod coquere in ollis sit praeparare ad usum vitae spiritualis. Apud Moschen, „*Omne vas testae, in quo coquitur caro sacrificii* reatus et peccati, *frangetur:* sed si in vase aeris *coctum fuerit*, abradetur, et immergetur in aquis," Levit: VI: 21; vas testae, in quo coctio, est falsum quod non cohaeret cum bono; vas aeris est doctrinale in quo bonum; coctio carnis sacrificii reatus et peccati in illis, est praeparatio ad purificationem a malis et inde falsis; inde patet, quid repraesentatum est per quod vas testae frangeretur, et quod vas aeris abraderetur et immergeretur aquis.

10,106. Et comedet Aharon et filii ejus carnem arietis, quod significet appropriationem boni spiritualis apud illos qui in internis sunt a Domino, constat a significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 3168. 3513 fin: 3596. 4745; ex repraesentatione Aharonis et filiorum ejus, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum ac Divinum Verum, de qua n: 9806. 9807. 10,068, hic in coelis, quia agitur de impletione manus, per quam significatur communicativum ac receptivum illorum ibi; ex significatione carnis arietis, quod sit bonum interni hominis, seu bonum in internis; quod caro sit bonum, videatur n: 3813. 7850. 9127; et quod aries sit bonum innocentiae et charitatis in interno homine, n: 9991. 10,042. Dicitur Dominus quoad Divinum Bonum ac Divinum Verum in coelis, ac communicativum et receptivum ejus ibi, quoniam Dominus est supra Coelos, est enim Sol coeli, actualiter etiam apparet illis qui in coelo ut Sol; omnis etiam Lux coelorum inde est; per Lucem et Calorem inde est praesens in coelis, et adeo praesens, sicut prorsus ibi sit, nam implet coelos, et facit illos. Lux ab Ipso ut Sole procedens in sua essentia est Divinum Verum, ac

inde sapientia et intelligentia, quae Angelis; ac Calor ab Ipso ut *Sole* procedens, est Divinum Bonum Divini amoris Ipsius ibi: communicatio et receptio Divini hujus Boni ac Divini illius veri, *in coelis*, est quae significatur per impletionem manus. Quod Dominus sit Sol coeli, et quod inde Lux et Calor in coelis, a quibus vita, hoc est, sapientia et Amor Angelis, videatur n: 3636. 3643. 4321 fin: 5097. 7078. 7083. 7171. 7173. 7270. 8644. 8812.

10,107. Et panem qui in corbe, quod significet appropriationem boni coelestis a Domino, constat ex significatione comedere, hic panem, quod sit appropriatio, ut mox supra n: 10,106; ex significatione panis, quod sit bonum amoris et charitatis, de qua n: 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4217. 4735. 4976. 5915. 6118. 9323. 9545; et ex significatione corbis, quod sit sensuale externum, de qua n: 9996; inde patet, quod per comedere panem qui in corbe, significetur appropriatio boni a Domino in externis. Panes qui in corbe, erant panes azymi, placentae azymae, et lagana azyma, et per illa significantur bona tam interna quam externa purificata, n: 9992. 9993. 9994; cum itaque dicitur panis in corbe, significantur omnia illa in sensuali externo, et sensuale externum est ultimum vitae hominis, continens omnia interiora in se simul; quod sensuale externum sit ultimum vitae hominis, videatur n: 5077. 5081. 5094. 5125. 5128. 5767. 6183. 6311. 6313. 6318. 6564. 7645. 9212. 9216. 9730. 9996; et quod contineat omnia interiora, quia ultimum, n: 6451. 6465. 9216. 9828. 9836. 10,044.

10,108. Ad ostium Tentorii Conventus, quod significet ad intrandum in coelum, constat ex significatione ostii, quod sit introitus, de qua n: 2145. 2152. 2356. 2385; et quod sit introductio, n: 8989; et ex repraesentatione Tentorii Conventus, quod sit coelum ubi Dominus, de qua n: 9457. 9481. 9485. 9963.

10,109. Et comedent illa in quibus expiatum, quod significet appropriationem boni apud illos qui purificati a malis et inde *falsis*, constat ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua supra n: 10,106; et ex significatione expiati, quod sit purificatum a malis et inde falsis, de qua n: 9506.

Purificatum a malis et inde falsis, dicitur, quia dantur falsa ut et vera apud illos qui in malo sunt, et quoque falsa et vera apud illos qui in bono sunt; falsa apud illos qui in malo sunt, sunt falsa mali, ac vera apud illos sunt vera falsificata, quae mortua; at falsa apud illos qui in bono sunt, acceptantur ut vera, nam mitescunt a bono, et applicantur ad usus bonos, et vera apud illos sunt vera boni, quae viva; de utroque genere falsi et veri, videantur quae n: 2243. 2408. [75] 2863. 4736. 4822. 6359. 7272. 7437. 7574. 7577. 8051. 8137. 8138. 8149. 8298. 8311. 8318 fin: 9258. 9298, ostensa sunt. Quia per comedere sancta, in quibus expiatum, significatur appropriatio boni apud illos qui purificati sunt a malis et inde falsis, ideo severe vetitum fuit, ut aliquis immundus ab illis comederet, nam per immunditiem significatur conspurcatio a malis et inde falsis: res enim ita se habet, quamdiu homo in malis et inde falsis est, nequaquam potest ei appropriari bonum, malum enim ex inferno ascendit, et bonum e coelo descendit; ubi infernum, ibi coelum non potest esse; sunt enim e diametro opposita; ut itaque coelum locum habeat, hoc est, bonum e coelo, removendum est infernum, hoc est, malum ab inferno: inde constare potest, quod nequaquam appropriari possit bonum homini, quamdiu in malo est: per appropriationem boni intelligitur implantatio boni in voluntatem, nam bonum non dici potest appropriatum homini, priusquam sit voluntatis ejus, voluntas enim hominis est ipse homo, et intellectus ejus tantum est homo, quantum ex voluntate habet; quod enim est voluntatis, hoc est amoris hominis, et inde vitae ejus, nam quod homo vult, hoc amat, et hoc vocat bonum, et quoque cum fit, sentit ut bonum; aliter se habet cum illis quae sunt intellectus, et non simul voluntatis: sciendum etiam est, quod per appropriationem boni apud hominem intelligatur modo facultas recipiendi bonum a Domino, qua [76] facultate donatur per regenerationem; inde bonum apud hominem non est hominis, sed est Domini apud illum, ac tenetur in illo quantum se patitur detineri a malis. Quoniam bonum non potest appropriari, hoc est, communicari homini, quamdiu in malo est, ideo prohibitum fuit ut immundus comederet carnem et panem sacrificii, nam per comestionem illam repraesentabatur appropriatio boni, ut supra dictum est. Quod

immundis sub poena mortis interdictum fuerit comedere ex sanctificatis, constat apud Moschen, „Omnis mundus comedet carnem; anima quae comederet carnem de sacrificiis, dum *immundities est super illa*, *excidetur e populis* suis. Anima quae attigerit ullum immundum, *immunditiem hominis*, aut *bestiam immundam*, aut *quodcunque reptile immundum*, et comederit de carne sacrificii eucharistici, *excidetur e populis*," Levit: VII: 18. 19. 20. 21; omnes illae immunditiae externae repraesentabant immunditias internas, quae sunt mala apud hominem, ac talia mala quae sunt ejus voluntatis, per actualem vitam appropriata. Describitur hoc amplius alibi apud Moschen, „Quisquis vir de semine Aharonis, qui *leprosus* aut *fluxum patiens*, de sanctis non comedet, usque dum mundatus sit: qui attigerit ullum *immundum* ob animam, vir ex quo exiverit *concubitus seminis*, aut vir qui tetigerit ullum *reptile*, quo polluatur, aut hominem quo polluatur sibi quoad omnem *immunditiem* ejus, anima quae tetigerit illud, immunda erit ad vesperam, et non comedet de sanctis; sed cum laverit carnem suam aquis, occideritque sol, mundus erit, et postea comedet de sanctis, quia panis ejus hic. Nullus alienus comedet sanctum; inquilinus sacerdotis et mercenarius non comedet sanctum. Si sacerdos emerit animam emtione argenti sui, ille comedere potest de eo; et natus domus ejus, hi comedent de pane ejus. Quando filia sacerdotis nupserit viro alieno, illa de sublatione sanctorum non comedet; sed si filia sacerdotis facta fuerit vidua, aut repudiata, et semen ei non, adeoque redierit ad domum patris sui secundum adolescentiam suam, de pane patris sui comedet," Levit: XXII: 1 ad 16, quod omnia illa significativa interiorum sint, manifeste patet, ita quod involvant communicationem et appropriationem sanctorum cum illis qui in statu recipiendi sunt; quod non alienus comederet, significabat quod non illi qui non agnoscunt Dominum intra Ecclesiam, ita qui non in veris et bonis Ecclesiae sunt; quod non inquilinus et mercenarius, significabat quod nec illi qui in bono naturali sunt absque bono fidei, nec illi qui bonum faciunt propter mercedem; quod emti argento ac nati domus comederent, significabat quod illi qui conversi, et qui in vero et bono Ecclesiae sunt ex fide et amore; quod filia sacerdotis nupta viro alieno non comederet, significabat,

quod sancta Ecclesiae non appropriari possent bono quod non conjunctum est cum veris Ecclesiae; quod autem vidua ac repudiata, si ei non semen, comederet, significabat appropriationem boni postquam illa quae non Ecclesiae remota sunt, si non ex conjunctione eorum exclusum seu natum fuerit aliquid quod factum fidei; quod haec significentur, patet ex sensu interno singulorum. Quod mala haereditaria non impediant appropriationem boni, describitur etiam apud Moschen, „Omnis Vir ex semine Aharonis, in quo macula, non accedet ad offerendum panem Dei; vir caecus, claudus, decurtatus, aut praelongus, cui fractura pedis aut manus, gibbosus, contusus, confusus oculo, scabiosus, verrucosus, aut contusus teste; panem Dei sui non accedet ad offerendum; sed panem de sanctis sanctorum, et de sanctis comedet," Levit: XXI: 17 ad 23; per haec, ut dictum est, significantur mala haereditaria, et per singula aliquid specificum: quod iidem non afferrent panem, et accederent ad altare, ut sacerdotes, erat causa quia vitiosa illa seu mala illa sic exstabant populo, et quae exstabant, illa cadebant in speciem repraesentationis; non autem quae latebant; nam tametsi sacerdos, Levita aut populus immundi essent quoad interiora, usque tamen mundi dicti sunt, et quoque crediti sanctificati, modo exterius loti et mundi apparuissent.

10,110. Ad implendum manum eorum, quod significet ad recipiendum Divinum Verum, constat ex significatione implere manum, quod sit repraesentare Dominum, quoad Divinum Verum, ac communicativum et receptivum ejus ibi, de qua n: 10,076. Dicitur quod comedent sancta in quibus expiatum ad implendum manum eorum, et quod per illa significetur appropriatio boni apud illos qui purificati a malis et inde falsis, ita ad recipiendum Divinum Verum: cum hoc ita se habet; omnium primum quod appropriatur homini est bonum, ac successive verum; causa quod ita sit, est quia bonum est humus, et verum est semen, ita similiter bonum adoptat verum, ac conjungit sibi, quia amat illud sicut parens; est enim conjugiale coeleste inter bonum et verum; et est bonum quod facit vitam apud hominem, quoniam bonum est voluntatis, et voluntas hominis est ipse homo; at verum non facit vitam apud hominem, nisi quantum a bono ducit; quoniam verum est intellectus, ac intellectus abs-

que voluntate non est ipse homo, est modo introitus ad hominem, nam per intellectum intratur: comparari potest homo cum domo, in qua plura sunt conclavia, quorum unum ducit in alterum; qui in veris sunt solum quoad intellectum, illi non sunt in aliquo conclavi domus, sed modo in atrio; quantum autem verum per intellectum intrat in voluntatem, tantum in conclavia intrat, et habitat in domo; homo etiam in Verbo comparatur domui, ac verum quod solius intellectus comparatur atrio; at verum quod etiam factum est voluntatis, et ibi fit bonum, comparatur conclavi ubi habitatur, et ipsi cubiculo. Quod bonum sit quod omnium primum a Domino appropriatur homini, constat ex infantia et ex prima pueritia ejus; quod tunc ei bonum innocentiae, ac bonum amoris erga parentes ac erga nutricem, ac bonum charitatis erga infantes socios sit, notum est; hoc bonum influit a Domino apud illos, ut inserviat in procedente aetate pro primo vitae Domini apud hominem, et sic pro plano recipiendi vera; conservatur etiam hoc apud hominem cum adolescit, si non destruit illud per vitam mali et inde fidem falsi. Cum dicitur bonum, intelligitur charitas erga proximum, et amor in Dominum, nam omne id quod est amoris et charitatis, est bonum. Quod bonum primo loco sit, et verum secundo, apud illos qui regenerantur, tametsi aliter apparet, videatur n: 3325. 3494. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 4925. 4926. 4928. 4930. 6256. [77] 6269. 6272. 6273.

10,111. Ad sanctificandum illos, quod significet ut sint in veris a bono ex Domino, constat ex significatione sanctificari, quod sit repraesentare Dominum et sancta quae ab Ipso, de qua n: 9956. 9988, ita in sensu spirituali est duci a Domino, quoniam solus Dominus est sanctus, et omne sanctum procedit ab Ipso, n: 8806. 9229. 9479. 9688. 9818. 9820; inde patet, quod recipere vera per bonum a Domino, ita fidem per amorem ab Ipso in Ipsum, sit sanctificari; non quod homo in se spectatus ideo sit sanctus, sed Dominus apud illum; fides enim et amor sunt Dominus apud hominem, quia ex Illo sunt continue.

10,112. Et alienus non comedet, quod significet nullam appropriationem boni apud illos qui non agnoscunt Dominum, constat ex significatione alieni et alienigenae, quod sit qui extra

Ecclesiam, de qua n: 2049. 2115. 7996; et illi dicuntur esse extra Ecclesiam, qui non agnoscunt Dominum; apud gentem Israëliticam qui non agnoverunt Jehovam pro suo Deo, ac se instrui passi sunt in ritualibus Ecclesiae; qui agnoverunt, et se instrui passi sunt, vocabantur peregrini, quibus idem jus fuit cum indigenis, videatur n: 8007. 8013. 9196; et ex significatione comedere, quod sit appropriatio boni, de qua n: 10,109: quod non sit appropriatio boni apud illos qui non agnoscunt Dominum, est quia agnoscere Deum suum est primum religionis, et apud Christianos agnoscere Dominum est primum Ecclesiae, nam absque agnitione non datur communicatio, consequenter nec fides, ita nec amor: inde primarium doctrinae in Ecclesia Christiana est quod absque Domino nulla sit salus: quicquid enim homo dicit verum, et credit, et quicquid dicit bonum et amat, non dici potest verum et bonum, nisi sit a Divino, ita nisi sit a Domino, nam quod homo a semet non possit credere, ac bonum facere, sed quod omne verum et omne bonum veniat desuper etiam notum est: inde manifeste patet, quod qui non agnoscunt Dominum intra Ecclesiam, non fidem habere possint, ita nec amorem in Deum, proinde non salvari. Hoc repraesentabatur apud Gentem Israëliticam per quod agnoscerent Jehovam pro Deo suo, ac quod cultus eorum acceptaretur et diceretur sanctus, ac illi tunc sanctificati, qualescunque fuerunt quoad interiora; repraesentativa enim solum erant externa, ac apud illam gentem satis fuit esse in externis, videantur citata n: 9320 fin: qui itaque eorum non agnoverunt Jehovam, sed alium Deum, utcunque similiter sacrificabant, ac similiter colebant, usque rejecti sunt ex Ecclesia, sicut qui Balem, et alios deos. Inde constare potest, qualis sors illorum est in altera vita, qui intra Ecclesiam nati sunt, et usque negant corde Dominum, qualescunque sint in morali vita; per plurem experientiam etiam scire datum est, quod illi non salvari possint; quod etiam Dominus aperte docet apud Johannem, „*Qui credit in Filium, habet vitam aeternam, qui vero non credit Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super illo,*" III: 36. Quod autem gentes extra Ecclesiam attinet, qui ex religioso suo in aliqua specie charitatis erga proximum suum vixerunt, et in aliqua specie amoris in Deum Creatorem Universi sub forma Hu-

mana, in altera vita acceptantur a Domino et salvantur; nam illi cum instructi ab angelis, agnoscunt Dominum, et credunt in Ipsum, et amant Ipsum, videatur n: 2589 ad 2604.

10,113. Quia sancta illa, quod significet quia Divina, constat ex significatione sanctorum, quod sint quae a Domino, de qua supra n: 10,111, ita Divina.

10,114. Et si relictum fuerit de carne impletionum et de pane usque ad mane, quod significet bona spiritualia et coelestia, quae non conjuncta sunt ad statum novum, constat ex significatione relicti ex carne et ex pane, quod sit quod non appropriatum est, nam per comedere significatur appropriari, n: 10,109, ita per id quod non comestum est, significatur quod non appropriatum est; ex significatione carnis, quod sit bonum, de qua n: 7850. 9127; ex significatione impletionum, quod sint receptivum, de qua n: 10,076. 10,110; inde per carnem impletionum, significatur receptio veri in bono, proinde eorum conjunctio; hic autem non receptio et non conjunctio, quia intelligitur relictum ejus; ex significatione panis, quod sit bonum coeleste, quod est bonum intimum, de qua n: 10,077; et ex significatione mane, quod sit status novus, de qua n: 8211. 8427; ex quibus patet, quod per relictum de carne impletionum et de pane usque ad mane, significentur bona spiritualia et coelestia, quae non conjuncta sunt ad statum novum, per carnem enim sacrificii significatur bonum spirituale, quod est bonum charitatis erga proximum, et per panem ibi bonum coeleste, quod est bonum amoris in Dominum. Quid porro intelligitur per non conjunctionem ad statum novum, paucis dicetur; status novus est omnis status conjunctionis boni et veri, qui est quando homo, qui regeneratur, ex bono agit, ita ex affectione quae amoris, et non ut prius ex vero, seu ex sola obedientia; status novus etiam est, quando illi qui in coelo in bono amoris sunt, qui status ibi vocatur mane, nam variantur status amoris et fidei ibi sicut in terris meridies, vespera, diluculum, et mane: et quoque status novus est, cum vetus Ecclesia desinit, et nova inchoat; omnes hi novi status in Verbo significantur per mane; de singulis illis passim actum est in explicationibus ad Genesin et ad Exodum. Similia significantur per quod „non relinquetur de carne pecodis Paschalis *usque ad mane*, et resi-

duum de illo *igne combureretur*," Exod: XII: 10: tum per quod „non pernoctabit adeps festi *usque ad mane*," Exod: XXIII: 18: similia etiam significantur per quod „residuum de carne sacrificii eucharistici comederetur etiam die sequente, sed *combureretur die tertio*," Levit: VII: 16. 17. 18. Cap: XIX: 6, 7; per diem tertium etiam significatur status novus, videatur n: 4901. 5123. 5159; quod ita concessum fuerit, erat causa, quia sacrificia eucharistica erant sacrificia votiva et voluntaria, non ita propter purificationem et sanctificationem, ut reliqua, sed ut comederent in loco sancto, ac testificarentur gaudium cordis ex cultu Divino; et comessationes illae, quas vocabant sanctas, prae reliquo cultu illos laetificabant. Similia etiam significantur per quod non relinquerent aliquid de manna usque ad mane, de qua ita apud Moschen, „Dixit Moscheh, *ne vir relinquat de manna usque ad mane;* sed non obediverunt Moschi, reliquum namque fecerunt de eo usque ad mane, et produxit vermes et computruit," Exod: XVI: 19. 20.

10,115. Et combures relictum igne, quod significet dissipationem eorum, constat ex significatione relicti de carne et pane, quod sit quod non appropriatum, ut supra n: 10,114; et ex significatione comburere igne, quod sit dissipare, hic per amores qui sunt proprii hominis, ita per mala quae sunt illorum amorum; per ignem enim significatur amor in utroque sensu, hic amor proprius, qui est amor sui; quod ille amor per ignem significetur, videatur n: 1297. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7575; et quod proprium hominis non sit nisi quam malum, n: 210. 215. 694. 874. 875. 876. 987. 1023. 1044. 3812 fin: 5660: quod amor proprius hic significetur, est quia per relictum ad mane significatur id quod non conjunctum est bono, n: 10,114; et quod non conjungi potest, hoc non a Divino est, sed ex proprio; quod hoc immundum fuerit, ita malum, constat apud Moschen, „Qui *comedit relictum ad mane*, iniquitatem suam portabit, et exscindetur anima illa ex populis suis," Levit: XIX: 7. 8: apud Eundem, „*Si* comedendo *comedatur de carne sacrificii eucharistici in die tertio*, non placabitur offerens illud, nec imputabitur illi, abominatio erit, ac anima quae comederit de illo, iniquitatem suam portabit," Le-

vit: VII: 16. 17. 18; pariter ex eo, quod „relictum ex manna produxerit vermes, et computruerit," Exod: XVI: 20.

10,116. Non comedetur, quod significet non appropriabitur, constat ex significatione comedere, quod sit appropriare, de qua supra n: 10,106.

10,117. Quia sanctum, quod significet Divinum, cui non conjungetur, quia inde prophanum, constat ex significatione sancti, quod sit Divinum, de qua supra n: 10,111; quod ei non conjungetur, est quia per relictum ex carne et pane, significatur quod non conjunctum est, n: 10,114, ita quoque quod non conjungendum est; quod id sit proprium hominis, quod non nisi quam malum est, videatur supra n: 10,115, et conjungere Divinum cum proprio hominis, ita cum malo, est prophanare, n: 6348. 9298; inde dicitur, quod „qui comederit relictum ad mane, *sanctum Jehovae prophanet*, et quod anima illa exscinderetur e populis suis," Levit: XIX: 7. 8: et quoque, „*quod caro sacrificii*, quae attigerit quamcunque rem immundam, *igne combureretur*," Levit: VII: 19: ex his nunc patet, quod prophanatio sancti significetur per comedere carnem et panem sacrificii die sequente.

10,118. Et facies Aharoni et filiis ejus ita, quod significet hoc repraesentativum glorificationis Domini, ac influxus Ipsius in coelos et in Ecclesiam, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, de qua n: 9809; et ex repraesentatione filiorum ejus, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum spirituale, de qua n: 10,068; et ex significatione facere ita, hoc est, ungere illos et implere manus eorum, et sic inaugurare in sacerdotium, quod sit ut repraesentent Dominum quoad Glorificationem Humani Ipsius, et influxum inde in Coelos et in Ecclesiam; nam Unctio erat repraesentativum Glorificationis Humani Ipsius, ac impletio manus erat repraesentativum influxus Ipsius inde in Coelos et in Ecclesiam: quod unctio repraesentaverit Divinum Bonum Domini in Divino Humano Ipsius, videatur n: 9954, consequenter glorificationem, quae est unitio Divini Humani cum Ipso Divino quod Pater vocatur, n: 10,053; et quod impletio manus repraesentaverit potentiam Divinam Domini per Divinum Verum in Coelis et in Ec-

clesia, ac communicativum et receptivum ejus ibi, n: 10,019, ita influxum ejus.

10.119. Secundum omne quod praecepi tibi, quod significet secundum leges ordinis Divini, constat ex significatione praecipere, cum de Jehovah, hoc est, Domino, quod sit secundum leges ordinis Divini, nam quicquid Dominus praecipit, est secundum ordinem Divinum, ita secundum leges ejus, nam Divinum Verum procedens ex Divino Bono Domini in coelis, ita Dominus ibi, est ipse ordo; quapropter omne quod Dominus praecipit, est lex ordinis; quod leges ordinis sint Divina Vera Domini, videatur n: 1728. 2447. [78] 2258. 5703. 7995. 8512. 8700. 8988.

10,120. Septem diebus implebis manum eorum, quod significet repraesentativum plenariae potentiae Domini in coelis per influxum ex Divino Bono Divini amoris Divini Humani Ipsius, constat ex significatione septem dierum, quod sint status plenus seu plenarium, de qua n: 6508. 9228; [79] et ex significatione implere manum, quod sit repraesentativum Divinae potentiae Domini in coelis, ac communicativum et receptivum ibi, de qua n: 10.019; et quia id fit per influxum ex Divino Bono Divini amoris Ipsius, ex Divino Humano Ipsius, ideo etiam id significatur.

10,121. Vers: 36 ad 46. *Et juvencum peccati facies in diem super propitiationibus, et mundabis a peccato super altari in propitiando te super illo, et unges illud ad sanctificandum illud. Septem diebus propitiabis super altari, et sanctificabis illud, et erit altare sanctum sanctorum; omnis tangens altare sanctificabitur. Et hoc quod facies super altari; agnos filios anni duos in diem, juge. Agnum unum facies in mane, et agnum alterum facies inter vesperas. Et decima similae mixtae oleo tuso, quadrans hinis, et libamen quadrantis hinis vini agno primo. At agnum secundum facies inter vesperas, secundum mincham matutinam, et secundum libamen ejus facies illi, ad odorem quietis, ignitum Jehovae. Holocaustum juge in generationes vestras, ad ostium Tentorii conventus coram Jehovah, ubi conveniam vobis ad loquendum ad te ibi. Et conveniam ibi filiis Israëlis, et sanctificabitur in gloria mea. Et sanctificabo Tentorium conventus et Altare, et Aharonem*

et filios ejus, ad fungendum sacerdotio Mihi. Et habitabo in medio filiorum Israëlis, et ero illis in Deum. Et cognoscent quod Ego Jehovah Deus eorum, qui eduxi illos e terra Aegypti, ad habitandum Me in medio illorum: Ego Jehovah Deus illorum. Et juvencum peccati facies in diem super propitiationibus, significat remotionem continuam malorum et inde falsorum in naturali homine per bonum innocentiae a Domino: et mundabis a peccato super altari, significat purificationem a malis in Coelo et in Ecclesia: in propitiando te super altari, significat sic facultatem recipiendi bonum a Domino: et unges illud, significat inaugurationem ad repraesentandum Divinum Bonum Amoris a Domino in Coelo et in Ecclesia: ad sanctificandum illud, significat sic Dominus ibi: septem diebus propitiabis super altari, significat plenum quoad influxum in Coelum et in Ecclesiam: et sanctificabis illud, significat ad recipiendum Dominum: et erit altare sanctum sanctorum, significat Regnum coeleste, ubi Dominus in bono amoris est praesens: omnis tangens altare sanctificabitur, significat quemvis qui Divinum Domini recipit: et hoc quod facies super altari, significat quod in genere concernit receptionem Domini in Coelo et in Ecclesia: agnos filios anni in diem, significat bonum innocentiae in omni statu: juge, significat in omni cultu Divino: agnum unum facies mane, significat remotionem malorum per bonum innocentiae a Domino in statu amoris et lucis inde in interno homine: et agnum unum facies inter vesperas, significat simile in statu lucis et amoris in externo homine: et decima similae mixtae oleo tuso, quadrans hinis, significat bonum spirituale ex coelesti, quantum ad conjunctionem: et libamen quadrantis hinis vini, significat verum spirituale quantum ad conjunctionem: agno primo, significat hoc in interno homine: et agnum secundum facies inter vesperas, significat remotionem malorum per bonum innocentiae a Domino in statu amoris et lucis inde in externo homine: secundum minoham matutinam, et secundum libamen ejus facies illi, significat bonum spirituale ex coelesti et ejus verum quantum ad conjunctionem: ad odorem quietis, significat perceptivum pacis: ignitum Jehovae, significat ex Divino amore Domini: holocaustum juge, significat omnem cultum Divinum in genere: in generationes vestras, significat perpetuum in Ec-

clesia: ad [80] ostium Tentorii, significat conjunctionem boni et veri: coram Jehovah, significat a Domino: ubi conveniam vobis ad loquendum ad te ibi, significat praesentiam et influxum Ipsius: et conveniam ibi filiis Israëlis, significat praesentiam Domini in Ecclesia: et sanctificabitur in gloria mea, significat receptivum Divini Veri a Domino: et sanctificabo Tentorium conventus, significat receptivum Domini in coelis inferioribus: et altare, significat receptivum Divini a Domino in coelis superioribus: et Aharonem et filios ejus ad fungendum sacerdotio Mihi, significat repraesentativum Domini in utrisque quoad opus salvationis: et habitabo in medio filiorum Israëlis, significat praesentiam Domini et influxum Ipsius per bonum in Coelo et in Ecclesia: et ero illis in Deum, significat praesentiam Domini et influxum Ipsius in Verum in Ecclesia: et cognoscent quod Ego Jehovah Deus eorum, significat perceptivum quod a Domino omne bonum et omne verum: qui eduxi illos e terra Aegypti, significat salvationem ab inferno a Domino: ad habitandum Me in medio illorum, significat Divinum Domini, quod omne in omnibus Coeli et Ecclesiae: Ego Jehovah Deus illorum, significat à quo omne bonum amoris et verum fidei.

10,122. Et juvencum peccati facies in diem super propitiationibus, quod significet remotionem continuam malorum et inde falsorum in naturali homine per bonum innocentiae a Domino, constat ex significatione juvenci, quod sit bonum innocentiae in naturali homine, de qua n: 9391. 9990; ex significatione peccati, quod sit purificatio a malis et inde falsis, nam per peccatum intelligitur sacrificium peccati, n: 10,039, et per sacrificium peccati significatur purificatio a malis et falsis, n: 9938. [81] 9990. 10,022. 10,053: quod dicatur remotio malorum et inde falsorum, est causa, quia mala et falsa apud hominem non ejiciuntur, sed solum removentur, videantur citata n: 10,057; ex significatione in diem, seu quovis die, quod sit continue; et ex significatione propitiationum, quod sint receptio boni amoris et fidei a Domino post remotionem malorum et inde falsorum, de qua n: 9506. Dicitur remotio malorum et inde falsorum, quoniam omnia falsa sunt ex malo, quapropter quantum removetur malum, tantum removentur falsa: cum his ita se habet; omnia in Coelo, se referunt ad bonum et inde ve-

rum; at omnia in inferno se referunt ad malum et inde falsum: inde similiter in homine; omnia quae e coelo sunt apud illum, se referunt ad bonum et verum, at omnia quae ex inferno sunt apud illum, se referunt ad malum et falsum: seu quod idem, omnia quae sunt a Domino apud hominem, se referunt ad bonum et verum, at omnia quae sunt ab ipso homine, se referunt ad malum et falsum; quia illa sunt, ad quae omnia in universo se referunt, et homo est receptaculum illorum, ideo duo sunt apud hominem, quae recipiunt illa, unum vocatur Voluntas, et alterum Intellectus; Voluntas est receptaculum boni vel mali, et Intellectus est receptaculum veri vel falsi; Voluntas, quae a Domino, quae etiam nova Voluntas vocatur, est receptaculum boni; at Intellectus qui a Domino, qui etiam vocatur novus Intellectus, est receptaculum veri; at Voluntas, quae a proprio hominis, et quoque vocatur vetus voluntas, est receptaculum mali; et Intellectus qui a proprio hominis, et quoque vocatur vetus Intellectus, est receptaculum falsi; in hunc Intellectum, et in hanc Voluntatem, nascitur homo a parentibus; at in illum Intellectum et in illam Voluntatem, nascitur homo a Domino; quod fit cum regeneratur; nam cum homo regeneratur, concipitur ille et nascitur e novo: homo ita creatus est, ut Voluntas et Intellectus unum faciant, ita ut duo illa simul constituant unum hominem; datus enim est homini Intellectus, ut intelligere possit verum, sed ob finem ut implantetur voluntati et fiat bonum, et quantum fit voluntatis tantum est in homine, nam voluntas est intimum hominis, et est esse vitae ejus, intellectus autem exterius est, et existit inde; nam homo quod vult, hoc amat, et quod amat, hoc sentit jucundum, et ideo id vocat bonum; intellectus ei favet, et confirmat per rationes, et has vocat vera; inde est, quod voluntas et intellectus unum faciant re ipsa; sed quod appareat aliter, sicut fit, cum homo intelligit verum, et tamen vult malum: ille usque, quando sibi relictus est, et ex se cogitat, prorsus intelligit sicut vult, hoc est, sicut amat: quod homo qui vult malum, usque loqui possit verum, ut et facere bonum, est ex hypocrisi, cui inservit verum et bonum pro mediis; talis homo, si media illa ei auferuntur, ac relinquitur in libero, ruit in mala secundum lubitum voluntatis, et patrocinatur illis per facultatem suam intellectualem: hoc ap-

primis patet a similibus in altera vita, ibi venit unusquisque in statum similem suae voluntatis; et tunc illi, quibus non nova voluntas a Domino, ruunt in mala omnis generis, ac cogitant talia quae favent malis, utcunque in mundo prorsus aliter loquuti fuerint, ac aliter fecerint: lex enim ordinis Divini est, ut Voluntas et Intellectus unam mentem faciant, ita unum hominem, *proinde* ut totus homo sit vel in coelo vel in inferno, et non pendeat inter utrumque, hoc est, ut oculo spectet ad illa quae coeli sunt, et corde ad illa quae inferni; per cor intelligitur voluntas, et per oculum intellectus.

10,123. Et mundabis a peccato super altari, quod significet purificationem a malis in Coelo et in Ecclesia, constat ex significatione mundare, quod sit purificare; ex significatione peccati, quod sit malum, nam omne malum ab homine vocatur peccatum; et ex significatione altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum, et Ipsius cultus, de qua n: 9714. 9964; hic quoad Divinum Bonum in Coelo et in Ecclesia: quia continuatur adhuc de influxu, praesentia et receptione Domini ibi, inde est, quod etiam per altare significetur Coelum et Ecclesia quoad receptionem Divini Boni a Domino ibi; est enim Divinum Domini, quod facit Coelum et Ecclesiam, quoniam Dominus habitat ibi in Suo, et non in proprio hominis; inde quoque est, quod per altare etiam significetur ipse homo, in quo est Coelum, seu in quo est Ecclesia, ita in quo est Dominus, et abstracte a persona, Altare est ipsum Bonum quod a Domino apud Angelos Coeli et apud homines Ecclesiae: in his sensibus dicitur Altare apud Johannem, „Datus est mihi calamus similis baculo, et adstitit angelus, et dixit, *metire Templum Dei et Altare*, et adorantes in eo," Apoc: XI: 1; ibi Templum Dei et Altare sunt Coelum et Ecclesia, Templum est Ecclesia spiritualis, et Altare est Ecclesia coelestis; metiri est cognoscere quantum et quale veri et boni, quapropter non modo dicitur metire Templum et Altare, sed etiam adorantes in eo; quod Templum sit Ecclesia spiritualis, videatur n: 3720; et quod metiri sit cognoscere statum rei quoad verum et bonum, n: 9603. Apud Eundem, „Audivi alium Angelum *ex Altari*, dicentem, Domine Deus omnipotens, vera et justa judicia tua," Apoc: XVI: 7; ex altari est ex coelo intimo, ubi coeleste bo-

num regnat, coeleste bonum est bonum amoris in Dominum. Apud Jeremiam, „*Deseruit Dominus Altare suum*, abominatus est Sanctuarium suum," Thren: II: 7, deserere Altare et Sanctuarium, est omne Ecclesiae, Altare omne Ecclesiae quoad bonum, et sanctuarium omne Ecclesiae quoad verum.

10,124. In propitiando te super illo, quod significet sic facultatem recipiendi bonum a Domino, constat ex significatione propitiare super altari, quod sit post remotionem malorum et inde falsorum, implantatio boni a Domino, ac receptio illius ab homine Ecclesiae, et ab Angelo coeli, de qua n: 9506; nam per Altare, ut nunc supra n: 10,123, ostensum est, significatur Coelum et Ecclesia, quoad receptionem boni a Domino. Quia per Altare significatur Coelum et Ecclesia, ubi regnat coeleste bonum, quod est bonum amoris a Domino in Dominum, paucis dicetur, quomodo se habet cum receptione boni in Regno coelesti; quod Coelum in duo Regna distinctum sit, quorum unum vocatur Regnum coeleste, et alterum Regnum spirituale, saepius prius dictum est; in utroque Regno implantatur bonum per verum, sed apud illos qui in Regno spirituali sunt, implantatur bonum per verum in parte intellectuali, at apud illos qui in Regno coelesti sunt, implantatur bonum per verum in parte voluntaria: implantatio boni per verum apud illos qui in Regno spirituali sunt, fit alio modo quam apud eos qui in Regno coelesti sunt; apud illos qui in Regno spirituali sunt, implantatur verum in externo seu naturali homine, et ibi primum fit scientia, et quantum homo afficitur illo, et vivitur secundum illud, evocatur in intellectuale, et fit fides et simul charitas erga proximum; charitas haec constituit novum ejus voluntarium, et fides novum intellectuale, utrumque conscientiam: at apud eos qui in Regno coelesti sunt, verum non fit scientia, nec fides, nec conscientia, sed fit receptio in bono amoris, et quantum vivitur secundum illud, fit perceptio, quae crescit et perficitur apud illos secundum amorem; hoc fit indies illis nescientibus paene sicut apud infantes: quod fiat illis nescientibus, est quia non haeret ut scientia in memoria, nec moratur ut intellectuale in cogitatione, sed transit extemplo in voluntarium ac fit vitae: quapropter hi non vident verum, sed percipiunt illud; et tantum et taliter percipiunt, quantum et qualiter in bono amoris a

Domino in Dominum sunt; inde horum multa est differentia: et quia percipiunt verum ex bono, ideo nusquam confirmant illud per rationes, sed cum res est de veris, modo dicunt vel ita, ita, vel non, non; hi sunt qui intelliguntur a Domino apud Matthaeum, „*Esto sermo vester, ita, ita, non, non, quod ultra haec est, ex malo est,*“ V: 36 [. 37]; nam ratiocinari de veris num ita sit, non ex bono est, quoniam tunc non percipitur verum, sed modo creditur ex auctoritate, et inde confirmatione a semet; quod creditur ex auctoritate, hoc aliorum in se est, et non suum; et quod solum creditur inde ex confirmatione, hoc apparet post confirmationem ut verum, tametsi foret falsum; ut manifeste constare potest a fide cujusvis religiosi, et ex ejus varietate in universo terrarum orbe: inde patet, quae et qualis differentia est inter illos qui in Regno coelesti Domini sunt, et inter illos qui in Regno spirituali Ipsius sunt: causa differentiae est, quia illi vertunt vera Ecclesiae statim in bona per vitam, hi autem manent in veris, et fidem praeferunt vitae. Qui vertunt vera Ecclesiae statim in bona per vitam, ita qui e Regno coelesti sunt, describuntur a Domino apud Marcum Cap: IV: 26. 27. 28. 29, ac alibi pluries. De differentia Regni Coelestis et Regni spiritualis, videantur citata n: 9277.

10,125. Et unges illud, quod significet inaugurationem ad repraesentandum Divinum Bonum amoris a Domino in Coelo et in Ecclesia, constat ex significatione Unctionis, quod sit inauguratio ad repraesentandum Dominum quoad Divinum Bonum Divini amoris ex Divino Humano Ipsius, de qua n: 9474. 9954. 10,019, hic a Domino in Coelo et in Ecclesia, nam de influxu et de receptione Ipsius ibi agitur: quicquid repraesentat Dominum, etiam repraesentat Ipsum apud homines Ecclesiae, et apud Angelos coeli, ita Coelum et Ecclesiam, quoniam homines in quibus Ecclesia, constituunt Ecclesiam in communi, et angeli in quibus Coelum constituunt Coelum in communi; sed usque ipsi homines in se spectati non constituunt Ecclesiam, sed Dominus apud illos, ita nec Angeli in se spectati constituunt Coelum, sed Dominus apud illos; nam Dominus non habitat in aliquo proprio hominis et angeli, sed in suo apud illos; inde est, quod cum dicitur Ecclesia et Coelum, intelligatur Divinum Domini apud illos qui ibi; ex quibus patet, quomodo comprehendi

debet, quod Dominus sit omne in omnibus coeli et Ecclesiae, et quod *Ipse* Dominus sit Coelum et Ecclesia: hoc etiam patet ex doctrinali in orbe Christiano noto et recepto, quod omne bonum fidei et amoris sit a Deo, et nihil ab homine, et quod quicquid ab homine ut ab ipso, non sit bonum; inde quoque est, quod meritum nulli sit, nec justitia ex proprio. Haec dicta sunt, ut sciatur quid Dominus in Coelo et in Ecclesia, ita quid Coelum et Ecclesia; et inde quid repraesentativum Ipsius per altare et ejus unctionem, de qua hic agitur. Ungebantur omnia, quae repraesentarent Dominum, et Divina quae a Domino, sicut Altare, Tentorium Conventus, Mensae quae inibi, Candelabrum, Arca, ipse Aharon, filii ejus, et vestes illorum; et cum uncta erant, vocabantur sancta; non quod oleum aliquid sanctum induceret, sed quia sic repraesentarent Divina a Domino, quae solum sancta: causa quod in eum usum adhibitum fuerit oleum, erat quia oleum significabat bonum amoris, et Divinum Bonum Divini Amoris est ipsum Divinum, est enim Ipsum Esse omnium; ita ad repraesentandum illud, inauguratio fiebat per oleum: Ipsum Divinum, quod est Esse omnium, in solo Domino fuit, erat enim conceptus a Jehovah; et omnis homo a patre suo habet esse suae vitae, quod vocatur anima ejus; inde constat quod Divinum Bonum Divini amoris, fuerit in Humano Domini, sicut anima patris in filio; et quia apud hominem nihil vivit quam anima ejus, nam corpus absque anima non vivit, et quia omne corporis producitur ex anima, ita ad instar, ut anima sit in statu adaequato et accommodata functionibus in ultimis ordinis, quae sunt in mundo, inde sequitur, quod Ipsum Esse in Humano Domini fuerit Jehovah, quod est Divinum Bonum Divini amoris, et quod est Esse vitae, hoc ad similitudinem sui facit omne quod inde existit, ita Dominus ex Ipso Divino quod in Ipso, ita quod Ipsius, fecit etiam Humanum suum Divinum Bonum Divini amoris: etiam in Symbolo Athanasii, ubi fides recepta in Christiano orbe traditur, dicitur, *Sicut Corpus et Anima est unus homo, ita Divinum et Humanum in Domino est unus Christus*; qui itaque novit unionem animae in corpore, ac instar illius in hoc, aliquo modo nosse potest unionem Divini et Humani in Domino, ac instar unius in altero, et inde nosset quod Divinum quod Pater vocatur, ac Humanum

quod Filius unum essent, atque unus in altero, hoc est, Pater in Ipso et Ipse in Patre, secundum Domini verba apud Johannem Cap: X: 30. Cap: XIV: 10. 11: sed quia hodie non scitur quid anima, et vix quod illa sit ex patre, et quod corpus sit ejus instar, ac quod duo illa unum sint sicut prius et posterius, seu sicut esse et inde existens, ideo homo Divinum ab Humano in Domino separavit, et in binas naturas distinxit, et inde non aliam ideam cepit de Humano Domini, quam sicut de humano hominis; cum tamen anima hominis ex patre suo est finita, et malum in se habet ex haereditario; at anima Domini, quia ex Jehovah, infinita fuit, et non nisi quam Divinum Bonum Divini Amoris, ac inde Humanum Ipsius post glorificationem non fuit sicut humanum hominis: ex illa causa Dominus omne Humanum suum glorificatum, hoc est, Divinum a Se factum, suscepit in coelum, ac nihil de eo reliquit in sepulchro, secus ac fit cum homine: quod Dominus glorificaverit Ipsum Corpus suum, usque ad ultima ejus, quae sunt ossa et caro, etiam Dominus manifestavit discipulis, dicendo, „Videte manus meas, et pedes meos, quod Ipse Ego sim, palpate Me et videte, *nam spiritus carnem et ossa non habet, sicut Me videtis habentem,*" Luc: XXIV: 39: et usque „intravit per fores clausas, et postquam manifestaverat Se, invisibilis factus est," Joh: XX: 19. Luc: XXIV: 31. Haec dicta sunt, ut sciatur quod Solus Dominus quoad Humanum suum fuerit Unctus Jehovae, verum non unctus oleo, sed Ipso Divino Bono Divini amoris, quod per Oleum significatur, et quod per Unctionem repraesentabatur, videatur n: 9954.

10,126. Ad sanctificandum illud, quod significet sic Dominus ibi, constat ex significatione sanctificare, quod sit repraesentare Dominum, et sancta quae ab Ipso, ita praesentiam Ipsius in Coelo et in Ecclesia, de qua supra n: 10,111; quod repraesentatur, hoc in sensu interno significatur; Verbum in litera consistit ex repraesentativis coelestium et spiritualium, quae sunt Coeli et Ecclesiae, et ideo in sensu interno significant illa: inde vocari potest Verbum Domini quasi coelum in ultimis, nam in ultimis coeli omnia quae videntur et audiuntur, sunt repraesentativa talium quae loquuntur et cogitant angeli in coelis superioribus, quae omnia se referunt ad vera fidei et ad bona

amoris: causa quod in coeli ultimis talia repraesentativa sint, est quia illi qui in ultimis coeli sunt, non capiunt interiora sapientiae angelicae, sed modo talia quae repraesentant illa; etiam secundum ordinem Divinum est, ut cum superiora delabuntur in inferiora, vertantur in similia, et sic sistantur coram sensibus externis, ita accommodata cujusvis captui; inde est, quod Verbum in ultimis, hoc est, in sensu literae sit repraesentativum, et inde significativum coelestium et spiritualium quae in coelis superioribus, et quod per id quoque sistatur accommodatum captui hominum; sic etiam inservit pro basi et fundamento coelis.

10,127. Septem diebus propitiabis super altari, quod significet plenum quoad influxum in Coelum et in Ecclesiam, constat ex significatione septem dierum, quod sint plenum, de qua sequitur; ex significatione propitiare, quod sit purificatio a malis et inde falsis, de qua etiam sequitur; et ex significatione altaris, quod sit repraesentativum Divini Humani Domini quoad Divinum Bonum, de qua n: 9388. 9389. 9714. 9964, hic in Coelo et in Ecclesia, n: 10,123. Quod sacrificium ex juvenco ad propitiandum et sanctificandum Altare, fieret septem dies, erat quia septem dies significabant integram periodum a principio ad finem, majorem vel minorem, aeque ac septimana; inde etiam septem dies significant plenum: numerus etiam ternarius significat integram periodum a principio ad finem, et inde quoque plenum; sed cum ea differentia, quod septem dicantur ubi agitur de re sancta, tria autem cum de re quacunque: sciendum est, quod omnes numeri in Verbo significent res, quod perquam notum est in altera vita, ubi quandoque chartae e coelo ad spiritus qui infra sunt demittuntur plenae numeris, et illi ex spiritibus qui a Domino recipiunt influxum, sciunt inde res, quae significantur, in continua serie, sicut scriptum foret literis; tales chartas etiam aliquoties mihi videre datum est; et dictum quoque quod quidam ex antiquissimis, qui quoad interiora sua cum angelis in consortio fuerunt, res Ecclesiae suae, et arcana coelestia involverint numeris, et reconderint sicut memoriale sibi: inde constare potest, quod omnes numeri in Verbo significativi rerum sint, nam in Verbo non est vocula quae non significat, scriptum enim est non solum pro hominibus, sed etiam simul

pro angelis in coelo; inde est Verbum Divinum transiens per omnes coelos. Quod omnes numeri in Verbo significent res, videatur n: 575. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495. 4670. 5265. 6175. 9659: quod Septem in Verbo involvant sancta, n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268; et quod significent integram periodum a principio ad finem, ita statum plenum, n: 6508. 9228: similiter septimana, n: 2044. 3845: quod etiam numerus ternarius, n: 2788. 4495. 4901. 5123. 5159. 7715. 9198. 9488. 9489. 9825. Quod propitiare attinet, significat id purificationem a malis et inde falsis, seu quod idem, remotionem eorum: et quia propitiare et expiare id significat, ideo quoque involvit implantationem boni et veri, et conjunctionem utriusque a Domino; quod haec involvat, est causa, quia quantum homo purificatur a malis et falsis, tantum implantatur bonum et verum, et conjunguntur a Domino; quare posito uno ponitur alterum; Dominus enim apud unumquemvis hominem cum bono amoris est praesens, amat enim omnes, et ex amore vult conjungere illos Sibi, quod fit per bonum amoris et verum fidei; sed obstant mala et inde falsa, quae homo per vitam mali sibi appropriat, ac inhibent influxum; inde patet, quid propitiatio et expiatio; videatur etiam n: 9506.

10,128. Et sanctificabis illud, quod significet ad recipiendum Dominum, constat ex significatione sanctificari, quod sit receptio Domini: quod sanctificari sit receptio Domini, est quia solus Dominus sanctus est, et inde quicquid procedit a Domino sanctum est, ideo quantum homo recipit bonum, et cum bono verum a Domino, quae sunt sancta, tantum recipit Dominum; nam sive dicas recipere bonum et verum a Domino, sive Dominum, idem est; bonum enim et verum sunt Domini, quia ab Ipso, ita sunt Dominus in Coelo et in Ecclesia. Quod Dominus solus sanctus sit, et omne sanctum procedat ab Ipso, et inde quod recipere Ipsum sit sanctificari, videatur n: 9229. 9479. 9680. 9818. 9820. 9956. 9988. 10,069. Quod sanctificari sit receptio Domini, etiam patet ex eo, quod dicatur propitiabis et sanctificabis, per propitiare enim seu expiare significatur purificatio a malis et inde falsis, et simul implantatio veri et boni a Domino, n: 10,127; implantatio veri et boni a Domino est receptio Ipsius, ita sanctificatio; similiter ac supra in hoc Ca-

pite, „Comedent illa *in quibus expiatum*, ad implendum manum eorum, *ad sanctificandum illos*," Vers: 33; per expiatum ibi significatur purificatum a malis et inde falsis, n: 9506. 10,109; per implere manum significatur implantare bonum et verum, et conjungere illa, n: 10,076; [82] ita per sanctificari significatur recipere illa a Domino, n: 10,111.

10,129. Et erit Altare sanctum sanctorum, quod significet Regnum coeleste, ubi Dominus in bono amoris est praesens, constat ex significatione altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum, de qua n: 9388. 9389. 9714. 9964; hic quoad Divinum Bonum in Coelo et in Ecclesia, n: 10,123; et ex significatione sancti sanctorum, quod sit bonum coeleste, seu bonum amoris a Domino; quod sit Regnum coeleste, quod hic per Altare, et bonum ibi quod per sanctum sanctorum significetur, est quia in illo Regno recipitur bonum amoris a Domino in Dominum, quod est bonum coeleste: sunt enim duo Regna, in quae Coeli distincti sunt, Regnum coeleste et Regnum spirituale; in Regno coelesti recipitur bonum amoris à Domino in Dominum; et in Regno spirituali recipitur bonum charitatis erga proximum a Domino, videantur citata n: 9277: et n: 9680. 10,068; per Altare repraesentatur Regnum coeleste, seu quod idem, repraesentatur Dominus ubi in bono amoris est praesens; et per Tentorium conventus extra velum repraesentatur Regnum spirituale, seu quod idem, repraesentatur Dominus ubi in bono charitatis erga proximum est praesens; bonum Regni spiritualis seu bonum spirituale vocatur sanctum, at bonum Regni coelestis seu bonum coeleste vocatur sanctum sanctorum: quod bonum coeleste, quod est bonum amoris a Domino in Dominum dicatur sanctum sanctorum, est quia Dominus per id bonum immediate influit in coelos, at per bonum spirituale, quod est bonum charitatis erga proximum, mediate per illud, videatur n: 9473. 9683. 9873. 9992. 10,005. Dicitur influere, quia Dominus est supra coelos, et inde influit, n: 10,106; est tamen usque ut praesens in coelis. Quod bonum coeleste, quod est bonum amoris a Domino in Dominum, intelligatur per sanctum sanctorum, constat ex locis in Verbo, ubi sanctum sanctorum dicitur, ut apud Moschen, „Distinguet vobis velum *inter Sanctum* et *inter Sanctum sanctorum;* et da-

bis propitiatorium super arcam Testimonii in *Sancto sanctorum,*" Exod: XXVI: 33. 34; inde patet, quod sanctum dicatur id Tentorii, quod extra velum erat, ac sanctum sanctorum quod intra velum; quod Tentorium seu Habitaculum extra velum repraesentaverit Regnum spirituale Domini, seu medium Coelum, ac quod Tentorium seu Habitaculum intra velum repraesentaverit Regnum coeleste Domini, videatur n: 9457. 9481. 9485. 10,001. 10,025, vocatur etiam id Tentorii quod intra velum, „*sanctuarium sanctitatis,*" Levit: XVI: 33. Quia per arcam, in qua Testimonium, et super qua Propitiatorium, repraesentabatur intimum coelum, ubi bonum coeleste regnat, ideo *adytum Templi,* ubi arca foederis, etiam dicitur „*sanctum sanctorum,*" 1 Reg: VI: 16. Cap: VIII: 6. Panis et minchah, quia significabant bonum amoris a Domino in Dominum, quod est bonum coeleste, etiam dicuntur sanctum sanctorum, apud Moschen, „*Panis facierum seu propositionis* ab Aharone et filiis ejus comedetur in loco sancto, quia *sanctum sanctorum ille* de ignitis Jehovae," Levit: XXIV: 9, quod panis facierum seu propositionis significet bonum coeleste, videatur n: 9545: apud Eundem, „*Residuum de Minchah* erit Aharoni et filiis ejus, *sanctum sanctorum* de ignitis Jehovae," Levit: II: 3. 10; quod minchah, quae erat panis azymus, placentae, et lagana azyma mixta oleo, sint bonum coeleste, seu bonum amoris, videatur n: 4581. 9992. 10,079. Apud Eundem, „Omnis minchah, sacrificium peccati et reatus, quod Aharoni et filiis ejus, *sanctum sanctorum Jehovae,*" Num: XVIII: 9. 10; [83] quod etiam illa dicta fuerint sanctum sanctorum, erat causa quia sacrificia illa significabant purificationem a malis, et omnis purificatio a malis fit in statu boni innocentiae; quod bonum etiam est bonum coeleste; quapropter in sacrificiis peccati et reatus offerebantur agnae vel agni, aut arietes, aut juvenci, aut turtures, ut constat ex Levit: Cap: IV et V; et per illa animalia id bonum significatur; quod per agnos, videatur n: 3994. 3519. 7840; quod per arietes, n: 10,042; quod per juvencos, n: 9391; quod per turtures, patet a locis in Verbo, ubi nominantur; quod purificatio a malis ac regeneratio fiat in statu innocentiae, n: 10,021: ideo dicuntur illa sacrificia sanctum sanctorum etiam Levit: VI: 18. Cap: VII: 6. Cap: X: 17. Cap: XIV: 13. Quod altare bo-

locausti repraesentaret Dominum quoad bonum amoris, ac receptivum ab angelis et hominibus, supra ostensum est; ideo de eo dicitur ita apud Moschen, „*Unges altare holocausti*, et omnia vasa ejus, labrum ejus, et basin ejus, et sanctificabis ea, *ut sint sanctum sanctorum;* omnis qui tetigerit ea, sanctificabit se," Exod: XXX: 29. *Suffimentum*, de quo dabatur ante Testimonium in Tentorio conventus, etiam dicitur „*sanctum sanctorum*," Exod: XXX: 36, quia significabat bonum coeleste in ultimis, et quoque quae procedunt ex illo bono, n: 9475. Apud Ezechielem, „Haec lex *domus*, super *capite montis* omnis terminus ejus circumcirca, *sanctum sanctorum*," XLIII: 12, quod domus cum termino circum illam dicatur sanctum sanctorum, est quia per domum Dei significatur Regnum coeleste, ac in supremo sensu Dominus quoad bonum amoris, n: 3720; inde etiam dicitur super capite montis, nam per caput montis simile significatur, n: 6435. 9422. 9434. Apud Danielem, „Septimanae septuaginta decisae sunt super populum et super urbem sanctam, ad [84] obsignandum visionem et prophetam, et *ad ungendum sanctum sanctorum*," IX: 24; ibi de adventu Domini, qui solus Unctus Jehovae est, ac solus sanctus, et quoque quoad Humanum suum est Divinum Bonum Divini amoris, ita sanctum sanctorum: quod Dominus quoad Divinum Humanum solus sit Unctus Jehovae, videatur n: 9954; et quod Solus sanctus, n: 9229; et quod sit Divinum Bonum Divini amoris, citata n: 9199, fin: quod bonum coeleste sit sanctum sanctorum, at bonum spirituale sanctum, est quia bonum coeleste est bonum intimum, ideo quoque id bonum est bonum intimi coeli, at bonum spirituale est bonum inde procedens, et ideo est bonum medii coeli, et hoc bonum tantum est bonum, et inde tantum est sanctum, quantum in se habet bonum coeleste, influit enim hoc in illud, et concipit illud, et gignit illud sicut pater filium; per bonum coeleste intelligitur bonum amoris a Domino in Dominum, et per bonum spirituale intelligitur bonum charitatis erga proximum a Domino; ipsum bonum amoris in Dominum a Domino est sanctum sanctorum, quia Dominus per id se immediate conjungit, at bonum charitatis erga proximum est sanctum, quia Dominus per id se mediate conjungit, et tantum conjungit, quantum in se habet bonum amoris a Do-

mino. Est bonum amoris in Dominum a Domino in omni bono charitatis, quod genuinum est, et quoque in omni bono fidei quod genuinum, nam influit a Domino; nemo enim potest amare proximum, et ex amore ei facere bonum ex se, sed ex Domino, et nemo potest credere in Deum ex se, sed ex Domino; idcirco cum agnoscitur Dominus, et amatur proximus, tunc Dominus est in amore erga proximum, utcunque homo id nescit; hoc quoque intelligitur per Domini verba apud Matthaeum, „Respondebunt justi, Domine, *quando Te vidimus* esurientem, et nutrivimus Te, aut sitientem et potavimus Te; *quando vidimus Te* aegrotum et in custodia et venimus ad Te; sed Rex dicet illis, amen dico vobis, in *quantum fecistis uni ex his fratribus minimis Mihi fecistis*," XXV: 37. 38. 39. 40; inde patet, quod Dominus sit in bono charitatis, ac sit bonum illud, etiam nescientibus illis qui in eo bono sunt; per fratres in sensu proximo intelliguntur qui in bono charitatis sunt, et in sensu abstracto a persona fratres Domini sunt ipsa bona charitatis, videantur n: 5063 ad 5071.

10,130. Omnis tangens altare sanctificabitur, quod significet quemvis qui Divinum Domini recipit, constat ex significatione tangere, quod sit communicatio, translatio, receptio, de qua sequitur; ex significatione altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad bonum amoris, hic in Coelo et in Ecclesia, de qua supra n: 10,129; et ex significatione sanctificari, quod sit recipere Divinum Domini, de qua etiam supra n: 10,128. Quod tangere sit communicatio, translatio et receptio, est quia interiora hominis se exserunt per externa, imprimis per tactum, et sic se communicant cum altero, ac semet transferunt in alterum, et quantum alterius [85] voluntas concordat, et unum facit, recipiuntur; sive dicas voluntatem sive amorem, idem est, nam quod amoris hominis est, hoc etiam voluntatis ejus est; inde quoque sequitur, quod interiora hominis quae sunt ejus amoris et inde cogitationis, se exserant per tactum, ac ita se communicent cum altero, ac semet transferant in alterum; et quantum alter amat personam, vel res quas persona loquitur vel agit, tantum recipiuntur. Hoc apprimis se manifestat in altera vita, nam ibi omnes agunt ex corde, hoc est, ex voluntate seu amore, et non licet agere ex gestibus separatis ab illis, nec loqui ex

ore simulate, hoc est, separatim a cogitatione cordis; ibi patet, quomodo interiora se communicant cum altero, ac se transferunt in alterum per tactum; et quomodo alter recipit illa secundum suum amorem; voluntas seu amor cujusvis constituit totum hominem ibi, ac sphaera vitae inde effluit ab illo sicut halitus aut vapor, ac circumdat illum, et facit quasi ipsum circum illum; vix aliter ac sicut effluviosum circum vegetabilia in mundo, quod etiam sentitur ad distantiam per odores; etiam circum bestias, quod sentitur exquisite a cane sagaci; tale effluviosum etiam exundat ex unoquovis homine, ut quoque ex multa experientia notum est: at cum homo deponit corpus, et fit spiritus aut angelus, tunc effluviosum seu exspiratorium illud non est materiale, ut in mundo, sed est spirituale effluens ex amore ejus; hic tunc format sphaeram circum illum, quae facit ut percipiatur ad distantiam ab aliis qualis est; de hac sphaera videantur quae in locis citatis n: 9606 ostensa sunt: quia communicatur haec sphaera cum altero, ac transfertur in illum ibi, et recipitur ab altero secundum ejus amorem, inde mirabilia plura ibi existunt, quae ignota sunt homini in mundo; sicut I^mo^ Quod omnis praesentia sit secundum similitudines amorum, et omnis absentia secundum dissimilitudines eorum. II^do^ Quod omnes consocientur secundum amores; qui in amore in Dominum a Domino sunt, consociantur in coelo intimo; qui in amore erga proximum a Domino sunt, consociantur in coelo medio; qui in obedientia fidei, hoc est, qui faciunt verum propter verum, consociantur in coelo ultimo; qui autem in amore sui et mundi sunt, hoc est, qui faciunt quae faciunt propter se et mundum fines, consociantur in inferno. III^tio^ Quod omnes vertant oculos suos ad illos quos amant; qui amant Dominum, vertunt oculos suos ad Dominum ut Solem; qui amant proximum a Domino, vertunt oculos suos ad Dominum ut Lunam; similiter qui faciunt verum propter verum: de Domino ut Sole et ut Luna, videantur quae n: 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. 4060. 4321 fin: 5097. 5377. 7078. 7083. 7171. 8644. 8812, ostensa sunt: et quod mirum, quocunque se vertunt, seu ad quamcunque plagam, usque spectant Dominum ante se. Contrarium est illis qui in inferno, quo magis ibi in amore sui sunt, ac in amore mundi, eo magis vertunt se a Domino, et Ipsum

habent a tergo; hoc etiam quocunque seu ad quamcunque plagam se vertunt. IV. Cum angelus coeli determinat visum suum ad alios, tunc communicantur et transferuntur interiora ejus in illos, secundum quantum et quale amoris ejus, et recipiuntur ab illis secundum quale et quantum amoris eorum; quapropter si ab angelo coeli determinatur visus ad bonos, fit laetitia et gaudium; si autem ad malos, fit dolor et cruciatus. Quod autem per tactum manus etiam significetur communicatio, translatio ac receptio, est quia activum totius corporis collatum est in brachia et in manus, ac interiora per exteriora exprimuntur in Verbo: inde est, quod per brachia, per manus, et imprimis per dextram significetur potentia, videantur citata n: 10,019. et n: 10,023. 10,076; et inde per manus significatur quicquid est apud hominem, ita totus homo quatenus agens, citata n: 10,019. Praeterea, quod omnes sensus externi, sicut Visus, Auditus, Gustus et Odoratus, se referant ad Tactum, et sint species tactus, notum est in Orbe erudito. Quod per Tangere significetur communicatio, translatio, et receptio, constat ex pluribus locis in Verbo, quorum haec licet in medium afferre; apud Moschen, „Unges Tentorium conventus, et Arcam Testimonii, et Mensam, et omnia vasa ejus, et Candelabrum et vasa ejus, et Altare suffimenti, et Altare Holocausti, et omnia vasa ejus, et Labrum et basin ejus, et sanctificabis illa, ut sint sanctum sanctorum; *omnis qui tetigerit illa, sanctificabitur,*" Exod: [L:] 26 ad 29. Apud Eundem, „*Omne quod attigerit residuum minchae,* et *residuum carnis ex sacrificiis,* quae Aharoni et filiis ejus, *sanctificabitur,*" Lev: VI: 11. 20. Apud Danielem, „*Angelus tetigit Danielem,* et restituit super stationem ejus, ac sustulit eum super genua sua; ac *tetigit labia ejus,* et aperuit os ejus; et *addidit tangere illum*, et corroboravit illum," X: 10. 16. 18. Apud Esaiam, „Unus de Seraphim, *tetigit pruna os meum,* dixit, ecce *tetigit haec labia tua*, ideo recessit iniquitas tua, et peccatum tuum expiatur," VI: 7. Apud Jeremiam, „Emisit Jehovah manum suam, et *tetigit os meum,* et dixit, do verba mea in os tuum," I: 9. Apud Matthaeum, „Jesus extendens manum ad leprosum, *tetigit illum*, dicens, volo mundatus esto, et statim mundata est illius lepra," VIII: 3. Apud Eundem, „Jesus vidit socrum Petri febri afflictam, et *te-*

tigit manum ejus, et reliquit eam febris," VIII: 14. 15. Apud Eundem, „*Jesus tetigit oculos caecorum*, et aperti sunt eorum oculi," IX: 29. Apud Eundem, „*Jesus tetigit oculos duorum caecorum*, et statim visum receperunt," XX: 34. [86] Apud Lucam, „*Jesus tetigit aurem surdi*, et sanavit," XXII: 51. Apud Marcum, „Attulerunt male habentes ad Jesum, *ut saltem tangerent fimbriam indumenti Ipsius*, et quotquot tetigerunt, salvi facti sunt," VI: 56. Matth: XIV: 36. Apud Lucam, „Mulier profluvio sanguinis laborans, *tetigit fimbriam vestimenti Jesu;* et ex tempore stetit fluxus sanguinis: Jesus dixit, *quis est qui tetigit Me; tetigit Me aliquis*, Ego *cognovi virtutem egressam a Me*," VIII: 44 ad 48. Apud Marcum, „Attulerunt ad Jesum infantes, *ut tangeret eos;* et *suscepit eos in ulnas, posuit manus suas super eos, et benedixit illis*," X: 13. 16: ex his patet, quod per tangere significetur communicatio, translatio, et receptio. Similiter ubi agitur de immundis, per quae in sensu interno significantur mala et falsa, quae ab infernis; ut apud Moschen, „*Tangens mortuum* quoad omnem animam hominis, immundus septem diebus. *Omnis tangens mortuum*, quoad animam hominis qui moritur, et non expiaverit se, *Habitaculum Jehovae polluit*, ideo exscindetur anima haec ex Israële. *Omnis qui tetigerit super superficie agri confossum gladio*, aut *mortuum*, aut *os hominis*, aut *sepulchrum*, immundus erit septem dies. *Tangens aquas separationis*, immundus ad vesperam. *Omne quod tetigerit immundus*, immundum fiet; et *anima quae tetigerit*, immunda erit ad vesperam," Num: XIX: 11. 13. 16. 21. 22. Apud Eundem, „*Qui tangit immundas bestias, immunda reptilia*, immundus ad vesperam: *omne super quod ceciderit, immundum* erit, sive vas ligni, vestis, aquae, vas testae, cibus, potus, clibanus, fons, cisterna, receptaculum aquarum, immunda erunt," Levit: XI: 31 ad 36; pariter Cap: V: 2. 3. Cap: VII: 21. Apud Eundem, „Qui in fluxu, immundus est; *vir qui tetigerit cubile ejus; si dederit super vase super quo ille; qui tetigerit carnem ejus, vestes ejus; si exspuerit* fluxu affectus in mundum; *currus* super quo vehitur, *vas testae; vas ligni*, immundus erit," Levit: XV: 1 ad fin: [87] Etiam „*qui tetigerit leprosum*," Levit: XXII: 4 Apud Eundem, „*Si ceciderit de cadavere super omne semen*

sementis, quod seminatur, mundum erit; si vero data fuerit aqua super semen, et *ceciderit cadaver super id*, immundum erit," Levit: XI: 37. 38; per immunda illa significantur varia genera malorum et inde falsorum, quae ab inferno, quae communicata, translata ac recepta; singula immunda aliquod malum in specie significant; mala enim sunt quae immunda reddunt hominem, nam infectant animam ejus: etiam ex malis spiritibus et geniis exundant mala cordis eorum, ac secundum persuasiones mali infectant praesentes; haec contagio est quae significatur per tactum immundorum. Apud Moschen, „De fructu arboris, quae in medio horti, non comedetis, *neque tangetis eam*, ne moriamini," Gen: III: 3. Apud Eundem, „Angelus, qui cum Jacobo luctatus est, videns quod non praevaleret ei, *tetigit acetabulum femoris ejus*, et luxabatur acetabulum femoris," Genes: XXXII: 26. Apud Eundem, „Moscheh dixit, *quod non tangerent quicquam* quod Koracho, Dathani, et Abiramo, ne consumantur ob omnia peccata eorum," Num: XVI: 26. Apud Esaiam, „Discedite, discedite, *immundum ne tangite*, exite e medio ejus, purificamini portantes vasa Jehovae," LII: 11. Apud Jeremiam, „Errarunt caeci in plateis, polluti sunt sanguine, ea quae non possunt, *tangunt vestimentis suis;* recedite, immundus est, clamant ad illos, recedite, *ne tangite*," Thren: IV: 14. 15. Apud Haggaeum, „Ecce portabit vir carnem sanctitatis in ala vestis suae, et *tangit ala sua panem*, vel *vinum*, vel *oleum*, vel *quemcunque cibum*, usque non sanctificabitur: si *tetigerit immundus anima quodcunque illorum*, usque immundus erit," II: 12. 13. 14. Apud Hoscheam, „Pejerare, et mentiri, et occidere, et furari, et adulterari, latrocinantur, et *sanguines sanguines tangunt;* propterea lugebit terra," IV: 2. 3.

10,131. Et hoc quod facies super altari, quod significet quod in genere concernit receptionem Domini in Coelo et in Ecclesia, constat ex significatione hoc quod facies super altari, quod sit quod in genere concernit receptionem Domini in Coelis; per Altare enim significatur Divinum Domini in coelis, n: 10,129, ita quoque receptio Ipsius; et per hoc facies super illo, significatur quod in genere concernit; nam sequitur de holocaustis quotidie, et per illa repraesentatur in genere quod concernit

receptionem Domini, per agnos enim significatur bonum innocentiae, et bonum innocentiae est unicum quod recipit Dominum, nam absque bono innocentiae non datur amor in Dominum, nec datur charitas erga proximum, nec fides quae vitam in se habet, in genere non bonum in quo Divinum, videantur citata n: 10,021; inde est, quod per hoc facies super altari, significetur quod in genere concernit receptionem Domini in Coelo et in Ecclesia. Cum dicitur Coelum, etiam intelligitur Ecclesia, nam coelum Domini in terris est Ecclesia, et unusquisque in quo est Ecclesia, in illo etiam est coelum, est enim Dominus in illo, et ubi Dominus ibi coelum; etiam Ecclesia unum facit cum coelo, pendet enim unum ab altero nexu indivulso; Verbum est quod conjungit, in Verbo est Dominus, et Dominus est Verbum, Joh: I: 1 seq.

10,132. Agnos filios anni in diem, quod significet bonum innocentiae in omni statu, constat ex significatione agnorum, quod sint bonum innocentiae, de qua sequitur; ex significatione filiorum anni, quod sit quale infantiae, cui tamen vera implantata sunt, de qua etiam sequitur; et ex significatione in diem, quod sit in omni statu, nam per diem significatur status, et per mane diei ac per vesperam ejus, in quibus fiebant holocausta ex agnis, significatur omnis status; quod dies sit status, videatur n: 893. 2788. 3462. 3785. 4850. 7680; et quod vices statuum se habeant sicut vices diei quoad mane, meridiem, vesperam, noctem, et iterum mane, n: 5672. 5962. 6110. 8426. Quod agni sint bonum innocentiae, constat ex locis in Verbo ubi agni nominantur, ut apud Esaiam, „Commorabitur lupus *cum agno*, et pardus *cum haedo* cubabit, et *vitulus* et leo juvenis, et saginatum una; et *puer parvus* ducet ea; ludet *lactens* super foramine viperae, et super speluncam basilisci *ablactatus* manum suam impellet; non corrumpent se in toto monte sanctitatis meae. Et fiet in die illo, radicem Jischaji, [88] qui stans in signum populorum, gentes quaerent; et erit quies Ipsius gloria," XI: 6. 8. 9. 10; describitur hic status pacis et innocentiae in Coelis et in Ecclesia, postquam Dominus in mundum venit; et quia status pacis et innocentiae describitur, memorantur agnus, haedus, et vitulus, tum puer parvus, lactens, et ablactatus, et per omnes illos significatur bonum innocentiae, bo-

num innocentiae intimum per agnum, bonum innocentiae interius per haedum, et bonum innocentiae exterius per vitulum; similiter per puerum, lactentem, et ablactatum; mons sanctitatis est Coelum et Ecclesia ubi bonum innocentiae; gentes sunt qui in illo bono sunt; radix Jischaji [88] est Dominus a quo id bonum; bonum amoris ab Ipso in Ipsum, quod etiam bonum coeleste vocatur, est bonum innocentiae: quod Agnus sit bonum innocentiae in genere, ac in specie bonum innocentiae intimum, constat ex eo, quod primo loco nominatur, tum ex eo, quod Ipse Dominus dicatur Agnus, ut videbitur in sequentibus; quod haedus sit bonum innocentiae interius, videatur n: 3519. 4871; quod Vitulus seu Juvencus sit bonum innocentiae exterius, n: 430. 9391; quod puer sit innocentia, n: 5236; similiter lactens, ablactatus, seu infans, n: 430. 2280. 3183. 3494. 5608; mons sanctitatis quod sit ubi bonum amoris in Dominum, n: 6435. 8758; quod gentes sint qui in illo bono, n: 1416. 6005: quod bonum amoris in Dominum, quod bonum coeleste vocatur, sit bonum innocentiae, constat ex illis qui in coelo intimo sunt, qui quia in illo bono sunt, apparent nudi et sicut infantes, ex causa quia nuditas est innocentia, pariter infantia, videantur citata n: 9277: et n: 3887. 9680. Dicitur quod commorabitur lupus cum agno, quia per lupum significantur qui contra innocentiam, ut quoque apud Eundem, „*Lupus* et *Agnus* pascent simul, non malum facient, nec perdent in toto monte sanctitatis meae," LXV: 25: et apud Lucam, „Dixit Jesus ad discipulos, quos emisit, *ecce mitto vos sicut agnos in medium luporum*," X: 3. Quoniam Dominus cum in mundo quoad Humanum suum fuit Ipsa Innocentia; et quoniam inde omne Innocentiae ab Ipso procedit, ideo Dominus dicitur Agnus, et Agnus Dei; ut apud Esaiam, „*Mitte Agnum Dominatoris terrae* de petra versus desertum ad montem filiae Zionis," XVI: 1. Apud Eundem, „Exactionem sustinuit, et afflictus est, non tamen aperuit os suum, *sicut Agnus ad mactationem ducitur*," LIII: 7. Apud Johannem, „Vidit Johannes Baptista Jesum venientem, dixit, *ecce Agnus Dei* qui tollit peccatum mundi," I: 29. 36. In Apocalypsi, „*Agnus qui in medio throni pascet eos*, ac deducet eos ad vivos fontes aquarum," VII: 17: et alibi, „Hi sunt qui cum mulieribus non

polluti sunt, *hi sunt qui sequuntur Agnum quo vadit;* hi emti sunt de hominibus, *primitiae Deo et Agno,*" XIV: 4; praeter pluries alibi in Apocalypsi, ut Cap: V: 6. 8. 12. 13. Cap: VI: 1. 16. Cap: VII: 9. 10. 14. Cap: XII: 11. Cap: XIII: 8. Cap: XIV: 1. Cap: XV: 3. Cap: XVII: 14. Cap: XIX: 7. 9. Cap: XXI: 9. 14. 22. 23. 27. [89] Cap: XXII: 1. 3. Quia Agni sunt qui in innocentia, ideo Dominus dixit ad Petrum, primum, "*pasce agnos meos*, et postea *pasce oves meas*, et adhuc pasce oves meas," Joh: XXI: 15. 16. 17; agni ibi sunt qui in bono amoris in Dominum, nam hi in bono innocentiae prae reliquis sunt; oves autem qui in bono charitatis erga proximum, et qui in bono fidei. Simile per Agnos significatur apud Esaiam, "Ecce Dominus Jehovih in forti venit, et brachium Ipsius dominatur Ipsi; sicut Pastor gregem suum pascet, *in brachium suum colliget Agnos*, in gremio suo portabit, *lactentes leniter ducet,*" XL: 10. 11; quod haec de Domino dicta sint, patet; quia per agnos intelliguntur qui in amore in Ipsum, ita in bono innocentiae, ideo dicitur quod illos colliget in brachium suum, et portabit in gremio; sunt enim conjuncti Domino per amorem, et amor est conjunctio spiritualis; et ideo quoque additur, quod lactentes leniter ducet, lactentes enim et infantes sunt qui in bono innocentiae, n: 430. 2280. 3183. 3494. Ex his nunc constare potest, quid significant holocausta et sacrificia ex agnis, et cur illa quolibet die fierent, quolibet sabbatho, quolibet novilunio, et quolibet festo, in festo Paschatis singulis diebus; et cur ad festum Paschatis agnus, qui dicebatur agnus Paschalis, comederetur; de quo ita apud Moschen, "Mensis hic vobis caput mensium, primus hic vobis respectu mensium anni; sumetis *pecudem masculum de agnis* vel *de hoedis;* ac sument de sanguine, et dabunt super postes, et super superliminare, et super domus in quibus comedent eam; non comedent de ea crudum, aut coctum in aquis, sed assum igne," Exod: XII: [2. 3. 5. 7.] seq: per festum Paschatis significabatur liberatio eorum, qui recipiunt Dominum amore et fide, a damnatione, n: 9286. 9287 ad 9292; ita qui in bono innocentiae sunt, nam bonum innocentiae est intimum amoris et fidei, et est anima illorum; quapropter dicitur, quod sanguinem ejus darent super postes, superliminare, et domus, nam ubi bonum innocentiae est, illuc

infernum intrare non potest; quod comederent assum igne, erat causa, quia per id significabatur bonum amoris coelestis, quod est bonum amoris in Dominum a Domino. Quia agnus innocentiam significabat, ideo cum impleti fuerunt dies post partum, offerebatur „*Agnus filius anni in holocaustum,* ac filius columbae aut turtur in sacrificium," Levit: XII: 6; per filium columbae et per turturem similiter significabatur innocentia, ac per agnum; per partum in sensu spirituali significatur partus Ecclesiae, qui est boni amoris, non enim alius partus in coelo intelligitur; et per holocaustum et sacrificium ex illis significatur purificatio a malis per bonum innocentiae; nam hoc bonum est in quod Divinum influit, ac per quod purificat. Quod „qui peccaverit per errorem, *offerret agnum* aut *capellam caprarum,* aut *duos turtures*, aut *duos filios columbarum*, in reatum," Levit: V: 1 ad 13, erat causa, quia peccatum per errorem, est peccatum ex ignorantia, et si in ignorantia est innocentia, fit purificatio. De Naziraeo etiam dicitur, quod cum „implevit Naziraeatum suum, *offerret agnum filium anni* in holocaustum, et *agnam filiam anni* in sacrificium peccati, et *arietem unum* in sacrificium eucharisticum, tum calathum azymorum, placentas mixtas oleo, et lagana azymorum uncta oleo," Num: VI: 13. 14. 15; per illa omnia, nempe per agnum, agnam, arietem, panes azymos, placentas, lagana, et oleum, significantur coelestia, hoc est, quae amoris sunt in Dominum a Domino; quod illa a Naziraeo post impletionem dierum naziraeatus sacrificarentur, erat causa quia Naziraeus repraesentabat coelestem hominem, seu Dominum quoad Divinum coeleste; Divinum coeleste est Divinum Domini in coelo intimo; et hoc Divinum est innocentia. Ex his constare potest, quod per agnum significetur bonum innocentiae, nam per omnes bestias, quae sacrificabantur, aliquid Ecclesiae significatum est; quod apprimis constare potest ex eo, quod Ipse Dominus dicatur Agnus, ut constat ex locis supra citatis; et quoque quod illi dicantur Agni, qui Dominum amant, ut apud Esaiam Cap: XL: 10. 11; et apud Johannem Cap: XXI: 15; et quod etiam homines probi dicantur oves, ut Matth: Cap: XV: 21 ad 29. Cap: XXV: 31 ad 41. Cap: XXVI: 31. [90] Joh: X: 1 ad 16. 26 ad 31. Cap: XXI: 16. 17, et alibi; ac homines mali hirci, Matth: XXV: 31. [32.] Sachar:

X: 3. Dan: VIII: 5 ad 11. 25: quod omnes bestiae utiles ac mites significent affectiones et inclinationes bonas; at inutiles et immites affectiones et inclinationes malas, videantur citata n: 9280. Bonum innocentiae significatur non modo per agnum, sed etiam per arietem, et per juvencum, sed cum differentia, quod per agnum significetur bonum innocentiae intimum, per arietem bonum innocentiae interius seu medium, ac per juvencum bonum innocentiae externum; externum, internum, et intimum in unoquovis erit bonum innocentiae, ut homo regeneratus sit, nam bonum innocentiae est ipsa essentia omnis boni: quia hi tres gradus innocentiae significantur per juvencum, arietem et agnum, ideo illi tres offerebantur in sacrificium et in holocaustum, quando repraesentabatur purificatio per id bonum, quod factum in singulis Noviluniis, in Festis, Die primitiarum, cum inaugurabatur Altare, ut patet in Num: Cap: VII: 15. 21. 27. 33 seq: Cap: XXVIII: 1 ad fin: et Cap: XXIX: 1 ad fin: quod Juvencus sit bonum innocentiae externum, videatur n: 9391. 9990; quod aries sit bonum innocentiae internum, n: 10,042. Quid Innocentia, et qualis illa apud infantes, qualis apud simplices qui in ignorantia, et qualis apud sapientes, videantur citata n: 10,021 fin: Quod dicatur, quod agnus, qui offerretur in holocaustum, esset filius anni, significabat quod tunc esset agnus, cum enim excedebat annum, erat ovis; et quia agnus erat sicut infans ovis, per illum significabatur tale bonum quod infantiae est, quod est bonum innocentiae; inde quoque erat, quod agni offerrentur in holocaustum in Primo mense anni, quando Pascha, Exod: XII: 2 seq: Num: XXVIII: 16. 19: in die primitiarum, Num: XXVIII: 26. 27: in die quo motitabant manipulum, Levit: XXIII: 11. 12, nam per primum mensem anni, perque diem primitiarum, et per diem motitationis manipuli, etiam status infantiae, ita status innocentiae, significabatur.

10,133. Juge, quod significet in omni cultu Divino, constat ex significatione jugis, cum de talibus quae sunt cultus Divini, quod sit omne et in omni; agitur enim de purificatione a malis et falsis per bonum innocentiae, nam hoc bonum significatur per agnos, et purificatio a malis et inde falsis per holocaustum ex illis; hoc dicitur juge quia in omni cultu Divino;

ideo etiam bis quovis die, mane et vespere fiebat; et quod fiebat mane et vespere, repraesentabat in genere omnem cultum, et in omni cultu; bonum enim innocentiae erit in omni bono, et inde in omni vero, ut sit bonum et verum, in quibus vita a Divino, ita in omni cultu, nam omnis cultus ex bono amoris et ex veris fidei erit, ut sit cultus: quod omne bonum Ecclesiae et Coeli in se habeat innocentiam, et quod absque ea bonum non sit bonum, ita nec cultus sit cultus, videatur n: 2736. 2780. 6013. 7840. 9262. [91] 7887; et quid innocentia, n: 3994. 4001. 4797. 6236. 6107. 6765. 7902. 9262. 9936, et citata n: 10,021 fin: Quod juge sit omne et in omni, nempe omne cultus, et in omni cultu, est quia involvit tempus; et in coelis, ubi Verbum non intelligitur in sensu naturali, sed in sensu spirituali, non est aliqua notio temporis, sed pro temporibus percipiuntur talia quae sunt status; hic itaque per juge status perpetuus in cultu, ita omne cultus et in omni cultu; similiter per reliqua in Verbo quae involvunt aliquid temporis, ut per heri, hodie, cras, biduum, triduum, per diem, septimanam, mensem et annum, tum per diei et anni tempora, ut per mane, meridiem, vesperam, noctem, per ver, aestatem, autumnum, et hyemem; quapropter ut sensus spiritualis Verbi intelligatur, ex sensu ejus naturali omne quod est temporis rejiciendum est, et quoque quod est loci, ut et omne quod est personae, et pro illis concipiendi sunt status rerum; ex quibus constare potest, quam purum est Verbum in sensu interno, ita quam pure percipitur ab angelis in coelis, consequenter quam eminens angelorum sapientia et intelligentia est prae intelligentia et sapientia hominum, qui solum ex naturali determinato ad maxime finita in mundo et tellure cogitant; quod tempora in coelis sint status, videatur n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3404. 3827. 4814. 4882. 4901. 4916. 6110. 7218. 7381. 8070; et quid status, n: 4850. Ex his patet, quid per holocaustum juge ex agnis significatur; ita quid per juge et jugiter, alibi, ut „quod ignis *jugiter* ardebit super altari;" Levit: VI: 6: quod „*panis jugis* erit super mensa," Num: IV: 7; per ignem ibi et per panem significatur bonum amoris a Domino in Dominum; quod ignis id sit, videatur n: 4906. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324. 7852. 10,055; et quoque panis, n:

2165. 2177. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 9823. 9545; per juge ibi etiam significatur, quod bonum illud erit in omni cultu; et quod ex illo bono sicut a suo igne luceret verum fidei, significatur per „*quod ascendere facerent lucernam jugiter*," Exod: XXVII: 20; quod lucerna sit verum et bonum fidei, videatur n: 9548. 9783.

10,134. Agnum unum facies mane, quod significet remotionem malorum per bonum innocentiae a Domino in statu amoris et lucis inde in interno homine, constat ex significatione facere agnum seu sacrificare illum, quod sit remotio malorum per bonum innocentiae a Domino, de qua sequitur; et ex significatione mane, quod sit status amoris et lucis inde in interno homine, de qua etiam sequitur: quod per facere seu sacrificare agnum, significetur remotio malorum per bonum innocentiae a Domino, est quia per holocausta et sacrificia significata est purificatio a malis et inde falsis, seu quod idem, remotio illorum, ac implantatio boni et veri, et conjunctio eorum a Domino, n: 9990. 9991. 10,022. 10,042. 10,053; quod purificatio a malis sit remotio illorum, videantur citata n: 10,057; quod agnus sit bonum innocentiae, n: 10,132; quod remotio malorum, ac implantatio boni et veri, ac conjunctio eorum fiat per bonum innocentiae a Domino, est quia in omni bono erit innocentia, ut sit bonum; et quod absque illa bonum non sit bonum; est enim innocentia non modo planum, cui inseminantur vera, sed etiam est ipsa essentia boni; quantum itaque homo in innocentia est, tantum bonum fit bonum, et verum a bono vivit, proinde tantum homo fit vivus, et tantum removentur mala apud illum, et quantum ea removentur, tantum bona et vera implantantur et conjunguntur a Domino; inde est quod holocaustum juge factum fuerit per agnos: quod omne bonum Coeli et Ecclesiae in se habeat innocentiam, et quod absque ea bonum non sit bonum, videatur n: 2736. 2780. 6013. 7840. 9262. [9x] 7887: et quid innocentia, n: 3994. 4001. 4797. 5236. 6107. 6765. 7902. 9262. 9936. Quod mane sit status amoris et lucis inde in interno homine, est quia in coelis apud angelos variantur status quoad amorem et inde fidem, sicut in mundo apud homines variantur tempora quoad calorem et simul lucem; tempora illa sunt, ut notum est, mane, meridies, vespera et

nox; inde in Verbo per mane significatur status amoris, per meridiem status lucis in claro, per vesperam status lucis in obscuro, et per noctem seu diluculum status amoris in obscuro; quod tales variationes statuum sint in coelis, videatur n: 5672. 5962. [92] 6110. 7218. 8426; quod mane ibi sit status pacis et innocentiae, ita status amoris in Dominum, n: 2405. 2780. 8426. 8812. 10,114; quod meridies sit status lucis in claro, n: 3708. 5672. 9642; quod vespera sit status lucis in obscuro, n: 3056. 3833. 6110; et quod nox non sit in coelo, sed diluculum, n: 6110, per quod significatur status amoris in obscuro. Quod per mane significetur status amoris et inde lucis *in interno homine*, est quia cum angelus in statu amoris et lucis est, tunc in interno suo homine est; at cum in statu lucis et amoris in obscuro est, tunc in externo est; est enim angelis internum et externum, sed cum in interno sunt, quiescit paene externum, cum autem in externo sunt, in crassiori et obscuriori statu sunt; inde est, quod cum in statu amoris et lucis sunt, in suo interno sint, ita in suo mane; ac cum in statu lucis et amoris in obscuro sunt, in externo sint, ita in sua vespera; inde patet, quod variationes statuum fiant per elevationes versus interiora, ita in sphaeram lucis et caloris coelestis superiorem, proinde propius ad Dominum, et per demissiones versus exteriora in sphaeram lucis et caloris coelestis inferiorem, proinde remotius a Domino: sciendum est, quod interiora sint superiora, ita propiora Domino, et quod exteriora sint inferiora, ita remotiora a Domino; et quod Lux in coelis sit Divinum Verum quod fidei, et Calor in coelis sit Divinum Bonum quod amoris, utrumque procedens a Domino; Dominus enim in Coelo est Sol, a quo omne vitae angelis, et inde omne vitae spiritualis et coelestis homini, videantur citata n: 9548. 9684; et quod interiora sint superiora, ita propiora Domino, n: 2148. 3084. 4599. 5146. 8325. Homo qui regeneratur, et quoque homo qui regeneratus est, etiam variationes status quoad amorem et quoad fidem subit, per elevationes versus interiora, et per demissiones versus exteriora; sed pauci sunt, qui super id reflectere possunt, quia non sciunt quid sit cogitare et velle in interno homine, et in externo, ne quidem quid internus homo, et quid externus; cogitare et velle in interno homine, est in coelo,

nam internus homo ibi est: at cogitare et velle in externo homine, est in mundo, nam externus homo ibi est; quapropter cum homo in amore in Deum est, et in fide inde, tunc in interno est, quia in coelo; cum autem in obscuro est quoad amorem et inde fidem, tunc in externo est, quia in mundo: hi status quoque intelliguntur per mane, meridiem, vesperam, et noctem seu diluculum in Verbo; similiter status Ecclesiae; primus ejus status etiam vocatur mane in Verbo, secundus status meridies, tertius vespera, et quartus seu ultimus nox; sed cum Ecclesia in sua nocte est, in qua est cum non amplius in amore in Deum et in fide, tunc inchoat a diluculo mane apud aliam gentem, ubi Ecclesia nova instauratur; se habet enim Ecclesia in communi sicut homo in particulari, primus ejus status est status innocentiae, ita quoque amoris erga parentes, erga nutricem, et quoque erga socios infantes; alter ejus status est status lucis, cum enim infans puer fit, discit illa quae lucis sunt, hoc est, vera fidei, et credit illa: tertius status est cum incipit amare mundum et amare semet, quod fit cum fit juvenis, et cum cogitat ex se, et quantum hi amores crescunt, tantum decrescit fides, et cum fide charitas erga proximum, et amor in Deum; quartus et ultimus status est, cum non curat illa, et magis cum negat illa: tales status etiam sunt status cujusvis Ecclesiae a suo principio ad finem, primus ejus status etiam est status infantiae, ita quoque innocentiae, proinde amoris in Dominum, hic status ejus vocatur mane; alter status est status lucis; tertius status est status lucis in obscuro, qui est ejus vespera; et quartus status est status nullius amoris et inde nec lucis, qui est ejus nox: quod ita sit, est causa, quia mala crescunt indies, et quantum illa crescunt, tantum inficit sicut contagio unus alterum, imprimis parentes suos liberos: praeter quod mala haereditaria successive condensentur, et sic deriventur. Quod Mane significet statum primum Ecclesiae, et quoque statum amoris, constat apud Danielem, „Dixit unus sanctus, quousque visio haec, juge, et praevaricatio vastans, dixit ad me, *usque ad vesperam mane* bis mille et trecenta; tunc justificabitur sanctum,” VIII: 13. 14; agitur ibi de adventu Domini; vespera est status Ecclesiae ante adventum Ipsius, mane autem est status Ecclesiae primus post adventum, et in supremo sensu est Ipse Dominus; quod

Dominus in supremo sensu sit Mane, est quia est Sol coeli, et sol coeli nunquam occidit, sed semper est Oriens; inde quoque Dominus vocatur oriens, consequenter etiam mane, videatur n: 2405. 2780. 9668. Apud Esaiam, „Ad me clamans e Seir, quid *de nocte*, quid *de nocte*, custos; dixit custos, *venit mane, etiamque nox*," XXI: 11. 12; per custodem in sensu interno intelligitur qui observat status Ecclesiae, et illius mutationes; ita omnis propheta; per noctem intelligitur status ultimus Ecclesiae, per mane status primus ejus; per Seir e quo clamat custos significatur illuminatio gentium quae in tenebris; quod Seir id sit, videatur n: 4240; et quod nox [93] sit status ultimus Ecclesiae, n: 6000; venit mane etiamque nox, significat quod tametsi illuminatio illis qui e nova Ecclesia, usque nox illis qui in veteri. Simile per mane significatur apud Davidem, „*In vespera* pernoctabit fletus, *in mane* cantus," Psalm: L: 6. [94] et apud Esaiam, „*Circa tempus Vesperae* ecce terror, *antequam mane*, non est," XVII: 14. Quia mane significat in sensu supremo Dominum, et inde amorem ab Ipso in Ipsum, ideo manna, quae erat panis coelestis, „*depluebat quovis mane*," Exod: XVI: 8. 12. 13. 21; quod Dominus sit Panis qui descendit de coelo, ita manna, videatur Johan: VI: 33. 35. 48. 50; et quod panis sit amor coelestis, qui est amor a Domino in Dominum, n: 2165. 2177. 3464. 4217. 4735. 5405. 5915. 9545: et quia Dominus est oriens et mane, et quia omne amoris coelestis est ab Ipso, ideo quoque surrexit „*mane die sabbathi*," Marc: XVI: 9; ac ideo quoque dies ante festum Paschatis vocabatur vespera, nam per festum Paschatis significabatur praesentia Domini, ac liberatio fidelium a damnatione ab Illo, n: 7867. 9286. 9287 ad 9292. Qui sensum internum Verbi novit, is scire potest quod involvit, quod Petrus „ter negaverit Dominum, antequam Gallus bis cecinerit," Matth: XXVI: 34. 74. 75. Marc: XIV: 30. 68. 72. Luc: XXII: 34. 60. 61. Johan: XVIII: 27; per Petrum enim repraesentabatur fides Ecclesiae, seu quod idem, Ecclesia quoad fidem; per tempus quando canebat gallus significabatur ultimus status Ecclesiae, quod tempus etiam gallinaceum vocabatur; per trinam negationem significabatur negatio Domini plenaria in fine Ecclesiae; quod Petrus repraesentaverit fidem Ecclesiae, ita Ecclesiam

quoad fidem, videatur Praefat: ad Cap: XVIII Genes: et ad Cap: XXII, tum n: 3750. 4738, et quod illa verba ad Petrum *significaverint* negationem Domini in Ecclesia, cum finis ejus est, n: 6000. 6073 fin: 10,087; Dominus enim negatur, cum non amplius aliqua fides est, et fides non est cum amplius non charitas; quod tria significent plenarium, n: 2788. 4495. 7715. 8347. 9198. 9488. 9489; inde est quod dictum sit, quod ter abnegaturus esset; quod hoc factum sit in diluculo, quando mane venturum erat, constat apud Johannem Cap: XVIII: 28; et quod *gallinaceum* et diluculum sit idem, patet apud Marcum, „Vigilate, non enim scitis quando Dominus domus venturus est; vesperi, an in media nocte, *an in gallinaceo*, an mane," XIII: 35. Ex his nunc constare potest, quid per mane significatur.

10,135. Et agnum alterum facies inter vesperas, quod significet simile in statu lucis et amoris in externo homine, constat ex significatione facere agnum seu sacrificare illum, quod sit remotio a malis per bonum innocentiae a Domino, ut mox supra n: 10,134; et ex significatione inter vesperas, quod sit in statu lucis et amoris in externo homine; per vesperam enim in Verbo significatur status interiorum, cum vera fidei sunt in obscuro et bona amoris in aliquo frigido; nam status amoris et lucis variantur apud angelos, sicut in mundo variantur status temporum diei, quae sunt mane, meridies, vespera, nox seu diluculum, et iterum mane; quando angeli in statu amoris sunt, tunc illis est mane, et tunc apparet illis Dominus ut Sol oriens; quando in statu lucis sunt, tunc illis est meridies, quando autem in statu lucis in obscuro sunt, tunc est illis vespera; et postea cum in statu amoris in obscuro seu in aliquo frigido sunt, tunc est illis nox, seu potius diluculum ante mane; tales status angelis succedunt continue, et per illos perficiuntur continue; sed variationes illae non existunt ex Sole ibi, ejus ortu et occasu, sed ex statu interiorum ipsorum angelorum; desiderant enim illi sicut homines jam esse in internis suis, jam in externis; cum in internis sunt, tunc in statu amoris et inde lucis in claro sunt, et cum in externis, tunc in statu amoris et inde lucis in obscuro sunt, nam externum tale est respective ad internum; inde origo variationum status angelorum est: quod tales illis status, et

tales variationes sint, est quia Sol coeli, qui ibi est Dominus, est Ipse Divinus amor; quapropter calor qui inde procedit, est bonum amoris, et lux quae inde est verum fidei; nam omnia, quae ab illo Sole procedunt, sunt viva, et non sicut illa quae a sole mundi, quae sunt mortua: inde constare potest quid coelestis calor, et quid coelestis Lux; et unde est quod per calorem, flammam, et ignem in Verbo significetur bonum amoris, ac per lucem et splendorem ejus verum fidei, et quod per Solem Ipse Dominus quoad Divinum amorem: quod Dominus in coelis sit Sol, videatur n: 3636. 3643. 4321 fin: 5097. 7078. 7083. 7171. 7173. 8812; quod calor inde sit bonum amoris, n: 3338. 3339. 3636. 3693. 4018. 5215. [95] 6032. 6314; et quod lux ex illo sole sit Divinum Verum, ex quo fides, intelligentia et sapientia, citata n: 9548. 9684. Ex his nunc constare potest, quid per mane, et quid per vesperam significatur. Sed sciatur, quod hic mane involvat etiam meridiem, et quod vespera etiam diluculum; cum enim in Verbo dicitur mane et vespera, tunc intelligitur totus dies, ita per mane etiam meridies, et per vesperam etiam nox seu diluculum; inde est quod per mane hic significetur status amoris, et quoque lucis in claro, et per vesperam status lucis, et quoque amoris in obscuro, seu in externo homine. Quod per inter vesperas non intelligatur tempus inter vesperam unius diei et vesperam alterius diei, sed tempus inter vesperam et mane, ita inclusive nox seu diluculum, patet ex eo, quod holocaustum juge ex agno non solum factum sit vesperi, sed etiam mane: inde constare potest, quod simile per inter vesperas significetur alibi, ut quod facerent Paesach *inter vesperas*, Exod: XII: 6. Num: IX: 5. 11; quod etiam explicatur alibi his verbis, „*Sacrificabis Paesach in vespera,* cum occiderit Sol, tempore stato exitus ex Aegypto; deinde coques et comedes in loco quem elegerit Jehovah Deus tuus, et *respicies mane,* et ibis in tentoria tua," Deut: XVI: 6. 7. Quod vespera in genere significet statum lucis in obscuro, constat apud Jeremiam, „Surgite et ascendamus in meridie; vae vobis, quia abit dies, quia *inclinatae sunt umbrae vesperae;* surgite, ascendamus *in nocte*, et perdamus palatia," VI: 4. 5; ibi Vespera et Nox significant ultima tempora Ecclesiae, quando omnia fidei et amoris destructa sunt. Apud Sachariam, „Erit dies

unus, qui notus Jehovae, *quum circa tempus vesperae erit lux:* in die illo exibunt aquae vivae ex Hierosolyma, et Jehovah erit in Regem super totam terram," XIV: [7.] 8. 9; ibi de adventu Domini; finis Ecclesiae est tempus vesperae; Lux est Dominus quoad Divinum Verum. Similiter apud Danielem, „Unus Sanctus dixit ad me, *usque ad vesperam, mane*, bis mille trecenta," VIII: 13. [14.]

10,136. Et decima similae mixtae oleo tuso, quadrans hinis, quod significet bonum spirituale ex coelesti quantum ad conjunctionem, constat ex significatione decimae ephae, quod sit quantum satis, et quantum ad usus; de qua n: 8468. 8540. 9757; ex significatione similae, quod sit verum ex bono, de qua n: 9995, hic verum ex bono coelesti, quod verum vocatur bonum spirituale; ex significatione olei, quod sit bonum coeleste, de qua n: 886. 3728. 4582. 4638. 9474. 9780; ex significatione quadrantis hinis, quod sit quantum ad conjunctionem, nam per quatuor significatur conjunctio, n: 9601. 9674; inde quadrans seu quarta pars est quantum satis ad illam: epha et hin erant mensurae, et per mensuras significatur quantitas rei de qua agitur; per epham, quae erat mensura similae, tritici et hordei, quantitas boni, et per hinem, quae erat mensura vini et olei, quantitas veri; quod decima ephae sit quae intelligitur, constat ex Levit: Cap: VI: 13, et alibi. Inde patet, quod per decimam similae mixtae oleo tuso quadrantis hinis, significetur bonum spirituale ex coelesti quantum ad conjunctionem. Quid spirituale et quid coeleste, videantur loca citata n: 9277.

10,137. Et libamen quadrantis hinis vini, quod significet verum spirituale quantum ad conjunctionem, constat ex significatione vini, quod sit verum, de qua n: 1071. 1798. 6377, hic verum spirituale correspondens bono spirituali ex coelesti, quod per similam mixtam oleo, de qua mox supra n: 10,136, significatur; nam in Verbo ubi agitur de bono etiam agitur de vero, et quidem de vero ejusdem generis ex quo bonum, ex causa quia omnia et singula in coelo, et quoque in mundo, se referunt ad bonum et ad verum, et ad utrumque ut sint aliquid, nam bonum absque vero non est bonum, et verum absque bono non est verum, videantur citata n: 9263. 9314; inde est, quod,

cum offerebatur minchah, quae erat panis, offerretur etiam libamen quod erat vinum; similiter in Sancta Coena; inde est, quod per libamen vini hic intelligatur verum correspondens bono quod per mincham, de qua mox supra, significatur; et ex significatione quadrantis hinis, quod sit quantum satis ad conjunctionem, de qua mox supra n: 10,136. Quisque videre potest, quod per mincham, quae erat panis, et per libamen, quod erat vinum, non mere panis et vinum intelligatur, sed quod aliquid Ecclesiae et coeli, ita spiritualia et coelestia, quae sunt Coeli et Ecclesiae; ad quid alioquin fuisset, super ignem altaris mittere panem et vinum, an hoc gratum fuisset Jehovae, seu an hoc Ipsi odor quietis, ut dicitur; et an hoc potuisset expiare hominem: qui sancte cogitat de Verbo, non cogitare potest, quod tale terrestre beneplaceret Jehovae, nisi altius et interius Divinum inesset; qui credit quod Verbum Divinum sit et spirituale ubivis, credere omnino debet, quod in singulis ibi lateat arcanum coeli: sed quod hactenus non notum fuerit ubinam id arcanum latet, est causa, quia non notum fuit quod sensus internus, qui spiritualis et Divinus, sit in singulis ibi; et quod angeli sint apud unumquemvis hominem, qui percipiunt cogitata ejus, et Verbum, cum ab illo legitur, spiritualiter capiunt, et quod per illos a Domino sanctum tunc influat, et sic quod per illos conjunctio coeli sit cum homine, proinde conjunctio Domini per coelos cum illo; ob illam causam tale Verbum homini datum est, per quod ita prospici potest ejus saluti a Domino; et non aliter. Quod minchah quae panis, significet bonum amoris, et quod libamen, quod vinum, significet bonum fidei, et quod ita percipiantur ab angelis, constare potest ab omnibus illis quae de minchah et de libamine memorantur in Verbo; ut apud Joëlem, „*Excisa est minchah et Libamen e domo Jehovae;* luxerunt sacerdotes ministri Jehovae, devastatus est ager, luxit terra, quia devastatum est frumentum, exaruit mustum, languet oleum, vitis exaruit, et ficus languet; ejulate ministri Jehovae, *quia prohibita est e domo Dei nostri minchah et libamen;* quia propinquus est dies Jehovae, et sicut devastatio a Schaddai venit," I: 9 ad 15; agitur ibi de ultimo tempore Ecclesiae, quando ibi non amplius est bonum amoris et verum fidei, quod significatur per quod propinquus dies Jehovae, et sicut devastatio a

Schaddai venit; inde patet quod per mincham et libamen, quae excisa e domo Jehovae, per agrum qui devastatus, per terram quae luget, per frumentum quod etiam devastatum, per mustum quod exaruit, per oleum quod languet, et quod per vitem et ficum, significentur talia quae sunt Ecclesiae et Coeli; quid autem significant docet sensus internus; inde patet, quod per agrum significetur Ecclesia quoad receptionem veri, videatur n: 3766. 4982. 7502. 7571. 9295; per terram Ecclesia quoad bonum, citata n: 9325; per frumentum omne bonum Ecclesiae, n: 5295. 5410. 5959; per mustum omne verum Ecclesiae, n: 3580; per oleum bonum amoris, n: 4582. 4638. 9780; per vitem bonum Ecclesiae spiritualis interius, n: 5113. 6376. 9277; per ficum bonum exterius, n: 217. 4231. 5113; inde patet, quod minchah et libamen sint cultus ex bono amoris et ex bono fidei. Apud Malachiam, „*Mincham non acceptabo* e manibus vestris; nam ab ortu solis usque ad occasum ejus magnum Nomen Jehovae inter gentes; et in omni loco suffitus allatus Nomini meo, et *minchah munda*," I: 10. 11; quod nec ibi per mincham intelligatur minchah, nec per suffitum suffitus, patet, nam agitur de Ecclesia apud gentes, apud quas tamen non minchah; dicitur enim, ab ortu solis ad occasum ejus magnum Nomen Jehovae inter gentes, et in omni loco minchah munda et suffitus; quod suffitus sit adoratio ex bono fidei, videatur n: 9475. Similiter apud Davidem, „Acceptae sunt preces meae, *Suffitus coram Te*, sublatio manuum mearum, *minchah vesperae*," Psalm: CXLI: 2; minchah vesperae est bonum amoris in externo homine. Apud Esaiam, „Incaluistis in diis sub omni arbore viridi, *etiam illis effudisti Libamen*; ascendere fecisti munus, *offers munus regi in oleo*; et multiplicas aromata tua; ac humilias te ad infernum," LVII: 6. 9; agitur ibi de cultu ex malis et falsis quae ab inferno; dii in sensu interno sunt falsa, nam qui coluerunt alios deos, quidem nomine vocabant illos, sed usque erant falsa ex malis quae colebant; quod dii alieni in Verbo sint falsa, videatur n: 4402 fin: 8941; arbor viridis est omne perceptivum, cognitivum et confirmativum falsi, n: 2722. 2972. 4552. 7692; viride est sensitivum, n: 7691; incalescere est ardor cultus, ignis enim, ex quo incalescentia, est amor in utroque sensu, n: 5215. 6832.

7575; effundere libamen est cultus ex falsis mali; offerre munus regi in oleo, est colere satanam ex malis, munus in oleo est minchah; multiplicare aromata est multiplicare suffitus, per quos significantur adorationes, n: 9475; quare etiam dicitur, quod humiliet se ad infernum: ex his constare potest, quod minchah, quae erat panis, et libamen, quod erat vinum, significent talia quae sunt Ecclesiae et Coeli, nempe cibum et potum coelestem, similia quae Panis et Vinum in Sancta Coena; ob causam supra dictam, ut Coelum se conjungat cum homine per Verbum, consequenter Dominus per coelum mediante Verbo; cum Divinum Verbi in talibus consistit, tunc id non solum nutrit mentes humanas, sed etiam mentes angelicas, et facit ut Coelum et Mundus unum sint. Ex his constare quoque potest, quod omnia et singula, quae de Minchah et Libamine, seu de Pane et Vino, in Verbo dicta et mandata sunt, intus in se contineant Divina arcana; sicut quod minchah esset similago, super quam oleum, et quoque thus, et quod omnino saliretur, et quod esset azyma seu infermentata; quodque alia ratio compositionis ejus esset, cum sacrificabatur Agnus, alia cum Aries, alia cum Juvencus, et quoque alia in sacrificiis reatus et peccati, quam in sacrificiis reliquis; similiter alia ratio vini in libamine; nisi singula involvissent arcana coeli, nequaquam talia applicate ad varia cultus mandata fuissent. Ut haec varia sub unum intuitum sistantur, licet offerre illa in suo ordine, „In sacrificiis et holocaustis eucharisticis erat pro *unoquovis Agno* minchah *ex una decima ephae similaginis* mixtae *quarta hinis olei;* et vinum in libamen *quarta hinis*. Pro *unoquovis Ariete* erat minchah *ex duabus decimis similaginis*, et *tertia hinis olei;* ex vino in libamen *tertia hinis*. Pro *unoquovis Juvenco* erat minchah *ex tribus decimis similaginis* mixtae oleo, *dimidio hinis*, et ex vino in libamen *dimidium hinis*," Num: XV: 4 ad 12. Cap: XXVIII: 10. 11. 12. 20. 21. 28. 29. Cap: XXIX: 3. 4. 9. 10. 14. 15. 18. 21. 24. 27. 30. 33. 37; quod pro agno alia ratio quantitatis similaginis, olei, et vini esset, quam pro Ariete et Juvenco, erat causa, quia agnus significabat bonum innocentiae intimum, aries bonum innocentiae medium, et juvencus bonum innocentiae ultimum seu externum; sunt enim tres coeli, intimum, medium, et ultimum, inde quoque tres gradus boni

innocentiae sunt; ejus crescentia a primo ad ultimum per crescentem rationem similaginis, olei, et vini, significatur: sciendum est, quod bonum innocentiae sit ipsa anima coeli, quia id bonum est solum receptivum amoris, charitatis, et fidei, quae faciunt coelos: quod agnus sit bonum innocentiae intimum, videatur n: 3994. 10,132; quod aries sit bonum innocentiae medium seu interius, n: 10,042; et quod juvencus sit bonum innocentiae ultimum seu externum, n: 9391. 9990. In sacrificiis autem pro confessione, „*erat minchah ex placentis azymis mixtis oleo, ex laganis azymis unctis oleo, ex similagine bullata placentae mixtae oleo; praeter placentas panis fermentatas*," Levit: VII: 11. 12: et in sacrificiis reatus ac peccati, erat minchah „*ex decima ephae similaginis*, sed *non oleum* et *thus* super illam," Levit: V: 11; quod non oleum et thus super mincham sacrificii peccati et reatus daretur, erat causa quia per oleum significatur bonum amoris, et per thus verum illius boni, et per sacrificium peccati et reatus significatur purificatio et expiatio a malis et inde falsis, quae ideo non cum bono et inde vero commiscenda erant. Praeterea de Minchah Aharonis et filiorum ejus die quo ungerentur, videatur Levit: VI: 13. 14. 15: de „Minchah primitiarum messis," Levit: II: 14. 15. Cap: XXIII: 10. 12. 13. 17: de „Minchah Naziraei," Num: VI: de Minchah Zelotypiae, Num: V: deque „Minchah mundati a lepra," Levit: XIV: deque „Minchah cocta in Clibano; de Minchah sartaginis; et de Minchah cacabi," Levit: II: 3. 4. 5. 6. 7: quod „nullum fermentum erit in Minchah, nec ullum mel; et quod minchah omnino saliretur," ibid: Vers: 10. 11. 13; quod non fermentum et mel esset in minchah, erat causa quia fermentum in sensu spirituali est falsum ex malo, et mel jucundum externum ita commixtum cum jucundo amoris mundi, per quod etiam fermentant bona et vera coelestia, et sic dissipantur: et quod omnino saliretur, erat causa quia sal significabat verum desiderans bonum, ita conjungens utrumque: quod fermentum sit falsum ex malo, videatur n: 2342. 7906. 8051. 9992; quod mel sit jucundum externum, ita amoris in utroque sensu, n: 5620; et quod sal sit verum desiderans bonum, n: 9207.

10,138. Agno primo, quod significet haec in interno bo-

mine, constat ex significatione agni primi, seu quod fiebat holocaustum in mane, quod sit bonum innocentiae in interno homine, de qua supra n: 10,134.

10,139. Et agnum secundum facies inter vesperas, quod significet remotionem malorum per bonum innocentiae a Domino in statu amoris et lucis inde in externo homine, constat ex illis quae supra n: 10,135 explicata sunt, ubi similia.

10,140. Secundum mincham matutinam, et secundum libamen ejus facies illi, quod significet bonum spirituale ex coelesti, et ejus verum quantum ad conjunctionem, constat ex significatione minchae matutinae, seu minchae pro agno secundo, quod sit bonum spirituale ex coelesti et ejus verum quantum ad conjunctionem, de qua etiam supra n: 10,136. 10,137.

10,141. Ad odorem quietis, quod significet perceptivum pacis, constat ex significatione odoris quietis, quod sit perceptivum pacis, de qua n: 10,054.

10,142. Ignitum Jehovae, quod significet ex Divino amore Domini, constat ex illis quae etiam supra n: 10,055, dicta et ostensa sunt.

10,143. Holocaustum juge, quod significet omnem cultum Divinum in genere, constat ex significatione holocausti, quod sit cultus Divinus, de qua sequitur; et ex significatione jugis, quod sit omne et in omni, de qua supra n: 10,133; inde per holocaustum juge significatur omnis cultus Divinus in genere, et cum intelligitur agnus, ex quo holocaustum, per quem significatur bonum innocentiae, significatur etiam in omni cultu; nam omnis cultus, qui vere cultus, erit ex veris fidei et bonis amoris, et in omni bono amoris, et inde in omni vero fidei, erit bonum innocentiae, n: 10,133; inde est quod per holocaustum juge etiam significetur in omni cultu. Quod holocaustum sit cultus Divinus, est quia holocausta et sacrificia erant principalia cultus repraesentativi apud gentem Israëliticam et Judaicam, et omnia ad suum principale se referunt, et inde denominantur: quod principale cultus apud illam gentem constiterit in sacrificiis et holocaustis, et quod inde per illa significetur omne cultus in genere, videatur n: 922. 1343. 2180. 6905. 8680. 8936. 10,042. [96] Sed quid cultus Divinus, qui significatur per sacrificia et holocausta, paucis dicetur; per sacrificia et holo-

causta in specie significata est purificatio a malis et falsis, et tunc implantatio boni et veri, ac conjunctio utriusque, ita regeneratio, videatur n: 10,022. 10,053. 10,057; homo, qui in his est, in genuino cultu est, nam purificatio a malis et falsis, est desistere ab illis, ac fugere et aversari illa; et implantatio boni et veri est cogitare et velle bonum et verum, ac loqui et facere illa; ac conjunctio utriusque est vivere ex illis; nam cum bonum et verum conjuncta sunt apud hominem, tunc ei voluntas est nova et intellectus novus, proinde vita nova; cum homo talis est, tunc in omni opere quod agit, est cultus Divinus, spectat enim homo tunc Divinum in omni, id veneratur, idque amat, proinde id colit: quod hoc sit genuinus cultus Divinus, illi non sciunt qui omnem cultum ponunt in adoratione et in precibus, ita in talibus quae oris et cogitationis sunt, et non in talibus quae sunt operis ex bono amoris et ex bono fidei; cum tamen Dominus nihil aliud spectat apud hominem, qui in adoratione et in precibus est, quam ejus cor, hoc est, ejus interiora, qualia sunt quoad amorem et inde fidem; quapropter si haec non intus sunt in adoratione et in precibus, non est anima et vita in illis, sed est externum, quale est assentatorum et simulatorum, qui quod nec placeant sapienti in mundo, notum est: verbo facere secundum praecepta Domini, est vere cultus Ipsius, imo est vere amor et vere fides; quod etiam constare potest unicuique qui expendit; qui enim amat aliquem, et qui credit alicui, ei nihil optatius est, quam velle et facere quod alter vult et cogitat, solum enim desiderat nosse ejus voluntatem et cogitationem, ita ejus beneplacitum; aliter qui non amat, nec credit: similiter se habet cum amore in Deum, quod etiam Dominus docet apud Johannem, „*Qui habet praecepta mea, et facit illa, ille est qui amat Me: qui vero non amat Me, verba mea non servat,*" XIV: 21. 24: et alibi apud Eundem, „*Si mandata mea servaveritis, manebitis in amore meo; mandatum meum est, ut ametis vos invicem,*" XV: 10. 12. Quod cultus externus absque illo interno non sit cultus, etiam significatur per ea quae de holocaustis et sacrificiis dicuntur apud Jeremiam, „Non loquutus sum cum patribus vestris super verbis holocausti et sacrificii, sed verbum hoc praecepi iis, dicendo, *obedite voci meae,* et ero vobis in Deum," VII: 21. 22. 23. [97]

Apud Hoscheam, „*Misericordiam volo*, et *non sacrificium*, et *cognitiones Dei prae holocaustis*," VI: 6. Apud Micham, „Num praeveniam Jehovam holocaustis, num complacebit Jehovah in millibus arietum; indicavit tibi quid bonum, et quid Jehovah requirit a te, *tantum facere judicium*, et *amare misericordiam*, et humiliare se, *ambulando cum Deo tuo*," VI: 6. 7. 8. In Libro 1 Schemuelis, „Num complacentia Jehovae in holocaustis et sacrificiis, *ecce obtemperare prae sacrificio bonum*, [98] *obedientia prae adipe arietum*," XV: 22. Quod ipsissimus cultus Domini consistat in vita charitatis, et non in vita pietatis absque illa, videatur n: 8252 ad 8257.

10,144. In generationes vestras, quod significet perpetuum in Ecclesia, constat ex significatione generationum, cum de filiis Israëlis, quod sit succedens in Ecclesia, nam per filios Israëlis significatur Ecclesia, et per generationes successivum ejus: per generationes etiam significantur generationes spirituales quae sunt fidei et amoris, ita quae sunt Ecclesiae; et per in generationes etiam significatur perpetuum, ita quoque successivum: quod per filios Israëlis significetur Ecclesia, videantur citata n: 9340; quod per generationes significentur illa quae fidei et amoris, n: 2020. 2584. 6239; quod perpetuum et aeternum, n: 9789; ita quod successivum, n: 9845.

10,145. Ad ostium tentorii, quod significet conjunctionem boni et veri, constat ex significatione ostii tentorii, quod sit conjunctio boni et veri, de qua n: 10,001. 10,025.

10,146. Coram Jehovah, quod significet a Domino, constat ex eo quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videantur citata n: 9373; quod coram Jehovah sit a Domino, est quia coram significat praesentiam, et praesentia Domini est quantum recipitur bonum quod amoris et verum quod fidei ab Ipso; inde est quod coram Domino sit a Domino: Dominus quidem praesens est apud unumquemvis hominem, sed aliter praesens est apud bonos quam apud malos; apud bonos est praesens in singulis quae cogitant ex veris fidei, et quae volunt ex bono amoris; et ita praesens ut Ipse sit fides, et Ipse sit amor illis; proinde est apud illos sicut habitans, secundum Ipsius Domini verba apud Johannem, „*Spiritus veritatis apud vos manebit, et in vobis erit; et cognoscetis quod Ego in Patre meo, et vos in*

Me, et Ego in vobis; qui habet praecepta mea, et facit ea, ille est qui amat Me, ad illum veniemus, et mansionem apud illum faciemus," [XIV:] 17. 18. 20. 21. 23. At apud malos Dominus non est praesens in singulis, quia illis non fides nec charitas, sed praesens est in communi, per quam praesentiam illis est facultas cogitandi et volendi, et quoque recipiendi fidem et charitatem, sed quantum desistunt a malis; quantum vero ab his non desistunt, tantum apparet absens; gradus absentiae Ipsius sunt secundum absentiam veri et boni fidei et amoris: inde est, quod qui in coelo sunt, in praesentia Domini sint, at qui in inferno, in Ipsius absentia. Sed usque res ita se habet, Dominus non est absens ab homine, sed homo est absens a Domino, spectat enim homo, qui in malis est, retro ab Ipso; et quae tunc ei ante oculos sunt, ei praesentia sunt secundum affinitates malorum in quibus est: in altera enim vita non est spatium, sed modo apparentia spatii secundum affinitates cogitationum et affectionum: se habent illa paene sicut praesentia Solis mundi quoad lucem et quoad calorem; sol aeque praesens est omni tempore; sed cum tellus se avertit a sole, tunc perit lux, et subit umbra, primum umbra vesperae, et dein umbra noctis; et cum tellus non spectat directe ad solem, sed oblique, ut fit tempore hyemis, tunc perit calor, et subit frigus, ac inde torpescunt et emoriuntur omnia terrae; hoc quoque vocatur absentia solis, cum tamen est absentia telluris a sole, non quoad spatium, sed quoad statum lucis et caloris: haec dicta sunt illustrationis causa.

10,147. Ubi conveniam vobis ad loquendum ad te, quod significet praesentiam et influxum Ipsius, constat ex significatione convenire ad loquendum, quod sit praesentia et influxus; convenire enim est praesentia, et loqui, cum de Jehovah, hoc est, Domino, est influxus; quod loqui sit influxus, videatur n: 2951. 5481. 5797. 7270: quid praesentia Domini, supra n: 10,146, dictum est; quid autem influxus Ipsius, videantur loca citata n: 9223. 9276. 9682.

10,148. *Et conveniam ibi filiis Israëlis*, quod significet praesentiam Domini in Ecclesia, constat ex significatione convenire, quod sit praesentia, ut nunc supra n: 10,147; et ex

repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua n: 9340.

10,149. Et sanctificabitur in gloria mea, quod significet receptivum Divini Veri a Domino, constat ex significatione sanctificari, quod sit receptivum Divini a Domino, de qua sequitur; et ex significatione gloriae, quod sit Divinum Verum, de qua n: 4809. 5922. 8427. 9429. [99] Quod sanctificari sit receptivum Divini a Domino, est quia solus Dominus est sanctus, et inde omne sanctum est ab Ipso, n: 9229; et quia Divinum Verum procedens ab Ipso est quod in Verbo intelligitur per sanctum, n: 9818: hic autem, ubi agitur de filiis Israëlis, de Holocaustis et Sacrificiis, de Tentorio conventus, et de Altari, per sanctum et per sanctificari significatur repraesentativum ejus, ex causa, quia apud gentem Israëliticam et Judaicam omnia erant repraesentativa interiorum Ecclesiae, quae sunt fidei et amoris a Domino in Dominum, erat enim Ecclesia apud illam gentem instituta Ecclesia repraesentativa; inde externa omnia significabant et repraesentabant talia quae sensus internus docet, propter id illa vocabantur sancta, sicut Altare, Ignis super illo, Holocaustum, Adeps, Sanguis; Tentorium conventus; mensa ibi ubi panes facierum, mensa suffitus, Candelabrum, et vasa illorum omnia; imprimis Arca in qua Testimonium; et praeterea panes, placentae, lagana, quae vocabantur Minchah, Oleum, Thus; etiam Vestes Aharonis, sicut Ephodum, Pallium, Tunica, Cidaris, imprimis Pectorale, et quoque ipse Aharon vocabatur sanctus; ut et filii Israëlis: sed omnia illa non erant sancta aliunde, quam quod repraesentarent, et sic significarent sancta, hoc est, Divina quae a Domino, nam haec solum sancta sunt. Qui in externis est absque internis, credit quod talia sancta fuerint non repraesentative sed essentialiter, postquam initiata fuerunt; sed prorsus falluntur; si illa colunt ut sancta essentialiter, tunc colunt terrestria, nec procul absunt ab illis qui colunt lapides et ligna, sicut idololatrae; at qui colunt illa quae repraesentantur aut significantur, quae sunt sancta Divina, illi in genuino cultu sunt, nam illis externa sunt modo causae mediae ad cogitandum de talibus, et ad volendum talia, quae essentialia Ecclesiae sunt, quae, ut supra dictum est, sunt illa quae fidei et amoris a Domino in Dominum. Similiter se habet

hodie cum Sancta Coena, qui, cum frequentant illam, non cogitant ex fide de Domino, Ipsius amore erga genus humanum, et de renovatione vitae secundum praecepta Ipsius, ibi colunt solum panem et vinum, et non Dominum, et externa credunt sancta, quae tamen non sancta sunt in se, sed ex illis quae significant, panis enim ibi significat Dominum quoad bonum amoris, et vinum Dominum quoad verum fidei, et simul receptivum ab homine, quae bina sunt ipsa essentialia Ecclesiae, ita ipsa essentialia cultus, videantur n: 4211. 4217. 4735. 6135. 6789. 7850. 8682. 9003. 9127. 10,040. Ex his nunc constare potest, quid in Verbo significatur per sanctum, et per sanctificari.

10,150. Et sanctificabo Tentorium conventus, quod significet receptivum Domini in coelis inferioribus, constat ex significatione sanctificare, quod sit receptivum Divini Domini, de qua mox supra n: 10,149; et ex significatione Tentorii conventus, quod sint coeli, de qua n: 3478. 9457. 9481. 9485. 9963; quod sint coeli inferiores, est quia per altare significantur coeli superiores, videatur mox infra n: 10,151. Quid coeli inferiores et coeli superiores, hic paucis dicetur; coeli distincti sunt in duo Regna, Coeleste et Spirituale; Regnum coeleste facit coelos superiores, et Regnum spirituale coelos inferiores; bonum essentiale Regni coelestis est bonum amoris in Dominum, et bonum amoris mutui; at bonum essentiale Regni spiritualis est bonum charitatis erga proximum, et bonum fidei: haec Regna inter se differunt sicut Intellectuale et Voluntarium apud hominem regeneratum, in genere sicut bonum et verum, sed qualis illa differentia est, constare potest ex illis quae de binis illis Regnis in locis citatis n: 9277; tum n: 9543. 9688. 9992. 10,005. 10,068, ostensa sunt: Voluntarium etiam est intimum hominis, nam id est ipse homo; intellectuale autem est adjacens et inserviens, ita est exterius: quod interius est etiam dicitur superius, et quod est exterius dicitur inferius: quod Regnum coeleste correspondeat Voluntario, et Regnum spirituale Intellectuali apud hominem regeneratum, videatur n: 9835. Ex his patet, quid intelligitur per coelos inferiores, et quid per coelos superiores.

10,151. Et altare, quod significet receptivum Divini a

Domino in coelis superioribus, constat ex significatione sanctificare, quod sit receptivum Divini a Domino, de qua supra n: 10,149; et ex significatione altaris, quod sit repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum, de qua n: 9964, hic quoad Divinum Bonum procedens ab Ipso in coelis, ubi id recipitur, ita in coelis superioribus, nam ibi recipitur Dominus quoad Divinum Bonum; in coelis autem inferioribus recipitur Dominus quoad Divinum Verum, secundum illa quae mox supra n: 10,150, ostensa sunt. Sciendum est, quod quicquid repraesentabat Ipsum Dominum, hoc etiam repraesentaverit Coelum, nam Divinum procedens a Domino receptum ab angelis facit coelum; ipsi angeli quoad eorum proprium non faciunt coelum, sed quoad Divinum quod recipiunt a Domino: quod ita sit, constare potest ex eo, quod quilibet eorum ibi agnoscat, credat, et quoque percipiat, quod nihil boni ab ipsis sit, sed a Domino; et quod quicquid ab ipsis, non sit bonum; ita prorsus secundum doctrinale Ecclesiae, quod omne bonum desuper veniat; quia ita, sequitur, quod Divinum Domini sit, quod facit vitam coelestem apud illos, proinde quod facit coelum: inde constare potest, quomodo intelligendum, quod Dominus sit omne in omnibus coeli; tum quod Dominus habitet ibi in suo; ut et quod per angelum in Verbo significetur aliquid Domini, de quibus in praecedentibus passim actum est. Similiter se habet cum Ecclesia: homines ibi quoad eorum proprium non faciunt Ecclesiam, sed quoad Divinum quod recipiunt a Domino; nam quilibet ibi qui non agnoscit et credit, quod omne bonum amoris et verum fidei sit a Deo, non est ab Ecclesia; vult enim amare Deum a se, et credere in Deum a se, quod tamen nemo potest; inde quoque patet, quod Divinum Domini faciat Ecclesiam, sicut facit coelum; est quoque Ecclesia coelum Domini in terris; inde quoque Dominus in Ecclesia est omne in omnibus, sicut in coelo, et habitat ibi in suo apud homines, sicut apud angelos in coelo; etiam homines Ecclesiae, qui ita recipiunt Divinum Domini amore et fide, fiunt angeli coeli post vitam in mundo; et non alii. Quod Divinum Domini faciat Regnum Ipsius apud hominem, hoc est, Coelum et Ecclesiam apud illum, etiam docet Dominus apud Johannem, „Spiritus veritatis apud vos manebit, et *in vobis erit;* et cognoscetis quod Ego in Patre, et *vos in*

Me, et *Ego in vobis*," XIV: [17.] 20; spiritus veritatis est Divinum Verum procedens a Domino, de quo dicitur quod id manebit in vobis; et dein quod Ipse in Patre, et illi in Ipso, et Ipse in illis, quibus significatur quod erunt in Divino Domini et Divinum Domini in illis; quod Divinum Humanum sit quod ibi intelligitur, patet: et alibi apud Eundem, „*Manete in Me, etiam Ego in vobis;* quemadmodum palmes non potest fructum ferre a seipso, nisi manserit in vite; ita neque vos nisi in Me manseritis; qui *manet in Me*, *et Ego in illo*, hic fert fructum multum; *quia sine Me non potestis facere quicquam*," XV: 4. [5.]

10,152. Et Aharonem et filios ejus ad fungendum sacerdotio Mihi, quod significet repraesentativum Domini in utrisque quoad opus salvationis, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad bonum coeleste, de qua n: 9806. 9946. [56] 10,068; et ex repraesentatione filiorum Aharonis, quod sint Dominus quoad bonum spirituale, de qua n: 10,017. 10,068, ita in coelis utrisque, tam superioribus quam inferioribus; nam sive dicas bonum coeleste, sive Regnum coeleste, sive coelos superiores, idem est; et quoque sive dicas bonum spirituale, sive Regnum spirituale, sive coelos inferiores, idem est; de coelis superioribus et inferioribus videantur quae mox supra n: 10,150. 10,151, dicta sunt; et ex repraesentatione sacerdotii, quod sit opus salvationis Domini, de qua n: 9809. 10,017: inde patet, quod per sanctificare Aharonem et filios ejus ad fungendum sacerdotio Jehovae, significetur repraesentativum Domini in coelis utrisque quoad opus salvationis. Licet adhuc aliqua de opere salvationis Domini dicere; notum est in Ecclesia, quod Dominus sit Salvator et Redemptor generis humani, sed paucis notum est, quomodo id intelligendum est: qui in externis Ecclesiae sunt, credunt quod Dominus mundum, hoc est, Genus humanum redemerit per sanguinem suum, per quem intelligunt passionem crucis; sed qui in internis Ecclesiae sunt, sciunt quod per sanguinem Domini nemo salvetur, sed per vitam secundum praecepta fidei et charitatis ex Verbo Domini; qui in intimis Ecclesiae sunt, per sanguinem Domini intelligunt Divinum Verum procedens ab Ipso, et per passionem crucis intelligunt ultimum tentationis Domini, per quod prorsus subjugavit inferna, et simul glorificavit Humanum suum, hoc est,

id Divinum fecit; et quod per id redemerit et salvaverit omnes qui se regenerari per vitam secundum praecepta fidei et charitatis ex Verbo Ipsius patiuntur: per sanguinem Domini etiam in sensu interno, secundum quam angeli in coelis percipiunt Verbum, intelligitur Divinum Verum procedens a Domino, videatur n: 4735. 6978.[20] 5476. 7317. 7326. 7850. 9127. 9393.[100] 10.026. 10,033. Sed quomodo salvatus et redemptus est homo a Divino, per quod subjugaverit inferna, ac glorificaverit Humanum suum, nemo scire potest, nisi sciat quod apud unumquemque hominem sint angeli e coelo, ac spiritus ab inferno, et quod nisi illi adsint apud hominem jugiter, homo non possit aliquid cogitare, et aliquid velle; et sic quod homo quoad interiora sua sit vel sub dominio spirituum qui ab inferno, vel sub dominio angelorum e coelo: cum hoc primum notum est, tunc sciri potest, quod nisi Dominus prorsus subjugaverit inferna, et omnia tam ibi, quam in coelis redegerit in ordinem, nemo salvari potuerit; pariter nisi Dominus Humanum suum Divinum fecerit, et per id Sibi acquisiverit Divinam potestatem super inferna et super coelos in aeternum; nam absque Divina potestate nec inferna nec coeli in ordine teneri possunt; potentia enim per quam existit aliquid, erit perpetua ut subsistat, nam subsistentia est perpetua existentia: Ipsum Divinum quod Pater vocatur, absque Divino Humano quod dicitur Filius, id non efficere potuit, quoniam Ipsum Divinum absque Divino Humano non pertingere potest ad hominem, ne quidem ad angelum, cum humanum genus se prorsus removit a Divino; ut factum est in fine temporum, cum amplius nulla fides et nulla charitas, quapropter tunc Dominus in mundum venit, ac restauravit omnia, et hoc ex Humano suo, ac ita salvavit et redemit hominem per fidem et amorem in Dominum a Domino; hos enim Dominus ab infernis et a damnatione aeterna detinere potest, non autem illos qui rejiciunt fidem et amorem ab Ipso in Ipsum, nam hi rejiciunt salvationem et redemtionem. Quod Ipsum Divinum per Divinum Humanum id faciat, constat ex pluribus locis in Verbo, ut ab illis, ubi Divinum Humanum, quod est Filius Dei, vocatur dextra et brachium Jehovae; et ubi dicitur quod Domino omnis potestas in coelis et in terris; quod Dominus dicatur dextra et brachium Jehovae, videatur n: 10,019; et quod Ipsi

omnis potestas in coelis et in terris, n: 10,089: quod Dominus ex Divino Humano subjugaverit inferna, ac redegerit omnia ibi et in coelis in ordinem; et simul tunc glorificaverit Humanum suum, hoc est, Divinum id fecerit, citata n: 9528, et n: 9715. 9809. 9937. 10,019; et quod Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, per Divinum Humanum id effecerit, patet apud Johannem; „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; *omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est;* et *Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos,*" I: 1. 2. 3. 14; quod ibi Dominus quoad Divinum Humanum sit qui vocatur Verbum, patet, nam dicitur Verbum Caro factum est: et porro, „*Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, qui in sinu Patris est, Ille exposuit,*" Vers: 18: [101] et alibi apud Eundem, „*Non vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis,*" V: 37: et apud Eundem, „*Ego sum via, veritas, et vita, nemo venit ad Patrem nisi per Me; abhinc cognovistis Patrem, et vidistis Ipsum; qui videt Me videt Patrem,*" XIV: 6. 7. 9: et apud Matthaeum, „*Nemo cognoscit Patrem, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare,*" XI: 27. Ex his nunc constare potest, quid opus salvationis et redemptionis, et quod id sit ex Divino Humano Ipsius.

10,158. Et habitabo in medio filiorum Israëlis, quod significet praesentiam Domini et influxum Ipsius per bonum in Coelo et in Ecclesia, constat ex significatione habitare, cum de Domino, quod sit praesens esse et influere; quod sit per Divinum Bonum, est quia habitare praedicatur de bono, videatur n: 2268. 2451. 2712. 3613. 8269. 8309; ideo quoque in medio dicitur, quia per medium significatur intimum, et intimum est bonum; quod id per medium significetur, videatur n: 2940. 5897. 6084. 6103; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua n: 9340. Quod per habitare in medio, cum de Domino, significetur praesentia Ipsius et influxus per Divinum Bonum, est quia Dominus influit et praesens est apud hominem in ejus bono, quod recipit a Domino; bonum enim facit ipsum hominem; nam quisque talis est, quale ejus bonum; per bonum intelligitur amor, nam omne quod amatur, vocatur bonum: quod amor seu bonum ejus faciat hominem,

scit unusquisque qui alterum explorat; nam cum illum exploraverat, ducit illum per ejus amorem quocunque vult, usque adeo, ut cum in amore suo tenetur, non amplius sui juris sit, et tunc rationes, quae contra amorem sunt, ad nihil valent, at quae cum amore sunt, ad omnia valent. Quód ita sit, etiam patet manifeste in altera vita; ibi spiritus omnes noscuntur ex suis amoribus, et cum in illis tenentur, non possunt quicquam facere contra illos, nam facere contra illos, est facere contra semet; sunt ideo formae suorum amorum; qui in coelis sunt, sunt formae charitatis et amoris coelestis, tanta pulchritudine ut describi nequeant; qui autem in infernis sunt, sunt formae suorum amorum, qui sunt sui et mundi, consequenter etiam formae odii et vindictae, ita talia monstra ut nec describi possint. Cum itaque totus homo est qualis ejus amor, patet, quod Dominus non possit praesens esse in amore malo, sed in amore bono apud hominem, ita in bono ejus: creditur quod Dominus in Vero quod vocatur fidei praesens sit; sed non praesens est in Vero absque bono, at ubi bonum est, ibi praesens est in vero per bonum, et tantum in vero quantum ducit ad bonum, et quantum procedit a bono: verum absque bono non dici potest esse intus in homine, est solum in memoria ejus ut scientificum, quod non intrat hominem, et facit illum priusquam fit vitae; et tunc fit vitae cum amat illud, et ex amore vivit secundum illud; cum hoc fit, tunc Dominus habitat apud illum; hoc etiam Dominus docet apud Johannem, „Qui habet praecepta mea, *et facit illa, ille est qui amat Me*, et *Ego amabo illum*, et manifestabo illi Me Ipsum; et Pater meus amabit illum, et ad illum veniemus, *et mansionem apud illum faciemus*," XIV: 21. 23; manifestare Se Ipsum est illustrare in veris fidei ex Verbo; venire ad illum est praesens esse, et mansionem facere apud illum est habitare in ejus bono.

10,154. Et ero illis in Deum, quod significet praesentiam Domini, et influxum Ipsius in verum in Ecclesia, constat ex significatione esse in Deum, quod sit praesentia Domini ac influxus Ipsius in verum; quod in Verum, est quia Dominus in Verbo veteris Testamenti dicitur Deus ubi agitur de vero, at Jehovah ubi de bono; inde quoque est quod angeli dicantur dii ex receptione Divini Veri a Domino; inde etiam est quod in Lin-

gua originali Deus dicatur Elohim in plurali, nam vera sunt plura, bonum autem est unum, Matth: XIX: 16. 17: quod Dominus dicatur Deus ubi agitur de vero, et Jehovah ubi de bono, videatur n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010. 9167: et quod angeli dicantur dii ex receptione Divini Veri a Domino, n: 4295. 4402. 7268. 7873. 8192. 8302. 8867. 8941, et quod Dominus sit Jehovah in Verbo, citata n: 9373; quod dicatur Pater ab aeterno, et quoque Deus, manifeste apud Esaiam, „Puer natus est nobis, Filius datus est nobis, super cujus humero Principatus, vocatur nomen Ipsius *Deus*, Heros, *Pater aeternitatis*, Princeps pacis," IX: 5: et apud Eundem, „Virgo concipiet, et pariet, et vocabitur Nomen Ipsius *Immanuel*, quod est, *Deus nobiscum*," VII: 14. Matth: I: 23. Quod hic per ero illis in Deum, significetur praesentia et influxus Domini in Verum, patet quoque ex eo, quod per habitabo in medio filiorum Israëlis significetur praesentia Domini et influxus Ipsius per bonum; in Verbo enim ubi agitur de bono, etiam agitur de vero, ob conjugium coeleste, quod est boni et veri, in singulis ibi, videantur citata n: 9263. 9314.

10,155. Et cognoscent quod Ego Jehovah Deus eorum, quod significet perceptivum quod a Domino omne bonum et omne verum, constat ex significatione cognoscere, quod sit intelligere, credere, et percipere, de qua sequitur; quod sit percipere quod a Domino omne bonum et omne verum, est quia dicitur Jehovah Deus, et Dominus Jehovah dicitur ex Bono, ac Deus ex Vero, videatur n: 2586. 2769. 2807. 2822. 3921. 4287. 4402. 7010. 9167. Quod cognoscere sit intelligere, credere, et percipere, est quia dicitur et de Intellectuali hominis, et de Voluntario ejus; cum solum de Intellectuali est intelligere, cum de Intellectuali et simul de voluntario est credere, et cum solum de voluntario est percipere; quapropter apud illos qui solum in scientia rei, et inde in cogitatione de ea sunt, cognoscere est intelligere; apud illos autem qui in fide, cognoscere est credere; at apud illos qui in amore sunt cognoscere est percipere: cum autem cognoscere conjungitur cum intelligere, videre, et credere, tunc cognoscere est percipere, quoniam intelligere, videre et credere se referunt ad intellectum, proinde ad verum, percipere autem ad voluntatem, proinde ad bonum;

ut apud Johannem, „Petrus dixit, nos *credidimus* et *cognovimus*, quod Tu sis Christus Filius Dei viventis," VI: 69: apud Eundem, „Jesus dixit, operibus credite, ut *cognoscatis*, et *credatis*, quod Pater in Me, et Ego in Patre," X: 38: apud Eundem, „Jesus dixit, *si cognovistis Me*, *Patrem meum cognovistis;* et abhinc *cognovistis* Ipsum, et *vidistis* Ipsum," XIV: 7: apud Eundem, „Mittetur Spiritus veritatis, quem mundus non potest accipere, *quoniam non videt Illum, nec cognoscit Illum; vos autem cognoscitis Illum*, quia apud vos manet, et in vobis erit," XIV: 16 [. 17]: apud Marcum, „Jesus loquutus est in parabolis, ut *videntes videant*, et *non cognoscant*," IV: 11. 12: apud Jeremiam, „Ut *cognoscas* et *videas* quod malum et amarum deserere Jehovam Deum tuum" II: 19: apud Eundem, „De hoc glorietur qui gloriatur, *intelligere* et *cognoscere Me* quod Ego Jehovah," IX: 23: apud Hoscheam, „Desponsabo te Mihi in *fide*, et *cognosces Jehovam*," II: 20: in illis locis cognoscere est percipere, et percipere est ex bono; intelligere autem, et videre est ex vero; nam qui in bono seu in amore sunt, intus in se percipiunt quod ita sit; qui autem in vero seu in fide sunt, intus in se vident; quapropter illis qui in coelesti Regno Domini sunt, est perceptio quod ita sit, at vero illis qui in Regno spirituali Domini sunt, est fides quod ita sit, videantur loca citata n: 9277: tum n: 9992. 9995. 10,105; et quid perceptio, n: 125. 371. 483. 495. 503. 521. 536. 597. 607. 1121. 1384. 1387. 1398. 1442. 1919. 2144. 2515. 2831. 3528. 5121. 5145. 5227. 7680. 7977. 8780. Quia cognoscere in proprio sensu significat percipere ex bono, ideo quoque dicitur „*cognoscitur ex corde*," Deut: VIII: 5; ex corde enim est ex bono amoris, n: 3883 ad 3896. 7542. 9050. 9300. 9495; [102] et ideo facere bonum dicitur „*cognoscere Jehovam*," Jerem: XXII: 16. Inde patet, quod per cognoscent quod Ego Jehovah Deus eorum significetur perceptivum quod a Domino omne bonum et verum.

10,156. Qui eduxi illos e terra Aegypti, quod significet salvationem ab inferno a Domino, constat ex significatione educi e terra Aegypti, quod sit liberari ab inferno, de qua n: 8866. 9197; ita salvari. Quod per terram Aegypti significetur infernum, est quia per illam in genuino sensu significatur naturale

et ejus scientificum; ac educi e naturali homine, et ejus scientifico, ac elevari in spiritualem et in ejus intelligentiam et sapientiam, est quoque educi ex inferno; nam homo nascitur naturalis, sed fit spiritualis per regenerationem; et si non fit spiritualis, est in inferno; scientia enim naturalis hominis, hoc est, hominis non regenerati, est in luce mundi; at intelligentia spiritualis hominis, hoc est, hominis regenerati, est in luce coeli; et quamdiu homo solum est in luce mundi, est in inferno; at cum simul est in luce coeli, est in coelo: qui etiam solum in scientia naturali sunt, et inde in non alia luce quam in luce mundi, nequaquam possunt credere illa, quae coeli sunt; et quoque si volunt intrare in ea per lumen suum, quod vocatur lumen naturale, obvenit illis sicut caliginosum, quod occaecat, et facit ut coeleste nihil sit; quod enim in mente apparet ut caligo, hoc tale est: inde est, quod mere naturalis homo, utcunque se credit in lumine esse prae aliis, corde neget Divina et coelestia; quae etiam causa est, quod tot eruditi per scientias suas in talem insaniam se redigant, nam plures ex illis negant illa quae fidei Ecclesiae et Coeli sunt, prae simplicibus: aliter se habet apud illos, qui se elevari a Domino patiuntur in lucem coeli; hi enim primum elevantur supra scientifica quae naturalis hominis sunt; et dein ex luce coeli vident illa quae in naturali suo homine sunt, quae scientifica vocantur, et bene discernunt illa, adoptando quae capiunt et congrua sunt, et rejiciendo vel seponendo illa quae non capiunt et incongrua sunt: verbo, cum his ita se habet; quamdiu homo mere naturalis est, tamdiu interiora ejus, quae vident ex luce coeli, clausa sunt; ac exteriora, quae vident ex luce mundi, aperta sunt, et tunc homo spectat deorsum, hoc est, in mundum et ad semet, vergunt enim illuc omnia quae voluntatis et cogitationis ejus sunt; et quo spectat homo, eo etiam cor ejus se vertit, hoc est, ejus voluntas et ejus amor: at cum homo fit spiritualis, tunc interiora ejus, quae vident ex luce coeli, aperiuntur, et tunc homo spectat sursum, quod fit per elevationem a Domino, ita spectat in coelum et ad Dominum; illuc etiam elevantur omnia quae voluntatis et quae cogitationis ejus sunt, ita cor ejus, hoc est, amor ejus. Est enim homo ita creatus, ut quoad internum suum sit formatus ad imaginem coeli, et quoad externum suum

ad imaginem mundi, n: 6057. 9279; ob finem ut coelum et mundus apud hominem conjuncta sint, et ut sic Dominus per illum possit influere e coelo in mundum, et hunc regere, in particulari apud unumquemvis, et in communi apud omnes, ac ita conjungere utrumque, et per id facere ut in mundo etiam sit instar coeli: sed cum homo solum curat mundum, clausum est coelum apud illum; at cum elevari se patitur a Domino, tunc aperitur coelum apud illum, et ei subjicitur mundus; et cum hoc fit, infernum ab eo separatur et removetur: et tunc primum homo scit, quid bonum et quid malum, non autem prius: hoc est quod vocatur imago Dei apud hominem, Genes: I: 27. 28. Haec dicta sunt, ut sciatur quid spiritualis et quid naturalis homo, et quod mere naturalis homo, nisi factus sit spiritualis a Domino, sit infernum; consequenter ut sciatur cur per Aegyptum significatur infernum, cum etiam naturale et ejus scientificum; quod per Aegyptum significetur scientificum, videantur citata n: 9340; et quod inde naturale, citata n: 9391; et quod infernum, n: 8866. 9197.

10,157. Ad habitandum Me in medio eorum, quod significet Divinum Domini quod omne in omnibus Coeli et Ecclesiae, constat ex significatione habitare in medio filiorum Israëlis, cum de Jehovah, quod sit praesentia Domini, et influxus Ipsius per bonum in Coelo et in Ecclesia, de qua n: 10,153; et quia est praesentia Ipsius ibi, est quoque Divinum Ipsius omne in omnibus ibi, nam Dominus est praesens apud angelos coeli et apud homines Ecclesiae non in illorum proprio, sed in Suo apud illos, ita in Divino, secundum illa quae supra n: 10,151, ostensa sunt, et cum Dominus est praesens in Suo Divino in Coelis et in Ecclesia, est quoque omne in omnibus ibi; inde est ipsum Coelum; et quoque inde est quod totum coelum referat Dominum quoad Divinum Humanum Ipsius; et quod Coelum in complexu sit Homo, qui Maximus Homo vocatur, de quo ad finem plurium Capitum actum est, videantur citata n: 9276 fin: 10,030 fin: et inde quoque est, quod per hominem in Verbo significetur Ecclesia, et quoque Coelum, n. 478. 768. 3636; et quod illi qui in Coelo sunt, et vere in Ecclesia, dicantur in Domino esse, n: 3637. 3638, cum in bono amoris et in vero fidei in Ipsum ab Ipso.

10,158. Ego Jehovah Deus illorum, quod significet a quo omne bonum amoris et verum fidei, constat ex eo quod Jehovah sit Divinum Esse, et Divinum Esse est Divinus Amor, ita Divinum Bonum; et quod Deus sit Divinum Existere, et Divinum Existere est Divinum fidei, ita Divinum Verum; omne enim Verum existit ex Bono, est enim Verum forma boni: ex quibus patet, quod cum Dominus dicitur Jehovah Deus, intelligatur omne bonum amoris et verum fidei; et cum dicitur Jehovah Deus in medio filiorum Israëlis, quod intelligatur perceptivum quod a Domino omne bonum quod amoris ac Verum quod fidei, ut supra n: 10,155.

Continuatio de Secunda Tellure in Coelo Astrifero.

10,159. *Quoniam de Deo invisibili et visibili cum illis loquutus sum, memorare licet, quod paene omnes in universo colant Deum sub forma visibili, et quidem in idea sua sub forma humana; et quod hoc insitum sit: quod insitum sit, est ex influxu e coelo, nam, quod memorabile, Angeli qui elevantur usque in sphaeram Tertii Coeli, in perceptionem manifestam de eo veniunt; causa est, quia omnes in eo coelo in amore Domini sunt, et inde quasi in Domino; et quia omnis perceptio, qualis est angelis ibi, est ex ordine et ex fluxu coeli; Coelum enim in toto suo complexu refert unum hominem, ut constare potest ex illis quae de Coelo ut Maximo Homine ad finem plurium Capitum ostensa sunt, videantur loca citata n:* 10,030 *fin: quod coelum in toto suo complexu referat unum hominem, est ex Divino Humano Domini; ex hoc enim influit Dominus in Coelum, facit illud, et format ad sui similitudinem. Sed hoc arcanum aegre capi potest ab illis, qui insitum hoc per propriam intelligentiam apud se exstirpaverunt.*

10,160. *Quaerebatur, num in Tellure sua vivant sub imperiis Principum aut Regum, ad haec respondebant, quod nesciant quid imperia, et quod vivant sub se, distincti in gentes, familias, et domos: porro quaerebatur, num sic securi, dice-*

bant quod securi, quoniam una familia alteri nihil invidet, et nihil derogare vult; indignati quod talia quaererentur, sicut insimulatum esset hostilitatis, et alicujus tutelae contra praedones; quid magis opus est, ajebant, quam habere victum et amictum, et sic contenti et quieti sub se habitare. Perceptum est ab antiquissimis, qui fuerunt ex nostro Tellure, quod similiter suo tempore vixissent, et quod tunc nescivissent quid esset imperare aliis ex amore sui, et coacervare opes ultra necessitates ex amore mundi; et quod tunc illis pax interna et simul externa, et inde coelum apud hominem. Ea tempora ideo a vetustis Scriptoribus dicta fuerunt Saecula aurea, et descripta per quod justum et aequum ex lege inscripta cordibus egerint. Status vitae illorum temporum describitur in Verbo per habitare sub se secure et solitarie, absque valvis et vectibus: et quia habitacula eorum fuerunt Tentoria, ideo in memoriam exstructum fuit Tentorium, quod pro domo Dei fuit, et dein institutum est festum tentoriorum, in quo laetarentur ex corde: et quoniam illi qui ita vixerunt, erant absque vesano amore imperandi propter se, et lucrandi mundum propter mundum, ideo Coelum tunc demisit se ad illos, et Dominus in forma humana multis visus fuit.

10,161. *Interrogati de Tellure sua, dicebant, quod illis prata sint, floreta, sylvae plenae arboribus fructiferis, et quoque lacus in quibus pisces; quodque aves coloris caerulei cum aureis pennis; et quod animalia majora et minora, et inter minora memorabant, quae dorsum elevatum, instar camelorum in nostra Tellure, haberent; et tamen quod non vescantur carne illorum, sed solum carne piscium, et praeterea fructibus ex arboribus, et leguminibus. Dicebant porro, quod non habitent in exstructis domibus, sed in lucis, in quibus inter frondes faciunt sibi tecta pro imbre et pro aestu solis.*

10,162. *Interrogati de sole suo, quae est stella coram oculis ex nostra Tellure, dicebant quod ille coloris ignei esset, ad apparentiam non major quam caput hominis. Ab angelis mihi dictum est, quod stella, quae illis sol, inter minores esset, non procul distans ab Aequatore Coeli.*

10,163. *Visi sunt Spiritus, qui similes sibi cum homines in sua tellure fuerunt, erant facie non absimili faciei hominum*

nostrae telluris, praeter quod oculi eorum parvi essent, et quoque nasus parvus: hoc quià apparebat mihi ut aliquantum deforme, dicebant, quod parvi oculi et parvus nasus illis pulchritudo sit. Foemina visa est, induta toga, in qua rosae varii coloris; quaerebam unde sibi in tellure illa parant vestes, respondebant quod legant ex herbis talia quae contexunt in fila, et quod fila dein stratim componant duplici ac triplici ordine, ac humectent aqua glutinosa, et sic consistentiam inducant; colorando illam telam postea ex succis herbaceis.

10,164. *Ostensum quoque quomodo faciunt fila; sedent demisupinatae in solio, et per digitos pedum convolvunt illa, et convoluta trahunt ad se, et subigunt* [103] *per manus.*

10,165. *Dicebant etiam quod in illa tellure maritus solum unam uxorem habeat, et non plures; et quod procreent ibi liberos ad numerum decem usque ad quindecim. Addebant, quod etiam inveniantur ibi scorta, sed quod illae post vitam corporis cum fiunt spiritus, sint magae, et conjiciantur in infernum.*

10,166. *De Tertia Tellure in Coelo Astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,167. Pauci sciunt e qua origine existit amor conjugialis; qui e mundo cogitant, credunt quod ex natura; qui autem e coelo, credunt quod ex Divino ibi.

10,168. Amor vere conjugialis est unio duarum mentium, quae est unio spiritualis; et omnis unio spiritualis descendit e coelo; inde est, quod amor vere conjugialis ex Coelo sit, et quod primum esse ejus sit ex conjugio boni et veri ibi: Conjugium boni et veri in coelo est a Domino; quare Dominus in Verbo vocatur Sponsus et Maritus, ac Coelum et Ecclesia vocatur Sponsa et Uxor; et ideo etiam Coelum comparatur Conjugio.

10,169. Ex his patet, quod amor vere conjugialis sit unio duorum quoad interiora, quae sunt cogitationis et voluntatis, ita quae sunt veri et boni, nam verum est cogitationis, et bonum est voluntatis: qui enim in amore vere conjugiali est, amat quod cogitat alter, et quod vult alter; ita quoque amat cogitare sicut alter, et amat velle sicut alter; proinde uniri alteri, et fieri sicut unus homo; hoc est quod intelligitur per Domini verba apud Matthaeum, „*Et erunt duo in unam carnem, quare non amplius sunt duo, sed una caro*," XIX: 4. 5. 6. [1] Gen: II: 23. 24.

10,170. Jucundum amoris vere conjugialis est internum, quia mentium, et quoque est externum inde, quod est corporum: at jucundum amoris non vere conjugialis est modo jucun-

dum externum absque interno, quod est corporum non mentium; sed hoc jucundum est terrestre quale paene animalium, et ideo tempore perit; illud autem est coeleste, quale erit hominum, et ideo permanet.

10,171. Nemo scire potest, quid amor vere conjugialis, et quale ejus jucundum est, nisi qui in bono amoris et in veris fidei est a Domino; quoniam, ut dictum est, amor vere conjugialis est e coelo, et ex conjugio boni et veri ibi.

10,172. Ex conjugio boni et veri in Coelo et in Ecclesia, instrui possumus qualia erunt conjugia in terris, quod nempe erunt ibi inter binos, unum maritum et unam uxorem, et quod amor vere conjugialis nusquam detur, si plures uxores uni marito sint.

10,173. Quod ex amore vere conjugiali fit, hoc ex libero utrinque fit, nam omne liberum est ex amore, ac utrique liberum cum unus amat quod alter cogitat et quod alter vult. Inde est, quod velle imperare in conjugiis, destruat genuinum amorem, nam tollit liberum ejus, ita quoque jucundum ejus; jucundum imperandi, quod loco ejus subit, parit dissidia, et inimicat mentes, et irradicat mala secundum dominii quale ab una parte, et servitutis quale ab altera.

10,174. Ex his constare potest, quod conjugia sint sancta, et quod laedere illa sit laedere id quod sanctum est: consequenter quod adulteria sint profana; quippe cum jucundum amoris conjugialis e coelo descendit, jucundum adulterii ex inferno ascendit.

10,175. Qui itaque jucundum in adulteriis capiunt, non amplius possunt aliquod bonum et verum e coelo recipere: inde est, quod qui jucundum in adulteriis ceperunt, postea vilipendant et quoque corde negent illa quae Ecclesiae et Coeli sunt: causa quod ita sit, est quia amor adulterii est ex conjugio mali et falsi, quod est conjugium infernale.

CAPUT XXX.

1. Et facies Altare suffitionis suffimenti; lignis Schittim facies illud.

2. Cubitus longitudo ejus, et cubitus latitudo ejus; quadratum erit; et duo cubiti altitudo ejus; ex illo cornua ejus.

3. Et obduces illud auro puro, tectum ejus et parietes ejus circumcirca et cornua ejus; et facies ei limbum auri circumcirca.

4. Et duos annulos auri facies ei de-sub limbo ejus, super duabus costis ejus, facies super duobus lateribus ejus, et erit ad receptacula vectibus, ad portandum illud in illis.

5. Et facies vectes lignis Schittim; et obduces illos auro.

6. Et dabis illud ante velum, quod super arca testimonii, ante Propitiatorium quod super Testimonio, quo conveniam te ibi.

7. Et suffiet super illo Aharon suffimentum aromatum in mane in mane, in adornando lucernas suffiet illud.

8. Et in ascendere faciendo Aharon lucernas inter vesperas suffiet illud; suffimentum juge coram JEHOVAH in generationes vestras.

9. Non ascendere facietis super illo suffimentum alienum, et holocaustum, et mincham, et libamen non libabitis super eo.

10. Et expiabit Aharon super cornubus ejus semel in anno de sanguine peccati expiationum, semel in anno expiabit super illo in generationes vestras; sanctum sanctorum hoc JEHOVAE.

11. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo.

12. Cum sustuleris summam filiorum Israëlis quoad numeratos illorum, et dabunt quisque expiationem animae suae JEHOVAE in numerando illos, et non sit in illis plaga in numerando illos.

13. Hoc dabunt omnis transiens super numeratos, dimidium sicli in siclo sanctitatis, viginti oboli siclus, dimidium sicli sublatio JEHOVAE.

14. Omnis transiens super numeratos a filio viginti annorum et supra, dabit sublationem JEHOVAE.

15. Dives non dabit plus, et pauper non dabit minus, ex dimidio sicli, ad dandum sublationem JEHOVAE, ad expiandum super animabus vestris.

16. Et accipies argentum expiationum a cum filiis Israëlis, et dabis illud ad opus Tentorii conventus; et erit filiis Israëlis ad recordationem coram JEHOVAH, ad expiandum super animabus vestris.

17. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

18. Et facies Labrum aeris, et basin ejus aere, ad lavandum, et dabis illud inter Tentorium conventus et inter Altare, et dabis *ibi* aquas.

19. Et lavabunt Aharon et filii ejus ex eo manus suas et pedes suos.

20. In intrando illos in Tentorium conventus, lavabunt aquis, ne moriantur, vel in accedendo illos ad Altare ad ministrandum, ad adolendum ignitum JEHOVAE.

21. Et lavabunt manus suas, et pedes suos, ne moriantur; et erit illis statutum saeculi illi et semini illius, generationibus illorum.

22. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

23. Et tu accipe tibi aromata praecipua, myrrham optimam quingenta, et cinnamomum aromaticum dimidium ejus quinquaginta et ducenta, et calamum aromaticum quinquaginta et ducenta.

24. Et casiam quingenta, in siclo sanctitatis; et oleum olivae hinem.

25. Et facies illud oleum unctionis sanctitatis, unguentum unguenti opus unguentarii, oleum unctionis sanctitatis erit.

26. Et unges illo Tentorium conventus, et Arcam Testimonii.

27. Et Mensam, et omnia vasa ejus, et Candelabrum et vasa ejus, et Altare suffitus.

28. Et Altare holocausti, et omnia vasa ejus, et Labrum et basin ejus.

29. Et sanctificabis illa, et erunt sanctum sanctorum, omnis tangens illa sanctificabitur.

30. Et Aharonem et filios ejus unges, et sanctificabis eos ad fungendum sacerdotio Mihi.

31. Et ad filios Israëlis loqueris, dicendo; oleum unctionis sanctitatis erit hoc Mihi in generationes vestras.

32. Super carnem hominis non fundetur; et in qualitate ejus non facietis sicut illud, sanctum hoc, sanctum erit vobis.

33. Vir qui fecerit unguentum sicut illud, et qui dederit ex illo super alienum, et exscindetur e populis suis.

34. Et dixit Jehovah ad Moschen; accipe tibi aromata fragrantia, stacten, et onychen, et galbanum, fragrantia, et thus purum, tantum in tanto erit.

35. Et facies illud suffimentum, unguentum opus unguentarii, salitum, purum, sanctum.

36. Et tundes ex illo minutim, et dabis de illo ante Testimonium in Tentorio conventus, quo conveniam te ibi, sanctum sanctorum erit vobis.

37. Et suffimentum quod facis in qualitate ejus, non facietis vobis, sanctum erit tibi Jehovae.

38. Vir qui fecerit sicut illud ad faciendum odorem eo, et exscindetur e populis suis.

CONTENTA.

[10,175½.] Agitur in hoc Capite de Altari suffitus; de Expiatione cujusvis per argentum; de Labro et lavatione inde; et de praeparatione Olei unctionis, et Suffimenti. Per suffitionem in sensu interno significatur auditio et receptio omnium cultus, quae ex amore et charitate, a Domino: per expiationem cujusvis per argentum, significatur addicatio omnium cultus Domino, et nihil sibi, ut nulli sit meritum: per labrum et lavationem significatur purificatio a malis primum in omni cultu: per praeparationem olei unctionis, significatur qualitas amoris in cultu; et per praeparationem suffimenti qualitas cultus inde.

SENSUS INTERNUS.

10,176. Vers: 1 ad 10. *Et facies Altare suffitionis suffimenti, lignis Schittim facies illud. Cubitus longitudo ejus, et*

cubitus latitudo ejus; quadratum erit; et duo cubiti altitudo ejus; ex illo cornua ejus. Et obduces illud auro puro, tectum ejus, parietes ejus circumcirca, et cornua ejus; et facies ei limbum auri circumcirca. Et duos annulos auri facies ei desub limbo ejus, super duabus costis ejus, facies super duobus lateribus ejus; et erit ad receptacula vectibus, ad portandum illud in illis. Et facies vectes lignis Schittim, et obduces illos auro. Et dabis illud ante velum, quod super arca Testimonii, ante Propitiatorium quod super Testimonio, quo conveniam te ibi. Et suffiet super illo Aharon suffimentum aromatum in mane in mane, in adornando lucernas suffiet illud. Et in ascendere faciendo Aharon lucernas inter vesperas suffiet illud, suffimentum juge coram Jehovah in generationes vestras. Non ascendere facietis super illo suffimentum alienum, et holocaustum et mincham, et libamen non libabitis super eo. Et expiabit Aharon super cornubus ejus semel in anno, de sanguine peccati expiationum, semel in anno expiabit super illo, in generationes vestras; sanctum sanctorum hoc Jehovae. Et facies altare suffitionis suffimenti, significat repraesentativum auditionis et receptionis gratae omnium cultus, quae ex amore et charitate, a Domino: lignis Schittim facies illud, significat ex amore Divino: cubitus longitudo ejus, et cubitus latitudo ejus, significat aequum ex bono et ex vero: quadratum erit, significat sic perfectum: et duo cubiti altitudo ejus, significat gradus boni et veri, et eorum conjunctionem: ex illo cornua ejus, significat veri potentias ex bono amoris et charitatis: et obduces illud auro puro, significat repraesentativum omnium cultus ex bono: tectum ejus, significat intimum: et parietes ejus, significat interiora: et cornua ejus, significat exteriora: et facies limbum auri circumcirca, significat terminationem ex bono ne adeantur et laedantur a malis: et duos annulos auri facies ei desub limbo, significat sphaeram Divini boni, per quam conjunctio et conservatio: super duabus costis ejus, significat cum veris ab una parte: facies super duobus lateribus ejus, significat cum bono ab altera: et erit ad receptacula vectibus, significat potentiam veri ex bono ibi: ad portandum illud in illis, significat inde conservationem in statu: et facies vectes lignis Schittim, significat potentiam ex bono amoris Domini: et obduces illos auro, signi-

ficat fundationem omnium super bono: et dabis illud ante velum, quod super arca testimonii, significat in coelo interiori ubi id conjungitur coelo intimo: ante propitiatorium quod super testimonio, significat ubi auditio et receptio omnium cultus ex bono amoris a Domino: quo conveniam te ibi, significat sic praesentiam et influxum Domini: et suffiet super illo Aharon, significat elevationem cultus ex amore et charitate a Domino: suffimentum aromatum, significat auditionem et receptionem gratam: in mane in mane, significat cum status amoris in claro est: in adornando lucernas suffiet illud, significat cum verum etiam venit in suam lucem: et in ascendere faciendo Aharon lucernas inter vesperas suffiet illud, significat elevationem etiam in statu amoris obscuro cum etiam verum est in sua umbra: suffimentum juge coram Jehovah, significat in omni cultu ex amore a Domino: in generationes vestras, significat in aeternum illis qui in fide ex amore: non ascendere facietis super illo suffimentum alienum, significat non cultum ex alio amore quam Domini: et holocaustum et mincham, significat non ibi repraesentativum regenerationis per vera et bona amoris coelestis: et libamen non libabitis super eo, significat non ibi repraesentativum regenerationis per vera et bona amoris spiritualis: et expiabit Aharon super cornubus ejus, significat purificationem a malis per vera fidei quae ex bono amoris: semel in anno, significat perpetuo: de sanguine peccati expiationum, significat per vera quae ex bono innocentiae: semel in anno expiabit super illo, significat remotionem malorum perpetuam: in generationes vestras, significat qui ab Ecclesia in veris et bonis fidei: sanctum sanctorum hoc Jehovae, significat quoniam ex Divino coelesti.

10,177. Et facies altare suffitionis suffimenti, quod significet repraesentativum auditionis et receptionis gratae omnium cultus ex amore et charitate a Domino, constat ex significatione altaris suffitionis suffimenti, quod sit repraesentativum talium cultus quae elevantur ad Dominum; quod sint quae ex amore et charitate, patebit in sequentibus: per altare significatur simile quod per super eo, quoniam altare est continens, et id quod super eo est contentum, ac continens et contentum unam rem faciunt, sicut mensa ac panis qui super ea, scyphus ac vi-

num quod in illo. Quod altare pro suffitu factum sit, et non mensa, erat causa, quia altaria apud gentem Israëliticam principalia repraesentativa cultus ex amore erant, ignis enim erat *super* illis, et per ignem significatur amor et charitas, ex quibus cultus; quod altaria fuerint principalia repraesentativa cultus, videatur n: 4192. 4541. 8623. 8935. 8940. 9714. Quod altare suffitus repraesentaverit auditionem et receptionem omnium cultus quae ex amore et charitate, erat quia per fumum et inde per fumigationem significabatur id quod elevatur in altum, ac per odorem fumi id quod gratum est, proinde id quod auditur et recipitur a Domino; et id solummodo gratum est, et *recipitur* a Domino, quod ex amore et charitate est; inde quoque erat, quod Altare illud obductum fuerit auro, et dictum Altare aureum, nam aurum significat bonum amoris et charitatis, videantur citata n: 9874; et n: 9881. 9874. Quod id solum gratum sit, et ideo audiatur et recipiatur a Domino, quod ex amore et charitate est, est quia amor facit totum hominem, homo enim [2] talis est qualis ejus amor; inde est, quod angeli in coelis sint amores et charitates in forma; ipsa forma illis inde est forma humana, quoniam Dominus, qui est in illis, et format illos, quoad Divinum Humanum est Ipse Divinus amor; inde est quod ex faciebus illorum, ex loquela eorum, et ex gestibus illorum, et praecipue ex sphaeris affectionum, quae ex illis ad distantiam effluunt, percipiatur clare, quales sunt quoad amorem: et quia amor in Dominum et charitas erga proximum sunt a Domino, et quia amor est conjunctio spiritualis, ideo quicquid inde procedit, auditur et recipitur a Domino: sanctum autem et pium, quod non inde est, quidem auditur, sed non recipitur grate, est enim sanctum et pium hypocriticum, nam est solum externum absque interno; et sanctum externum absque interno non penetrat quam ad primum limen coeli, et ibi dissipatur; sanctum autem externum ex interno penetrat usque in coelum, secundum interni quale, ita ad Dominum; nam sanctum externum absque interno est solum ex ore et ex gestibus, at sanctum externum ex interno est simul ex corde; de hoc et illo sancto, videantur quae n: 8252 ad 8257, dicta et ostensa sunt. In Tentorio extra velum erat Mensa, super qua panes facierum, erat quoque Candelabrum cum lucernis, et

erat altare suffitus; per panes facierum repraesentabatur amor in Dominum; per lucernas Candelabri repraesentabatur Charitas et Fides; et per suffitum super altare repraesentabatur cultus inde; quapropter suffiebatur quovis mane, et quavis vespera, cum adornabantur lucernae; inde etiam patet, quod per suffitionem repraesentatus fuerit cultus Domini ex amore et charitate; per ipsum Tentorium, in quo illa, repraesentabatur coelum, ubi omnis cultus talis est: quod Panes repraesentaverint bonum coeleste, quod est bonum amoris in Dominum, videatur n: 9545; quod Candelabrum repraesentaverit bonum spirituale, quod est bonum charitatis erga proximum et bonum fidei, n: 9548 ad 9561; et quod Tentorium repraesentaverit Coelum, n: 9457. 9481. 9485. 9784. 9963. Cum dicitur cultus, intelligitur id sanctum, quod fit per preces, adorationes, confessiones, et per similia, quae ex internis, quae sunt amoris et charitatis, procedunt; illa cultus sunt, quae intelliguntur per suffitionem, ut constare potest a sequentibus his locis; apud Davidem, „Acceptae sunt preces meae, *suffimentum coram Te,*" Psalm: CXLI: 2: apud Johannem, „Quatuor animalia et viginti quatuor Seniores, ceciderunt ante Agnum, habentes quilibet citharas, *et phialas aureas plenas suffimentis, quae sunt preces sanctorum,*" Apoc: V: 8: apud Eundem, „Angelus habens *thuribulum aureum*, et *dati sunt illi* [3] *suffitus multi*, ut *daret precibus sanctorum omnium super altare aureum*, quod coram throno; *ascendit fumus suffituum e precibus sanctorum,*" Apoc: VIII: 3. 4: quia per suffitum significabatur cultus et ejus elevatio, ita auditio et receptio a Domino, ideo mandabatur a Moscheh, „*ut sumerent acerras cum thure*, et *suffirent coram Jehovah,* ut inde scirent, quem Jehovah eligeret, ita quem audiret," Num: XVI: 1 seq: et cum murmuravit [4] populus, quod „Aharon cucurrerit in medium congregationis *cum suffitu*, cum plaga incepit, et sic sedaverit illam," Num: XVII: 11. 12. 13. Apud Malachiam, „Ab ortu solis usque ad occasum magnum erit Nomen Jehovae apud gentes, et *in omni loco suffitus allatus Nomini meo*, et minchah munda," I: 11; additur minchah munda, quia per eam significatur bonum amoris, n: 10,137: apud Moschen, „Filii Levi docebunt judicia Jacobum, et Legem tuam Israëlem, *ponent suffitum in nasum tuum*, et

holocaustum super altare tuum," Deut: XXXIII: 10, dicitur ponere suffitum in nasum, quia per nares significatur perceptio, n: 4624 ad 4634; additur hic holocaustum, quia per id etiam significatur quod ex bono amoris. Per suffire autem in opposito sensu significatur cultus ex amoribus contrariis, qui sunt amores sui et mundi, ut per „*suffire diis aliis*," Jerem: I: 16. Cap: XLIV: 3. 5: *per* „*suffire idolis*," Ezech: VIII: 11. Cap: XVI: 18: et per „*adolere suffimentum balibus*," Hosch: II: 13. Quoniam suffitiones significabant talia quae elevantur sursum, et quae acceptantur a Divino, ideo etiam apud Gentiles inter eorum religiosa adhibitae fuerunt; quod thura, thuribula, et acerrae apud gentem Romanam, et alibi, in usu fuerint, ex historicis notum est; religiosum tale derivatum est ex antiqua Ecclesia, quae per plures regiones Asiae, ut per Syriam, Arabiam, Babyloniam, Aegyptum, Canaanem, extensa fuit; illa Ecclesia fuerat Ecclesia Repraesentativa, ita consistens in externis, quae repraesentabant interna, quae sunt coelestia et spiritualia; ab illa Ecclesia translata sunt plura Religiosa ad Gentes circumcirca, et inter illa quoque suffitiones; inde per Graeciam in Italiam; similiter etiam ignes perpetui, quibus custodiendis praeponebant castas virgines, quas Vestas vocabant. Suffitiones in Antiqua Ecclesia, et inde in Israëlitica, parabantur ex fragrantibus, ut ex stacte, onyche, galbano, et thure, ex causa quia odor significabat perceptionem, et odor fragrans perceptionem gratam, videatur n: 925. 1514. 1517. 1518. 1519. 3577. 4624 ad 4634. 4748. 10,054: thus autem in specie significat verum fidei, ideo cum thus nominatur in Verbo, adjungitur etiam oleum, panis, minchah, vel aurum, per quae significatur bonum amoris; ut apud Esaiam, „Omnes e Scheba venient, *aurum* et *thus portabunt*, et laudes Jehovae annuntiabunt," LX: 6: similiter illi qui ex oriente venerunt apud Matthaeum, „Venerunt sapientes ex orientalibus, quaerentes Dominum tunc natum, aperientes thesauros suos, et *obtulerunt aurum*, *thus*, et myrrham," II: 1. 2. 11: quod illi qui ex oriente, et filii orientis dicti fuerunt, in Verbo significent *illos*, qui in cognitionibus boni et veri erant, videatur n: 3249. 3762; similiter Scheba, n: 1171. 3240; quod aurum significet bonum amoris, citata n: 9874. et n: 9881. Apud Jere-

miam, „Adferent holocaustum et sacrificium, et *mincham*, et *thus*," XVII: 26; per mincham similiter significatur bonum amoris n: 9992. 10,137; inde patet, quod per thus in Verbo significetur Verum quod fidei, nam in Verbo ubi dicitur de bono, etiam dicitur de vero, ob conjugium coeleste, quod est boni et veri, in singulis ibi, videantur citata n: 9263. 9314; inde quoque erat, quod „super minchah esset *oleum* et quoque *thus*," Levit: II: 1. 2. 15, non autem super „minchah quae pro peccato," Levit: V: 11; et super „minchah Zelotypiae," Num: V: 15; quod non super his minchis, erat, quia dabantur pro expiatione a malis, et quamdiu homo in expiatione est, non recipere potest bonum amoris et verum fidei, mala enim obstant; aliter post expiationem seu remotionem illorum. Quoniam bonum quod amoris non dabile est, nisi etiam simul verum quod fidei, bonum enim producit verum, ac in vero comparat sibi suum quale, et format se, inde erat quod super *omni minchah esset thus;* et quoque „*super panibus facierum*, qui super mensa in Tentorio conventus," Levit: XXIV: 7; panes enim significabant bonum amoris, n: 3478. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 8410. 9323. 9545. 10,040. 10,137.

10,178. Lignis Schittim facies illud, quod significet ex amore Divino, constat ex significatione ligni Schittim, quod sit bonum meriti et justitiae quod solius Domini, de qua n: 9472. 9486. 9715: quod etiam sit amor, est quia Dominus cum in mundo fuit, ex Divino amore pugnavit contra omnia inferna, ac subjugavit illa, et sic salvavit genus humanum, et inde solus meruit, et Justitia factus est, videatur n: 9486. 9715. 9809. 10,019. 10,152; quapropter bonum meriti Domini est Divinus amor Ipsius. Quod lignum Schittim talis et tantae significationis sit, est quia omnia quae in triplici regno telluris sunt, nempe quae in Regno animali, vegetabili, et minerali, significent spiritualia et coelestia, ut et illis opposita, nam universa Natura est Theatrum repraesentativum Regni Domini, videantur citata n: 9280; et lignum in genere significat bonum amoris, et in specie bonum meriti, n: 2784. 2812. 3720. 4943. 8354. 8740; inde est, quod Lignum in supremo sensu significet Divinum Bonum, quoniam omnia quae in sensu interno significant

talia quae Ecclesiae et Coeli sunt, in sensu supremo significant Divina.

10,179. Cubitus longitudo ejus, et cubitus latitudo ejus, quod significet aequum ex bono et ex vero, constat ex significatione longitudinis, quod sit bonum; et latitudinis, quod sit verum, de qua n: 1613. 3433. 3434. 4482. 9487: aequum ex utroque significatur per quod cubitus illa et cubitus haec, ita per quod aequalis mensura, quia per mensuras in Verbo determinatur res quoad suum quantum et quale, et determinatio fit per numeros; res quae hic per mensuram, quae est cubitus, determinatur, est bonum et verum, illud per longitudinem, et hoc per latitudinem: quod Longitudo sit bonum, [est] quia illa censetur ab oriente ad occidentem, et per orientem et occidentem significatur bonum ab uno termino ad alterum; ac Latitudo a meridie ad septentrionem, et per meridiem et septentrionem significatur verum ab uno termino ad alterum; ita enim se habet in coelo, ubi Dominus est Sol, et quoque Oriens, a quo omnes determinationes ibi; qui a facie ibi sunt, in perceptione boni sunt secundum distantiam, qui in perceptione boni clara sunt, in oriente sunt, n: 3708. 9668; qui in perceptione boni obscura, in occidente sunt, n: 3708. 9653; qui autem in luce veri clara sunt, in meridie sunt, n: 9642; qui autem in luce veri obscura sunt, in septentrione sunt, n: 3708: inde est, quod per quatuor illas plagas in Verbo talia significentur; et quod per longitudinem bonum, et per latitudinem verum.

10,180. Quadratum erit, quod significet sic perfectum, constat ex significatione quadrati, quod sit justum, et quoque perfectum, de qua n: 9717. 9861.

10,181. Et duo cubiti altitudo ejus, quod significet gradus boni et veri, ac eorum conjunctionem, constat ex significatione duorum, quod sint conjunctio, de qua n: 1686. 5194. 8423; et ex significatione altitudinis, quod sit gradus boni et inde veri, de qua n: 9489. 9773: per gradus altitudinis intelliguntur gradus ab interioribus ad exteriora, seu ab intimis ad extrema, qui gradus quales sunt, videatur illustratum et ostensum n: 3405. 3691. 4145. 5114. 5146. 8603. 8945. 10,099. Sunt duplicis generis gradus, nempe gradus in longitudinem et latitudinem, et gradus quoad altitudinem et profunditatem; hi

gradus ab illis valde differunt; gradus longitudinis et latitudinis sunt qui succedunt a medio ad peripherias; at gradus altitudinis procedunt ab interioribus ad exteriora; illi gradus, nempe longitudinis et latitudinis, sunt gradus qui a medio decrescunt continue ad peripherias, sicut decrescit lux a flamma usque ad suum obscurum, et sicut visus oculi ab objectis proximis ad objecta maxime dissita; ac sicut visus intellectualis ab illis quae in luce sunt ad illa quae in umbram intrant: at gradus altitudinis, qui procedunt ab intimis ad extrema seu a supremis ad infima, non sunt continui, sed discreti; se habent enim sicut intima seminis ad ejus exteriora; et sicut intima hominis ad ejus extrema; ac sicut intimum coeli angelici ad ejus extremum; hi gradus discriminati sunt, ita distincti sicut producens et productum; quae in interiori gradu sunt, perfectiora sunt illis quae in gradu exteriori, et non alia intercedit similitudo, quam per correspondentias; inde est, quod qui in intimo coelo sunt, perfectiores sint quam illi qui in medio, et hi perfectiores quam qui in ultimo; similiter in homine in quo coelum, intimum ejus in perfectiori statu est, quam medium, et hoc in perfectiori quam ultimum; et consociant se non aliter quam per correspondentias; quae quales sunt, in explicationibus, quae procedunt, multis ostensum est. Qui non perceptionem horum graduum sibi comparat, nequaquam potest scire discrimina coelorum, et discrimina facultatum interiorum et exteriorum hominis, ita nec discrimen inter animam et corpus; etiam prorsus non capere potest quid sensus internus Verbi, et ejus discrimen a sensu externo; imo nec discrimen inter mundum spiritualem et mundum naturalem; ne quidem intelligere potest quid et unde Correspondentiae et Repraesentationes, et vix quid Influxus; sensuales homines haec discrimina non capiunt, faciunt enim crescentiam et decrescentiam secundum hos gradus continuam, ita hos gradus similes gradibus longitudinis et latitudinis, quapropter etiam foris stant, et e longinquo ab intelligentia: hi gradus sunt gradus altitudinis, ideo per altum in Verbo intelligitur interius, n: 2148. [5] 4210. 4599, et quia interius, etiam perfectius; inde est, quod Dominus in Verbo dicatur Altissimus, quia est Ipsa Perfectio, Ipsa Intelligentia, et Sapientia, et Ipsum Bonum et Verum; et inde est, quod Coelum dicatur [6] esse in alto, quia

in perfectione, intelligentia, sapientia, bono et vero a Domino; ac ideo infernum dicitur esse in profundo, quia ibi nulla perfectio, intelligentia et sapientia, ac nullum bonum et verum.

10,182. Ex illo cornua ejus, quod significet veri potentias ex bono amoris et charitatis, constat ex significatione cornuum, quod sint potentiae veri, de qua n: 2832. 9719. 9720. 9721; quod ex bono amoris et charitatis, est quia omnis potentia veri inde est; quapropter etiam cornua continuabantur ipsi Altari, seu ex illo erant: Altare enim hoc erat repraesentativum auditionis et receptionis omnium cultus quae ex amore et charitate a Domino, n: 10,177. Quod omnis potentia sit veri ex bono amoris, non capere possunt illi, qui de potentia solum materialem ideam habent, quapropter dicendum est, quomodo cum illa se habet; in Coelis est omnis potentia ex Divino Vero procedente ex Divino Bono Domini; inde angelis est potentia, angeli enim sunt receptiones Divini Veri a Domino, n: 1752. 4295. 8192; per potentiam quae inde, illi tutantur hominem, removendo inferna ab illo; nam unus angelus valet contra mille qui ex infernis: haec potentia est, quae intelligitur per *Claves* Petri, sed per Petrum, qui ibi vocatur Petra, intelligitur Dominus quoad Verum fidei ex bono amoris, videatur Praefat: ad Cap: XXII Genes: et n: 4738. 3750. [7] 6000. 6073 fin: 6344 fin: 10,087; et quod Petra sit Dominus quoad Verum fidei, n: 8581. Divini Veri potentia etiam intelligitur per Vocem Jehovae apud Davidem, „*Vox Jehovae* super aquis; *Vox Jehovae* in virtute; *vox Jehovae* frangit cedros; *vox Jehovae* incidit flammam ignis; *vox Jehovae* trepidare facit desertum; *vox Jehovae* denudat sylvas; Jehovah *robur* populo suo dat," Psalm: XXIX: [3. 4. 5. 7. 8. 9. 11.] quod vox Jehovae sit Divinum Verum procedens a Divino Bono Ipsius, videatur n: 9926: potentia Divini Veri etiam intelligitur per Verbum apud Johannem, „*Omnia per Verbum facta sunt*, et sine Ipso factum est nihil quod factum est," I: 3; quod Verbum sit Divinum Verum procedens a Divino Bono, videatur n: 9987; ideo quoque Dominus, cum in mundo fuit, se primum fecit Divinum Verum, quod etiam intelligitur per „*quod Verbum Caro factum sit,*" ibid: Vers: 14; quod Dominus tunc se fecerit Divinum Verum, erat causa, ut pugnaret contra omnia inferna, et subjugaret illa, et

sic redigeret omnia ibi, et simul in coelis in ordinem, n: 9715. 9809. 10,019. 10,052. Quod veris ex bono sit omnis potentia, et vice versa, quod falsis ex malo sit nulla potentia, notissimum est in altera vita; inde est, quod malis, qui ex mundo illuc veniunt, auferatur fides persuasiva, ut et cognitio omnis veri, et sic relinquuntur falsis sui mali. Quod talis potentia veris ex bono sit, non capere possunt illi, qui ideam veri et ejus fidei habent sicut de solo cogitativo; cum tamen cogitativum hominis ex voluntario ejus facit omne robur corporis, quod si inspiraretur a Domino per Divinum suum Verum, foret homini robur Simsonis; sed beneplacet Domino, ut homini sit robur per fidem ex amore quoad illa quae ejus spiritus sunt, et ad salutem aeternam conducunt. Ex his constare potest, quid intelligitur per potentiam veri ex bono, quae per cornua altarium tam holocausti quam suffitus significetur. Quod Cornua significent potentiam illam, constat ex locis in Verbo ubi cornua nominantur; ut apud Ezechielem, „In die illo *crescere faciam cornu* domui Israëlis," XXIX: 21: apud Amos, „*Nonne per fortitudinem nostram sumsimus nobis cornua*," VI: 13. [6] In Libro primo Samuelis, „Jehovah *dabit robur* Regi suo [9] et *exaltabit cornu uncti sui*," II: 10: apud Davidem, „Jehovah *exaltavit cornu populi sui*," Psalm: CXLVIII: 14: apud Eundem, „*Omnia Cornua impiorum amputabo; exaltentur cornua justi*," Psalm: LXXV: 11: apud Jeremiam, „Dominus *abscidit* in excandescentia irae suae *omne cornu Israëlis;* et *exaltavit cornu inimicorum tuorum*," Thren: [II:] 3. 17: apud Ezechielem, „Latere et humero impellitis, et *cornibus vestris* feritis omnes oves infirmas, donec disperseritis eas foras," XXXIV: 21: apud Sachariam, „Vidi *quatuor cornua:* dixit Angelus, *haec cornua* quae disperserunt Jehudam, Israëlem, et Hierosolymam: fabri venerunt *ad dejiciendum cornua gentium*, *attollentium cornu* contra terram Jehudae," II: 1. 2. 3. 4: apud Moschen, „*Cornua Monocerotis cornua ejus*, his populos feriet una ad fines terrae," Deut: XXXIII: 17; quod in his locis per cornua significetur potentia, patet, et quidem potentia in utroque sensu, nempe veri contra falsum, et falsi contra verum; nam ubivis ibi in sensu interno agitur de statu Ecclesiae: similiter apud Amos, „In die illo visitabo super Altaria Bethelis, et *exscin-*

dentur cornua altaris, et cadent in terram," III: 14; per Altaria Bethelis, et per cornua ejus significantur mala et falsa destruentia bonum et verum Ecclesiae, de quibus dicitur quod exscindentur. Ex his constare potest, quid intelligitur per Cornua, quorum tam frequens mentio fit apud Danielem et apud Johannem in Apocalypsi; apud Danielem, „Quod bestiae essent *decem cornua*, et quoque ei *cornu loquens*," VII: 8. 11. 20; quod „*cornu faceret bellum* cum sanctis, et *praevaleret*, usque dum venit Filius hominis," Vers: 11. [21. 22.] 24: et „*de cornibus arietis*, et *de cornibus hirci caprarum;* per quae bellum inter se facerent," VIII: 3 ad 21: et apud Johannem, „Quod *draconi essent decem cornua*," Apoc: XII: 3: similiter „*bestiae e mari ascendenti*," XIII: 1: tum „*bestiae coccineae*," XVII: 12; ubi etiam dicitur, quod „*decem cornua sint decem Reges*," Vers: 13. 14; similiter apud Danielem Cap: VII: 24; quod per reges in Verbo significentur vera, et in opposito sensu falsa, videatur n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148. Quia per cornu significatur Verum in sua potentia, et in opposito sensu falsum destruens Verum, ideo cornu tribuitur loquela, Apoc: IX: 13. Dan: VII: 8. [10] Psalm: XXII: 22. Quod Reges uncti fuerint oleo ex cornu, 1 Sam: XVI: 1. 13. 1 Reg: I: 39, repraesentabat verum ex bono in sua potentia, cornua enim sunt vera in sua potentia, oleum est bonum, et Reges illi qui in Veris ex bono; quod oleum sit bonum, videatur n: 886. 9780; et quod reges sint illi qui in veris ex bono, ita abstracte vera ex bono, n: 6148: inde quoque est, quod *cornu dicatur germinare*, Psalm: CXXXII: 17; [11] quoniam omnis germinatio spiritualis est veri ex bono; quare etiam olim cornua germinantia fecerunt. Quod omnis potentia sit bono per verum, seu quod idem, sit veri ex bono, videantur citata n: 10,019. [12]

10,183. Et obduces illud auro puro, quod significet repraesentativum omnium cultus ex bono, constat ex significatione auri, quod sit bonum amoris, de qua n: 9874; et quod obducere auro, sit fundare super illo bono, n: 9490; at quod sit repraesentativum ejus, patet.

10,184. Tectum ejus, quod significet intimum, constat ex significatione tecti, quod sit intimum; quod tectum sit inti-

mum, est quia est supremum seu altissimum, et quod supremum seu altissimum est, hoc significat intimum, secundum illa quae supra n: 10,181, ostensa sunt, et quia tectum simile significat ac caput apud hominem; nam omnia repraesentativa in natura se referunt ad formam humanam, et secundum relationem ad illam significant, n: 9496; quod caput significet intimum, videatur n: 5328. 6436. 7859. 9656. 9913. 9914: intimum, quod hic per tectum altaris suffitus, significatur, est intimum cultus; sunt enim in cultu similia quae in ipso homine, a quo cultus, nempe internum, medium, et externum, intimum vocatur coeleste, medium spirituale, et externum naturale, n: 4938. 4939. 9992. 10,005. 10,017. 10,068: hi gradus ex correspondentia significantur per caput, pectus, et pedes; similiter per tectum, parietes, et cornua altaris suffitus. Quia per tectum significatur coeleste, quod est intimum, etiam significatur bonum, nam bonum ubivis est intimum, ac verum procedit ex eo, sicut comparative lux a flamma; hoc intelligitur per tectum apud Matthaeum, „Tunc *qui super tecto domus* ne descendat ad tollendum quid e domo sua," XXIV: 17. Marc: XIII: 15. Luc: XVII: 31; agitur ibi de ultimis temporibus Ecclesiae, et per esse super tecto significatur status hominis qui est in bono; et per descendere ad tollendum quid e domo, significatur reditio ad priorem statum, videatur n: 3652; et apud Jeremiam, „*Super omnibus tectis Moabi*, et in plateis ejus totus luctus," XLVIII: 38: per luctum super omnibus tectis, significatur vastatio omnium bonorum apud illos qui in sensu repraesentativo intelliguntur per Moabum, qui sunt qui in bono naturali sunt, qui se facile seduci patiuntur, n: 2468; et per luctum in plateis significatur vastatio omnium verorum, quod plateae sint vera, videatur n: 2336. Quia tectum significabat bonum, ideo antiquis erant tecta super domibus ubi ambulabant, et quoque ubi adorabant, ut constare potest 1 Sam: IX: 25. 26. 2 Sam: XI: 2. Zephan: I: 5. Apud Moschen, „Cum aedificaveris domum novam, *facies ambitum tecto tuo*, ne ponas sanguines in domum tuam, si ceciderit cadens ex illa. Non conseres vineam tuam mixtim, ne sancta fiat collectio ex semine, quod seminaveris, et ex proventu vineae. Non arabis bove et asino simul. Non indues vestem mixtam, lana et lino simul,"

Deut: XXII: 8. 9. 10. 11; ex his quoque patet, quod per tectum significetur bonum amoris; nam singula illa praecepta involvunt similia, quae non patefiunt nisi quam per sensum internum, qui est, quod qui in bono est, qui status est status hominis regenerati, non redibit in statum veri, qui est status prior ejus, nempe cum regenerabatur; in hoc statu enim ducitur homo per verum ad bonum, ita partim a semet, in illo autem seu posteriori, nempe cum regeneratus est, ducitur homo a bono, hoc est, per bonum a Domino; hoc arcanum est, quod in singulis illis interius latet; ita simile quod in Domini Verbis apud Matthaeum, „Tunc qui super domo est, ne descendat ad tollendum quid e domo sua: et qui in agro, ne revertatur retro ad tollendum vestimenta sua," XXIV: 17. 18: apud Marcum, „Qui super tecto, ne descendat in domum, neque ingreditor ad auferendum aliquid e domo sua: et qui in agro fuerit, non amplius convertito se retrorsum ad auferendum vestimentum suum," XIII: 16: et apud Lucam, „In ista die quicunque erit super domo, et vasa illius in domo, ne descendito ad tollendum illa: et quicunque in agro, similiter ne revertatur in, quae post illum; mementote uxoris Lothi," XVII: 31. 32; quis non videre potest, quod in his locis arcana coeli contineantur, nam quid alioquin foret, quod non e domo descenderent, et ex agro reverterentur retro et in, et quod meminissent uxoris Lothi; similiter in illis quae apud Moschen, quod ambitum facerent circum tectum ne sanguis si deciderint; et mox quod ager non consereretur mixtim, semine et proventu vineae; non araretur bove et asino simul; nec indueretur vestis mixta lana et lino simul; per tectum enim significatur bonum, et per esse super domo seu super tecto status cum homo in bono est; per cadere inde significatur relapsus ad priorem statum; et per sanguines significatur violentia tunc illata bono et vero, n: 374. 1005. 4735. 6978. [13] 7317. 7326: per vineam significatur Ecclesia apud hominem, per proventum vineae status veri, n: 9139; per semen tritici aut bordei status boni, n: 3941. 7605: per bovem etiam significatur bonum, et per arare bove status ejus, n: 2781. 9135; similiter per lanam, ac per induere vestem ex lana, n: 9470: et per asinum significatur verum, n: 2781. 5741, et quoque per linum, n: 7601. 9959: sed quomodo ulterius cum

hoc arcano se habet, videatur explicatum in locis citatis, n: 9274.

10,185. Parietes ejus, quod significet interiora, constat ex significatione parietum seu laterum, quod sint interiora; cum enim tectum significat intimum, parietes, qui infra sunt, significant interiora: per interiora intelliguntur quae infra intima et supra ultima sunt, ita media. Quod parietes interiora significent, est quia latera et pectus apud hominem significant interiora; omnia enim repraesentativa in natura se referunt ad formam humanam, et secundum relationem ad illam significant, n: 9496; sicut domus, supremum ejus, quod vocatur tectum, significat simile quod caput; interiora quae infra supremum sunt, significant simile quod pectus et latera; ac fundamentum ejus, simile quod pedes ac plantae eorum: quod ita sit, est quia universum coelum refert unum hominem, et inde est influxus in universam naturam, nam mundus naturalis ex mundo spirituali existit et subsistit; cum dicitur mundus spiritualis, intelligitur Divinum Domini quod ibi. Quod omnia in natura se referant ad formam humanam, constat etiam ex singulis in Regno vegetabili, vestiuntur ibi omnia foliis, florescunt antequam pariunt fructus, et fructus sunt ultimi fines, propter quos priora, et ad quos omnia spectant; folia enim ibi se referunt ad pulmones, et sunt quasi respirationis loco, nam illis mediis attrahitur succus, quapropter arbor spoliata foliis non fert fructum; inde quoque est quod folia in Verbo significent vera quae fidei, n: 885, nam similiter per ea subducitur vitale quo formatur bonum: florescentia ante fructum correspondet statui illius aetatis apud hominem quando conjugiale intrat animos, et laetificat illos, ita quando verum conjungitur bono; fructus autem correspondet ipsi bono, quod quantum maturescit sicut fructus, tantum se exserit in opera; inde est, quod fructus in Verbo significent opera charitatis; et quod florescentia ante fructum comparetur voci et gaudio sponsae et sponsi; ita in reliquis: quapropter qui sapienter potest reflectere, animadvertet admodum clare, quod Paradisus coelestis repraesentetur in Paradiso terrestri, et inde quod omnia in natura se referant ad talia quae in mundo spirituali sunt; et qui ulterius potest concludere, percipiet quod natura non ex se subsistat, sed per influxum ex coe-

lo, hoc est, ex Divino ibi; usque adeo, ut si communicatio auferretur, omnia telluris caderent in nihilum: quod ita sit, simplices capiunt, non ita sapientes mundi, causa est, quia simplices omnia illa tribuunt Divino, at sapientes mundi naturae.

10,186. Et cornua ejus, quod significet exteriora, constat ex significatione cornuum, quod sint potentiae veri ex bono, de qua supra n: 10,182; quod etiam sint exteriora, est quia in extremis seu ultimis est verum ex bono in sua potentia, n: 9836; et quia cornua altaris se etiam referunt ad brachia et manus apud hominem, per quae etiam significatur verum in sua potentia in ultimis seu extremis, videantur citata n: 10,019, et n: 10,062. 10,076. 10,082.

10,187. Et facies limbum auri circumcirca, quod significet terminationem ex bono ne adeantur et laedantur a malis, constat ex significatione limbi, quod sit terminatio ne adeantur et laedantur a malis, de qua n: 9492; et ex significatione auri, quod sit bonum, de qua n: 9874. 9881. [14] Quod limbus ex auro factus fuerit, erat quia repraesentabat clausuram ex bono; bonum enim non potest adiri a malis, nam mala non sustinent ullo modo sphaeram boni; cum mala, hoc est, illi qui in malis sunt, seu qui ab inferno, in illam sphaeram veniunt, quae sphaera est sphaera coeli, dire anguntur, et quantum in illam sphaeram intrant, tantum infernales cruciatus in se sentiunt, et fiunt inde sicut illi qui in agone mortis jacent, quapropter dejiciunt se actutum in infernum, et non audent amplius elevare caput: haec causa est, quod qui in coelo sunt, in tuto sint ab infestatione malorum quae ab inferno: hoc intelligitur per Abrahami verba ad divitem in inferno, „*Inter nos et vos hiatus ingens firmatus est, ut qui volunt transcendere hinc ad vos, non possint, neque qui ibi ad nos transire,*“ Luc: XVI: 26: et per haec „*Dicent montibus et petris, ruite super nos, et abscondite nos a facie sedentis super throno, et ab ira Agni,*“ Apoc: VI: 16. Hosch: X: 8. Quod autem Verum attinet, hoc adiri potest a malis, ex causa quia mali pervertunt vera per sinistras interpretationes, et sic applicant ad favorem suarum cupiditatum: sed quantum boni in veris adest, tantum non adiri vera possunt. Inde constare potest, quam tutelam possunt habere in altera vita, qui solum in veris, quae vocantur fidei, sunt, et non si-

mul in bono: per bonum intelligitur charitas [15] erga proximum, et amor in Dominum, nam omnia bona inde sunt. Ex his nunc patet, cur factus fuerit limbus circumcirca parietes altaris suffitus.

10,188. Et duos annulos auri facies ei de sub limbo, quod significet sphaeram Divini Boni, per quam conjunctio et conservatio, constat ex significatione duorum, quod sint conjunctio, de qua n: 5194. 8423; ex significatione auri, quod sit bonum, de qua n: 9874. 9881; et ex significatione limbi, quod sit terminatio ne adeantur et laedantur a malis, de qua mox supra n: 10,187; ex his patet, quod per duos annulos auri desub limbo, significetur sphaera Divini Boni per quam conjunctio; quod etiam significetur conservatio, est quia per vectes annulis insertos portabatur, et per portare significatur conservatio, n: 9900. Quid sphaera Divini Boni hic paucis dicetur; sphaera Divini Boni implet universum coelum, et quoque extendit se in infernum, nam se habet illa sicut sphaera caloris solis in mundo, qui in aestate penetrat etiam in loca tenebrosa, ubi non apparet Sol: sphaera illa Divina ab antiquis assimilata est circulis radiosis, in quorum medio Deus, et circumcirca angeli; qui itaque se duci patiuntur a Domino, ita qui recipiunt Divinum ab Ipso, tantum in sphaera Divini Boni sunt quantum recipiunt; qui autem non recipiunt, quidem in eadem sphaera sunt, sed tantum interiora apud illos occlusa sunt, ut non sentiant influxum; nam qui in inferno sunt, in externis sunt et non in internis; exhalant etiam ab externis eorum mala et inde falsa, quae apparent circum illos sicut fumosum ex fornace, inde sphaera Divini Boni externa ibi hebetatur, remanente usque interna, quae non recipitur, quia pro illa clausum est, sed usque Dominus per illam regit inferna. Quod sphaera Divini Boni sit, quae procedit a Domino, est quia Sol coeli, qui est Dominus, est ipse Amor Divinus, nam hic ita apparet; calor inde procedens est bonum amoris, et lux inde procedens est verum fidei; inde in Verbo per Solem intelligitur Amor Divinus, per ignem et calorem bonum amoris, et per lucem verum fidei. Praeterea ab unoquovis angelo procedit sphaera ex amore ejus, etiam ex quovis spiritu bono et malo secundum eorum amores; sed sphaerae ex illis procedentes non longe se extendunt; sphaera

autem Divina in universum, nam ex intimo procedit, et intimum est omne in omnibus quae inde succedunt; de sphaeris illis videantur quae prius partim etiam ab experientia ostensa sunt, n: 1048. 1053. 1316. 1504 ad 1512. 1695. 2401. 4464. 5179. 6206 fin: 7454. 8598 ad 6613. 8063. 8630. 8794. 8797. 9490. 9491. 9492. 9498. 9499. 9534. 9606. 9607.

10,189. Super duabus costis ejus, quod significet cum veris ab una parte, nempe conjunctio, et per illa conservatio, constat ex significatione costarum, cum per illas intelliguntur latera, quod sint vera; nam latera, quae costae vocantur, spectant meridiem et septentrionem, et per meridiem significatur verum in luce, n: 9642, [16] et per septentrionem verum in umbra, n: 3708; at per latera, quae proprie latera vocantur, significatur bonum, quoniam illa spectant orientem et occidentem, et per orientem significatur bonum in claro, et per occidentem bonum in obscuro, n: 3708. 9653; ideo hic dicitur, „Duos annulos auri facies ei desub limbo, *super duabus costis ejus facies*, *super duobus lateribus ejus.*" Quod latera, quae proprie latera, spectent orientem et occidentem, at latera, quae costae dicuntur, spectent meridiem et septentrionem, patet in Exodo Cap: XXVI: 18. 26. 27. 35: etiam per costas, quia sunt fulcimina pectoris, significantur vera sustentantia bonum. In coelo autem ita se habet; ad dextram ibi sunt illi qui in luce veri sunt, ita qui in meridie; ad sinistrum autem illi qui in umbra veri, ita qui in septentrione; ante faciem sunt illi qui in clara perceptione boni, ita qui in oriente; ad tergum autem qui in obscura perceptione boni, ita qui in occidente; hi qui in bono sunt, constituunt Regnum coeleste Domini; illi autem qui in vero sunt, constituunt Regnum spirituale Domini: haec apparentia est angelis ibi quocunque se vertunt, nam angeli ante faciem jugiter habent Dominum, Qui est Ipse Oriens; contrarium autem est illis qui in inferno sunt, nam hi ad tergum jugiter habent Dominum; nam in altera vita non sunt plagae, sicut in mundo, determinatae ad statas regiones, sed secundum statos et regnantes amores; angelus enim et spiritus est suus amor, et ubi ille est, illuc se vertit: qui in amore in Dominum sunt, et in charitate erga proximum, et inde in fide, spectant ante se

Dominum in omni versione sui corporis cum sua facie; Dominus enim illos ad se vertit, intrat enim per viam orientis in illos, et tenet illos jugiter in determinatione ad se; inde visus externus illorum determinatus a visu interno, qui est intellectus, et hic ab amore qui est voluntatis, spectat quo fert amor: similiter se habet cum hominibus in mundo quoad interiora eorum, quae sunt spiritus eorum: ex versione cujusvis etiam internoscuntur omnes in altera vita. Quod spatia et loca in altera vita non aliter se habeant, et quod inde significent status, videatur n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5605. [17] 7381. 9440. 9967. 10,146.

10,190. Facies super duobus lateribus ejus, quod significet cum bono ab altera, nempe conjunctio, et per id conservatio, constat ex illis, quae nunc supra n: 10,189, dicta et ostensa sunt. Ex illis etiam constare potest, quomodo se habet cum sphaera Divina circumcirca, quod nempe sphaera boni amoris sit a Domino ut sole ab oriente usque ad occidentem, et sphaera veri ex bono a meridie ad septentrionem; ita sphaera Divini Boni in medio est sicut axis, et sphaera Divini Veri inde procedentis utrinque a lateribus, a dextris et sinistris.

10,191. Et erit ad receptacula vectibus, quod significet potentiam veri ex bono ibi, constat ex significatione receptaculorum seu annulorum, nam hi erant receptacula, quod sint sphaera Divina, de qua mox supra n: 10,188; et ex significatione vectium, quod sint potentia veri ex bono, de qua n: 9496.

10,192. Ad portandum illud in illis, quod significet inde conservationem in statu, constat ex significatione portare, quod sit continere in statu boni et veri, ita existere et subsistere, de qua n: 9500. 9737, ac conservare, n: 9900.

10,193. Et facies vectes lignis Schittim, quod significet potentiam ex bono amoris Domini, constat ex significatione vectium, quod sit potentia, de qua n: 9496; et ex significatione lignorum Schittim, quod sint bonum amoris Domini, de qua supra n: 10,178. [18]

10,194. Et obduces illos auro, quod significet fundationem omnium super bono, constat ex significatione obducere auro, quod sit fundare super bono, de qua n: 9490. Quid sit

fundari super bono, paucis dicetur; creditur a quibusdam, quod verum sit super quo omnia fundantur, sed valde falluntur; non enim datur apud hominem verum, nisi ille in bono sit; verum quod apud hominem est absque bono, est externum absque interno, ita sicut putamen absque nucleo, residet solum in memoria; hoc verum potest assimilari picturae sive floris, sive arboris, sive animalis, intus in qua est modo lutum; at verum ex bono non modo residet in memoria, sed etiam irradicatum est vitae, et assimilari potest ipsi flori, aut arbori, aut animali, quorum perfectio crescit versus interiora, nam quod a Divino creatum est, quo interius eo perfectius: hoc constare admodum manifeste potest ex repraesentativis in altera vita; repraesentativa ibi sistuntur secundum status interiorum apud spiritus, sunt enim correspondentiae; circa spiritus, qui in veris sunt ex bono, apparent repraesentativa pulcherrima, nempe domus et palatia fulgurantia auro et lapidibus pretiosis, ut et horti ac paradisi ineffabili pulchritudine; haec omnia ex correspondentia: at circum illos qui in veris sunt, et non ex bono, non apparent nisi quam petrosa, scopuli et stagna, et quandoque arboreta, sed inamoena ac sterilia; haec quoque ex correspondentia: circum illos autem, qui in falsis sunt ex malo, apparent paludes, latrinae, et plura monstrosa; causa quod ita sit, est quia omnia repraesentativa ibi sunt externa figurata secundum status interiorum, nam sic mundus spiritualis se sistet ibi visibilem. Inde constare potest, quid sit fundari super bono.

10,195. Et dabis illud ante velum, quod super arca Testimonii, quod significet in coelo interiori ubi id conjungitur coelo intimo, constat ex significatione veli, quod inter sanctum et sanctum sanctorum ante arcam, quod sit medium uniens Coelum secundum et tertium, de qua n: 9670. 9671; et ex significatione arcae testimonii, quod sit coelum intimum, de qua n: 9485. Quod Tentorium cum loco intra velum, et extra velum, et cum atrio, repraesentaverit tres coelos, videatur n: 9457. 9481. 9485. 9741.

10,196. Ante propitiatorium quod super testimonio, quod significet ubi auditio et receptio omnium cultus ex bono amoris a Domino, constat a significatione propitiatorii, quod sit auditio et receptio omnium cultus ex bono amoris a Domino,

de qua n: 9506; et ex significatione Testimonii, quod sit Dominus quoad Verbum, de qua n: 8535. 9503, ita quoad Divinum Verum, nam Dominus quoad Divinum Verum est Verbum, n: 9987. Paucis hic dicetur de Divino Bono et Divino Vero; Dominus quoad Ipsum Divinum quod Pater vocatur, et quoad Divinum Humanum quod Filius, est Ipse Divinus Amor, ita Ipsum Divinum Bonum; at Dominus ut Coelum, quod est infra Dominum ut Solem, est Divinum Verum; sed Divinum hoc Verum in se habet Divinum Bonum accommodatum receptioni angelorum et spirituum; hoc Divinum est quod vocatur Spiritus Jehovae et Sanctum: quod hoc dicatur Divinum Verum, et non Divinum Bonum, est quia angeli et spiritus sunt creati, et inde sunt receptiones Divini Veri procedentis ex Divino Bono, gaudent illi sicut homines binis facultatibus, nempe intellectu et voluntate, ac intellectus formatus est ad recipiendum Divinum Verum, ac voluntas ad recipiendum Divinum Bonum; intellectus illis inservit ad receptionem, et quoque ad perceptionem. Idea hujus rei a simplicibus capi potest ex comparatione cum sole mundi, et cum mundo inde existente; in sole mundi est ignis, sed quod procedit inde est calor et lux; quod non in ipso sole sit lux, cuivis notum esse potest, sed quod lux inde procedat; et quantum lux procedens a sole in se habet calorem, tantum vivunt et crescunt vegetabilia, et tantum haec pariunt fructus et semina: haec comparative dicta sunt, quoniam universa natura est theatrum repraesentativum Regni Domini; et est theatrum repraesentativum quoniam mundus naturalis per mundum spiritualem ex Divino exstitit, et perpetuo existit, hoc est, subsistit: inde est, quod in Verbo per Solem intelligatur Dominus quoad Divinum amorem; similiter per Ignem; et quod per Lucem intelligatur Dominus quoad Divinum Verum; ut Joh: I: 9. Cap: III: 19. Cap: IX: 5. Cap: XII: 46.

10,197. Quo conveniam te ibi, quod significet sic praesentiam et influxum Domini, constat ex significatione convenire, cum de Jehovah, quod sit praesentia et influxus Domini, de qua n: 10,147. 10,148.

10,198. Et suffiet super illo Aharon, quod significet elevationem cultus ex amore et charitate a Domino, constat ex signi-

ficatione suffire, quod sit elevatio omnium cultus ex amore et charitate, de qua supra n: 10,177; et ex repraesentatione Aharonis, ut summi Sacerdotis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, et quoad opus salvationis, de qua n: 9806. 9965. [19] 10,068. [20] Quod suffire significet elevationem cultus, est quia ignis significabat bonum amoris, inde omnia quae ex igne prodibant, significabant talia quae procedunt ex amore; ex qua causa non modo lux, sed etiam fumus, repraesentabant; quod per ignem significetur bonum amoris, videatur n: 4906. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324. 10,055; quod etiam fumus repraesentaverit, constat apud Esaiam, „Creabit Jehovah super omne habitaculum Zionis nubem interdiu, ac *fumum et splendorem ignis flammae noctu,*" IV: [5.] 6: et apud Johannem, „*Impletum est Templum fumo* ex gloria Dei, et virtute Ipsius," Apoc: XV: 8: quod fumus suffituum sit elevatio precum, ita in genere elevatio omnium cultus, patet apud Eundem, „*Ascendit fumus suffituum ex precibus sanctorum,*" Apoc: VIII: 4.

10,199. Suffimentum aromatum, quod significet auditionem et receptionem gratam, constat ex significatione suffimenti, quod sit auditio et receptio omnium cultus quae ex amore et charitate a Domino, de qua n: 10,177; et ex significatione aromatum, quod sint grata: quod aromata sint grata, est ex odore, nam odor significat perceptivum, inde suavis odor perceptivum gratum, et teter odor perceptivum ingratum: omnia enim quae per organa sensoria percipiuntur ab homine, significant spiritualia quae se referunt ad bonum amoris et ad vera fidei, sicut odor, gustus, visus, auditus, et tactus; inde odor significat perceptivum veri interioris ex bono amoris; gustus perceptionem et affectionem sciendi et sapiendi; visus intellectum verorum fidei; auditus perceptivum ex bono fidei, et ex obedientia; et tactus in genere communicationem, translationem, et receptionem; causa quod ita sit, est quia omnes sensationes externae trahunt originem ex sensationibus internis, quae sunt intellectus et voluntatis, ita in homine ex veris fidei et ex bono amoris; nam haec intellectuale et voluntarium hominis constituunt; at internae sensationes, quae sunt propriae intellectus et voluntatis apud hominem, non illum sensum habent quem externae, verum vertuntur in talia cum influunt; omnia enim,

quae ab homine sentiuntur per organa sensoria externa, ab internis influunt, nam omnis influxus est ab internis in externa, non autem vicissim, quoniam non datur influxus physicus, hoc est, influxus e mundo naturali in spiritualem, sed e mundo spirituali in naturalem; interiora hominis, quae propria sunt ejus intellectus et voluntatis, in mundo spirituali sunt, et externa ejus, quae sunt propria sensuum corporis, in mundo naturali sunt: inde etiam constare potest, quid correspondentia, et qualis illa. Quod odor in genere correspondeat perceptioni secundum quale rei, videatur n: **1514. 1517. 1518. 1519. 3577. 4624** ad **4634. 10,054**: quod gustus perceptioni et affectioni sciendi et sapiendi, n: **3502. 4791** ad **4805**: quod visus intellectui verorum fidei, n: **3863. 4403** ad **4421. 4567. 5114. 5400. 6805**: quod auditus perceptioni boni fidei et obedientiae, n: **3869. 4652** ad **4660. 7216. 8361. 9311. 9926**: et quod tactus sit communicatio, translatio, et receptio, n: **10,130**. Ex his patet, quod aromata significent talia quae grate percipiuntur, qualia sunt quae ex amore et charitate, in specie vera interiora, quia haec inde sunt, [ut] constat ex his locis in Verbo; apud Esaiam, „*Loco aromatis tabes erit*, et loco cinguli discissio; et loco operis implexi calvities," III: 24, ibi agitur de filiabus Zionis, per quas significatur Ecclesia coelestis, quae Ecclesia est in veris interioribus ex bono amoris in Dominum; aroma ibi est verum interius, tabes privatio ejus; cingulum est conjunctio, ac discissio est dissipatio nexus et ordinis; opus implexum est verum scientificum, quod est verum exterius seu verum externi hominis, et calvities est deprivatio ejus; quod cingulum sit conjunctio ac vinculum ut omnia teneantur in nexu, ut ad unum finem spectent, videatur n: **9828**; quod opus implexum sit verum scientificum, n: **2831**; et quod calvities sit deprivatio ejus, n: **9960**. Apud Ezechielem, „Aquila magna alis venit in Libanum, et inde ramusculum cedri deduxit in terram Canaanem, *in urbe aromatariorum* posuit caput ejus," XVII: **3. 4**; agitur ibi in sensu interno de inchoamentis Ecclesiae spiritualis, et ejus crescentia, et dein de ejus perversione et fine; per aquilam magnam alis significatur verum interius illius Ecclesiae, n: **3901. 8764**; alae sunt vera exteriora, n: **8764. 9514**; Libanon est Ecclesia illa; cedrus ibi est verum Eccle-

siae spiritualis; urbs aromatariorum est ubi doctrina veri interioris; quod urbes in Verbo significent doctrinas, videatur n: 402. 2449. [21] 3216. 4492. 4493, urbs aromatariorum dicitur ex veris interioribus. Apud Eundem, „Negotiatores Schebae et Raamae *per primarium aromatis*, et per omnem lapidem pretiosum et aurum, dederunt negotiationes suas," XXVII: 22; agitur ibi de Tyro, per quam significatur Ecclesia quoad cognitiones boni et veri; negotiatores sunt qui habent illas et communicant illas; Schebah et Raamah sunt qui in cognitionibus coelestium et spiritualium sunt; primarium aromatis est quod gratum est ex veris interioribus; lapis pretiosus sunt ipsa illa vera; et aurum est bonum illorum; quod Tyrus sit Ecclesia quoad cognitiones boni et veri interiores, et in sensu abstracto ipsae illae cognitiones, videatur n: 1201; quod negotiatores sint qui habent illas, et communicant illas, n: 2967. 4453; quod Schebah et Raamah sint qui in cognitionibus coelestium et spiritualium, n: 1171. 3240; quod lapis pretiosus sit verum interius, n: 9863. 9865. 9873. 9874; et quod aurum sit bonum illius, citata n: 9874. 9881. Inde patet, quid repraesentabatur per quod Regina Schebae venisset Hierosolymam ad Salomonem, „*Camelis portantibus aromata* et aurum, et lapidem pretiosum," 1 Reg: X: 1. 2: et quod sapientes ex orientalibus ad Jesum natum „obtulissent *aurum, thus*, et myrrham," Matth: II: 11. Quia aromata significabant vera interiora, ita quae grata sunt, ideo suffimentum factum est aromaticum, ut et oleum unctionis, de quibus in sequentibus hujus Capitis. Per vera interiora intelliguntur illa vera quae facta sunt vitae et affectionis hominis, ita quae intus apud illum sunt; non autem vera quae solum in memoria sunt, et non facta vitae, haec vera vocantur vera externa respective, nam non sunt inscripta vitae, sed solum memoriae, resident enim in externo homine, et non in interno: vera fidei quae inscripta vitae sunt, ea in voluntate sunt, et quae in voluntate, in interno homine sunt, nam per vera fidei aperitur internus homo, et fit communicatio cum coelis: inde patet, quod vera interiora apud hominem sint quae ex bono amoris et charitatis sunt; sive dicas voluntatem, sive amorem, idem est, quod enim voluntatis hominis est, hoc amoris ejus est; quapropter vera inscripta vitae, quae vocantur ve-

ra interiora, sunt quae inscripta sunt amori, ita quae voluntati, ex qua postea, cum in loquelam et in actum, procedunt; coelum enim, in quo internus homo, qui apertus est, non immediate influit in vera, sed mediate per bonum amoris; coelum autem non intrare potest apud hominem, quando internus homo clausus est, quoniam non ibi est aliquod bonum amoris quod recipit; quapropter apud illos, apud quos non homo internus per vera ex bono amoris et charitatis apertus est, influit infernum cum falsis ex malo, utcunque vera fidei, etiam interiora, solum in externo homine resident, hoc est, in memoria. Ex his nunc constare potest, quid intelligitur per vera interiora, quae grata, et significantur per aromata, quod nempe quae ex bono amoris et charitatis sunt.

10,200. In mane in mane, quod significet cum status amoris in claro est, constat ex significatione mane, quod sit cum status amoris in claro est, de qua n: 10,134; inde in mane in mane, seu singulis matutinis, est cum ille status. Quod in coelis succedant status amoris et lucis, hoc est, boni et veri, continue, sicut in terris mane, meridies, vespera et diluculum, et sicut ver, aestas, autumnus, et hyems, prius aliquoties ostensum est; tum quod inde tempora illa diei et anni originem ducant; nam quae in mundo existunt, sunt imagines rerum quae in coelis, ex causa quia omne naturale existit a spirituali, hoc est, a Divino in coelis: inde patet, quales sunt variationes statuum in coelis, nam noscuntur ex comparatione cum statibus caloris et lucis in mundo; calor enim in coelis est bonum amoris a Domino, et lux ibi est verum fidei a Domino. Quod tales ibi successiones statuum sint, est causa ut angeli ibi continue perficiantur; sic enim pertranseunt omnes varietates boni et veri, ac imbuunt illa: differentiae varietatum boni amoris et veri fidei ibi etiam se habent sicut differentiae caloris et lucis in singulis regionibus seu climatibus telluris, nempe aliter propius ad aequatorem, et aliter remotius ab illo utrinque; ac aliter unoquovis die cujusvis anni, et quoque aliter unoquovis anno; nam prorsus simile seu idem nusquam redit; provisum enim est, ut non detur prorsus idem, tam in mundo spirituali quam in mundo naturali; inde perfectio continue crescit.

10,201. In adornando lucernas suffiet illud, quod signifi-

cet cum verum etiam venit in suam lucem, constat ex significatione *lucernarum*, quod sint Divinum Verum, et inde intelligentia et sapientia, de qua n: 9548. 9783; quod adornare seu accendere illas, sit cum illa in suam lucem veniunt, patet; et ex significatione suffire, quod sit auditio et receptio omnium cultus, de qua supra n: 10,177. 10,198; [22] inde constat, quod per singulis matutinis, cum adornarentur lucernae, suffiretur, significetur, quod auditio et receptio omnium cultus praecipue sit, cum in statu amoris claro sunt, et inde in intelligentia et sapientia veri. Dicitur inde in intelligentia et sapientia veri, quoniam lux veri apud hominem prorsus se habet secundum *statum amoris* ejus, quantum accenditur amor, tantum lucet verum, nam bonum amoris est ipse ignis vitalis, et verum fidei est ipsa lux intellectualis, quae est intelligentia et sapientia; procedunt illa bina pari gradu. Per intelligentiam et sapientiam non intelligitur facultas cogitandi et ratiocinandi de quacunque re, nam haec datur aeque apud malos quam apud bonos, sed intelligitur facultas videndi et percipiendi vera et bona quae fidei et charitatis, et quae amoris in Dominum; haec facultas non datur quam apud illos qui in illustratione sunt a Domino, et tantum in illustratione sunt, quantum in amore in Ipsum et in charitate erga proximum; intrat enim Dominus per bonum, ita per amorem et charitatem, quae apud hominem, et ducit in vera bono correspondentia; at cum alieni amores, ut qui versi a Domino et proximo ad semet et mundum, tunc ducunt illi amores eum, sed a veris in falsa, manente usque facultate cogitandi et ratiocinandi; causa est, quia non in illustratione sunt a Domino, sed a semet et mundo, quae illustratio est mera caligo in spiritualibus, hoc est, in illis quae sunt Coeli et Ecclesiae; clausus enim apud illos est internus homo, qui videt a luce coeli; et apertus est externus, qui videt ex luce mundi; atque videre aliquid ex luce mundi absque influxu lucis e coelo, est videre in caligine illa quae coeli sunt; imo quantum tunc accenderat homo per amores sui et mundi lumen naturale, tantum ruit in falsa, consequenter tantum exstinguit vera fidei: inde est, quod eruditi mundi, qui in amore sui sunt, quibus major copia confirmandi falsa est, plus caecutiant quam simplices. Haec dicta sunt, ut sciatur, quod fides cujusvis sit

sicut ejus amor; utque intelligatur quid sit quod verum veniat in suam lucem, cum amor in suum clarum, quae significantur per quod suffiretur singulis mane, cum adornabantur lucernae.

10,202. Et in ascendere faciendo Aharon lucernas inter vesperas suffiet illud, quod significet elevationem etiam in statu amoris obscuro cum etiam Verum est in sua umbra, constat ex significatione ascendere facere seu accendere lucernas, quod sit illustrare Divino Vero, et inde intelligentia et sapientia, de qua nunc supra n: 10,201; [23] ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, et quoad opus salvationis, de qua n: 9806. 9965. [19] 10,068; ex significatione inter vesperas, quod sit status amoris obscurus, et inde status veri in umbra, de qua n: 10,134. 10,135; et ex significatione suffire, quod sit elevatio cultus, de qua supra n: 10,198; inde patet, quod per in ascendere faciendo lucernas inter vesperas Aharon suffiret, significetur elevatio omnium cultus a Domino in statu amoris obscuro, cum etiam verum est in sua umbra. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis quae mox supra n: 10,200. 10,201, dicta sunt; quod nempe status amoris in coelis varientur sicut tempora diei et anni in mundo, et quod verum in sua luce sit sicut bonum in suo calore, hoc est, in suo amore; quapropter cum amor non ita in suo calore est, etiam nec verum in sua luce est. Quia ita est, dicitur adornare lucernas mane, et ascendere facere lucernas vesperi, nam ascendere facere est elevare et augere lucem veri tunc quantum fieri potest.

10,203. Suffimentum juge coram Jehovah, quod significet in omni cultu ex amore a Domino, constat ex significatione suffimenti, quod sit cultus ex amore, de qua n: 9475; ex significatione jugis, quod sit omne in omni, de qua n: 10,133; et ex significatione coram Jehovah, quod sit a Domino, de qua n: 10,146. Dicitur cultus ex amore a Domino, quoniam a Domino est et amor et fides, quae essentialia cultus sunt, et quoque a Domino est elevatio omnium cultus ad se: homo qui non arcana coeli novit, putat quod cultus sit ab ipso, quia is cogitat et adorat; ast cultus qui ab ipso homine non est cultus, sed qui est a Domino apud hominem; amor enim et fides faciunt cultum, et cum amor et fides sunt a Domino, etiam cultus est ab Ipso; nec homo potest elevare aliquid a se in coelum, sed Do-

minus elevat id; in homine solum est facultas ut id possit fieri, qua donatur cum regeneratur, n: 6148, at omne activum et vivum facultatis illius a Domino: quod ipsa vita sit a Domino, et quod homo et angelus sint formae recipientes, videatur n: 1954. 2021. 2536. 2706. 3001. 3318. 3484. 3741. 3742. 3743. 4151. 4249. 4318. 4319. 4320. 4417. 4523. 4524. 4882. 5847. 5986. 6325. 6467. 6468. 6470. 6472. 6479. 9338.

10,204. In generationes vestras, quod significet in aeternum illis qui in fide ex amore, constat ex significatione generationum, quod sint illa quae fidei et amoris, de qua n: 613. 2020. 2584. 6239. 9042. 9079. 9845; et quod in generationes sit in aeternum, n: 9789.

10,205. Non ascendere facietis super illo suffimentum alienum, quod significet non cultum ex alio amore quam Domini, constat ex significatione suffimenti, quod sit cultus ex amore, de qua n: 9475; [24] et ex significatione alieni, quod sit qui intra Ecclesiam est, et non agnoscit Dominum, de qua n: 10,112; inde patet, quod per non ascendere facietis suffimentum alienum, significetur quod cultus ex alio amore quam Domini, non sit cultus. Cum his ita se habet; agnitio, fides, et amor in Dominum, sunt principalia omnium cultus intra Ecclesiam, nam agnitio, fides, et amor, conjungunt; agnitio et fides conjungit ibi intellectuale, et amor voluntarium; et haec bina faciunt totum hominem: qui itaque Dominum intra Ecclesiam [non] agnoscit, non ei est aliqua conjunctio cum Divino, nam omne Divinum est in Domino, et a Domino; et cum non aliqua conjunctio est cum Divino, non est aliqua salus: inde est quod cultus ex alia fide, et ex alio amore quam Domini, non sit cultus. Aliter apud illos qui extra Ecclesiam sunt; ab illis, quia in ignorantia sunt de Domino, acceptatur usque cultus a Domino, cum illi ex religioso suo in aliqua charitate mutua vivunt, et in aliqua fide et in aliquo amore in Deum, quem plerique eorum colunt sub humana forma; illi etiam in altera vita, cum ab angelis informantur de Domino, quod sit ipsum Divinum in Humana forma, agnoscunt Ipsum; et quantum in bono vitae fuerant, tantum ex fide et amore Ipsum colunt, videatur n: 2589 ad 2604.

10,206. Et holocaustum et mincham, quod significet quod

non ibi repraesentativum regenerationis per vera et bona amoris coelestis, constat ex significatione holocausti, quod sit repraesentativum purificationis a malis, implantationis boni et veri, ac conjunctionis eorum, ita regenerationis, de qua n: 10,042. 10,053. 10,057; et ex significatione minchae, quod sit bonum coeleste, in quod introducitur homo per regenerationem, de qua n: 4581. 9992. 10,079. 10,137; et quoque repraesentativum regenerationis, n: 9993. 9994; inde patet, quod per quod non ascendere facerent holocaustum et mincham super altari suffitus, significetur, quod ibi non repraesentativum esset regenerationis per vera et bona fidei et amoris, sed repraesentativum cultus Domini ex illis; aliud enim est regeneratio, et aliud cultus; nam primum est regeneratio, et juxta ejus quale apud hominem est cultus; quantum enim homo purificatus est a malis et inde falsis, et tunc quantum implantata sunt vera et bona fidei et amoris, tantum cultus acceptatur et placet; per cultum namque intelligitur omne quod procedit ex amore et fide apud hominem, et elevatur ad Dominum a Domino: hoc quia complementum est, ideo altare suffitus, per quod repraesentabatur cultus, ultimo describitur; sequuntur enim omnia ordine secundum seriem quae describuntur; nam primum describitur Testimonium, per quod intelligitur Dominus, dein arca in qua Testimonium, per quam significatur intimum coelum ubi Dominus; postea Mensa super qua panes, per quam significatur bonum amoris inde; tum candelabrum, cum lucernis, per quod significatur Divinum Verum ex Divino Bono Domini procedens; dein ipsum tentorium, per quod significatur Coelum et Ecclesia quae ex illis; demum altare holocausti, per quod significatur regeneratio per vera ex bono; et ultimo altare suffitus, per quod significatur cultus ex omnibus illis in Coelo et in Ecclesia.

10,207. Et libamen non libabitis super eo, quod significet non ibi repraesentativum regenerationis per vera et bona amoris spiritualis, constat ex significatione libaminis, quod sit repraesentativum regenerationis per vera et bona fidei et charitatis, de qua n: 10,137, quae sunt vera et bona amoris spiritualis; amor enim in Dominum dicitur amor coelestis, charitas autem erga proximum dicitur amor spiritualis; ille amor regnat

in intimo coelo, hic autem in medio et ultimo, videantur citata n: 9277. 9596. 9684.

10,208. Et expiabit Aharon super cornubus ejus, quod significet purificationem a malis per vera fidei quae ex bono amoris, constat ex significatione expiare, quod sit purificatio a malis, de qua n: 9506; ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, et quoad opus salvationis, de qua n: 9806. 9946. [25] 10,017; et ex significatione cornuum, quod sint potentiae, de qua n: 10,182, et quoque exteriora, n: 10,186. Quod sit purificatio per vera fidei quae ex bono amoris, erat quia expiatio fiebat per sanguinem, et per sanguinem significatur verum fidei quod ex bono amoris, n: 4735. 7317. 7326. 7846. 7850. 7877. 9127. 9393. 10,026. 10,033. 10,047; et omnis purificatio a malis fit per vera fidei quae ex bono amoris, n: 2799. 6954 fin: 7044. 7918. 9088. [26] Quod expiationes factae fuerint sanguine super cornubus altaris holocausti et altaris suffitus, constat in Levit: Cap: IV: 3. 7. 18. 25. 30. 34. Cap: XVI: 18. Quod altaria sic expiarentur, erat causa, quia sancta polluebantur per peccata populi, populus enim repraesentabat Ecclesiam, quapropter illa quae Ecclesiae erant, et vocabantur Sanctuaria ejus, ut Altare et Tentorium, una cum illis quae inibi, conspurcabantur, quando ipse populus peccabat; nam sanctuaria illa erant Ecclesiae: hoc quoque constare potest apud Moschen, „Separabitis filios Israëlis ab immunditie eorum ut non moriantur in immunditie sua, *in polluendo Habitaculum meum*, quod in medio eorum," Levit: XV: 31: et alibi, „*Expiabit Aharon sanctum ab immunditie filiorum Israëlis;* ita expiabit Sanctuarium sanctitatis, et Tentorium Conventus, et Altare," Levit: XVI: 16. 33. Cum his ita se habet; illa quae Ecclesiae sancta vocantur, non sunt sancta nisi sancte recipiantur; nam nisi sancte recipiantur, Divinum non influit in illa, et omnia sancta apud hominem, non sunt sancta quam ex influxu Divino: sicut aedes sacrae, altaria ibi, Panis et Vinum pro sancta coena, sancta fiunt unice per praesentiam Domini; quapropter si Dominus non ibi praesens esse potest ob peccata populi, sanctum abest, quia Divinum; etiam sancta Ecclesiae prophanantur per peccata, quoniam removent inde Divinum. Haec nunc causa est, quod sanctuaria dicantur pol-

luta per immunditiem populi, et quod ideo quotannis expiarentur; quod super cornubus altarium, et non super ipsis altaribus factae fuerint expiationes per sanguinem, erat causa quia cornua erant extrema illorum, et nihil hominis purificatum est, nisi extrema purificata sint; extrema enim sunt in quae influunt interiora, et secundum statum illorum fit influxus; quare si extrema fuerint perversa, pervertuntur inibi interiora, nam cum influunt se accommodant formae recipientes interiorum ad statum illorum: se habet hoc, sicut cum oculus se male habet, tunc visus qui ab interiori venit, non videt aliter quam secundum statum oculi; aut sicut cum brachia se male habent, tunc potentiae quae ab interiori veniunt, non exserunt se aliter quam secundum illa; quapropter si naturalis homo perversus est, tunc spirituali non copia est in illum nisi perverse agendi; inde est, quod tunc spiritualis seu internus homo claudatur: sed videantur quae de his prius ostensa sunt, nempe quod, ut homo purificatus sit, esse debeat purificatus quoad naturalem seu externum hominem, citata n: 9325 fin: ex causa quia omnis influxus est ab interno in externum, et non vicissim, n: 5119. 6322: est enim naturale hominis planum in quo terminatur influxus e mundo spirituali, n: 5651: quod externa hominis formata sint ut inserviant internis, n: 5947. 9216. 9828: ita externus [27] homo omnino subjectus erit interno, n: 5786. 6275. 6284. 6299: ex causa, quia internus homo in coelo est, et externus in mundo, n: 3167. 10,156: et [28] externus homo ex se seu sibi soli relictus oppositus est interno, n: 3913. 3928. Praeterea quid Internus homo et quid Externus, videatur n: 9701 ad 9709.

10,209. Semel in anno, quod significet perpetuo, constat ex significatione semel in anno, quod sit pro toto anno, nam expiatio super cornubus altaris suffitus semel in anno involvebat expiationem pro toto anno; et annus sicut omnia quae temporis sunt, significat statum et ejus durationem, et quoque perpetuitatem; hic statum purificationis a malis per vera fidei, nam hic status significatur per expiationem super cornubus altaris suffitus semel in anno; et omnis purificatio a malis, seu regeneratio persistit non solum perpetuo in mundo, sed etiam perpetuo in altera vita. Quod annus significet perpetuum et aeternum, vi-

deatur n: 2906 fin: 7828; et quoque heri, hodie, cras, et similia quae temporis sunt, n: 2838. 3998. 4304. 6165. 6984. 9939: et quod purificatio a malis seu regeneratio persistat in aeternum, citata n: 9334, et 10,048.

10,210. De sanguine peccati expiationum, quod significet per vera quae ex bono innocentiae, constat ex significatione sanguinis, quod sit Divinum Verum, de qua n: 4735. 6978. [29] 7317. 7326. 7846. 7850. 9127. 9393. 10,026. 10,033. 10,047; ex significatione peccati expiationum, seu sacrificii peccati per quod expiatio, quod sit purificatio a malis et inde falsis; quod per peccatum intelligatur sacrificium pro peccato, videatur n: 10,039; et quod expiatio sit purificatio a malis et inde falsis, n: 9506: quod purificatio illa fiat per vera quae ex bono innocentiae, est quia sanguis, quo fiebat expiatio, erat ex juvenco vel agno, et per juvencum significatur bonum innocentiae in externo homine, n: 9391. 9990. 10,132; et per agnum bonum innocentiae in interno homine, n: 10,132; et innocentia erit, ut recipiatur verum et bonum, n: 3111. 3994. 4797. 6013. 6765. 7836 fin: 7840. 9262. 10,134, tum citata n: 10,021; Bonum enim innocentiae est agnoscere, quod omnia vera et bona sint a Domino, et nihil a proprio hominis; ita est velle duci a Domino et non a semet: inde patet, quod quo plus homo sibi fidit et credit, ita quo plus est in amore sui, eo minus in bono innocentiae sit; inde est, quod homo a malis purificari nequeat, nisi sit in bono innocentiae; nam si non in illo bono est, non ducitur a Domino, sed a semet; et qui ducitur a semet, ducitur ab inferno, proprium enim hominis non est nisi quam malum, et omne malum est inferni. Quod omnis expiatio facta fuerit per sanguinem vel Juvenci, vel Agni, vel Turturum seu pullorum columbarum, constat apud Moschen, Exod: XXIX: 36. Levit: IV: 1 ad 7. 13 ad 18. 27 ad fin: Cap: V: 1 ad 7. Cap: XV: 14. 24. 28 ad 31. Num: VI: 9. 10. 11; per turtures et per pullos columbarum etiam significatur bonum innocentiae.

10,211. Semel in anno expiabit super illo, quod significet remotionem malorum perpetuam, constat ex significatione semel *in anno*, quod sit perpetuum, de qua supra n: 10,203; et ex *significatione expiare*, quod sit purificatio a malis et inde

falsis, de qua n: 9506; et purificatio a malis non est nisi quam detentio ab illis, seu remotio illorum, videantur citata n: 10,057 fin.

10,212. In generationes vestras, quod significet *qui ab* Ecclesia in veris et bonis fidei, constat ex significatione generationum, quod sint illa quae fidei et charitatis, de qua in citatis n: 10,204; [30] quod sint illi qui ab Ecclesia, est quia genuina vera et bona fidei et amoris dantur solum apud illos, nam apud illos est Verbum; et per filios Israëlis, quorum generationes hic intelliguntur, significatur Ecclesia, [videantur] citata n: 9340.

10,213. Sanctum sanctorum hoc Jehovae, quod significet quoniam ex Divino coelesti, constat ex significatione sancti sanctorum, quod sit Divinum coeleste, de qua n: 10,129; quid Divinum coeleste, et Divinum spirituale, et quae differentia, videantur citata n: 9277. 9596.

10,214. Vers: 11 ad 16. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, Cum sustuleris summam filiorum Israëlis quoad numeratos illorum, et dabunt quisque expiationem animae suae Jehovae in numerando illos, et non sit in illis plaga in numerando illos. Hoc dabunt omnis transiens super numeratos, dimidium sicli in siclo sanctitatis, viginti oboli siclus, dimidium sicli sublatio Jehovae. Omnis transiens super numeratos a filio viginti annorum et supra, dabit sublationem Jehovae. Dives non dabit plus, et pauper non dabit minus, ex dimidio sicli ad dandum sublationem Jehovae, ad expiandum super animabus vestris. Et accipies argentum expiationum a cum filiis Israëlis, et dabis illud ad opus Tentorii conventus, et erit filiis Israëlis ad recordationem coram Jehovah, ad expiandum super animabus vestris.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat illustrationem per Verbum a Domino: cum sustuleris summam filiorum Israëlis, significat omnia Ecclesiae: quoad numeratos illorum, significat quoad ordinationem et dispositionem: et dabunt quisque expiationem animae suae in numerando illos, significat purificationem seu liberationem a malo per agnitionem et fidem quod omnia bona et vera fidei et amoris, et eorum ordinatio et dispositio sint a Domino, et nihil ab homine: et non sit in illis plaga in numerando illos, significat ne sit poena mali in faciendo bona sicut a semet:

hoc dabit omnis transiens super numeratos, significat addicationem omnium quae fidei et amoris Domino: dimidium sicli in siclo sanctitatis, significat omnia veri ex bono: viginti oboli siclus, significat omnia boni: dimidium sicli sublatio Jehovae, significat quod omnia veri ex bono sint solius Domini: a filio viginti annorum et supra, significat statum intelligentiae veri et boni: dabit sublationem Jehovae, significat addicationem soli Domino: dives non dabit plus, et pauper non dabit minus ex dimidio sicli ad dandum Jehovae, significat quod omnes ex quacunque facultate sint, omnia veri et boni addicaturi sint Domino: ad expiandum super animabus vestris, significat ut removeantur mala: et accipies argentum expiationum a cum filiis Israëlis, significat vera ex bono purificantia, quae Ecclesiae: et dabis illud ad opus Tentorii conventus, significat conjunctionem cum coelo per agnitionem quod omnia vera et bona sint a Domino: et erit filiis Israëlis ad recordationem coram Jehovah, significat sic conservationem Ecclesiae et omnium Ecclesiae a Domino: ad expiandum super animabus vestris, significat quoniam sic mala remota.

10,215. Et loquutus [est] Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet illustrationem per Verbum a Domino, constat ex significatione loqui, cum a Jehovah ad Moschen, quod sit illustratio a Domino per Verbum, nam Jehovah in Verbo est Dominus, et per Moschen repraesentatur Verbum; per loqui enim significatur influxus, perceptio, et instructio, n: 2951. 5481. 5743. 5797. 7226. 7241. 7270. 8127. 8128. 8221. 8262. 8660, proinde etiam illustratio, nam illustratio est influxus, perceptio, et instructio a Domino cum legitur Verbum; quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videantur loci citati n: 9373; et quod Moscheh sit Verbum in sensu repraesentativo, n: 9372. Quod haec per loquutus Jehovah ad Moschen, significentur, est quia illa Verba non similiter percipiuntur in coelo sicut in terra; in coelo enim percipiuntur verba secundum sensum internum, in terra autem secundum sensum externum, nam in coelo omnia spiritualiter intelliguntur, in terra autem naturaliter; intellectus ille momentaneus est, absque cognitione quid intelligitur in sensu externo seu literali ab homine; talis est consociatio angelorum coeli cum homine, ex causa, ut omne

cogitationis ejus ex spirituali mundo influat, et sic ut cogitatio ejus in prima sua origine sit spiritualis, et fiat in externo homine per influxum naturalis.

10,216. Cum sustuleris summam filiorum Israëlis, quod significet omnia Ecclesiae, constat ex significatione summae, quod sit omne; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua citata n: 9340. Quod sint omnia Ecclesiae, quae per summam filiorum Israëlis significantur, est quia sensus internus Verbi est qualis sensus ejus in coelis; illuc non transeunt nomina, ut nomina Israël, Moscheh, Aharon, et plura, ea enim sunt inter res materiales, quae solum pro corporeo sensuali homine sunt, at loco illorum percipiuntur res spiritualiter quae sunt Coeli et Ecclesiae; nam angeli coeli sunt spirituales, et quae obveniunt, ea secundum essentiam suam, hoc est, spiritualiter capiunt. Quod ibi pro filiis Israëlis intelligant Ecclesiam, est quia in intimo coelo, ubi Dominus praesentior est quam in coelis infra, per nomina in Verbo, in sensu bono, intelligitur Ipse Dominus, ut per Abrahamum, Isacum, Jacobum, Moschen, Aharonem, Davidem, Josephum, Jehudam, Israëlem; et quia per illa intelligitur Dominus ibi, inde Divina, quae Coeli et Ecclesiae, quae a Domino, secundum rerum series in Verbo, per eadem percipiuntur; perceptio a Domino, qui est Verbum, influit, nam a Domino est omne intelligentiae et sapientiae, et absque Ipso nihil.

10,217. Quoad numeratos illorum, quod significet quoad ordinationem et dispositionem, constat ex significatione numerare, cum de omnibus Ecclesiae, quae sunt vera et bona fidei et amoris, quod sit ordinatio et dispositio eorum, inde numerati sunt quae ordinata et disposita sunt: quod numerare id significet, est quia numerare involvit lustrationem, et quod a Domino lustratur, hoc etiam ordinatur et disponitur; etiam vox, qua exprimitur hic numerare, in Lingua originali significat lustrare, censere, animadvertere, et quoque visitare, mandare, praeesse, ita ordinare et disponere; quod hae significationes isti voci sint, est quia unum involvit alterum in sensu spirituali, et sensus spiritualis est vocum sensus interior, qui pluries inest vocibus linguarum, praecipue orientalium. Quod numerare in sensu spirituali, in quo agitur de veris et bonis fidei et amoris,

sit ordinare et disponere, constat etiam ex locis in Verbo, ubi numerare dicitur, et quoque ubi numerus; ut apud Esaiam, „Vox tumultus regnorum gentium congregatarum, *Jehovah Zebaoth numerans* (ordinans) *exercitum belli,*" XIII: 4: apud Eundem, „Tollite in altum oculos vestros, et videte quis creavit haec, *qui eduxit in numerum exercitum eorum;* omnes nomine vocat; de multitudine potentium et fortium robore vir non deest," XL: 26: apud Davidem, „*Jehovah qui numerat exercitum stellarum*, omnes nominibus vocat," Psalm: CXLVII: 4; [31] quod per numerare in his locis significetur ordinare et disponere, patet, nam agitur de Jehovah, hoc est, Domino, qui non numerat aliquem exercitum, nec stellas, sed ordinat et disponit illa quae per exercitum et per stellas significantur, quae sunt vera et bona fidei et amoris; non enim agitur de bellis in mundo naturali, sed de bellis in mundo spirituali, quae sunt bella seu pugnae verorum ex bono contra falsa ex malo; quod bella in spirituali sensu sint tales pugnae, videatur n: 1664. 2686. 8273. 8295; quod exercitus sit vera et bona Ecclesiae et Coeli, n: 7988. 8019; et quod stellae sint cognitiones veri et boni, n: 2495. 2849. 4697. Cum notum est, quid significatur per numerare, et quid per filios Israëlis, constare potest, quare non Davidi licuit numerare populum, et quare, postquam numeravit, Gad propheta ad illum missus denuntiavit poenam, 2 Sam: XXIV: 1 ad 15, et quare hic dicitur, quod quisque daret expiationem animae suae, *ne sit in illis plaga in numerando illos;* per filios enim Israëlis significantur vera et bona Ecclesiae, et per numerare significatur ordinare et disponere; et quia solius Domini est ordinare et disponere vera et bona fidei et amoris apud unumquemvis in Ecclesia et in Coelo, ideo cum id ab homine fit, ut factum a Davide per Joabum, tunc significabat ordinationem et dispositionem talium ab homine et non a Domino, quod non est ordinare et disponere, sed destruere; si numeratio filiorum Israëlis non talia involvisset, non aliquid peccati aut reatus fuisset in numerando illos. Quod per filios Israëlis significentur vera et bona spiritualia, quae sunt vera et bona Ecclesiae et Coeli, videatur n: 5414. 5801. 5803. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833. 5879. 5951. 7957. [32] 8234. 8805, similiter per Tribus, in quas filii Israëlis distincti fuerunt, n:

3858. 3926. 4060. 6335. 6897: quia per filios Israëlis et per Tribus talia significantur, et illa sunt innumerabilia, ideo in Verbo dicitur de illis, „*Quod numerus eorum esset sicut arena maris, quae non mensurabitur, nec numerabitur,*" Hosch: I: 10: „*Quis numerabit pulverem Jacobi, et numerum Israëlis,*" Num: XXIII: 10. Jehovah ad Abrahamum, „*Ponam semen tuum ut pulverem terrae, ut si possit numerare pulverem terrae, etiam futurum ut semen tuum numeretur,*" Genes: XIII: 16. [33] Cap: XVI: 10: et alibi, „*Suspice versus coelum, et numera stellas, num potes numerare has, sic erit semen tuum,*" Genes: XV: 5; quod per filios Israëlis et per semen Abrahami non intellecta fuerit posteritas ejus, sed vera et bona spiritualia, quae innumerabilia, et quoque quoad plurimam partem ineffabilia, constare potest ex eo, quod non major multitudo illorum fuerit, quam aliarum gentium, quod etiam testatur Moscheh, „*Non propter multitudinem vestram prae omnibus populis desideravit Jehovah vos, ut eligeret vos, siquidem vos estis pauciores omnibus populis,*" Deut: VII: 7. Etiam per numerare significatur ordinare et disponere, apud Jeremiam, „In urbibus Hierosolymae et [34] Jehudae adhuc transibunt greges *juxta manus numerantis,*" XXXIII: 13; greges sunt quoque bona et vera Ecclesiae, n: 6048. 8937. 9135; juxta manus numerantis, est juxta dispositionem Domini. Apud Davidem, „Quis scit vehementiam irae tuae, *ad numerandum dies nostros*, rectum notifica, ut induamus cor sapientiae," Psalm: XC: 11. 12; [35] numerare dies pro ordinare et disponere status vitae; et dies dicuntur numerati cum ordinati et dispositi, ita cum finiti, ut apud Esaiam, „Per emissionem dierum meorum abiturus sum ad portas inferni; *numeratus sum*, residuum annorum meorum," XXXVIII: 10: et apud Danielem, „Scriptura apparuit coram Rege Belschazare, *numeratus*, appensus, et divisus," V: 25, cum enim numerare significat ordinare et disponere, tunc numeratum significat absolutum, sicut cum linea numeris subducta est, finito calculo. Quod per numerare significetur ordinare et disponere, est quia per numerum significatur quale rei et status, et quale determinatur per numerum adjunctum, inde numerare est qualificare, et qualificatio rei in spiritualibus fit per ordinationem et dispositionem a Domino; hoc significatur

per numerum apud Johannem, „Facit ut omnibus daret characterem super manum dextram, aut super frontes; et ut nemo possit emere aut vendere, nisi qui haberet characterem, aut nomen bestiae, *aut numerum nominis ejus;* haec sapientia est; qui habet intelligentiam, *computato numerum bestiae, numerus enim hominis est*, nempe *numerus sexcenta sexaginta sex*," Apoc: XIII: 16. 17. 18; agitur in hoc Capite de bestia ex mari, et de bestia ex terra; per bestiam ex mari intelligitur Verum Ecclesiae falsificatum per scientifica quae e mundo, et per bestiam ex terra intelligitur verum Ecclesiae falsificatum per sensum literalem Verbi applicatum ad favendum malis amorum sui et mundi, nam Terra est Ecclesia quoad bonum et verum, citata n: 9325; et mare est scientificum in communi, n: 28. 2850. 2120; [36] habere characterem ejus super manum et super frontem, est agnoscere omnia qualiacunque sunt; frons enim significat amorem, n: 9936; et nomen significat omne quale ejus de quo agitur, n: 3006. 3421. 6674. 8274. 9310; computare numerum bestiae, est explorare et scire vera illa Ecclesiae falsificata; numerus hominis significat rem et statum illius Ecclesiae; sexcenta sexaginta sex significant quale ejus quoad omnia vera falsificata ex malo, et quoque prophanationem sancti, ut et finem; illa scire et explorare est sapientis et intelligentis, quapropter dicitur, haec sapientia est, qui habet intelligentiam computato numerum ejus; numerus enim sex significat idem cum numero duodecim, quia est dimidium ejus, n: 3960 fin: 7973. 8148; et duodecim significant omnia vera et bona Ecclesiae in complexu, n: 2129 fin: 2130 fin: 3272. 3858. 3913. 7973, inde quoque in opposito sensu omnia falsa et mala in complexu; triplicatio numeri senarii involvit etiam finem, et finis est quando verum prorsus est prophanatum: ex his manifeste patet, quod numeri in Verbo involvant res et status, et significent quale secundum numeros determinatos; ut quoque in his apud Johannem, „Angelus mensus est murum sanctae Hierosolymae *centum quadraginta quatuor cubitorum*, quae est *mensura hominis*, hoc est, *angeli*," Apoc: XXI: 17; etiam per numerum ibi determinatum significantur omnia vera et bona in complexu, nam centum quadraginta quatuor idem significant cum duodecim, n: 7973, exsurgit enim ex duode-

cim in se multiplicatis; quapropter etiam hic dicitur, quod mensura ejus sit mensura hominis, quemadmodum supra quod numerus ille sit numerus hominis; sed quia hic vera ex bono significantur, additur quod illa mensura etiam sit mensura Angeli, Angelus enim in Verbo significat vera ex bono, quoniam est recipiens Divini Veri a Domino, n: 8192.

10,218. Et dabunt quisque expiationem animae suae in numerando illos, quod significet purificationem seu liberationem a malo per agnitionem et fidem, quod omnia vera et bona fidei et amoris, et eorum ordinatio ac dispositio sint a Domino, et nihil ab homine, constat ex significatione dare expiationem animae suae, quod sit purificari seu liberari a malo per verum fidei, quod hic est agnoscere quod omnia vera et bona sint a Domino; et ex significatione numerare Israëlem, quod sit ordinatio et dispositio illorum a Solo Domino, et non ab homine; quod haec significentur, constat ex omnibus illis quae hic dicuntur de dimidio sicli quod daretur Jehovae, et de expiatione per illud in numerando populum; per siclum enim sanctitatis significatur verum quod solius Domini, per expiationem per illum significatur purificatio seu liberatio a malo, n: 9506; [37] et per numerare filios Israëlis, significatur ordinare et disponere omnia vera et bona Ecclesiae, n: 10,217. Cum his ita se habet, prohibitum fuit numerare filios Israëlis, quoniam per numerare significabatur ordinare et disponere, et per filios Israëlis ac per Tribus in quas distincti erant, significabantur omnia vera et bona fidei et amoris in complexu; et quia horum ordinatio et dispositio erat solius Domini, et non hominis, ideo numerare illos erat praevaricatio, qualis est apud illos qui sibi vindicant vera quae fidei et bona quae amoris, ac ordinationem et dispositionem illorum; qui quales sunt, notum est in Ecclesia; sunt enim illi qui semetipsos justificant per id quod sibi pro merito reputent omnia fidei et amoris, et consequenter credant se ex fide et ex operibus a semet mereri coelum; hoc malum involvebat numeratio populi a Davide, de qua ita in Libro 2 Samuelis, „Addidit ira Jehovae exardescere in Israëlem; ideo incitabat Davidem contra „eos, dicendo, abi numera Israëlem et Jehudam; dixit itaque „ad Joabum, pervagare omnes Tribus Israëlis, et numerate

„populum, ut noverim numerum populi: dixit Joabus ad re-„gem, addat Jehovah Deus tuus ad populum totidem totidem-„que centenis vicibus; at Dominus meus Rex, cur desiderat „verbum hoc: sed praevaluit verbum Regis contra Joabum et „contra principes exercitus; quare exiverunt ad numerandum „populum Israëlem. Post percussit cor Davidis illum; quare „dixit ad Jehovam, peccavi valde quod feci; verumtamen Je-„hovah, transire fac quaeso iniquitatem servi tui, quia stulte „egi valde. Sed missus est Gad propheta ad Davidem, ut elige-„ret unum malum ex tribus; ac elegit pestem, qua mortui sunt „viri ad septuaginta millia," XXIV: 1 seq: ex his patet, quam grande peccatum fuit, numerare Israëlem; non quod numeratio in se spectata fuerit peccatum, sed quia, ut dictum est, numeratio filiorum Israëlis a Davide significabat ordinationem et dispositionem omnium fidei et amoris a semet et non a Domino, ipsa numeratio ordinationem et dispositionem, ac filii Israëlis omnia vera et bona fidei et amoris: ut itaque liberarentur a peccato in numerando filios Israëlis, dabatur dimidium sicli pro expiatione; nam dicitur „*Dabunt quisque expiationem animae suae Jehovae in numerando illos, ne sit in illis plaga in numerando illos:*" inde patet, quod per haec verba significetur purificatio seu liberatio a malo per agnitionem quod omnia vera et bona fidei et amoris, ac eorum ordinatio et dispositio sint a Domino, et nihil ab homine. Quod ita sit, nempe quod omnia bona et vera fidei et amoris sint a Divino, et nihil ab homine, etiam notum est in Ecclesia; et quoque quod malum sit tibi tribuere illa; et quod liberati sint ab illo malo, qui agnoscunt et credunt, quod illa a Domino sint, nam sic nihil quod Divinum est, et quod ex Divino sibi vindicant; sed videantur quae de his prius ostensa sunt; quod nempe, qui credunt bona ex se facere, et non a Domino, credant mereri coelum, n: 9974; quod bona ex se et non ex Domino, non sint bona, quoniam qui bona ex se faciunt, ex malo faciunt, n: 9975. 9980: quod illi contemnant proximum; et quod irascantur ipsi Deo, si non mercedem accipiunt, n: 9976: quod tales coelum in se non recipere possint, n: 9977: quod nequaquam pugnare possint contra inferna; at qui agnoscunt et credunt quod a Domino omnia bona et vera, quod Dominus pro illis pugnet, n: 9978: quod Solus

Dominus sit Meritum et Justitia, n: 9486. 9715. 9809. 9979 ad 9984. 10,019. 10,152.

10,219. Et non sit in illis plaga in numerando illos, quod significet ne sit poena mali in faciendo bona sicut a semet, constat ex significatione plagae, quod sit poena mali, de qua sequitur; et ex significatione numerare filios Israëlis, quod sit ordinare et disponere vera et bona fidei et amoris, de qua supra n: 10,217, ita facere illa; dicitur sicut a semet, quoniam bona quae facit homo, facit sicut a semet, non aliter percipit, antequam in fide est ex amore; influunt enim bona a Domino, et recipiuntur ab homine, et quae recipiuntur primum non aliter sentiuntur quam in ipso et ab ipso, nec percipitur quod a Domino, priusquam in cognitionem venit, ac postea in agnitionem ex fide; prius enim non reflectere potest, quod aliquid a Divino influat, et prorsus non percipere, hoc est, sentire in se, priusquam incipit velle et amare quod ita sit: se habet hoc, sicut ipsa vita apud hominem, ac sicut binae vitae facultates interiores, quae sunt Intellectus et Voluntas; quis non credit, priusquam instructus est, quod vita sit in ipso, et sic quod inde agit sit a se; similiter intellectus et voluntas; cum tamen et vita in communi, ac intellectus et voluntas influunt, vera intellectus et bona voluntatis e coelo a Domino, at falsa intellectus et mala voluntatis ab inferno; nam nisi spiritus et angeli sint apud hominem, per quos fit influxus, homo ne quidem uno momento vivere potest, proinde nec cogitare, nec velle, ut constare potest a multiplici experientia, de qua ad finem plurium Capitum, ubi de Influxu actum est; videantur loci citati n: 9223. 9276 fin: 9682: quamdiu autem homo credit, quod omnia a se faciat, tam bona quam mala, tamdiu bona non afficiunt illum, et mala adhaerent illi; at vero ut primum agnoscit et credit quod bona a Domino influant, et non a semet, et quod mala ab inferno, tunc bona afficiunt illum, et mala non adhaerent illi; et quoque quantum bona afficiunt illum, tantum removentur mala, ita purificatur et liberatur ab illis: sed quamdiu talis status est hominis, ut non percipere ac sentire possit influxum bonorum a Domino, tamdiu facit bona sicut a semet, sed usque debet agnoscere et credere quod a Domino; quod cum fit, etiam liberatur a malis; ast ut liberetur a malis, agnitio illa non erit confessio

solius oris, sed confessio ipsius cordis. Quod plaga sit poena mali, constat absque explicatione; sunt tres plagae, quae sequuntur illos qui sibimet tribuunt vera et bona fidei et amoris, seu qui credunt mereri coelum ex suis operibus, nam qui sibi illa tribuunt, etiam coelum ex semet mereri credunt; tres poenae illae sunt, 1. Quod non aliquid boni amoris et veri fidei recipere possint: 2. Quod mala et falsa illos jugiter persequantur: 3. Et quod vera et bona recepta ab infantia pereant; hae tres poenae significantur per tres plagas, quae Davidi per Gadem prophetam propter numerationem populi, proponebantur, quae erant 1. *septem* annorum fames; 2. trium mensium fuga coram hostibus; 3. ac trium dierum pestis," 2 Sam: XXIV: 13; per famem enim significatur defectus et penuria bonorum et verorum quae fidei et amoris, nam haec per panem, cibum, triticum, hordeum, oleum, et vinum, quae cum perstat fames, deficiunt, significantur: per fugam autem coram hostibus in sensu interno intelligitur persequutio a malis et falsis; qui enim sibi tribuunt bona et vera, illi non pugnare possunt contra mala et falsa, quae ab inferno, n: 9978, quae sunt hostes in spirituali sensu, coram quibus fuga, et a quibus persequutio: per pestem autem significatur vastatio et consumtio bonorum et verorum, quae ab infantia recepta sunt, n: 7505: quod David elegerit pestem, ac per illam mortui fuerint ad septuaginta millia virorum, significabat quod apud gentem Israëliticam et Judaicam periturum omne verum et bonum fidei et amoris; quod etiam factum est, nam non agnoscebant Dominum, a quo tamen omnia bona et vera; tres dies significabant ad plenum, et quoque septuaginta millia virorum, qui mortui.

10,220. Hoc dabit omnis transiens super numeratos, quod significet addicationem omnium quae fidei et amoris Domino, constat ex significatione dare, nempe expiationem animae, quae erat dimidium sicli, quod sit liberatio a malis per agnitionem quod omne fidei et amoris sit a Domino, et nihil ab homine, de qua supra n: 10,218; inde omnis transiens super numeratos, significat quicquid veri et boni quod ordinatur et disponitur a Domino; nam omnis transiens est omnis ex filiis Israëlis, et per filios Israëlis significantur omnia bona et vera spiritualia, n: 5414. 5801. 5803. 5812. 5817. 5819. 5826. 5833. 5879.

5951. 7957. [32] 8234. 8805; et per numeratos significantur quae ordinantur et disponuntur a Domino, n: 10,218.

10,221. Dimidium sicli in siclo sanctitatis, quod significet omnia veri ex bono, constat ex significatione dimidii, quod sint omnia, et ex significatione sicli, quod sit verum ex bono: quod dimidium sint omnia, est quia dimidium sicli erant decem gerae seu oboli, et per decem significantur omnia, n: 4638, et quoque reliquiae, n: 576. 1906. 1988. 2284, quae sunt vera et bona apud hominem in interioribus ejus a Domino recondita, n: 5135. 5342. 5897. 5898. 7560. 7564: quod siclus sit verum ex bono, est quia siclus erat pondus argenti et quoque auri, et per argentum significatur verum, et per aurum bonum; quantum autem veri ex bono, ac boni per verum, determinatur per numerum gerarum seu obolorum sicli; ac siclus in se ut pondus spectatus est quantum; et cum dicitur siclus sanctitatis est quantum veri et boni, nam verum et bonum sunt quae dicuntur sancta, quoniam sunt a Domino qui solus Sanctus: plura de siclo et de ejus significatione, videantur n: 2959.

10,222. Viginti oboli siclus, quod significet omnia boni, constat ex significatione viginti, quod etiam sint omnia, et quod sint reliquiae boni, ut et sanctum; quod sint omnia et inde plenum, videatur n: 9641; quod sint reliquiae boni, n: 2280; et quod sint sanctum, n: 4759. 7842. 7903; viginti enim, cum de Domino, significat Proprium Ipsius, quod est Ipsum Sanctum, n: 4176; inde patet, cur siclus fuerit viginti gerarum seu obolorum, et cur dicitur sit siclus sanctitatis, ut hic et alibi, ut Levit: XXVII: 3. Num: III: 47. 50. Cap: VII: 13. 19. 25. 31. 37. 43. [38] 49. 55. 61. 67. 73. Cap: XVIII: 16; quod siclus esset et pondus et argenti et auri, Genes: XXIV: 22. Exod: XXXVIII: 24. [39] Ezech: IV: 10. [Cap:] XLV: 12.

10,223. Dimidium sicli sublatio Jehovae, quod significet quod omnia veri ex bono sint solius Domini, constat ex significatione dimidii sicli, quod sint omnia veri ex bono, de qua supra n: 10,221; et ex significatione sublationis Jehovae, quod sint quae solius Domini, de qua n: 10,093.

10,224. Omnis transiens super numeratos, quod significet quod omnia vera et bona addicanda soli Domino, constat ex illis quae supra n: 10,220, ostensa sunt.

10,226. A filio viginti annorum et supra; quod significet statum intelligentiae veri et boni, constat ex significatione viginti, cum dicuntur de aetate hominis, quod sint status intelligentiae veri et boni: quod viginti sint status intelligentiae veri et boni, est quia homo, cum ad viginti annos pervenit, incipit a se cogitare; homo enim a prima infantia ad ultimam senectam subit plures status quoad sua interiora, quae sunt intelligentiae et sapientiae; *Primus* status est a nativitate ad annum aetatis ejus quintum; is status est status ignorantiae, ac innocentiae in ignorantia; et vocatur Infantia: *Alter* status est ab anno aetatis quinto usque ad vigesimum; is status est status instructionis et scientiae, et vocatur pueritia: *Tertius* status est ab anno aetatis vigesimo ad sexagesimum, qui status est status intelligentiae, et vocatur adolescentia, juventus et virilitas: *Quartus* status seu ultimus est ab anno aetatis sexagesimo et supra, qui status est status sapientiae, ac innocentiae in sapientia: hi status vitae hominis successivi per numeros annorum aetatis, „Quinque, Viginti, et Sexaginta," significantur apud Moschen, „Quando quis singulare fecerit votum, erit aestimatio maris *a filio viginti annorum usque ad filium sexaginta annorum*, quinquaginta sicli argenti; si foemina erit aestimatio triginta sicli. *A filio autem quinque annorum usque ad filium viginti annorum*, erit aestimatio, si masculus, viginti sicli, si foemina, decem sicli. *A filio autem mensis usque ad filium quinque annorum*, erit aestimatio masculi quinque sicli, foemellae tres sicli: *a filio autem sexaginta annorum et supra*, erit aestimatio quindecim sicli, foeminae autem decem sicli," Levit: XXVII: 2 ad 7. Quod Primus status sit status ignorantiae, et quoque innocentiae in ignorantia, patet; quando hic status persistit, tunc interiora formantur ad usum, proinde non patent, sed modo maxime externa, quae sunt sensualis hominis; haec sola cum patent, est ignorantia; nam quicquid homo intelligit et percipit, est ex interioribus; inde quoque constare potest, quod innocentia, quae tunc est, et vocatur innocentia infantiae, sit innocentia maxime externa. Quod Secundus status sit status instructionis et scientiae, etiam patet; is status nondum est status intelligentiae, quia puer tunc non concludit aliquid ex se, nec discernit inter vera et vera, ne quidem inter vera et falsa, a se, sed ex

aliis; cogitat modo et loquitur res memoriae, ita ex sola scientia, nec videt et percipit num ita sit, nisi ex fide magistri, proinde quia alius sic dixit. Tertius autem status vocatur status intelligentiae, quoniam tunc homo cogitat a se, ac discernit et concludit; et quod tunc concludit, ejus est et non alterius; hoc tempore incipit fides, nam fides non est fides ipsius hominis, antequam is ex propriae cogitationis ideis confirmavit quod credit, prius est fides non ejus, sed alterius in se, nam credidit personae non rei; inde constare potest, quod status intelligentiae tunc incipiat apud hominem, cum non ex magistro sed ex se cogitat; quod non prius fit, quam cum interiora versus coelum aperiuntur: sciendum est, quod exteriora apud hominem sint in mundo, ac interiora in coelo; et quod quantum lucis influit e coelo in illa quae sunt ex mundo, tantum homo intelligat et sapiat; hoc fit quantum et qualiter interiora aperta sunt; ac tantum aperiuntur, quantum homo vivit coelo et non mundo. Ultimus autem status est status sapientiae, ac innocentiae in sapientia; qui est quando homo non amplius curat intelligere vera et bona, sed velle illa et vivere illa; hoc enim est sapere; ac tantum potest homo velle vera et bona ac vivere illa, quantum in innocentia est, hoc est, quantum credit quod nihil ex se sapiat, sed quicquid sapit, sit ex Domino; tum quantum amat quod ita sit; inde est quod hic status etiam sit status innocentiae in sapientia. Ex successione horum statuum, homo qui sapit, etiam videre potest Providentiae Divinae mirabilia, quae sunt, quod prior status sit planum sequentium continue, et quod procedat aperitio seu reclusio interiorum ab extremis usque ad intima successive; et tandem ita, ut quod primum fuit, sed in extremis, hoc etiam ultimum sit, sed in intimis, nempe ignorantia et innocentia; qui enim scit, quod ex se ignoret omnia, et quicquid scit, id a Domino sit, is in ignorantia sapientiae est, et quoque in innocentia sapientiae. Ex his nunc constare potest, quid sit status intelligentiae, qui significatur per Viginti, cum is numerus praedicatur de aetate hominis. Simile etiam per illum numerum intelligitur alibi in Verbo; ut apud Moschen, « Tollite summam omnis congregationis *a filio viginti annorum et supra*, omnem exeuntem in exercitum in Israële, » Num: I: 2. 3. 18 seq: agitur ibi de castrametatione et profe-

ctione filiorum Israëlis secundum Tribus, et per illam etiam significatur ordinatio et dispositio verorum et bonorum fidei et amoris a Domino; per castrametationem ordinatio et dispositio, n: 4236. 8103 fin: 8130. 8131. 8155; et per Tribus bona et vera fidei et amoris in omni complexu, n: 3858. 3926. 3939. 4060. 6335. 6337. 6397; inde per filium viginti annorum et supra, intelliguntur qui in statu intelligentiae sunt, nam apud illos ordinari et disponi vera et bona fidei et amoris a Domino possunt, influit enim Dominus in eorum intellectuale et voluntarium, ac ordinat et disponit; et quoque falsa et mala removet ac dejicit; ideo dicitur a filio viginti annorum et supra *omnis exiens in exercitum*, nam per exercitum significantur vera eo ordine disposita, ut non timeant falsa et mala, sed repellant illa si impugnent; quod talia per exercitum in sensu interno intelligantur, videatur n: 3448. 7236. 7988. 8019; apud illos autem, qui [40] in statu infantiae et pueritiae sunt, ita qui infra viginti annos, vera et bona non ita ordinata sunt, ut exire possint in exercitum ac in militiam, quoniam, ut supra dictum est, nondum aliquid ex se discernunt et concludunt, proinde nondum aliquid falsi aut mali per rationale discutere possunt, et qui hoc non possunt, nec in pugnas mittuntur; quapropter homo non prius in tentationes, quae sunt pugnae spirituales contra falsa et mala, admittitur, quam cum in statu intelligentiae est, hoc est, cum sui judicii est, n: 3928. 4248. 4249. 8963. Simile per aetatem viginti annorum et supra, significatur alibi apud Moschen, „Dixit Jehovah ad Moschen et Eleazarem; tollite summam totius concionis filiorum Israëlis, *a filio viginti annorum et supra*, omnem exeuntem in militiam in Israële," Num: XXVI: 2. 3; per exire in militiam in spirituali sensu significatur exire in pugnas contra falsa et mala quae ab inferno. Qui non scit, quod filius viginti annorum et supra, significet statum intelligentiae, seu illos qui in eo statu sunt, nec scire potest, cur dictum, cum murmurarent contra Jehovam, *morerentur in deserto a filio viginti annorum et supra* „omnes qui ascenderunt ex Aegypto," Num: XIV: 29. Cap: XXXII: 10. 11; qui enim in eo statu intelligentiae sunt, ut ex se discernere, concludere, et judicare possint, in culpa sui mali sunt, non autem qui nondum in eo statu sunt: inde etiam patet, quod

per viginti annos, cum de aetate praedicantur, significetur status intelligentiae, seu status judicii. At per numerum viginti aliud significatur, cum de re alia, videatur supra n: 10,222.

10,226. Dabit sublationem Jehovae, quod significet addicationem soli Domino, constat ex significatione sublationis Jehovae, quod sit quod solius Domini, de qua n: 10,093, quae quod sint omnia vera et bona fidei et amoris, et eorum ordinatio ac dispositio, patet ab illis quae praecedunt.

10,227. Dives non dabit plus, et pauper non dabit minus ex dimidio sicli, ad dandum Jehovae, quod significet quod omnes ex quacunque facultate sint, aeque omnia veri ex bono addicaturi sint Domino, constat ex significatione divitis, quod sit qui abundat veris et bonis, ac eorum cognitionibus, de qua sequitur; ex significatione pauperis, quod sit qui non abundat illis, de qua etiam sequitur; ex significatione non dare plus et non dare minus, quod sit aeque omnes; ex significatione dimidii sicli, quod sint omnia veri ex bono, de qua n: 10,221; et ex significatione dare Jehovae, quod sit addicare Domino, per Jehovam enim in Verbo intelligitur Dominus, videantur citata n: 9373; ex his patet, quod per dives non dabit plus, et pauper non dabit minus, ex dimidio sicli ad dandum Jehovae, significetur quod omnes ex quacunque facultate sint, aeque omnia veri ex bono addicaturi sint Domino. Cum his ita se habet; omnibus est facultas intelligendi et sapiendi, sed quod unus prae altero sapiat, est quia non similiter addicant Domino omnia intelligentiae et sapientiae, quae sunt omnia veri et boni; qui addicant Domino omnia, illi sapiunt prae reliquis, quoniam omnia veri et boni, quae faciunt sapientiam, influunt ex coelo, hoc est, ex Domino ibi; addicatio omnium Domino aperit interiora hominis versus coelum, agnoscitur enim sic quod nihil veri et boni a semet sit, et quantum id agnoscitur, tantum amor sui decedit, et cum amore sui caligo ex falsis et malis, tantum etiam homo in innocentiam venit, ac in amorem et in fidem in Dominum; inde conjunctio cum Divino, influxus inde ac illustratio; ex his patet, unde est, quod unus plus et alter minus sapiat, ac quoque cur dives non dabit plus ac pauper minus, ut nempe omnibus aeque facultas sapiendi sit; non quidem est omnibus aequa facultas sapiendi, sed est aeque, quoniam sapere potest

unus et alter. Per facultatem sapiendi non intelligitur facultas ratiocinandi de veris et bonis ex scientiis, ita nec facultas confirmandi quicquid lubet; sed facultas perspiciendi quid verum et bonum, eligendi quod convenit, ac applicandi usibus vitae; qui addicant omnia Domino, illi perspiciunt, eligunt, et applicant; qui autem non addicant Domino, sed sibi, illi sciunt solum ratiocinari de veris et bonis; nec vident quicquam nisi quae aliorum sunt, non ex ratione sed ex activo memoriae; quoniam introspicere in ipsa vera nequeunt, stant foris, et confirmant quicquid accipiunt, sive verum sit sive falsum; qui ex scientiis eruditius hoc facere possunt, prae aliis a mundo creduntur sapere; sed quo plus sibi tribuunt omnia, ita quo plus amant quae ipsi ex se cogitant, eo magis insaniunt, confirmant enim falsa prae veris, et mala prae bonis; non enim aliunde lucem habent, quam a fallaciis et apparentiis quae in mundo sunt, et inde a suo lumine, quod lumen naturale vocatur, separato a luce coeli, quod lumen cum separatum est, quoad vera et bona quae coeli sunt, est mera caligo. Quod divitiae et opes sint illa quae sunt intelligentiae et sapientiae, proinde etiam cognitiones veri et boni, quae etiam opes et divitiae spirituales vocantur, constat a locis in Verbo ubi nominantur; ut apud Esaiam, „Visitabo super fructum superbiae regis Aschuris, ideo quod dixit, in virtute manus meae feci, et per sapientiam meam, quia intelligens sum; unde removebo terminos populorum, et *thesauros eorum depopulabor;* inveniet sicut nidum manus mea *opes populorum,*" X: 12. 13. 14, agitur ibi in sensu interno de illis qui fidunt suae propriae intelligentiae, nec credunt quod vera sapientia e coelo veniat, sed ex semet; rex Aschuris est ratiocinatio, hic ex propria intelligentia, n: 1186; inde depopulari thesauros et opes populorum est destruere illa quae vera intelligentiae et sapientiae sunt. Apud Eundem, „Propheticum de bestiis meridiei; *portant super humero asinorum opes suas, et super dorso camelorum thesauros suos, ad Aegyptum,*" XXX: 6. 7; bestiae meridiei sunt qui intra Ecclesiam sunt, ita in luce veri ex Verbo, sed usque Verbum non legunt nisi solum propter scientiam, et non propter usus vitae; meridies enim est ubi lux veri, ita ubi Verbum, n: 3195. 3708. 5672. 9642; asinus est scientia, et quoque camelus, ut et Aegyptus; quod asinus, vi-

deatur n: 5492. 5741. 7024; quod camelus, n: 3048. 3071. 3143. 3145. 4156; et quod Aegyptus, citata n: 9391: quod haec prophetica in spirituali sensu intelligenda sint, constare potest ex eo, quod absque illo sensu nemo sciat, quid sunt bestiae meridiei, quid portare super humero asinorum opes suas, et super dorso camelorum thesauros suos, et hoc ad Aegyptum. Apud Eundem, „*Dabo tibi thesauros tenebrarum*, *et occultas opes latebrarum*, ut cognoscas quod Ego Jehovah," XLV: 3, thesauri tenebrarum et occultae opes latebrarum sunt talia quae sunt intelligentiae et sapientiae coelestis, quae a naturali homine abscondita sunt. Apud Jeremiam, „Peccatum Jehudae est scriptum stylo ferri: mons mi in agro, *facultates tuas*, et *omnes thesauros tuos in praedam dabo*" XVII: 3; Jehudah dicitur mons in agro, quia apud illum erat repraesentativum Ecclesiae coelestis; mons enim est amor Ecclesiae coelestis, n: 6435; et ager est Ecclesia, n: 2971. 3766. 7502. 9139. 9295; facultates et thesauri, quae darentur in praedam, sunt omnia vera et bona Ecclesiae, quae dissiparentur. Apud Eundem, „Propter confidentiam tuam in operibus tuis, et *in thesauris tuis*, etiam tu capieris," XLVIII: 7; [41] thesauri etiam hic pro Ecclesiae doctrinalibus et cognitionibus. Apud Eundem, „Gladie contra equos ejus, et contra currus ejus, et contra promiscuam turbam quae in medio ejus; *gladie contra thesauros ejus ut diripiantur;* siccitas super aquas ut exarescant," L: 36. 37 [. 38]; haec contra Chaldaeos, per quos intelliguntur qui in cultu externo sunt absque interno, sic qui ore profitentur vera Verbi, sed corde negant; gladius est falsum pugnans contra vera, n: 2799. 4499. 6353. 7102. 8294; equi sunt intellectuale, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321; currus sunt illa quae doctrinae, n: 5321. 8215; thesauri qui diriperentur, sunt vera et bona Ecclesiae, quae per applicationem ad mala amorum sui et mundi perverterentur et perirent; siccitas super aquis est deprivatio et consumtio verorum fidei, quod aqua sit verum fidei, videatur n: 2702. 3058. 3424. 4976. 8568. 9323: quis non videre potest, quod sensus literalis non sit genuinus sensus istorum verborum; nam quid sancti, aut quid Ecclesiae, aut quid coeli, aut quis sensus inest his, quod gladius esset contra equos, contra currus, contra promiscuam turbam, contra thesauros, et

quod siccitas esset super aquas ut exarescant; quare ex his et ex reliquis Verbi manifeste videri potest, quod sensus spiritualis, qui differt a naturali, insit singulis, et quod Verbum absque illo sensu non sanctum dici queat, et quod in perplurimis locis ne quidem possit capi. Apud Eundem, „Babel, quae habitas super aquis multis, *magna thesauris*," LI: 13; Babel sunt, qui possident Verbum, et inde omnia vera et bona Ecclesiae, sed qui applicant illa ad amorem sui, et sic prophanant, n: 1326; quod etiam repraesentabatur per quod Rex Babelis sumserit „*omnia vasa Templi*, *quae erant ex auro et argento*, et quod biberit ex illis, atque tunc laudaverit deos auri et argenti," Dan: V: 2. 3. 4 seq: inde dicitur Babel habitans super aquis multis, magna thesauris; aquae sunt vera, et in opposito sensu falsa, n: 2702. 3058. 4976. 8568. 9323: hoc describitur amplius in Apocalypsi, ubi divitiae Babylonis, quae ibi vocantur merces, recensentur, Cap: XVIII. Apud Ezechielem, „Adducam contra Tyrum Nebuchadnezarem, per ungulas equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas; *diripient opes tuas*, et *praedabuntur merces tuas*," XXVI: 7. 12; per Tyrum intelligitur Ecclesia quoad cognitiones boni et veri, n: 1201; per Nebuchadnezarem regem Babelis intelligitur prophanum quod vastat, n: 1327 fin: quod fit cum vera et bona Verbi inserviunt pro mediis ad favendum malis amorum sui et mundi, per sinistram applicationem; tunc enim illorum amorum mala intus in corde sunt, et sancta Ecclesiae in ore; ungulae equorum sunt extrema naturalia, quae sunt scientifica mere sensualia, n: 7729; et plateae sunt vera fidei, n: 2336; opes et merces sunt cognitiones boni et veri: quia per Tyrum cognitiones boni et veri significantur, n: 1201, ideo ubi de Tyro in Verbo agitur, etiam de varii generis mercibus et divitiis agitur; ut apud Eundem, „Tharschisch negotiatrix tua, *per multitudinem omnium opum* in *argento*, *ferro*, *stanno*, et *plumbo*. Damascus negotiatrix tua *prae multitudine omnium opum: per multitudinem opum tuarum*, et *mercatus tuos*, ditasti omnes reges terrae," XXVII: 1 ad fin: Apud Eundem, „In sapientia tua et in intelligentia tua *feceras tibi opes*; *aurum* et *argentum in thesauris tuis*: per *multitudinem sapientiae tuae multiplicasti tibi opes*," XXVIII: [4. 5.] etiam de Tyro; per quae manifeste patet, quod per opes

et divitias in Verbo intelligantur opes et divitiae spirituales, quae sunt cognitiones boni et veri, ita quae sunt media sapientiae: Etiam apud Sachariam, „*Tyrus colligit argentum sicut pulverem*, et *aurum* sicut coenum platearum; ecce Dominus depauperabit eam, et *excutiet in mare opes ejus*," IX: 3. 4: et apud Davidem, „*Filia Tyri offeret tibi munus*, Filia regis; facies tuas deprecabuntur *divites populi*," Psalm: XLV: 13; describitur ibi Ecclesia quoad affectionem veri, et vocatur filia regis, nam filia est Ecclesia quoad affectionem, n: 2362. 3963. 6729. 9055 fin: [42] et Rex est Verum, n: 1672. 2015. 2069. 3670. 4575. 4581. 4966. 6148; quapropter dicitur, quod filia Tyri offeret munus, et quod divites populi deprecabuntur facies, divites populi sunt qui abundant veris et bonis. Apud Hoscheam, „Dixit Ephraim, *profecto ditatus sum, inveni opes mihi*," XII: 9; per ditatus sum et inveni opes mihi, nec intelligitur, quod ditatus sit divitiis et opibus mundanis, sed coelestibus; nam per Ephraim intelligitur Intellectuale Ecclesiae, quod illustratur cum legitur Verbum, n: 5354. 6222. [43] 6238. 6267. Apud Johannem, „Angelo Ecclesiae Laodicensium; *quia dicis quod dives sim*, et *ditatus sim*, et *nullius opis indigeam*, cum non scias quod tu sis miser, et miserabilis, et egenus, et caecus, et nudus: consulo tibi ut emas a Me *aurum igne purificatum ut ditescas*, et vestimenta alba ut induaris," Apoc: III: 17. 18; agitur ibi de Ecclesia, quae omne Ecclesiae ponit in nudis cognitionibus, ac inde se prae aliis effert, cum tamen cognitiones non sunt nisi quam media ad emendandam et perficiendam vitam; quare qui illas possidet absque vita secundum illas, est miser, miserabilis, egenus, caecus et nudus; emere aurum igne purificatum est comparare sibi a Domino genuinum bonum; ac vestimenta alba est comparare sibi a Domino genuina vera ex illo bono; quod aurum sit bonum amoris, videantur citata n: 9874; et quod vestimenta sint vera fidei, n: 4545. 5248. 5319. 5954. 9212. 9216. 9814. 9952. Apud Jeremiam, „Ego Jehovah dans cuique juxta vias ejus, juxta fructus operum ejus; *sicut perdix colligit*, sed non parit, *facit divitias sed non cum judicio;* in medio dierum suorum deseret illas; in postremitate dierum fiet stultus," XVII: 11; agitur ibi de illis qui comparant sibi cognitiones absque fine alius usus, quam ut

ditescant, hoc est, ut sciant, cum tamen vita est cui inservitu-rae; hoc intelligitur per colligere sicut perdix, et tamen non parere, et per facere divitias, sed non cum judicio. Apud Lucam, „Quisquis ex vobis *qui non abnegat omnes suas facultates*, non potest meus esse discipulus," XIV: 33; qui non scit, quod facultates in sensu interno sint divitiae et opes spirituales, quae sunt cognitiones ex Verbo, nequaquam aliter scire potest, quam quod deprivaturus se sit omnibus opibus, ut salvari possit; cum tamen non ille sensus istorum verborum est; per facultates ibi intelliguntur omnia quae ex propria intelligentia sunt; nemo enim potest sapere ex se, sed ex Domino; quapropter abnegare omnes facultates, est sibi nihil intelligentiae et sapientiae tribuere; et qui hoc non facit, non potest instrui a Domino, hoc est, discipulus Ipsius esse. Quia per facultates, divitias, opes, argentum et aurum, significantur illa quae sunt intelligentiae et sapientiae, ideo quoque a Domino comparatur Regnum coelorum „*Thesauro abscondito in agro*," Matth: XIII: 44; et dicitur, quod „*facerent sibi thesaurum non deficientem in coelis; quoniam ubi thesaurus ibi cor,*" Matth: VI: 19. [20. 21.] Luc: XII: 33. 34; [44] qui non sciunt, quod per divites intelligantur qui possident cognitiones veri et boni, ita qui habent Verbum; et quod per pauperes intelligantur qui non possident illas, sed usque qui desiderant illas, non aliter scire possunt, quam quod per divitem, qui induebatur purpura et bysso, et per pauperem, qui projectus ad vestibulum ejus, Luc: XVI, intelligatur dives et pauper in communi sensu; cum tamen per divitem ibi intelligitur gens Judaica, quae habebat Verbum, per purpuram, qua indutus, genuinum bonum, n: 9467; et per byssum genuinum Verum, n: 5319. 9469. 9596. 9744; et per pauperem projectum ad vestibulum intelliguntur qui extra Ecclesiam, et non habent Verbum, et tamen desiderant vera et bona Coeli et Ecclesiae; inde etiam patet, quod per divites intelligantur qui habent Verbum, proinde Divina Vera; ut quoque in prophetico Elisabethae apud Lucam, „Deus esurientes implevit bonis, et *divites emisit inanes,*" I: 53; esurientes ibi sunt qui alibi vocantur pauperes, ita qui non habent panem et aquam, et sic qui sunt in fame, et in siti; hoc est, qui non sciunt bonum et verum, et usque desiderant illa; per

panem et aquam in Verbo significantur bonum et verum, n: 9323; ac per esurire et sitire, ita per famem et sitim significatur desiderium ad illa. Tales per pauperes etiam intelliguntur alibi, ut apud Lucam, „*Beati pauperes*, quia eorum est Regnum coelorum; *beati esurientes*, quoniam saturabimini," VI: 20. 21. Apud Eundem, „Paterfamilias dixit servo, ut abiret in plateas et vicos urbis, et *introduceret pauperes*, mancos, claudos, et caecos," XIV: 21. Apud Eundem, „*Pauperibus praedicabitur* evangelium," VII: 22. Apud Matthaeum, „*Pauperes audiunt* evangelium," XI: 5. Apud Esaiam, „Tunc pascent *primogeniti pauperum*, et *egeni* confidenter cubabunt," XIV: 30: apud Eundem, „*Egeni hominum* in Sancto Israëlis exultabunt," XXIX: 19. Apud Zephaniam, „Relinquam in medio tui *populum miserum* et *pauperem*, qui *sperabunt in Nomine Jehovae*, hi *pascent* et requiescent, nec terrefaciens," III: 12. 13: et apud Esaiam, „*Pauperes et egeni quaerentes aquam*, sed non; lingua eorum siti deficit, Ego Jehovah exaudiam eos, aperiam super clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam," XLI: 17. 18; pauperes et egeni quaerentes aquam sunt qui desiderant cognitiones boni et veri; aqua est verum; desiderium describitur per quod lingua eorum siti deficiat; et abundantia quam habituri, per quod aperientur fluvii super clivis, et fontes in medio vallium: ex his porro patet, quod coelestia, quae sunt vera fidei et boni amoris, intelligantur per terrestria, quae sunt aquae, fluvii super clivis, fontes in vallibus, et quod hic sensus sit literalis Verbi, ille autem spiritualis, et quod Verbum per hunc sensum sit Divinum, et quod absque illo non sit. Quod opes et divitiae significent talia quae sunt intelligentiae et sapientiae, est quoque ex correspondentia; in Coelo enim apud Angelos apparent omnia sicut fulgentia ex auro, argento et lapidibus pretiosis, et hoc quia in intelligentia veri et in sapientia boni sunt; interiora enim angelorum sistuntur ita spectabilia ex correspondentia: etiam apud spiritus qui infra coelos sunt, sunt divitiae in apparentia secundum statum receptionis veri et boni a Domino.

10,228. Ad expiandum super animabus vestris, quod significet ut removeantur mala, constat ex significatione expiari super animabus suis, quod sit purificari seu liberari a malis per

verum fidei, de qua supra n: 10,218; et quia purificatio seu liberatio a malis non aliud est quam remotio eorum, ideo quoque hoc per eadem verba significatur: quod homo non liberetur a malis, et sic purificetur, sed quod detineatur ab illis, cum tenetur in bono a Domino, et sic quod mala removeantur, videantur citata n: 10,057 fin:.

10,229. Et accipies argentum expiationum a cum filiis Israëlis, quod significet vera ex bono purificantia quae Ecclesiae, constat ex significatione argenti, quod sit verum ex bono, de qua [n:] 1551. 2954. 5658. 6112. 6914. 6917. 8932; ex significatione expiationum, quod sint purificatio a malis, de qua *supra* n: 10,218; ita argentum expiationum est verum purificans; et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua citata n: 9340. Verum purificans dicitur, quia omnis purificatio a malis fit per vera, videatur n: 2799. [45] 5954. 7044. 7918. 9089. Cum his ita se habet; homo ex se non cogitat nisi quam malum, ex se enim non cogitat de Deo, nec de bono et justo erga proximum, nisi propter se; imo nec de coelo, et de vita aeterna, sed de mundo et de vita ibi; quamdiu homo in tali statu est, cogitat ex illis quae infra se sunt, et non ex illis quae supra se sunt, ita ex inferno, et non ex coelo; ut itaque homo cogitet bonum, cogitare debet ex coelo, proinde ejus mens illuc elevari debet; hoc fit unice per vera, qualia sunt in Ecclesia ex Verbo; illa enim docent quid Deus, quid proximus, quod sit coelum; quod vita aeterna, et in specie quid malum et quid bonum; cum haec vera intrant, tunc elevantur interiora supra se, et sic abducuntur ab illis quae infra se sunt, ita a malis: inde constare potest quod omnis purificatio seu remotio a malis fiat per vera, quae inde dicuntur vera purificantia.

10,230. Et dabis illud ad opus Tentorii conventus, quod significet conjunctionem cum coelo per agnitionem quod omnia vera et bona sint a Domino, constat ex significatione operis Tentorii conventus, quod sit quod operatur et facit coelum; nam opus est quod operatur et facit, ac Tentorium conventus est coelum ubi Dominus; quod Tentorium conventus sit coelum ubi Dominus, videatur n: 9457. 9481. 9485. 9784. 9963; ita quoque quod conjungit hominem cum coelo, nam quod operatur et facit coelum apud hominem, hoc etiam conjungit illud

cum coelo: quod significetur conjunctio cum coelo per agnitionem quod omnia vera et bona sint a Domino, est quia quod dabatur ad opus Tentorii Conventus, erat dimidium sicli, quod vocatur argentum expiationum propter numerationem populi, et per dare dimidium sicli significatur addicatio omnium quae fidei et amoris Domino, n: 10,220. 10,221; et per numerationem significatur ordinatio et dispositio omnium a Domino, n: 10,218.

10,231. Et erit filiis Israëlis ad recordationem coram Jehovah, quod significet sic conservationem Ecclesiae et omnium Ecclesiae a Domino, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua citata n: 9340; ex significatione recordationis, cum a Jehovah, quod sit conservatio, de qua n: 9849; et ex significatione coram Jehovah, quod sit a Domino, de qua n: 10,146.

10,232. Ad expiandum super animabus vestris, quod significet quoniam sic mala remota, constat ex significatione expiare super animabus suis, quod sit removere mala per vera, de qua supra n: 10,228; quod hic per expiandum super animabus vestris significetur quoniam sic mala remota, et non ad removendum mala, est quia haec ita sequuntur ab illis quae praecedunt; sensus enim internus non spectat sensum verborum qualiter cohaeret in litera, sed qualiter cohaeret in suo sensu, qui est, quod conservatio Ecclesiae et omnium Ecclesiae a Domino sit, quoniam mala sunt remota; nam quod Ecclesia apud hominem conservatur, est quia mala non impediunt; influit enim Dominus jugiter et continue cum sua Misericordia, et providet ut vera et bona, quae sunt Ecclesiae, non modo conserventur apud hominem, sed etiam ut multiplicentur ut crescant; sed quamdiu mala regnant, vera et bona Ecclesiae influentia a Domino, ab homine vel rejiciuntur, vel suffocantur, vel pervertuntur; ast remotis malis acceptantur et agnoscuntur.

10,233. Vers: 17 ad 21. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen dicendo. Et facies labrum aeris, et basin ejus aere ad lavandum; et dabis illud inter Tentorium Conventus et inter Altare; et dabis ibi aquas. Et lavabunt Aharon et filii ejus ex eo manus suas et pedes suos. In intrando illos in Tentorium conventus, lavabunt aquis, ne moriantur; vel in accedendo illos ad altare ad ministrandum, ad adolendum ignitum*

Jehovae. Et lavabunt manus suas et pedes suos, ne moriantur: et erit illis statutum saeculi, illi, et semini illius, generationibus illorum. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat perceptivum ex illustratione per Verbum a Domino: et facies labrum aeris, significat bonum naturalis hominis, in quo purificatio: et basin ejus aere, significat bonum ultimi naturalis, quod est sensualis: ad lavandum, significat purificationem a malis et falsis: et dabis illud inter Tentorium conventus et inter Altare, significat ut sit conjunctio veri et boni: et dabis ibi aquas, significat vera fidei, per quae purificatio in naturali: et lavabunt Aharon et filii ejus ex eo, significat repraesentativum purificationis et regenerationis hominis a Domino: manus suas et pedes suos, significat interiora et exteriora hominis: in intrando illos in Tentorium Conventus, significat cultum ex bono fidei: lavabunt aquis, significat purificationem per vera fidei: ne moriantur, significat ne pereat repraesentativum: vel in accedendo illos ad altare ad ministrandum, ad adolendum ignitum Jehovae, significat cultum ex bono amoris: et lavabunt manus suas et pedes suos, significat purificationem exteriorum et interiorum hominis: ne moriantur, significat ne pereat repraesentativum: et erit illis statutum saeculi, significat legem ordinis aeternam: illi, et semini illius, generationibus illorum, significat omnes qui recipiunt illa quae procedunt a Domino, ita qui regenerantur ab Ipso.

10,234. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet perceptivum ex illustratione per Verbum a Domino, constat a significatione loqui Jehovah ad Moschen, quod sit illustratio per Verbum a Domino, de qua n: 10,215; et ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua n: 2862. 3509. 5743. 8660. Sciendum est, quod cum aliquod novum distinctum a priori exponendum est, dicatur, quod *loquutus Jehovah ad Moschen,* ut in hoc Capite Vers: 11. 17. 22. 34; et quoque alibi; nova res, quae nunc exponitur, est de purificatione a malis et falsis.

10,235. Et facies labrum aeris, quod significet bonum naturalis hominis, in quo purificatio, constat ex significatione labri, in quo aqua pro lavatione, quod sit naturale hominis, de qua *sequitur;* et ex significatione aeris, quod sit bonum ejus,

de qua n: 425. 1551. Agitur in nunc sequentibus de Lavatione, et dicitur quod Aharon et filii ejus lavarent manus suas et pedes suos cum intrarent in Tentorium Conventus, aut accederent ad Altare ad ministrandum; et alibi dicitur, quod immundi facti lavarent se et vestes, et sic quod mundi essent; ex quibus constare potest, quod lavatio repraesentaverit purificationem a malis; ita lavatio corporis et vestium purificationem cordis et mentis: quisque, qui ex aliqua illustratione cogitat, videre potest, quod per lavationem non mala cordis et mentis abstersa fuerint, sed modo sordes corporis et vestium, et quod postquam hae abstersae fuerunt, usque mala remanserint; et quod mala nequaquam ablui possent per aquas, sed per poenitentiam. Ex his iterum patet, quod illa quae apud gentem Israëliticam instituta fuerunt, externa fuerint quae repraesentaverunt interna, et quod interna essent ipsa sancta Ecclesiae apud illos, et non externa absque illis: sed quod Gens illa, usque omne sanctum in externis et nihil in internis posuerit, constat a Domini verbis apud Matthaeum, „Vae vobis Scribae et Phari„saei, hypocritae, purgatis exterius poculi et patinae, interio„ra vero plena sunt rapina et intemperantia: Pharisaee caece, „purga prius internum poculi et patinae, et fiat etiam exter„num mundum. Similes vos facitis sepulchris dealbatis, quae „foris quidem apparent pulchra, intus vero plena sunt ossibus „mortuorum et omni immunditie," XXIII: 25. 26. 27; tum Marc: VII: 2 ad 8, et Luc: XI: 39. Quod Labrum significet naturale, est quia per lavationem inibi significatur purificatio a malis, et purificatio a malis fit in naturali; et praeterea per vasa in genere significantur illa quae sunt naturalis hominis, n: 3068. 3079. 9394, quoniam naturale est recipiens spiritualium quae interni hominis. Per naturale intelligitur externum hominis, hoc est, id quod vocatur Externus homo. Videri potest sicut alienum, quod per Labrum significetur naturale hominis; sed sciendum, quod in sensu interno hic agatur de purificatione a malis, et homo est qui purificatur; inde sequitur, quod aliquid hominis significetur per id in quo fiebat lavatio, per quam significatur purificatio; quod id sit naturale, est quia inibi, ut dictum est, fit purificatio: praeterea omnia, quae cultus gratia, apud gentem Israëliticam et Judaicam, exstructa fue-

runt, significabant illa quae Coeli et Ecclesiae, proinde talia quae sunt apud hominem; nam nisi significavissent aliquid apud hominem, non aliquid repraesentavissent. Quoniam per labrum significatur naturale hominis, per aquas in labro vera quae fidei, et per lavationem purificatio a malis, inde sciri potest quid significatum fuit per Mare Aeneum juxta Templum, et quoque quid per duodecim Boves qui portabant illud: similiter quid per decem reliqua Labra etiam juxta Templum posita, et per insculptos ibi leones, boves, et cherubos, tum per rotas sicut currus sub illis; omnia haec quid significabant, patet, quum notum est quid significatur per labrum, aquam, et lavationem, et quum notum est, quomodo se habet cum purificatione a malis apud hominem, nam omnia et singula erant repraesentativa coelestium et spiritualium. Mare aeneum a Salomone factum, et positum juxta Templum, ita describitur, „Fecit Mare fusile „decem cubiti a labro ad labrum, rotundum circumcirca; quin„que cubiti altitudo; et linea triginta cubitorum circumdabat „illud circumcirca. Colocynthides infra labrum circumeuntes, „decem cubitorum circumdantes Mare circumcirca. Stans super „duodecim bobus, tres spectantes septentrionem, et tres spe„ctantes occidentem, et tres spectantes meridiem, et tres spe„ctantes orientem; Mare autem super illis superius, et omnia „posteriora eorum introrsum. Crassities ejus palma, labrum „ejus juxta opus labri calicis, flos lilii. Duo millia bathorum „continebat; et positum fuit Mare ab humero domus dextro „versus orientem e regione meridiei," 1 Reg: VII: 23. 24. 25. 26. 39: hoc Vas seu hoc Labrum vocatur Mare, quia per mare significatur Scientificum in communi, et omne Scientificum est naturalis hominis; quod Mare sit scientificum in communi, videatur n: 28. 2850. 8184; et quod scientificum sit naturalis hominis, n: 1486. 3019. 3020. 3309. 3310. 5373. 6004. 6023. 6071. 6077. [46] 9918: quod hoc Labrum esset juxta opus labri calicis, erat causa quia per calicem, scyphum seu poculum, etiam significatur scientificum quod naturalis seu sensualis hominis, n: 9557. 9996; per duodecim boves significabantur omnia bona naturalis et sensualis hominis in complexu, quoniam baseos loco erant, et per basin significatur id quod ultimum est, ac sustentat; quod duodecim sint omnia in comple-

xii, videatur n: 3272. 3858. 3913; et quod bos sit bonum naturalis hominis, n: 2781. 9135: quod spectaverint ad omnes plagas mundi, erat quia bonum naturalis hominis est receptaculum omnium quae ex mundo influunt, tam quae se referunt ad bona quam quae ad vera; diameter decem cubitorum significabat plenum, n: 3107; et circumferentia triginta cubitorum significabat complexum plenarium, n: 9082; duo millia bathorum significabant conjunctionem boni et veri, ita purificationem et regenerationem, nam regeneratio non aliud est quam conjunctio boni et veri; duo millia idem significant quod duo, nam numeri multiplicati simile significant cum simplicibus a quibus sunt, n: 5291. 5335. 5708. 7973; quod duo sint conjunctio, videatur n: 5194. 8423: quod Mare aeneum positum esset ab humero dextro versus orientem e regione meridiei, significabat quod ad Dominum, nam Dominus est Oriens, n: 101. 9668; Domus seu Templum est Coelum et Ecclesia ubi Dominus, n: 3720. [47] Ex his nunc constare potest, quid per mare aeneum significabatur, consequenter quid per labrum, quod nempe naturale hominis, in quo purificatio.

10,236. Et basin [ejus] aere, quod significet bonum ultimi naturalis, quod est sensualis, constat ex significatione baseos labri in quo aqua pro lavatione, quod sit ultimum naturalis, quod vocatur sensuale; et ex significatione aeris, quod sit bonum, de qua supra n: 10,235: quod basis sit ultimum naturalis, quod vocatur sensuale externum, est quia per labrum, quod supra est, significatur naturale in quo purificatio, inde per id quod infra est significatur quod in infimo loco, hoc est, in ultimo est, ita sensuale externum hominis; Naturale hominis est externum, est medium, et est internum; externum naturalis communicat cum mundo, et vocatur sensuale externum, naturale internum est quod communicat cum interno homine, qui est in coelo, naturale medium est conjungens utrumque, nam ubi externum et internum, erit medium conjungens; quod homini sit naturale externum, medium, et internum, videatur n: 4009. 4570. 5118. 5120. 5649. 9216. Per sensuale quod ultimum naturalis, intelligitur proprie id quod Caro vocatur, et perit cum homo moritur, ita quod inservivit homini pro ejus functionibus in mundo, sicut sensuale visus, auditus, olfactus, gustus et ta-

ctus, quod id sensuale sit planum ultimum, in quo vita hominis terminatur, et super quo ut super basi se reponit, constare potest, nam immediate exstat mundo, et per illud ut extremum intrat mundus et exit coelum; sed hoc sensuale est homini commune cum brutis animalibus; at sensuale externum quod non ita homini commune est cum illis, et usque est sensuale externum, est quod homini in memoria est ex mundo, et constituitur ex solis rebus mundanis, corporeis, et terrestribus ibi; homo qui ex illis solum cogitat et ratiocinatur, et non ex interioribus, vocatur homo sensualis; hoc sensuale manet homini post mortem, *sed quiescit*; hoc sensuale externum est quod proprie *significatur* per basin: quale hoc sit, repraesentatum est per bases *decem* labrorum, quae juxta Templum erant posita; Bases illae ita describuntur, „Salomo fecit bases decem ex aere, quatuor cubiti longitudo basis cujusvis, et quatuor cubiti latitudo; „tres cubiti altitudo. Super clausuris, quae inter scalas, leones, „boves, et cherubi; ac super scalis similiter superius. Insuper „quatuor rotae basi cuique, et tabulae aeris; at quatuor angulis ejus humeri; supter labro humeri fusi: opus rotarum sicut „opus rotae currus; manus earum, et terga earum, et canthi „earum, et radii earum omnia fusile: juxta hoc fecit decem bases; fusura una, mensura una, proportio una omnibus illis. „Inde fecit decem labra ex aere; quadraginta bathos continebat „unumquodque labrum; quatuor cubiti labrum unumquodvis," 1 Reg: VII: 27 ad 39; quale Sensualis externi apud hominem hic per repraesentativa describitur, ac imprimis tutela Domini, ne homo ex suo sensuali, ita ex mundo, intret in illa quae Coeli seu Ecclesiae sunt; hoc enim est ordini Divino contrarium; nam mundus in coelum intrare nequit, sed coelum in mundum; quod fit cum Dominus per coelum influit apud hominem, illustrat illum, docet illum, et ducit illum, per Verbum; quod e mundo intrare in illa quae coeli sunt, sit contra Divinum ordinem, constare potest ex illis qui ex sensuali suo, ita qui ex scientificis quae ex mundo intrant, quod prorsus nihil credant: tutela ne hoc fiat significatur per leones, boves et cherubos; per leones enim significatur tutela ne vera intrent, nam leones sunt vera in sua potentia, n: 6367. 6369; per boves significatur tutela ne bona intrent, boves enim sunt bona in sua potentia, n:

2781; quod per Cherubos significetur tutela Domini ne id fiat, videatur n: 308. 9509; quod humeri, quorum etiam mentio fit, sint potentia, ac resistentia, videatur n: 1085. 4931 ad 4937. 9836: per rotas sicut currus significatur facultas sapiendi cum intrant omnia e coelo, sic enim omnia secundum ordinem progrediuntur, rotae enim currus sunt facultas progrediendi, ita discendi, n: 9872. 8215; [48] et currus sunt quae doctrinae Coeli et Ecclesiae, n: 5321. 8215. Quid Sensualis homo, iterum paucis dicetur; homo sensualis dicitur, qui cogitat solum ex talibus quae in memoria sunt ex mundo, et qui versus interiora elevari non potest; tales imprimis sunt qui nihil de coelo et de Divino credunt, quia non vident illa, fidunt enim solum sensibus; et quae non coram illis apparent, nihil esse credunt; accedunt tales prope ad genium brutorum animalium, quae etiam solum ex sensibus externis ducuntur; sunt usque astuti et solertes in agendo et ratiocinando; sed non vident verum ex luce veri: dicti fuerunt tales olim serpentes arboris scientiae; turba infernalis pleraque talis est. Sed quid Sensualis homo, et quid sensuale, videatur in locis citatis, n: 9331 fin: tum n: 9726. 9730. 9731. 9922 fin: 9996; et quid sit elevari supra sensualia, seu abduci ab illis, in locis citatis n: 9922 fin: Bonum sensualis, quod significatur per basin ex aere, est quod vocatur volupe et jucundum afficiens cogitationem imaginativam, quae cogitatio est ex meris talibus, quae sunt terrestria, corporea et mundana, et dignoscitur ab aliis jucundis per id, quod non spectet alios usus, quam qui sunt sui aut propter se; nam sensualis homo est in amore sui et mundi, et jucunda quae ei, sunt illorum amorum: et quia amores sensualis hominis tales sunt, patet quod ille prae aliis solers in ratiocinando sit, et in agendo propter lucra et honores; corpus enim ejus flagrat ex igne illius amoris, ac ille ignis accendit lumen, quod vocatur lumen naturale; et cum hoc usque ad splendorem accensum est, tunc lux coeli, quae interioris hominis est, prorsus obscuratur; inde quae hujus lucis sunt, quia in caligine, dicuntur nihil esse: aliter apud illos, qui ex igne coeli agunt, et ex luce inde cogitant. Ex his constare potest, quid intelligitur per bonum sensualis, quod significatur per basin labri.

10,237. Ad lavandum, quod significet purificationem a

malis et falsis, constat ex significatione lavare, quod sit purificatio a malis et falsis, de qua n: 3147. 5954. Quoniam de purificatione a malis et falsis per vera fidei in nunc sequentibus in sensu interno agitur, ideo paucis dicetur, quomodo cum illa se habet; per lavationem enim significatur purificatio, per aquas significantur vera fidei, et per labrum in quo aqua, significatur naturale, nam omnis purificatio spiritualis fit in naturali: est homini externum et internum, externum vocatur naturale, et quoque naturalis homo, ac internum vocatur spirituale, et quoque spiritualis homo, ex causa quia internum hominis est in mundo spirituali, ubi spiritus et angeli, et externum ejus est in mundo naturali, ubi homines; utrumque tam internum quam externum purificatur, internum in coelo, et externum cum homo vivit in mundo, ita in naturali quod est in mundo; causa quod purificatio peragatur in naturali tunc, est quia vera fidei in naturali ad manifestam perceptionem veniunt; sunt enim ibi inter scientifica seu inter res memoriae, quae cum cogitantur, manifeste percipiuntur; non autem quae cogitantur in interno homine, haec ad manifestam perceptionem non veniunt dum homo in mundo est, quia ideae ibi sunt spirituales: inde est, quod purificatio fiat in naturali: quod fiat per vera fidei, constare potest ex eo, quod qui purificantur, non modo scire debeant quid malum et falsum, sed etiam agnoscere illa, et dein aversari et fugere illa; cum hoc fit, tunc primum purificatur homo ab illis; et mala et falsa non sciri ita nec agnosci possunt nisi in naturali per vera fidei, nam haec docent illa, ita manifestant illa: qui credit quod purificetur a malis et falsis, antequam videt et agnoscit illa apud se, valde fallitur, videatur n: 8388. 8390 seq: Dictum est, quod homo sciat sua mala et falsa per vera fidei in naturali, hoc est, in externo homine, non autem in interno; causa est, quia ideae cogitationis in interno homine spirituales sunt, et ideae spirituales non comprehendi possunt in naturali, sunt enim ideae intellectuales quae sunt absque objectis qualia sunt in materiali mundo: sed usque ideae illae, nempe spirituales, quae sunt propriae interni hominis, influunt in ideas naturales, quae sunt externi hominis, ac producunt et faciunt [49] illas, quod fit per correspondentias. Sed de ideis spiritualibus, quae interni hominis, ex Divina Domini Mi-

sericordia, dicetur ubi de Coelo, ac de spiritibus et angelis, nam illi cogitant per ideas spirituales, et quoque loquuntur inter se per illas.

10,237[½]. Et dabis illud inter Tentorium conventus et inter Altare, quod significet ut sit conjunctio veri et boni, constat ex significatione inter Tentorium conventus et altare, quod sit conjunctio veri et boni, de qua n: 10,001. 10,025. Quod Labrum positum fuerit inter Tentorium conventus et altare, et quod ibi laverint Aharon et filii ejus manus et pedes, erat causa ut repraesentaretur purificatio cordis et regeneratio, quae in sua essentia est conjunctio veri et boni; nam conjunctio veri et boni est ipsum Coelum apud hominem; quapropter etiam coelum comparatur in Verbo conjugio: haec conjunctio fit per vera fidei, quoniam haec docent quomodo vivendum; quare cum vivitur secundum vera fidei, fit conjunctio veri et boni, verum enim tunc fit bonum per vitam; veri vita est bonum: hoc etiam intelligitur per quod homo regeneretur per aquam et spiritum; aqua est verum fidei, et spiritus est vita ejus. Quod regeneratio sit conjunctio veri et boni, videatur n: 2063. 3155. 3158. 3607. 4353. 5365. 5376. 8516. 8517. 8772. 10,067.

10,238. Et dabis ibi aquas, quod significet vera fidei per quae purificatio in naturali, constat ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, de qua n: 28. 739. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 8568. 9323; et ex significatione labri, quod sit naturale, de qua supra n: 10,235. Qui non scit quod aquae significent vera fidei, perplura in Verbo non capiet; sicut quid significatur per quod „*nisi homo generetur ex aqua et spiritu, non possit intrare in Regnum Dei,*" Joh: III: 5; qui per aquam ibi non aliud intelligunt quam aquam, credunt quod aqua baptismi sit per quam regeneratur homo, cum tamen aqua ad regenerationem nihil facit, sed verum fidei et bonum amoris, aqua enim solum abluit sordes corporis, et nequaquam mala cordis. Qui non scit, quod aquae significent vera fidei, nec scire potest, *quid Baptismus* significat; credit enim quod externum illud salvet hominem; cum tamen externum nihil facit, sed internum quod significatur, quod est regeneratio per vera fidei; illi enim qui ab Ecclesia sunt, distinguuntur a reliquis in universo terra-

rum orbe per baptismum, quoniam illi possunt per vera fidei regenerari, non autem qui extra Ecclesiam sunt, est enim intra Ecclesiam Verbum, in quo vera fidei. Qui non scit quod aquae significent vera fidei, nec scire potest quid intelligitur *per „aquas supra expansum et per aquas infra expansum,"* Genes: I: 6. 7. 8. 9. 10; cum tamen per aquas supra expansum significantur vera fidei in interno homine, et per aquas infra expansum vera fidei in externo; agitur enim in illo Capite de Nova Creatione hominis Ecclesiae Antiquissimae, ita de ejus Regeneratione. Qui non scit quod aquae significent vera fidei, nec scire potest, quid per aquas significatur apud Johannem, „*Qui bibit ex aqua quam Ego dabo, non sitiet in aeternum; sed aqua, quam Ego dabo, fiet in eo fons aquae* [50] *salientis in vitam aeternam,*" IV: 13. 14: et apud Esaiam, „*Pauperes et egeni quaerentes aquam, sed non; lingua eorum siti deficit; aperiam supra clivis fluvios, et in medio vallium fontes ponam; desertum in stagnum aquarum; et terram siccam in scaturigines aquarum,*" XLI: 17. 18: tum apud Eundem, „*Non sitient, aquas e petra effluere faciet illis; et findet petram ut effluant aquae,*" XLVIII: 20. 21; et perpluries alibi. Sed videantur quae prius de his dicta et ostensa sunt; ut quod purificatio a malis et falsis fiat per vera fidei, n: 2799. 5954 fin: 7044. 7918. 9089. 10,229: quod etiam Regeneratio, citata n: 9959. Quod Baptismus significet regenerationem per vera fidei, n: 4255. 5120 fin: 9089. Quod purificatio fiat in naturali, n: 3147. 9572; et quoque regeneratio, citata n: 9325 fin:

10,239. Et lavabunt Aharon et filii ejus ex eo, quod significet repraesentativum purificationis et regenerationis hominis a Domino, constat ex significatione lavare, quod sit purificatio, de qua supra n: 10,237; ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum coeleste, de qua n: 9806. 10,068; et ex repraesentatione filiorum Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum spirituale, de qua n: 9807. 10,068; ex quibus patet, quod per lavabunt Aharon et filii ejus ex eo, significetur repraesentativum purificationis hominis a Domino: quod etiam sit repraesentativum regenerationis, est quia regeneratio etiam repraesentabatur per lavationem, sed per la-

vationem totius corporis, quae lavatio vocabatur Baptizatio; quod baptizatio seu baptismus significet regenerationem, videatur n: 4255. 9088. [51] Sed regeneratio a purificatione differt in eo, quod regeneratio praecedens sit, et purificatio consequens; nemo enim a malis et falsis purificari potest, nisi qui regeneratur, ac postquam regeneratus est; nam qui non regeneratus est, quidem abducitur a malis quantum patitur, sed non purificatur ab illis, semper enim impurus est; aliter homo regeneratus, hic indies purificatur; quod intelligitur per Domini verba apud Petrum, « Qui lotus est, non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur, sic mundus est totus, » Joh: XIII: 10: qui lotus est, significat qui regeneratus. Quod lavatio totalis dicta fuerit baptizatio, constat apud Marcum Cap: VII: 4; et quod lavatio totius corporis, apud Matthaeum Cap: III: 13 ad 16. Marc: I: 10. et quoque 2 Reg: V: 10. 14: Jordanes, in quo fiebant lavationes, quae erant baptizationes, Matth: III: 6. 13. Marc: I: 5. [52] 2 Reg: V: 10. 14, significabat naturale, n: 1585. 4255: quod per lavationem baptismatis etiam significetur Tentatio, Matth: XX: 22. 23, [53] est quia omnis Regeneratio fit per Tentationes, n: 5036. 5773. 8351. 8958. 8959 seq: Paucis etiam hic dicetur, cur Dominus cum in mundo fuit, Ipse quoque voluerit baptizari, cum tamen per baptizationem, significatur regeneratio hominis a Domino: causa fuit, quia Baptizatio Ipsius Domini significabat glorificationem Humani Ipsius; quod enim in Verbo significat regenerationem hominis, hoc etiam significat glorificationem Humani in Domino, nam regeneratio hominis est imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688: ideo cum Dominus permisit Johanni ut baptizaret Ipsum, dixit, « *sic conveniens est nobis implere omnem justitiam Dei,* » Matth: III: 15; implere omnem justitiam Dei, est subjugare inferna, ac redigere illa et coelos in ordinem, ex propria potentia; et simul glorificare Humanum suum; quae facta sunt per tentationes in se admissas, ita per continuas pugnas cum infernis usque ad ultimam in cruce; quod hoc sit Justitia quam implevit Dominus, videatur n: 9486. 9715. 9809. 10,019. 10,152: similia etiam significantur per quod « implerentur omnia quae de Domino scripta sunt in Lege et Prophetis, » Luc: XVIII: 31. Cap: XXII: 37. Cap: XXIV:

44; et quod „Dominus venerit ad implendum omnia Legis," Matth: V: 17. 18: qui non scit arcana Verbi, credit, quod Dominus Justitia factus sit, per quod impleverit omnia legis, et quod per impletionem illam liberaverit humanum genus a jugo legis, ita a damnatione; at is sensus illorum Verborum non est, sed quod Justitia factus sit per subjugationem infernorum, reductionem coelorum in ordinem, et per glorificationem Humani Ipsius; nam per hanc in potestatem se immisit, ut ex Divino Humano suo in aeternum subjugare inferna, ac tenere coelos in ordine posset, et sic regenerare hominem, hoc est, liberare illum ab infernis, ac salvare illum.

10,240. Quoniam per lavationem etiam significatur Regeneratio, dicetur adhuc aliquid de illa: qui non scit, quod Dominus tam apud Prophetas quam apud Evangelistas per correspondentias loquutus sit, proinde quod in Verbo sensus internus sit, nequaquam scire potest quid intelligitur per Domini verba apud Johannem, „*Amen, amen, dico tibi, nisi quis generatus fuerit ex aqua et spiritu, non potest ingredi in Regnum Dei. Quod natum est e carne, caro est; sed quod generatum est e spiritu, spiritus est. Spiritus, ubi vult spirat, et vocem ejus audis; atqui non scis, unde venit et quo abit: sic est omnis qui generatus est e spiritu,*" III: 5. 6. 8: Si evolvantur haec per correspondentias, patet quis sensus horum verborum est, sunt enim arcana coeli: ex correspondentia est aqua verum fidei, quod in naturali homine ad manifestam perceptionem venit: Spiritus est Divinum Verum quod a Domino influit per internum hominis in externum ejus seu naturale, unde homini, qui regeneratur, vita fidei: caro est proprium hominis, quod non est nisi quam malum: quod spiritus spiret ubi vult, significat quod Dominus per Divinum Verum ex Misericordia det vitam novam: quod vocem ejus audias, significat quod illa ad perceptionem veniant in externo seu naturali homine; vox est annuntiatum ex Verbo: quod non scias unde venit et quo abit, significat quod homo non sciat quomodo regeneratio fit, fit enim per arcana innumerabilia et ineffabilia a Domino. Quod ex Correspondentia aquae sint vera fidei, videatur n: 28. 739. 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 8568. 9323. 10,238: quod spiritus sit Divinum Verum, ex quo vita fidei, n: 9229. [54]

9818: quod caro sit proprium hominis, quod non est nisi quam malum, n: 8409: quod spirare sit status vitae fidei, n: 9281: quod vox sit annuntiatum ex Verbo, ita Verum inde, n: 9926: quod audire sit perceptio, n: 9311. 9926: quod venire et abire, seu intrare et exire, sit status rei a principio ad finem, n: 9927: quod arcana regenerationis sint innumerabilia et ineffabilia, n: 3179. [55] 3573. 5398. 9334 fin: 9336: et quod non percipiatur quid in interno homine peragitur, cum homo in mundo est, sed quid in externo seu naturali, supra n: 10,236.

10,241. Manus suas et pedes suos, quod significet interiora et exteriora hominis, constat ex significatione manuum, quod sint interiora hominis, de qua sequitur; et ex *significatione* pedum, quod sint exteriora hominis, ita naturalia ejus, nam haec sunt exteriora; quod pedes sint naturalia, ita quae exterioris hominis, videatur n: 2162. 3761. 3986. 4280. 4938 ad 4952. 9406. Quod autem manus sint interiora, est quia superiora corporis se exporrigunt in manus, et ibi terminantur; inde per manus significatur quicquid est apud hominem, et quoque potentia ejus, videantur loca citata, n: 10,019: cum autem nominantur et manus et pedes, tunc significatur quicquid est in interno et quoque in externo homine, seu spiritualia et naturalia; inde est, quod per extollere manum significetur potentia in spirituali, et extollere pedem, potentia in naturali, n: 5327. 5328: praeterea per extrema hominis significantur omnia ejus, n: 10,044, et extrema sunt manus et pedes. Ex his constare potest, unde est quod Aharon et filii ejus lavarent manus et pedes, cum intrarent in Tentorium conventus, aut accederent ad altare ad ministrandum.

10,242. In intrando illos in Tentorium conventus, quod significet cultum ex bono fidei, constat ex significatione intrare in Tentorium conventus, cum de Aharone et filiis ejus, quod sit repraesentare omnia cultus ex bono fidei; quod haec repraesentata fuerint per intrare in Tentorium conventus, est quia per accedere ad altare repraesentata fuerunt omnia cultus ex bono amoris: sunt duo essentialia cultus Divini, bonum fidei et bonum amoris; cultus Divinus sive erit ex illo bono, sive ex hoc: bonum fidei est bonum charitatis erga proximum; et bonum amoris est bonum amoris in Dominum; differunt haec bo-

na inter se, sicut spirituale et coeleste, quorum differentia qualis sit, videatur in locis citatis n: 9277: cultus ex bono fidei seu ex bono charitatis erga proximum, repraesentatum est per ministrationem Aharonis et filiorum ejus in Tentorio conventus, in quo quotidie fiebat ministratio, quoniam per Tentorium illud repraesentabatur coelum ubi bonum spirituale regnat; at cultus ex bono coelesti, quod est bonum amoris in Dominum, repraesentatus est per ministrationem Aharonis et filiorum ejus ad altare, videatur n: 9963. 9964. 10,001. 10,025.

10,243. Lavabunt aquis, quod significet purificationem per vera fidei, constat ex significatione lavare, quod sit purificatio a malis et falsis, de qua supra n: 10,237; et ex significatione aquarum, quod sint vera fidei, de qua etiam supra n: 10,238. Qui non scit, quid lavare significat, et quid pedes et manus, nequaquam scire potest, quid involvunt haec apud Johannem, „*Jesus mittit aquam in pelvim, et incipit lavare pedes discipulorum, et abstergere linteo, quo erat succinctus: et venit ad Simonem Petrum, qui dicit Ipsi, Tune meos lavas pedes: respondit Jesus, quod Ego facio, tu non scis adhuc, cognosces vero posthac: dicit Ipsi Petrus, non lavabis pedes meos in aeternum: respondet illi Jesus, si non lavero te, non habes partem Mecum: dicit Ipsi Petrus, Domine, non pedes meos tantum, sed et manus et caput: dicit illi Jesus, qui lotus est, non opus habet nisi quoad pedes lavetur, sed mundus est totus: jam vos mundi estis,*" XIII: 5 ad 10: quis scire potest quid involvit quod Dominus dixit, „Quod Ego facio, tu non scis adhuc, cognosces vero posthac." Tum „Si non lavero te, non habes partem Mecum." Ut et, „Qui lotus est, non opus habet, nisi quoad pedes lavetur, et mundus est totus:" quod de purificatione a malis et falsis hic agatur, non sciri potest nisi ex sensu interno, ex quo patet, quod per lavationem intelligatur purificatio a malis et falsis; per aquam in pelvi verum fidei in naturali: per linteum, quo succinctus Dominus, et quo abstersit, Divinum Verum ab Ipso procedens; per pedes naturale hominis; per lavare caput, manus, et pedes, regeneratio, similiter per qui lotus est: ita per lavare pedes intelligitur purificare naturale hominis, nam nisi hoc apud hominem, cum in mundo vivit, purificetur et mundetur, postea in aeternum non

purificari potest; quale enim naturale hominis est cum moritur, tale manet, non enim postea emendatur, est enim id planum, in quod interiora, quae sunt spiritualia, influunt, est receptaculum eorum; quapropter cum id perversum est, interiora, cum influunt, ad instar ejus pervertuntur: se habent illa, sicut cum oculus est laesus, aut aliud quoddam organum sensus, aut membrum corporis, tunc interiora non aliter sentiunt et agunt per illa, quam secundum receptionem ibi; quod itaque homo non purificari possit in aeternum, si non purificetur quoad naturale suum in mundo, intelligitur per Domini verba, *quod Ego facio, tu non scis adhuc, cognosces vero posthac;* quod qui regeneratus est, non purificandus sit nisi quoad naturale, intelligitur per haec, *qui lotus est, non opus habet, nisi ut quoad pedes lavetur*, et *mundus est totus:* et quod omnis purificatio fiat a solo Domino, per haec, *si non lavero te, non habes partem Mecum;* et quod id fiat per Divinum Verum quod a Domino procedit, significatur per *quod linteo, quo succinctus, absterserit;* quod linteum sit verum a Divino, videatur n: 7601, ita linteum, quo Dominus succinctus, est Divinum Verum ab Ipso; quod aqua sit verum fidei, n: 10,238; quod pelvis seu labrum in quo aqua, sit naturale, n: 10,235; quod lavatio capitis, manuum et pedum, seu totius corporis, sit regeneratio, n: 10,239; et quod pedes sint naturale hominis, n: 10,241. Ex his iterum constare potest, quod Dominus per correspondentias loquutus fuerit, ita ex sensu interno, quoniam e coelo, in quo ille sensus est; quapropter nisi Verbum Domini quoad illum sensum intelligitur, quod parum intelligatur.

10,244. Ne moriantur, quod significet ne pereat repraesentativum, constat ex significatione mori, cum de ministratione Aharonis et filiorum ejus, quod sit cessatio repraesentativorum, et inde conjunctionis cum coelo, de qua n: 9928. Cum his ita se habet; conjunctio cum coelo, et per coelum cum Domino, in Ecclesia apud illam gentem, erat unice per repraesentativa, hoc est, per externa quae repraesentabant interna; quapropter ut primum non ministrabant secundum praescripta ritualia, periit repraesentativum, et cum illo conjunctio cum coelo; et cum periit conjunctio cum coelo, non aliqua illis tutela contra infernum fuit; inde mors filiorum Aharonis, Nadabi et

Abihu, dederunt enim suffimentum super ignem alienum, Levit: X: 1. 2, per quod repraesentabatur cultus ex alio amore quam Domini, inde separatio illorum a coelo et exstinctio: similiter contigisset, si Aharon aut filii ejus illoti accessissent ad ministrandum; nam sic repraesentavissent cultum non e coelo, sed prophanum qui ab inferno: ex quibus patet, quod per mori, cum de ministratione Aharonis et filiorum ejus, significetur exstinctio repraesentativorum, et inde conjunctionis cum coelis.

10,245. Vel in accedendo ad altare ad ministrandum, ad adolendum ignitum Jehovae, quod significet cultum ex bono amoris, constat ex significatione accedere ad altare ad ministrandum, quod sit repraesentare Dominum quoad bonum amoris, de qua n: 9964; [56] et ex significatione adolere ignitum Jehovae, quod sit cultus ex amore Domini; per adolere enim seu sacrificare significatur cultus, n: 6905. 8936, et per ignitum Jehovae significatur quod ex Divino amore Domini, n: 10,055. Praeterea quomodo cum his se habet, videatur mox supra n: 10,241.

10,246. Et lavabunt manus suas et pedes suos, quod significet purificationem interiorum et exteriorum hominis, constat ex illis quae supra n: 10,239. 10,240, ostensa sunt, ubi similia verba.

10,247. Ne moriantur, quod significet ne pereat repraesentativum, ut supra n: 10,243.

10,248. Et erit illis statutum saeculi, quod significet legem ordinis aeternam, constat ex significatione statuti, quod sit lex ordinis, de qua n: 7884. 7995. 8357; et ex significatione saeculi, quod sit aeternum; quod saeculum sit aeternum, est quia per saeculum intelligitur duratio usque ad finem; et per illam durationem in sensu interno significatur aeternum; etiam vox illa, qua exprimitur saeculum, in Lingua originali significat aeternitatem. Quod saeculum sit aeternum, est quia saeculum in Verbo significat, cum dicitur de Ecclesia, durationem ejus usque ad finem; inde cum dicitur de coelo, ubi non finis, et cum de Domino, significat aeternum: praedicatur in genere de omni Ecclesia, in specie autem de Ecclesia coelesti: porro etiam saeculum significat mundum, ac vitam ibi; ut et vitam post illam in aeternum. Quod Primum attinet, *quod*

nempe *saeculum, cum dicitur de Ecclesia, significet durationem ejus usque ad finem*, constat ex sequentibus his locis; apud Matthaeum, „Discipuli dixerunt ad Jesum, dic nobis quodnam signum tui adventus, et *consummationis saeculi,*" XXIV: 3; per consummationem saeculi significatur ultimum tempus Ecclesiae, ita finis ejus, cum amplius nulla fides quia nulla charitas; quod hoc sit consummatio saeculi, proinde quod saeculum sit duratio Ecclesiae usque ad finem, constare potest ex omnibus illis, quae a Domino in illo Capite dicta sunt, quae videantur explicata ante Capita Geneseos a Cap: XXVI ad Cap: XL: simile per saeculum et ejus consummationem significatur alibi apud Eundem, „Messis est *consummatio saeculi,*" XIII: 39. 40. 49: tum „Ecce Ego vobiscum sum omnibus diebus *usque ad Consummationem saeculi,*" XXVIII: 20; per saeculum etiam ibi intelligitur duratio Ecclesiae a principio ad finem. Apud Ezechielem, „Habitabunt super terra, illi et filii eorum, et filii filiorum illorum *usque in saeculum:* David princeps illis *in saeculum.* Erit sanctuarium meum in medio eorum *in saeculum,*" XXXVII: 25. 28; [57] dicuntur haec de Israële, per quem in sensu interno intelligitur Ecclesia spiritualis; per terram, super qua habitabunt, etiam significatur Ecclesia; per sanctuarium omne Ecclesiae; et per Davidem Dominus; inde patet, quod per in saeculum significetur usque ad finem: quod Israël in Verbo sit Ecclesia spiritualis, videatur in locis citatis n: 9340: quod Terra sit Ecclesia, in locis citatis n: 9325: quod sanctuarium sit omne Ecclesiae, et quod praedicetur de bono et vero Ecclesiae spiritualis, n: 8330. 9479: et quod David sit Dominus, n: 1888. 9954. Apud Davidem, „Antequam montes nati sunt, et formata est terra, et orbis, *a saeculo usque in saeculum,* Tu Deus," Psalm: XC: 2; [58] per montes natos, et per terram formatam, ac per orbem, non intelligitur creatio mundi, sed instauratio Ecclesiae; nam montes in Verbo significant amorem coelestem, ita Ecclesiam in qua ille amor; terra quoque et orbis significant Ecclesiam, inde a saeculo ad saeculum significat ab Ecclesiarum instauratione ad fines earum; succedunt enim Ecclesiae, una post alteram, nam finita seu vastata una, instauratur altera; quod mons sit amor coelestis, proinde Ecclesia quae in illo amore, videatur n: 795. 796. 4210. 6435.

8758; et quod terra sit Ecclesia in specie, orbis autem in genere, in locis citatis n: 9325. SECUNDO, *Quod saeculum, cum dicitur de coelo, ubi non finis, et de Domino, significet aeternum*, constat ex his locis; apud Davidem, „*Jehovah Rex in saeculum*, et *in perpetuum*," Psalm: X: 16: tum Exod: XV: 18: apud Eundem, „Regnum tuum *Regnum omnium saeculorum*; et Dominium tuum in omnem generationem et generationem," Psalm: CXLV: 13: apud Jeremiam, „*Deus vivus Rex saeculi*," X: 10: apud Danielem, „Dominium Ipsius, *dominium saeculi* quod non transibit: postea accipient Regnum sancti altissimorum, et confirmabunt Regnum *usque in saeculum*, et usque *in saecula saeculorum*," VII: 14. 18. 27: apud Matthaeum, „Tuum est Regnum, Potentia et Gloria *in saecula*," VI: 13: apud Lucam, „Dabit Ipsi Deus thronum Davidis, ut regnet super domum Jacobi *in saecula*," I: 32. 33: in Apocalypsi, „Jesu Christo sit gloria et robur *in saecula saeculorum*," I: 6: alibi „Ecce *vivo in saecula saeculorum*," I: 18: et alibi „Agno benedictio, et honor, et gloria, et robur, *in saecula saeculorum*. Viginti quatuor seniores adorarunt *viventem in saecula saeculorum*," V: 13. 14. Cap: X: 6. Cap: XI: 15: apud Esaiam, „Salus mea *in saeculum* erit, et justitia mea in generationem generationum," LI: 6. 8: apud Eundem, „Angelus facierum portavit eos *omnibus diebus saeculi*," LXIII: 9. Apud Danielem, „Multi ex dormientibus evigilabunt in *vitam saeculi*," XII: 2: apud Johannem, „Si quis comederit ex hoc pane, *vivet in saeculum*," VI: 51. 58: apud Eundem, „Ego vitam aeternam do illis, et *non peribunt in saeculum*," X: 28: apud Davidem, „Duc me *in via saeculi*," Psalm: CXXXIX: 24: apud Eundem, „Statuit ea in perpetuum, et *in saeculum*; statutum dedit, quod non transibit," Psalm: CXLVIII: 6; in his locis saeculum significat aeternum, quoniam dicitur de Domino, ac de Ipsius Regno, deque coelo, et de vita ibi, quorum non finis: saecula saeculorum non sunt aeternitates aeternitatum, sed sunt aeternum; verum ita dicitur respective ad Ecclesias in terris, quarum una succedit alteri; ex Verbo patet, quod Ecclesia in hac Tellure quater instaurata fuerit, quarum prima fuit antiquissima quae ante diluvium, altera antiqua quae post diluvium, tertia Israëlitica et Judaica,

et demum Christiana; cujusvis periodus a principio ad finem est saeculum; post hanc etiam inchoabit nova; hae successiones Ecclesiarum intelliguntur per saecula saeculorum; quod saeculum sit duratio Ecclesiae usque ad finem, supra ostensum est. TERTIO, *Quod saeculum praedicetur in genere de omni Ecclesia, at in specie de Ecclesia coelesti*, constat ex his locis; apud Amos, „Erigam Tentorium Davidis collapsum, et aedificabo *juxta dies saeculi*," IX: 11; per dies saeculi intelligitur tempus cum Ecclesia antiquissima fuit, quae fuit coelestis: apud Micham, „Bethlechem Ephrataea, ex te Mihi exibit, qui sit Dominator in Israële, et cujus exitus ab antiquo, *a diebus saeculi*," V: 1, similiter: apud Moschen, „Memento *dierum saeculi*, intelligite annos generationis et generationis," Deut: XXXII: 7; dies saeculi pro tempore Ecclesiae antiquissimae, quae fuit Ecclesia coelestis; ac anni generationis et generationis pro tempore Ecclesiae antiquae, quae fuit Ecclesia spiritualis: apud Esaiam, „Expergiscere, expergiscere, indue robur, brachium Jehovae; expergiscere juxta dies antiquitatis, *generationis saeculorum*," LI: 8. 9; juxta [dies] generationis saeculorum est juxta status amoris et fidei in Ecclesiis antiquis derivatis ab antiquissima: apud Davidem, „Cogitavi dies ab antiquo, *annos saeculorum*," Psalm: LXXVII: 6, similiter: apud Esaiam, „Recordamini prioris *a saeculo*," XLVI: 9: apud Malachiam, „Tunc suavis erit Jehovae Minchah Jehudae et Hierosolymae, *juxta dies saeculi*, et juxta annos antiquos," III: 4: apud Joëlem, „*Jehudah in saeculum sedebit*, et Hierosolyma in generationem et generationem," IV: 20; per Jehudam ibi significatur Ecclesia coelestis, de qua ideo dicitur juxta dies saeculi, et in saeculum; et per Hierosolymam significatur Ecclesia spiritualis, de qua dicitur juxta dies antiquos et in generationem et generationem; quod Jehudah sit Ecclesia coelestis, videatur n: 3654. 3881. 6363. 8770; et Hierosolyma Ecclesia spiritualis, n: 402. 3654. QUARTO, *quod saeculum significet mundum, et vitam ibi*, constat apud Matthaeum, „Qui inter spinas seminatus est, hic est qui Verbum audit, sed *cura saeculi hujus*, et fraus divitiarum suffocat verbum," XIII: 22: apud Lucam, „*Filii hujus saeculi* prudentiores sunt filiis lucis," XVI: 8: apud Eundem, „*Filii saeculi hujus* nuptias faciunt,

et nuptui dantur," XX: 34: et apud Davidem, „Impii et *securi saeculi* multiplicant opes," Psalm: LXXIII: 12. [59] QUINTO, *quod saeculum significet vitam post mortem in aeternum,* apud Marcum, [60] „Recipiet centupla nunc in tempore hoc, et *in saeculo venturo vitam aeternam,*" X: 30: apud Ezechielem, „Cum fecero descendere te cum descendentibus ad foveam, *ad populum saeculi,*" XXVI: 20, et alibi, ut Luc: XVIII: 9. 30. Cap: XX: 35. Esai: XXXIV: 10. 17. Apoc: XIV: 11. Cap: XX: 10. Cap: XXII: 5.

10,249. Illi, et semini illius, generationibus illorum, quod significet omnes qui recipiunt illa quae procedunt a Domino, ita qui regenerantur ab Ipso, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum, de qua n: 9806. 9946; [25] ex significatione seminis, quod sint qui nascuntur a Domino, ita qui regenerantur, nam qui regenerantur, dicuntur nati a Deo, et quoque filii; in sensu autem abstracto a personis per semen Aharonis significantur illa quae procedunt a Domino, ita ex quibus regeneratur homo, quae sunt bona amoris et vera fidei; et ex significatione generationum, quod sint bona et vera, quae procedunt ex illis ut a suis parentibus, ac eorum derivationes; nam per generationes in Verbo in sensu interno intelliguntur generationes spirituales, quae sunt amoris et fidei, videantur citata n: 10,204. [30] Quoniam Dominus intelligitur per Aharonem in sensu repraesentativo, ideo per semen Aharonis in specie intelliguntur qui in Regno coelesti Domini sunt, ac per generationes qui in Regno spirituali Ipsius; nascuntur enim et procedunt ita bona et vera amoris et fidei in Coelis a Domino. Quod per semen, natos, et generationes, intelligantur illi qui in amore et fide in Dominum sunt, ac in sensu abstracto bona amoris et vera fidei, constat a pluribus locis in Verbo, quorum haec solum licet afferre; apud Esaiam, „Ab oriente *adducam semen tuum*, et ab occidente colligam te," XLIII: 5, dicuntur haec de Jacobo et Israële, per quos in sensu interno intelligitur Ecclesia externa et interna, cujus semen est verum fidei et bonum charitatis. Apud Eundem, „Effundam spiritum meum *super semen tuum*, et benedictionem meam super natos tuos," XLIV: 3; super semen et super natos est super illos qui ab Ecclesia, ita super illa quae sunt Ecclesiae, quae sunt bona

et vera, seu charitas et fides, nam haec faciunt Ecclesiam apud hominem. Apud Eundem, „In Jehovah gloriabuntur *omne semen Israëlis*," XLV: 25; similiter. Apud Eundem, „Si posuerit reatum animam suam, *videbit semen*," LIII: 10; ibi de Domino; cujus semen dicuntur qui nati ab Ipso, ita qui regenerati. Apud Eundem, „Ad dextram et ad sinistram erumpes, et *semen tuum gentes haereditabit*," LIV: 3, similiter. Apud Jeremiam, „Ecce dies venientes, quibus seminabo domum Israëlis et domum Jehudae *semine hominis, et semine bestiae*," XXXI: 27; haec non intelligentur, nisi sciatur quid significat domus Israëlis, et domus Jehudae, tum quid semen hominis et semen bestiae; qui non ultra sensum literae cogitant, credituri sunt, quod sensus sit quod multiplicarentur in Israële et in Jehudah homo et bestia, sed hic sensus nihil sancti Ecclesiae involvit: verum per Domum Israëlis intelligitur ibi Ecclesia spiritualis, et per domum Jehudae Ecclesia coelestis, semen hominis, est bonum internum illarum Ecclesiarum, et semen bestiae est bonum externum illarum; quod bestia sit affectio boni, videatur in locis citatis n: 9280; et quod cum dicitur homo et bestia, sit internum et externum, n: 7523. Apud Jeremiam, „Sicut non numerabitur exercitus coelorum, et non mensuratur arena maris, ita *multiplicabo semen Davidis*," XXXIII: 22: et apud Davidem, „Pepigi foedus electo meo, juravi Davidi, *in saeculum firmabo semen tuum*, et aedificabo in generationem et generationem thronum tuum," Psalm: LXXXIX: 4. 5; per semen Davidis non intelligitur posteritas ex Davide ut patre, nam haec non tantum multiplicata fuit, nec tanti ut multiplicaretur, sicut exercitus coelorum et sicut arena maris, sed per Davidem ibi, ut et alibi, intelligitur Dominus quoad Divinum Verum, ita per semen Ipsius illi qui a Domino regenerati seu nati sunt, et in sensu abstracto illa quae a Domino apud illos sunt, quae sunt vera fidei et bona charitatis: quod David sit Dominus, videatur n: 1888. 9954. Apud Davidem, „*Semen, quod serviet Jehovae, numerabitur Domino*, in generationem," Psalm: XXII: 31. Apud Esaiam, „*Notum fiet in gentibus semen eorum*, et nati eorum in medio populorum," LXI: 9, semen pro illis qui regenerati, ita pro illis qui ab Ecclesia in quibus Ecclesia, ita in sensu abstracto a personis illa quae faciunt

regeneratum, aut quae faciunt Ecclesiam apud hominem, quae sunt fides et charitas a Domino. Et apud Johannem, „Iratus Draco contra mulierem, et abivit ut faceret bellum *cum reliquis seminis ejus*, qui tenebant mandata Dei, et habent testimonium Jesu Christi," Apoc: XII: 17; per draconem intelliguntur qui conaturi destruere Ecclesiam Domini posthac instaurandam; per mulierem intelligitur Ecclesia illa; et per illos qui seminis ejus sunt, intelliguntur qui in amore et fide in Dominum a Domino sunt. Semen autem in opposito sensu significat illos qui contra illa quae Ecclesiae sunt, ita qui in malo et inde falsis, inque sensu abstracto mala et falsa; ut apud Esaiam, „Vae genti peccatrici, *semini malorum*," I: 4: apud Eundem, „Filii praestigiatricis, *semen adulteri*, nonne vos nati praevaricationis, *semen mendacii*," LVII: 3. 4. Et apud Eundem, „Non nominabitur in aeternum *semen maleficorum*," XIV: 20.

10,250. Vers: 22 ad 33. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo. Et tu accipe tibi aromata praecipua, myrrham optimam quingenta, et cinnamomum aromaticum dimidium ejus quinquaginta et ducenta, et calamum aromaticum quinquaginta et ducenta, et casiam quingenta, in siclo sanctitatis; et oleum olivae hinem. Et facies illud oleum unctionis sanctitatis, unguentum unguenti, opus unguentarii, oleum unctionis sanctitatis erit. Et unges illo Tentorium conventus, et Arcam Testimonii. Et Mensam et omnia vasa ejus, et Candelabrum et vasa ejus, et Altare suffitus. Et Altare holocausti, et omnia vasa ejus; et Labrum, et basin ejus. Et sanctificabis illa, et erunt sanctum sanctorum; omnis tangens illa sanctificabitur. Et Aharonem et filios ejus unges, et sanctificabis eos ad fungendum sacerdotio Mihi. Et ad filios Israëlis loqueris, dicendo, oleum unctionis sanctitatis erit hoc Mihi in generationes vestras. Super carnem hominis non fundetur; et in qualitate ejus non facietis sicut illud, sanctum hoc, sanctum erit vobis. Vir qui fecerit unguentum sicut illud, et qui dederit ex illo super alienum, et exscindetur e populis suis.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat aliud perceptivum ex illustratione per Verbum a Domino: et tu accipe tibi aromata praecipua, significat ex Verbo vera cum bonis, quae grate percipiuntur: myrrham optimam, significat perceptionem veri

sensualis: quingenta, significat plenum: et cinnamomum aromaticum, significat perceptionem et affectionem veri naturalis: dimidium ejus quinquaginta et ducenta, significat quantum correspondens: et calamum aromaticum, significat perceptionem et affectionem veri interioris: quinquaginta et ducenta, significat quantum et quale correspondens: et casiam, significat verum adhuc interius ex bono: quingenta, significat plenum: in siclo sanctitatis, significat aestimationem veri et boni: et oleum olivae, significat Divinum Bonum coeleste Domini: hinem, significat conjunctionis quantum: et facies illud oleum unctionis, significat repraesentativum Divini Boni Divini amoris Domini: unguentum unguenti, significat in omnibus et singulis Humani Ipsius: opus unguentarii, significat ex influxu et operatione Ipsius Divini quod in Domino a conceptione: oleum unctionis sanctitatis erit, significat repraesentativum Domini quoad Divinum Humanum: et unges illo Tentorium conventus, significat ad repraesentandum Divinum Domini in coelis: et Arcam Testimonii, significat in bono coelesti quod intimi coeli: et mensam et omnia vasa ejus, significat in bono spirituali ex coelesti, quod secundi coeli, et in bonis et veris ministrantibus: et Candelabrum et vasa ejus, significat in vero spirituali, quod secundi coeli, ac in veris ministrantibus: et Altare suffitus, significat in omnibus cultus ex illis bonis et veris: et altare holocausti, significat ad repraesentandum Divinum Humanum Domini, ac Ipsius cultum in genere: et omnia vasa ejus, significat Divina Bona ac Divina Vera: et labrum, et basin ejus, significat omnia quae sunt purificationis a malis et falsis, ac regenerationis a Domino: et sanctificabis ea, et erunt sancta sanctorum, significat sic influxum et praesentiam Domini in cultu Ecclesiae repraesentativae: omnis tangens illa sanctificabitur, significat communicativum cum omnibus qui recipiunt amore et fide: et Aharonem et filios ejus unges, significat inaugurationem ad repraesentandum Dominum in utroque Regno: et sanctificabis eos ad fungendum sacerdotio Mihi, significat ad repraesentandum Dominum quoad omne opus salvationis: et ad filios Israëlis loqueris, dicendo, significat instructionem illis qui ab Ecclesia: oleum unctionis sanctitatis erit hoc Mihi, significat repraesentativum Domini quoad Divinum Humanum: in generationes

vestras, significat in omnibus Ecclesiae: super carnem hominis non fundetur, significat non communicativum cum proprio hominis: et in qualitate ejus non facietis sicut illud, significat non imitationem ex studio hominis: sanctum hoc, sanctum erit vobis, significat quia Divinum Domini: vir qui fecerit unguentum sicut illud, significat imitationem Divinorum ex arte: et qui dederit ex illo super alienum, significat conjunctionem cum illis qui non agnoscunt Dominum, ita qui in malis sunt et falsis mali: et exscindetur e populis suis, significat separationem et mortem spiritualem.

10,250[½]. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet aliud perceptivum ex illustratione per Verbum a Domino, constat ex illis, quae supra n: 10,215, explicata sunt, ubi similia verba: quod sit aliud perceptivum, est quia, cum aliquid e novo revelatur et mandatur, ita dicitur, videatur n: 10,234.

10,251. Et tu accipe tibi aromata praecipua, quod significet ex Verbo vera cum bonis, quae grate percipiuntur, constat ex significatione aromatum, quod sint vera conjuncta bonis, quae grata, de qua n: 10,199; quod sit quae grate percipiuntur, est quia odor significat perceptivum, et inde odor aromaticus perceptivum gratum; quod odor significet perceptivum, videatur n: 3577. 4624 ad 4634. 4748. 10,054; quod sint vera conjuncta bonis ex Verbo, est quia hoc dicitur ad Moschen, dicitur enim, *tu* accipe *tibi* aromata, et per Moschen repraesentatur Dominus quoad Verbum, n: 9372; praeterea Verbum est, ex quo omnia Vera Ecclesiae sunt, nam Verbum est ipsum Divinum Verum demissum e coelo a Domino.

10,252. Myrrham optimam, quod significet perceptionem veri sensualis, constat ex significatione myrrhae odoriferae, quod sit perceptio veri sensualis; odor enim ejus est perceptivum, ut mox supra, et myrrha est verum sensuale. Agitur in nunc sequentibus de Oleo unctionis, per quod significatur Bonum coeleste, quod est Divinum Bonum Divini Amoris Domini in Coelo intimo, ejus quale describitur per odorata, ex quibus conficiebatur, quae fuerunt Myrrha optima, Cinnamomum aromaticum, Calamus aromaticus, Casia, et Oleum olivae, per quae significantur vera et bona coelestia in suo ordine, nempe

ab ultimis ad prima, seu ab extremis ad intima; ultima seu extrema significantur per Myrrham: causa quod ita describatur Bonum coeleste, seu Bonum intimi Coeli, est quia Bonum illud existit per illa vera, quae significantur, et quoque subsistit per illa. Sed quia hoc altioris indaginis est, licet ulterius exponere, quomodo cum hoc se habet; ut Bonum coeleste, quod est Bonum intimum, nascatur apud hominem, quod fit per regenerationem a Domino, acquirentur Vera ex Verbo, seu ex Doctrina Ecclesiae quae ex Verbo; haec vera primum suam sedem nascuntur in Memoria Naturalis seu Externi hominis; inde evocantur illa in internum hominem a Domino, quod fit cum homo vivit secundum illa; et quantum homo afficitur illis, seu amat illa, tantum elevantur adhuc superius, seu interius a Domino, ac fiunt ibi Bonum coeleste: Bonum coeleste est bonum amoris faciendi vera ex Verbo propter bonum, ita propter Dominum, nam Dominus est a quo bonum, ita Bonum; haec est generatio boni illius; ex qua patet, quod id bonum existat per vera ex Verbo, primum in maxime Externo seu sensuali homine, dein per elevationem eorum in Internum, et demum in ipsum Intimum, ubi illa fiunt bonum coeleste; et quia sic bonum illud per vera in suo ordine existit, ita postea illud in simili ordine per eadem vera subsistit, nam subsistentia est perpetua existentia: et cum ita subsistit, sicut exstiterat, completum est, nam tunc superiora subsistunt, requiescunt, et se reponunt ordine super inferioribus ut super suis planis, et super extremis seu ultimis, quae sunt vera scientifica sensualia, ut super suo fundamento. Describuntur haec vera apud Johannem in Apocalypsi per Lapides pretiosos, ex quibus fundamentum muri Sanctae Hierosolymae descendentis e Coelo, Cap: XXI: 19. 20; per Lapides pretiosos, significantur Vera Divina recepta in bono, videatur n: 9476. 9863. 9873. 9905. Quod Myrrha odorifera sit verum sensuale, constat etiam apud Davidem, „Amasti justitiam, propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae sociis tuis; *Myrrha*, Aloë, et Kesia omnes vestes tuas," Psalm: XLV: 8. 9; dicuntur haec de Domino, Qui solus est Unctus Jehovae, quoniam Divinum Bonum Divini Amoris, quod significatur per Oleum Unctionis, fuit in Ipso, n: 9954; per Vestes Ipsius, quae unctae dicuntur Myrrha, Aloë, et Kesia, signifi-

cantur Divina Vera ex Divino Bono Ipsius, in Naturali, n: 5954. 9212. 9216. 9814, ita per Myrrham Divinum Verum in sensuali, quia primo loco nominatur. Apud Matthaeum, „Sapientes ex Oriente aperientes thesauros suos, obtulerunt Domino nato dona, *Aurum; Thus*, et *Myrrham*,“ II: 11; Aurum ibi est bonum, Thus est verum internum, et Myrrha est Verum externum, utrumque ex bono: quod primo loco ibi nominetur Aurum, est quia Aurum significat bonum, quod est intimum, secundo loco Thus, quia significat Verum internum ex bono; et quod tertio seu ultimo loco nominetur Myrrha, est quia significat verum externum ex bono; quod Aurum sit bonum, videatur in locis citatis n: 9874. 9881; et quod Thus sit verum internum ex bono, videbitur in sequentibus ad Vers: 34 hujus Capitis. Quod Sapientes ex Oriente illa obtulerint Domino tunc nato, erat ut significarent Divinum Ipsius in Humano; sciverunt enim illi quid Aurum significabat, quid Thus, et quid Myrrha, nam in scientia correspondentiarum et repraesentationum erant; illa scientia fuit praecipua illis temporibus apud Arabes, Aethiopes, et apud alios in Oriente, quapropter etiam in Verbo per Arabiam, Aethiopiam, et per filios Orientis, in sensu interno intelliguntur illi qui in cognitionibus coelestium sunt, n: 1171. 3240. 3242. 3762: sed scientia illa tempore periit, quoniam, cum desiit bonum vitae, versa fuit in magiam; ac primum obliterata apud gentem Israëliticam, et postea apud reliquas: et hodie usque adeo, ut ne quidem sciatur quod sit; in Christiano orbe in tantum, ut si dicatur, quod omnia et singula Verbi in sensu literae ex correspondentia significent coelestia, et quod inde sensus ejus internus, nesciatur quidnam hoc. Quia Myrrha significabat Verum maxime externum, quod est verum sensuale, et ejus perceptionem, ideo corpora mortuorum ungebantur olim *Myrrha* et *Aloë*, per quam unctionem significabatur conservatio verorum et bonorum omnium apud hominem; et quoque resurrectio; quapropter etiam adhibebatur tale, quod significabat ultimum vitae apud hominem, quod ultimum vocatur vita sensualis: quod talibus unctum fuerit, et una cum linteo circumdatum Corpus Domini, et quod ille mos fuerit apud Judaeos, videatur apud Johannem, Cap: XIX: 39. 40: tum apud Lucam Cap: XXIII: 55. 56: sed sciendum,

quod, quae de Ipso Domino in Verbo dicuntur, in superemi-nenti sensu intelligenda sint, quare illa ibi significant Vitam Ipsius Divinam in Sensuali, quae est vita propria Corporis, et quoque Hujus resurrectionem: quod Dominus resurrexerit toto corpore, quod in mundo habuit, secus ac alii homines, notum est, nam nihil in sepulchro reliquit; quapropter etiam dixit ad discipulos, putantes se videre spiritum, cum Dominum, „Quid perturbati estis, videte manus meas, et pedes meos, palpate Me, videte, *nam spiritus carnem et ossa non habet, sicut videtis Me habere.*" [Luc. XXIV: 38. 39.]

10,253. Quingenta, quod significet plenum, constat ex significatione numeri quingenta, quod sint plenum: quod quingenta sint plenum, est quia is numerus componitur ex quinque et decem in se bis multiplicatis, seu ex quinquies centum; et per quinque significatur multum, similiter per decem, et per centum, inde per quingenta significatur plenum; quod quinque sint multum, videatur n: 5708. 5956. 9102; pariter decem, n: 3107. 4638; tum quoque centum, n: 4400. 6582. 6594; quod omnes numeri in Verbo significent res, videatur in locis citatis n: 9488; et quod numeri compositi significent simile cum simplicibus, ex quibus per multiplicationem existunt, n: 5291. 5335. 5708. 7973. Quod numeri significent res, constat manifeste apud Ezechielem, ubi Domus Dei, cum omnibus ibi intus et extra, et quoque Nova Terra, mensurantur, et describuntur per numeros mensurae, a Cap: XL ad XLVIII; et per novam Terram ibi intelligitur Ecclesia, ac per Domum Dei sanctum ejus: similiter apud Johannem in Apocalypsi, ubi etiam nova Hierosolyma describitur per numeros mensurae, per quam etiam intelligitur nova Ecclesia: nisi numeri significavissent res, omnes illae mensurationes fuissent inanes. Quod quingenta significent totum ab uno fine ad alterum, ita plenum, constat ibi apud Ezechielem, „Mensus est extra Domum, seu Templum, ad plagam Orientis *Quingentos Calamos circumcirca;* ad plagam septentrionis *Quingentos Calamos circumcirca;* ad plagam meridiei *Quingentos Calamos;* et ad plagam maris *Quingentos Calamos:* Murus ejus circumcirca, longitudo *Quingenti Calami*, et latitudo *Quingenti Calami*, ad distinguendum inter sanctum et prophanum," XLII: 15 ad 20; ex

quibus patet, quod quingenta sint totum in complexu, seu omne sanctum ab uno fine ad alterum, ita plenum, nam dicitur, quod murus qui erat illa longitudine et latitudine in quadrato, distingueret inter sanctum et prophanum. Quod quingenta significent multum, et decima ejus pars, seu quinquaginta, respective aliquid, constat ex Domini Verbis ad Simonem apud Lucam, „Jesus dixit, duo Debitores erant cuidam Creditori, *unus debebat denarios quingentos*, alter vero *quinquaginta;* cum illi non haberent ut redderent, ambobus condonavit: uter eorum magis illum diligit: respondit Simon, is cui plus condonavit: dixit Jesus, sic remissa sunt mulieri *peccata multa*, quia amavit *multum;* cui vero *parum* remittitur, *parum* amat," VII: 41 ad fin: quod Dominus illos numeros adhibuerit, erat quia significabant multum et aliquid; loquutus enim est ex Divino, ita per significativa secundum correspondentias; similiter ubivis alibi, ut cum de Virginibus, quas dixit *decem*, et quod earum *quinque* essent prudentes, et *quinque* stultae: decem dixit, quia per illum numerum significantur omnes, nempe qui ab Ecclesia; et quinque, quia per hunc numerum significatur aliqua pars, videatur n: 4637. 4638.

10,254. Et Cinnamomum aromaticum, quod significet perceptionem et affectionem veri naturalis, constat ex significatione Cinnamomi aromatici, quod sit perceptio et affectio veri naturalis, quod verum est verum Externi hominis interius: apud hominem enim est vita sensualis, et vita naturalis, utraque externi hominis; sed vita sensualis est exterior ducens sua vera ab objectis quae in tellure sunt, et in corpore, et vita naturalis est interior ducens sua vera a causis illorum objectorum; vita Interni hominis similiter est exterior et interior, exterior ducit sua vera ab illis quae in ultimis coeli sunt, interior autem ab illis quae in interioribus coeli; haec vera significantur per odorata quae sequuntur. Quod per Cinnamomum aromaticum significetur perceptio et affectio veri, est quia per aromaticum significatur perceptio grata; perceptio grata est ex affectione quae amoris, nam aliunde non est gratum in perceptione: quod omnes odores significent perceptionem, videatur n: 3577. 4626. 4748; et quod odores grati perceptionem veri ex bono, n: 1514. 1517. 1518. 1519. 4628. 10,054; ita ex affectione

quae amoris; et quod sphaerae perceptionum vertantur in odores apud Spiritus et Angelos, n: 4626. Praeterea sciendum est, quod omnia illa aromatica, ex quibus Oleum unctionis parabatur, pertineant ad classem coelestem, hoc est, ad illa quae sunt Regni coelestis; at Aromatica, ex quibus suffimentum conficiebatur, pertineant ad classem spiritualem, hoc est, ad illa quae sunt Regni spiritualis; quapropter etiam in Lingua originali Aromata, ex quibus oleum unctionis, ex alia voce et derivatione sunt, quam Aromata, ex quibus suffimentum; sunt enim in Verbo peculiares voces, per quas exprimuntur illa quae Regni coelestis sunt, et peculiares voces per quas illa quae Regni spiritualis; et aliae, quae communes utrique sunt: sed ut sciatur quaenam illae sunt, notum erit, quod Coelum in duo Regna divisum sit, similiter Ecclesia; et quod in Regno coelesti essentiale sit bonum amoris in Dominum, at in Regno spirituali bonum charitatis erga proximum; quae qualis differentia sit, videatur in numeris citatis n: 9277. Quod Aroma, quod hic nominatur, significet perceptionem et affectionem veri coelestis, constat apud Esaiam, „*Loco aromatis tabes erit*, et loco cinguli discissio, et loco operis implexi calvities," III: 24; agitur ibi de filiabus Zionis, per quas significatur Ecclesia coelestis, ibi perversa; quare dicitur aroma eadem voce, qua in hoc Versu; et per loco aromatis tabes significatur quod loco perceptionis et affectionis veri ex bono, ac vitae [61] inde, erit perceptio et affectio falsi ex malo, in qua nihil vitae. Apud Ezechielem, „Negotiatores Schebae et Raamae, negotiatores *per primarium omnis aromatis*, et per lapidem pretiosum, et aurum," XXVII: 22; haec de Tyro dicta sunt, per quam significantur cognitiones boni et veri in Ecclesia; et per Schebam et Raamam significantur qui in cognitionibus coelestium sunt. Similiter ubi agitur de Regina Schebae in Libro Primo Regum, „Regina Schebae dedit Schelomoni centum et viginti talenta auri, et *aromata multa valde*, et lapidem pretiosum: non venit *sicut aroma hoc* amplius quoad multitudinem," X: 10; quod Scheba sint praecipue illi qui in cognitionibus coelestium sunt, videatur n: 1171. 3240: ex quibus patet, quod haec aromata, ex quibus parabatur Oleum unctionis, significent perceptionem et affectionem veri, qualis est illis qui in Regno coelesti Domini sunt. Quod aro-

matica, per quae parabatur oleum unctionis, quae erant myrrha nobilis, cinnamomum aromaticum, calamus aromaticus, et casia, pertineant ad classem coelestem, hoc est, ad illa quae Regni coelestis Domini sunt, est causa quia Oleum unctionis significabat Divinum Bonum Divini amoris in Domino, quod in Coelo est Divinum coeleste Ipsius: quod Oleum unctionis id significet, videatur n: 9954. 10,019.

10,255. Dimidium ejus quinquaginta et ducenta, quod significet quantum correspondens, constat ex significatione numeri dimidii prioris, quod sit aliquid, et quantum satis, seu quantum ad usus, ita quoque quantum correspondens, inde est, quod quinquaginta et ducenta, quia sunt dimidium prioris, nempe dimidium numeri quingenta, sint quantum correspondens. Quomodo cum hoc se habet, constare potest ab exemplis; sit numerus decem pro exemplo; cum hic numerus significat omnes, tunc dimidium ejus seu quinque significant aliquos; cum decem significant plenum, tunc quinque significant quantum satis; cum autem decem significant multum, quinque significant aliquid; et sic porro, similiter se habet cum reliquis numeris, cum dimidiantur; quod quinque significent aliquos, tum aliquid, ut et quantum satis, et quantum ad usus, videatur n: 4638. 5708. 5956. 9102. 9689, ita cum varietate respective ad numerum decem, cum hic significat omnes, plenum aut multum: similia significant quinquaginta respective ad centum, et similia quinquaginta ducenta respective ad quingenta; sive numerus major sit, sive minor, nihil interest, quoniam numeri majores simile significant cum minoribus, a quibus sunt, videatur n: 5335. 5708. 7973; et quod numeri in Verbo significent res, in locis citatis n: 9488. 10,127. Ex his constare potest, quod hic numerus, qui est dimidius prioris, non significet dimidium perceptionis veri interioris respective ad perceptionem veri exterioris, sed quantum correspondens: nam res in coelis non mensurantur et numerantur sicut res in terris, quoniam in coelis non sunt spatia, nec tempora, sed loco illorum status, qui percipiuntur quoad quale et quantum, absque respectu ad aliquam numerationem; numeratio enim et mensuratio involvunt talia quae spatii et quae temporis sunt, ita quae propria naturae in ultimis.

10,256. Et calamum aromaticum, quod significet perce-

ptionem et affectionem veri interioris, constat ex significatione calami aromatici, quod sit perceptio et affectio veri interioris, est enim calamus ille verum, et aromaticum perceptio et affectio ejus; quod calamus sit verum, videbitur infra; et quod aromaticum sit perceptio et affectio ejus, videatur mox supra n: 10,254. Per verum interius hic intelligitur verum Interni hominis, quod exterius ibi, secundum illa, quae supra n: 10,254, dicta sunt, quod nempe in Externo homine sit exterius et interius, similiter in Interno; inde est, quod quatuor aromatica ad parandum oleum unctionis adhibita fuerint, nempe myrrha nobilis, cinnamomum aromaticum, calamus aromaticus, et casia; et per myrrham nobilem significatur perceptio veri exterioris in Externo homine, quod est verum sensuale; per cinnamomum aromaticum verum interius ibi, quod est verum naturale; per calamum aromaticum verum exterius in Interno homine, et per casiam verum interius ibi, et per oleum *olivae* ipsum bonum ex quo affectiones et perceptiones verorum illorum. Quod Calamus sit verum interius, constare potest ex locis in Verbo, ubi memoratur; at ibi non dicitur Calamus aromaticus, sed modo Calamus, et Calamus bonus; ut apud Esaiam, „Non Me vocasti, Jacob; et fatigatus es pro Me Israël; *non emisti Mihi argento Calamum*, et adipe sacrificiorum tuorum non implevisti Me," XLIII: 22. 24. Apud Ezechielem, „Dan et Javan netum in negotiationibus tuis dederunt; ferrum tersum, casia; *et Calamus* in negotiatione tua fuit," XXVII: 19. Et apud Jeremiam, „Quid Mihi thus ex Scheba venit, et *Calamus bonus* e terra longinqua," VI: 20: quod in his locis per calamum intelligatur aliquid Ecclesiae, et cultus ibi, patet; nam quid alioquin foret, quod emerent Jehovae argento calamum; et quod Ipsi calamus bonus e terra longinqua veniret; et quia aliquid Ecclesiae et ejus cultus significatur, sequitur quod sit verum aut bonum, quoniam omnia Ecclesiae et ejus cultus ad illa se referunt: quodnam autem verum aut bonum significatur, Coeleste vel Spirituale, Externi seu Interni hominis, constat ex sensu interno ibi in sua serie lustrato; quod sit verum interius, patet.

10,257. Quinquaginta et ducenta, quod significet quantum et quale correspondens, constat ex illis quae mox supra, n: 10,255, ostensa sunt.

10,258. Et Casiam, quod significet verum interius ex bono, constat ex significatione casiae, quod sit verum interius Interni hominis; quod casia id sit, patet ex illis quae supra dicta et ostensa sunt; nam coelestia eo ordine sequuntur ab extremo ad intimum; quare est intimum verum, quod per casiam significatur, est enim quartum in ordine. Quod Casia sit verum ex bono, est quia intimum Verum procedit immediate ex bono, et conjunctim agit cum bono in inferioribus; quod fit cum intellectuale prorsus unum agit cum voluntate, sic ut non internoscatur num sit ex hoc vel num ex illo; coelestia etiam, quo interiora sunt eo perfectiora sunt, nam crescit omnis perfectio versus interiora, et omnis perfectio est ex bono, hoc est, per bonum a Domino. Memoratur Casia inter illa quae significant coelestia, apud Ezechielem, „Dan et Javan netum in negotiationibus tuis dederunt, ferrum tersum, *Casia*, et *Calamus* in negotiatione tua fuit," XXVII: 19, [62] ibi agitur de Tyro, per quam significantur cognitiones veri et boni in Ecclesia, videatur n: 1201; et per Dan et Javan illi qui in cognitionibus coelestium sunt; ferrum tersum est Verum ultimum coeleste, et Casia est Verum intimum. Casia alibi non memoratur in Verbo, sed Kesia apud Davidem, quae etiam est species Casiae, „Unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae, *Myrrha*, *Aloë*, *Kesia* omnes vestes tuas," Psalm: XLV: 8. 9; agitur in toto illo Psalmo de Domino, et quidem de glorificatione Humani Ipsius: qui non scit sensum internum Verbi, nequaquam scire potest, quid significatur per ungere Myrrha, Aloë, et Kesia omnes vestes, ubi agitur de Domino; quod non intelligantur vestes, patet, nec myrrha, aloë, et kesia, quibus unctae, sed quod Divina Vera ex Divino Bono, quae Dominus induit quoad Humanum suum; unctio enim non aliud erat quam repraesentativum Divini Boni in Divino Humano Domini, inde per Myrrham, Aloën, et Kesiam, significantur Divina Vera in suo ordine procedentia ex Divino Bono quod in Ipso; inde per Vestes significatur Divinum Humanum Ipsius; nam sive dicas Divinum Humanum Domini, sive Divinum Verum, idem est, quoniam Dominus, cum in mundo erat, fuit Ipsum Divinum Verum, et cum exivit e mundo, se fecit Divinum Bonum, ex quo Divinum Verum, videatur in numeris citatis n: 9199 fin: 9815 fin: id etiam in

Verbo vocatur Vestis, quod investit aliud, quodcunque id sit: simile per Vestes Domini significatur apud Esaiam Cap: LXIII: 2. 3, et quoque alibi; quod Vestes significent vera investientia bonum, videatur n: 2576. 4545. 4763. 5248. 5319. 5954. 9093. 9212. 9216. 9952. Inde nunc patet, quod per Kesiam *ibi*, quae est species casiae, *significetur* Divinum Verum, quod immediate procedit ex Divino Bono, quod Verum est intimum verum.

10,259. Quingenta, quod significet plenum, constat ex illis quae supra n: 10,253 ostensa sunt. Quod quingenta in siclo sanctitatis desumta sint ex myrrha, ac quingenta ex Casia, at modo quinquaginta et ducenta ex cinnamomo aromatico, et ex calamo aromatico, erat causa, quia myrrha significabat verum sensuale, quod est verum ultimum in ordine, et casia verum quod immediate procedit ex bono, quod est verum intimum; at cinnamomum aromaticum et calamus aromaticus significabant vera interiora, quae sunt media; et ex ultimo et intimo erit plenum, ex mediis autem quantum correspondens; media enim se habebunt ad primum et ultimum correspondenter.

10,260. In siclo sanctitatis, quod significet aestimationem veri et boni, constat ex significatione sicli sanctitatis, quod sit pretium et aestimatio veri et boni quoad suum quale et quantum, de qua n: 2959. 10,221.

10,261. Et Oleum olivae, quod significet Divinum Bonum coeleste Domini, constat ex significatione olei, quod sit bonum tam coeleste quam spirituale, de qua n: 886. 4582. 9780; et ex significatione olivae, quod sit amor coelestis, de qua sequitur; inde per oleum olivae significatur bonum coelestis amoris, seu quod idem, Bonum coeleste: dicitur Divinum Bonum coeleste Domini, quia omne bonum, quod essentialiter bonum in coelis, est ex Divino Domini. Sed sciendum est, quod Divinum Bonum Domini in se sit unicum, est enim infinitum, ac infinita in se continet, quod infinitum est, hoc unicum est, quoniam infinita, quae continet, unum faciunt: quod autem distinguatur in Coeleste et Spirituale, est a receptione ejus ab angelis in coelis et ab hominibus in terris; receptum ab angelis et hominibus, qui e Regno coelesti Domini sunt, vocatur Divinum Bonum coeleste, at receptum ab angelis et hominibus qui

e Regno spirituali Domini sunt, vocatur Divinum Bonum spirituale; omnes enim angeli et homines varie seu dissimiliter recipiunt unicum Domini Bonum: se habet hoc comparative sicut calor et lux a sole mundi, quae tametsi in se spectata sunt unica, usque variantur secundum anni tempora, et secundum diei tempora, et quoque dissimiliter in unaquavis regione telluris; quae variatio caloris et lucis non fit a sole, sed a telluris versione varia, secundum varietates circuitionis et volutionis ejus, ita quoque a receptione: etiam eadem lux variatur in singulis objectis secundum receptionem, unde colores. Ex his constare potest, unde est, quod Divinum Bonum Domini, quod est unicum, quia infinitum, dicatur coeleste et spirituale. Quod Oleum sit bonum tam coeleste quam spirituale, constat in locis supra citatis; at quod oliva sit amor coelestis, ac olea perceptio et affectio illius amoris, constat ex locis in Verbo, ubi Olea et Oliva nominantur, ut ex sequentibus; apud Sachariam, „Propheta vidit Candelabrum auri totum, septem lucernae ejus super eo, *duae Oleae juxta id*, una a dextra lecythi, et una juxta sinistram ejus: dixit ad angelum, *quid duae Oleae istae*, et *quid duae baccae olivarum*, quae in manu duorum tuborum auri; dixit, *hi duo filii olivarum stantes juxta Dominum totius terrae*," IV: 2. 3. 11. 12. 14; quid haec prophetica involvunt, nemo scire potest, nisi qui ex sensu interno scit, quid significat Candelabrum, et quid Olea; quod Candelabrum significet coelum spirituale, ac lucernae ejus sancta vera ibi, videatur n: 9548. 9551. 9555. 9558. 9561. 9684; inde constat, quod Olea significet Regnum coeleste ex perceptione et affectione boni, et baccae olivarum sancta bona ibi, vera illorum significantur per filios olivarum; duo significant Internum et Externum illius Regni, et conjunctionem. Similia per Oleum et Candelabrum significantur apud Johannem, „Dabo duobus Testibus meis, ut prophetent dies mille ducentos et sexaginta, induti saccis; *hi sunt duae Oleae*, et *duo Candelabra coram Deo terrae stantia*," Apoc: XI: 4. Apud Esaiam, „Dabo in deserto cedrum Schittim, et myrtum, et *lignum olei*," XLI: 19; nominatur cedrus et lignum olei, quia cedrus significat bonum spirituale, ac lignum olei bonum coeleste; bonum spirituale est charitas erga proximum, et bonum coeleste est amor in Dominum; dare

illa in deserto est in terris extra Ecclesiam, ita inter gentes. Apud Hoscheam, „Ibunt rami ejus; et *erit sicut olivae honor ejus*, et odor illi sicut Libanus," XIV: 6 [. 7]; per olivam hic quoque significatur bonum coeleste, et per Libanum bonum spirituale, ita per Libanum simile quod per cedrum, quoniam Libanus erat sylva ex cedris. Apud Esaiam, „Sic erit in medio terrae, in medio populorum, sicut *strictura oleae*, sicut racemationes quando consummata est vindemia," XXIV: 13: tum Cap: XVII: 6; strictura oleae dicitur, et racemationes consummatae vindemiae, quoniam olea significat Ecclesiam quae in bono coelesti, ac Vitis Ecclesiam quae in bono spirituali; in Verbo enim ubi agitur de bono, etiam agitur de vero, ob conjugium eorum: pariter ubi agitur de coelesti, etiam de spirituali; coeleste etiam praedicatur de bono, ac spirituale de vero, videatur in locis citatis n: 9263. 9314, ideo de vite et de olea; quod Vitis sit Ecclesia spiritualis, ac bonum et verum ejus, n: 1069. 5113. 6376. 9277: ideo etiam alibi vitis et olea una nominantur, ut apud Davidem, „Uxor sicut *Vitis fructifera* in lateribus domus tuae; filii tui sicut *plantae olivarum* circumcirca mensae tuae," Psalm: CXXVIII: 3. 4: apud Habakuk, „Ficus non florebit, neque *proventus in vitibus*, *mentietur opus oliva*," III: 17: apud Amos, „Plurimos hortos vestros, et *Vineas vestras*, et ficus vestras, et *Oleas vestras*, comedit eruca," IV: 9; memoratur etiam ficus, quia ficus significat bonum externae Ecclesiae, n: 5113; vitis autem bonum internae Ecclesiae spiritualis; et olea bonum internae Ecclesiae coelestis: similiter alibi. Quoniam lignum olei significabat bonum amoris coelestis, ideo duo Cherubi, qui in adyto Templi, facti erant „*ex lignis olei*, pariter fores, superliminare, et postes," I Reg: VI: 23. 31. 32; per adytum enim Templi repraesentabatur intimum coelum, ubi bonum coeleste, ideo omnia quae inibi significabant coelestia; quod arca quae ibi, et propter quam adytum, significaverit intimum coelum ubi Dominus, videatur n: 9485. Simile etiam per Montem Olivarum, qui e regione Templi, significabatur quod per oleam, sicut simile per Libanum quod per cedrum; ideo ut repraesentarentur in coelis omnia, quae Dominus egit, cum fuit in Mundo, ac imprimis Divina Coelestia, Dominus, cum in Hierosolyma fuit, in Mon-

te Olivarum saepissime fuit, ut constat apud Lucam, „Jesus erat diebus in Templo docens, *noctibus autem egrediens pernoctavit in Monte, qui dicitur Olivarum,*" XXI: 37: [63] et alibi, „*Jesus egressus abiit juxta consuetudinem in montem Olivarum,*" XXII: 39: quod ille Mons e regione Templi fuerit, videatur Marc: XIII: 3. Matth: XXIV: 3. Quod Mons Olivarum significaverit Divinum Bonum coeleste, constat apud Sachariam, ubi dicitur, „*Quod pedes Jehovae stabunt super monte olivarum*, qui ante facies Hierosolymae, et ibi pugnabit contra gentes; et *quod diffindetur ille mons*, pars versus ortum, et versus mare, valle magna; et recedet pars ejus versus septentrionem, et pars versus meridiem," XIV: 4; describitur hic status coeli et Ecclesiae, cum Dominus in mundo fuit, ac pugnavit contra inferna, ac illa devicit, et simul coelos in ordinem redegit; gentes ibi, contra quas pugnavit, sunt mala ab infernis; mons olivarum, in quo pedes Ipsius stabant, est Divinum Bonum Divini Amoris, ex hoc enim pugnavit ac devicit: discissio montis versus ortum et versus mare, valle magna, significat separationem coeli et inferni; similiter recessio ejus versus septentrionem et meridiem; nam in meridie dicuntur esse qui in luce veri, in ortu qui in amore boni; ad mare autem qui in malis, et ad septentrionem qui in falsis.

10,262. Hinem, quod significet conjunctionis quantum, constat ex significatione hinis, quae erat mensura liquidorum, hic olei, quod sit conjunctionis quantum; per oleum enim significatur Divinum Bonum coeleste Domini, quod est ipsum conjunctivum omnium in coelis, inde per mensuram ejus, significatur conjunctionis quantum, et conjunctionis omne. Quod Divinum Bonum coeleste Domini sit ipsum conjunctivum omnium, est quia id est ipsum esse vitae omnium; vivificat enim omnia per Divinum Verum procedens ex Divino illo Bono, et vivificat secundum receptionis quale; angeli sunt receptiones, et quoque homines; vera et bona apud illos dant quale, secundum id enim fit receptio, ita conjunctio. Binae mensurae, quae in usu sancto, memorantur in Verbo, una pro liquidis, quae vocabatur Hin, altera pro siccis, quae vocabatur Ephah; per Hinem mensurabatur oleum et vinum, et per Epham farina et simila; mensura Hin, quae pro oleo et vino, dividebatur in

quatuor, at mensura Ephah dividebatur in decem; quod mensura Hin divisa fuerit in quatuor, erat causa, ut significaret conjunctivum, nam quatuor sunt conjunctio; quod autem mensura ephah divisa fuerit in decem, erat causa ut significaret receptivum, cujus quale designabatur per numeros, nam decem significant multum, omne et plenum; quod quatuor sint conjunctio, videatur n: 8877. 9601. 9674. 10,136. 10,137; et quod decem sint multum, omne, et plenum, aeque ac centum, n: 1988. 3107. 4400. 4638. 8468. 8540. 9745. 10,253. Quod Mensura Hin fuerit pro oleo et vino in sacrificiis, et quod divisa fuerit in quatuor, mensura autem ephah pro farina et simila, quae pro minchah in sacrificiis, et quod divisa fuerit in decem, constare potest in Exodo Cap: XXIX: 40: in Levit: Cap: V: 11. Cap: XXIII: 13: in Num: XV: 3 ad 10. Cap: XXVIII: 5. 7. 14. Ex his patet, quod per hinem significetur quantum conjunctionis, et per epham quantum receptionis; oleum etiam conjungebat similam, et haec recepit, nam in minchah erat oleum et simila. Erant praeterea aliae mensurae, quae in communi usu, tam pro siccis quam pro liquidis; mensurae pro siccis vocabantur Chomer et Omer, et mensurae pro liquidis Korus et Bathus; Chomer continebat decem ephas, et ephah decem omeres; Korus autem continebat decem bathos, et bathus decem minores partes, de quibus videatur Exod: XVI: 36: Ezech: XLV: 11. 13. 24: at apud Ezechielem, ubi de novo Templo, exstat alia divisio Ephae et Bathi, ibi ephah et bathus non dividuntur in decem, sed in sex; et hin ibi correspondet ephae, ut patet apud illum Prophetam Cap: XLV: 13. 14. 24. Cap: XLVI: 5. 7. 11. 14; causa est, quia ibi non agitur de Bono coelesti, et ejus conjunctione, sed de Bono spirituali et hujus conjunctione, et in Regno spirituali correspondent numeri duodecim, sex et tria, quoniam per illos significantur omnia, et cum praedicantur de veris et bonis, omnia veri et boni in complexu; quod illa significentur per duodecim, videatur n: 3272. 3858. 3913. 7973: quod etiam per sex, n: 3960 fin: 7973. 8148. 10,217; similiter per tria, per quae significatur a principio ad finem, ita plenum, et quoad res, omne, n: 2788. 4495. 5159. 7715. 9825. 10,127; quod hi numeri similia involvant, est quia numeri majores simile signi-

ficant cum simplicibus, a quibus per multiplicationem existunt, n: 5291. 5335. 5708. 7973. Quoniam per Hinem significatur quantum conjunctionis etiam cum vero spirituali, ideo quoque ad Mincham in sacrificiis ex ariete sumebatur tertia pars hinis olei, et ad libamen tertia pars vini, Num: XV: 6. 7; per arietem enim significatur bonum spirituale, n: 2830. 9991. Ex his nunc iterum manifeste patet, quod per numeros in Verbo significentur res; ad quid alioquin fuisset designatio quantitatis et mensurae per numeros toties apud Moschen, et apud Ezechielem; et alibi.

10,263. Et facies illud oleum unctionis, quod significet repraesentativum Divini Boni Divini amoris Domini, constat ex illis, quae de Oleo unctionis prius n: 9954. 10,011. 10,019, ostensa sunt.

10,264. Unguentum unguenti, quod significet in omnibus et singulis Humani Ipsius, constat ex significatione unguenti, cum de oleo unctionis, per quod significatur repraesentativum Divini Boni Divini Humani Domini, quod sit Divinum in omnibus et singulis Humani Ipsius: quod hoc per unguentum unguenti significetur, est quia omnia aromatica, quae supra memorata sunt, quae fuerunt myrrha optima, cinnamomum aromaticum, calamus aromaticus, et casia, per unguentum unguenti intelliguntur; etiam in Lingua originali Aromaticum in genere per vocem illam significatur; sed interpretes dicunt unguentum ex unctione. Quod aromaticum aromatici significet in omnibus et singulis Humani Domini, est quia vera totius Humani cum eorum perceptionibus et affectionibus significantur, nempe verum ultimum, quod sensualis, cum ejus perceptione per myrrham, n: 10,252; verum interius naturalis seu externi hominis, cum ejus perceptione et affectione, per cinnamomum aromaticum, n: 10,254; verum adhuc interius, quod est interni hominis, cum ejus perceptione et affectione, per calamum aromaticum, n: 10,256; et verum intimum cum ejus perceptione et affectione per casiam, n: 10,258; ita per illa totum humanum, nam omnia et singula apud hominem se referunt ad vera et eorum perceptiones et affectiones, faciunt enim vitam ejus: notum enim esse potest, quod homo absque perceptione et affectione veri et boni, non sit homo, nam omnia et singula

quae cogitat, se referunt ad vera et eorum perceptiones, et ad bona et eorum affectiones; cogitationes et affectiones hominis non aliud sunt; est enim homini intellectuale, et est voluntarium, intellectuale constituitur ex perceptione veri, et voluntarium ex affectione boni: quod totus homo a capite ad calcem, interius et exterius, non sit nisi quam suum verum aut falsum, ac suum bonum aut malum, et quod corpus sit eorum forma externa, est arcanum, quod nondum in orbe notum est. Ex his nunc constare potest, quod per aromaticum aromatici, seu unguentum unguenti, per quod intelliguntur omnia vera ab ultimo ad intimum, ita vera in toto complexu, significentur omnia et singula apud hominem, seu ex quibus homo: proinde cum aromaticum illud dicitur de Domino, quod significet omnia et singula Humani Ipsius. Dicitur, facies illud oleum unctionis, aromaticum aromatici, opus aromatarii, quoniam oleum unctionis significat ipsum Divinum Bonum Divini Amoris, quod fuit in Domino ex conceptione, n: 9954. 10,011. 10,019: aromaticum aromatici significat id in omnibus et singulis Humani Ipsius, et opus aromatarii seu unguentarii significat ex influxu et operatione Ipsius Divini; solus enim Dominus quoad Humanum suum fuit Unctus Jehovae, videatur n: 9954.

10,265. Opus unguentarii, quod significet ex influxu et operatione Ipsius Divini quod in Domino ex conceptione, constat ex significatione unguentarii seu aromatarii, quod sit qui operatur illud, quapropter cum id de Domino dicitur, significatur Ipsum Divinum, et per opus ejus operatio: quicquid in Verbo dicitur, respective ad illud, de quo dicitur, intelligendum est, quapropter cum de Divino dicitur, de Divino, ac de Ipsius operatione, influxu, et attributis intelligendum est, qualitercunque in sensu literae sonat: in intimo coelo applicantur omnia Verbi ad Divinum Humanum Domini, nam Angeli cogitant ibi immediate ex Domino, et Verbum percipiunt in sensu ejus intimo, qui est sensus coelestis; quapropter ibi per unguentum unguenti opus unguentarii non aliud percipiunt quam, quod Ipsius Divini, quod in Domino fuit ex conceptione, ac influxum et operationem in omnia et singula Humani Ipsius; Humanum enim Domini est Ipsum Divinum apud illos; sciunt, quod Divinum Bonum Divini Amoris, quod Pater vocatur, sit in Di-

vino Humano Domini, quod Filius, reciproce, secundum Domini verba, „*quod Pater in Ipso et Ipse in Patre*," Joh: XIV: 10. 11; et „*quod unum sint*," Joh: X: 30. Ne miremini, quod per Unguentarium seu Aromatarium significetur Ipsum Divinum, cum Jehovah passim in Verbo se appellet Formatorem, Opificem, imo etiam Figulum, ut apud Esaiam, „Jehovah Pater noster Tu, nos lutum et *Tu Figulus noster*, et opus manuum tuarum omnes nos," LXIV: 7, et quoque alibi apud Eundem, et apud Jeremiam, Cap: XVIII: 2. 3. 4. 6.

10,266. Descriptum est in nunc praecedentibus per praeparationem Olei unctionis, Divinum Bonum Divini Amoris Domini in Divino Humano Ipsius, et in sensu respectivo bonum amoris apud hominem a Domino; nam quod in Verbo in supremo sensu dicitur de Domino, in respectivo etiam dicitur de homine, quoniam regeneratio hominis est imago glorificationis Humani Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688: inde patet, quod praeparatio olei unctionis involvat etiam generationem et formationem boni amoris apud hominem a Domino: consequenter quod bonum amoris formetur per vera Ecclesiae quae ex Verbo, primum externa, dein interiora magis et magis; secundum descriptionem in nunc praecedentibus, et quod sic primum externus homo, dein interior successive illis imbuatur. Sciendum est, quod quo ordine bonum illud formatum est per vera a Domino, seu quo ordine exstiterat, eo etiam conservetur a Domino, et subsistat, conservatio enim est perpetua formatio, sicut subsistentia est perpetua existentia: inde sequitur, quod quali perceptione et affectione, et quo ordine, homo imbuit vera, tale ei bonum amoris sit; si affectio fuerit veri propter verum et propter bonum, absque affectione propter se et mundum, et si ordo fuerit ab extremis ad interiora per gradus, tunc bonum amoris est genuinum: si aliter, est spurium, aut non bonum: non refert, si in principio, cum incipit formari homo, affectio veri sit etiam propter se et mundum, sed id exuendum est sicut crescit bonum per vera; et quoque homo deinceps purificatur ab illis jugiter, sicut alvus ab inutilibus. Qui credit, quod homo donari possit bono amoris, absque veris fidei, et absque vita secundum illa, valde fallitur.

10,267. Oleum unctionis sanctitatis erit, quod significet

repraesentativum Domini quoad Divinum Humanum, constat ex significatione olei unctionis, quod sit repraesentativum Divini Boni Divini Amoris Domini, de qua n: 9954. 10,011. 10,019; hoc dicitur hic Oleum Unctionis sanctitatis, ut intelligatur Dominus quoad Divinum Humanum, nam Hoc est ipsum sanctum in Coelis; Angeli enim in Coelis non aliud Divinum sciunt et agnoscunt quam Divinum Humanum Domini, nam de Hoc possunt cogitare, et Hoc possunt amare; de Divino autem, quod Pater vocatur, non cogitare possunt, ita nec Illud amare, quoniam est incomprehensibile, secundum Domini verba, „*Non vocem Ipsius audiverunt usquam, nec speciem Ipsius viderunt*," Joh: V: 37; quod non videri potest, et non audiri, nec intrare potest in aliquam cogitationis ideam, nec in aliquam amoris affectionem; objectivum accommodatum erit, quod fide et amore comprehendendum. Quod Divinum incomprehensibile, quod Pater vocatur, colatur una cum Dominus quoad Divinum Humanum colitur, constat etiam ex Ipsius Domini Verbis, „*Quod Ipse sit via, et quod nemo veniat ad Patrem nisi per Ipsum*," Joh: XIV: 6: „*et quod Patrem nemo cognoscat nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare*," Matth: XI: 27: et „*quod nemo viderit Patrem unquam, nisi Unigenitus Filius, qui in sinu Patris est, et Ille exponat*," Joh: I: 18; quapropter dicit Dominus, „*Venite ad Me omnes, et Ego vos refocillabo*," Matth: XI: 28. Quod Divinum Humanum Domini sit omne in omnibus Coeli, et quod sit ipsum Sanctum ibi, videatur n: 9933. 9972. 10,067. 10,159; quod Dominus Solus Sanctus, et quod omne Sanctum sit ab Ipso, n: 9229. 9479. 9680. 9818. 9820. 9956.

10,268. Et unges illo Tentorium conventus, quod significet ad repraesentandum Divinum Domini in Coelis, constat ex significatione ungere Oleo sanctitatis, quod sit inducere repraesentationem Divini Boni Divini Amoris Domini quoad Divinum Humanum; ungere enim significat inducere repraesentationem, nam quae uncta erant, sancta dicebantur, non ex oleo, sed ex repraesentatione Divini quod per Oleum significatur, Oleum enim significat Divinum Bonum Divini Amoris, et Sanctitas Divinum Humanum, quoniam Hoc Solum est Sanctum, ut constare potest ex illis, quae supra n: 9954. 10,011. 10,019.

10,264. 10,265. 10,266. 10,267, ostensa sunt: et ex significatione Tentorii conventus, quod sit Coelum in toto complexu, intimum seu tertium ubi Arca Testimonii, medium seu secundum ubi Mensa super qua panes facierum, Candelabrum, et Altare suffitus, ac ultimum seu primum ubi Atrium, de quibus videatur n: 9457. 9481. 9485. 9784. 9963. 10,230. 10,242. 10,245: inde patet, quod per ungere Tentorium conventus, significetur inducere repraesentationem Divini Boni Divini amoris Domini quoad Divinum Humanum Ipsius; et quia hoc significatur per ungere Tentorium conventus, etiam significatur ad repraesentandum Divinum Domini in Coelis; Coelum enim non est Coelum ex Angelis in suo proprio spectatis, sed ex Divino Domini apud illos, videatur n: 9408. 10,125. 10,151. 10,157. 10,159.

10,269. Et arcam Testimonii, quod significet in bono coelesti quod intimi Coeli, constat a significatione ungere arcam Testimonii, quod sit inducere repraesentationem Divini in bono coelesti quod intimi coeli; per ungere enim significatur inducere repraesentationem Divini Domini, ut mox supra n: 10,268; et per arcam Testimonii significatur bonum intimi Coeli; quod Arca sit intimum Coelum, et quod Testimonium sit Dominus ibi, videatur n: 9485; et quia bonum, quod in Coelo illo regnat, est bonum amoris in Dominum, quod bonum vocatur bonum Coeleste, ideo per ungere Arcam Testimonii significatur inducere repraesentationem Divini Domini in bono coelesti, quod intimi Coeli. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis, quae prius passim ostensa sunt; quod nempe unctio repraesentaverit Dominum quoad Divinum Humanum; nam Dominus quoad Divinum suum Humanum solus fuit Unctus Jehovae, in Ipso enim fuit Divinum Patris a conceptione, et inde in Humano Ipsius: quod humanum corpus sit procedens ex esse patris, quod vocatur anima ejus, notum esse potest; nam similitudo patris quoad affectiones varias quae sunt amoris, exstat apud liberos, etiam in faciebus illorum; inde unaquaevis familia peculiare suum trahit, per quod dignoscitur ab altera; quid tunc apud Dominum, in quo Ipsum Divinum fuit Esse Ipsius, quod vocatur anima: inde est quod Dominus dicat, *„qui vidit*

me, vidit Patrem; credite Mihi, quod Ego in Patre, et Pater in Me," Joh: XIV: 9. 11.

10,270. Et mensam, et omnia vasa ejus, quod significet in bono spirituali quod ex coelesti, quod secundi Coeli, ac in bonis et veris ministrantibus, constat ex significatione Tentorii conventus extra velum, ubi mensa illa, quod sit coelum secundum, de qua n: 9457. 9481. 9485; ex significatione mensae, super qua panes facierum, quod sit bonum spirituale ex coelesti; panes enim significant bonum coeleste, n: 9545, et mensa super qua illi bonum spirituale, n: 9684. 9685; et ex significatione vasorum ejus, quod sint cognitiones boni et veri coelestis, de qua n: 9544, ita bona et vera ministrantia, nam cognitiones ministrant. Quod sit bonum spirituale ex coelesti, quod significatur per mensam, super qua panes facierum, est quia per Tentorium conventus extra velum repraesentatum est Coelum secundum, in quo bonum charitatis erga proximum regnat, quod bonum vocatur bonum spirituale, et hoc bonum tantum est bonum, quantum in eo est bonum coeleste, quod est bonum amoris in Dominum: sunt enim tria genera bonorum, quae faciunt tres coelos; est Bonum amoris in Dominum, quod vocatur bonum coeleste, hoc facit intimum coelum; est Bonum charitatis erga proximum, quod vocatur bonum spirituale, et facit secundum Coelum; et est Bonum fidei, quod vocatur bonum naturale spirituale, hoc facit ultimum coelum; in bonum coeleste, quod est intimi coeli, influit Dominus ex Divino Humano immediate; in bonum spirituale, quod est secundi Coeli, influit Dominus ex Divino Humano, etiam mediate per bonum coeleste; et in bonum naturale, spirituale, quod est ultimi coeli, influit Dominus ex Divino Humano, etiam iterum mediate; dicitur *etiam mediate*, quoniam Dominus in bona horum coelorum non modo influit mediate, sed etiam immediate, ut constare potest ex illis quae de influxu Divino immediato et mediato in numeris citatis n: 9682, ostensa sunt.

10,271. Et Candelabrum et vasa ejus, quod significet in vero spirituali, quod secundi Coeli, ac in veris ministrantibus, constat ex significatione Candelabri, quod sit repraesentativum Domini quoad verum spirituale, quod secundi Coeli, de qua n: 9548. 9551. 9555. 9558. 9561. 9684; et ex significatione

vasorum ejus, quod sint vera scientifica, quae ministrantia, de qua n: 3068. 3079. 9572. 9724.

10,272. Et altare suffitus, quod significet in omnibus cultus ex illis bonis et veris, constat ex significatione altaris suffitus, quod sit repraesentativum omnium cultus, quae ex amore et charitate a Domino, de qua n: 10,177. 10,198: dicitur repraesentativum Domini in bonis ac veris, inque ministrantibus, ac in omnibus cultus, ex causa, quia bona et vera, quae repraesentantur, in tantum bona et vera sunt, in quantum in illis est Divinum Domini; sunt enim omnia bona et vera, quae apud hominem et angelum, a Domino; absque vita a Domino in illis, sunt res mortuae, imo etiam mala, nam si non a Domino sed ab homine sunt, spectant hominem et mundum, et quae pro fine habent hominem et mundum, in se mala sunt, finis enim est intimum hominis, nam est anima omnium quae in illo: ex his constare potest, quomodo intelligendum est repraesentativum Domini in bonis et veris, ac eorum ministrantibus. Per bona et vera ministrantia intelliguntur bona et vera quae in naturali seu externo homine sunt, quae vocantur cognitiones et scientifica; nam haec sunt, in quae internus homo intuetur, et ex quibus eligit confirmantia, quae conveniunt vitae affectionum seu amori ejus; et quia illa ita subordinata sunt, ideo vocantur ministrantia: sunt etiam bona et vera his iterum ministrantia, quae vocantur scientifica sensualia: se habent enim bona et vera apud hominem, sicut familiae aut sicut domus, ubi est paterfamilias, et sunt filii, filiae, generi et nurus, ac famuli et ancillae; in infimo loco ibi sunt, quae intelliguntur per scientifica sensualia, tametsi hodie apud plerosque in supremo loco sunt.

10,273. Et altare holocausti, quod significet ad repraesentandum Divinum Humanum Domini, ac Ipsius cultum in genere, constat ex repraesentatione Altaris holocausti, quod sit principale repraesentativum Divini Humani Domini, ac Ipsius cultus, de qua n: 2777. 2811. 8935. 8940. 9388. 9389. 9714. 9964. 10,123. 10,151.

10,274. Et omnia vasa ejus, quod significet Divina Bona et Divina Vera, constat ex significatione vasorum, quod sint cognitiones et scientifica, de qua n: 3068. 3079. 9394. 9544.

9724; at cum dicuntur de Divino Humano Domini, sunt Divina Bona ac Divina Vera ministrantia.

10,275. Et labrum et basin ejus, quod significet omnia quae sunt purificationis a malis et falsis, ac regenerationis a Domino, constat ex significatione labri, in quo lavatio, quod sit purificatorium a malis et falsis, et quoque regeneratorium, de qua n: 10,235; et ex significatione baseos ejus, quod sit sensuale sustentans et ministrans, de qua n: 10,236.

10,276. Et sanctificabis ea, et erunt sancta sanctorum, quod significet sic influxum et praesentiam Domini in cultu Ecclesiae repraesentativae, constat ex significatione sanctificari, quod sit repraesentare Dominum quoad Divinum Humanum, ac receptionem Divini Boni ac Divini Veri ab Ipso; solus enim Dominus est Sanctus, et inde id modo sanctum quod procedit ab Ipso; inde patet, quod per sanctificari etiam significetur influxus et praesentia Domini in cultu Ecclesiae repraesentativae: quod sanctificari sit repraesentare Dominum quoad Divinum Humanum, videatur n: 9956. 9988. 10,069; et quoque receptionem Divini Boni et Divini Veri ab Ipso, n: 8806. 9820. 10,128: quod Solus Dominus sanctus, et id modo sanctum quod procedit ab Ipso, n: 9229. 9479. 9680. 9818: ita quod sancta apud gentem Israëliticam et Judaicam fuerint repraesentative sancta, n: 10,149: et ex significatione sancti sanctorum, quod sit Divinum Bonum coeleste, de qua n: 10,129: inde patet, quod illa omnia, quae uncta fuerunt, dicta sint sancta sanctorum ex influxu et praesentia Divini Humani Domini; et omnis influxus et praesentia Domini fit immediate, et quoque in inferioribus coelis mediate per bonum coeleste, quod est bonum intimi coeli, ideo quantum bona inferiorum coelorum in se continent ac recondunt bonum coeleste, quod est bonum amoris in Dominum, tantum bona sunt: inde est, quod quae uncta fuerunt, dicta fuerint sancta sanctorum; de influxu immediato et mediato Domini, videatur in locis citatis n: 9682: et n: 9683. Sed ut sciatur, quomodo cum his se habet, sciendum est, quid repraesentatio, et quid Ecclesia repraesentativa; quid illae sunt, in locis citatis n: 9229. 9280. 10,030, [64] multis ostensum est: sed quia hodie pauci sciunt, quid sunt, licet adhuc rem illam aliquibus illustrare: in intimis coelis apud angelos sunt affectio-

nes boni et veri a Domino, quae faciunt vitam eorum, et felicitatem eorum; haec in ultimo coelo sistuntur in formis externis, quae sunt innumerabiles, cum infinita varietate; quicquid ibi vident oculis suis, inde est: haec sunt repraesentativa interiorum, quae sunt affectiones boni et veri, ac vocantur coelestia et spiritualia: spiritus boni, qui in illis ut subjectis percipiunt sancta coeli, afficiuntur interius: ut pro exemplo, vident Paradisos cum arboribus et fructibus innumerabilium specierum, similiter roseta, vireta, agros cum sementibus, domos et palatia, et perplura alia; quae omnia correspondent affectionibus boni et veri, quae a Domino in coelis superioribus: sunt quoque in his coelis repraesentativa, sed quae immensum excedunt perfectione, jucunditate et felicitate illa quae in coelo ultimo; haec repraesentativa sunt, de quibus dicitur, quod talia nusquam aliquis oculus vidit; si etiam aliquid de illis diceretur, excederet fidem humanam. Ex his constare potest, quid repraesentativa; omnia quae apud gentem Israëliticam instituta fuerunt, erant similia illis quae in coelo ultimo, sed in minore perfectione, quia in natura mundi; sicut Tentorium cum arca, cum mensa super qua panes facierum, cum Candelabro et ejus lucernis, cum Altari suffitus; vestes Aharonis et filiorum ejus, ac postea Templum, cum adyto ibi, ubi arca super qua Propitiatorium et Cherubi; Mare aeneum, Labra, et similia; at innumerabilia plura apparent in coelo ultimo, sed in excellentia et perfectione majore: ex illo coelo ostensa fuerunt illa, quae apud gentem Israeliticam instituerentur, Moschi a Domino in monte Sinai, ut patet in Exod: Cap: XXV: 40. Cap: XXVI: 30. Cap: XXVII: 8; at Moschi ibi non visa sunt oculis corporis ejus, sed oculis spiritus ejus. Qualia sunt repraesentativa, ulterius constare potest ex illis quae visa sunt Prophetis, ut Danieli, Johanni in Apocalypsi, et reliquis; quae omnia in se recondunt Divina spiritualia et coelestia; quod haec non intelligibilia sunt absque interpretatione ex sensu interno, cuivis constare potest: ex his nunc iterum patet, quid Ecclesia repraesentativa. Haec Ecclesia instituta fuit in Terra Canaane imprimis propter Verbum, ut hoc per repraesentativa et significativa conscriberetur; ita per talia, quae apud illam gentem erant, in Ecclesia eorum, et in terra eorum; omnia enim loca in Canaa-

ne terra, omnes ibi montes et fluvii, ab antiquissimis temporibus repraesentabant talia quae in coelis, n: 3686. 4240. 4447. 4454. 5136. 6516; et postea haereditates, Tribus, et reliqua: sensus literalis Verbi Veteris Testamenti ex talibus erat, ut esset aliquod ultimum, in quod desinerent interiora, et super quo starent, sicut aedes super suo fundamento, videatur n: 9360. 9824. 10,044. Qui intelligens est, ex his scire potest, quod Verbum sit sanctissimum, et quod sensus literalis ejus sanctus sit ex sensu ejus interno; at quod separatus ab illo non sit sanctus; sensus enim separatus ab interno, est sicut externum hominis separatum ab interno ejus quod est simulachrum nullius vitae; et est sicut putamen arboris, floris, fructus, aut seminis absque eorum interioribus; et sicut fundamen absque domo; quapropter qui solum sensum literae Verbi premunt, nec doctrinam habent aut sibi comparant ex Verbo convenientem sensui ejus interno, trahi possunt in quascunque haereses; inde est, quod Verbum a talibus dicatur Liber Haeresium; ipsa Doctrina ex Verbo omnino praelucebit et ducet: ipsam illam doctrinam docet sensus internus, et qui illam doctrinam novit, sensum internum Verbi habet. Gens Judaica, quia non agnoscebat aliquod sanctum in Verbo, quam in solo sensu literae ejus, quem separavit prorsus a sensu interno; ideo in tales tenebras lapsa est, ut non cognoverint Dominum, cum venit in mundum; talis etiam est gens illa hodie; quapropter licet inter Christianos vivit, usque tamen adhuc Dominum ex Verbo non agnoscit: quod gens illa fuerit in externis absque internis a primo tempore, videantur quae in locis citatis n: 9320 fin: 9380, ostensa sunt: quapropter nisi Dominus in mundum venisset, ac interiora Verbi aperuisset, communicatio cum coelis per Verbum, rupta fuisset; qua rupta periisset genus humanum in hac Tellure; homo enim nihil veri cogitare potest, et nihil boni facere, nisi e coelo, hoc est, per coelum a Domino; Verbum est quod aperit coelum.

10,277. Omnis tangens illa sanctificabitur, quod significet communicativum cum omnibus qui recipiunt amore et fide, constat ex significatione tangere, quod sit communicatio, de qua n: 10,130; et ex significatione sanctificari, quod sit influxus et praesentia Domini, de qua mox supra n: 10,276; [65] et quia

influxus et praesentia Domini est in amore et fide, ita apud illos qui Ipsum amore et fide recipiunt, inde illi sunt qui dicuntur hic sanctificati; sed est Divinum apud illos, quod solum sanctum est, et prorsus non proprium illorum.

10,278. Et Aharonem et filios ejus unges, quod significet inaugurationem ad repraesentandum Dominum in utroque Regno, constat ex significatione ungere, quod sit inducere repraesentationem, ut supra; ex repraesentatione Aharonis, quod sit Dominus quoad Divinum Bonum coeleste, ita in Regno coelesti; et ex repraesentatione filiorum Aharonis, quod sit Dominus quoad bonum spirituale, ita in Regno spirituali, de qua n: 9807. 10,017. 10,068.

10,279. Et sanctificabis eos ad fungendum sacerdotio Mihi, quod significet ad repraesentandum Dominum quoad omne opus salvationis, constat ex significatione sanctificare, quod sit repraesentare Dominum quoad Divinum Humanum, de qua supra n: 10,276; [65] et ex repraesentatione sacerdotii Aharonis et filiorum ejus, quod sit opus salvationis Domini in ordine successivo, de qua n: 9809. 10,017.

10,280. Et ad filios Israëlis loqueris, dicendo, quod significet instructionem illis qui ab Ecclesia, constat ex significatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua in locis citatis n: 9340; et ex significatione loqui et dicere, cum a Jehovah, quod sit instructio, de qua n: 6879. 6881. 6883. [66] 6891. 7186. 7226. 7241. 7267. 7304. 7380. 7517. 8127.

10,281. Oleum unctionis sanctitatis erit hoc Mihi, quod significet repraesentativum Domini quoad Divinum Humanum, constat ex illis quae supra n: 10,267, [67] ostensa sunt.

10,282. In generationes vestras, quod significet in omnibus Ecclesiae, constat ex significatione generationum, cum de filiis Israëlis, per quos significatur Ecclesia, quod sint qui ab Ecclesia, de qua n: 10,212; ita abstracte a personis, quae sunt Ecclesiae. Abstracte a personis dicitur, quia Divina, quae procedunt a Domino, faciunt Ecclesiam, et prorsus nihil hominis; apud hominem quidem influunt, sed usque non fiunt hominis, sed sunt Domini apud hominem: quoniam ita est, Angeli, cum inter se loquuntur, abstracte a personis loquuntur: ideo nec nomen alicujus personae, de qua memoratur in Verbo, in-

trat coelum, sed res quae per personam ibi significatur: quod omnia nomina personarum et locorum in Verbo significent res, videatur n: 1888. 4442. 5095. [68] 5225: et quod nomina non intrent coelum, n: 1876. 6516. 10,216.

10,283. Super carnem hominis non fundetur, quod significet non communicativum cum proprio hominis, constat ex significatione carnis hominis, quod sit proprium ejus, de qua sequitur; et ex significatione fundere, quod sit communicare; simile enim significatur per fundere, quod per tangere, sed fundere praedicatur de liquidis, ut de oleo, vino, et aqua, et effundere de Divinis, coelestibus et spiritualibus; at tangere de siccis et corporeis; quod tangere sit communicare, videatur n: 10,130; inde sequitur quod per quod oleum unctionis super carnem hominis non fundetur, significetur quod Divinum Bonum Divini amoris Domini non communicativum sit cum proprio hominis, causa est, quia *proprium hominis* non est nisi quam malum, et Divinum Bonum Domini non cum malo communicari potest: quod proprium hominis non sit nisi quam malum, videatur n: 210. 215. 731. 874. 875. 876. 987. 1023. 1024. 1047. 5660. 5786. 8480. Est apud hominem proprium voluntarium, et proprium intellectuale; proprium ejus voluntarium est malum, et proprium intellectuale est falsum inde; illud, nempe proprium voluntarium significatur per carnem hominis, et proprium intellectuale per sanguinem illius carnis: quod ita sit, constat ex sequentibus his locis; apud Matthaeum, „Jesus dixit, beatus es Simon, *quia caro et sanguis non revelavit tibi;* sed Pater meus Qui est in coelis," XVI: 17; quod Caro ibi sit proprium hominis, et quoque sanguis, manifeste patet. Apud Johannem, „Quotquot receperunt, dedit illis potestatem, ut filii Dei essent; *qui non ex Sanguinibus, neque ex voluntate carnis,* sed ex Deo nati sunt," I: 12. 13; per sanguines ibi significantur falsa quae ex proprio intellectuali hominis progrediuntur, et per voluntatem carnis mala quae ex proprio voluntario; quod sanguis sit falsum ex malo, ita proprium intellectuale ex proprio voluntario, videatur n: 4735. 9127. Apud Esaiam, „Cibabo oppressores tuos *carne illorum,* et sicut musto *sanguine eorum* inebriabuntur," XLIX: 26, cibare illos carne eorum, et inebriare sanguine eorum, pro op-

plere malo et falso mali, ita proprio, utrumque enim tam malum quam falsum ex proprio est. Apud Jeremiam, „Maledictus homo qui confidet in homine, et *ponit carnem brachium suum*," XVII: 5; confidere in homine, et ponere carne brachium suum, est sibi et suo proprio fidere. Apud Esaiam, „Factus est populus sicut cibus ignis; si deciderit ad dextram esuriet, et si comederit ad sinistram non saturabuntur: *vir carnem brachii sui comedent;* Menascheh Ephraimum, et Ephraimus Menaschen," IX: 19. 20; per cibum ignis significatur appropriatio malorum seu cupiditatum amoris sui et mundi; per esurire et non saturari significatur non recipere bonum et verum fidei; per carnem brachii significatur proprium utrumque hominis; per Menaschen malum voluntatis; per Ephraimum falsum intellectus: et per comedere appropriare: quod ignes sint mala seu cupiditates amoris sui et mundi, videatur n: 5071. 5215. 6314. 6832. 7324. 7575. 9141; [69] quod esurire et non saturari sit non recipere bonum et verum fidei, est quia per famem et sitim significatur desolatio boni et veri, n: 5360. 5376. 6110. 7102. 8568 fin: quod dextrum sit bonum ex quo verum, et sinistrum verum per quod bonum, n: 10,061; inde si deciderit ad dextram esurire, et comedere ad sinistram non saturari, significat quod utcunque instruuntur de bono et vero, non usque recepturos esse: quod Menascheh sit bonum voluntatis, n: 5351. 5353. 5348 fin: [70] 6222. 6234. 6238. 6267; et quod Ephraimus sit verum intellectus, n: 3969. 5354. 6222. 6234. 6238. 6267; inde in opposito sensu est Menascheh malum voluntatis, et Ephraim falsum intellectus, nam paene omnia in Verbo etiam oppositum sensum habent: quod comedere sit appropriare, n: 3168. 3513 fin: 3596. 4745; inde patet quid sit comedere carnem brachii sui, quod nempe sit appropriare sibi malum et falsum ex suo proprio: caro brachii dicitur, quia per brachium similiter ac per manum significatur id quod est apud hominem, et cui fidet, videatur in locis citatis n: 10,019. Apud Sachariam, „Dixi, non pascam vos, moriens moriatur, reliquae *comedent quaelibet carnem alterius*," XI: 9; non pascere pro non instruere et reformare; mori pro perire quoad vitam spiritualem; comedere carnem alterius pro appropriare sibi mala quae ex proprio alterius. Apud Ezechielem, „Scortata est Hie-

rosolyma cum filiis Aegypti vicinis, *magnis carne*," XVI: 26; Hierosolyma pro Ecclesia perversa; scortari cum filiis Aegypti magnis carne pro falsificare vera Ecclesiae per scientifica quae ex solo naturali homine, ita per scientifica sensualia; quod Hierosolyma sit Ecclesia, videatur n: 402. 2117. 3654, hic Ecclesia perversa; quod scortari sit falsificare vera, n: 2466. 2729. 8904: quod filii sint vera, et quoque falsa, n: 1147. 3373. 4257. 9807: quod Aegyptus sit scientificum in utroque sensu, in locis citatis, n: 9340; et quod sit naturale, in locis citatis n: 9391; inde magni carne dicuntur, qui ex sensualibus ratiocinantur et concludunt de veris Ecclesiae; qui hoc faciunt, ii falsa arripiunt pro veris, nam ex sensualibus ratiocinari et concludere est ex fallaciis sensuum corporis; quapropter sunt sensuales homines qui intelliguntur per magnos carne, quoniam ex proprio corporeo cogitant. Apud Esaiam, „Aegyptus homo, non deus; et *equi ejus caro non spiritus*," XXXI: 3; Aegyptus etiam hic pro scientifico, equi ejus pro intellectuali inde, hoc dicitur caro non spiritus, cum ex proprio et non ex Divino concludunt: quod equi sint intellectuale, videatur n: 2761. 2762. 3217. 5321. 6534; et quod equi Aegypti sint scientifica ex intellectuali perverso, n: 6125. 8146. 8148. Quod per carnem significetur proprium hominis, seu quod idem, malum ejus voluntarium, constat apud Moschen, ubi agitur de cupidine populi Israëlitici edendi carnem, de qua ita „Colluvies quae in medio populi, *concupiverunt concupiscentiam*, et dixerunt, *quis cibabit nos carne:* dixit Jehovah, in crastinum *comedetis carnem;* non die uno comedetis, neque duobus diebus, neque quinque diebus, neque decem diebus, neque viginti diebus, ad mensem [71] usque dierum. Et ventus profectus est a Jehovah, et abripuit *coturnices e mari*, et dimisit super castra, instar duarum ulnarum super faciebus terrae: surrexit populus tota die et tota nocte, totoque die crastino, ac collegerunt et expanderunt circum castra: caro adhuc inter dentes eorum antequam deglutiretur, et ira Jehovae exarsit in populum, et percussit in populo plagam magnam valde: unde vocavit nomen loci *sepulchra concupiscentiae*," Numer: XI: 4. 18. 19. 20. 31. 32. 33 [.34]; quod caro significaverit proprium illius gentis, ex singulis ibi constare potest; nam nisi hoc, quid malum in desiderare

carnem, cum etiam illis promissa fuit caro prius, Exod: XVI: 12; sed quia significabat proprium, ita malum voluntarium, in quo gens illa prae aliis gentibus erat, ideo dicitur, cum desiderarent carnem, quod concupiverint concupiscentiam; et ideo percussi sunt plaga magna; et ideo nomen loci, ubi sepulti, vocatum est sepulchra concupiscentiarum; sive dicas malum voluntarium, sive concupiscentiam, idem est, nam malum voluntarium est concupiscentia, quoniam proprium hominis non cupit nisi quam suum, et non aliquid proximi, aut aliquid Dei, nisi propter se: quia gens illa talis fuit, ideo dicitur, quod comederent carnem non uno die, non duobus, non quinque, nec decem, nec viginti, sed mensem dierum, per quae significatur quod gens illa talis sit in perpetuum, nam mensis dierum est in perpetuum, et ideo dicitur, quod caro adhuc inter dentes antequam deglutiretur, percussi fuerint plaga magna, per dentes enim significatur proprium corporeum, quod est infimum hominis, n: 4424. [72] 5565 ad 5568. 9062: quod gens illa talis fuerit, videatur in locis citatis n: 9380; et in Cantico Moschis, Deut: XXXII: 20. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 32. 33. 34. In Verbo opponitur spiritus carni, quoniam per spiritum significatur vita a Domino, et per carnem vita ab homine; ut apud Johannem, „*Spiritus est qui vivificat, caro non prodest quicquam;* verba quae Ego loquor vobis, *spiritus sunt*, et *vita sunt*," VI: 63: inde constat, quod spiritus sit vita a Domino, quae est vita amoris et fidei in Ipsum ab Ipso, et quod Caro sit vita ab homine, ita proprium ejus; inde dicitur, Caro non prodest quicquam. Similiter alibi apud Johannem, „*Quod natum est a carne Caro est*, sed quod *generatum est a spiritu, spiritus est*," III: 6. Apud Davidem, „Deus recordatus *quod Caro illi; spiritus qui abiret, non reverteretur,*" Psalm: LXXVIII: 39. Quoniam per Carnem, cum de homine, significatur proprium, quod est malum amoris sui et mundi, patet, quid per Carnem significatur, cum de Domino, quod nempe Proprium Ipsius, quod est Divinum Bonum Divini amoris; hoc significatur per Carnem Domini apud Johannem, „Panis, quem Ego dabo, *Caro mea est; nisi comederitis Carnem Filii hominis*, et *biberitis Ipsius Sanguinem*, non habebitis vitam in vobis: *qui manducat meam Carnem*, et *bibit meum Sanguinem*, habet vitam

aeternam; nam *Caro mea est vere cibus*, et *Sanguis meus est vere potus*," VI: 51. 53. 54. 55; quod per Carnem Domini significetur Divinum Bonum Divini amoris Ipsius, et per Sanguinem Divinum Verum ex Divino illo Bono procedens, ita similia quae per Panem et Vinum in Sancta Coena; et quod illa sint Propria in Divino Humano Ipsius, videatur n: 1001. 3813. 4735. 6978. 7317. 7326. 7850. 9127. 9393. 10,026. 10,033. [73] 10,152: et quod sacrificia repraesentaverint bona quae a Domino, et quod ideo Carnes illorum significaverint bona, n: 10,040. 10,079. Praeterea in Verbo passim dicitur omnis Caro, et per id intelligitur omnis homo, ut Genes: VI: 12. 13. 17. 19. Esai: XL: 5. 6. Cap: XLIX: 26. Cap: LXVI: 16. 23. 24. Jerem: XXV: 31. Cap: XXXII: 27. Cap: XLV: 5. Ezech: XX: 48. Cap: XXI: 4. 5: et alibi.

10,284. Et in qualitate ejus non facietis sicut illud, quod significet non imitationem ex studio hominis, constat ex significatione in qualitate facere sicut illud, *seu facere* simile oleum per similia aromata, quod sit ad imitationem parare ex studio hominis: quod haec per illa verba significentur, consequitur ex serie rerum in sensu interno; nam dicitur primum quod non fundetur super carnem hominis, per quod significatur quod non communicativum sit cum proprio hominis; et dein, quod id sanctum erit vobis; at quod ex homine fit, et ex ejus studio, id ex ejus proprio fit, et non est sanctum, quia studium ex proprio hominis non est nisi quam falsum ex malo, spectat enim se et mundum pro fine, et non proximum et Deum; ideo quoque dicitur imitatio. Cum hoc ita se habet; omne id est bonum et verum, quod est a Domino; at bonum et verum ad imitamen ejus ab homine, non est bonum et verum; causa est, quia omne bonum et verum vitam in se habet ex fine; finis ab homine non est nisi propter se; at bonum et verum a Domino est propter ipsum bonum et verum ut fines, ita propter Dominum, quoniam a Domino omne bonum et verum: finis apud hominem est ipse homo, nam est voluntas ejus, et est amor ejus; quod enim homo amat et quod vult, hoc pro fine habet; omnis amor apud hominem ab homine est amor sui, et amor mundi propter se; at amor apud hominem a Domino est amor erga proximum et amor in Deum; inter amores illos tanta est differentia, quanta

est inter infernum et coelum; et quoque amor sui et amor mundi propter se, regnant in inferno, et sunt infernum; at amor erga proximum, et amor in Dominum, regnant in coelo, et sunt coelum; homo etiam talis est; et talis manet in aeternum, qualis est ejus amor; nam amor est omne voluntatis hominis, et inde intellectus ejus, quoniam amor, qui facit voluntatem, jugiter influit in intellectum, et accendit illum, et illustrat illum; inde est, quod qui amant malum, cogitent falsum a malo amoris conforme, cum cogitant secum; tametsi aliter loquuntur coram hominibus, ex hypocrisi; et quidam ex fide persuasiva, quae qualis sit, videatur n: 9364. [74] 9369. Sciendum est, quod homo imitari possit ex studio ipsa Divina, et se sistere lucis angelum coram hominibus; at coram Domino, et coram angelis non apparet forma externa, sed interna, quae cum ex proprio est, foeda est; intus apud tales est mere naturale, et nihil spirituale; ex luce naturali solum vident, et nihil ex luce coeli; imo nec sciunt quid lux coeli, et quid spirituale; omnia enim interiora eorum vertuntur extrorsum, paene sicut interiora animalium, nec patiuntur elevari sursum a Domino; cum tamen homo prae bestiis id peculiare habet, quod elevari possit ad coelum et ad Dominum a Domino, et sic duci; omnes illi ita elevantur, qui amant bonum et verum propter bonum et verum, quod idem est, ac amare proximum et Deum; nam proximus in communi sensu est bonum et verum, ac in inferiori est justum et rectum; et quoque Deus est bonum et verum, ac justum et rectum, quoniam a Deo sunt. Ex his constare potest, quid sit imitari Divina ex studio hominis: quales illi sunt, in Verbo passim describitur per Aegyptum et Pharaonem, nam per Aegyptum et Pharaonem significantur scientifica quae naturalis hominis; et quoque per Aschurem, per quem significatur ratiocinatio ex scientificis: de Aegypto videatur in locis citatis n: 9340. 9391; et de Aschure, n: 1186. Inter spiritus sunt perplures, qui imitantur Divina studio et arte; mentiuntur enim sincera, proba, pia, usque adeo ut boni spiritus seducerentur, nisi Dominus illustraret illos, et faceret videre eorum interiora, quae cum apparent, horrent boni, et aufugiunt; sed tales exuuntur externis, ac immittuntur in sua interiora, quae dia-

bolica, et sic a seipsis delabuntur in infernum. Plura de his videantur in articulo sequenti n: 10,286.

10,285. Sanctum erit vobis, quod significet quia Divinum Domini, constat ex significatione sancti, cum de oleo unctionis, quod sit Divinum Domini; oleum enim unctionis erat repraesentativum Divini Boni Divini amoris in Divino Humano Domini, *ita* repraesentativum Divini Humani Ipsius; nam sive dicas Divinum Bonum Divini amoris, sive Divinum Humanum, idem est: quia id significabatur per oleum unctionis, et repraesentabatur per unctionem, et id solum sanctum est, et inde quod procedit ab Ipso est sanctum, quia Ipsius, ideo toties dicitur, quod illud sanctum sit, videatur etiam supra n: 10,266.

10,286. Vir qui fecerit unguentum sicut illud, quod significet imitationem Divinorum ex arte, constat ex significatione facere sicut illud, quod sit imitatio; et ex significatione unguenti, quod sint Divina vera quae solius Domini, et a solo Domino, de qua supra n: 10,264: quod imitatio ex arte significetur, est quia omnis imitatio Divinorum ex homine fit ex arte. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis, quae supra n: 10,284, dicta et ostensa sunt: sed haec ulterius illustrari possunt ab iis quae apud spiritus existunt; qui eorum omnia tribuunt fortunae, ac propriae prudentiae, et nihil Divino, sicut fecerunt in mundo, sciunt variis modis imitari Divina; sistunt enim palatia paene qualia in coelis, sistunt lucos et campestria ad conspectum paene similia qualia a Domino apud bonos spiritus; ornant se vestibus splendidis, imo etiam Sirenes inducunt sibi pulchritudinem paene angelicam; sed haec omnia ex arte per phantasias; verum illa omnia utcunque in externa forma apparent similia, usque in interna sunt foeda; quod etiam illico manifestatur bonis spiritibus a Domino, nam nisi manifestarentur, seducerentur; aufertur enim externum, quo ablato diabolicum, quod intus, exstat: aufertur per immissam lucem e coelo, ex qua lumen fatuum, quod est phantasiarum, per quod operantur talia, discutitur: inde constare potest, qualis est imitatio Divinorum ex arte: at quae ex Domino sunt, intus sunt coelestia, et quo interius, eo coelestiora, nam Divina crescunt perfectione versus interiora, usque ut tandem sint perfectionis et pulchritudinis ineffabilis. Similiter se habet cum imitatione

boni et veri apud illos qui vivunt male: qui eorum sciunt mentiri affectiones bonas, ac quoddam charitatis erga proximum, et amoris in Deum, et simul cum illis affectionibus loquuntur et praedicant vera fidei sicut ex corde, illi in simili fatuo et phantastico lumine sunt; quapropter quum illis aufertur externum, quod mentitum est internum, apparet infernale, quod intus latuit, quod merum est malum, ac mali falsum; et tunc pariter sistitur videndum, quod malum illud sit amor illorum, et falsum mali illius fides illorum. Ex his iterum patet, quid sit imitatio Divinorum ex studio hominis, de qua supra n: 10,284. [75]

10,287. Et qui dederit ex illo super alienum, quod significet conjunctionem cum illis qui non agnoscunt Dominum, ita qui in malis sunt et in falsis mali, constat ex significatione dare super aliquem, cum de Divinis veris, quae per unguentum aromaticum significantur, [76] quod sit conjungere; et ex significatione alieni, quod sit qui non ab Ecclesia, ita qui non agnoscit Dominum, et inde qui in malis et falsis est; qui enim non agnoscit Dominum, is non ab Ecclesia est; et qui negat Dominum, in malis et falsis est, nam bonum et verum non aliunde quam ab Ipso venit; quod alieni significent tales, constabit ex locis in Verbo, quae sequentur; sed prius aliquid dicetur de conjunctione Divini Veri cum illis qui non agnoscunt Dominum; conjunctio illa est prophanatio: prophanatio enim est conjunctio Divini Veri cum falsis ex malo; et apud illos et non apud alios datur conjunctio illa quae prophanatio, quam qui prius agnoverunt illa quae Ecclesiae sunt, ac imprimis Dominum, ac postea eadem negant; per agnitionem verorum Ecclesiae ac Domini fit communicatio cum Coelis, et inde aperitio interiorum hominis versus coelum; et per negationem postea conjunctio eorundem cum falsis ex malo; omnia enim quae homo agnoscit, manent implantata, nam nihil perit apud hominem quod intravit per agnitionem. Status hominis, apud quem prophanatio, est, quod communicationem habeat cum coelis, et simul cum infernis, per vera cum coelis, et per falsa mali cum infernis; inde in altera vita fit dilaceratio eorum, ex qua perit omne vitae interioris; apparent illi post dilacerationem vix sicut homines amplius, sed sicut ossa adusta, in quibus parum vitae: videantur quae de prophanatione prius dicta et ostensa sunt,

quod nempe illi prophanent, qui prius agnoverunt vera Divina, et postea negant, n: 1001. 1010. 1059. 2051. 3398. 4289. 4601. 6348. 6960. 6963. 6971. 8394: quod qui negaverunt illa ab infantia, ut Judaei et alii, non prophanent, n: 593. 1001. 1010. 1059. 3398. 3489. 6963: et quod a Domino maximopere caveatur, ne apud hominem fiat prophanatio, n: 301. 302. 303. 1327. 1328. 2426. 3398. 3402. 3489. 6595. Sed sciendum est, quod prophanationum perplura sint genera, et horum perplures species; sunt enim qui prophanant bona Ecclesiae, et sunt qui prophanant vera ejus; sunt qui prophanant multum, et sunt qui prophanant parum; sunt qui prophanant interius, et sunt qui prophanant exterius magis magis; sunt qui prophanant per fidem contra vera et bona Ecclesiae, sunt qui prophanant per vitam, et sunt qui prophanant per cultum: inde dantur prophanatorum inferna plura, quae secundum diversitates prophanationum inter se distincta sunt: inferna prophanationum boni a tergo sunt; inferna autem prophanationum veri sub pedibus et ad latera; profundiora sunt infernis reliquorum malorum, ac raro aperiuntur. Quod alieni sint illi qui non agnoscunt Dominum, ac nolunt agnoscere, sive extra Ecclesiam, sive intra illam sint, ita qui in malis sunt et in falsis mali; ac in sensu a personis abstracto, mala et falsa mali, constat a pluribus locis in Verbo: dicitur qui non agnoscunt Dominum, ita qui in malis ac falsis mali sunt, quoniam qui non agnoscunt Dominum, non possunt aliter quam in malis et falsis mali esse, nam a Domino est omne bonum et verum boni; quapropter qui negant Dominum in malis et falsis mali sunt, secundum Domini verba apud Johannem, „*Nisi credideritis quod Ego sim, moriemini in peccatis vestris*,“ VIII: 24. Quod alieni illi sint, constat ab his locis apud Esaiam, „Terra vestra solitudo, urbes vestrae exustae igne; *humum vestrum coram vobis alieni comedent*; et erit solitudo *sicut eversio alienorum*,“ I: 7; per terram hic non intelligitur terra, nec per urbes et per humum urbes et humus; sed per terram intelligitur Ecclesia, similiter per humum, et per urbes vera Ecclesiae, quae doctrinalia vocantur, quae exusta igne dicuntur cum ex malis amorum sui et mundi consumta sunt; inde patet, quid significatur per quod alieni comedent humum, quod nempe mala et falsa mali Eccle-

siam; et per quod terra erit solitudo; quod terra sit Ecclesia, videatur in locis citatis n: 9325; et quod similiter humus, n: 566. 1068; quod urbes sint doctrinalia Ecclesiae, ita vera ejus, n: 2268. 2451. [77] 2712. 2943. 3216. 4492. 4493: et quod ignis sit malum amorum sui et mundi, n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7575. 9141. [69] Apud Jeremiam „Obtexit ignominia facies nostras, *cum venerunt Alieni contra sanctuaria domus Jehovae*," LI: 51; alieni contra sanctuaria domus Jehovae sunt mala et falsa mali contra vera et bona Ecclesiae; alieni dicebantur illi ex gentibus, qui in Ecclesia Judaica serviebant, et per gentes illius terrae significantur etiam mala et falsa, n: 9320. Apud Eundem, „Dicis, desperatum est, non; *sed amabo alienos, et post hos ibo*," II: 25; amare alienos et ire post illos est amare mala et falsa mali, et colere illa. Apud Ezechielem, „Gladium adducam super vos, et *dabo vos in manum alienorum*," XI: 8 [. 9], gladium adducere est falsa ex malo pugnantia contra vera ex bono; dare in manum alienorum, est ut credant et serviant falsis illis: quod gladius sit verum pugnans contra falsa, et in opposito sensu falsum pugnans contra vera, videatur n: 2799. 6353. 7102. 8294. Apud Eundem, „Mortibus praeputiatorum morieris, *in manu alienorum*," XXVIII: 10; praeputiati sunt qui in spurcis amoribus et eorum cupiditatibus quoad vitam, utcunque in doctrinalibus, n: 2049. 3412. 3413. 4462. 7045. 7225, quorum mors est mors spiritualis; in manu alienorum est in ipsis malis et falsis mali. Apud Eundem, „Hierosolyma mulier adultera sub viro suo, *accipit alienos*," XVI: 32; Hierosolyma mulier adultera pro Ecclesia in qua adulteratum est bonum; accipere alienos pro agnoscere vita et doctrina mala et falsa mali. Apud Joëlem, „Hierosolyma erit sanctitas, *nec alieni transibunt per eam amplius*," IV: 17; Hierosolyma etiam hic pro Ecclesia, sed in qua agnoscitur Dominus, vivitur bono et creditur veris quae a Domino; alieni non transibunt per eam amplius sunt mala et falsa mali quae ab inferno, quod non intratura. Apud Davidem, „*Alieni surrexerunt contra me*, et violenti quaesiverunt animam meam," Psalm: LIV: 5; alieni etiam hic pro malis et falsis mali, violenti pro iisdem violentiam inferentibus bonis et veris: qui solum sensum literae Verbi intuentur, per

alienos non aliud intelligunt, quam illos qui extra Ecclesiam sunt, et quod illi surrecturi contra Davidem; sed in coelos non intrat aliquid personae, verum res quae significantur, n: 8343. 8985. 9007; ita non alieni, sed pro illis aliena, quae sunt quae abalienata ab Ecclesia, ita mala et falsa mali, quae Ecclesiam destruunt; per Davidem etiam, contra quem surrecturi, etiam percipitur Dominus, n: 1888. 9954. Apud Moschen, „Deseruit Deum qui fecit eum, et vilipendit petram salutis suae: *ad Zelum provocarunt Ipsum per alienos*," Deut: XXXII: 15. 16; deserere Deum, et vilipendere petram salutis, pro negare Dominum; provocare per alienos pro per mala et falsa mali; quod Petra sit Dominus quoad vera fidei, videatur n: 8581. Praeter etiam alibi alieni pro malis et falsis, ut Esai: XXV: 2. 4. 5. Jerem: XXX: 8. Ezech: XXXI: 11. 12. Quoniam alieni significabant illos qui in malis et falsis mali sunt, et inde in sensu abstracto mala et falsa mali, ideo vetitum fuit „*ne alienus comederet sancta*," Levit: XXII: 10: quod „*alienus non appropinquaret ad functionem sacerdotii*, aut ad *custodiam sanctuarii*; et si accederet, quod occideretur," Num: I: 51. Cap: III: 10. 38. [Cap:] XVIII: 7. *Etiam quod* „*non suffiretur ex igne alieno*, ex quo quia suffiverunt Nadab et Abihu filii Aharonis, igne e coelo consumti sunt," Levit: X: 1. 2; per ignem enim sanctum, qui ex altari, significabatur amor Divinus, per ignem autem alienum amor infernalis, et inde quoque mala et eorum cupiditates, videatur n: 1297. 1861. 2446. 5071. 5215. 6314. 6832. 7575. 9141. [69] Nominantur etiam alienigenae, alia voce quam alieni, in lingua originali, et per illos significantur ipsa falsa; ut in Threnis, „Jehovah respice ad ignominiam nostram; haereditas nostra *aversa est ad alienos*, et domus nostrae *ad alienigenas*," V: 1. 2: apud Obadiam, „Captivum duxerunt *alieni* robur ejus, et *alienigenae* intraverunt portas ejus, et super Hierosolymam jacient sortem," Vers: 11; jacere sortem super Hierosolymam, pro destruere Ecclesiam, et dissipare vera ejus: apud Zephaniam, „Visitabo super principes et super filios regis, et *super omnes indutos indumento alienigenae*," I: 8; induti indumento alienigenae pro illis qui in falsis sunt; nam principes et filii regis, super quos visitatio, sunt primaria vera, et in opposito sensu, primaria falsa, quod principes illa

significent, videatur 1482. 2089. 5044: quod reges sint ipsa vera, et in opposito sensu ipsa falsa, n: 2015. 2069. 3009. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148; inde filii regis sunt quae inde: apud Davidem, „Libera me, et eripe *e manu filiorum alienigenae;* quorum os loquitur vanitatem; et dextra eorum dextra mendacii," Psalm: CXLIV: 7. 8. 11; quod filii alienigenae sint qui in falsis, ita falsa, patet manifeste, nam dicitur, quorum os loquitur vanitatem, et dextra eorum dextra mendacii; vanitas enim est falsitas doctrinae, et mendacium falsum vitae, n: 9248.

10,288. Et exscindetur e populis suis, quod significet separationem et mortem spiritualem, constat ex significatione exscindi et occidi, quod sit separari ab illis qui in bono et inde veris sunt, et perire quoad vitam spiritualem, de qua n: 6767. 8902; et ex significatione populorum, quod sint qui ab Ecclesia in veris et bonis fidei, de qua n: 3581. 4619. 6451. 6465. [78] 7207; ita exscindi e populis est separari ab illis, et perire. Qui ab Ecclesia sunt, vocantur in Verbo nunc populus, nunc gens, ut populus Israëliticus, et gens Judaica; per populum ibi significantur illi qui ab Ecclesia spirituali, et per gentem qui ab Ecclesia coelesti; inde est, quod populi significent vera et bona fidei, gentes autem bona amoris, videatur in locis nunc citatis.

10,289. Vers: 34. 35. 36. 37. 38. *Et dixit Jehovah ad Moschen; accipe tibi aromata fragrantia, stacten, et onychen, et galbanum, fragrantia; et thus purum; tantum in tanto erit. Et facies illud suffimentum, unguentum, opus unguentarii, salitum, purum, sanctum. Et tundes ex illo minutim; et dabis de illo ante Testimonium in Tentorio conventus, quo conveniam te ibi; sanctum sanctorum erit vobis. Et suffimentum, quod facis in qualitate ejus, non facietis vobis; sanctum erit tibi Jehovae. Vir qui fecerit sicut illud ad faciendum odorem eo, et exscindetur e populis suis.* Et dixit Jehovah ad Moschen, significat illustrationem et perceptionem iterum per Verbum a Domino: accipe tibi aromata fragrantia, significat affectiones veri ex bono, quae erunt in cultu Divino: stacten, significat affectionem veri sensualis: et onychen, significat affectionem veri interioris naturalis: et galbanum, significat affectionem veri adhuc interioris: fragrantia, significat affectiones

ex bono spirituali: et thus purum, significat verum intimum, quod est bonum spirituale: tantum in tanto erit, significat correspondentiam omnimodam: et facies illud suffimentum, significat ex illis cultum: unguentum, opus unguentarii, significat ex influxu et operatione Divini Domini in omnia et singula: salitum significat desiderium veri ad bonum: purum significat absque malo: sanctum, significat absque falso mali: et tundes ex illo minutim, significat dispositionem verorum in suas series: et dabis de illo ante Testimonium in Tentorio conventus, significat cultum Domini in Coelo et in Ecclesia: quo conveniam te ibi, significat ab influxu Domini: sanctum sanctorum erit vobis, significat quoniam ex Domino: et suffimentum quod facis in qualitate ejus non facietis vobis, significat non applicandum esse cultum ex sanctis Ecclesiae veris ad amores hominis: sanctum erit tibi Jehovae, significat applicandum esse cultum ad amorem Divinum: vir qui fecerit sicut illud ad faciendum odorem eo, significat imitationem cultus Divini per affectiones veri et boni ex proprio: et exscindetur e populis suis, significat separationem e coelo et ecclesia, ac mortem spiritualem.

10,290. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet illustrationem et perceptionem iterum per Verbum a Domino, constat ex significatione dicere, cum de Jehovah, quod sit illustratio et perceptio; quod sit illustratio, videatur n: 7019. 10,215. 10,234; et quod sit perceptio, n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2862. 3509. 5877; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua n: 6752. 7014. 7089; et quod Jehovah in Verbo sit Dominus, in locis citatis n: 9373; inde patet, quod per dixit Jehovah ad Moschen, significetur illustratio et perceptio per Verbum a Domino. Quod haec significentur, est quia Dominus cum homine Ecclesiae non aliter loquitur quam per Verbum, illustrat enim tunc ut homo videat verum, et quoque dat perceptionem ut percipiat quod ita sit; sed hoc fit secundum quale desiderii veri apud hominem, et desiderium veri apud illum est secundum amorem ejus; qui amant verum propter verum, illi in illustratione sunt; et qui amant verum propter bonum, illi in perceptione sunt: quid perceptio, videatur n: 483. 495. 521. 536. 597. 607. 784. 1121. 1387. 1919. 2144. 2145. 2171. 2515. 2831. 5228. [79] 5920. 7680.

7977. 8780. At Dominus cum Mosche et Prophetis loquutus est viva voce, ob causam ut Verbum promulgaretur, quod esset tale, ut omnia et singula sensum internum haberent; inde etiam haec verba, *dixit Jehovah ad Moschen:* Angeli, qui in sensu interno sunt, non sciunt quid Moscheh, quoniam nomina personarum non intrant coelum, n: 10,282, sed pro Moscheh percipiunt Verbum, et vox dicere vertitur apud illos in tale quod congruit, ita hic in illustrari et percipere; etiam dicere et loqui, cum a Domino per Verbum, nec aliud sunt in idea angelica.

10,291. Accipe tibi aromata fragrantia, quod significet affectiones veri ex bono, quae erunt in cultu Divino, constat ex significatione aromatum, quod sint perceptiones et affectiones veri et boni, de qua n: 10,254: quod sit quae erunt in cultu Divino, est quia per suffimentum, quod ex illis conficiebatur, significatur cultus Divinus, de quo in sequentibus. Aromata, quae nunc memorantur, prorsus alius generis sunt, quam aromata ex quibus oleum unctionis parabatur, de quibus supra in Vers: 23. 24; vocantur etiam illa aromata, sed in Lingua originali exprimuntur alia voce: illa aromata, ex quibus oleum unctionis parabatur, significant similiter perceptiones et affectiones veri et boni, sicut haec aromata, sed cum differentia, quod illa vera pertineant ad classem coelestem, haec autem ad classem spiritualem; quod illa vera ad classem coelestem pertineant, videatur n: 10,254; quod haec vera ad classem spiritualem, videbitur in sequentibus. Quid sit pertinere ad classem coelestem, et ad classem spiritualem, adhuc paucis dicetur: saepius dictum est, quod Coelum distinctum sit in Regnum coeleste et in Regnum spirituale; in utroque Regno differunt vera sicut bona; bonum Regni coelestis est bonum amoris in Dominum; et bonum Regni spiritualis est bonum charitatis erga proximum; omne bonum habet sua vera, bonum coeleste sua, et bonum spirituale sua, quae prorsus inter se differunt; differentia qualis est, constare potest ex illis quae de Utroque Regno in locis citatis n: 9277, ostensa sunt. Quod omne bonum habeat sua vera, est quia bonum formatur per vera, videatur n: 10,252. 10,266; et quoque se manifestat per vera: se habent illa sicut apud hominem voluntarium et intellectuale; volunta-

rium ejus formatur per intellectuale, et quoque se manifestat per illud: quod voluntatis est, vocatur bonum, et quod intellectus vocatur verum.

10,292. Stacten, quod significet affectionem veri sensualis, constat ex significatione stactes, quod sit verum sensuale; quod sit affectio istius veri, est ex fragrantia; nam odor significat perceptivum, odor fragrans perceptivum gratum, et odor tetre olens perceptivum ingratum; et omne gratum et ingratum perceptionis est ex affectione quae amoris, et secundum illam, videatur n: 925. 1514. 1517. 1518. 1519. 3577. 4624 ad 4634. 4748. 5621. 10,054. In genere sciendum est, quod omnia, quaecunque sunt, in Regno vegetabili, tam quae ferunt sylvae, quam quae ferunt horti, agri, campi, sicut arbores, sementes, flores, gramina, et legumina, in genere et in specie, significent spiritualia et coelestia; causa quod ita sit, est, quia universa Natura est Theatrum repraesentativum Regni Domini, videatur in locis citatis n: 9280. Quod Stacte sit affectio veri sensualis, est quia primo loco nominatur; sunt enim quatuor aromata, ex quibus suffimentum conficiebatur, sicut etiam quatuor aromata ex quibus oleum unctionis parabatur; et quod primo loco nominatur, hoc maxime externum est; sicut id quod primo loco ad praeparationem olei unctionis nominatum est, quod erat myrrha optima, quod id sit perceptio veri sensualis, videatur supra, n: 10,252. Quod quatuor aromata ad praeparationem utriusque tam olei quam suffimenti, sumta fuerint, erat causa quia significabant vera in suo ordine, ab externo ad intimum; et apud hominem ita quoque succedunt; est enim homini externum, quod externus homo vocatur, et internum quod internus homo; et in utroque est exterius et interius; maxime externum vocatur sensuale; hoc itaque est quod per stacten significatur. Quid sensuale, et quale, videatur n: 9996. 10,236. Quod stacte sit affectio veri sensualis, ex aliis locis in Verbo non confirmari potest, quia non alibi memoratur; [80] sed stacte alius generis, quod etiam alia voce in Lingua originali exprimitur, memoratur inter illa aromata, quae delata sunt in Aegyptum, Genes: Cap: XXXVII: 25. Cap: XLIII: 11, et quae ad Aegyptum delata sunt, involvunt talia quae in externo seu naturali homine sunt, quoniam per Aegyptum significatur

scientificum, quod est naturalis hominis, videatur in locis citatis n: 9391.

10,293. Et Onychen, quod significet affectionem veri interioris naturalis, constat ex significatione Onyches fragrantis, quod sit affectio veri naturalis; per Onychen significatur id verum, et per fragrans perceptivum grati, quod est ex affectione veri, ita ipsa affectio: quod dicatur Onyche fragrans, est quia dicitur supra et post enumerationem horum aromatum, his verbis, accipe tibi *aromata fragrantia*, stacten, et onychen, et galbanum, *fragrantia*. Quod sit affectio veri in naturali, quae per Onychen significatur, est quia secundo loco nominatur; nominantur enim Aromata in ordine secundum vera apud hominem a maxime externis ad intima; inde est, quod per stacten significetur affectio veri sensualis, quod est verum maxime externum, per Onychen affectio veri naturalis, quod est verum interius in naturali homine; per galbanum affectio veri adhuc interioris, quod verum est verum interius in spirituali seu interno homine; et per thus verum intimum in interno homine, quod est bonum spirituale: similiter ac significatum est per aromata, ex quibus oleum unctionis, quae erant myrrha optima, cinnamomum aromaticum, calamus aromaticus, et casia, quod illa significent vera in tali ordine, videatur n: 10,252. 10,254. 10,256. 10,258; sed quod differentia sit, quod ea vera, quae significantur per aromata olei unctionis, pertineant ad classem coelestem, haec autem vera, quae significantur per aromata suffimenti, pertineant ad classem spiritualem, de qua re [81] supra n: 10,254. 10,291. [82]

10,294. Et galbanum, quod significet affectionem veri adhuc interioris, constat ex illis quae nunc supra n: 10,293, dicta sunt. Quod onyche et galbanum sint vera interiora successive, non aliter confirmari potest quam ex ordine, quoniam in Verbo non alibi occurrunt.

10,295. Fragrantia, quod significet affectiones ex bono spirituali, constat ex significatione aromatum fragrantium, quod sint affectiones veri ex bono, de qua supra n: 10,291; quod ex bono spirituali, videatur n: 10,254. 10,290. 10,293 fin. Quod suffimentum confectum fuerit ex aromatibus, quae significant vera ex bono spirituali, seu quod idem, quod vera, quae per

aromata illa significantur, pertineant ad classem spiritualem, est causa, quia per *suffimentum* significatur cultus Divinus qui fit per vera ex illo bono, sunt enim confessiones, adorationes, preces, et similia, quae in specie per suffimentum significantur, videatur n: 9475; talia exeunt ex corde per cogitationes, et per loquelam; quod hic cultus fiat per vera spiritualia, constare potest ex ideis, in quibus homo est cum in illo cultu; ideae enim, in quibus homo tunc, sunt ex memoria ejus, et inde ex intellectuali, et quae inde procedunt, spiritualia vocantur. Quod autem cultum Divinum ex bono coelesti, qualis est apud illos qui in Regno coelesti Domini sunt, attinet, ille non fit per confessiones, adorationes et preces, qualiter apud illos qui in Regno spirituali sunt, ita non per vera ex memoria, sed per vera ex corde, quae unum agunt cum ipso amore in quo sunt; sunt enim vera apud illos inscripta amori illorum, quapropter cum ex amore faciunt praecepta, simul ex veris faciunt, absque cogitatione de illis ex doctrinali, ita absque evocatione illorum ex memoria. Quod talis status illorum sit, qui in Regno coelesti Domini sunt, constare potest ex illis quae de illo Regno et de Regno spirituali in locis citatis n: 9277, ostensa sunt. Quod suffimentum significet confessiones, adorationes et preces, quae per os procedunt ex cogitatione, videatur n: 9475. 10,177. 10,198.

10,296. Thus purum, quod significet verum intimum, quod est bonum spirituale, constat ex significatione thuris, quod sit quod a falso mali defaecatum est; quod verum intimum, quod per thus significatur, sit bonum spirituale, est quia bonum apud illos qui in spirituali Regno Domini sunt, non est nisi quam verum; quod bonum appellatur, cum homo ex conscientia et ex affectione vult et facit illud; apud spirituales enim omne voluntarium est deperditum, sed intellectuale conservatur integrum a Domino, et in illo implantatur novum voluntarium per regenerationem a Domino, hoc voluntarium est conscientia apud illos, quae est conscientia veri; quicquid enim intellectuali implantatur, et ex intellectuali procedit, verum est; nam intellectuale hominis dicatum est recipiendis veris quae fidei, voluntarium autem dicatum est recipiendis bonis quae amoris: inde patet, quod bonum spirituale sit in sua essentia verum: quod no-

vum voluntarium apud spirituales implantetur in parte illorum intellectuali, et quod inde bonum apud illos in sua essentia sit verum, videatur in locis citatis n: 9277. 9596. 9684. Dicitur verum intimum quod id sit bonum, ex causa quia quo interiora eo perfectiora, ac quia intimum hominis est ejus voluntarium, et quod voluntarii est, hoc bonum vocatur. Quod Thus sit verum intimum, ita bonum spirituale, constare potest ex locis e Verbo allatis supra n: 10,177. Quia Thus est bonum spirituale, ac bonum est quod regnat in omnibus veris, disponit illa, conjungit illa, et dat affectionem illis, ideo thus ultimo loco memoratur, et ideo ex illo vasa suffitus dicebantur thuribula; denominatio enim fit ab essentiali, quod est bonum; similiter ac denominatum est oleum unctionis ex oleo olivae, et non ex aromatibus, ex quibus una parabatur, ex simili causa, nempe quia oleum significabat bonum, et aromata vera. Thus purum dicitur, quia purum significat defaecatum a falsis mali; et in Lingua originali per vocem illam significatur purum interius, per aliam autem vocem purum exterius seu mundum: quod purum interius per illam vocem significetur, constat apud Esaiam, „*Lavate vos, puros reddite vos*, removete malitiam operum vestrorum a coram oculis meis," 1: 16: apud Davidem, „*Frustra purum reddidi cor meum*, et lavi in innocentia manus meas," Psalm: LXXIII: 13; purum reddere cor est purificari interius, et lavare in innocentia manus est exterius: et apud Eundem, [63] „*Purus sis in judicando tuo*," [Psalm:] LI: 6. Quod per alteram vocem significetur purum exterius seu mundum, videatur Levit: XI: 32. Cap: XII: 7. 8. Cap: XIII: 6. 13. 17. 23. 28. 34. 37. 58. Cap: XIV: 7. 8. 9. 20. 48. 53. Cap: XV: 13. 28. Cap: XVI: 19. 30. [64] Cap: XXII: 7. Jerem: XIII: 27. Ezech: XXIV: 13. Cap: XXXIX: 12: et alibi.

10,297. Tantum in tanto erit, quod significet correspondentiam omnimodam; per tantum in tanto intelligitur aeque tantum ab uno ac ab altero, seu tantum a thure quantum ab aromatibus, et per quantum tam mensurae quam ponderis significatur correspondentia, hic correspondentia omnimoda.

10,298. Et facies illud suffimentum, quod significet ex illis cultum, constat ex significatione suffimenti, quod sint confes-

siones, adorationes, preces, et talia cultus, quae ex corde exeunt in cogitationem et loquelam, de qua n: 9475; per fumum suffitionis enim significatur elevatio, n: 10,177. 10,198; et per odorem fragrantem perceptio et receptio grata, in locis citatis n: 10,292. Quoniam cultus Divinus, qui significatur per suffimentum aromatum, hic describitur, et per aromata, ex quibus suffimentum illud conficiebatur, significantur vera in suo ordine, dicetur hic paucis, quomodo cum cultu illo se habet: sed hoc arcanum est, quod non revelari potest, nisi sciatur qualis homo est: homo non est homo ex facie, ne quidem ex loquela, sed ex intellectu et voluntate; qualis est ejus intellectus et ejus voluntas, talis est homo: quod ei nihil intellectus sit cum nascitur, et quoque nihil voluntatis, notum est; tum quod intellectus ejus et voluntas ejus formetur per gradus ab infantia; inde homo fit homo, et talis homo, quale utrumque illud formatum est apud illum; intellectus formatur per vera, ac voluntas per bona, usque adeo ut ejus intellectus non sit aliud quam compositio talium quae referuntur ad vera; et voluntas non aliud quam affectio talium quae vocantur bona; inde sequitur, quod homo non sit nisi quam verum et bonum, ex quibus utraque ejus facultas formata est. Omnia et singula corporis ejus correspondent illis; quod constare potest ex eo, quod corpus in instanti agat, quod intellectus cogitat, et voluntas vult; loquitur enim os secundum cogitata, facies se mutat secundum affectiones, et corpus gestus agit secundum nutus utriusque; inde patet, quod homo totus quantus sit, quale ejus intellectuale et ejus voluntarium, ita qualis est quoad vera et quoad bona; nam ut dictum est, vera constituunt intellectuale ejus, et bona voluntarium ejus; seu quod idem, homo est suum verum et suum bonum. Quod ita sit, manifeste apparet apud spiritus; hi non aliud sunt quam sua vera et sua bona, quae induerunt cum vixerunt homines in mundo; et usque sunt formae humanae: inde ex facie illorum elucet qualia illis vera et bona sunt, et quoque ex sonitu et affectu sermonis illorum, exque gestibus; imprimis ex vocibus loquelae illorum; sunt enim voces loquelae illorum non quales apud homines in mundo, sed sunt prorsus consonae veris et bonis quae apud illos, adeo ut ex illis naturaliter procedant; in hac loquela sunt spiritus et angeli cum inter

se loquuntur: in simili est homo quoad spiritum suum, quando in mundo vivit, tametsi hoc tunc nescit: cogitat enim ex similibus ideis; quod etiam observatum est a quibusdam Eruditis, qui appellaverunt illas ideas immateriales et intellectuales; illae ideae fiunt voces post mortem cum homo fit spiritus: ex his iterum patet, quod homo non sit nisi quam suum verum et suum bonum: inde est, quod homo post mortem maneat sicut factus est verum et bonum. Dicitur sicut factus est verum et bonum, et per id etiam intelligitur sicut factus est falsum ac malum; nam mali homines vocant falsum verum, et malum bonum. Hoc arcanum est, quod omnino sciendum est, ut sciatur quomodo cum cultu Divino se habet: at praeter hoc est adhuc unum, nempe quod in omni idea cogitationis procedentis ex voluntate hominis, sit totus homo; hoc etiam sequitur a priori, nam homo cogitat ex suo vero et vult ex suo bono, quae sunt ipse; quod ita sit, ex hac experientia constare potest; angeli cum percipiunt unam ideam hominis, aut unam ideam spiritus, illico sciunt qualis homo aut qualis spiritus est. Haec dicta sunt, ut sciatur quomodo se habet cum Cultu Divino, qui per suffimentum aromatum significatur, quod nempe totus homo sit in omnibus et singulis cultus ejus, quoniam verum et bonum, quae ipse: haec causa est, quod quatuor aromata memorentur, per quae significantur omnia vera in complexu. Ex his etiam sequitur, quod idem sit, sive dicas, cultum Divinum constare ex his veris et bonis, sive dicas hominem constare ex illis, quoniam totus homo est in singulis ideis cogitationis, quae cultus, ut dictum est.

10,299. Unguentum, opus unguentarii, quod significet ex influxu et operatione Divini Domini in omnia et singula, constat ex significatione unguenti seu aromatici, quod sint vera in omnibus et singulis cultus, de qua n: 10,264; et ex significatione operis unguentarii seu aromatarii, quod sit influxus et operatio Ipsius Divini, de qua n: 10,265. Quomodo intelligendum, quod influxus et operatio erit in omnia et singula cultus, etiam paucis dicetur: creditur ab illis, qui non sciunt arcana coeli, quod cultus sit ab homine, quia procedit ex cogitatione et ex affectione, quae sunt apud illum; sed cultus qui ab homine, non est cultus, consequenter confessiones, adorationes, et preces,

quae sunt ab homine, non sunt confessiones, adorationes, et preces, quae audiuntur et recipiuntur a Domino; sed erunt ab Ipso Domino apud hominem: quod ita sit, Ecclesia novit, docet enim quod ab homine non aliquid bonum procedat, sed quod omne bonum sit e coelo, hoc est, a Divino ibi; inde quoque omne bonum in cultu, et cultus absque bono non est cultus; Ecclesia inde orat, cum in sancto est, ut Deus praesens sit, et ducat cogitata et sermonem: cum his ita se habet, cum homo est in cultu genuino, tunc influit Dominus in bona et vera quae apud hominem; et elevat illa ad se, et cum illis hominem, quantum et qualiter in illis est: haec elevatio non apparet homini, si non in genuina affectione veri et boni sit, ac in cognitione, et agnitione, et fide, quod omne bonum veniat desuper a Domino. Quod ita sit, etiam illi qui e mundo sapiunt, capere possunt, illi enim ex sua eruditione sciunt, quod non detur influxus naturalis, qui illis vocatur influxus physicus, sed influxus spiritualis; hoc est, quod e naturali mundo in coelum nihil influere possit, sed vice versa. Ex his constare potest, quomodo intelligendum, quod influxus et operatio Divini Domini sit in omnia et singula cultus. Quod ita sit, etiam saepe experiri datum est, nam datum est percipere ipsum influxum, evocationem verorum quae apud me, applicationem ad objecta orationis, affectionem boni adjunctam, et ipsam elevationem. Sed tametsi ita est, usque homo non remittere manus debet, et exspectare influxum, nam hoc foret agere simulachrum absque vita; debet usque cogitare, velle, et agere sicut a se, et tamen omne cogitationis veri et conatus boni addicare Domino; per id illi implantatur facultas a Domino recipiendi Ipsum, et influxum ab Ipso. Homo enim non aliter creatus est, quam ut sit receptaculum Divini, ac facultas recipiendi Divinum non aliter formatur: formata facultate dein nec aliter vult quam ut ita sit; amat enim influxum a Domino ac aversatur operationem a semet; quoniam influxus a Domino est influxus boni, at operatio a semet est operatio mali. In tali statu sunt omnes Angeli in coelo; quapropter per illos in Verbo significantur vera et bona quae a Domino, quoniam sunt receptiones eorum, videatur n: 1925. 3039. 4085. 4295. 8192.

10,300. Salitum, quod significet desiderium veri ad bo-

num, constat ex significatione salis, quod sit desiderium, quod amoris veri ad bonum, de qua sequitur, inde salitum est in quo desiderium illud. Causa quod desiderium veri ad bonum esse debeat, est quia desiderium illud est conjunctivum utriusque; quantum enim verum desiderat bonum, tantum ei conjungitur: conjunctio veri et boni est quod vocatur conjugium coeleste, quod est ipsum coelum apud hominem; quapropter cum in Cultu Divino, ac in omnibus et singulis ejus, est desiderium conjunctionis illius, est coelum in omnibus et singulis ibi, ita Dominus: hoc significatur per quod suffimentum esset salitum: quod sal id significet, est a natura conjunctiva ejus; conjungit enim omnia, et inde dat illis saporem; imo conjungit aquam et oleum, quae alioquin non conjunguntur. Quum notum est, quod per salem significetur desiderium conjunctionis veri et boni, sciri potest quid significatur per Domini verba apud Marcum, „*Omnis igne salietur;* et omne sacrificium *sale salietur: bonum est sal, si autem sal insulsum fit*, quonam id condietis: *habete in vobis salem*,“ IX: 49. 50; omnis igne salietur est quod quisque ex genuino amore desiderabit; omne sacrificium sale salietur, est quod desiderium ex genuino amore erit in omni cultu; sal insulsum significat desiderium ex alio amore quam genuino; habere in se salem est desiderium veri ad bonum: quod ignis sit amor, videatur n: 4906. 5071 fin: 5215. 6314. 6832. 10,055; et quod sacrificium sit cultus in genere, n: 922. 6905. 8680. 8936: quis scire potest quid sit igne saliri, et cur sacrificium saliretur, et quid quod in se haberent salem, nisi sciatur quid ignis, quid sal et saliri. Similiter apud Lucam, „ Omnis ex vobis, qui non abnegat omnes facultates suas, non potest meus esse discipulus: *bonum est sal; si vero sal infatuatum fuerit*, per quid condietur; neque in terram, neque in sterquilinium commodum est, foras projicient id,“ XIV: 34. 35; abnegare omnes facultates suas, est amare Dominum super omnia, facultates sunt quae sunt propria homini; sal infatuatum est desiderium ex proprio, ita ex amore sui et mundi; tale desiderium est sal infatuatum, non commodum ad quicquam: ut quoque apud Matthaeum, „*Vos estis sal terrae;* quod si sal infatuetur, *per quid salietur;* ad nihil conducit amplius, nisi ut projiciatur foras, et conculcetur ab hominibus,“ V: 13. 14. Quod in omni

cultu erit desiderium veri ad bonum, etiam significatur per quod „*omne munus minchae saliretur;* et *quod super omni munere esset sal foederis Jehovae*," Levit: II: 13; per mincham et munus, quod est sacrificium, significatur cultus, ut supra; et sal ibi vocatur sal foederis Jehovae, quoniam per foedus significatur conjunctio, videatur n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778. 9396. 9416: desiderium etiam est ipse ardor amoris, ita continuum ejus, et amor est conjunctio spiritualis. Sicut desiderium veri ad bonum conjungit, ita desiderium falsi ad malum disjungit, et quod disjungit hoc etiam destruit, inde per salem in opposito sensu significatur destructio et devastatio veri et boni; ut apud Jeremiam, „Maledictus vir qui ponit carnem brachium suum; non videbit cum veniet bonum, sed *habitabit in locis aestuosis, in terra salsuginosa*, quae non habitatur," XVII: 5. 6; ponere carnem brachium suum, est fidere sibi, suo proprio, et non Divino, n: 10,283, et quia proprium est amare se prae Deo et proximo, est amor sui qui ita describitur, inde dicitur quod non visurus cum veniet bonum, et quod habitabit in locis aestuosis et in terra salsuginosa, hoc est, in spurcis amoribus et illorum desideriis, quae destruxerunt bonum et verum Ecclesiae. Apud Zephaniam, „Erit sicut Gomorrha, *locus derelictus urticae*, et *fovea salis*, et vastitas in aeternum," II: 9; locus derelictus urticae pro ardore et ustione vitae hominis ex amore [85] sui; fovea salis pro falsi desiderio; quod quia destruit verum et bonum, dicitur vastitas in aeternum; dicitur quod erit sicut Gomorrha, quoniam per illam et Sodomam significatur amor sui, n: 2220. Quod Uxor Lothi versa fuerit *in statuam salis*, quia vertit facies ad illas urbes, Genes: XIX: 26, significabat vastationem veri et boni, nam vertere facies ad aliquid est in sensu interno amare, n: 10,189: inde est, quod Dominus dicat, „Ne revertatur in quae post illum, *mementote uxoris Lothi*," Luc: XVII: 31. 32: et apud Moschen, „*Sulphur et sal et combustio tota terra* ejus, juxta eversionem Sodomae et Gomorrhae," Deut: XXIX: 22; per terram ibi, ut quoque alibi in Verbo, intelligitur Ecclesia, videatur in locis citatis n: 9325. Inde nunc erat, quod urbes, quae non habitarentur amplius, post destructionem earum „*consererentur sale*," Judic: IX: 45. Ex his patet,

quod per salem in genuino sensu significetur desiderium veri ad bonum, ita conjunctivum, et in opposito desiderium falsi ad malum, ita destructivum. Qui itaque scit, quod sal sit desiderium veri ad bonum, et conjunctivum eorum, etiam scire potest quid significat, „*quod aquae Jerichuntis sanatae fuerint ab Elisaeo per injectionem salis in exitum earum,*" 2 Reg: II: 19. 20. 21. 22; per Elisaeum enim, sicut per Eliam, repraesentabatur Dominus quoad Verbum, n: 2762. 8029; et per aquas significantur vera Verbi, per aquas Jerichuntis vera Verbi in sensu literae, similiter per exitum aquarum; ac per salem significatur desiderium veri ad bonum, et conjunctio utriusque, inde sanitas.

10,301. Purum, quod significet absque malo, constat ex significatione puri, quod sit absque malo: quoniam omne malum est impurum, et omne bonum est purum, ideo dicitur purificari a peccatis et ab iniquitatibus, et praedicatur de corde, hoc est, de voluntate, nam cor in Verbo significat voluntatem, n: 2930. 7542. 8910. 9300. 9495; [86] quia amorem, n: 3883 ad 3896. 9050.

10,302. Sanctum, quod significet absque falso mali, constat ex significatione sancti, quod sit Divinum Verum procedens a Domino, de qua n: 6788. 7499. 8302. 8330. 9229. 9818. 9820; inde sanctum dicitur quod est absque falso mali. Falsum mali dicitur, quoniam datur falsum absque malo, ut apud quosdam probos inter gentes extra Ecclesiam, et quoque apud quosdam inter Christianos intra Ecclesiam; falsum autem inquinatum ex malo, est malum in se, est enim inde; at falsum apud illos qui in bono sunt, non inquinatum est ex malo, sed purificatum ab eo; unde etiam tale falsum acceptatur a Domino paene sicut verum, et quoque vertitur facile in verum; nam qui in bono sunt, proclives sunt ad recipiendum verum. De utroque falso, quod ex malo, et non ex malo, videatur in locis citatis n: 9304. 10,109.

10,303. Et tundes ex illo minutim, quod significet dispositionem verorum in suas series, constat ex significatione tundere, cum de thure et de aromatibus, per quae significantur vera, quod sit dispositio verorum in suas series; simile enim per tundere significatur, quod per molere, sed molere praedicatur de tritico, hordeo, zea, at tundere de oleo, thure, et aroma-

tibus. Quid per tundere et molere in specie significatur, non sciri potest nisi sciatur quomodo se habet apud hominem cum bonis et veris, quae significantur per triticum, hordeum, farinam, similam, oleum, thus et aromata, quando disposita sunt ad usus; nam molere et tundere est disponere ut sint usui: cum molere praedicatur de bonis, quae significantur per triticum aut hordeum, tunc per molere significatur dispositio et productio boni in vera, et sic applicatio ad usus: bonum etiam nusquam se exserit in usus nisi per vera, disponitur in illa et sic qualificatur; nam bonum nisi in vera dispositum fuerit, non habet aliquid quale, et cum disponitur in vera, tunc disponitur in series applicate ad res secundum usus, in quas res bonum intrat ut affectio amoris, unde gratum, amoenum, jucundum. Simile per tundere minutim hic significatur, nam thus purum est bonum spirituale, n: 10,296; et vera, quae disponuntur a bono illo, sunt aromata, stacte, onyche, et galbanum, n: 10,292. 10,293. 10,294. Quid sit dispositio in series, etiam paucis dicetur; vera dicuntur disposita in series, quando disposita sunt secundum formam coeli, in qua sunt societates angelicae: qualis illa forma sit, constat ex correspondentia omnium membrorum, viscerum, et organorum hominis cum Maximo Homine, qui est Coelum, de qua Correspondentia videatur in locis citatis n: 10,030 fin: in membris illis, visceribus et organis omnia et singula disposita sunt in series et serierum series; fibrae et vasa formant illas: ut notum est illis qui sciunt texturas et contexturas interiorum corporis ex anatomia: in similes series disposita sunt vera ex bono apud hominem. Inde est quod homo regeneratus sit coelum in minima forma correspondens Maximo; et quod homo totus quantus sit suum verum et bonum: quod homo regeneratus sit coelum in minima forma, videatur in locis citatis n: 9279; et quod homo sit suum verum et bonum, supra n: 10,298; et quod vera apud hominem disposita sint in series secundum societates angelicas apud regeneratos, n: 5339. 5343. 5530. Series in quas disposita sunt vera apud bonos, ac series in quas disposita sunt falsa apud malos, significantur in Verbo per manipulos et fasciculos, ut Levit: XXIII: 9 ad 15. Psalm: CXXVI: 6. Psalm: CXXIX: 7. Amos II: 13. Mich: IV: 12. Jerem: IX: 21. Sach: XII: 6. Matth: XIII: 30. [87] Cum

itaque patet, quid significatur per tundere et molere, sciri potest quid in sensu interno significatur, *per „quod filii Israëlis mannam moluerint molis, aut contuderint in mortario,* et coxerint in placentas," Num: XI: 8, per mannam enim significabatur bonum coeleste et spirituale, n: 8464; et per molere et contundere dispositio ut serviret usui; nam quicquid dicitur in Verbo est significativum talium quae in Coelo et in Ecclesia; singula enim sensum internum habent: tum quid significatur per *„quod non acciperent in pignus molam aut molarem,* quoniam is animam accipit in pignus," Deut: XXIV: 6; [83] per molam enim et molarem significatur id quod praeparat bonum, ut applicari possit usibus; per hordeum etiam et per triticum significatur bonum, et per farinam et similam vera, et bonum per vera sua applicatur usui, ut supra dictum est. Inde constare potest, quid significatur per molam, molarem, et per sedere ad molas, in his locis; apud Matthaeum, „*Tunc duae erunt molentes*, una assumetur, altera relinquetur," XXIV: 41: apud Eundem, „Qui scandalizaverit unum parvorum horum credentium in Me, expedit ei ut suspendatur *mola asinaria* in collum ejus, et demergatur in profundum maris," XVIII: 6. Marc: IX: 42. In Apocalypsi, „Sustulit Angelus robustus *lapidem sicut molarem magnum*, et conjecit in mare, dicens, sic impetu dejicietur Babylon: *omnis vox molae non audietur in ea amplius,*" XVIII: 21. 22. Apud Jeremiam, „Abrogabo ex iis vocem gaudii, *vocem molarum*, et lucem lucernae," XXV: 10: et apud Esaiam, „Filia Babelis, sede in terra, non thronus, filia Chaldaeorum; *sume molam et mole farinam,*" XLVII: 1. 2; sicut mola et molere in bono sensu significat applicationem ad usus bonos, ita in opposito significat applicationem ad usus malos; inde cum de Babele et Chaldaea, significat applicationem ad favorem suorum amorum, qui sunt amores sui et mundi; nam per hordeum et triticum apud illos significatur bonum adulteratum, et per farinam inde verum falsificatum. Prophanatio boni et veri per applicationem ad illos amores etiam significatur per quod Moscheh *„comminuerit vitulum aureum minutim,* et sparserit super aquas descendentes e monte Sinai, et bibere fecerit filios Israëlis," Exod: XXXII: 20. Deut: IX: 21.

10,304. Et dabis de illo ante Testimonium in Tentorio

conventus, quod significet cultum Domini in Coelo et Ecclesia, constat ex significatione suffimenti, quod daretur ante Testimonium, quod sit Cultus, de qua supra n: 10,298; ex significatione Testimonii, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 9503; et ex repraesentatione Tentorii conventus, quod sit Coelum, de qua n: 9457. 9481. 9485; et quia est Coelum, etiam est Ecclesia, nam Ecclesia est Coelum in terra.

10,305. Quo conveniam te ibi, quod significet ab influxu Domini, constat ex significatione convenire, cum de Domino, quod sit praesentia et influxus Ipsius, de qua n: 10,147. 10,148. 10,197; hic ex influxu Domini, quoniam agitur de cultu, qui significatur per suffimentum; nam omne cultus, quod vere cultus, influit a Domino, ut constare potest ex illis, quae supra n: 10,299, ostensa sunt.

10,306. Sanctum sanctorum erit vobis, quod significet quoniam ex Domino, constat ex significatione sancti, quod sit omne id et solum id quod procedit ex Domino, de qua n: 6788. 7499. 8302. 8330. 9229. 9818. 9820.

10,307. Et suffimentum, quod facis in qualitate ejus, non facietis vobis, quod significet non applicandum esse cultum ex sanctis Ecclesiae veris ad amores hominis, constat ex significatione suffimenti, quod sit cultus, de qua supra n: 10,298; ex significatione facere in qualitate ejus, quod sit ex sanctis Ecclesiae veris, nam facere in qualitate ejus, est ex iisdem aromatibus, et per aromata, quae fuerunt stacte, onyche, et galbanum, significantur sancta Ecclesiae vera in suo ordine, n: 10,292. 10,293. 10,294; et ex significatione non facere vobis, quod sit applicare ad usus proprios, ita ad amores ejus, nam quod homo facit propter se, facit propter amores suos; applicatio hic intelligitur, quia dicitur facere sibi. Quomodo cum hoc se habet, etiam dicetur; omnia vera Ecclesiae spectant binos amores, nempe amorem in Deum, et amorem erga proximum; quod totum Verbum, quod est Ipsum Divinum Verum, ex quo omnia vera Ecclesiae, pendeat a duobus illis amoribus, constat apud Matthaeum Cap: XXII: 37. [40;] apud Marcum Cap: XII: 30. 31; et apud Lucam Cap: X: 27; dicitur ibi quod omnis Lex et Propheta ab illis pendeat, et per Legem et Prophetam significatur totum Verbum: Contrarium autem est applicare Divi-

num Verum, seu vera Ecclesiae, ad amores hominis; inde homo se vertit a Domino ad semet, quod est a coelo ad infernum, et fit sicut unus illorum ibi; nam in inferno Dominum a tergo habent, et amores suos a facie; imo cum inspiciuntur ab Angelis, apparent inversi, capite deorsum et pedibus sursum. Cum Vera Divina applicantur ad amores hominis, non sunt amplius vera, quoniam malum per applicationes intrat illa, quod pervertit illa, ac inducit faciem falsi: si tunc illis dicitur, quod non ita intelligenda sint, sed aliter, non volunt capere, et quidam non capiunt; nam dicere contra principia per amores suos confirmata, est contra ipsum hominem, quia contra intellectuale ejus a voluntario ejus. De illis qui per applicationem ad amores suos falsificant vera, et adulterant bona, multis in Verbo agitur, ubi de Babele, imprimis in Apocalypsi.

10,308. Sanctum erit tibi Jehovae, quod significet applicandum esse cultum ad amorem Divinum, constat ex significatione sancti, quod sit omne quod procedit a Domino, ut supra n: 10,306; ex significatione suffimenti, de quo dicitur quod sanctum erit tibi Jehovae, quod sit cultus, de qua etiam supra n: 10,298: quod sit, quod ille applicandus sit ad amorem Divinum, sequitur ex mox praecedentibus, ubi dicitur quod non facerent tale suffimentum sibi, per quod significatur quod non applicandus sit cultus ex sanctis Ecclesiae veris ad amores hominis, n: 10,307. Per amorem Divinum intelligitur amor in Dominum, et amor erga proximum; quod hic amor etiam sit Divinus, est quia is quoque procedit a Domino; nemo enim amare potest proximum ex se, qui ex se, is amat proximum et ei benefacit propter se, quod est amare semet. Quod totum Verbum, quod est ipsum Divinum Verum, ex quo omnia vera Ecclesiae, spectet binos illos amores ut fines, videatur mox supra n: 10,307; inde quoque cultus Divinus eosdem spectabit, quoniam omnis cultus, qui vere cultus, est ex veris, ut constare potest ex illis quae de aromatibus suffimenti, per quae significantur vera cultus, supra ostensa sunt; et tunc applicantur vera cultus ad Divinum amorem, cum ille a Domino apud hominem fit, secundum illa quae supra in articulo n: 10,299, dicta sunt.

10,309. Vir qui fecerit sicut illud ad faciendum odorem

eo, quod significet imitationem cultus Divini per affectiones veri et boni ex proprio, constat ex significatione facere sicut illud, quod sit imitatio cultus Divini, per facere enim significatur imitari, et per suffimentum, de quo id dicitur, significatur cultus Divinus, ut supra; et ex significatione facere odorem, quod sit ad placendum, quod quia fit per affectiones veri et boni, sunt hae quae per placentiam significantur, odor enim est perceptivum grati, ita quod placet, n: 10,292: quod sit ex proprio, patet, nam dicitur, qui id fecerit, exscindetur e populis suis; ex proprio enim est, quod non est ex affectione veri et boni propter verum et bonum, sed propter semet, et facere propter semet est propter lucrum, honores, et famam, ut fines, et non propter salutem proximi et gloriam Domini; inde est ex malo et non ex bono, seu quod idem, ex inferno et non ex Domino; hoc itaque est quod intelligitur per imitationem cultus Divini per affectiones veri et boni ex proprio, quae significantur per facere suffimentum sicut illud ad faciendum odorem eo: qui itaque faciunt, sunt qui amant mundum prae coelo, ac semet prae Deo; illi quoque cum intus seu secum cogitant, nec credunt aliquid de coelo et de Domino, sed cum cogitant extra se, quod fit cum loquuntur coram hominibus, tunc de coelo et de Domino ex affectione et fide prae aliis loquuntur, ac tantum prae aliis, quantum lucra, honores et fama incendunt. Status eorum tunc est, quod interius nigri sint, exterius candidi, hoc est, sunt diaboli in forma angelorum lucis; clausa enim sunt interiora, quae paterent ad coelum, et aperta sunt exteriora quae patent ad mundum; et si elevant tunc ex affectione quasi amoris, oculos et manus ad coelum, sunt tamen sicut simulacra ita ex arte facta; sicut talia quoque apparent coram angelis: et si credere velitis, sunt tales in inferno plures, qui apud homines similes, imprimis apud praedicatores qui imitantur cultum Divinum per affectiones veri et boni ex proprio, adsunt, et inspirant; quod etiam a Domino permittitur, quoniam sic etiam usum praestant; boni enim homines usque recipiunt verbum ex illis bene; quoniam verbum, e cujuscunque ore exeat, recipitur ab homine secundum quale ejus boni. Sed externa talia, quia sunt figmenta, exuuntur illis in altera vita; et tunc apparet spiritus eorum niger qualis fuerat in corpore.

10,310. Et exscindetur e populis suis, quod significet separationem e Coelo et Ecclesia, ac mortem spiritualem, constat ex significatione exscindi e populis, quod sit separatio et mors spiritualis, de qua n: 10,288; [89] quod sit separatio e Coelo, constat ex illis quae nunc supra n: 10,309, dicta sunt; quod etiam ex Ecclesia, est quia illi solum ab Ecclesia sunt, in quibus Ecclesia, et in illis est Ecclesia, qui in affectione veri propter verum ac in affectione boni propter bonum sunt, ita qui in amore erga proximum, et in amore in Deum sunt; proximus enim est bonum et verum, et quoque est Deus, quoniam bonum et verum sunt Dei, ita sunt Deus apud illos. Qui tales non sunt, nec ab Ecclesia sunt, utcunque in Ecclesia.

De Tertia Tellure in Coelo Astrifero.

10,311. *Apparebant Spiritus e longinquo, qui non appropinquare volebant; causa erat, quia non simul potuerunt esse cum spiritibus nostrae Telluris, qui circum me tunc erant; inde percepi quod ex alia Tellure essent; et postea mihi dictum est, quod ex Tellure quadam in universo; sed ubi illa Tellus, non mihi indicatum est.*

10,312. *Nolebant prorsus cogitare de suo corpore, ne quidem de aliqua re corporea et materiali, secus ac Spiritus e nostra Tellure; inde erat quod non appropinquare vellent; nam spiritus secundum affectiones et inde cogitationes consociantur et dissociantur: sed usque post remotionem plurium spirituum e nostra Tellure, propius accedebant, et mecum loquebantur: verum tunc sensa est anxietas, oriunda ex collisione sphaerarum: sphaerae enim spirituales circumdant omnes spiritus et spirituum societates, quae emanant ex vita affectionum et inde cogitationum eorum; quare si contrariae affectiones sunt, fit collisio, unde anxietas.*

10,313. *Narrabant nostrae telluris spiritus, quod non ausint ad illos approximare, quoniam cum approximant, non modo anxietate corripiuntur, sed etiam apparent sibi ex phantasia sicut ligati quoad manus et pedes serpentibus, e quibus*

non solvi possent priusquam recedunt; talis phantasia est ex correspondentia; sensuale enim corporeum hominis repraesentatur in altera vita per serpentes; quapropter per serpentes in Verbo etiam significatur sensuale, quod est ultimum vitae hominis.

10,314. *Quia Spiritus illius Telluris tales sunt, ideo non apparent sicut alii in perspicua humana forma, sed sicut nubes; meliores eorum sicut nubes nigricans, cui candidum humanum inspersum est; dicebant quod intus candidi sint; et quod cum angeli fiunt, nigricans illud vertatur in pulchrum caeruleum; quod etiam mihi ostendebatur.*

10,315. *Interrogabam illos, num in tali idea de corpore suo etiam fuerint cum vixerunt homines in mundo; dicebant, quod homines telluris suae nihili faciant corpus suum, sed modo spiritum in corpore, quia sciunt hunc victurum in aeternum, et corpus periturum. Sed faciem non vocant corpus, ex causa quia affectiones spiritus eorum ex facie apparent, ac cogitationes quae ex affectionibus, ex oculis. Dicebant etiam, quod plures eorum in tellure sua credant spiritus corporum eorum ab aeterno fuisse, infusos corpori dum concepti: sed addebant, quod nunc sciant non ita esse, et quod poeniteat illos in tali falsa opinione fuisse.*

10,316. *Cum quaererem, num vellent videre aliquid in nostra tellure, et quod id posset fieri per meos oculos,* [90] *respondebant primum quod non possent, dein quod non vellent, quoniam non alia forent quae visuri, quam terrestria et materialia, a quibus cogitationes suas, quantum possunt, removent.*

10,317. *Continuatio de Tertia hac Tellure in universo, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM PRIMUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,318. Homo absque Revelatione ex Divino non scire aliquid potest de Vita aeterna, ne quidem aliquid de Deo, et adhuc minus de amore et fide in Ipsum: nam homo nascitur in meram ignorantiam, et dein ex mundanis discet omnia, ex quibus formabit intellectum suum; nascitur etiam ex haereditario in omne malum, quod est amoris sui et mundi; jucunda inde regnant jugiter, et suggerunt talia quae e diametro sunt contra Divinum: inde nunc est, quod homo ex se nihil de vita aeterna sciat; ideo necessario erit Revelatio, ex qua sciat.

10,319. Quod mala amoris sui et mundi inducant talem ignorantiam de illis quae sunt vitae aeternae, patet manifeste ab illis intra Ecclesiam, qui tametsi sciunt ex Revelatione quod Deus sit, quod Coelum et Infernum sint, quod Vita aeterna sit, et quod illa vita acquirenda sit per bonum amoris et fidei, usque labuntur in negationem de illis, tam eruditi quam non eruditi. Inde iterum patet, quanta ignorantia esset, si nulla foret Revelatio.

10,320. Cum itaque homo post mortem vivit, et tunc in aeternum, et illum manet vita secundum ejus amorem et fidem, sequitur quod Divinum ex Amore erga Genus humanum revelaverit talia, quae ducent ad illam vitam, ac conducent saluti ejus. Quod Divinum revelavit, est apud nos Verbum.

10,321. Verbum, quia est Revelatio a Divino, est Divi-

num in omnibus et singulis; nam quod a Divino est, non potest aliter esse.

10,322. Quod a Divino est, id descendit per Coelos usque ad hominem; quapropter in Coelis accommodatum est sapientiae Angelorum qui ibi, et in Terris accommodatum est captui hominum qui ibi: quare in Verbo est sensus internus, qui spiritualis, pro Angelis, et sensus externus, qui naturalis, pro hominibus: inde est, quod conjunctio coeli cum homine sit per Verbum.

10,323. Genuinum sensum Verbi non capiunt alii, quam qui illustrati sunt; ac illustrantur illi solum qui in amore et fide sunt in Dominum; illorum enim interiora elevantur a Domino usque in lucem coeli.

10,324. Verbum in litera non potest capi nisi per Doctrinam ex Verbo ab illustrato factam; sensus enim literae ejus accommodatus est captui hominum etiam simplicium; quare Doctrina e Verbo erit illis pro lucerna.

10,325. Libri Verbi sunt omnes illi qui sensum internum habent; qui autem non habent, non sunt Verbum. Libri Verbi in Veteri Testamento sunt quinque Libri Mosis, Liber Josuae, Liber Judicum, bini Libri Samuelis, bini Libri Regum, Psalmi Davidis; Prophetae, Esaias, Jeremias, Threni, Ezechiel, Daniel, Hoseas, Joël, Amos, Obadias, Jonas, Michah, Nahum, Habakuk, Zephanias, Haggai, Zacharias, Malachias: et in Novo Testamento, quatuor Evangelistae, Matthaeus, Marcus, Lucas, Johannes; et Apocalypsis.

CAPUT XXXI.

1. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo.

2. Vide vocavi nomine Bezaleelem filium Uri filii Churi tribui Jehudae.

3. Et implevi illum spiritu Dei in sapientia, et in intelligentia, et in scientia, et in omni opere.

4. Ad excogitandum excogitationes ad faciendum in auro, et in argento, et in aere.

5. Et in sculptura lapidis ad implendum, et in sculptura ligni, ad faciendum in omni opere.

6. Et Ego, ecce, dedi, cum illo Aholiabum filium Achisamachi tribui Dan: et in corde omnis sapientis corde dedi sapientiam; et facient omnia quae praecepi tibi.

7. Tentorium Conventus, et Arcam Testimonio, et Propitiatorium quod super illa, et omnia vasa Tentorii.

8. Et Mensam et vasa ejus; et Candelabrum purum et omnia vasa ejus, et Altare suffimenti.

9. Et Altare holocausti, et omnia vasa ejus, et Labrum et basin ejus.

10. Et Vestes ministerii, et Vestes sanctitatis Aharoni sacerdoti, et Vestes filiorum ejus ad fungendum sacerdotio.

11. Et Oleum unctionis, et Suffimentum aromatum pro sancto; juxta omnia quae praecepi tibi facient.

12. Et dixit Jehovah ad Moschen, dicendo.

13. Et tu loquere ad filios Israëlis, dicendo; verumtamen Sabbatha mea custodietis, quia signum id inter Me et inter vos generationibus vestris, ad sciendum quod Ego Jehovah sanctificans vos.

14. Et custodietis Sabbathum, quia sanctum hoc vobis; prophanans illud, moriendo morietur; quia omnis faciens in illo opus, et exscindetur anima illa e medio populorum suorum.

15. Sex diebus fiet opus, et in die septimo sabbathum sabbathi, sanctum Jehovae; omnis faciens opus in die sabbathi moriendo morietur.

16. Et custodient filii Israëlis Sabbathum, ad faciendum Sabbathum generationibus illorum, foedus saeculi.

17. Inter Me et inter filios Israëlis signum hoc in saeculum; quia sex diebus fecit Jehovah coelum et terram, et in die septimo quievit et respiravit.

18. Et dedit ad Moschen in absolvendo Ipso ad loquendum cum illo in monte Sinai duas tabulas Testimonii, tabulas lapidis, scriptas digito Dei.

CONTENTA.

10,326. Agitur hic in sensu interno *Primum* de instauranda Ecclesia Repraesentativa apud illos qui in bono amoris et in

bono fidei in Dominum sunt; hoc significatur per illa quae in summa recensentur facienda a Bezaleele e Tribu Jehudae et Aholiabo e Tribu Danis. *Dein* agitur de Conjunctione Domini cum illa Ecclesia per Repraesentativa; quod significatur per Sabbathum, quod sancte custodiendum.

SENSUS INTERNUS.

10,327. Vers: 1 ad 11. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen dicendo. Vide vocavi nomine Bezaleelem filium Uri filii Churi tribui Jehudae. Et implevi illum spiritu Dei, in sapientia, et in intelligentia, et in scientia, et in omni opere. Ad excogitandum excogitationes, ad faciendum in auro, et in argento, et in aere. Et in sculptura lapidis ad implendum, et in sculptura ligni ad faciendum in omni opere. Et Ego ecce dedi cum illo Aholiabum filium Achisamachi Tribui Dan: et in corde omnis sapientis corde dedi sapientiam; et facient omnia quae praecepi tibi. Tentorium conventus et Arcam Testimonio; et Propitiatorium quod super illa, et omnia vasa Tentorii. Et Mensam et vasa ejus; et Candelabrum purum et omnia vasa ejus; et Altare suffimenti. Et Altare holocausti et omnia vasa ejus; et Labrum et basin ejus. Et Vestes ministerii, et Vestes sanctitatis Aharoni Sacerdoti; et Vestes filiorum ejus, ad fungendum sacerdotio. Et Oleum unctionis; et Suffimentum aromatum, pro sancto: juxta omnia quae praecepi tibi, facient.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, dicendo, significat illustrationem et perceptionem per Verbum a Domino. Vide vocavi nomine Bezaleelem filium Uri filii Churi, tribui Jehudae, significat illos qui in bono amoris sunt, apud quos Ecclesia instauranda: et implevi illum spiritu Dei, significat influxum ad illustrationem ex Divino Vero quod ex Divino Bono: in sapientia, et in intelligentia, et in scientia, et in omni opere, significat quoad illa quae sunt voluntatis et quae intellectus in interno et in externo homine: ad excogitandum excogitationes, ad faciendum in auro, et in argento, et in aere, significat ad repraesentandum bona et vera interiora et exteriora quae intel-

lectus ex voluntate, ita quae fidei ex amore: et in sculptura lapidis ad implendum, significat ad repraesentandum omnia fidei inservientia bono amoris: et in sculptura ligni ad faciendum in omni opere, significat ad repraesentandum bonum quodcunque: et Ego ecce cum illo dedi Aholiabum filium Achisamachi tribui Dan, significat illos qui in bono et vero fidei apud quos Ecclesia instauranda: et in corde omnis sapientis corde, dedi sapientiam, significat omnes qui volunt et faciunt bonum et verum propter bonum et verum: et facient omnia quae praecepi tibi, significat Divina Vera quae ex Verbo, quae in externis repraesentanda: Tentorium conventus et Arcam Testimonio, significat repraesentativum coeli in genere ubi Dominus: et Propitiatorium quod super illa, significat repraesentativum auditionis et receptionis omnium quae ex bono amoris: et omnia vasa Tentorii, significat repraesentativum bonorum et verorum ministrantium: et Mensam et vasa ejus, significat repraesentativum boni spiritualis ex coelesti: et Candelabrum purum et omnia vasa ejus, significat repraesentativum veri ex bono illo: et Altare suffimenti, significat repraesentativum cultus ex illis: et Altare holocausti et omnia vasa ejus, significat repraesentativum cultus ex bono amoris et ejus veris: et Labrum et basin ejus, significat repraesentativum purificationis et regenerationis, et naturale: et vestes ministerii et vestes sanctitatis Aharoni sacerdoti, significat repraesentativum Regni spiritualis Domini adjuncti Regno coelesti Ipsius: et vestes filiorum ejus, significat repraesentativum spiritualium inferiorum: ad fungendum sacerdotio, significat repraesentativum salvationis Domini: et Oleum unctionis, significat repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum Divini amoris in Divino Humano Ipsius: et suffimentum aromatum, significat repraesentativum cultus ex veris: pro sancto, significat pro Ecclesia repraesentativa: juxta omnia quae praecepi tibi facient, significat secundum Divina vera quae ex Verbo, quae in externis repraesentanda.

10,328. Et loquutus est Jehovah ad Moschen dicendo, quod significet illustrationem et perceptionem per Verbum a Domino, constat ex illis quae n: 10,290, ostensa sunt.

10,329. Vide vocavi nomine Bezaleelem filium Uri filii Churi, tribui Jehudae, quod significet illos qui in bono amoris

sunt, apud quos Ecclesia instauranda, constat ex significatione vocare nomine, quod sit eligere tales, nempe qui idonei, de qua sequitur; ex repraesentatione Bezaleelis, quod sint illi qui in bono amoris; quod illi per Bezaleelem hic repraesententur, est quia e Tribu Jehudae erat, et per illam Tribum significantur qui in bono coelesti, quod est bonum amoris in Dominum, et in sensu abstracto a personis bonum amoris coelestis; quod per Jehudam et Tribum ejus hoc significetur, videatur n: 3654. 3881. 6363. 6364. 8770. Quid autem per Urum patrem Bezaleelis, et per Churum avum ejus, repraesentatur, constat a generatione boni coelestis, generatur id a Doctrina veri et boni coelestis, inde per illos significantur illae doctrinae; quod per Churum repraesentetur Doctrina veri, videatur n: 9424. Qui solum in sensu literae Verbi animum tenent, quod fit in Historicis intentius quam in Propheticis, illi mirari possunt, quod dicatur, quod per nomina illorum virorum talia significentur; sed qui sciunt quale Verbum est, non miraturi sunt; est enim spirituale in omnibus et singulis; in ipsis nominibus personarum et locorum, quae in Verbo, est nihil spirituale, nisi significent res Ecclesiae ac Coeli, hae enim sunt spirituales; inde sequitur, quod per haec nomina etiam res significentur: quod nomina in Verbo significent res, videatur n: 1224. 1264. 1888. 4442. 5095. [1] 5225. 6516: et quod nomina non intrent Coelum, sed res quae significantur, n: 1876. 10,216. 10,282. Quod vocare nomine in sensu spirituali sit eligere tales qui idonei, est quia per nomen absque persona significatur quale, ut constare potest ex locis in Verbo ubi nomen dicitur; quod per nomen significetur quale, videatur n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3004 ad 3011. 3421. 6674. 6887. 8274. 8882. 9310; et quod per vocare absque nomine similiter, n: 3421. 3659; et quod vocare nomine sit eligere, n: 8773. Sunt duo qui hic nominantur, qui vocati a Jehovah ad faciendum opera, quae mandata sunt Moschi in monte Sinai, nempe Bezaleel e tribu Jehudae, et Aholiabus e tribu Danis; per Bezaleelem significantur qui in bono amoris coelestis sunt, et per Aholiabum qui in bono et vero fidei; qui in bono amoris coelestis sunt, in intimo coeli et ecclesiae sunt, qui autem in bono et vero fidei, in ultimo ejus sunt, ita per hos binos significantur omnes in com-

plexu, apud quos instaurari Ecclesia possit, nam per Primum et Ultimum, seu per intimum et extremum significantur omnes seu omnia; agitur enim in nunc sequentibus de Ecclesia instauranda, ideo nominantur illi duo, per quos significantur omnes apud quos Ecclesia instaurari posset; quod per primum et ultimum significentur omnes et omnia, videatur n: 10,044; et quod per Aholiabum e tribu Danis, significentur qui in bono fidei sunt, videbitur in sequentibus. Ex his nunc patet, quod per vocavi nomine Bezaleelem filium Uri filii Churi tribui Jehudae, significentur illi qui in bono amoris sunt, apud quos Ecclesia instauranda.

10,330. Et implevi illum spiritu Dei, quod significet influxum ac illustrationem ex Divino Vero quod ex Divino Bono Domini, constat ex significatione implere spiritu Dei, quod sit influxus et illustratio ex Divino Vero; implere enim, cum de Jehovah, est influxus, et apud hominem illustratio; ac spiritus Dei est Divinum Verum quod ex Divino Bono Domini. Quod implere, cum de Jehovah seu Domino, sit influxus, et apud hominem illustratio, est quia influxus praedicatur de omni bono et de omni vero, quod e coelo a Domino; et quia influxus ille illustrat hominem, praedicatur illustratio de homine: quod Divinum illud Verum procedens a Divino Bono Domini sit Spiritus Dei, videatur n: 9818. Quoniam pauci sciunt, quomodo se habet cum influxu Divini Veri, et cum illustratione inde apud hominem, licet hic aliqua de illis dicere: quod omne bonum amoris et verum fidei non sit ab homine, sed e coelo a Divino ibi apud illum, notum est in Ecclesia; etiam quod in illustratione sint qui recipiunt illud: sed influxus et illustratio fit hoc modo: homo talis est, ut quoad interiora sua, quae sunt cogitationis et voluntatis, possit deorsum spectare, ac possit sursum; deorsum spectare est extrorsum in mundum et ad semet, et sursum spectare est introrsum ad Coelum et ad Deum; homo extrorsum spectat a semet, quod dicitur deorsum, quoniam cum a semet, spectat ad infernum; at homo introrsum spectat non a semet, sed a Domino, hoc dicitur sursum, quia elevatur tunc quoad interiora sua, quae sunt voluntatis et intellectus a Domino ad Coelum, ita ad Dominum: etiam interiora actualiter elevantur, et tunc actualiter abducuntur a corpore et a mundo;

hoc cum fit, interiora hominis actualiter in coelum, ac in lucem et calorem ejus, veniunt; inde ei influxus et illustratio; Lux coeli illuminat intellectum, nam Lux illa est Divinum Verum quod a Domino ut Sole procedit, et Calor coeli accendit voluntatem, nam calor ille est bonum amoris quod simul a Domino ut Sole procedit: homo quia tunc est inter angelos, communicatur ei ab illis, hoc est, per illos a Domino intelligentia veri et affectio boni; communicatio illa est quae vocatur Influxus et Illustratio: sed sciendum, quod influxus et illustratio fiant secundum receptionis facultatem apud hominem, et receptionis facultas secundum amorem veri et boni; quapropter qui in amore veri et boni sunt propter verum et bonum ut fines, illi elevantur; at qui in amore veri et boni sunt non propter verum et bonum, sed propter semet et mundum, illi quia spectant jugiter et gravitant deorsum, non possunt elevari, ita non possunt recipere influxum Divinum e coelo, ac illustrari: intelligentia quae apud hos apparet sicut intelligentia veri, est ex lumine fatuo, quod coram oculis eorum splendet ex confirmativis et inde persuasivis; sed sive falsum sit sive verum, similiter splendet; at splendor ille fit mera caligo, cum influit lux e coelo: quod ita sit, ad vivum mihi ostensum est. Ex his constare potest, unde est, quod in mundo tot haereses existant, quod nempe quia antesignani et duces spectaverunt ad semet, et gloriam suam pro fine habuerunt, ac tunc illa quae Domini ac coeli sunt, pro mediis ad finem.

10,331. In sapientia, et in intelligentia, et in scientia, et in omni opere, quod significet quoad illa quae sunt voluntatis et quae intellectus in interno et in externo homine, constat ex significatione sapientiae, quod sint illa quae sunt voluntatis in interno homine; ex significatione intelligentiae, quod sint quae intellectus etiam in interno homine; ex significatione scientiae, quod sint quae intellectus et inde loquelae in externo homine; et ex significatione operis, quod sint quae voluntatis et inde effectus in externo homine; inde per illa significantur omnia hominis qui in bono amoris coelestis, tam interiora quam exteriora ejus, quae recipiunt influxum Divini Veri a Domino, et inde in illustratione sunt, de quibus mox supra. Sed quid Sapientia, Intelligentia, Scientia, et Opus, paucis dicetur: qui non sciunt

quid Internus homo et quid Externus, tum quid Intellectus et Voluntas, non possunt capere quomodo inter se distinctae sunt Sapientia, Intelligentia, Scientia, et Opus, causa est, quia non possunt distinctam ideam habere de una et de altera; quapropter illi qui non ea sciunt, vocant sapientem qui modo intelligens est, imo qui modo sciens; sed sapiens est, qui ex amore facit vera, intelligens qui ex fide facit illa, sciens qui scienter facit, et opus est quod ex illis fit, ita opus est effectus earum, in quo se conjungunt: quapropter nemo dici potest sapiens, nec intelligens, nec sciens in genuino sensu, qui non facit; sunt enim *tam sapientia*, quam intelligentia, et scientia, vitae, et *non doctrinae* absque vita; vita enim est finis propter quem; qualis itaque est finis, talis est sapientia, intelligentia et scientia; si finis est genuinum bonum, quod est bonum amoris in Dominum, et Charitatis erga proximum, tunc est sapientia, intelligentia, et scientia, in suo proprio sensu; nam tunc apud hominem a Domino sunt: si autem finis est propter bonum amoris sui et mundi, non sunt sapientia, intelligentia, et scientia; quoniam tunc apud hominem a semet sunt, nam bonum amoris sui et mundi ut finis est malum, et de malo ut fine nullatenus praedicari potest aliquid sapientiae et intelligentiae, ne quidem scientiae, nam quid scientia nisi in illa sit intelligentia veri et sapientia boni, cogitatur enim ex illa quod malum sit bonum, et falsum sit verum. Apud illos qui in bono amoris in Dominum sunt, consequuntur sapientia, intelligentia, scientia, et opus, ordine ab intimo ad ultimum; sapientia ibi est intimum, est enim velle bene ex amore; intelligentia est alterum, est enim intelligere bene ex velle bene; haec duo sunt Interni hominis; scientia est scire bene, et opus est facere bene, utrumque ex velle bene; haec duo sunt Externi hominis; inde patet, quod sapientia erit in intelligentia, haec in scientia, et haec in opere; sic opus includit et concludit interiora omnia, est enim ultimum in quod desinunt. Ex his constare potest, quid per opera et facta, quae toties in Verbo dicuntur, intelligitur; ut in sequentibus his locis; apud Matthaeum, „Filius hominis *reddet unicuique secundum facta ejus*," XVI: 27. Apud Jeremiam, „Retribuam illis *juxta opus illorum*, et *juxta factum manuum eorum*," XXV: 14. Apud Eundem, „Jehovah, cujus oculi aper-

ti sunt super omnes vias hominis, ad dandum cuique secundum vias ejus, et *secundum fructum operum ejus*," XXXII: 19. Apud Eundem, „Revertimini quisque a via sua mala, et *bona reddite opera vestra*," XXXV: 15. Apud Hoscheam, „Visitabo super vias ejus, et *opera ejus retribuam illi*," IV: 9. Apud Sachariam, „Jehovah juxta vias nostras, et *juxta opera nostra*, facit nobiscum," I: 6. Apud Johannem, „*Ego dabo vobis unicuique secundum opera sua*," Apoc: II: 23. Apud Eundem, „*Judicati sunt quilibet secundum opera illorum*," Apoc: XX: 13. 15. Apud Eundem, „Ecce venio, et merces mea Mecum, *ut dem unicuique secundum opera ejus*," Apoc: XXII: 12; per opera ibi intelliguntur omnia quae apud hominem, quoniam omnia hominis, quae in ejus Velle et Intelligere, in operibus sunt, ex illis enim homo facit ea; inde Opera vitam suam habent; nam opera absque illis sunt sicut crusta absque nucleo, aut sicut corpus absque anima; quod procedit ab homine procedit ab ejus interioribus, inde Opera sunt manifestationes eorum, et sunt effectus per quos apparent. Lex communis est, quod qualis homo, tale omne ejus opus; inde est, quod per opera, secundum quae erit merces et retributio, intelligatur quale hominis quoad amorem, et quoad fidem; opera enim sunt amoris et fidei quae apud hominem; quod homo non sit nisi quam suus amor et sua fides, seu quod idem est, suum bonum et suum verum, videatur n: 10,076. 10,177. 10,264. 10,284. 10,298. Praeterea ipsum velle hominis non est nisi quam opus, quoniam quod quis vult, hoc facit, si non tale obstat quod removeri non potest; inde per judicari secundum facta, est secundum velle ejus: qui faciunt bonum ex velle bonum, illi in Verbo dicuntur justi, ut patet apud Matthaeum Cap: XXV: 37. 46; de illis dicitur, quod „fulgebunt sicut sol in coelo," Matth: XIII: 43; [2] et apud Danielem, „Intelligentes splendebunt sicut splendor expansi, et justificantes multos sicut stellae," XII: 3; justificantes sunt qui ex velle bene faciunt bonum.

10,332. Ad excogitandum excogitationes ad faciendum in auro, et in argento, et in aere, quod significet ad repraesentandum bona et vera interiora et exteriora quae intellectus ex voluntate, ita quae fidei ex amore, constat ex significatione

excogitare excogitationes seu invenire inventiones, quod sit quod procedit ex intellectu, de qua n: 9598. 9688; ex significatione facere, quod sit quod procedit ex voluntate, de qua n: 9282, nam quod facit homo, hoc ex velle ejus procedit, hic ex velle per intellectum, nam dicitur ad excogitandum excogitationes ad faciendum; ex significatione auri, quod sit bonum, et argenti, quod sit verum, de qua n: 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 8932. 9490. 9881. 9874; [3] et ex significatione aeris, quod sit bonum naturalis seu externi hominis, de qua n: 425. 1551; inde per aurum, argentum, et aes, significantur bona et vera interiora et exteriora; per aurum bonum interius, per argentum verum interius et exterius, et per aes bonum externum: quod sit repraesentativum horum bonorum et verorum, quod significatur, est quia agitur de Ecclesia repraesentativa, et omnia quae Bezaleel facturus erat, repraesentativa erant. Ex his patet, quod per ad excogitandum excogitationes ad faciendum in auro, in argento, et in aere, significetur ad repraesentandum bona et vera interiora et exteriora quae intellectus ex voluntate: quod etiam sint quae fidei ex amore, est quia vera sunt fidei, ac vera se referunt ad intellectum, et bona sunt amoris, ac bona se referunt ad voluntatem. Dicitur intellectus ex voluntate, et fides ex amore, quia intellectus non est quicquam nisi sit ex voluntate, nam quod intelligit homo et non vult, non est intellectus hominis, sed est intellectus alterius in se, quapropter is intellectus perit; aliter intellectus ex voluntate, ille est ipsius hominis, quoniam voluntas est ipse homo: similiter se habet cum fide et amore, nam, ut dictum est, vera fidei se referunt ad intellectum, et bona amoris ad voluntatem.

10,333. Et in sculptura lapidis ad implendum, quod significet ad repraesentandum omnia fidei inservientia bono amoris, constat ex significatione sculpturae lapidis, quod sit repraesentativum omnium fidei ex amore; per sculpturam lapidis enim intelligitur sculptura lapidum in Pectorali, qui erant Urim et Thumim; quod per illos lapides repraesentata sint omnia fidei et amoris, videatur n: 3858. 6335. 6640. 9823. 9863. 9865. 9868. 9873. 9905; et ex significatione implere, quod sit inservire bono amoris, a quo; impletiones enim fiebant in auro ibi,

et per aurum significatur bonum amoris, n: 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 8932. 9490. 9881. 9874.

10,334. Et in sculptura ligni ad faciendum in omni opere, quod significet ad repraesentandum bonum quodcunque, constat ex significatione sculpturae ligni, quod sit repraesentativum boni; quod lignum sit bonum, videatur n: 643. 2784. 2812. 3720. 8354. 9472; [4] et ex significatione omnis operis, quod sit quodcunque. Bonum quodcunque dicitur, quia bonorum sunt plura genera et species; est bonum coeleste, et bonum spirituale; est bonum interius et exterius, exterius est naturale et sensuale; est bonum innocentiae, bonum amoris, bonum fidei, bonum erit in omni vero ut sit verum; et quoque bonum apud hominem formatur per vera, inde bonum variatur, et fit multiplex, ac ita multiplex, ut nullus angelus, nullus spiritus, et nullus homo, sit in simili bono, in quo alter; universum coelum in varietate quoad bonum consistit, per varietatem illam distinguitur unus ab altero; nam si idem bonum esset pluribus, nulla distinctio foret; sed varia illa bona ordinantur ita a Domino, ut simul unum Bonum commune constituant: sciendum est, quod Divinum Bonum sit unum, quia infinitum, n: 10,261; sed variatur apud angelos, spiritus, et homines, quoad quale et quantum ex receptione in veris, nam vera qualificant bonum, hoc est, dant bono suum quale, ac vera sunt multiplicia.

10,335. Et Ego ecce dedi cum illo Aholiabum filium Achisamachi tribui Dan, quod significet illos qui in bono et vero fidei apud quos Ecclesia instauranda, constat ex repraesentatione Aholiabi, quod sint illi qui in bono et vero fidei; quod illi per Aholiabum repraesententur, est quia e Tribu Danis erat, et per illam Tribum significantur illi qui in bono et vero fidei sunt, videatur n: 3923. 6396. Quod hi duo, nempe Bezaleel e tribu Jehudae, et Aholiabus e tribu Danis, electi sint ad faciendum opera, per quae repraesentarentur Divina coelestia et spiritualia, erat quia per Bezaleelem intelliguntur omnes qui in bono amoris sunt, et per Aholiabum omnes qui in bono et vero fidei, ita per Bezaleelem illi qui in intimis coeli et ecclesiae, et per Aholiabum illi qui in ultimis eorum sunt; et cum intimi et ultimi nominantur, intelliguntur omnes qui in universo Coelo et in universa Ecclesia; de qua re videatur supra, n: 10,329; et

quod cum primum et ultimum dicuntur, intelligantur omnia, n: 10,044. Tribus Jehudae etiam actualiter erat prima tribuum, et tribus Dan ultima earum; quod tribus Jehudae actualiter esset prima tribuum, constat ex Benedictione filiorum ab Israële patre Genes: XLIX, ibi Reuben, Schimeon et Levi, qui primogeniti, maledicuntur, ac Jehudah benedicitur; videatur de Reubene ibi Vers: 3. 4: de Schimeone et Levi, Vers: 5. 6. 7: et de Jehudah, Vers: 8. 9. 10. 11. 12; et quod Dan sit ultima tribuum, videatur n: 1710. 3923. [5] 6396: in intimo coelo etiam sunt qui in bono amoris in Dominum, et in ultimo qui in vero fidei ex bono. In vero fidei ex bono dicitur, quoniam verum fidei non est verum fidei apud aliquem, nisi sit ex bono, nascitur enim verum ex bono; quapropter nisi bonum in vero sit, non est anima in illo, ita non vita: qui in veris fidei sunt ex bono, sunt in ultimis coeli, non autem qui in veris fidei absque bono sunt, hi non in coelo sunt. Quoniam verum fidei ministrat bono amoris, sicut ultimum primo, ideo dicitur de Aholiabo, quod Jehovah dederit illum cum Bezaleele, quod est ad serviendum illi; ac de Bezaleele dicitur, quod Jehovah impleverit illum spiritu Dei in sapientia, et in intelligentia, et in scientia, et in omni opere, Vers: 3.

10,336. Et in corde omnis sapientis corde dedi sapientiam, quod significet omnes qui volunt et faciunt bonum et verum propter bonum et verum, constat ex significatione cordis, quod sit intimum hominis, quod vocatur ejus voluntas; et quia id est voluntatis hominis quod est ejus amoris, ideo per cor etiam significatur amor; quod cor sit amor, videatur n: 3635. 3883 ad 3896. 9050: et quod sit voluntas, n: 2930. 3888. 7542. 8910. 9113. 9300. 9495; [6] ex significatione sapientis corde, quod sit qui vult et amat bonum et verum propter bonum et verum, nam sapientis est et sapientia ex amore facere vera, n: 10,331; et sapientis corde ac sapientia cordis est ex amore facere bonum; et ex significatione dare sapientiam in corde, quod sit ex Domino facere illa, ita ex bono amoris, nam bonum amoris est a Domino; illi enim omnes volunt et faciunt bonum et verum propter bonum et verum, quoniam bonum et verum boni, sunt Dominus apud illos; quae enim sunt ab Ipso, ita quae sunt Ipsius, sunt quoque Ipse; inde est, quod dicatur, quod

Dominus sit Ipsum Bonum, et Ipsum Verum; quod Dominus sit Ipsum Bonum, constat a Domini verbis, „*Quid Me dicis Bonum, nemo est Bonus nisi unus Deus*," Matth: XIX: 16. 17. Luc: XVIII: 18. 19; et ubi recensentur bona amoris et charitatis, „*Quantum fecistis uni ex his fratribus meis minimis, Mihi fecistis*," Matth: XXV: 40; [7] quod fratres dicantur qui in bono, ita bona, videatur n: 2360. 3803. 3815. 4121. 5409; ita fratres Domini, qui in bono sunt ab Ipso, n: 4191. 5686. 5692. 6756: et quod Dominus sit Ipsum Verum, „*Jesus dicit, Ego sum Via, Veritas et Vita*," Joh: XIV: 6: et alibi, „*Quando venerit spiritus veritatis, ducet vos in omnem veritatem, non loquetur a semet, ex Meo accipiet et annunciabit vobis*," Joh: XVI: 13. 14. 15; inde patet, quid sit dare sapientiam in corde: simile etiam intelligitur per legem scribere super cor, apud Jeremiam, „Dabo legem meam in medio eorum, et *super cor eorum scribam eam*: neque docebunt amplius vir socium suum, aut vir fratrem suum, dicendo, cognoscite Jehovam, omnes enim cognoscent Me," XXXI: [33.] 34; scribere legem super cor, est indere Divinum Verum voluntati, ita amori; quod cum fit, Divinum Verum non amplius ex memoria depromitur, sed ex ipso bono amoris percipitur; quapropter dicitur, non docebunt amplius vir socium suum, aut vir fratrem suum, dicendo, cognoscite Jehovam, omnes enim cognoscent Me: quod tales sint Angeli coelestes, qui in intimo coelo, videatur in locis citatis n: 9277. Quid sit velle et facere bonum et verum propter bonum et verum, quae significantur per in corde omnis sapientis corde dare sapientiam, paucis dicetur: omnes qui amant Dominum super omnia, et proximum sicut semet, illi faciunt bonum et verum propter bonum et verum; bonum enim et verum sunt Ipse Dominus, ut supra dictum est, quapropter cum amant bonum et verum, hoc est, cum volunt et faciunt illa ex amore, amant Dominum; etiam qui amant proximum sicut semet, quoniam proximus in universali sensu est bonum et verum; proximus enim est concivis, est societas, est patria, est Ecclesia, et est Regnum Domini; et amare proximum, est velle illis bene, seu velle illorum bonum; quapropter est eorum bonum quod amandum; et cum hoc amatur, amatur Dominus, quia ab Ipso est hoc bonum: inde patet,

quod amor erga proximum, qui vocatur charitas, in se habeat amorem in Dominum: si non hic amor in illo sit, tunc amatur concivis, societas, patria, ecclesia, et Regnum Domini, propter se, et sic non amatur ex bono sed ex malo; nam quicquid est ab homine propter se ut finis, est ex malo; amare proximum propter se, est propter lucrum et honorem ut fines; finis est qui determinat num ex bono sit vel ex malo, nam finis est amor, quod enim homo amat, hoc pro fine habet; finis etiam est voluntas, nam quod homo vult, hoc amat, inde finis propter quem, seu intentio, est ipse homo; nam talis est homo qualis ejus voluntas, et qualis ejus amor.

10,337. Et facient omnia quae praecepi tibi, quod significet Divina Vera quae ex Verbo, quae in externis repraesentanda, constat ex significatione facere omnia quae praecepi, cum de Domino, quod sit secundum Divina Vera, nam Divina Vera vocantur praecepta Domini, n: 9417; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua n: 9372: quod sit quae in externis repraesentanda, erat, quia quae facturi, erant repraesentativa, et repraesentativa sunt externa, in quibus ut in typis interna sistuntur: repraesentativa, quae facturi, recensentur in Versibus 7. 8. 9. 10. 11, qui sequuntur. Quid Repraesentativa, videatur in locis citatis n: 9280. tum n: 9457. 9481. 9576. 9577. 10,149. 10,252. 10,276.

10,338. Tentorium conventus, et Arcam Testimonio, quod significet repraesentativum coeli in genere, ubi Dominus, constat ex significatione Tentorii conventus et Arcae, quod sit repraesentativum coeli, de qua n: 9457. 9481. 9485. 9784; quod sit repraesentativum coeli in genere, est quia per Tentorium conventus intra velum, ubi arca, repraesentabatur intimum seu tertium coelum, n: 9485; per Tentorium conventus extra velum, coelum medium seu secundum; et per atrium coelum ultimum, n: 9741; et ex significatione Testimonii, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 8535. 9503.

10,339. Et Propitiatorium quod super illa, quod significet repraesentativum auditionis et receptionis omnium cultus ex bono amoris, constat ex significatione Propitiatorii quod super arca, quod sit repraesentativum omnium cultus quae ex bono amoris, de qua n: 9506.

10,340. Et omnia vasa Tentorii, quod significet repraesentativum omnium bonorum et verorum ministrantium, constat ex significatione vasorum Tentorii conventus, quod sint bona et vera quae inserviunt coelis, ita quae ministrant; bona et vera ministrantia, sunt cognitiones et scientifica, quod haec per vasa in genere significentur, videatur n: 3068. 3079. 9724.

10,341. Et mensam et vasa ejus, quod significet repraesentativum boni spiritualis ex coelesti, constat ex significatione mensae super qua panes facierum, quod sit repraesentativum boni coelestis et spiritualis, de qua n: 9527. 9545. 9684. 9685; et ex significatione vasorum ejus, quod sint ministrantia, quae quod sint cognitiones boni et veri, videatur n: 9544.

10,342. Et candelabrum purum, et omnia vasa ejus, quod significet repraesentativum veri ex bono illo, ac ministrantia, constat ex significatione Candelabri cum lucernis et calamis, quod sit repraesentativum coeli spiritualis, ac ibi fidei et intelligentiae a Domino, ita veri ex bono, de qua n: 9548. 9551. 9555. 9558. 9561; et ex significatione vasorum candelabri, quod sint purificatoria et emunctoria, de qua n: 9572, ita ministrantia.

10,343. Et Altare suffimenti, quod significet repraesentativum cultus ex illis, constat ex significatione altaris suffimenti, quod sit repraesentativum omnium cultus quae ex bono amoris et fidei, de qua n: 10,177.

10,344. Et altare holocausti, et omnia vasa ejus, quod significet repraesentativum cultus ex bono amoris et ejus veris, constat ex significatione altaris holocausti, quod sit repraesentativum Domini ac Ipsius cultus ex bono amoris, de qua n: 9714. 9964. 10,123. 10,151. 10,242. 10,245; et ex significatione vasorum ejus, quod sint vera inservientia bono, de qua n: 9723. 9724.

10,345. Et labrum, et basin ejus, quod significet repraesentativum purificationis et regenerationis, ac naturale, constat ex significatione lavationis, quae per aquam in labro fiebat, quod sit repraesentativum purificationis et regenerationis, de qua n: 10,237. 10,239; et ex significatione labri, quod sit naturale hominis, de qua n: 10,235; et ex significatione baseos

ejus, quod sit sensuale, quod est ultimum naturalis, de qua n: 10,236.

10,346. Et vestes ministerii, et vestes sanctitatis Aharoni sacerdoti, quod significet repraesentativum Regni spiritualis Domini adjuncti Regno coelesti Ipsius, constat ex significatione vestium Aharonis, quod sint repraesentativum Regni spiritualis Domini adjuncti Regno coelesti Ipsius, de qua n: 9814.

10,347. Et vestes filiorum ejus, quod significet repraesentativum spiritualium inferiorum, constat ex repraesentatione filiorum Aharonis ac vestium illorum, quod sint repraesentativum spiritualium inferiorum, de qua n: 10,068.

10,348. Ad fungendum sacerdotio, quod significet repraesentativum operis salvationis Domini, constat ex significatione sacerdotii Aharonis et filiorum ejus, quod sit repraesentativum operis salvationis Domini, de qua n: 9809. 10,017.

10,349. Et oleum unctionis, quod significet repraesentativum Domini quoad Divinum Bonum Divini Amoris in Divino Humano Ipsius, constat ex illis quae de Unctione et de Oleo unctionis n: 9954. 10,011. 10,019. 10,261, ostensa sunt.

10,350. Et suffimentum aromatum, quod significet repraesentativum cultus ex veris, constat ex significatione suffimenti, quod sit repraesentativum cultus, de qua n: 9475. 10,198. 10,298; et ex significatione aromatum ejus, quod sint vera, et eorum affectiones, de qua n: 10,291. 10,295.

10,351. Pro sancto, quod significet pro Ecclesia repraesentativa, constat ex significatione sancti in Ecclesia illa, quod sit repraesentativum Domini ac Divinorum quae ab Ipso, de qua n: 9229. 9956. 10,069. 10,149; ita quae in cultu Domini in Ecclesia repraesentativa, nam dicitur de suffimento, per quod significatur cultus, ut supra n: 10,350.

10,352. Juxta omnia quae praecepi tibi facient, quod significet secundum Divina Vera quae ex Verbo, quae in externis repraesentanda, ut supra n: 10,337. Haec omnia, quae ex mandato facienda erant a Bezaleele et Aholiabo, sunt talia quae, quid significant, prius ostensa sunt, ideo quia hic solum recensentur, plenius non explicantur.

10,353. Vers: 12 ad 18. *Et dixit Jehovah ad Moschen, dicendo. Et tu loquere ad filios Israëlis, dicendo, verumta-*

men sabbatha mea custodietis, quia signum id inter Me et inter vos generationibus vestris, ad sciendum quod Ego Jehovah sanctificans vos. Et custodietis sabbathum, quia sanctum hoc vobis, prophanans illud moriendo morietur; quia omnis faciens in illo opus, et exscindetur anima illa e medio populorum suorum. Sex diebus fiet opus, et in die septimo sabbathum sabbathi, sanctum Jehovae: omnis faciens opus in die sabbathi, moriendo morietur. Et custodient filii Israëlis sabbathum ad faciendum sabbathum generationibus illorum; foedus saeculi. Inter Me, et inter filios Israëlis signum hoc in saeculum; quia sex diebus fecit Jehovah coelum et terram, et in die septimo quievit et respiravit. Et dedit ad Moschen in absolvendo Ipso ad loquendum cum illo in monte Sinai, duas tabulas Testimonii, tabulas lapidis scriptas digito Dei. Et dixit Jehovah ad Moschen dicendo, significat illustrationem et perceptionem per Verbum a Domino: et tu loquere ad filios Israëlis, dicendo, significat informationem eorum qui ab Ecclesia per Verbum: verumtamen sabbatha mea custodietis, significat sanctam cogitationem jugiter de unione Divini cum Humano Domini: quia signum id inter Me et inter vos, significat quod id principale per quod noscantur in Coelo illi qui ab Ecclesia: et custodietis sabbathum, significat quod Divinum Humanum Domini colendum: quia sanctum hoc vobis, significat inde omne bonum et verum quae faciunt Ecclesiam: prophanans illud, significat duci a semet et suis amoribus, et non a Domino: moriendo morietur, significat separationem a coelo et mortem spiritualem: omnis faciens in illo die opus, significat qui ad amores corporeos et mundanos ab amoribus coelestibus se convertit: et exscindetur anima illa e medio populorum suorum, significat quod coelum et ecclesia non sit apud illum, sed infernum: sex diebus fiet opus, significat statum qui praecedit et praeparat ad conjugium coeleste: et in die septimo sabbathum sabbathi, significat statum boni qui finis propter quem, ita cum homo fit ecclesia ac intrat coelum: sanctum Jehovae, significat Divinum: omnis faciens opus in die sabbathi moriendo morietur, significat duci a semet et a suis amoribus, et non a Domino: et custodient filii Israëlis sabbathum ad faciendum sabbathum generationibus illorum, significat quod ipsum essen-

tiale Ecclesiae sit agnitio unionis Ipsius Divini in Humano Domini, et quod haec erit in omnibus et singulis cultus: foedus saeculi, significat conjunctionem cum Domino in aeternum: inter Me et inter filios Israëlis signum hoc in saeculum, significat quod per id distinguantur illi qui ex Ecclesia, ab illis qui non ex Ecclesia sunt: quia sex diebus fecit Jehovah coelum et terram, significat statum pugnae et laboris cum instauratur Ecclesia: et in die septimo quievit et respiravit, significat statum boni cum Ecclesia instaurata est, aut cum homo regeneratus: et dedit ad Moschen in absolvendo Ipso ad loquendum cum illo e monte Sinai, duas tabulas Testimonii, significat conjunctionem Domini per Verbum cum homine: tabulas lapidis scriptas digito Dei, significat Divinum Verum ibi ab Ipso Domino.

10,354. Et dixit Jehovah ad Moschen, dicendo, quod significet illustrationem et perceptionem per Verbum a Domino, constat ex illis, quae supra, n: 10,234. 10,290, ostensa sunt.

10,355. Et tu loquere ad filios Israëlis, dicendo, quod significet informationem eorum qui ab Ecclesia per Verbum, constat ex repraesentatione Moschis, ad quem dicitur quod loqueretur ad filios Israëlis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis, n: 9372; ex significatione loqui et dicere, quod sit instructio seu informatio, de qua in locis citatis n: 10,280; [6] et ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua in locis citatis n: 9340; inde patet quod per tu loquere ad filios Israëlis dicendo, significetur informatio eorum qui ab Ecclesia per Verbum. De informatione per Verbum hic aliquid dicetur; antiquissimis temporibus informabantur homines de rebus coelestibus seu de illis quae sunt vitae aeternae, per immediatum commercium cum angelis coeli, nam coelum tunc unum agebat cum homine Ecclesiae, influebat enim per Internum hominem in Externum eorum, inde illis non solum illustratio et perceptio, sed etiam loquela cum angelis: hoc tempus vocabatur saeculum aureum, ex eo quod tunc essent in bono amoris in Dominum, aurum enim significat id bonum; describuntur etiam illa per Paradisum in Verbo. Postea informatio de rebus coelestibus, et de illis quae sunt vitae aeternae, fiebat per talia quae vocantur Correspondentiae et Repraesentationes, quarum scientiam traxerunt ab antiquissimis, qui immediatum commercium habe-

bant cum angelis *coeli*; in illas tunc influebat coelum apud illos, ac illustrabat; correspondentiae enim et repraesentationes sunt formae externae coelestium; et quantum tunc homines in bono amoris et charitatis erant, tantum illustrabantur; omnis enim influxus Divinus e coelo fit in bonum apud hominem, et per bonum in vera; et quia homo Ecclesiae tunc in bono spirituali erat, quod bonum est in sua essentia verum, ideo tempora illa vocabantur saeculum argenteum, nam argentum significat tale bonum. Sed cum scientia correspondentiarum et repraesentationum versa est in magiam, periit illa Ecclesia, et successit Tertia, in qua quidem omnis cultus fiebat paene per similia, sed usque ignorabatur quid significabant: haec Ecclesia instituta fuit apud Gentem Israëliticam et Judaicam: sed quia informatio de rebus coelestibus seu de illis quae sunt vitae aeternae, apud illos non potuit fieri per influxum in interiora eorum, et sic per illustrationem, ideo angeli e coelo loquebantur viva voce cum quibusdam eorum, et instruebant de externis, ac parum de internis, quia interna non capere potuerunt: illi qui in bono naturali erant, recipiebant illa sancte, inde tempora illa vocabantur aerea, aes enim significat tale bonum. Ast cum nec bonum naturale apud hominem Ecclesiae residuum esset, venit Dominus in mundum, ac redegit omnia in coelis et in infernis in ordinem, ob finem ut homo possit recipere influxum ab Ipso e coelo, ac illustrari, nec inferna possent inhibere, ac immittere caliginem, tunc incepit Quarta Ecclesia, quae vocatur Christiana: in hac informatio de rebus coelestibus seu de illis quae sunt vitae aeternae, unice fit per Verbum; per illud fit influxus et illustratio homini, nam Verbum conscriptum est [9] per meras correspondentias et per mera repraesentativa, quae significant coelestia; in quae angeli coeli veniunt, cum homo Ecclesiae legit Verbum; inde per Verbum fit conjunctio Coeli cum Ecclesia, seu angelorum Coeli cum hominibus Ecclesiae, sed cum illis solum ibi, qui in bono amoris et charitatis sunt: verum quia homo hujus Ecclesiae etiam exstinxit hoc bonum, ideo nec informari potest per aliquem influxum et per illustrationem inde, solum de aliquibus veris, quae tamen cum bono non cohaerent: inde haec tempora sunt quae vocantur ferrea, ferrum enim est verum in ultimo ordinis; sed cum verum tale est, tunc est quale

describitur apud Danielem, „Quod vidisti ferrum mixtum cum argilla luti, commiscebunt se per semen hominis, sed non cohaerebunt unum cum altero, quemadmodum ferrum non commiscetur cum argilla," II: 43. Ex his constare potest, quomodo Revelationes successerunt ab antiquissimis aevis ad hodiernum; et quod hodie detur revelatio solum per Verbum, sed genuina revelatio apud illos, qui in amore veri sunt propter verum; et non apud illos, qui in amore veri sunt propter honores et lucra, ut fines: nam si credere velitis, est Dominus Ipsum Verbum, quoniam Verbum est Divinum Verum, et Divinum Verum est Dominus in Coelo, quia a Domino; quapropter qui *amant Divinum* Verum propter Divinum Verum, amant Dominum; et apud illos qui amant Dominum, influit Coelum ac illustrat; at illi, qui amant Divinum Verum propter honores et lucra ut fines, avertunt se a Domino ad semet et ad mundum, quare apud illos non dari potest influxus et illustratio; hi quoque quia in sensu literae tenent animum fixum in se, et in sua fama et gloria, applicant illum sensum ad talia quae amoribus suis favent.

10,356. Verumtamen sabbatha mea custodietis, quod significet sanctam cogitationem jugiter de unione Ipsius Divini cum Humano Domini, constat ex significatione sabbathorum, quod in supremo sensu sint Unio Ipsius Divini cum Divino Humano in Domino; ac in sensu respectivo conjunctio Domini quoad Divinum Humanum cum Coelo; tum conjunctio Coeli cum Ecclesia; et in genere apud illos qui sunt Ecclesia, seu apud quos Ecclesia, conjunctio boni et veri: quod illa unio, et hae conjunctiones per sabbatha significentur, videatur n: 8495. 8510. 8890. 8893. 9274; et ex significatione verumtamen seu omnino custodire, quod sit sancte et jugiter in cogitatione habere; nam cum custodire dicitur de illis quae repraesentabantur in illa Ecclesia, significatur in cogitatione et mente habere illa quae repraesentabantur, et sancte colere illa; nam repraesentativa erant externa in quibus interna; et quae sic dabant ansam cogitandi de internis; inde per custodire sabbatha Jehovae significatur sancte et jugiter cogitare de Domino, Ipsius Divini unione cum Divino Humano Ipsius, de conjunctione Domini quoad Divinum Humanum cum coelo, deque conjunctione

Coeli cum Ecclesia, ac de conjunctione boni et veri in homine Ecclesiae. Haec quia sunt ipsa essentialia Ecclesiae, nam sine agnitione et fide horum Ecclesia non est Ecclesia, ideo de Sabbatho, per quod illa significantur, ultimo dicitur, et quoque iterum et iterum usque ad finem Capitis.

10,357. Quia signum id inter Me et inter vos, quod significet quod id principale per quod noscantur in coelo illi qui ab Ecclesia, constat ex significatione signi inter Jehovam et inter filios Israëlis, quod sit id quod indicat et testatur quod sint ab Ecclesia, ita per quod noscantur in coelo, et quoque per quod conjunguntur Domino; nam qui ab Ecclesia sunt in quibus Ecclesia, agnoscent Dominum ac Divinum in Illo, et agnoscent conjunctionem Domini cum coelo, et quoque conjunctionem coeli cum homine Ecclesiae, et in genere conjunctionem boni et veri apud illum, quoniam haec conjunctio facit Ecclesiam apud illum. Sive dicas Ecclesiam apud hominem, sive dicas coelum apud illum, sive dicas Regnum Dei apud illum, sive dicas Dominum apud illum, idem est; nam Ecclesia est coelum Domini in terris; et Regnum Dei est Coelum et Ecclesia simul, et Dominus est a Quo illa, imo Qui illa.

10,358. Generationibus vestris, quod significet in omnibus et singulis Ecclesiae, constat ex significatione generationum, cum de filiis Israëlis, quod sint omnia et singula Ecclesiae, de qua n: 10,282.

10,359. Ad sciendum quod Ego Jehovah sanctificans vos, quod significet Dominum quoad Divinum Humanum, quod spectant omnia Coeli et Ecclesiae ut unicum a Quo, constat a significatione sancti, quod sit Divinum in Coelo et in Ecclesia, nam hoc solum sanctum est; ac Divinum in Coelo et Ecclesia procedit ex Divino Humano Domini, ita est Divinum Humanum Domini quod solum sanctum, proinde quod sanctificat: inde patet, quod id sit quod spectant omnia Coeli et Ecclesiae ut unicum a Quo: Coelum enim est Coelum non a proprio angelorum, sed a Divino Domini apud illos; similiter Ecclesia apud homines: dicitur Ego Jehovah sanctificans vos, et per Jehovam intelligitur Dominus. Sed quia de illis saepius actum est prius, videantur quae de illis ibi dicta et ostensa sunt; ut quod Dominus solus sanctus, et quod omne sanctum procedat ab Ip-

so, n: 9229. 9680. 9820: quod sanctificatio sit receptio Divini Domini, n: 9820. 10,128. 10,276: quod angeli non aliud Divinum agnoscant, quam Divinum Humanum Domini, n: 10,159. 9276: [10] ita quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Coelum et Ecclesia, quia habitat in suo ibi et non in proprio aliorum, n: 10,125. 10,151. 10,157: et quod Jehovah in Verbo sit Dominus, in locis citatis n: 9373.

10,360. Et custodietis sabbathum, quod significet quod Divinum Humanum Domini colendum, constat ex significatione custodire, cum dicitur de Divino, quod sit colere; et ex significatione sabbathi, quod in supremo sensu sit unio Divini, quod Pater vocatur, ac Divini Humani, quod Filius, ita Divinum Humanum in Quo illa unio. Quod per Sabbathum significetur unio illa, est quia per sex dies laboris, qui praecedunt septimum, significatur omnis status pugnae, nam labor in spirituali sensu non est labor qualis in mundo, sed qualis est illis qui in Ecclesia antequam intrant Ecclesiam ac fiunt Ecclesia, qui labor est pugna contra mala et falsa mali; similis labor in spirituali sensu fuit Domino cum in mundo fuit, pugnavit enim tunc contra inferna, ac illa ut et coelos in ordinem redegit; et simul tunc glorificavit Humanum suum, hoc est, univit Ipsi Divino quod Ipsi ex conceptione fuit, videatur n: 9715. 9809. Tempus ac status, cum Dominus in pugnis fuit, significatur per sex dies laboris, at status cum unio facta est, significatur per diem septimum; qui dicitur sabbathum a quiete, quia tunc quies Domino: inde per sabbathum etiam significatur conjunctio Domini cum Coelo, cum Ecclesia, cum angelo coeli et cum homine ecclesiae; causa est, quia omnes qui in coelum venturi sunt, primum in pugnis erunt contra mala et falsa mali, et cum haec separata sunt, intrant coelum, et conjunguntur Domino, et tunc illis quies; similiter homines in mundo; quod hi in pugnis erunt, seu quod tentationes subituri, antequam in illis bonum et verum, quae faciunt Ecclesiam, implantata sunt, notum est, ita antequam conjuncti sunt Domino, consequenter antequam illis quies: inde patet, unde est, quod status pugnae significetur per sex dies laboris, ac quies ut et conjunctio per diem septimum seu sabbathum. Quod etiam conjunctio boni et veri per sabbathum significetur, est quia cum homo in pugnis est, tunc in ve-

ris est, at cum vera conjuncta sunt bono, ita cum homo in bono est, tunc ei quies: similiter ac Dominus, cum in mundo fuit et pugnavit cum infernis, tunc quoad Humanum suum fuit Divinum Verum, ac cum univit Humanum suum Ipsi Divino, tunc factus est etiam quoad Humanum suum Divinum Bonum, seu Jehovah. Quod sex dies, qui praecedunt sabbathum, sint pugnae quae praecedunt et praeparant ad Conjugium coeleste, quod est conjunctio boni et veri, videatur n: 8510. 8888. 9431: de priori statu, quando homo in veris est, et tunc in pugnis contra mala et falsa mali, qui status significatur per sex dies laboris, et de posteriori statu, quando in bono est, et ducitur a Domino, qui significatur per sabbathum, videatur n: 7923. 7992. 8505. 8506. 8510. 8512. 8516. 8539. 8643. 8648. 8658. 8685. 8690. 8701. 8772. 9139. 9832. 9224. 9227. 9230. 9274: quod Dominus cum in mundo fuit, fecerit Humanum suum primum Divinum Verum, et dein Divinum Bonum, in locis citatis n: 9199 fin: 9315 fin: Et quod hoc per pugnas tentationum, in locis citatis n: 9528 fin: Qui itaque scit, quod per Sabbathum in supremo sensu intelligatur unio Ipsius Divini in Divino Humano Domini, is scire potest, quid significant quae in Verbo toties de Sabbatho dicuntur, ita quae apud Esaiam, „*Si averteris a sabbatho pedem tuum, ut* [11] *non facias voluntates tuas in die sanctitatis meae; sed vocaveris sabbathum delitias Sancto Jehovae honorabiles, atque honoraveris illud, ut non facias vias tuas, nec invenias desiderium tuum, aut loquaris verbum, tunc deliciaberis super Jehovah, et eveham te in excelsa terrae, et cibabo te haereditate Jacobi patris tui,*" LVIII: 13. 14; qui sensum internum Verbi novit, manifeste videre potest, quod ibi per sabbathum significetur status conjunctionis hominis cum Domino, ita status cum ducitur homo a Domino, et non a semet, qui status est quando in bono est: duci enim a Domino et non a semet, est avertere a sabbatho pedem, non facere voluntates suas, non facere vias suas, non invenire desiderium suum, et non loqui verbum: quod tunc in illo Ecclesia sit, et Coelum, significatur per quod evehetur in excelsa terrae, et cibabitur haereditate Jacobi: et quod sabbathum sit Divinum Humanum in quo unio, significatur per quod sabbathum dicatur dies sanctitatis, ac delitiae San-

cto Jehovae. Et apud Jeremiam, „*Si sanctificetis diem sabbathi, intrabunt per portas urbis hujus reges et principes, sedentes super throno Davidis, equitantes in curru et in equis,*" XVII: 24. 25; qui non scit sensum internum Verbi, opinaturus est quod haec secundum sensum literae intelligenda sint, quod nempe si sanctificaverint sabbathum intraturi sint reges et principes per portas urbis Hierosolymae, ac equitaturi in curru et in equis; sed is sensus non est, verum quod qui Divinum Humanum Domini sancte colunt, in Divinis veris coeli et ecclesiae erunt, per Hierosolymam enim intelligitur Ecclesia, per reges et principes Divina vera ejus, per thronum Davidis coelum ubi Dominus, per currum doctrina boni et veri, et per equos intellectuale illustratum; quod Hierosolyma sit Ecclesia, videatur n: 2117. 3654: quod reges sint Divina vera, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148: quod principes sint primaria vera, n: 1482. 2089. 9954: quod thronus sit coelum, n: 5313: quod currus sit doctrina boni et veri, n: 5321. 8215; et quod equi sint intellectuale quod illustratur, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6534. Quia per Sabbathum significabatur Dominus quoad Divinum Humanum, in quo unio, ideo mandatum erat, „*ut panes facierum ordinarentur super mensa quovis sabbatho,*" Levit: XXIV: 8; quod Dominus quoad Divinum Humanum per panem intelligatur, notum est in Ecclesia. Ideo etiam Dominus cum in mundo fuit, *se vocat „Dominum sabbathi,*" Matth: XII: 7. 8. Marc: II: 27. 28. Luc: VI: 1 ad 5. Ac ideo Dominus, cum in mundo fuit, ac univit Humanum suum Ipsi Divino, Sabbathum quoad cultum repraesentativum, seu quoad cultum ejus, qualis erat apud populum Israëliticum, abrogavit; ac diem sabbathi fecit diem instructionis in doctrina fidei et amoris: tale involvit hoc apud Johannem, „Jesus sanans quendam die sabbathi, dixit ei, tolle lectum, et ambula: et sustulit lectum, et ambulabat. Judaei dicebant, quod non liceret portare lectum die sabbathi, ac quaerebant Dominum interficere, *quia solvebat sabbathum,*" V: 8. 9. 10. 11. 18; per sanationem aegroti significatur purificatio hominis a malis et falsis mali; per lectum significatur doctrina, et per ambulare vita: quod omnes sanationes morborum quae a Domino, involvant purificationes a

Y*

malis et falsis, seu restitutiones vitae spiritualis, videatur n: 8364 fin: 9031 fin: 9086; quod ambulare sit vita, n: 519. 1794. [12] 8417. 8420; quod lectus sit doctrina, constat ex locis in Verbo ubi lectus nominatur, et quoque a repraesentativis in altera vita, ibi cum apparet lectus et jacens in illo, significatur doctrina in qua ille est; inde lecti apparent ibi ornatissimi illis qui in veris ex bono sunt: sed quod talia significentur per illa Domini verba, nemo scire potest nisi per sensum internum; Dominus enim per correspondentias, ita per significativa loquutus est, quia ex Divino.

10,361. Quia sanctum hoc vobis, quod significet inde omne bonum et verum quae faciunt Ecclesiam, constat ex significatione sancti, quod sit omne id et solum id quod procedit ex Domino, de qua n: 9479. 9680. 9820, ita bonum amoris et verum fidei, nam haec sunt quae procedunt a Domino: quod illa faciant Ecclesiam apud homines, et coelum apud angelos, constare potest ex eo, quod amor et fides sint essentialia Ecclesiae, quia illa conjungunt homines et angelos Domino, bonum amoris voluntarium eorum, ac verum fidei intellectuale eorum, ita omnia eorum.

10,362. Prophanans illud, quod significet duci a semet et suis amoribus, et non a Domino, constat ex significatione prophanare sabbathum, seu opus facere die sabbathi, quod sit duci a semet et non a Domino, ita a suis amoribus; quod hoc per prophanare sabbathum significetur, constat apud Esaiam, „*Si averteris a sabbatho pedem tuum, ut non facias voluntates tuas in die sanctitatis meae, et non facias vias tuas, nec invenias desiderium tuum, et loquaris verbum,*" LVIII: 13, avertere pedem a sabbatho, est talia quae sunt naturalis hominis; facere voluntates suas, est facere quae favent cupiditatibus ac malis amorum sui et mundi, facere vias suas, est favere falsis mali; invenire desiderium suum est vivere secundum jucunda amorum illorum, et loqui verbum est cogitare talia; inde patet, quod per prophanare sabbathum significetur duci a semet et a suis amoribus, et non a Domino, Qui in supremo sensu est sabbathum, ut mox supra ostensum est: similia significantur per opera die sabbathi, ut per secare ligna, accendere ignem, parare cibum tunc, colligere messem, et per plura, quae fa-

cere die sabbathi interdictum erat; per quae etiam similia significata sunt, per ligna secare operari bonum a semet, per ignem accendere id facere ex propriis amoribus, et per cibum parare semet docere ex intelligentia propria: quod talia involverint memoratae illae interdictiones, nemo nisi ex sensu interno scire potest. Porro sciendum, quod duci a semet et duci a Domino, sint duo opposita, qui enim a semet ducitur, is ducitur a suis amoribus, ita ab inferno, nam proprii amores hominis sunt inde; et qui ducitur a Domino, is ducitur ab amoribus coeli, qui sunt amor in Dominum et amor erga proximum; qui ab his amoribus ducitur, is subducitur ab amoribus propriis; et qui ducitur ab amoribus propriis, is subducitur ab amoribus coeli, nullatenus enim concordant; hominis enim vita vel est in coelo, vel est in inferno, non datur ut sit simul in uno et in altero; hoc intelligitur per Domini verba apud Matthaeum, „Nemo potest duobus Dominis servire, nam aut unum odio habebit, et alterum amabit, aut uni adhaerebit, et alterum negliget," VI: 24: ex his patet, quid per opus facere die sabbathi significatur.

10,363. Moriendo morietur, quod significet separationem a coelo et mortem spiritualem, constat ex significatione mori, cum de Sabbatho, per quod significatur Dominus ac Ipsius agnitio, quod sit nulla conjunctio cum coelo, de qua n: 9928. 10,244, ita separatio ab illo; et separatio a coelo est mors spiritualis.

10,364. Omnis faciens in illo die opus, quod significet qui ad amores corporeos et mundanos ab amoribus coelestibus se convertit, constat ex illis quae mox supra n: 10,362, [13] ostensa sunt.

10,365. Et exscindetur anima illa e medio populorum suorum, quod significet quod coelum et Ecclesia non sit apud illum sed infernum, constat ex significatione exscindi e medio populorum suorum, quod sit separatio ab Ecclesia, et mors spiritualis, de qua n: 10,288; ita quod Ecclesia non sit apud illum, sed infernum; et quoniam cum Ecclesia non est apud hominem, nec coelum est apud illum, nam Ecclesia et coelum unum agunt; apud hominem enim in quo est Ecclesia, influit coelum, hoc est, per coelum Dominus, et facit ibi Ecclesiam: inde est, cum

non Ecclesia est apud hominem, est infernum apud illum: hoc itaque significatur per exscindi e medio populorum suorum.

10,366. Sex diebus fiet opus, quod significet statum qui praecedit et praeparat ad conjugium coeleste, constat ex significatione sex dierum qui praecedunt sabbathum, quod sit status qui praecedit et praeparat ad conjugium coeleste, de qua n: 8510. 8888. 9431; conjugium coeleste est conjunctio boni et veri apud hominem Ecclesiae et angelum Coeli, ac in supremo sensu unio Ipsius Divini in Humano Domini, videatur n: 10,356; et quod opus sex dierum sit status praecedens, n: 10,360.

10,367. Et in die septimo sabbathum sabbathi, quod significet statum boni, qui finis propter quem, ita cum homo fit Ecclesia ac intrat coelum, constat ex significatione diei septimi, quod sit status boni, qui finis propter quem; cum enim sex dies qui praecedunt, significant statum hominis qui praecedit et praeparat ad conjugium coeleste, inde dies septimus est, cum homo in conjugio illo est; conjugium illud est conjunctio veri et boni apud hominem, ita cum homo fit Ecclesia ac intrat coelum: quod homo intret coelum, et fiat ecclesia, cum in bono est, inde est, quia Dominus influit in bonum apud hominem, et per bonum in verum ejus; influxus fit in internum hominem, ubi coelum ejus est, et per internum in externum, ubi mundus ejus est; quare nisi homo sit in bono, non aperitur internus ejus homo, sed clausus manet, utcunque in veris quoad doctrinam est; et quia coelum in interno homine est, ideo cum hic aperitur, homo est in coelo, nam coelum non est in loco, sed in interioribus hominis; quod homo ad imaginem et coeli et mundi creatus sit, internus ejus homo ad imaginem coeli, et externus ad imaginem mundi, videatur in locis citatis n: 9279. 9706. Quod homo totus sit qualis est quoad bonum, et non quoad verum absque bono, unusquisque, qui reflectit, scire potest, per bonum enim suum, et secundum id agit cum altero, sentit cum altero, conjungit se alteri, patitur se duci ab altero, non autem per verum et secundum id, nisi hoc cum bono ejus concordat: cum dicitur bonum, intelligitur jucundum ejus, voluptas ejus, seu amor ejus, nam omnia quae illorum sunt, illi sunt bona, et quantum sibi ipsi relinquitur, ut ex se cogitet, sunt vera quae

illis favent: inde constare potest, quod homo per bonum conjungatur Domino, et nequaquam per verum absque bono. Actum quidem saepe prius est de conjunctione per bonum cum Domino, ubi de regeneratione ejus; sed quia homo Ecclesiae hodie multum studet veris quae fidei, et parum bono quod amoris, ac inde in ignorantia est de bono, licet adhuc aliquid de conjunctione boni et veri, quae vocatur conjugium coeleste, dicere; homo nascitur in omnis generis mala, et inde in omnis generis falsa, ita ex se damnatus est inferno; ut itaque ab inferno eripiatur, omnino renascetur a Domino, renascentia illa est, quae vocatur regeneratio: ut ergo renascatur, primum discet vera, *illi qui* ab Ecclesia, ex Verbo, seu ex Doctrina e Verbo: Verbum et doctrina ex Verbo docent quid verum et bonum, ac verum et bonum docent quid falsum et malum; nisi homo illa sciat, nequaquam potest regenerari, manet enim in suis malis et inde falsis, ac illa vocat bona, et haec vera: inde est, quod cognitiones veri et boni praecedent, ac intellectum hominis illustrabunt: intellectus enim homini datus est, ut per cognitiones boni et veri illustretur, ob finem ut recipiantur a voluntate ejus, ac fiant bonum; nam vera tunc fiunt bonum, cum homo vult illa, et ex velle facit illa: inde patet quomodo bonum apud hominem formatur; et quod nisi homo in bono sit, non sit e novo natus seu regeneratus: cum itaque homo in bono est quoad voluntatem, tunc in veris illius boni est quoad intellectum; intellectus enim apud hominem actualiter unum agit cum voluntate ejus, nam quod vult homo hoc cogitat cum sibi relictus est; hoc nunc est quod vocatur conjunctio veri et boni seu conjugium coeleste: sive dicas velle bonum, sive amare bonum, idem est, nam quod homo amat hoc vult; et tunc sive dicas intelligere verum quod boni, sive credere illud, etiam idem est; inde sequitur, quod apud hominem regeneratum amor et fides unum agant: haec conjunctio, seu hoc conjugium est quod vocatur Ecclesia, et Coelum, et quoque Regnum Domini, imo in supremo sensu Dominus apud hominem. Qui autem amant sua mala, quae vel ex haereditario acceperunt, et ex infantia apud se confirmarunt, vel quae ex semet superaddiderunt, ac e novo imbuerunt, illi quidem capere et quodammodo intelligere vera ex Verbo aut ex doctrina e Verbo possunt, sed usque non regene-

rari; quisque enim homo tenetur a Domino in illo statu quoad intellectum, ob finem ut regeneretur; at cum amat sua mala, tunc intellectuale interni ejus hominis non imbuitur illis; sed solum intellectuale externi ejus hominis, quod intellectuale est mere scientificum: tales homines non sciunt quid bonum, nec curant scire quod sit, sed solum quid verum; inde est, quod in veris, quae dicuntur fidei, ponant Ecclesiam et Coelum, et non in bonis quae vitae; etiam ad favorem principii sui Verbum explicant variis modis; inde est, quod apud tales, qui non simul in veris sunt quoad vitam, non sit conjunctio veri, ita nec Ecclesia et Coelum; separantur etiam ab illis vera, quae vocarunt fidei, in altera vita, nam malum voluntatis ejicit illa, et loco illorum succedunt falsa conformia malis, in quibus sunt. Ex his nunc constare potest, quid conjunctio boni et veri, quae significatur per Sabbathum. Quod ea conjunctio dicatur sabbathum, est a quiete, nam sabbathum est quies; cum enim homo in primo statu est, hoc est, cum per vera ducitur ad bonum, tunc in pugnis est contra mala et falsa quae apud illum; per pugnas enim, quae sunt tentationes, discutiuntur et separantur mala et eorum falsa, nec ab illis quies est, priusquam bonum et verum conjuncta sunt; tunc quies est homini, et quies est Domino; nam homo non pugnat contra mala et falsa, sed Dominus apud illum. Quod sabbathum in supremo sensu significet Divinum Humanum Domini, est quia Dominus, cum in mundo fuit, ex Humano suo pugnavit contra omnia inferna, ac subjugavit illa, et simul redegit coelos in ordinem, et post hunc laborem univit Humanum suum Divino, ac id quoque fecit Divinum Bonum, inde Ipsi tunc quies, nam contra Divinum inferna non hiscunt: inde nunc est, quod per Sabbathum in supremo sensu intelligatur Divinum Humanum Domini: sed de his videantur quae prius ostensa sunt, ut quod Dominus, cum in mundo fuit, Humanum suum primum fecerit Divinum Verum, ob finem ut pugnare cum infernis posset, et illa subjugare; et quod postea glorificaverit suum Humanum, et id fecerit Divinum Bonum Divini amoris, in locis citatis n: 9199. 9315; tum n: 9715. 9809: quod Dominus, cum in mundo fuit, gravissimas tentationes subiverit, in locis citatis n: 9528 fin: quod inde Ipsi Divina potentia salvandi hominem, removendo ab illo

inferna, et sic regenerando illum, n: 10,019. 10,152: de bino statu hominis, qui regeneratur a Domino, in locis citatis n: 9274: et quod homo non prius in coelum veniat, quam cum conjunctio facta est veri et boni apud illum, n: 8516. 8539. 8722. 8772. 9139. 9832: quod regeneratio hominis sit imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490. 4402. 5688.

10,368. Sanctum Jehovae, quod significet Divinum, constat ex significatione sancti Jehovae, quod sit Divinum Humanum Domini, ac omne id et solum id quod procedit ex Ipso, de qua n: 9479. 9680. 9820.

10,369. Omnis faciens opus in die sabbathi, moriendo morietur, quod significet duci a semet et a suis amoribus, et non a Domino, et inde mors spiritualis, constat ex illis, quae supra n: 10,362, ostensa sunt.

10,370. Et custodient filii Israëlis sabbathum ad faciendum sabbathum generationibus illorum, quod significet quod ipsum essentiale Ecclesiae sit agnitio unionis Ipsius Divini in Humano Domini, et quod hoc erit in omnibus et singulis cultus, constat ex significatione custodire sabbathum, quod sit sancta cogitatio jugiter de unione Ipsius Divini cum Humano Domini, de qua supra n: 10,356, ita quoque agnitio, nam cogitatio absque agnitione et fide non est cogitatio spiritualis; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua in locis citatis, n: 9340; ex significatione facere sabbathum, quod sit sancte colere illam unionem, ita Dominum quoad Divinum Humanum, nam in Eo est illa unio; et ex significatione generationum filiorum Israëlis, quod sit in omnibus et singulis Ecclesiae, de qua n: 10,282: ex his patet, quod per quod custodient filii Israëlis sabbathum ad faciendum sabbathum generationibus vestris, significetur agnitio Ipsius Divini in Humano Domini in omnibus et singulis cultus: quod id essentiale Ecclesiae sit, et inde essentiale cultus ejus, est quia salus generis humani unice pendet ab illa unione; propter illam unitionem etiam Dominus in mundum venit; ideo etiam totum Verbum in sensu intimo de illa agit, ac ritualia Ecclesiae apud filios Israëlis institutae, illam repraesentabant et significabant: quod salus generis humani inde sit, consequenter quod agnitio illa essentiale Ecclesiae, et

ejus cultus sit, docet Dominus pluribus in locis; ut apud Johannem, „Qui credit in Filium, habet vitam aeternam; qui vero non credit Filio, non videbit vitam," III: 36, tum Vers: 15. 16, ibi: ut et Cap: VI: 40. Cap: XI: 25. 26. Cap: XX: 31; Filius est Divinum Humanum Domini: quod non habeant vitam aeternam illi qui non ex fide agnoscunt Dominum, est quia totum coelum in agnitione illa est; Dominus enim est Dominus coeli et terrae, ut Ipse docet apud Matthaeum, „Data est Mihi omnis potestas in coelo et in terra," XXVIII: 18; quapropter illis, qui non agnoscunt Ipsum, clauditur coelum: et qui non agnoscit in mundo, hoc est, qui intra Ecclesiam, non agnoscit in altera vita; talis est status hominis post mortem.

10,371. Foedus saeculi, quod significet conjunctionem cum Domino in aeternum, constat ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778. [14] 9396. 9416; et ex significatione saeculi, quod sit aeternum, de qua n: 10,248.

10,372. Inter Me et inter filios Israëlis signum hoc in saeculum, quod significet quod per id distinguantur illi qui ex Ecclesia ab illis qui non ex Ecclesia sunt, constat ex significatione *signi*, quod sit id per quod noscuntur, de qua supra n: 10,357; ita quoque per quod distinguuntur; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint Ecclesia, de qua in locis citatis n: 9340; inde per signum inter Jehovam et inter filios Israëlis, significatur quod id sit per quod distinguuntur illi qui ex Ecclesia ab illis qui non ex Ecclesia, nempe per agnitionem unionis Divini in Humano Domini, de qua supra n: 10,370. Quod non Ecclesia sit, ubi Dominus non agnoscitur, docet etiam ipsa Ecclesia; et quoque quod in Humano Ipsius sit Ipsum Divinum, docet Ipse Dominus; apud Johannem, „*Pater et Ego unum sumus; credatis quod Pater in Me et Ego in Patre,*" X: 30. 38: apud Eundem, „*Nonne credis quod Ego in Patre, et Pater in Me,*" XIV: 6 ad 11: apud Eundem, „*Jesus dixit, venit hora, Pater, glorifica Filium tuum, et Filius tuus glorificet Te: omnia Mea Tua sunt, et omnia Tua Mea,*" XVII: 1. 10: [15] apud Eundem, „*Nunc glorificatus est Filius hominis, et Deus glorificatus est in Ipso, et Deus glorificabit Ipsum in Se Ipso,*" XIII: 31. 32: et apud Eundem, „*Si cognovistis Me,*

etiam Patrem meum cognovistis, et abhinc cognovistis Illum, et vidistis Illum; qui vidit Me, vidit Patrem," XIV: 6 ad 11.

10,373. Quia sex diebus fecit Jehovah Coelum et Terram, quod significet statum pugnae et laboris cum instauratur Ecclesia, constat ex significatione sex dierum, cum agitur de instauratione Ecclesiae, et de regeneratione hominis, quod sint status pugnae contra mala et falsa, ita status qui praecedit et praeparat ad conjunctionem boni et veri, de qua supra, n: 10,366. 10,367; et ex significatione coeli et terrae, quod sint Ecclesia. Per facere coelum et terram in Verbo non intelligitur ipsa prima creatio coeli aspectabilis ac telluris, sed instauratio Ecclesiae, ac regeneratio hominis ibi; per coelum intelligitur internum ejus, et per terram externum; quod haec creatio intelligatur, constat a locis in Verbo, ubi creare dicitur, ut apud Davidem, „*Populus qui creabitur, laudabit Jah,*" Psalm: CII: 19: apud Eundem, „*Emittis spiritum, creantur, et renovas facies terrae,*" Psalm: CIV: 30: apud Esaiam, „Sic dixit Jehovah, *Creator tuus Jacob, Formator tuus Israël,* nam redemi te, vocavi nomine tuo, Mihi tu; *omnem vocatum a Nomine meo, et in gloriam meam creavi, formavi eum,* etiamque *feci eum,*" XLIII: 1. 7, et aliis in locis: dicitur creare, formare et facere, ac alibi creator, formator, ac factor, et per creare significatur novum quod non prius, per formare significatur quale, et per facere effectus. Quod creare et facere novum coelum et novam terram, sit instaurare novam Ecclesiam, internum ejus et externum ejus, ut apud Esaiam Cap: LXV: 17. Cap: LXVI: 22. Apoc: XXI: 1, videatur n: 1733. 1850. 2117 fin: 2118 fin: 3355. 4535; et quod terra in Verbo sit Ecclesia, n: 9325; tum quod creatio coeli et terrae in Primo Capite Geneseos sit instauratio Ecclesiae antiquissimae, n: 8891. 9942.

10,374. Et in die septimo quievit et respiravit, quod significet statum boni cum Ecclesia instaurata est, aut cum homo regeneratus, constat ex significatione diei septimi, quod sit status sanctus, qui est Ecclesia cum in bono est, ita cum est instaurata; seu cum homo Ecclesiae in bono est, ita cum regeneratus: in supremo sensu per diem septimum, et per quietem et respirationem Jehovae tunc, significatur unio Ipsius Divini quod

Pater vocatur ac Divini Humani quod Filius in Domino, ita cum Dominus etiam quoad Humanum suum factus est Divinum Bonum Divini Amoris seu Jehovah; inde est, quod Septem in Verbo sint sanctum, videatur n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268: quod Jehovah dicatur tunc quievisse et respiravisse, est quia Dominus quoad Humanum suum tunc supra omnes infestationes ab infernis erat, ac tunc „sub Ipsius dominio Coelum et Terra," Matth: XXVIII: 18: quies et respiratio etiam coeli erat tunc, quia a Domino tunc omnia in coelo in ordinem redacta sunt, ac inferna subjugata: similiter in terris, quoniam cum coelum in ordine est, et inferna subjugata, homo salvari potuit: inde patet, quod quies Jehovae, sit pax et salus angelis in coelis, et hominibus in terris; his cum in bono sunt, et per id in Domino.

10,375. Et dedit ad Moschen in absolvendo Ipso ad loquendum cum illo e monte Sinai duas tabulas Testimonii, quod significet conjunctionem Domini per Verbum cum homine, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372; ex significatione in absolvendo loqui cum illo, quod sit postquam omnia instituta sunt, nam quae Jehovah cum Mosche in monte Sinai loquutus est, erant quae instituenda apud filios Israëlis, ita quae Ecclesiae; ex significatione Montis Sinai, quod sit coelum, unde Divinum Verum, de qua n: 8805. 9420; ex significatione duarum tabularum, quod sint Lex in omni complexu, ita Verbum, de qua n: 9416; et ex significatione Testimonii, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 8535. 9503: conjunctio per illud cum homine, significatur per quod Tabulae binae essent, et conjunctae ad instar foederis, videatur n: 9416; etiam per duo significatur conjunctio, n: 5194. 8423: inde patet, quod per dedit Jehovah ad Moschen in absolvendo Ipso ad loquendum cum illo e monte Sinai duas Tabulas Testimonii, significetur quod postquam Ecclesia instaurata est, conjunctio Domini cum homine sit per Verbum, quod ab Ipso e coelo demissum. Quod Verbum sit per quod Dominus influit apud hominem, loquitur cum illo, et conjungitur illi, videatur n: 1775. 2310. 2899. 3476. 3735. 3982 fin: 4217. 9212 fin: 9216 fin: 9357. 9380. 9396. 9400. 9401. 10,290.

10,376. Tabulas lapidis scriptas digito Dei, quod significet Divinum Verum ibi ab Ipso Domino, constat ex significatione tabularum, quod sint Lex in omni complexu, ita Verbum, de qua n: 9416; ex significatione lapidis, quod sit Divinum Verum in ultimis, de qua sequitur; et ex significatione scribi digito Dei, quod sit ab Ipso Domino, nam quod scribitur alicujus digito, est ab Ipso. Quod tabulae illae ex lapide essent, ac verba Legis lapidi inscripta, erat causa, quia Lapis significat Verum in ultimis, ac Divinum Verum in ultimis est sensus literae Verbi, in quo sensus internus; quod Lapis sit Verum, videatur n: 643. 1298. 3720. 6426. 9476: et quod sit Verum in ultimis, n: 8609.

Continuatio de Tertia Tellure in Coelo Astrifero.

10,377. *Agnoscunt illi, sicut in omni Tellure, Deum sub Humana forma, ita Dominum nostrum; nam quicunque Deum sub Humana forma agnoscunt, acceptantur a Domino nostro, ac ducuntur: reliqui non duci possunt; cogitant enim absque specie, ita de natura.*

10,378. *Spiritus, qui ex illa Tellure, probi sunt; causa est, quia detinentur a malis per id quod non ament cogitare de Terrestribus et Corporeis; haec enim abducunt mentem a coelo; nam quantum aliquis in illis est, tantum remotus est a coelo, ita a Domino, proinde tantum in malis est, ac improbus.*

10,379. *Apparent spiritus illius Telluris superne in plano Capitis versus dextrum; omnes enim Spiritus dignoscuntur ex situ respective ad Corpus humanum; quod fit, quia universum coelum correspondet omnibus hominis: hi spiritus se tenent ad distantiam, quia Correspondentia illorum non est cum externis apud hominem, sed cum interioribus. Actio illorum est in sinistrum Genu, supra et infra paulum, cum quadam undulationis vibratione perquam sensibili; quod signum est, quod correspondeant conjunctioni naturalium et coelestium; nam Pedes correspondent Naturalibus, Femora Coelestibus, ita Genu conjunctioni illorum.*

10,380. *Informatus sum, quod incolae telluris eorum instruantur de rebus coeli per Commercium aliquod immediatum cum Angelis et Spiritibus; in quod facilius quam alii induci possunt, quia rejiciunt corporea ex cogitatione et affectione sua: sed de Commercio illo solum licet referre ea, quae mihi ostensa sunt.*

10,381. *Quidam Spiritus ex illis venit ad me, qui apperceptus supra caput juxta fontem pulsatilem, qui fontanella vocatur, inde loquebatur mecum: is dextre potuit explorare singula cogitationis meae, et illa continenter tenere in ordine, ac manifestare mihi: sed deprompsit solum talia quae posset reprehendere; causa erat, quia spiritus ex nostra Tellure circum me erant, ad quos, quia de corporeis cogitant, non libenter accedere volebat: cum me reprehenderet, dicere dabatur, quod mea non sint quae reprehendit, sed spirituum qui circum me, quoniam quae cogito, non ex me cogito, sed ex illis per influxum: ad haec miratus, sed usque percipiebat quod ita esset: addere dabatur, quod non angelicum sit inquirere mala apud hominem, nisi simul bona: quibus auditis discessit, percipiens quod ex indignatione, de qua supra, id fecerit.*

10,382. *Postea loquutus sum cum spiritibus illis ad distantiam, et quaesivi, quid fit cum illis qui apud eos mali sunt; dicebant quod in Tellure eorum non liceat improbum esse; at si quis male cogitat et male facit, quod increpetur a spiritu quodam, qui ei denuntiat mortem, si in illis persistit; et quoque si persistit quod moriatur per deliquium; et quod hoc modo homines illius telluris conserventur a contagiis malorum. Quidam talis spiritus ad me missus est, mecum loquens sicut cum illis; ac insuper inducebat regioni abdominis aliquid doloris, dicens, quod sic faciat illis qui male cogitant et male faciunt, et quibus denuntiat mortem. Sed hic spiritus erat spiritus increpator: adstitit ad occipitium, et inde mecum loquebatur undulatorie.*

10,383. *Dicebant, quod graviter puniantur illi qui sancta prophanant; et antequam venit spiritus punitor, apparet illis rictus leonis latus, lividi coloris, qui videtur quasi velle deglutire caput, ac divellere id a corpore, inde horror occupat eos: spiritum punitorem vocant diabolum.*

10,384. *Quia desiderabant scire, quomodo cum Revelatione se habet in nostra Tellure, dicebam quod id fiat per scripturam ac praedicationem ex Verbo, et non per immediatum commercium, ut in aliis telluribus; et quod scriptura possit typis vulgari, ac ab universis coetibus populorum legi et comprehendi, et sic vita emendari: mirabantur valde, quod talis ars ignotissima alibi detur; sed comprehenderunt, quod in hac Tellure, ubi corporea et terrestria tantum amantur, Divina e coelo non aliter possint recipi; et quod illis discriminosum foret loqui cum angelis.*

10,385. *Continuatio de Tertia hac Tellure in Coelo astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM SECUNDUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,386. Baptismus institutus est, in signum quod homo sit ab Ecclesia, et in memoriale quod regenerandus sit: Lavatio enim Baptismi non aliud est quam Lavatio spiritualis, quae est Regeneratio.

10,387. Omnis regeneratio fit a Domino per vera fidei, et per vitam secundum illa; ideo Baptismus testatur quod homo sit ab Ecclesia, et quod regenerari possit, nam in Ecclesia agnoscitur Dominus qui regenerat, et ibi est Verbum, ubi vera fidei, per quae regeneratio.

10,388. Hoc docet Dominus apud Johannem, „*Nisi quis generatus fuerit ex aqua et spiritu, non potest ingredi in Regnum Dei*," III: 5; aqua in spirituali sensu est verum fidei ex Verbo; spiritus est vita secundum illud; et generari ex illis est regenerari.

10,389. Quia omnis qui regeneratur, etiam subit tentationes, quae sunt pugnae spirituales contra mala et falsa, ideo per aquas Baptismi etiam illae significantur.

10,390. Quia Baptismus est in signum et in memoriale illorum, ideo homo baptizari potest infans, et si non tunc, potest adultus.

10,391. Sciant itaque qui baptizati sunt, quod ipse Baptismus non det fidem, nec salutem, sed quod testetur quod recipiant fidem, et quod salventur, si regenerantur.

10,392. Inde constare potest, quid intelligitur per Domini verba apud Marcum, „*Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvabitur; qui vero non crediderit, condemnabitur,*" XVI: 16; qui crediderit, est qui agnoscit Dominum, ac recipit Divina vera ab Ipso per Verbum; qui baptizatus fuerit, est qui per illa a Domino regeneratur.

CAPUT XXXII.

1. Et videbat populus quod tardaret Moscheh descendere de monte; et congregatus est populus ad Aharonem, et dicebant ad illum, surge, fac nobis deos, qui eant ante nos, quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit illi.

2. Et dixit ad illos Aharon, avellite inaures auri quae in auribus mulierum vestrarum, filiorum vestrorum, et filiarum vestrarum, et adferte ad me.

3. Et avulserunt omnis populus inaures auri, quae in auribus eorum, et attulerunt ad Aharonem.

4. Et accepit e manu eorum, et formavit illud caelo, et fecit illud vitulum fusilis; et dixerunt, hi dii tui Israël, qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti.

5. Et videbat Aharon, et aedificabat altare coram eo, et proclamabat Aharon, et dicebat, festum Jehovae cras.

6. Et surgebant mane postridie, et offerebant holocausta, et adducebant pacifica; et sedebat populus ad edendum et bibendum, et surgebant ad ludendum.

7. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, vade descende, quia corrupit se populus tuus, quem ascendere fecisti e terra Aegypti.

8. Recesserunt subito a via, quam praecepi illis, fecerunt sibi vitulum fusilis, et adoraverunt illum, et sacrificarunt illi, et dixerunt, hi dii tui Israël, qui ascendere te fecerunt e terra Aegypti.

9. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, vidi populum hunc, et ecce populus durus cervice ille.

10. Et tu, sine Mihi, et exardescat ira mea in illos, et consumam illos, et faciam temet in gentem magnam.

11. Et deprecatus est Moscheh facies JEHOVAE DEI sui, et dixit, quare JEHOVAH exardescat ira tua in populum tuum, quem eduxisti e terra Aegypti, virtute magna et manu forti.

12. Quare dicent Aegyptii dicendo, in malum eduxit illos ad occidendum illos in montibus, et ad consumendum illos a super faciebus terrae, revertere ab excandescentia irae tuae, et poeniteat Te super malum populo tuo.

13. Recordare Abrahami, Jischaki, et Israëlis, servorum tuorum, quibus jurasti in Te, et loquutus es ad illos, multiplicabo semen vestrum sicut stellas coelorum; et omnem terram hanc, quam dixi, dabo semini vestro, et haereditabunt in saeculum.

14. Et poenitebat Jehovam super malo, quod dixit facere populo suo.

15. Et respexit, et descendit Moscheh de monte, et duae Tabulae Testimonii in manu ejus, tabulae scriptae a duobus transitibus, exhinc et exhinc illae scriptae.

16. Et Tabulae opus DEI illae, et scriptura scriptura DEI illa, excisa super Tabulis.

17. Et audivit Joschua vocem populi in vociferatione ejus, et dixit ad Moschen, vox belli in castris.

18. Et dixit, non vox clamoris victoria, et non vox clamoris res perdita, vocem clamoris miserabilis ego audio.

19. Et factum, quemadmodum appropinquavit ad castra, et vidit vitulum, et choreas, et exardescebat ira Moscheh, et projecit e manu sua tabulas, et fregit illas sub monte.

20. Et sumsit vitulum, quem fecerunt, et combussit igne, et commoluit usque in pollinem, et sparsit super facies aquarum, et bibere fecit filios Israëlis.

21. Et dixit Moscheh ad Aharonem, quid fecit tibi populus hic, quod adduxeris super illum peccatum tam magnum.

22. Et dixit Aharon, ne exardescat ira, Domine mi; tu nosti populum quod in malo ille.

23. Et dixerunt mihi, fac nobis deos, qui eant ante nos, quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit ei.

24. Et dixi illis; cui aurum, avellite, et dederunt mihi, et projeci illud in ignem, et exivit vitulus hic.

25. Et vidit Moscheh populum, quod dissolutus ille, quia dissolutum fecit illum Aharon ad annihilationem insurgentibus illorum.

26. Et stetit Moscheh in porta castrorum, et dixit, quis JEHOVAE, ad me; et congregati sunt ad illum omnes filii Levi.

27. Et dixit illis, ita dicit JEHOVAH DEUS Israëlis, ponite quisque gladium suum super femur suum, transite et redite a porta ad portam in castris, et occidite vir fratrem suum, et vir socium suum, et vir propinquum suum.

28. Et fecerunt filii Levi secundum verbum Moschis: et cecidit ex populo in die illo ad tria millia virorum.

29. Et dixit Moscheh, implete manum vestram hodie JEHOVAE, quia vir in filium suum, et in fratrem suum, et ad dandum super vos hodie benedictionem.

30. Et factum postridie, et dixit Moscheh ad populum, vos peccavistis peccatum magnum; et nunc ascendam ad JEHOVAM, forte expiaturus sum pro peccato vestro.

31. Et reversus Moscheh ad JEHOVAM, et dixit, obsecro, peccavit populus hic peccatum magnum, et fecerunt sibi deos auri.

32. Et nunc si remittis peccatum eorum; et si non, dele me, quaeso, e libro tuo quem scripsisti.

33. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, illum, qui peccavit Mihi, delebo eum e libro meo.

34. Et nunc vade, duc populum ad quod dixi tibi, ecce Angelus meus ibit coram te, et in die visitationis meae et visitabo super illos peccatum eorum.

35. Et percussit JEHOVAH populum super quod fecerunt Vitulum, quem fecit Aharon.

CONTENTA.

10,393. Describitur in sensu interno in hoc Capite, quod apud populum Israëliticum non posset institui Ecclesia, quoniam prorsus in externis erant absque ullo interno: et quod, ne prophanarent sancta Coeli et Ecclesiae, interiora apud illos pla-

ne occluderentur: quod populus ille prorsus in externis esset absque ullo interno, significatur per vitulum aureum, quem pro Jehovah adorabant: et quod interiora apud illos plane occluderentur, ne prophanarent sancta Coeli et Ecclesiae, significatur per quod tabulae legis a Moscheh fractae sint; et per quod Moscheh commoluerit vitulum aureum, ac pulverem sparserit [1] in aquas, ac dederit illis ad bibendum; tum quoque per quod a filiis Levi in castris occisi fuerint ad tria millia virorum.

10,394. Porro describitur in sensu interno, quod tametsi Ecclesia apud illos non posset institui, usque essent apud illos Repraesentativa quae ultima Ecclesiae, ob finem ut conscriberetur Verbum, quod in ultima illa desineret; haec significantur per quod Jehovah exoratus esset a Moscheh.

SENSUS INTERNUS.

10,395. Vers: 1 ad 6. *Et videbat populus quod tardaret Moscheh descendere de monte; et congregatus est populus ad Aharonem, et dicebant ad illum, surge, fac nobis deos, qui eant ante nos, quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus, quid sit illi. Et dixit ad illos Aharon, avellite inaures auri, quae in auribus mulierum vestrarum, filiorum vestrorum, et filiarum vestrarum, et adferte ad me. Et avulserunt omnis populus inaures auri, quae in auribus eorum, et attulerunt ad Aharonem. Et accepit e manu eorum, et formavit illud caelo, et fecit illud vitulum fusilis; et dixerunt, hi dii tui Israël, qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti. Et videbat Aharon, et aedificabat altare coram eo, et proclamabat Aharon, et dicebat, festum Jehovae cras. Et surgebant mane postridie, et offerebant holocausta, et adducebant pacifica; et sedebat populus ad edendum et bibendum; et surgebant ad ludendum.* Et videbat populus quod tardaret Moscheh descendere de monte, significat gentem Israëliticam cum non in Verbo apperciperet aliquid e coelo: et congregatus est populus ad Aharonem, significat quod se contulerit ad externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus, separata ab in-

terno: et dicebant ad illum, significat exhortationem: surge, fac nobis deos qui eant ante nos, significat falsa doctrinae ac cultus, ita idololatrica: quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit illi, significat quod prorsus ignotum sit, quid Divinum Verum in Verbo aliud, quod elevat hominem ab externo in internum: et dixit ad illos Aharon, significat externum Verbi, Ecclesiae et Cultus, absque interno: avellite inaures auri ex auribus mulierum vestrarum, filiorum vestrorum, et filiarum vestrarum, significat extractionem talium ex sensu literae Verbi, quae favent amoribus externis ac principiis inde: et adferte mihi, significat collationem in unum: et avulserunt omnis populus inaures auri, quae in auribus illorum, et attulerunt ad Aharonem, significat effectum: et accepit e manu eorum, significat faventia proprio eorum: et formavit illud caelo, significat ex propria intelligentia: et fecit illud vitulum fusilis, significat secundum jucundum amorum illius gentis: et dixerunt, hi dii tui, Israël, significat quod colendum supra omnia: qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti, significat quae duxerunt: et videbat Aharon, significat approbationem: et aedificabat altare coram eo, significat cultum: et proclamabat Aharon, et dicebat, festum Jehovae cras, significat quod hoc sit ipsum Ecclesiae quod celebrandum, ac ipsum Divinum quod adorandum perpetuo: et surgebant mane postridie, significat excitationem ab amoribus suis: et offerebant holocausta, et adducebant pacifica, significat cultum suorum amorum, ita jucundorum eorum, et inde falsorum: et sedebat populus ad edendum et bibendum, significat appropriationem eorum: et surgebant ad ludendum, significat festivitatem interiorum suorum inde, et consensum.

10,396. Et videbat populus quod tardaret Moscheh descendere de monte, quod significet gentem Israëliticam cum non in Verbo apperciperet aliquid e coelo, constat ex significatione videre, cum de intellectu Verbi, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 3863. 4567. 4723. 5400; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372; ex significatione tardare descendere, cum de apperceptione Divini Veri ex Verbo, quod sit non influere, nam Divinum Verum quod influit apud hominem, dicitur descendere de

coelo: et ex significatione Montis Sinai, quod sit coelum quoad Divinum Verum, de qua n: 9420: per populum hic intelligitur gens Israëlitica in proprio sensu, quoniam in hoc Capite de illa agitur, qualis erat quoad apperceptionem Divini Veri ex Verbo, et quoad apperceptionem interiorum quae repraesentabantur in illis quae a Jehovah per Moschen filiis Israëlis e monte Sinai mandata sunt, de quibus in Capitibus quae praecedunt a XXV ad XXXI, inclusive: ex his constat, quod per videbat populus quod tardaret Moscheh descendere de monte, significetur gens Israëlitica cum non in Verbo apperciperet aliquid e coelo; ita nec aliquid quod repraesentabatur in illis quae e monte Sinai mandata sunt, quae sunt interiora. Cum his ita se habet; actum est in Capitibus quae praecedunt de statutis, judiciis, et legibus, quae a Jehovah mandata sunt filiis Israëlis, apud quos Ecclesia instituenda erat; omnia et singula illa erant externa quae repraesentabant interna, ut in explicationibus super illis Capitibus ostensum est: ast gens Israëlitica talis erat, ut prorsus non aliquid scire vellet de internis quae repraesentabantur, sed solum de externis quae repraesentabant: causa, quod tales essent, erat quia prorsus in corporeis et terrestribus amoribus erant; et apud illos, qui in illis amoribus sunt, interiora, quae alioquin paterent in coelum, occlusa sunt; apud hominem enim est internum et externum, internum ejus est pro coelo, et externum pro mundo; cum externum regnat, tunc mundana, corporea, et terrestria regnant, cum autem internum tunc coelestia; sed homo ita creatus est, ut externum subordinatum sit interno, ita mundus apud illum coelo, nam, ut dictum est, externum est pro mundo, et internum pro coelo; cum itaque regnat externum, clauditur internum, ex causa, quia homo tunc vertit se a coelo et a Domino ad mundum et ad semet, et cor ejus ibi est quo se vertit, proinde ejus amor, et cum amore omne vitae ejus, nam vita hominis est ejus amor. Haec dicta sunt, ut sciatur quomodo se habet cum illis qui in amoribus corporeis et terrestribus sunt, quod nempe interiora apud illos occlusa sint; et illi apud quos interiora occlusa sunt, non agnoscunt aliquod internum, solum illa quae oculis vident et manibus tangunt dicunt esse, et reliqua quae non oculis vident et manibus tangunt, dicunt non esse; inde quoque illis non aliqua fides est, quod coelum sit, quod vita

post mortem, et quod interiora, quae Ecclesia docet, sint aliquid. Talis fuit gens Israëlitica: quod talis esset, describitur in hoc Capite. Qui non scit, quod interiora faciant Ecclesiam apud hominem, et non exteriora absque illis, non aliter scire potest, quam quod gens illa prae reliquis gentibus electa fuerit, et quoque a Jehovah amata; sed res se prorsus aliter habet, recepta fuit quia institit, sed non ut aliqua Ecclesia apud illam esset, verum modo repraesentativum Ecclesiae, ob finem ut Verbum posset conscribi, quod in talia ultimo desineret: quod populus ille in Verbo dicatur populus Jehovae, gens electa et amata, est quia per Jehudam ibi intelligitur Ecclesia coelestis, per Israëlem *Ecclesia* spiritualis, et per omnes filios Jacobi aliquid Ecclesiae; etiam per Abrahamum, Jischakum et Jacobum Ipse Dominus, ut quoque per Moschen, Aharonem, Davidem. Sed quia de gente illa in toto hoc Capite agitur, quod apud illam non Ecclesia, sed modo repraesentativum Ecclesiae potuerit institui; ideo, antequam ulterius progredi licet, videantur quae de illa gente prius dicta et ostensa sunt; quod nempe apud illam non Ecclesia fuerit, sed modo repraesentativum Ecclesiae, n: 4281. 4288. 4311. 4500. 4899. 4912. 6304. 7048. 9320: ita quod non electi fuerint, sed recepti quia institerunt, n: 4290. 4293. 7051. 7439. Quod prorsus in externis absque ullo interno fuerint, n: 4293. 4311. 4459 fin: 4834. 4844. 4847. 4865. 4868. 4874. 4903. 4913. 4320. 9373. 9380. 9381. Quod cultus eorum modo externus fuerit, n: 3147. 3479. 8871. Quod nec scire voluerint interna Cultus et Verbi, n: 3479. 4429. 4433. 4680; quod ideo nec datum sit illis ea scire, n: 301. 302. 304. 2520. 3769: si scivissent, quod prophanavissent, n: 3398. 3489. 4289. Quod usque per externa cultus apud illos, quae erant repraesentativa interiorum, communicatio fuerit cum coelo, et quomodo, n: 4311. 4444. 6304. 8588. 8788. 8806. Quod, cum in cultu erant, interiora eorum, quae foeda, clausa fuerint, n: 3480. 9962. Quod id apud illam gentem fieri potuerit, et quod ideo conservati, etiam ad hunc diem, n: 3479. 4281. 6588. 9377. Quod Jehovam solum quoad Nomen coluerint, n: 3732 fin: 4299. 6877. Quod corde idololatrae fuerint, n: 4208. 4281. 4820. 5998. 6877. 7401. 8301. 8882. In genere, quod fuerit gens

pessima, n: 4314. 4316. 4317. 4444. 4503. 4750. 4751. 4815. 4820. 4832. 5057. 7248. 8819. 9320.

10,397. Et congregatus est populus ad Aharonem, quod significet quod se contulerit ad externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus, separata ab interno, constat ex significatione congregari, quod sit se conferre; et ex repraesentatione Aharonis, quod hic sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus separatum ab interno; quod hoc per Aharonem hic repraesentetur, est quia erat Caput illius gentis absente Mosche, et per Moschen, qui aberat, repraesentatur Verbum, ex quo Ecclesia et Cultus, tam in sensu interno quam externo, videatur in locis citatis n: 9372; quod tale per Aharonem repraesentetur, patet etiam ab omnibus et singulis, quae de Aharone in sequentibus memorantur, quod nempe ille fuerit qui fecit vitulum, et proclamavit festum, et dissolutum fecit populum; quae omnia coincidunt cum Externo Verbi, Ecclesiae, et Cultus separato ab Interno. Qui separat internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus ab externo, ille separat sanctum Divinum ab illo; internum enim eorum est spiritus eorum, externum autem est corpus illius spiritus; et corpus absque spiritu est mortuum; colere itaque mortuum est colere idolum, hic colere vitulum aureum, et proclamare ei festum, et sic dissolutum facere populum: ex his constare potest, quid per Aharonem in hoc Capite significatur. Quid internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, et quid externum eorum, in antecedentibus ostensum est.

10,398. Et dicebant ad illum, quod significet exhortationem, constat ex significatione dicere, cum de religioso, ad quod inclinabat populus, quod sit exhortatio: quod dicere etiam sit exhortatio, videatur n: 5012. 7090. [2] 8178. 7215: religiosum, ad quod inclinabat populus, erat colere externum absque interno.

10,399. Surge, fac deos qui eant ante nos, quod significet falsa doctrinae ac cultus, ita idololatrica, constat ex significatione deorum, quod sint vera, de qua n: 4295. 4402. 7010. 7268. 7873. 8301; ac in opposito sensu falsa, n: 4402 fin: 4544. 7873; inde facere deos est falsa doctrinae, seu doctrinam ex falsis; et ex significatione ire ante nos, quod sit quae sequantur, ita secundum quae cultum instituant: quod facere

deos qui eant ante nos, sint idololatrica, patet; etiam idololatricum est colere externa absque internis, videatur n: 4825. 9424. [3] De hoc genere idololatriae hic paucis dicetur; externa Ecclesiae apud gentem Israëliticam instituendae, erant omnia illa quae à Domino Moschi mandata sunt in Monte Sinai, quae erant Tentorium Conventus cum Arca ibi, Propitiatorium super illa, Mensa super qua panes facierum, Candelabrum, Altare suffitus, tum Altare holocausti, Vestes Aharonis et filiorum ejus, imprimis Ephodum super quo Pectorale; praeterea etiam Oleum unctionis, Suffimentum, Sanguis holocausti et sacrificii, Vinum pro libamine, Ignis super altari, praeter plura alia; gens Israëlitica et Judaica colebat illa omnia ut sancta, absque sancto quod repraesentabant, et prorsus nihil cogitabant de Domino, de Coelo, de amore, de fide, de regeneratione, ita de illis quae significabantur; cum talis illis cultus erat, tunc cultus lignorum, panum, vini, sanguinis, olei, ignis, vestium erat, non autem Domini in illis; quod ille cultus respective ad illos, non sit cultus Divinus, sed idololatricus, patet.

10,400. Quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit illi, quod significet quod prorsus ignotum sit quid Divinum Verum in Verbo aliud, quod elevat hominem ab externo in internum, et facit Ecclesiam, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, ita Divinum Verum, de qua in locis citatis n: 9372; inde dubitativum et negativum quod Divinum Verum aliud sit, quam quod in sensu literae exstat, significatur per hic Moscheh ille vir, non scimus quid sit illi; quod dicatur hic vir, est quia per virum in Verbo significatur verum, videatur n: 3134. 3309. 3459. 7716. 9007; et ex significatione ascendere facere filios Israëlis e terra Aegypti, quod sit elevatio e naturali seu externo homine ad internum seu spiritualem, ut fiat Ecclesia: nam per terram Aegypti significatur naturale seu externum Ecclesiae, per ascendere facere elevatio, et per filios Israëlis Ecclesia: quod terra Aegypti sit naturale seu externum ecclesiae, videatur in locis citatis n: 9391; quod ascendere facere sit elevare ab externo ad internum, n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. [4] 6007, ita a naturali homine ad spiritualem; et quod filii Israëlis sint Ecclesia, in locis citatis n: 9340; ex his patet, quod per hic Mo-

scheb ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit illi, significetur quod prorsus ignotum sit, quid Divinum Verum in Verbo aliud, quod elevat hominem ab externo ad internum, et facit Ecclesiam, quam quod in sensu literae exstat: ita quoque cogitant et loquuntur omnes illi qui in externis absque internis sunt; ac omnes illi in externis absque internis sunt, qui in amoribus sui et mundi sunt; nam apud illos clausus est internus homo, et solum externus apertus; et quod externus homo, cum legit Verbum, absque interno videt, in caligine videat, nam lumen naturale absque luce e coelo, est in spiritualibus mera caligo; et lux e coelo intrat per internum hominem in externum, et hunc illuminat: inde est, quod tot haereses exstiterint, et quod Verbum a quibusdam dicatur Liber haeresium, quodque nesciatur prorsus, quod aliquid internum in Verbo sit; et qui cogitant, quod tamen sit, quod usque nesciant ubinam id: quod tales sint, qui per draconem, qui cauda sua traxit e coelo tertiam partem stellarum, et projecit in terram, in Apocalypsi Cap: XII, intelligantur, alibi, ex Divina Domini misericordia, ostendetur: observent, qui velint, num aliquis hodie aliter sciat, quam quod Ipsum Divinum Verbi sit sensus literae ejus; sed cogitent etiam, num aliquis possit scire Divina Vera Verbi in illo sensu, quam per doctrinam inde; et si non doctrina ei pro lucerna sit, quod auferatur in errores, quocunque obscurum intellectus ejus, ac jucundum voluntatis ejus ducit et trahit eum: doctrina, quae pro lucerna erit, est quam docet sensus internus, ita est ipse sensus internus, qui quodammodo patet cuique, tametsi nesciat quid sensus internus, qui in externo est ab interno, hoc est, cui internus homo est apertus; nam coelum, quod in sensu Verbi interno est, apud hominem illum, cum legit Verbum, influit, illum illustrat, ac ei dat perceptionem, et sic illum docet: imo si credere velitis, internus homo apud hominem ex se in sensu Verbi interno est, quoniam est coelum in minima effigie, et inde cum angelis in coelo quando apertus, quare etiam cum illis in simili perceptione est; quod quoque constare potest ex eo, quod ideae intellectuales interiores hominis, non sint quales ideae naturales ejus sunt, quibus usque correspondent; sed quales sunt, nescit homo quamdiu vivit in corpore, at in eas sponte venit cum in al-

teram vitam, quia insitae sunt, et per illas illico est in consortio cum angelis; inde patet, quod homo, cui internum apertum est, in Verbi sensu interno sit, tametsi id nescit; inde illustratio ei, cum legit Verbum, sed secundum lucem, quam habere potest mediis cognitionibus, quae apud illum: at quinam illi sunt, videatur n: 9025. 9382. 9409. 9410. 9424. 9430. 10,105. 10,324.

10,401. Et dixit ad illos Aharon, quod significet externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, absque interno, constat ex repraesentatione Aharonis hic, quod sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, absque interno, de qua supra n: 10,397. Quod apud Gentem Israëliticam et Judaicam non fuerit Ecclesia, sed solum repraesentativum Ecclesiae, ita externum absque interno, constat manifeste ab Aharone, qui tametsi talis, usque factus est Sacerdos Maximus, cui sanctissima Ecclesiae commissa erant, et qui inde sanctus prae reliquis habitus fuit; de illo enim dicitur, quod fecerit vitulum aureum, aedificaverit pro eo altare, proclamaverit festum Jehovae pro eo, quod adduxerit super populum id peccatum, quodque illum dissolutum fecerit, Vers: 2. 4. 5. 21. 25. 35: et alibi, „Quod Jehovah contra Aharonem ira motus sit valde, ad perdendum eum, et quod Moscheh oraverit pro illo," Deut: IX: 20; quae involvunt, quod Aharon similis populo fuerit, qui corde idololatricus, n: 4208. 4281. 4820. 5998. 6877. 7401. 8301. 8882: sed quia Externum Ecclesiae solum apud illam gentem erat absque Interno, et per id usque communicatio cum coelo fuit, ideo perinde fuit, qualis homo ibi esset, modo, cum in externis erat, ageret secundum statuta, et illa coleret; quod repraesentativa non spectaverint personam, sed rem quae repraesentabatur, videatur n: 665. 1097 fin: 3670. 4208. 4281. 4288. 4444. 8588.

10,402. Avellite inaures auri ex auribus mulierum vestrarum, filiorum vestrorum, et filiarum vestrarum, quod significet extractionem talium ex sensu literae Verbi, quae favent amoribus externis, ac principiis inde, constat ex significatione avellere, quod sit extrahere, hic ex sensu literae Verbi, quoniam de illo agitur; ex significatione inaurium auri quae in auribus, quod sint insignia repraesentativa obedientiae et apper-

ceptionis jucundorum quae amorum externorum, per aures enim significatur obedientia et apperceptio, per aurum bonum amoris, hic jucundum amorum externorum, inde inaures auri sunt insignia repraesentativa illorum; quod per aures significetur obedientia et apperceptio, videatur n: 2542. 4652 ad 4660. 8990. 9397. 10,061; quod per aurum bonum amoris, n: 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9510. 9874. 9881, inde cum praedicatur de amoribus externis, qui sunt amores sui et mundi, per aurum significatur jucundum illorum, ita malum, n: 8932; et quod inde inaures sint insignia repraesentativa obedientiae et apperceptionis, n: 4551: ex significatione mulierum, quod sint bona Ecclesiae, de qua n: 3160. 4823. 6014. 7022. 8337, [5] inde in opposito sensu mala ejus, n: 409; ex significatione filiorum, quod sint vera, et in opposito sensu falsa, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704. 4257. 6583. 6584. 9807: et ex significatione filiarum, quod sint affectiones veri et boni, et inde in opposito sensu affectiones falsi et mali, de qua n: 2362. 3963. 6729; inde patet, quod per avellite inaures auri ex auribus mulierum vestrarum, filiorum vestrorum et filiarum vestrarum, significetur extractio ex sensu literae Verbi talium quae appercipiuntur obedire seu favere jucundis amorum externorum, ac principiis inde. Quod inaures sint insignia obedientiae et apperceptionis, constat apud Hoscheam, „Contendite cum matre vestra, quoniam illa non uxor „mea, ut removeat scortationes suas a faciebus suis, ne forte „exuam eam nudam, et ponam eam sicut desertum, et filio- „rum ejus non miserear; quia dixit, ibo post amasios meos, „dantes panem meum, et aquas meas, lanam meam et linum „meum: et illa non noverat, quod Ego dedissem illi frumen- „tum, et mustum, et oleum, et argentum multiplicavissem illi; „aurumque fecerunt baali: et devastabo vitem ejus, et ficum „ejus; ac visitabo super illam dies balium, quibus suffimenta „adoluit, ac *induit inaurem suam*, et ornatum suum; ivitque „post amasios suos, et Mei oblita est," II: 4 ad 13; suffimenta adolere, ac induere inaurem balibus, est colere deos baales, ac obedire illis: illa quae praecedunt in illo Capite etiam allata sunt, ob finem ut inde sciatur qualis est sensus Verbi externus absque interno, et qualis est simul cum interno; ita qualiter

percipiunt Verbum illi qui in externis sunt absque interno, et qualiter qui in externis sunt ex interno; qui in externis sunt separatis ab interno, non aliter capere possunt illa quam secundum literam, quae est quod contenderent cum matre filiorum Israëlis, quod non amplius amaretur a Jehovah sicut uxor; et si non removeat scortationes a se, quod exueretur nuda, et poneretur sicut desertum; et ne Jehovah misereretur filiorum ejus, quia dixit, quod iret post amasios suos, qui dant ei panem, aquas, lanam et linum; et quod illa non nosset, quod Jehovah dederit ei frumentum, mustum, et oleum, et multiplicaverit argentum; quod fecerint aurum baali; et quod ideo devastaretur vitis ejus, ac ficus ejus, et quod super illa visitabitur, quia baalibus suffimenta adoluit, ac eis induit inaurem et ornatum, ivitque post amasios seu adulteros oblita Jehovae: hic est sensus literae, ac ita intelligitur Verbum ab illis qui in externis sunt absque interno, ita namque a Judaeis hodie, et quoque a quibusdam Christianis; sed quod ille sensus Verbi non sit, videre possunt omnes illi qui in quadam illustratione sunt; hi cum per Matrem, de qua omnia illa dicuntur, non intelligunt matrem, sed Ecclesiam, qualis erat apud gentem illam, tunc comprehendunt quod aliquid Ecclesiae significatur per singula quae de illa dicuntur, nam sunt talia quae sequuntur ordine a prima positione seu a primo subjecto; sicut per scortationes, per amasios, per filios, perque panem, aquas, lanam, linum, frumentum, mustum, oleum, argentum, aurum, perque vitem et ficum, et quoque per suffimenta et per inaurem: quid singula illa significant, non aliunde sciri potest quam ex sensu interno, in quo per matrem et uxorem significatur Ecclesia, per ponere illam nudam, et sicut desertum, significatur absque bonis amoris et veris fidei: vera fidei et bona amoris, quibus orbabitur, significantur per filios, per panem, et aquas, per lanam et linum, per frumentum, mustum, oleum, argentum, aurum, et denique per vitem et ficum; ipse cultus ex obedientia falsorum et malorum, quae loco verorum et bonorum succedent, significatur [6] per suffimenta adolere, et induere inaurem et ornatum baalibus: quod Mater sit Ecclesia, videatur n: 289. 2691. 2717. 4257. 5581: [7] quod etiam Uxor, n: 252. 253. 409. 749. 770. 7022: quod poni nuda sit deprivari bonis amoris et

veris fidei, n: 9960: quod desertum sit status absque vero et bono Ecclesiae, n: 2708. 3900. 4736. 7055: quod scortationes sint falsificationes veri, n: 2466. 2729. 4865. 8904; inde amasii sunt, qui falsificant: quod filii sint vera, et in opposito sensu falsa, n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704. 4257. 6583. 6584. 9807: quod panis et aqua sint bonum amoris et verum fidei, n: 9323: quod lana sit bonum in externo homine, n: 9470: quod linum sit verum ibi, n: 7601. 9959: quod frumentum sit bonum ex quo verum, n: 5295. 5410. 5959: quod mustum sit verum inde, n: 3580: quod oleum sit bonum coeleste, n: 9780. 10,261: quod argentum sit verum, et aurum bonum in genere, n: 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9881: quod vitis sit Ecclesia spiritualis interna, n: 1069. 6376. 9277: et quod ficus sit bonum externum illius Ecclesiae, n: 217. 4231. 5113: quod suffimenta adolere, sit cultus, n: 10,177. 10,298: et quod inauris sit insigne repraesentativum obedientiae, n: 4551, inde induere illam, est obedire. Cum haec loco illorum, seu una cum illis intelliguntur, tunc apparet quale Verbum est, cum spiritualiter percipitur, ita quale est quoad suum spiritum: in hoc sensu tenentur omnes illi a Domino qui legunt Verbum, sed non recipitur ab aliis quam apud quos interiora aperta sunt, et quia recipitur in cognitionibus, ideo secundum intellectuale eorum, quantum et qualiter hoc per cognitiones, quae apud illos, illustrari potest; praeterea in communi afficiuntur sancto inde.

10,403. Et adferte mihi, quod significet collationem in unum, constat ex significatione afferre ad Aharonem, quod sit afferre in unum talia ex sensu literae Verbi quae favent amoribus externis et principiis inde; quod id per afferre ad Aharonem inaures auri quae in auribus mulierum, filiorum, et filiarum, constat ex illis quae nunc supra n: 10,402 ostensa sunt.

10,404. Et avulserunt omnis populus inaures auri, quae in auribus illorum, et attulerunt ad Aharonem, quod significet effectum, constat absque explicatione.

10,405. Et accepit e manu eorum, quod significet faventia proprio illorum, constat ex significatione accipere e manu alicujus, quod sit accipere talia quae ejus sunt, ita quae sunt proprii, seu quae proprio favent; per manum enim significatur

potentia seu posse hominis, et inde quicquid est ejus, videatur in locis citatis n: 10,019; et n: 10,082. 10,241.

10,406. Et formavit illud caelo, quod significet ex propria intelligentia, constat ex significatione formare caelo, cum de idolo, quod sit concinnare falsum doctrinale ex propria intelligentia, quod fit per applicationem sensus literae Verbi ad favorem amorum sui et mundi; cum enim hi regnant, tunc homo non in aliqüa illustratione est e coelo, sed ex sua intelligentia desumit omnia, ac ea confirmat ex sensu literae Verbi, quem falsificat per sinistram applicationem et perversam interpretationem, ac postea favet illis quia ex se. In Verbo passim memorantur Sculptilia et Fusilia; qui Verbum modo secundum literam capiunt, putant quod solum idola per illa ibi intelligantur; verum non idola intelliguntur, sed falsa doctrinalia Ecclesiae, talia quae formantur ab ipso homine, ducente quodam amore ejus; formatio falsorum illorum, ut cohaereant, et appareant sicut forent vera, significatur [6] per Sculptile; conjunctio eorum ad favorem amorum externorum, ut mala appareant sicut bona, significatur per Fusile: quia utrumque per Vitulum aureum intelligitur, ideo hic dicitur, quod Aharon formaverit illum caelo, per quod intelligitur formatio falsorum ut appareant sicut vera, et per quod fecerit aurum vitulum fusilis, ac postea quod projecerit id in ignem et exiverit vitulus, Vers: 24, intelligitur conjunctio ad favorem amorum externorum ut mala appareant sicut bona. Ita quoque se habet cum omni doctrinali, quod fit ex homine, et non ex Domino; et tunc fit ex homine, cum ille pro fine habet suam gloriam, aut suum lucrum: at ex Domino, cum pro fine habetur bonum proximi ac bonum Regni Domini. Talia significantur per Sculptilia et Fusilia in sequentibus locis; apud Esaiam, „Immundum judicabitis *tegmen sculptilium argenti tui, et amictum fusilis auri tui,*" XXX: 22; tegmen sculptilium argenti est apparentia falsorum sicut forent vera; amictus fusilis auri est apparentia malorum sicut forent bona; tegmen enim et amictus sunt apparentiae externae, quae inducuntur, seu quibus investiuntur: argentum est verum, ideo sculptilia dicuntur argenti, et aurum bonum, videatur n: 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9874. 9881. Apud Eundem, „*Sculptile fundit artifex*, ac conflator auro obducit illud, et

catenas argenti conflat, *artificem sapientem quaerit sibi*, ad *praeparandum sculptile* quod non commovetur," XL: 19. 20; describitur hic formatio falsorum ut cohaereant, et appareant sicut forent vera; sculptile est id falsum; artifex est homo qui ex propria intelligentia id format; conflator auro obducit est cum facit ut appareat sicut bonum; catenas argenti conflat est per cohaerentiam; quod non commovetur, est quod non infirmari ac destrui potest propterea. Apud Eundem, „*Formatores sculptilis* vanitas, et desideratissima eorum non prosunt: quis *formavit deum*, et *fusile fudit*, ut non prosit: omnes socii ejus pudefient, et fabri ipsi; fabricat ferrum forcipe, et operatur carbone, et malleis acutis format illud, sic operatur per brachium roboris sui, fabricat lignum, extendit filum, et describit illud amussi, facit illud in angulos suos, et circulo definit illud, et facit in formam viri, juxta pulchritudinem hominis, ad habitandum in domo," XLIV: 9 ad 14; describitur etiam hic quomodo falsa doctrinalia formantur, ut cohaereant, et appareant sicut vera et sicut bona; per singula ibi describitur quomodo id fit, cum ex propria intelligentia, ducente voluptate, cupiditate et amore: quod ita sit, videre possunt illi, qui sciunt quod omnia in Verbo sensum internum habent, per quem spiritualiter intelliguntur; ad quid alioquin talis descriptio formationis sculptilis: ut appareat sicut verum et sicut bonum, significatur per quod faciat in forma viri juxta pulchritudinem hominis; vir enim in sensu interno est verum, et homo bonum illius veri. Apud Jeremiam, „Stultus factus est omnis homo a scientia, pudore affectus est *omnis conflator a sculptili*, quia mendacium *fusile ejus*, neque spiritus in eis," X: 14. Cap: LI: 17; quod hic sculptile sit quod ex propria intelligentia, et fusile quod secundum amorem, patet manifeste; nam dicitur, stultus factus est homo a scientia, ac pudore affectus est omnis conflator a sculptili, ac quod sculptile mendacium sit; scientia ibi est propria intelligentia, et mendacium est falsum mali; quia non Divinum in illis, dicitur neque spiritus in illis. Apud Eundem, „Gladie contra equos ejus, et contra currus ejus, contra thesauros ejus, ut diripiantur; siccitas super aquas ejus ut exarescant, *quia terra sculptilium illa*," L: 37. 38, quod terra sculptilium sit Ecclesia ubi falsa regnant, constat etiam manife-

ste ex singulis ibi in sensu spirituali intellectis, sine quo sensu quid foret quod gladius esset contra equos, contra currus, contra thesauros, et siccitas super aquas, nisi verba sonantia absque aliquo spiritu in illis; at ex singulis in sensu interno intellectis patet, quod describatur ibi destructio Ecclesiae quoad vera, et sic quod falsa ibi regnatura sint, quae sunt terra sculptilium; gladius enim est falsum pugnans ac destruens vera; equi sunt intellectuale quod illustratur; currus sunt doctrinalia; thesauri sunt cognitiones veri et boni; aquae super quas siccitas, sunt vera quod non amplius sint; et terra est Ecclesia; quod gladius sit verum pugnans contra falsum, ac in opposito sensu falsum pugnans contra vera, ac destruens illa, videatur n: 2799. 6353. 7102. 8294: quod equi sint intellectuale quod illustratur, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 6534: quod currus sint doctrinalia, n: 5321. 8146. 8148. 8215: quod thesauri sint cognitiones veri et boni, n: 10,227: quod aquae sint vera, n: 2702. 3058. 3424. 4976. 5668. 8137. 8138. 8568. 9323. 10,238: et quod terra sit Ecclesia, in locis citatis n: 9325; inde patet quid siccitas super aquas ut exarescant, et quid terra sculptilium. Apud Habakuk, „Quid *prodest Sculptile*, quia sculpsit illud fabricator, et *fusile* et doctor mendacii; quia fabricator figmenti sui confidit super hoc," II: 18; ex his etiam patet, quod per sculptile et fusile non intelligantur sculptile et fusile, sed falsum quod fingitur, ac malum cui falsum patrocinatur; dicitur enim fabricator figmenti sui, et doctor mendacii. Similia per Sculptile et Fusile significantur in his sequentibus; apud Esaiam, „Cecidit Babel, et omnia *sculptilia deorum ejus* projecit in terram," XXI: 9: apud Eundem, „Pudefient pudore omnes *confidentes sculptili*, dicentes *fusili*, vos dii nostri," XLII: 17: apud Eundem, „Indicavi tibi, et audire feci te, ne diceres, *idolum meum* fecit hoc; *sculptile meum* et *fusile meum* praecepit ea," XLVIII: 5: apud Hoscheam, „Vocaverunt seipsos, et iverunt e faciebus suis, balibus sacrificarunt, et *sculptilibus suffierunt*," XI: 2: apud Micham, „*Omnia sculptilia Samariae* contundentur, et omnes mercedes meretriciae ejus comburentur igne; et *omnia idola ejus* ponam vastitatem," I: 7. Quoniam falsa et mala doctrinae, quae per sculptilia et fusilia significantur, a propria hominis intelligentia fa-

bricantur ducente amore ejus, ideo etiam in Verbo vocantur opus manuum hominis, opus manuum artificis, et opus manuum fabri, ut in his locis; apud Hoscheam, „Addunt peccare, *faciunt sibi fusile* ex argento suo, *in intelligentia sua idola, opus artificum* totum," XIII: 2. Apud Moschen, „Maledictus vir, *qui fecerit sculptile aut fusile,* abominationem Jehovae, *opus manuum artificis,*" Deut: XXVII: 15. Apud Davidem, „*Idola eorum,* argentum et aurum, *opus manuum hominis,*" Psalm: CXV: 4. Psalm: CXXXV: 15. Apud Jeremiam, „Suffiverunt diis aliis, et incurvaverunt se *operibus manuum suarum,*" I: 16. Apud Eundem, „Lignum de sylva excidit, *opus manuum fabri per securim;* argento et auro exornant illud, clavis et malleis firmant illa," X: 3. 4; opus manuum est quod ex proprio hominis, ita quod ex proprio ejus intellectu, et ex propria ejus voluntate, et illa sunt ex proprio utriusque quae sunt amoris sui, inde origo omnium falsorum in Ecclesia. Quia ex proprio hominis omnia falsa sunt, et per opus manuum significatur id quod inde est, ideo vetitum fuit movere ferrum, securim aut caelum super lapides, ex quibus Altare, et quoque Templum, ut patet apud Moschen, „Si Altare lapidum facias Mihi, *non aedificabis illos caesos,* quia *si caelum tuum moveris super illo,* et prophanabis illud," Exod: XX: 22: tum alibi, „Si aedificaveris Jehovae Altare lapidum, *non movebis super eos ferrum,*" Deut: XXVII: 5. Et in Libro 1 Regum, „Aedificata est domus lapide integro, prout allatus, *nam malleus et securis, ulla instrumenta ferri,* non audita sunt in domo, cum aedificabatur," VI: 7. Haec allata sunt, ut sciatur, quid intelligitur per quod Aharon formaverit aurum caelo, et fecerit illud vitulum fusilis.

10,407. Et fecit illud vitulum fusilis, quod significet secundum jucundum amorum illius gentis, constat ex significatione vituli, quod sit bonum externum seu naturale, de qua sequitur; et ex significatione fusilis, quod sit cultus factus ad favorem amorum externorum, de qua mox supra n: 10,406; et quia de gente Israëlitica in hoc Capite agitur, et illa erat in externis absque interno, ita in amoribus externis, ideo dicitur secundum jucundum amorum illius gentis: per vitulum enim, ut idolum, significatur id jucundum. Antiqui, qui in cultu reprae-

sentativo erant, sciebant quid per varia genera animalium significabatur, nam quodlibet animal significationem suam habet, secundum quam etiam apparent in coelo, consequenter secundum quam nominantur in Verbo, et quoque secundum quam adhibita fuerunt in holocaustis et sacrificiis; per vitulum significatur bonum innocentiae et charitatis in externo seu naturali homine, videatur n: 9391. 9990. 10,132; at cum non bonum innocentiae et charitatis est, ut apud illos qui in externis sunt absque interno, tunc per vitulum significatur jucundum naturale et sensuale, quod jucundum est jucundum voluptatum, cupiditatum, et amorum sui et mundi; hoc jucundum est in quo illi qui in externis absque interno sunt, et quod colunt, nam homo quod amat super omnia, hoc colit; quidem dicunt, quod colant Deum universi, sed hoc dicunt ore et non corde: qui tales sunt, intelliguntur per illos qui colunt vitulum fusilis: Aegyptii prae aliis fuerunt tales, qui quia in scientia correspondentiarum et repraesentationum erant prae aliis gentibus, ideo sibi varia idola fecerunt, ut patet ex idolis Aegyptiacis quae adhuc exstant; sed primarium illis idolum fuit vitulus, per quem significare volebant bonum externum eorum in cultu; sed cum scientia correspondentiarum et repraesentationum, in qua erant prae aliis, apud illos versa fuit in magiam, tunc vitulus induebat significationem contrariam, quae est jucundi amorum externorum; et cum vitulus in templis ponebatur, et pro deo colebatur, significabat tale jucundum in cultu: gens Israëlitica quia ex Aegypto secum ferebat idololatricum illud, ideo applicate ad illam gentem per vitulum, cum pro deo ab illis colebatur, significatur jucundum amorum illius gentis in cultu: quales ejus amores fuerunt, constare potest ex illis quae ostensa sunt in locis citatis supra n: 10,396: fuerunt enim tunc sicut hodie, in amore sui et in amore mundi prae omnibus aliis; quod hodie sint in amore maxime terrestri, notum est, amant enim argentum et aurum non propter aliquem usum, sed propter ipsum argentum et aurum, qui amor est omnium maxime terrestris, nam est sordida avaritia; amor sui non exstat apud illos, ut appareat, sed latet intus in corde eorum, ut solet apud omnes sordide avaros; quod nullus amor proximi apud illos sit etiam notum est, et quantum nullus amor proximi est apud aliquem, tantum est

ei amor sui. Ex his nunc constare potest, quid per vitulum fusilis ab Aharone pro gente illa factum significatur: simile per illum significatur in his locis; apud Jeremiam, „*Vitula pulcherrima Aegyptus*, excidium e septentrione venit, ac mercenarii ejus in medio ejus *sicut vituli saginarii*,“ XLVI: 20. 21. Apud Davidem, „*Fecerunt vitulum in Chorebo*, et *incurvaverunt se fusili*, et permutarunt gloriam in effigiem *bovis* comedentis herbam,“ Psalm: CVI: 19. 20. Apud Hoscheam, „Addunt peccare, et faciunt sibi *fusile* ex argento suo, in intelligentia sua *idola*, opus artificum totum, illis dicentes, sacrificant hominem, *vitulos osculantur*,“ XIII: 2. Apud Esaiam, „Descendent unicornes cum illis, et *vituli cum robustis*, et ebria fiet terra eorum a sanguine, et pulvis eorum ab adipe pinguefiet,“ XXXIV: 7. Apud Eundem, „Urbs munita solitaria, habitaculum dimissum et derelictum, ibi *pascet vitulus*, et *ibi cubabit*, et consumet ramos ejus, et exarescet messis ejus,“ XXVII: 10. Apud Davidem, „Increpa feram arundinis, congregationem fortium, *inter vitulos populorum*, conculcans fragmenta argenti, dispersit populos,“ Psalm: LXVIII: 31. Apud Jeremiam, „Dabo viros transgressos foedus meum, qui non stabiliverunt verba foederis, quod ferierunt coram Me, *Vituli, quem conciderunt in duas*, ut transirent inter partes ejus, principes Jehudae, et principes Hierosolymae, ministros regios, et sacerdotes, et omnem populum terrae, *transeuntes inter partes vituli*; et dabo illos in manum hostium illorum, ut sit cadaver eorum in cibum avi coelorum et bestiae terrae,“ XXXIV: 18. 19. 20. Et apud Hoscheam, „Regem fecerunt et non a Me, principes fecerunt et non novi; argentum et aurum suum fecerunt *idola*, ut excidatur; *deseruit vitulus tuus*, Samaria, nam ex Israële etiam ille, faber fecit eum, et non deus ille, *quia in frusta fiet vitulus Samariae*,“ VIII: 4. 5. 6; haec omnia explicata videantur n: 9391.

10,408. Et dixerunt, hi dii tui Israël, quod significet quod colendum supra omnia, constat ex significatione deorum, quod sint quae coluntur; per deos alienos in genuino sensu significantur falsa, hic tam falsa quam mala, quoniam per sculptile, quod intelligitur per quod Aharon formaverit aurum caelo, significatur falsum, et per fusile malum illius falsi: quod dii alieni sint

falsa et [8] inde mala in cultu, videatur n: 4402, fin: 4544. 7873. 8867. 8941.

10,409. Qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti, quod significet quae duxerunt, constat ex significatione ascendere facere e terra Aegypti, cum de illis qui in externis sunt absque interno, quod sit semet ducere, per terram enim Aegypti, cum de illis, significatur servitus, et per ascendere facere significatur inde semet ducere; hic enim contrarium significatur per eadem verba, quam cum illa dicuntur de iis, qui in interno sunt et simul in externis, cum de his, per illa significatur duci a Domino, ita elevari a naturali homine ad spiritualem, seu e mundo in coelum, proinde a servitute in libertatem; at cum de illis qui in externis sunt absque internis, per illa significatur duci a semet, quod non est elevari ad coelum, sed se dejicere ad infernum, proinde a libertate in servitutem; quod servitus sit duci a semet, et libertas duci a Domino, videatur n: 2892. 9096. 9586. 9589. 9590. 9591: sed quia hi credunt, quod Divinum nihil operetur apud hominem, et quod homo semet ducat, et quoque quod hoc sit liberum, de illa re paucis hic dicetur; omnes illi in ea opinione et quoque persuasione sunt, qui se et mundum amant super omnia; nam quae super omnia amant, haec colunt sicut pro deo; tales in Christiano orbe hodie permulti sunt; at quales illi sunt, imprimis scire datum est a talibus in altera vita, nam homo post vitam in mundo, cum fit spiritus, tunc prorsus similis sibi est quoad affectiones quae sunt amoris, et quoad cogitationes et persuasiones, qualis fuerat cum vixit in corpore, dixerunt, quod confirmaverint se in ea fide ex eo, quod homo ad dignitates et ad opulentiam veniat non ex Divina aliqua ope et Providentia, sed ex propria intelligentia et prudentia, et quandoque a fortuna, et usque tunc ex causis quas vident procedere ex hominibus; dicentes quod communis experientia id testetur, quoniam mali, astuti, et impii prae bonis saepe evehuntur ad dignitates et divites fiunt; quod non fieret si Divinum regeret: sed illis dicere datum est, quod confirmatio ex talibus sit ratiocinatio ex propria intelligentia et ex proprio amore, quae ratiocinatio est ex meris fallaciis et in caligine de causis; credunt enim quod evehi ad dignitates, et lucrari opes prae aliis, sit ipsum bonum, quod Divinum dat ho-

mini, et sic quod Benedictio Divina, sicut etiam illa vocat, in solis iis consistat, sed usque talia sunt potius maledictio illis qui supra omnia amant semet et mundum, nam quantum evehuntur ad honores et lucrantur opes suo studio et sua arte, tantum etiam in amorem sui et mundi evehuntur, tandem ut ponant totum cor in illis, ac spectent illa ut unica bona, ita unica fausta et felicia hominis; cum tamen illa finem habent cum vita hominis in mundo: at bona, fausta et felicia, quae dantur et providentur homini a Divino, sunt aeterna, ac nullum finem habent, ita sunt illa verae benedictiones; temporarium ad aeternum, sicut finitum temporis ad infinitum ejus, nullam habet rationem; quod durat in aeternum, hoc Est, quod autem finem habet respective non Est, illud quod Est providet Divinum, non autem quod non Est, nisi quantum hoc conducat ad illud; Jehovah enim, quod est Ipsum Divinum, Est, et quod ab Ipso, quoque Est; inde patet, quale id est, quod homini datur et providetur a Divino, et quale est quod homo sibi ipsi procurat. Praeterea unusquisque homo ducitur a Divino per suum intellectuale, si non per id duceretur, nullus homo salvari posset: inde est, quod Divinum id apud hominem in suo libero relinquat, nec refraenet; ex ea causa evenit, quod malis succedant machinationes et astutiae, quae ex intellectu eorum; sed fausta quae per id obtinent, finem habent cum vita eorum in mundo, ac fiunt infausta; at quae providentur bonis a Divino, nullum finem habent, ac fiunt fausta et felicia in aeternum. Ita loquutus sum cum illis qui tales fuerunt in mundo, qui respondebant quod de bono, fausto, et felici in aeternum tunc nihil cogitaverint, et quod, cum in amoribus suis erant, vitam hominis post mortem prorsus negaverint; et quod quantum ad honores venerunt ac ad divitias, tantum crediderint non dari alia bona, imo nec coelum, nec Divinum; consequenter quod nesciverint quid sit duci a Divino. Qui in his se confirmaverunt in mundo doctrina et vita, illi quoque tales manent in altera vita; clausa sunt illis interiora, et sic non communicationem habent cum coelo; et patent modo exteriora, per quae tunc communicatio solum illis est cum infernis: qui eorum per machinationes, artes, et astus venerunt ad honores aut ad divitias, fiunt ibi magi; apparent sub natibus sedere ad mensam cum pileo usque ad

palpebras depresso; et sic quasi meditabundi colligunt talia quae arti magicae inserviunt, putantes se per illa semet posse ducere; loquela eorum cadit inter dentes cum aliquo sibilo; ac postea, cum devastantur, conjiciuntur in foveam lati fundi, ubi densa caligo; ibi lumen intellectus eorum obscuratur usque ad fatuitatem: illuc conjectos vidi qui pro ingeniosissimis habiti sunt in mundo.

10,410. Et videbat Aharon, quod significet approbationem, constat ex significatione videre, quod sit approbatio; quod videre hic sit approbatio, patet a nunc sequentibus, quod nempe aedificaverit altare, et proclamaverit festum pro eo; per Aharonem enim repraesentatur externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus separatum ab interno, n: 10,397; ac id approbat omne id quod ex propria intelligentia et ex proprio amore fit, quae significantur per vitulum fusilis ex auro formatum caelo ab Aharone, de quibus in praecedentibus.

10,411. Et aedificabat Altare coram eo, quod significet cultum, constat ex significatione Altaris, quod sit principale repraesentativum Cultus Divini, de qua n: 4541. 8935. 8940. 9714. 10,242. 10,245; hic autem cultus diabolici, quoniam qui in externis sunt absque interno, communicant cum infernis, et non cum coelis; internum enim hominis est coelum ejus, et externum ejus est mundus ejus; etiam internum ejus formatum est ad imaginem coeli, ita ad receptionem talium quae ibi, ac externum ad imaginem mundi, ita ad receptionem talium quae ibi, videatur in locis citatis n: 9279. 10,156; inde cum internum est clausum, etiam coelum est clausum; ac tunc externum non amplius regitur e coelo, sed ex inferno; quare cultus eorum non est Divinus, sed diabolicus: nominant quidem Divinum, et quoque colunt illud, sed in externa forma et non in interna, quod est ex ore et non ex corde; et qui aliter, non colunt Divinum propter Divinum, sed propter semet et mundum; ubi cor est, ibi est cultus: inde patet, quod per aedificare altare coram Vitulo aureo, significetur cultus diaboli.

10,412. Et proclamabat Aharon, et dicebat, festum Jehovae cras, quod significet quod hoc sit ipsum Ecclesiae quod celebrandum, ac ipsum divinum quod adorandum perpetuo, constat ex significatione festi, quod sit Ecclesiae cultus quoad cele-

brationem, nam diebus festis celebratio fiebat: ita per proclamare festum significatur ipsum Ecclesiae quod celebrandum: quod sit ipsum divinum quod adorandum, significatur per quod festum illud dictum sit festum Jehovae; et ex significatione cras, quod sit aeternum et perpetuum, de qua n: 3998. 7140. 9939; qui etiam in externis sunt absque interno, volunt coli ut deus, et suum adorari ut Divinum, quantum audent propter vulgus; ex eo concludi potest, quod corde suo Divinum negent, et quod ipsi continue spirent ad altiora, et quantum non obstat, ad altissima, ita tandem ad thronum Dei, ut evidenter patet ex illis qui in Verbo intelliguntur per Babelem, qui Domino omnem potestatem in coelis et in terris derogant, ac sibi arrogant; aperiunt enim coelum, et claudunt illud ex lubitu; quod illi tales sint, constat apud Esaiam, „Enunties hanc parabolam de rege Babelis; infernus inferius commotus est propter te; quomodo occidisti de coelo Lucifer, excisus es in terram, infirmatus es infra gentes: *atque tu dixisti in corde tuo, coelos ascendam, supra stellas exaltabo thronum meum, et sedebo in monte conventus, ascendam supra excelsa nubis, similis fiam Altissimo;* verumtamen ad infernum demissus es," XIV: 4. 9. 12. 13. 14. 15: quod etiam rex Babelis mandaverit, ut pro deo coleretur, constat apud Danielem Cap: VI: per Babelem intelliguntur illi, qui in externis sancti sunt, sed in internis prophani; ita illi qui sanctis Ecclesiae pro mediis utuntur ut ipsi colantur pro diis; quod etiam omnes illi faciunt, qui per sancta Ecclesiae ut media ad dignitates supra alios et ad opulentiam supra alios, ut fines, affectant emergere. Cum talibus similiter se habet in altera vita; ibi etiam Divinum negant corde, ac nefandis artibus allaborant se deos facere; ponunt se alte super montibus, et quendam e medio eorum proclamant pro deo, et quoque adorant; sed cum in cultu illo prophano sunt, aperit se mons in hiatum, et deglutiuntur, et sic dejiciuntur in infernum: quod ita sit, aliquoties videre datum est.

10,413. Et surgebant mane postridie, quod significet excitationem ab amoribus suis, constat ex significatione surgere mane, quod sit excitatio ab amoribus suis; per mane enim significatur status amoris, et per surgere elevatio ad illum; quod mane sit status amoris, videatur n: 5962. 8426. 8812. 10,114.

10,134; et quod surgere sit elevatio, n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103; at cum surgere mane dicitur de illis qui in externis absque interno sunt, ita de malis, tunc per surgere non significatur elevatio, sed excitatio, et per mane non status amoris coelestis, sed status amoris infernalis; cum enim mali in illo statu sunt, in suo mane sunt, nam tunc in suae vitae jucundo quia in suis amoribus: discrimen inter elevationem ad statum amorum apud bonos, et apud malos, est, quod boni ascendant tunc, et quod mali descendant; amores enim apud bonos sunt amores coelestes qui elevant illos et crescunt secundum ascensum ad coelum; amores autem apud malos sunt amores infernales qui deprimunt illos et crescunt secundum descensum ad infernum; inde patet, quod surgere mane contrarium significet, cum id dicitur de malis, quam cum dicitur de bonis. Etiam in altera vita variantur status spirituum et angelorum quoad amorem et fidem, quemadmodum variantur tempora dierum et annorum quoad calorem et lucem; quando illis, qui in coelis sunt, mane est, tunc in statu amorum coelestium sunt, et inde in suo gaudio; at in infernis tunc in statu amorum infernalium sunt, et inde in suo cruciatu; nam quisque tunc vult maximus esse, et possidere omnia alterius, inde odia intestina, saevitiae, et crudelitates; quae sunt quae significantur per ignes infernales.

10,414. Et offerebant holocausta et adducebant pacifica, quod significet cultum suorum amorum, ita jucundorum eorum et inde falsorum, constat ex significatione holocaustorum et sacrificiorum, quod sit omnis cultus in genere, de qua n: 6905. 8936. 10,042; et quod holocausta sint cultus ex bono amoris, sacrificia ex veris fidei, n: 8680. 10,053; inde in sensu opposito per holocausta significatur cultus ex amoribus propriis, qui cultus est ex jucundis eorum, quae sunt mala, et per sacrificia significatur cultus ex falsis inde: dicitur cultus amorum, quia id colitur quod amatur, et amor colit.

10,415. Et sedebat populus ad edendum et bibendum, quod significet appropriationem eorum, constat ex significatione edere et bibere, quod sit appropriatio, edere appropriatio mali, et bibere appropriatio falsi; quod edere sit appropriatio boni, videatur n: 3168. 3513 fin: 3596. 3832. 9412; inde in opposito sensu est appropriatio mali, n: 4745; et quod bibere sit

appropriatio veri, et inde in opposito sensu appropriatio falsi, n: 3069. 3168. 3832. 8562. 9412.

10,416. Et surgebant ad ludendum, quod significet festivitatem interiorum suorum inde, et consensum, constat ex significatione ludere, quod sit festivitas interiorum, ludus enim inde est, nam est activum corporis quod ex animi laetitia ut effectus prodit, et omnis festivitas et laetitia est ex jucundis amorum, in quibus homo est: quod etiam sit consensus qui significatur, est quia omne festivum interius in se habet consensum, nam si aliquid dissentit et redarguit, perit festivum; festivum interius est in libero hominis, et omne liberum est ex amore, cui nihil contrariatur. Quoniam in Verbo interna describuntur per externa, ita quoque gaudia et laetitiae quae in interioribus hominis, per ludos et choreas, ut in sequentibus his locis; apud Jeremiam, „Aedificabitur urbs super cumulo suo, tunc exibit ex iis confessio, et *vox ludentium*," XXX: 18. 19: apud Eundem, „Denuo aedificabo te, ut aedificata sis, virgo Israël; denuo adornabis tympana tua, et *exibis in chorum ludentium:* fiet anima eorum sicut hortus irriguus, neque addent dolere amplius; *et laetabitur virgo in chorea*, ac adolescentes et senes simul; convertam luctum eorum *in gaudium*," XXXI: 4. 12. 13: apud Sachariam, „Implebuntur plateae urbis *pueris et puellis ludentibus*," VIII: 5: apud Davidem, „Laudate nomen Jehovae *cum tympano et chorea*," Psalm: CXLIX: 3. Psalm: CL: 4: [9] apud Eundem, „Convertisti luctum meum *in choream* mihi," Psalm: XXX: 12: apud Jeremiam, „Cessavit gaudium cordis nostri, conversa est in luctum *chorea nostra*," Thren: V: 15. Quia ludi et choreae significabant gaudia et laetitias interiorum quae ex amore, ideo postquam Aegyptii in mare Suph submersi sunt, Miriam cum mulieribus exibat „*cum tympanis in choreas*," Exod: XV: 20: [10] ac ideo David, cum Arca deduceretur e domo Obed Edomi in urbem Davidis, „*tripudiabat* et *saltabat coram Jehovah*," 2 Sam: VI: 12. 16. Quod interiora per exteriora in Verbo exponantur et describantur, constat ab his apud Davidem, „Fecisti Mare magnum et latum spatiis, ibi naves eunt, *Leviathan quem formasti ad ludendum in eo*," Psalm: CIV: 25. 26; qui non scit, quod sensus spiritualis sit in singulis Verbi, non aliter scit, quam quod

hic per mare et per naves intelligantur mare et naves, et per Leviathanem balaenae quae ibi sunt; ac per ludere eorum cursus et consociationes; sed non in talibus consistit Verbum, quod quoad omnem jotam est Divinum; at cum pro illis intelliguntur spiritualia quae significantur, tunc fit Divinum, mare in sensu interno est congregatio verorum scientificorum, ita externum apud hominem et in Ecclesia; naves sunt cognitiones et doctrinalia ex Verbo; Leviathan est scientificum in communi, et ludere est jucundum ex illis; quod mare sit congregatio verorum scientificorum, videatur n: 28. 2850. 8184. 9340; quod naves sint cognitiones et doctrinalia ex Verbo, n: 1977. 6385; et quod Leviathan sit scientificum in communi, n: 7293; ita ludere est jucundum et festivum ex illis, quod fit, quando scientifica confirmant spiritualia, ac consentiunt cum illis.

10,417. Vers: 7 ad 14. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen, vade descende, quia corrupit se populus tuus, quem ascendere fecisti e terra Aegypti. Recesserunt subito a via, quam praecepi illis, fecerunt sibi vitulum fusilis, et adoraverunt illum, et sacrificarunt illi, et dixerunt, hi dii tui Israël, qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti. Et dixit Jehovah ad Moschen, vidi populum hunc, et ecce populus durus cervice ille. Et tu, sine Mihi, et exardescat ira mea in illos, et consumam illos, et faciam temet in gentem magnam. Et deprecatus est Moscheh facies Jehovae Dei sui, et dixit, quare Jehovah, exardescat ira tua in populum tuum, quem eduxisti e terra Aegypti, virtute magna et manu forti. Quare dicent Aegyptii, dicendo, in malum eduxit illos ad occidendum illos in montibus, et ad consumendum illos a super faciebus terrae; revertere ab excandescentia irae tuae, et poeniteat Te super malum populo tuo. Recordare Abrahami, Jischaki, et Israëlis, servorum tuorum, quibus jurasti in Te, et loquutus es ad illos, multiplicabo semen vestrum sicut stellas coelorum; et omnem terram hanc, quam dixi, dabo semini vestro, et haereditabunt in saeculum. Et poenitebat Jehovam super malo, quod dixit facere populo suo.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, significat perceptionem et instructionem de gente Israëlitica, qualis intus esset: vade, descende, significat intuitionem in externum eorum: quia corrupit se populus tuus, signi-

ficat quod prorsus se averterit a Divino: quem ascendere fecisti e terra Aegypti, significat quem credideras duxisse ad Divinum: recesserunt subito a via quam praecepi illis, significat quod removerint se a Divino Vero: et fecerunt sibi vitulum fusilis, significat cultum secundum jucundum amorum illius gentis: et adoraverunt illum, et sacrificarunt illi, significat quod colant id ut ipsum bonum ac ut ipsum verum: et dixerunt, hi dii tui, Israël, significat quod colendum supra omnia: qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti, significat quae duxerunt: et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem adhuc: vidi populum, significat praevisum: et ecce populus durus cervice ille, significat quod non recipiat influxum ex Domino: et tu, sine Mihi, significat quod non tam contumaciter insistendum sit: et exardescat ira mea in illos, et consumam illos, significat quod sic se avertant ab internis, ita a Divinis, ut non possint non perire: et faciam te in gentem magnam, significat Verbum alibi quod bonum et praestans: et deprecatus est Moscheh facies Jehovae, significat Dominum ex misericordia recordatum esse: et dixit, quare, Jehovah, exardescat ira tua, significat aversionem illius gentis: in populum, quem eduxisti e terra Aegypti, significat elevationem usque ab illa: virtute magna et manu forti, significat ex Divina potentia: quare dicent Aegyptii, dicendo, significat illos qui in meris externis sunt: in malum eduxit illos ad occidendum illos in montibus, significat quod perituri qui in bono: ad consumendum illos a super faciebus terrae, significat quod perituri qui ab Ecclesia: revertere ab excandescentia irae tuae, significat sic aversionem ejus gentis non nocituram: et poeniteat Te super populo tuo, significat misericordiam pro illis: recordare Abrahami, Jischaki, et Israëlis servorum tuorum, significat propter Coelum et Ecclesiam: quibus jurasti in Te, significat confirmationem a Divino: et loquutus es ad illos, significat Praevidentiam ac Providentiam: multiplicabo semen vestrum sicut stellas coelorum, significat bona et vera, ac cognitiones eorum: et omnem terram hanc, quam dixi, dabo semini vestro, significat a quibus coelum et ecclesia: et haereditabunt in saeculum, significat vitam aeternam: et poenitebat Jehovam super malo quod dixit facere populo suo, significat misericordiam pro illis.

10,418. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, quod significet perceptionem et instructionem de gente Israëlitica, qualis intus esset, constat ex significatione loqui, cum a Jehovah, quod sit perceptio et instructio, de qua in locis citatis n: 10,280. [11] 10,290; quod sit de gente Israëlitica, qualis illa intus, constat a sequentibus, nam ibi de illa agitur, et de quali ejus quoad cultum.

10,419. Vade, descende, quod significet intuitionem in externum eorum, constat ex significatione descendere de monte Sinai, quod sit intueri, lustrare et examinare, nam per montem Sinai significatur Coelum, e quo Divinum Verum, n: 9420; inde descendere in spirituali sensu non est descendere corpore, sed mente, ita est intueri et lustrare.

10,420. Quia corrupit se populus tuus, quod significet quod prorsus se averterit a Divino, constat a significatione corrumpere se, cum de cultu, quod sit avertere se a Divino; nam omnis corruptio et praevaricatio in cultu, est recessio et aversio a Divino. Quia dicitur aversio, paucis dicetur quomodo cum illa se habet; qui in externis separatis ab interno sunt, illi omnes se a Divino avertunt, spectant enim extrorsum et deorsum, et non introrsum et sursum; homo enim spectat introrsum seu sursum, cum internum est apertum, ita cum id in coelo est; at spectat extrorsum seu deorsum, cum internum ejus est clausum, et modo externum apertum, hoc enim in mundo est; quare cum externum separatum ab interno est, homo elevari sursum nequit; nam id in quod coelum operaturum est, non adest, quia est occlusum; inde est, quod omnia Coeli et Ecclesiae illis caligo sint; quare etiam ab illis non creduntur, sed negantur corde, a quibusdam etiam ore: coelum cum operatur apud hominem, quod fit cum internum apertum est, abducit illum ab amoribus sui et mundi, et a falsis inde scaturientibus, nam cum internum elevatur, etiam externum elevatur, tenetur enim hoc tunc in simili intuitione, quia in subordinatione; at cum internum non elevari potest, quia clausum, tunc externum non spectat alio quam ad se et ad mundum; amores enim sui et mundi regnant; hoc quoque dicitur spectare deorsum, quia ad infernum, ibi enim illi amores regnant; ac homo qui in illis est, in consortio cum illis, qui ibi, est, tametsi id nescit: etiam quoad

interiora sua, actualiter se avertit a Domino, vertit enim tergum ad Illum, ac faciem ad infernum; hoc videri in homine, cum vivit in corpore, nequit; sed quia cogitatio et voluntas ejus id faciunt, est spiritus ejus qui se sic vertit, nam spiritus est qui cogitat et vult in homine: quod ita sit manifeste apparet in altera vita, ibi spiritus se vertunt secundum amores suos; qui Dominum et proximum amant, illi continuo spectant ad Dominum, imo, quod mirum, Ipsum ante faciem habent in omni versura corporis eorum; in spirituali enim mundo non est plaga, sicut in naturali mundo; sed plaga ibi determinatur ab amore cujusvis, qui vertit illum: at qui amant se et mundum super omnia, illi avertunt faciem a Domino, ac vertunt se ad infernum, et ibi quisque ad illos qui in simili secum amore sunt, et hoc quoque in omni versura corporis eorum; inde constare potest, quid sit avertere se a Divino; tum quid proprie significatur per se avertere in Verbo, ut apud Esaiam, „*Avertunt se retro* confidentes sculptili,“ XLII: 17: apud Davidem, „*Avertit se retro* cor,“ Psalm: XLIV: 19. Apud Jeremiam, „Multiplicatae sunt praevaricationes eorum, et *validae factae aversiones eorum*,“ V: 6: apud Eundem, „*Avertunt se*, ut non revertantur; *avertit* se populus hic: Hierosolyma *aversa* perpetuat, renuunt reverti,“ VIII: 4. 5: apud Eundem, „*Averterunt se*, in profundum dimiserunt se ad habitandum,“ XLIX: 8; et alibi pluries.

10,421. Quem ascendere fecisti e terra Aegypti, quod significet quem credideras duxisse ad Divinum, constat ex significatione ascendere facere e terra Aegypti, quod sit ab externo ad internum elevare, ita ducere ad Divinum, nam per ascendere facere significatur elevare ab externo ad internum, et per Aegyptum significatur naturalis seu externus homo, a quo elevatio; quod ascendere facere sit elevare ab externo ad internum, videatur n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817; et quod Aegyptus sit naturale seu externum in locis citatis n: 9391.

10,422. Recesserunt subito a via quam praecepi illis, quod significet quod removerint se a Divino Vero, constat a significatione recedere a via, quod sit se removere a vero: recedere enim est se removere, nam qui in externis separatis ab interno sunt, semet ipsos removent; et via est verum, de qua sequi-

tur: quod sit Divinum Verum, a quo se removent, est quia dicitur, a via quam Jehovah praecepit illis. Quod via sit verum, est ex apparentia in mundo spirituali, ibi etiam viae et semitae, ac in urbibus plateae et vici apparent: ac spiritus non alio eunt, quam ad illos cum quibus consociati sunt per amorem; inde est, quod spiritus ibi ex via, quam vadunt, noscantur quales sunt quoad verum, nam omne verum ducit ad suum amorem, id enim verum dicitur quod confirmat id quod amatur: inde est, quod etiam via in communi loquela humana sit verum, nam loquela hominis hoc traxit, ut plura alia, ex mundo spirituali: inde nunc est, quod in Verbo per viam, semitam, tramitem, orbitam, plateam, et vicum, significentur vera, et in opposito sensu falsa, ut patet ex his locis; apud Jeremiam, „*State juxta vias*, et videte, quaerite *de viis saeculi*, *quae via sit optima*," VI: 16. Apud Eundem, „*Bonas reddite vias vestras*, et opera vestra; ne confidite vobis *super verbis mendacii*," VII: 3. 4. 5. Apud Eundem, „*Viam gentium* ne discite," X: 2. Apud Eundem, „Dabo cuique *juxta vias ejus*, juxta fructum operum ejus," XVII: 10. Apud Eundem, „Impingere fecerunt eos *in viis eorum*, *tramitibus saeculi*, ut abirent *semitas*, *viam non stratam*," XVIII: 15. Apud Eundem, „Dabo iis cor unum, et *viam unam*," XXXII: 39. Apud Davidem, „*Vias tuas Jehovah notas fac mihi*, *semitas tuas* doce me; deduc me *in veritate tua*," Psalm: XXV: [4.] 5. In Libro Judicum, „In diebus Jaëlis *cessarunt viae*, et euntes *semitas* iverunt *vias tortuosas*," V: 6. Apud Esaiam, „Recedite *a via*, declinare facite *a semita;* aures tuae audiant verbum a post te, *haec via*, ite in ea," XXX: 11. 21. Apud Eundem, „Devastatae sunt *semitae*, cessavit transiens viam," XXXIII: 8. Apud Eundem, „Erit etiam ibi *semita* et *via*, quae *via sanctitatis* vocabitur; non transibit eam immundus, sed haec illis; *ambulans via*, et stulti non errabunt," XXXV: 8. Apud Eundem, „Vox clamantis in deserto, *parate viam* Jehovae; complanate in solitudine *semitam* Deo nostro: cum quo deliberavit, ut doceret illum *viam judicii*, et *viam intelligentiae* ostenderet illi," XL: 3. [14.] Apud Eundem, „Ad dicendum eis qui in tenebris, revelamini, *super viis* pascent; ponam omnes montes meos *in viam; semitae meae* exaltabuntur," XLIX: 9. 11.

Apud Eundem, „*Viam pacis* non noverunt, neque judicium *in orbitis eorum; semitas suas* perverterunt sibi, qui *calcat eam*, non cognoscet pacem," LIX: [8.] 9. Apud Eundem, „*Parate viam* populo, sternite, *sternite semitam*, dicite filiae Zionis, ecce salus tua venit," LXII: 10. 11. Apud Eundem, „Dedi in mari *viam*, in aquis validis *semitam;* ponam in deserto *viam*," XLIII: 16. 19. Apud Moschen, „Maledictus qui errare facit caecum *in via*," Deut: XXVII: 18. Apud Matthaeum, „Ite *ad exitus viarum*, et quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias," XXII: 9. [12] Apud Johannem, „Jesus dixit, Ego sum *Via*, *Veritas* et Vita," XIV: 6: in his locis, et in pluribus aliis, per viam significatur verum, et in opposito sensu falsum.

10,423. Et fecerunt sibi vitulum fusilis, quod significet cultum secundum jucundum amorum illius gentis, constat ex illis, quae supra n: 10,407 ostensa sunt, ubi similia.

10,424. Et adoraverunt illum, et sacrificarunt illi, quod significet quod colant id ut ipsum bonum ac ut ipsum verum, constat ex significatione adorare, quod sit colere ut ipsum bonum; et ex significatione sacrificare, quod sit colere ut ipsum verum; quod adorare dicatur de bono quod amoris, et sacrificare de vero quod fidei, est quia in Verbo ubi dicitur de bono, etiam dicitur de vero, ob conjugium coeleste in singulis ibi, videatur in locis citatis n: 9263. 9314; quod sacrificare dicatur de vero, n: 8680. 10,053, et quod adorare de bono, patet a locis in Verbo ubi dicitur.

10,425. Et dixerunt, hi dii tui Israël, quod significet quod colendum supra omnia, constat ex illis, quae supra n: 10,408, [13] ostensa sunt, ubi similia verba.

10,426. Qui ascendere fecerunt te e terra Aegypti, quod significet quae duxerunt, videatur [14] supra n: 10,409.

10,427. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem adhuc, constat a significatione dicere, cum a Jehovah, quod sit perceptio et instructio, de qua in locis citatis n: 10,280. [11] 10,290.

10,428. Vidi populum, quod significet praevisum, constat ex significatione videre, cum de Jehovah, quod sit Praevidentia, de qua n: 2807. 2837. 2839. [15] 3686. 3863, nam

Jehovah quod videt, ab aeterno videt, et videre ab aeterno, est Praevidentia et Providentia.

10,429. Et ecce populus durus cervice ille, quod significet quod non recipiat influxum ex Domino, constat ex significatione duri cervice, quod sit non recipere influxum; per cervicem enim et per collum significatur conjunctio et communicatio superiorum et inferiorum, ita influxus, videatur n: 3542. 3603. 3695. 3725. 5320. 5328. 5926. 6033. 8079. 9913. 9914; et per durum significatur quod resistit, ac renuit, ita quod non recipit; ita vocatur populus hic, quia in externis absque interno [16] erat; et qui tales sunt, illi renuunt omnem influxum e coelo seu a Domino; influxus enim fit per internum in externum, clauso itaque interno non est aliqua receptio Divini in externo; recipitur enim solum quod influit e mundo, ita solum quod mundanum, corporeum et terrestre est: etiam tales in altera vita, cum visuntur in luce coeli, apparent sicut crates dentium, aut sicut crinitum quid, aut sicut osseum absque vita, pro capite et facie; facies enim correspondet illis quae interni hominis sunt, et corpus illis quae externi, ac cervix conjunctioni eorum. Hic paucis explicabitur, quid intelligitur per esse in externis absque interno, quod dicitur de gente illa: quisque homo habet internum et externum; internum enim est cogitatio ejus et voluntas ejus, et externum est loquela ejus et actio ejus; sed internum apud bonos valde differt ab interno apud malos: est enim unicuique internum, quod vocatur Internus homo, et externum quod vocatur Externus homo; Internus homo est ad imaginem coeli formatus, Externus autem ad imaginem mundi, n: 9279; apud illos qui in bono amoris sunt et veris fidei, Internus homo apertus est, et per illum sunt in coelo; at apud illos, qui in malis sunt et inde falsis, Internus ille homo clausus est, et per externum modo in mundo sunt; hi sunt, de quibus dicitur quod in externis sint absque interno: habent quidem hi quoque interiora, sed interiora apud eos sunt interiora Externi eorum hominis, qui est in mundo, sed non interiora Interni hominis qui est in coelo; illa interiora, nempe quae sunt Externi hominis, clauso Interno, sunt mala, imo foeda, nam cogitant modo de mundo, deque semet, et volunt solum illa quae mundi sunt et quae sui, et prorsus nihil cogitant de Coelo et de Domino, imo

nec volunt illa: inde constare potest, quid intelligitur per esse in externis absque interno: quia talis erat gens Israëlitica, ideo cum illa in sancto externo erat, clausa erant interiora eorum, quia ea foeda et spurca, plena nempe amore sui et mundi, ita contemtu aliorum prae se, odio contra omnes qui sibi peccarunt, saevitia in illos, et crudelitate, avaritia, rapina, et similibus aliis; quod gens illa talis fuerit, constat manifeste ex Cantico Moschis, Deut: XXXII, Vers: 15 ad 43, ubi ex mandato Jehovae describitur; et quoque ubivis apud Jeremiam; et denique ab Ipso Domino apud Evangelistas.

10,430. Et tu, sine Mihi, quod significet quod non tam contumaciter insistendum sit, constat ex significatione sinere, cum a Jehovah de gente illa, quod sit quod non tam contumaciter insistendum; gens enim illa non a Domino electa fuit, sed recepta, quia contumaciter institerat, videatur n: 4290. 4293. 7051. 7439; gens enim illa prae omnibus aliis gentibus in universo terrarum orbe potuit in jejunio esse, jacere super terra, volvere se in cinere, inque luctu esse, per integros dies, nec desistere antequam obtinerent; sed contumacia illa fuit solum propter se, nempe ex ardentissimo amore sui et mundi, et non propter Divinum; qui tales sunt, quidem audiuntur, sed usque non aliquod coeli et ecclesiae in se recipiunt, verum solum talia quae mundi sunt, si permanent in statutis et legibus in forma externa; inde est, quod illi in altera vita inter infernales sint, praeter aliquos qui in bono fuerunt, et praeter infantes eorum: inde patet, quod per tu sine Mihi, significetur quod non tam contumaciter insistendum sit.

10,431. Et exardescat ira mea in illos, [et consumam illos,] quod significet quod sic se avertant ab internis, ita a Divinis, ut non possint non perire, constat ex significatione exardescere ira, cum de Jehovah, quod sit aversio apud hominem, de qua sequitur; et ex significatione consumere, cum etiam de Jehovah, quod sit perire ex suo malo. In Verbo multis in locis dicitur de Jehovah, quod ardescat ira, et excandescat, et quoque quod consumat et destruat; sed ita dicitur, quoniam ita apparet homini, qui avertit se a Domino, quod fit cum malum facit; et quia tunc non auditur, et quoque punitur, credit quod Dominus in ira sit contra illum; cum tamen Dominus nusquam irascitur, et

nusquam consumit, est enim Ipsa Misericordia, ac Ipsum Bonum: inde patet, quale est Verbum quoad literam, quod nempe sit secundum apparentiam apud hominem: similiter quod dicatur, quod Jehovam poeniteat, ut in sequentibus, cum tamen Jehovam nusquam poenitet, praevidet enim omnia ab aeterno: inde quoque constare potest, in quot errores labuntur illi, qui non ultra sensum literae cogitant, cum legunt Verbum, ita qui id legunt absque doctrina e Verbo quae doceat quomodo se res habet: qui enim ex doctrina legunt Verbum, sciunt quod Jehovah sit ipsa Misericordia, ac ipsum Bonum, et quod nequaquam dici possit de Infinita Misericordia, et de Infinito Bono, quod exardescat ira, et consumat; quapropter ex Doctrina illa sciunt et vident, quod secundum apparentiam coram homine ita dicatur. Quod ira et malum sint ab homine, et non a Domino, et quod usque tribuantur Domino, videatur in locis citatis n: 9306; et quod ira, cum dicitur de Domino, sit aversio hominis a Domino, n: 5034. 5798. 8483. 8875.

10,432. Et faciam te in gentem magnam, quod significet Verbum alibi quod bonum et praestans, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372; et a significatione gentis, quod sint qui in bono, ita abstracte a persona, bonum de qua n: 1259. 1260. 1416. 1849. 6005. 8771. Dicitur in Verbo passim Gens et Populus, et ibi per gentem significantur illi qui in Bono, et per Populum qui in Vero, seu abstracte a personis, per gentem significatur bonum, et per populum verum, n: 10,288: cum itaque per Moschen significatur Verbum, tunc per gentem ex illo significatur bonum inde. Cum his ita se habet; filii Israëlis recepti sunt, quia apud illos conscribi potuit Verbum, cujus sensus externus seu literae consistit ex meris externis, quibus interna correspondent; talia fuerunt omnia repraesentativa, quae erant apud gentem Israëliticam; et quia gens illa taliter in externis erat, ideo potuit Verbum apud illam conscribi; inde patet, cum per Moschen intelligitur Verbum, et cum dicitur de gente Israëlitica, quod consumeretur seu periret, quod tunc per quod faceret Jehovah Moschen in gentem magnam, significetur quod Verbum alibi conscriberetur quod bonum et praestans. Quod hic sensus horum verborum sit, non apparet in litera, sed us-

que ex eo sciri potest, quod nomina personarum non intrent coelum, sed quod vertantur ibi in res quas significant; sicut cum nominantur Abraham, Jischak, Jacob, Moscheh, Aharon, David, et alii, tunc prorsus nescitur ibi, quod personae illae ab homine intelligantur, evanescunt statim ibi, ac induunt sensum spiritualem, qui sensus est rerum quas personae illae significant; inde patet, qualis est sensus horum verborum in coelo de Moscheh, quod futurus in gentem magnam.

10,433. Et deprecatus est Moscheh facies Jehovae, quod significet Dominum ex Misericordia recordatum esse, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, ut nunc supra n: 10,432; ex significatione facierum, cum de Jehovah, quod sint Misericordia et omne Bonum, de qua n: 222. 223. 5585. 7599. 9306. 9546; et ex significatione deprecari, quod sit recordari; cum enim per Moschen intelligitur Verbum, tunc deprecari non significat deprecari, sed quod concordat cum eo de quo dicitur, hic cum Verbo: quod Jehovah sit *Dominus* in Verbo, videatur in locis citatis n: 9373.

10,434. Et dixit, quare Jehovah exardescat ira tua, quod significet aversionem illius gentis, constat ex significatione exardescere ira, cum de Jehovah, quod sit aversio hominis, qui in malo, de qua supra n: 10,431.

10,435. In populum, quem eduxisti e terra Aegypti, quod significet elevationem usque ab illa, constat ex significatione educere e terra Aegypti, quod sit elevari ab externis ad interna, de qua supra n: 10,421.

10,436. Virtute magna et manu forti, quod significet ex Divina potentia, constat ex significatione virtutis magnae, et manus fortis, cum de Jehovah, quod sit Divina potentia, de qua n: 7188. 7189. 8050. 8069. 8153. Quomodo cum his et illis se habet, ex serie rerum in sensu interno constare potest, qui est, quod tametsi gens Israëlitica in externis absque interno esset, adeo ut prorsus non elevari versus interiora posset, usque apud illos institui Ecclesiae repraesentativum posset, et ibi conscribi Verbum; ex causa quia ex Divina potentia usque ab externis absque interno communicatio dari posset cum coelo, et sic simile effici ac si simul in interno essent; de qua re videantur quae de gente illa in *locis* citatis supra n: 10,396, ostensa

sunt; ut quod per externa apud illos, quae erant repraesentativa interiorum, communicatio fuerit cum Coelo, ex Divina Domini Potentia, n: 4311. 4444. 6304. 8588. 8788. 8806. Sciendum est, quod Ecclesia non sit Ecclesia a cultu externo, sed a cultu interno; cultus enim externus est corporis, at internus est animae, inde cultus externus absque interno est modo gestus, ita cultus absque vita a Divino: homo Ecclesiae per interiora cultus communicat cum coelis, quibus externum inservit pro plano, super quo interiora subsistant, sicut domus super suo fundamento; et cum ita subsistit, completum est, et firmum, ac totus homo a Divino regitur. Talis fuerat homo Ecclesiae antiquae, quae etiam Ecclesia repraesentativa fuit, quapropter illa Ecclesia accepta fuit Domino, ut constat a pluribus locis in Verbo, describitur in Cantico Moschis Deutr: XXXII: Vers: 3 ad 15: sed talis Ecclesia apud gentem Israëliticam et Judaicam institui non potuit, ex causa, de qua supra, quod interiora eorum essent foeda, ita prorsus contra bonum amoris coelestis et bonum fidei, quae sunt interiora cultus; ideo, cum tam contumaciter institerunt, quod illi venirent in terram Canaan, quod idem erat cum repraesentare Ecclesiam, provisum est a Domino, quod usque per cultum eorum mere externum communicatio cum Coelo daretur; nam finis omnis cultus est communicatio cum Coelo, ac per id conjunctio Domini cum homine. Haec sunt, de quibus nunc in sensu interno agitur.

10,437. Quare dicent Aegyptii dicendo, quod significet illos qui in meris externis sunt de illis qui elevantur in interna, constat ex repraesentatione Aegyptiorum, quod sint qui in meris externis sunt; et ex significatione dicere dicendo, quod sit de illis qui elevantur in interna, nam de his in nunc sequentibus in sensu interno agitur: quod per Aegyptios repraesententur illi qui in meris externis sunt, est quia Aegyptii antiquis temporibus inter illos fuerunt, apud quos etiam Ecclesia repraesentativa fuit; haec enim Ecclesia per plures regiones Asiae extensa fuit, et eo tempore erant Aegyptii prae reliquis in scientia correspondentiarum et repraesentationum, quae illius Ecclesiae, sciverunt enim interna quae externa repraesentabant et inde significabant: sed temporis tractu similiter cum illis factum est, prout cum aliis apud quos Ecclesia, quod ab internis ho-

minibus fiant externi, et tandem ut non curent interna, ponendo omnem cultum in externis: cum ita quoque factum est cum Aegyptiis, tunc scientia correspondentiarum et repraesentationum, in qua prae reliquis in Asia fuerunt, versa fuit in Magiam, quod fit quum interna cultus, quae sunt amoris et fidei, obliterantur, permanente usque cultu externo repraesentativo, simul cum cognitione interiorum quae repraesentantur; quia tales facti sunt Aegyptii, ideo per illos in Verbo significatur scientia talium, et quoque externum seu naturale, et quia hoc absque interno est vel magicum vel idololatricum, quod utrumque est infernale, ideo per Aegyptum etiam significatur infernum: inde patet, unde est, quod per quare dicent Aegyptii, significentur qui in meris externis sunt: quod in Aegypto etiam Ecclesia repraesentativa fuerit, videatur n: 7097. 7296. 9391: quod Aegyptus sit scientia talium in utroque sensu, n: 1164. 1165. 1186. 1462. 2588. 4749. 4964. 4966. 5700. 5702. 6004. 6015. 6125. 6651. 6673. 6679. 6683. 6750. 7926: quod Aegyptus sit naturale seu externum, n: 4967. 5079. 5080. 5095. 5160. 5276. 5278. 5280. 5288. 5301. 5799. 6004. 6015. 6147. 6252. 7353. 7355. 7648: et quod Aegyptus sit infernum, n: 7039. 7097. 7107. [17] 7110. 7126. 7142. 7220. 7228. 7240. 7278. 7307. 7317. 8049. 8132. 8135. 8138. 8146. 8148. 8866. 9197.

10,438. In malum eduxit illos ad occidendum illos in montibus, quod significet quod perituri qui in bono, constat ex significatione educere ad occidendum, quod sit perdere, at cum de Jehovah qui nusquam aliquem perdit, est perire a suo malo; et ex significatione montium, quod sint coelum, inde bonum amoris: quod per montes significetur Coelum, est a repraesentativis in altera vita, apparent enim ibi, sicut in terra, montes, colles, petrae, valles, et plura, et super montibus sunt qui in amore coelesti, supra collibus qui in amore spirituali, super petris qui in fide, et in vallibus qui nondum ad bonum amoris et fidei evecti sunt; inde est quod per montes significentur qui in bono amoris coelestis, ita qui in intimo coelo, ac in sensu abstracto bona amoris coelestis, ita coelum, quod in illo amore est; quodque per colles significentur qui in bono amoris spiritualis sunt, ita qui in medio coelo, ac in sensu abstracto bo-

num illius amoris, ac coelum quod in illo: et quod per petras significentur qui in bono fidei, et inde qui in coelo ultimo, ac in sensu abstracto id bonum, et id coelum: tum quod per valles significentur qui nondum ad illa bona, ita ad coelum evecti sunt: quia talia apparent in altera vita, et inde talia significantur per illa, ideo similia per illa significantur in Verbo; ac similia per Montes, Colles, Petras, et Valles in Terra Canaane, per quam ideo repraesentatum est Coelum in suo complexu. Quod montes significent Coelum, ubi bonum amoris coelestis, patet a pluribus locis in Verbo, ut ab his sequentibus; apud Esaiam, „In posteritate dierum erit *Mons Jehovae* in *caput montium*, et elatus *prae collibus*," II: 2. Mich: IV: 1: apud Davidem, „Ferent *Montes* pacem, et *Colles* in justitia," Psalm: LXXII: 3: [18] apud Eundem, „Laudate Jehovam *Montes*, et omnes *colles*," Psalm: CXLVIII: 7. 9: [19] apud Eundem, „*Mons Dei Mons Baschanis*, *mons collium mons Baschanis:* quare subsilitis *montes*, *colles montium*; *desiderat Deus inhabitare illum*, etiam Jehovah habitabit in perpetuum," Psalm: LXVIII: 16. 17: apud Moschen, „De primitiis *montium orientis*, et de *pretiosis collium saeculi*, veniant capiti Josephi," Deut: XXXIII: 15. 16; praeter aliis in locis, videatur n: 795. 6435. 8327. 8658. 8758. 9422. 9434. Inde est, quod Dominus descenderit super montem Sinai; et inde est, quod urbs Davidis aedificata fuerit super monte, et quod ille mons, qui mons Zion vocabatur, significet intimum coelum; et quoque inde est, quod antiqui super montibus et collibus sanctum cultus habuerint, n: 2722.

10,439. Ad consumendum illos a super faciebus terrae, quod significet quod perituri qui ab Ecclesia, constat ex significatione consumere, quod sit perdere, at cum dicitur de Jehovah, qui non perdit aliquem, est perire a suo malo, ut supra; et ex significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua in locis citatis n: 9325. 10,373.

10,440. Revertere ab excandescentia irae tuae, quod significet sic aversionem ejus gentis non nocituram, constat ex significatione excandescentiae irae, quum de Jehovah, quod sit aversio apud hominem, de qua supra n: 10,431; ita reverti ab excandescentia irae, est quod aversio non nocitura. Quo-

modo cum his se habet, patet ab illis quae in praecedentibus dicta et ostensa sunt.

10,441. Et poeniteat Te super populo tuo, quod significet Misericordiam pro illis, constat ex significatione poenitere, cum de Jehovah, quod sit misereri: quod poenitere sit misereri, est quia Jehovam nusquam poenitet, praevidet enim et providet omnia ab aeterno: poenitentia modo cadit in illum, qui non scit futurum, et qui tunc animadvertit se erravisse, cum contingit: usque ita dicitur in Verbo de Jehovah, quia sensus literae est ex talibus, quae apparent apud hominem, nam est pro simplicissimis, et pro infantibus, qui primum non ultra vadunt; hi et illi quoque sunt in maxime externis a quibus inchoant, et in quae postea desinunt interiora eorum: quamobrem Verbum in litera aliter intelligendum est ab illis, qui sapientiores facti sunt: se habet Verbum similiter ac homo, interiora ejus desinunt in carnem et ossa, haec continent illa, quae nisi baseos seu fulcri loco essent, homo non subsisteret, nam non haberet ultimum, in quod interiora desinerent, et super quo quiescerent: similiter se habet cum Verbo; ibi ultimum erit, in quod desinent interiora, ultimum illud est sensus literae, ac interiora sunt coelestia, quae sunt sensus interni: inde nunc patet, cur ex apparentia apud hominem, dicatur quod Jehovam poeniteat, cum tamen Ipsum non poeniteat: quod poenitere dicatur de Jehovah, constat ex pluribus locis in Verbo, ut ex sequentibus his; apud Jeremiam, „Si fecerit malum in oculis meis, ut non obediat voci, *poenitebit Me super bono*, quo dixeram benefacturum illi," XVIII: 10: apud Eundem, „Forte audiant, et revertantur vir a via sua prava, *et poeniteat Me mali*, quod Ego cogitans facere illis ob malitiam operum illorum." XXVI: 3: apud Ezechielem, „Cum consummatur ira mea, et excandescentiam meam quiescere facio in iis, *poenitebit Me*," V: 13: apud Amos, „*Poenituit Jehovam*, et non fiet, dixit," VII: 3. 6: apud Moschen, „Judicabit Jehovah populum suum, et *super servis suis poenitebit Ipsum*," Deut: XXXII: 36: apud Jonam, „Dixit rex Ninives, quis scit, revertatur, et *poenitentia ducatur Deus*, ut revertatur ab ardore irae suae, nec pereamus: ac reversi sunt a via mala sua, *ideo poenituit Deum super malo*, quod dixerat facturus illis, ut non faceret illud,"

III: 9. 10: in Libro Geneseos, „*Poenituit Jehovam* quod fecerit hominem in terra, et doluit Ipsi ad cor Ipsius," VI: 6: in Libro Primo Samuelis, „*Poenituit Me* quod regem feci Schaulem, quia avertit se a post Me," XV: 11. 35: in his locis dicitur poenituisse Jehovam, cum tamen non Ipsum poenitere potest, quoniam omnia scit priusquam facit; ex quibus patet, quod per poenitere significetur Misericordia: quod Jehovam nusquam poeniteat, constat etiam ex Verbo; ut apud Moschen, „*Non* vir Jehovah ut mentiatur, *aut filius hominis ut poeniteat Ipsum:* num Ille dixerit, et non fecerit, aut loquutus fuerit, et non stabiliverit illud," Num: XXIII: 19: et in Libro 1 Samuelis, „Invictus Israëlis non mentitur, *neque Ipsum poenitet, quia non homo ille ut Ipsum poeniteat,*" XV: 29. Quod poenitere, cum de Jehovah, sit Misericordia, apud Joëlem, „Jehovah gratiosus et *misericors*, longanimis, et *magnus miseratione*, *Quem poenitere solet mali,*" II: 13: et apud Jonam, „Deus *gratiosus* et *misericors,* et *magnus benignitate,* et *Quem poenitet super malo,*" IV: 2.

10,442. Recordare Abrahami, Jischaki et Israëlis servorum tuorum, quod significet propter Coelum et Ecclesiam, constat ex significatione Abrahami, Jischaki, et Israëlis, quod sit Dominus quoad Divinum Humanum, ita quoad Divinum Ipsius in Coelo et in Ecclesia; et quia Divinum Domini facit Coelum et Ecclesiam, inde per eosdem etiam significatur Coelum et Ecclesia; quod illa per Abrahamum, Jischakum et Jacobum in Verbo significentur, videatur n: 1965. 3305 fin: 4615. 6098. 6185. 6276. 6589. 6804. 6847; [20] et quoque per Israëlem, n: 4286. 4570; et in locis citatis n: 8805. 9340: quod talia per Abrahamum, Jischakum et Jacobum significentur, constat a Domini verbis apud Matthaeum, „Dico vobis quod multi ab oriente et occidente venient, et accumbent *cum Abrahamo, Isaaco,* et *Jacobo* in Regno Coelorum," VIII: 11, ibi accumbere cum illis est esse in coelo ubi Dominus: et quoque ex eo, quod nomina non intrent coelum, sed coelestia et Divina, quae significantur per illa, n: 10,216. 10,282.

10,443. Quibus jurasti in Te, quod significet confirmationem a Divino, constat ex significatione jurare, cum de Domino, quod sit confirmatio a Divino irrevocabilis, de qua n: 2842.

10,444. Et loquutus es ad illos, quod significet Praevidentiam et Providentiam, constat ex significatione dicere et loqui, cum de confirmatione a Divino, quod sit Praevidentia et Providentia, de qua n: 5361. 6946. 6951. 8095.

10,445. Multiplicabo semen vestrum sicut stellas coelorum, quod significet bona et vera, et cognitiones eorum, constat ex significatione seminis, cum de Coelo et Ecclesia, quod sit bonum et verum ibi, de qua n: 1940. 3038. 3310. 3373. 3671. 6158. 10,249; et ex significatione stellarum, quod sint cognitiones boni et veri, de qua n: 2495. 2849. 4697. In sensu literae per multiplicare semen Abrahami, Jischaki, et Israëlis, sicut stellas coelorum, intelligitur multiplicare gentem Israëliticam et Judaicam innumerabiliter; sed quia per nomina in Verbo significantur res spirituales et coelestes, et per illorum nomina Coelum et Ecclesia, ideo per semen illorum significantur bona et vera quae in Coelo et in Ecclesia. *Dicitur* sicut stellas coelorum, ex causa, quia comparativa in Verbo etiam ex significativis sunt, n: 3579. 8989, hic cum stellis coelorum, quia per illas bona et vera quoad cognitiones significantur.

10,446. Et omnem terram hanc, quam dixi, dabo *semini* vestro, quod significet a quibus coelum et ecclesia, constat ex significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua in locis citatis n: 9325; et quia Ecclesia per Terram significatur, etiam Coelum significatur, nam Ecclesia est Coelum Domini in terris; et quoque Ecclesia cum Coelo unum agit; unum enim existit et subsistit ab altero; et ex significatione seminis, quod sit bonum et verum ibi, de qua nunc supra n: 10,445.

10,447. Et haereditabunt in saeculum, quod significet vitam aeternam, constat ex significatione haereditare, cum de coelo, quod sit vitam Domini, ita vitam coeli habere, de qua n: 2658. 2851. 3672. 7212. [21] 9338; et ex significatione saeculi, quod sit aeternum, de qua n: 10,248.

10,448. Et poenitebat Jehovam super malo, quod dixit facere populo suo, quod significet misericordiam pro illis, videatur [22] supra n: 10,441.

10,449. Vers: 15 ad 20. *Et respexit, et descendit Moscheh de monte; et duae tabulae Testimonii in manu ejus; tabulae scriptae a duobus transitibus, exhinc et exhinc illae scri-*

ptae. Et Tabulae opus Dei illae, et scriptura scriptura Dei illa, excisa super tabulis. Et audivit Joschua vocem populi in vociferatione ejus, et dixit ad Moschen, vox belli in castris. Et dixit, non vox clamoris victoria, et non vox clamoris res perdita, vocem clamoris miserabilis ego audio. Et factum, quemadmodum appropinquavit ad castra, et vidit vitulum, et choreas, et exardescebat ira Moscheh, et projecit e manu sua tabulas, et fregit illas sub monte. Et sumsit vitulum, quem fecerunt, et combussit igne, et commoluit usque ad pollinem, et sparsit super facies aquarum, et bibere fecit filios Israëlis. Et respexit et descendit Moscheh de monte, significat Verbum demissum e coelo: et duae Tabulae Testimonii in manu ejus, significat Verbum Domini in specie et in genere: tabulae scriptae a duobus transitibus, exhinc et exhinc illae scriptae, significat per quod conjunctio Domini cum humano genere, seu coeli cum mundo: et tabulae opus Dei illae, et scriptura scriptura Dei illa, excisa super tabulis, significat sensum Verbi externum ac internum ex Divino, ac Divinum Verum: et audivit Joschua vocem populi in vociferatione ejus, significat lustrationem et apperceptionem qualia interiora illius gentis erant: et dixit ad Moschen, vox belli in castris, significat oppugnationem veri et boni, quae Coeli et Ecclesiae, a falsis et malis quae ab inferno: et dixit, non vox clamoris victoria, et non vox clamoris res perdita, significat ab una parte coelum agere, ab altera infernum, ita falsum contra verum, ac verum contra falsum: vocem clamoris miserabilis ego audio, significat statum interiorum eorum lamentabilem: et factum quemadmodum appropinquavit ad castra, significat infernum, in quo tunc illa gens: et vidit vitulum et choreas, significat cultum infernalem, qui secundum jucundum amorum externorum illius gentis, et inde festivitatem ejus interiorem: et exardescebat ira Moschi, significat aversionem illius gentis ab interno Verbi, Ecclesiae et Cultus: et projecit e manu sua tabulas, et fregit illas sub monte, significat sensum Verbi externum immutatum et alium propter illam gentem: et sumsit vitulum quem fecerunt, significat jucundum cultus idololatrici illius gentis: et combussit igne, significat prorsus ex amoribus sui et mundi, qui damnati inferno: et commoluit usque ad pollinem, significat falsum in-

fernale inde: [et sparsit super facies aquarum, significat commixtionem cum veris:] et bibere fecit filios Israëlis, significat conjunctum et appropriatum illi genti.

10,450. Et respexit et descendit Moscheh de monte, quod significet Verbum demissum e coelo, constat ex significatione respicere et descendere, cum de Verbo, quod sit demitti: ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372; et ex significatione montis Sinai, quod sit Coelum, e quo Divinum Verum, de qua n: 9420.

10,451. Et duae tabulae Testimonii in manu ejus, quod significet Verbum Domini in specie et in genere, constat ex significatione tabularum, quibus inscripta fuerunt decem praecepta, quod sint Verbum in omni complexu, de qua n: 9416; et ex significatione Testimonii, quod sit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 9503. Quod per Tabulas illas significetur Verbum in omni complexu, ita in specie et in genere, est quia illis inscripta fuit Lex vitae, et per Legem in stricto sensu intelliguntur decem praecepta; in minus stricto intelligitur Verbum a Moscheh conscriptum; in latiori Verbum Historicum; et in latissimo totum Verbum, videatur n: 6752: tum quia Mons Sinai, ubi Lex scripta fuit in tabulis illis, significabat coelum, e quo Divinum Verum; ac Moscheh repraesentabat Verbum, quod est ipsum Divinum Verum a Domino, ideo in ejus manu erant tabulae, ut insigne istius repraesentationis.

10.452. Tabulae scriptae a duobus transitibus, exhinc et exhinc illae scriptae, quod significet per quod conjunctio Domini cum humano genere, seu coeli cum mundo, constat ex significatione Tabularum, quibus Lex inscripta, quod sint Verbum in omni complexu, de qua nunc supra n: 10,451: quod scriptura a duobus transitibus, exhinc et exhinc, significet conjunctionem Domini cum humano genere, explicatum videas, n: 9416. 10,375; ideo quoque Tabulae illae dictae fuerunt Tabulae foederis, foedus enim est conjunctio, n: 665. 666. 1023. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778. 9396. Quia hic dicitur conjunctio Domini cum humano genere, seu coeli cum mundo, per Verbum, dicendum est, quomodo cum hoc se habet: qui non sciunt quale Verbum est, illi nequaquam credere possunt, quod per id sit conjunctio Domini cum humano gene-

re, ac coeli cum mundo; ac minus adhuc illi, qui Verbum contemnunt, aut nihili faciunt; sed sciant, quod coeli subsistant per Divinum Verum, et quod absque illo non coeli forent, et quod humanum genus subsistat per coelum; nam nisi hoc influeret apud hominem, homo non hilum potuisset cogitare, ita nec aliquid rationaliter velle: ut itaque subsistat coelum, et ex conjunctione cum illo humanum genus, provisum est a Domino Verbum, in quo est Divinum Verum pro angelis, et pro hominibus: tale enim est Verbum in sensu suo spirituali et coelesti, ut inibi sit ipsa sapientia angelica, in tam supereminenti gradu, ut vix cogitari possit ab homine aliquid quoad quale eminentiae ejus, tametsi in litera perquam simplex et rude appareat: inde patet, quod Coelum in sapientia sua sit ex Verbo, cum id legitur ab homine, et simul tunc homo in conjunctione cum coelo: ob hunc finem, datum est homini tale Verbum: inde sequitur, si hoc medium conjunctionis non in mundo esset, quod periret conjunctio cum coelo, et cum conjunctione omne bonum voluntatis et verum intellectus apud hominem; et cum his ipsum illud humanum, quod consociat hominem cum homine; inde malum et falsum occuparent omnia, ex quibus societas una post alteram interiret; foret enim sicut cum homo vadit in caligine, ac ubivis impingit; et foret sicut cum caput delirat, unde corpus fertur dementer et insane usque in sui perniciem; ac foret sicut cum languet cor, unde viscera et membra desistunt agere suos usus, usque dum emoritur totum: talis foret status hominis, nisi coelum ei conjunctum esset, ac coelum ei non conjunctum esset, si non foret Verbum, aut nisi Divinum Verum communicaretur immediate per angelos, ut antiquis temporibus: cum dicitur coelum, intelligitur etiam Divinum, nam Divinum Domini facit coelum; ita conjungi cum coelo est conjungi cum Domino, ac disjungi a coelo est disjungi a Domino, ac disjungi a Domino est perire; omnis enim dispositio in bonum, quae vocatur Providentia, inde est, qua remota ruunt omnia in malum, et sic in devastationem. Ex his constare potest, cui usui est Verbum; sed quod Verbum talis ac tanti usus sit, pauci credituri sunt.

10,453. **Et tabulae opus Dei illae, et scriptura scriptura Dei *illa*, excisa super tabulis, quod significet sensum Verbi exter-**

num et internum ex Divino, ac Divinum Verum, constat ex significatione tabularum, quod sint Verbum in toto complexu, de qua mox supra n: 10,452; hic autem externum Verbi, de qua re in sequentibus; ex significatione operis Dei, quod sit a Divino; ex significatione scripturae, quod sit internum Verbi, de qua etiam sequitur; inde scriptura Dei est internum Verbi a Divino; et ex significatione excisa super tabulis, quod sit internum super externo, ita in illo. Quod Tabulae hic significent externum Verbi, est quia distinguuntur illae hic a scriptura, quae est internum ejus; cum autem non distinguuntur a scriptura, tunc per illas significatur Verbi internum et externum simul, ita Verbum in toto complexu, ut supra n: 10,452: quod hic distinguantur, est quia tabulae fractae sunt, et usque eadem verba postea aliis tabulis, quae a Mosche dolatae sunt, a Jehovah inscribebantur. Externum Verbi est sensus literae ejus; ille sensus, nempe sensus literae, significatur per tabulas, quia ille sensus est sicut tabula, seu sicut planum, cui sensus internus inscriptus est. Quod Tabulae, quae opus Dei, a Mosche, cum vidit vitulum et choreas, fractae fuerint, et quod ex mandato Jehovae, aliae tabulae a Mosche dolatae sint, ac iis inscripta dein eadem verba, et sic quod tabulae non amplius essent opus Dei, sed opus Moschis, at scriptura usque scriptura Dei, involvit arcanum quod adhuc ignotum est: arcanum est, quod sensus literae Verbi alius fuisset, si Verbum apud alium populum conscriptum fuisset, aut si hic populus non talis fuisset; sensus enim literae Verbi agit de illo populo, quia Verbum apud illum conscriptum est, ut patet tam ab Historicis quam a Propheticis Verbi, et populus ille in malo fuit, quia corde idololatricus, et tamen ut sensus internus et externus congruerent, laudandus erat is populus, et vocandus populus Dei, Gens sancta, Peculium; inde simplices, qui erudirentur per sensum externum Verbi, credituri essent, quod gens illa talis fuerit, sicut etiam ipsa illa gens credit, et quoque plerique ex orbe Christiano hodie; ac praeterea plura ob duritiem cordis eorum illis permissa fuerunt, quae exstant in sensu externo Verbi, et faciunt illum, ut quae Matth: XIX: 8, et quoque alia, quae hic praetereuntur: cum itaque sensus literae Verbi propter illum populum talis factus est, ideo tabulae illae, quae fuerunt opus Dei, fractae sunt, et aliae, ex

mandato Jehovae, a Mosche dolatae sunt: sed quia usque idem sanctum Divinum intus inerat, ideo eadem Verba quae fuerunt in prioribus, a Jehovah illis inscripta sunt; ut patet ex his apud Moschen, „Dixit Jehovah ad Moschen, dola tibi duas tabulas lapidum, sicut priores, ut scribam super tabulis verba, quae fuerunt super Tabulis prioribus, quas fregisti: et scripsit Jehovah super tabulis illis verba foederis, decem verba," Exod: XXXIV: 1. 4. 28: et alibi, „In tempore illo dixit Jehovah ad me, dola tibi duas tabulas lapidum, sicut priores, et scribam super tabulis verba, quae fuerunt super tabulis prioribus, quas fregisti: et scripsit Jehovah super tabulis juxta scripturam priorem, decem verba; post dedit eas Jehovah mihi," Deut: X: 1 ad 4. Quod Jehovah non agnoverit illum populum pro suo populo, tametsi ita ob concordantiam sensus interni cum externo, dictus fuerit, sed pro populo Moschis, constat in hoc Capite, „Corrupit se *populus tuus, quem ascendere fecisti* e terra Aegypti; vade, *duc populum*, ad quod dixi tibi," Vers: 7. 34: et porro, „Et loquutus est Jehovah ad Moschen, ascende *tu et populus quem ascendere fecisti* e terra Aegypti, in terram quam juravi Abrahamo, Jischako et Jacobo, et mittam ante te angelum, *quoniam non ascendam in medio tui*, eo quod populus durus cervice ille," Exod: XXXIII: 1. 2. 3. Simile significatur, per quod „*Moscheh positus fuerit in foramine petrae*, et non licuerit ei videre facies Jehovae, *sed modo posteriora*," Exod: XXXIII: 22. 23: simile etiam, per quod Moscheh, cum radiabat cutis faciei ejus, „*daret super faciem velum cum loqueretur cum filiis Israëlis*," Exod: XXXIV: 30 ad 35. Qualis futurus esset populus ille, a Jehovah praedicitur Abramo, cum vellet quod semen ejus haereditaret terram Canaanem, ibi dicitur „Postquam partitus Abram vitulam triennem, capram triennem, et arietem triennem in medium, quae essent pro ineundo foedere, quod tunc sopor ceciderit super Abramum, et *ecce terror tenebrarum magnarum cadens super illum*; et cum occidit sol, *caligo facta*, et *ecce furnus fumi*, et *fax ignis transibat inter segmenta illa*," Genes: XV: 8. 9. 12. 17.

10,454. Et audivit Joschua vocem populi in vociferatione ejus, quod significet lustrationem et apperceptionem, qualia interiora illius gentis erant, constat ex significatione audire, quod sit lustratio et apperceptio; agitur enim nunc de illa gente, qua-

lis erat interius, ita qualia interiora ejus; ex repraesentatione Joschuae, quod sit Verum Verbi lustrans et appercipiens; erat enim ille minister Moschis, et per Moschen repraesentabatur Verbum, ut supra ostensum est, inde per ministrum repraesentatur verum, nam omne verum est Verbi, hic verum lustrans, explorans, et appercipiens; ex significatione vocis populi in vociferatione ejus, quod sit qualis esset gens illa interius, ita qualia interiora ejus: per vocem enim in Verbo significatur vox interior, quae est cogitatio, inde quale interius quoad verum aut falsum, nam ex hoc aut illo est cogitatio, videatur n: 219. 220. 3563. 7573. 8813. 9926; per vociferationem autem significatur articulatum soni, sive loquelae sit, sive cantus, sive clamoris, quod ex cogitatione, quae est vox interior, procedit; inde per audire vocem in vociferatione, significatur apperceptio, qualia interiora sunt, ex sono ut indice: sonus enim sive loquelae sit, sive cantus, sive clamoris, procedit ex interiore affectione et cogitatione, haec et illa insunt sono, et quoque appercipiuntur ab illis qui attendunt et reflectunt; ut pro exemplo, si iracundum sit, si minans, si amicum, si clemens, si laetum, si lugubre, et sic porro; in altera vita tam exquisite, ut ex sono unius vocis appercipiatur ab angelis, qualis aliquis est quoad interiora sua; haec nunc sunt quae significantur per audire vocem populi in vociferatione ejus.

10,455. Et dixit ad Moschen, vox belli in castris, quod significet oppugnationem veri et boni, quae coeli et ecclesiae, a falsis et malis quae ab inferno, constat a significatione vocis, quod sit cogitatio et affectio, quae sunt interiora vocis, ita quale interiorum, de qua supra n: 10,454; ex significatione belli, quod sit pugna veri ex bono cum falso èx malo, et in opposito sensu pugna falsi ex malo contra verum ex bono, de qua sequitur; et ex significatione castrorum, quod sint Ecclesia et Coelum; nam per castra filiorum Israëlis illa repraesentabantur, videatur n: 10,038; inde patet, quod per vocem belli in castris, significetur oppugnatio veri et boni quae Ecclesiae et Coeli a falsis et malis quae ex inferno: dicitur ex inferno, quia omnia falsa et mala inde sunt, et quia hic per castra, cum ibi vitulus aureus colebatur, significatur infernum, videatur infra n: 10,468. Quod haec per vocem belli in castris significentur, est

quia agitur nunc in sensu interno de interioribus gentis Israëliticae, cujus interiora contra vera et bona Ecclesiae et Coeli erant, ita prorsus ut rejiceret illa; interiora enim istius gentis occupata erant ab amoribus sui et mundi, et ubi illi regnant, ibi continue oppugnantur vera et bona Ecclesiae, utcunque externa in cultu sancta appareant esse; sanctum cultus apud illos est medium, et eminentia ac opulentia sunt fines; ita illa quae Coeli et Ecclesiae sunt, media sunt, et ea quae mundi et sui, fines sunt; ac finis propter quem apud hominem imperat, et medium servit; inde sequitur, quod Coelum apud tales serviat, ac mundus imperet; proinde quod mundus sit supremo loco, ita loco capitis, ac coelum inferiori loco, ita loco pedis; quapropter si coelum non favet amoribus illorum, tunc dejicitur id infra pedes, ac calcatur et proculcatur; tale inversum est apud illos, apud quos amores sui et mundi regnant; inde quoque est quod tales inspecti ab angelis appareant inversi capite deorsum et pedibus sursum. Quod Bellum sit pugna veri cum falso, ac in opposito sensu falsi contra verum, est quia bellum in spirituali sensu non aliud est: tales pugnae etiam per Bella in Historicis Verbi in sensu interno significantur, etiam per Bella in Propheticis, ut constare potest a locis e Verbo allatis n: **1664. 8273**. Qui non scit, quod per bella in Verbo significentur bella in spirituali sensu, non scire potest, quid involvunt illa quae de Bellis memorantur apud Danielem Cap: VII: VIII: XI, quaeque in Apocalypsi passim; et quae apud Evangelistas, ubi de ultimis Ecclesiae temporibus agitur Matth: XXIV: 5. 6. 7. Marc: XIII: 7. 8, et alibi. Inde quoque est, quod omnia instrumenta belli, sicut gladii, hastae, scuta, arcus, sagittae, et plura, significent talia quae sunt pugnae spiritualis; de quibus passim in explicationibus.

10,456. Et dixit, non vox clamoris victoria, et non vox clamoris res perdita, quod significet ab una parte coelum agere, ab altera infernum, ita falsum contra verum, ac verum contra falsum, constat a significatione vocis clamoris, seu vocis in vociferatione, quod sit quale interiorum illius gentis, de qua supra n: **10,454**; ex significatione non victoria et non res perdita, quod sit pendentia pugnae inter falsum et verum, et non decisio; et quia omne falsum est ab inferno, ac verum e coelo,

per eadem verba significatur quod Coelum ab una parte agat, et infernum ab altera: quod clamor sit falsum, videatur n: 2240; quod sit cogitatio cum plena intentione faciendi, n: 7119; et quod sit lamentatio interior, n: 7782. Per haec describitur status interiorum illius gentis, in quo sunt, quando infernum apud illos agit contra coelum, ac coelum agit contra infernum, ita cum inter utrumque tenentur, quod factum est, quando in cultu externo erant, clauso interno; quod claudebatur ob causam, ut usque per externa, quae erant repraesentativa interiorum, esset communicatio cum coelo; de qua re supra actum est.

10,457. Vocem clamoris miserabilis ego audio, quod significet statum interiorum eorum lamentabilem, constat ex significatione vocis clamoris miserabilis, quod sit lamentabile; nam hoc in Lingua originali exprimitur per vocem, quae significat et clamorem, et affectionem, et miseriam, ita quae significat clamorem miserabilem; et cum vox significat quale interiorum, n: 10,454, inde vox clamoris miserabilis significat statum lamentabilem interiorum.

10,458. Et factum, quemadmodum appropinquavit ad castra, quod significet ad infernum, in quo tunc illa gens, constat ex significatione castrorum filiorum Israëlis, quod sint coelum et ecclesia, de qua n: 4236. 10,038; inde cum erant in cultu idololatrico, adorando vitulum pro Jehovah, per castra eorum significatur infernum, nam repraesentativum Coeli et Ecclesiae vertitur in repraesentativum inferni, cum populus se a cultu Divino vertit in cultum diabolicum, qui erat cultus vituli. Simile per castra significatur apud Amos, „ Misi in vos pestem in via Aegypti, occidi gladio juvenes vestros, cum captivitate equorum vestrorum, adeo ut ascendere fecerim *foetorem castrorum vestrorum* etiam in nasum vestrum," IV: 10; agitur ibi de vastatione veri, quo vastato castra significant infernum; quod de vastatione veri agatur, patet a singulis ibi in sensu interno spectatis; pestis enim est vastatio, n: 7102. 7505; via est verum, ac in opposito sensu falsum, n: 10,422; Aegyptus est externum, et quoque infernum, in locis citatis n: 10,437; gladius est falsum pugnans contra vera, n: 2799. 4499. 6353. 7102. 8294: juvenes sunt vera Ecclesiae, n:

7668: occidi est spiritualiter perire, n: 6767. 8902: captivitas est privatio veri, n: 7990: equi sunt intellectuale, quod illustratur, n: 2760. 2761. 2762. 3217. 5321. 6125. 6534: foetor est abominabile, quod ex inferno exhalat, n: 7161; inde patet, quod castra in eo sensu sint infernum. Infernum etiam significatur per castra hostium, qui contra Hierosolymam, et in genere qui contra filios Israëlis, in Historicis Verbi.

10,459. Et vidit vitulum et choreas, quod significet cultum infernalem, qui secundum jucundum amorum externorum illius gentis, ac inde festivitatem ejus interiorem, constat ex significatione vituli, quod sit jucundum amorum externorum illius gentis, de qua supra n: 10,407; quod hic sit cultus secundum illud jucundum, est quia, cum appropinquabat Moscheh ad castra, gens illa in eo cultu erat, qui cultus quod sit ab inferno, constat ex illis quae supra ostensa sunt; et ex significatione chorearum, quod sint festivitas interior, de qua etiam supra n: 10,416.

10,460. Et exardescebat ira Moscheh, quod significet aversionem illius gentis ab interno Verbi, Ecclesiae, et Cultus, constat ex significatione exardescere ira, cum de Domino, quod sit aversio hominis ab internis, ita a Divinis, de qua supra n: 10,431; simile per exardescere ira significatur, cum praedicatur de Mosche, quia per Moschen repraesentatur Verbum seu Divinum Verum quod a Domino, seu quod idem, Dominus quoad Divinum Verum, de qua repraesentatione videatur in locis citatis n: 9372. Dicitur ab interno Verbi, Ecclesiae, et Cultus, nam qui avertit se ab interno Verbi, ille etiam se avertit ab interno Ecclesiae, et quoque ab interno cultus; quoniam internum Ecclesiae, ac internum Cultus, sunt ex interno Verbi; docet enim Verbum, qualis erit homo Ecclesiae, seu qualis erit Ecclesia apud hominem, et quoque qualis erit cultus apud hominem Ecclesiae; sunt enim bona et vera amoris et fidei, quae faciunt Ecclesiam internam, et quoque cultum internum; illa docet Verbum, ac illa sunt interna Verbi.

10,461. Et projecit e manu sua tabulas, et fregit illas sub monte, quod significet sensum Verbi externum immutatum et alium propter illam gentem, constat ex significatione tabularum, super quibus lex erat scripta, quod sit Verbi sensus externus,

seu ejus sensus literae, de qua supra n: 10,453; ex significatione projicere illas e manu et frangere, quod sit sensum externum genuinum destruere, ita quoque immutare et alium facere: quod sensus externus Verbi immutatus sit et alius factus propter gentem Israëliticam, videatur supra n: 10,453, et ex significatione montis Sinai, quod sit Coelum e quo Divinum Verum, de qua n: 9420; dicitur sub monte, quoniam sensus Verbi externus est sub coelo, internus autem in coelo.

10,462. Et sumsit vitulum quem fecerunt, quod significet jucundum cultus idololatrici illius gentis, constat ex significatione vituli, quod sit jucundum amorum externorum gentis Israëliticae, ex quo et secundum quod cultus illorum, qui idololatricus, de qua supra n: 10,407. 10,459.

10,463. Et combussit igne, quod significet prorsus ex amoribus sui et mundi, qui damnati inferno, constat ex significatione ignis, quod sit amor coelestis, qui est amor in Dominum, et amor erga proximum, et in opposito sensu amor infernalis, qui est amor sui et amor mundi, de qua n: 4906. 5071. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324. 7575. 10,055, inde comburi igne est prorsus amoribus sui et mundi oppleri, ita damnari inferno, nam illi amores, quando regnant, sunt infernum apud hominem: ex quibus patet, quid significatur per ignem infernalem, de quo [in] Verbo passim.

10,464. Et commoluit usque ad pollinem, quod significet falsum infernale inde, constat ex significatione commolere in pollinem seu in minutissimum, quod sit formare falsum ex jucundo infernali, ita falsum infernale: quod per commolere, cum de malo, id significetur, constare potest ex illis quae n: 4335. 9995 fin: 10,303, [23] ostensa sunt.

10,465. Et sparsit super facies aquarum, quod significet commixtionem cum veris, constat ex significatione aquarum, quod sint vera, de qua in locis citatis n: 10,238; et quia dicitur, quod pollen, in quem vitulus commolitus est, sparsus sit super aquas, ideo significatur quod falsum ex jucundo infernali commixtum sit cum veris quae ex Coelo: quod per has aquas significentur vera quae ex coelo, est quia aquae illae descendebant e monte Sinai, et per montem Sinai significatur coelum, ex quo Divinum Verum, n: 9420; quod illae aquae inde es-

sent, constat alibi apud Moschen, „Peccatum vestrum, quod fecistis, vitulum sumsi, et combussi eum igne, et contudi eum molendo probe, usque dum attenuatus est in pulverem, *et pulverem ejus projeci in rivum descendentem e monte,*" Deut: IX: 21.

10,466. Et bibere fecit filios Israëlis, quod significet conjunctum et appropriatum illi genti, constat ex significatione bibere, quod sit conjungere et appropriare sibi verum, et in opposito sensu falsum, de qua n: 3089. 3168. 8562, hic falsum mali; per filios Israëlis intelligitur gens illa absque alio sensu, quoniam de ejus proprio hic agitur. Ex his nunc constare potest, qualis illa gens est quoad interiora sua, nam in hoc Capite illa describuntur.

10,467. Vers: 21. 22. 23. 24. 25. *Et dixit Moscheh ad Aharonem, quid fecit tibi populus hic, quod adduxeris super illum peccatum tam magnum. Et dixit Aharon, ne exardescat ira, Domine mi, tu nosti populum quod in malo ille: et dixerunt mihi, fac nobis deos, qui eant ante nos, quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit ei: et dixi illis, cui aurum avellite; et dederunt mihi, et projeci in ignem, et exivit vitulus hic: et vidit Moscheh populum, quod dissolutus ille, quia dissolutum fecit illum Aharon, ad annihilationem insurgentibus illorum.* Et dixit Moscheh ad Aharonem, significat perceptionem ab interno de externo tali: quid fecit tibi populus hic, quod adduxeris super illum peccatum tam magnum, significat unde hoc quod gens illa ita se averterit a Divino: et dixit Aharon, significat perceptum: ne exardescat ira, Domine mi, significat ne ideo avertat se internum: tu nosti populum, quod in malo ille, significat quod gens illa in externo sit separato a sancto interno: et dixerunt mihi, significat exhortationem: fac nobis deos, qui eant ante nos, significat falsa doctrinae et cultus, ita idololatrica: quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit ei, significat quod prorsus ignotum sit, quid Divinum Verum in Verbo aliud, quod elevat hominem ab externo in internum, et facit Ecclesiam: et dixi illis, cui aurum, avellite, significat extractionem talium ex sensu literae, quae favent jucundo amorum externorum, ac principiis

inde: et dederunt mihi, significat collationem in unum, et effectum: et projeci illud in ignem, et exivit vitulus hic, significat amores sui et mundi, ex quibus et secundum quod cultus ille: et vidit Moscheh populum, quod dissolutus ille, significat perceptum ab interno, quod gens illa aversa esset ab interno, ita a Divino: quia dissolutum fecit illum Aharon, significat quod hoc ab externis quae amabant: ad annihilationem insurgentibus illorum, significat absque omni potentia resistendi malis et falsis quae ab inferno.

10,468. Et dixit Moscheh ad Aharonem, quod significet perceptionem ab interno de externo tali, constat ex significatione dicere, quod sit perceptio, de qua in locis citatis n: 10,290; ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372, hic internum ejus; et ex repraesentatione Aharonis, quod sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua supra n: 10,397. Quod Moscheh hic sit internum, est quia loquitur ad Aharonem, per quem repraesentatur externum: sive dicas internum et externum Verbi, sive simpliciter internum et externum, hic perinde est, nam Verbum est Divinum Verum, a quo homini perceptio, hic perceptio de externo tali apud gentem Israëliticam, tam in cultu, quam in omni Ecclesiae, ac in omni Verbi. Sciendum est, quod omnis perceptio de externo sit ab interno; ab interno enim videri possunt quae in externo sunt, non autem ab externo quae in se, et minus ab externo quae in interno: inde est, quod qui in externis absque interno sunt, non agnoscant interna, quia non sentiunt et vident illa, tum quod aliqui negent illa, et cum illis coelestia et Divina.

10,469. Quid fecit tibi populus hic quod adduxeris super illum peccatum tam magnum, quod significet unde hoc quod gens illa se averterit a Divino, constat ex significatione quid fecit tibi populus hic, quod significet unde id quod gens illa talis, nam per facere hic non significatur facere, quoniam non per Aharonem significatur Aharon, sed externum quod quoad suum quale lustratur ab interno; quare cum abstracte a personis intelligitur, per quid fecit tibi, significatur unde hoc; et ex significatione peccati, quod sit aversio a Divino, de qua n: 5841. 9346.

10,470. Et dixit Aharon, quod significet perceptum, con-

stat ex significatione dicere, cum de interno lustrante et explorante quid in externo, quod sit percipere, inde vicissim, cum de externo, est perceptum.

10,471. Ne exardescat ira, domine mi, quod significet ne ideo se avertat internum, constat ex significatione exardescere ira, cum de Mosche, per quem significatur internum, quod sit avertere se, hic ne avertat se; et ex repraesentatione Moschis, qui hic est domine mi, quod sit internum, de qua supra n: 10,468. Moscheh hic dicitur dominus meus ab Aharone, quia internum est dominus, et externum est respective servus, nam internum apud hominem est in coelo, et inde cum apertum, est ejus coelum, ac externum apud illum est in mundo, ita est ejus mundus, ac mundus factus est ut inserviat coelo, sicut servus suo Domino: similiter se habet cum externo cultus, et quoque cum externo Ecclesiae, ut et Verbi, respective ad internum eorum.

10,472. Tu nosti populum quod in malo ille, quod significet quod gens illa in externo sit separato a sancto interno, constat a significatione mali et peccati, quod sit sejunctio, separatio, et aversio a Divino, de qua n: 4997. 5746. 5841. 9346: dicitur separatum a sancto interno, quoniam externum separatum ab interno, est quoque separatum a sancto, nam sanctum hominis est in interno ejus: sanctum dicitur id quod apud hominem influit e coelo, hoc est, per Coelum a Domino; coelum influit in internum hominis, et per id in externum ejus, quoniam internum hominis formatum est ad imaginem coeli, ita ad receptionem spiritualium quae ibi, et externum ad imaginem mundi, ita ad receptionem naturalium quae ibi, n: 9279. [24] 10,156: inde patet, qualis homo est, apud quem externum separatum est ab interno, quod nempe in solis mundanis, terrestribus, et corporeis: qui in his solis sunt, nec capiunt quid internum est, ita nec quid est in coelestibus et Divinis esse; putant cum in illis quae cultus externi Ecclesiae sunt, [quod] etiam in Divinis sint; sed usque non ita est; sunt namque tunc vel in jucundo corporeo ex usu ab infantia, vel propter mundum ut appareant, vel ex debito officii propter lucrum aut honorem; ita quoque in mundanis, terrestribus et corporeis, et non in coelestibus et Divinis: aliter apud illos qui in externis sunt ab interno.

10,473. Et dixerunt mihi, quod significet exhortationem, constat ex significatione dicere, cum de illis qui in externis separatis ab interno sunt, quod sit exhortatio, ut supra n: 10,398.

10,474. Fac nobis deos qui eant ante nos, quod significet falsa doctrinae et cultus, ita idololatrica, videatur [22] supra n: 10,399.

10,475. Quia hic Moscheh ille vir, qui ascendere fecit nos e terra Aegypti, non scimus quid sit ei, significat quod prorsus ignotum sit, quid Divinum Verum in Verbo aliud, quod elevat hominem ab externo in internum, et facit ecclesiam, ut quoque supra n: 10,400.

10,476. Et dixi illis, cui aurum avellite, quod significet extractionem talium ex sensu literae Verbi, quae favent jucundo amorum externorum, ac principiis inde, constat ex illis quae supra, n: 10,402, explicata et ostensa sunt.

10,477. Et dederunt mihi, significat collationem in unum, et effectum, ut supra n: 10,403. 10,404.

10,478. Et projeci illud in ignem, et exivit vitulus hic, quod significet amores sui et mundi, ex quibus et secundum quos cultus ille, constat ex significatione ignis, quod sit amor in utroque sensu, de qua n: 4906. 5071. 5215. 6314. 6832. 6834. 6849. 7324. 7575. 10,055, hic amor sui et amor mundi, quia gens illa in illis erat, quoniam in externis separatis ab interno; inde projicere in ignem, est in illos amores, et extrahere talia ex sensu literae Verbi, quae illis favent, et doctrinale inde facere; et ex significatione vituli, quod sit cultus ex illis amoribus, et secundum illos; qui infernalis, de qua n: 10,459.

10,479. Et vidit Moscheh populum quod dissolutus ille, quod significet perceptum ab interno, quod gens illa aversa esset ab interno, ita a Divino, constat ex significatione videre, quod sit percipere; ex repraesentatione Moschis, quód sit internum, de qua supra n: 10,468; et ex significatione dissolutum esse, quod sit aversum esse, hic ab interno, ita a Divino, secundum illa quae supra n: 10,472, explicata sunt; per illam vocem in Lingua originali etiam significatur aversum esse, ac retrocedere, tum nudatum esse, et per nudatum significatur deprivatum bono amoris et veris fidei, quae sunt interna Ecclesiae, et ejus cultus, n: 9960.

10,480. Quia dissolutum fecit illum Aharon, quod significet quod hoc ab externis quae amabant, constat ex significatione dissolutum facere, quod sit aversum esse ab interno, ita a Divino, ut nunc supra n: 10,479; et a repraesentatione Aharonis, quod sit externum, de qua etiam supra n: 10,468; quod sit quod amabant, est quia illi qui in externis separatis ab interno sunt, solum externa amant: quod hic per dissolutum facere, significetur aversum esse, et non aversum facere, est quia per Aharonem in sensu interno non intelligitur Aharon, sed externum, ita abstracte a persona, secundum illa, quae supra n: 10,469, dicta sunt.

10,481. Ad annihilationem insurgentibus illorum, quod significet absque omni potentia resistendi malis quae ab inferno, constat ex significatione annihilationis, quod sit absque omni potentia resistendi malis et falsis, hoc enim in spirituali mundo est nihil posse; et ex significatione insurgentium seu hostium, quod sint mala et inde falsa, nam haec sunt hostes qui insurgunt in sensu spirituali; quare etiam illa per hostes et insurgentes in Verbo significantur; ut apud Davidem, „Jehovah, *quantum multiplicati sunt hostes mei, multi insurgentes contra me,* dicentes de anima mea, non salus illi in Deo," Psalm: III: [2.] 3: apud Eundem, „Mirabilem fac Misericordiam tuam, Salvator confidentium *ab insurgentibus contra me*, per dextram tuam: *custodi me pro impiis*, qui contra animam meam circumdant me," Psalm: XVII: 7. 8. 9: apud Eundem, „Ne tradas me in desiderium *hostium meorum*, quia *surrexerunt contra me testes mendacii*, et qui efflat violentiam; ne crederem videre bonum in terra vitae," Psalm: XXVII: 12. 13: apud Eundem, „Deus praecipe salutes Jacobi, per Te *hostes nostros* feriemus, in Nomine Tuo conculcabimus *insurgentes* contra nos," Psalm: XLIV: 5. 6: apud Eundem, „Alieni *surrexerunt* contra me, et violenti quaesiverunt animam meam; non posuerunt Deum ante se; Dominus inter sustentantes animam meam," Psalm: LIV: 5. 6: apud Eundem, „*Libera me ab hostibus meis*, Deus mi, ab *insurgentibus* contra me exalta me; libera me ab operatoribus iniquitatis, ecce insidiantur animae meae," Psalm: LIX: 2. 3. 4; in his et pluribus aliis locis per hostes et insurgentes significantur mala et falsa quae ab inferno: dicuntur insurgen-

tes, quia mala et falsa insurgunt contra bona et vera, non autem vicissim. Quod illis qui in externis separatis ab interno nihil potentiae sit resistendi malis et falsis quae ab inferno, est quia omnis potentia resistendi illis est a Divino, quare illis, qui separati sunt ab interno, qui etiam separati sunt a Divino, nulla potentia est; inde feruntur a malis et falsis, quocunque aufert illos infernum, sicut floccus et palea a vento; ut manifeste patet a malis, qui e mundo in alteram vitam veniunt: hoc quoque repraesentatum est per illam gentem, quod hostes suos vicerint, quamdiu manserunt in cultu qui illis mandatus erat, et quod toties victi fuerint, quum a cultu illo recesserunt, ita quoties in malo fuerunt; secundum haec apud Moschen, „*Si statuta mea reprobaveritis, persequetur vos sonus folii impulsi, et fugietis fugam gladii, et cadetis sine persequente; impingent vir in fratre suo, quasi coram gladio, cum non persequens,*" Levit: XXVI: 15. 36. 37: et alibi, „*Persequetur unus mille, et duo myriadem, quia Petra eorum vendidit eos, et Jehovah conclusit illos,*" Deut: XXXII: 30. Ex his patet, quid significatur esse ad annihilationem insurgentibus.

10,482. Vers: 26. 27. 28. 29. *Et stetit Moscheh in porta castrorum, et dixit, quis Jehovae, ad me; et congregati sunt ad illum omnes filii Levi. Et dixit illis, ita dicit Jehovah Deus Israëlis, ponite quisque gladium super femur suum, transite et redite a porta ad portam in castris, et occidite vir fratrem suum, et vir socium suum, et vir porpinquum suum. Et fecerunt filii Levi secundum verbum Moschis; et cecidit ex populo in die illo ad tria millia virorum. Et dixit Moscheh, implete manum vestram hodie Jehovae, quia vir in filium suum, et in fratrem suum, et ad dandum super vos hodie benedictionem.* Et stetit Moscheh in porta castrorum, significat ubi apertura ad infernum: et dixit, quis Jehovae ad me, significat qui in externis sunt ab interno: et congregati sunt ad illum omnes filii Levi, significat qui in veris ex bono: et dixit ad illos, significat exhortationem: ita dicit Jehovah Deus Israëlis, significat a Domino: [ponite quisque gladium suum super femur, significat verum ex bono pugnans contra falsum ex malo:] transite et redite a porta ad portam in castris, significat ubicunque aliquid apertum ab interno in externum: et occidite vir fratrem suum,

et vir socium suum, et vir propinquum suum, significat occlusionem quoad influxum boni et veri ac affinium illis, ne sit aliqua receptio et communicatio: et fecerunt filii Levi secundum verbum Moschis, significat effectum ab illis qui in veris ex bono: et cecidit in populo in die illo ad tria millia virorum, significat occlusionem interni plenariam: et dixit Moscheh, implete manum vestram hodie Jehovae, significat communicativum et receptivum Divini Veri in Coelis: quia vir in filium suum, et in fratrem suum, significat quando occlusum est internum, ne verum et bonum e coelo intrent in externum: ad dandum super vos hodie benedictionem, significat receptionem Divini Veri ex Verbo, et per id conjunctionem cum Domino.

10,483. Et stetit Moscheh in porta castrorum, quod significet ubi apertura ad infernum, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit internum, de qua supra n: 10,468; ex significatione in porta, quod sit ubi apertura, de qua sequitur; et ex significatione castrorum, quod sint infernum, de qua etiam supra n: 10,458. Quod Moscheh in porta castrorum steterit, et non intraverit in ipsa castra, erat causa, ut repraesentaretur, quod internum non possit intrare in infernum; per Moschen enim repraesentabatur internum, et per castra infernum; omnes enim qui in inferno sunt, in externis separatis ab interno sunt, quoniam in amoribus sui et mundi; quapropter internum illuc non potest intrare, non enim recipitur, sed apud quosdam, qui ibi, rejicitur statim, apud quosdam suffocatur et exstinguitur, et apud quosdam pervertitur; sive dicas internum, sive coelum, idem est, nam coelum est in interno, tam in interno Verbi, quam in interno Ecclesiae, et cultus, consequenter in interno hominis, qui in amore coelesti et spirituali, hoc est, in amore in Dominum et in charitate erga proximum est. Quid apertura inferni, quae significatur per portam castrorum horum, paucis dicetur; unumquodvis infernum clausum est circumcirca, sed aperitur supra secundum necessitatem et indigentiam; apertura illa est in mundum spirituum, qui mundus est medius inter coelum et infernum, ibi enim inferna a superiori terminantur, ac coeli ab inferiori, n: 5852: dicitur quod aperiantur secundum necessitatem et indigentiam, quoniam unusquisque homo apud se spiritus habet ab inferno, ac angelos e coelo; spiritus ab in-

ferno sunt in amoribus ejus corporeis et mundanis, et angeli e coelo in amoribus coelestibus et spiritualibus; nam homo absque spiritibus nequaquam vivere potest, si auferrentur ab illo spiritus, decumberet mortuus sicut lapis: inde ut vita homini sit secundum ejus amores, aperiuntur ex necessitate et secundum indigentiam inferna, unde tales spiritus ad illum exeunt, qui in similibus amoribus sunt. Apertura illa est, quae intelligitur per portam inferni; tales aperturas aliquoties mihi videre datum est: custodiuntur illae portae a Domino per angelos, ne plures inde spiritus exeant, quam secundum opus. Inde patet, quid per portas inferni et per portas hostium significatur in Verbo; ut apud Matthaeum, „Jesus dixit ad Petrum; super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, et *Portae inferni non praevalebunt illi,*" XVI: 18; portae inferni non praevalebunt, est quod inferna non ausura sint exire et destruere vera fidei; petra super qua Ecclesia est fides a Domino in Dominum, quae fides est fides charitatis, quia in hac et cum hac ita unum; quod petra sit illa fides, videatur in Praefat: ad Cap: XXII Genes: ac n: 8581. 10,438: et quod ipsa fides sit charitas, n: 654. 1162. 1176. 1608. 2228. 2343. [25] 2349. 2419. 2839. 3324. 4368. 6348. 7039. 7623 ad 7627. 7752 ad 7762. 8530. 9154. 9224. 9783. Simile etiam significatur per quod „*semen tuum haereditabit portas hostium tuorum,*" Genes: XXII: 17. Cap: XXIV: 60; haereditare portam hostium, est destruere mala et falsa quae ab inferno; quod etiam repraesentatum est per expulsionem et destructionem gentium in terra Canaane; gentes enim ibi repraesentabant mala et falsa quae ab inferno, videatur n: 1573. 1574. 1868. 4818. 6306. 8054. 8317. 9320. 9327: tum apud Davidem, „Excogitant in me *habitatores portae,* modulantur bibentes siceram," Psalm: LXIX: 13: apud Eundem, „Beatus vir qui implevit pharetram suam, non pudefient, quia *loquentur cum hostibus in porta,*" Psalm: CXXVII: 3. 4. [5.] Portae autem in bono sensu pro apertura in coelum, apud Davidem, „*Attollite portae capita vestra*, et extollimini *ostia aeterna*, et intrabit Rex gloriae," Psalm: XXIV: 7. 8. 9. 10. Praeterea per portas in Verbo significatur introitus in Coelum et in Ecclesiam per verum et bonum, et quoque influxus veri et boni apud hominem.

10,484. Et dixit, quis Jehovae, ad me, quod significet qui in externis sunt ab interno, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit internum, de qua n: 10,468; et quia internum hominis est in coelo, ac externum ejus in mundo, ac coelum intrat per internum in externum apud hominem, patet, quod per illos qui Jehovae intelligantur qui in externis ex interno; cum dicitur quod coelum intret, intelligitur quod Dominus, quoniam Divinum Domini facit coelum: quod illi significentur, patet etiam ex eo, quod opponantur illis qui in externis sunt separatis ab interno; et quoque quod per filios Levi, qui ad Moschen congregati sunt, repraesententur illi qui in veris sunt ex bono; et qui in veris sunt ex bono, in externis ab interno sunt.

10,485. Et congregati sunt ad illum omnes filii Levi, quod significet qui in veris ex bono, constat ex significatione filiorum Levi, quod sint qui in amore spirituali, seu in charitate erga proximum, de qua n: 3875. 4497. 4502. 4503: sive dicas charitatem erga proximum, sive verum ex bono, idem est, quoniam qui in charitate sunt, in vita veri sunt, ac vita veri, hoc ést, vita secundum vera Divina, est charitas.

10,486. Et dixit ad illos, quod significet exhortationem, constat ex significatione dicere, cum agitur de pugna, ad quam excitantur, ut hic, quod sit exhortatio.

10,487. Ita dicit Jehovah Deus Israëlis, quod significet a Domino, constat ex eo, quod Jehovah et Deus Israëlis in Verbo sit Dominus; quod Jehovah sit Dominus, videatur in locis citatis n: 9373; et quod Deus ac Sanctus Israëlis, n: 7091.

10,488. Ponite quisque gladium suum super femur, quod significet verum ex bono pugnans contra falsum ex malo, constat ex significatione gladii, quod sit verum pugnans contra falsum, de qua n: 2799. 8294; et ex significatione femoris, quod sit bonum amoris, de qua n: 3021. 4277. 4280. 5050 ad 5062. 9961. Dicitur gladius super femur, quia verum pugnans contra falsum et malum, et vincens, ex bono erit; omnis potentia veri inde est; verum absque bono ne quidem est verum, est enim modo scientificum absque vita, inde vero absque bono nulla potentia est; per verum ex bono intelligitur vita secundum verum, nam bonum est vitae: inde patet, cur dicitur ponere gladium super femur; ut quoque apud Davidem, ubi de

Domino, „*Accinge gladium tuum super femur*, Heros, in decore tuo, et honore tuo," Psalm: XLV: 4.

10,489. Transite et redite a porta ad portam in castris, quod significet ubicunque aliquid apertum ab interno in externum, constat ex significatione transire et redire, quod sit lustrare et circumspicere ab uno fine ad alterum; ex significatione portae, quod sit apertura, de qua supra n: 10,483, ita a porta ad portam, est ubicunque aliquid apertum; et ex significatione castrorum, quod sint infernum, de qua etiam supra n: 10,488, ita quoque externum, nam externum separatum ab interno est infernum apud hominem: inde patet, quod per transite et redite a porta ad portam in castris, significetur quod lustrandum et circumspiciendum sit ubicunque est apertum ab interno in externum: quomodo cum his se habet, in articulo sequente dicetur. Quod externum separatum ab interno apud hominem sit infernum, est quia internum apud illum est coelum, ut supra n: 10,472, ostensum est; inde externum, cum separatum est a coelo, est infernum: quod ulterius constare potest ex eo, quod apud illos, qui in externis separatis ab internis sunt, regnent amores infernales, qui sunt amores sui et mundi; etiam homo, cui externum separatum est ab interno, actualiter est in inferno, tametsi ille hoc nescit, cum vivit in mundo.

10,490. Et occidite vir fratrem suum, et vir socium suum, et vir propinquum suum, quod significet occlusionem quoad influxum boni et veri, et illis affinium, ne sit aliqua receptio et communicatio, constat ex significatione occidere, quod sit auferre vitam spiritualem, ita bonum amoris et verum fidei; hic itaque occludere, ne sit aliqua eorum receptio, et communicatio, quibus ademtis, etiam vita spiritualis ablata est, manet modo vita naturalis; quod occidere sit auferre vitam spiritualem, videatur n: 3387. 3395. 3607. 6767. 7043. 8902; ex significatione fratris, quod sit bonum amoris et charitatis, de qua n: 3815. 4121. 4191. 5409. 5686. 5692. 6756; ex significatione socii, quod sit verum illius boni; et ex significatione propinqui, quod sit quod illis conjunctum est, de qua n: 5911. 9378, ita quod affine est, nam affines sunt propinqui: inde patet, quod per occidite vir fratrem suum, et vir socium suum, et vir propinquum suum, significetur occlusio interni apud illam gentem, quoad in-

fluxum boni, veri et illis affinium, ne sit aliqua receptio eorum et communicatio cum illis. Cum hoc ita se habet; quia gens illa corde idololatrica fuit, et plane in amoribus in quibus infernum, et usque apud illam instituendus erat cultus repraesentativus coelestium, ideo interna apud illam prorsus occludebantur: quod interna occluderentur, binae erant causae, una ut conjunctio cum coelo esset per externa eorum absque interno; altera ne sancta Ecclesiae et Coeli prophanarentur; nam si gens illa agnovisset interna cultus, quae sunt sancta Ecclesiae et Coeli quae repraesentabantur, conspurcavisset et prophanavisset illa; inde est, quod illi genti parum aliquid in luce de coelo et de vita post mortem revelatum sit; ac inde est, quod prorsus nesciverint quod Regnum Messiae esset in Coelo; quod gens illa etiam talis hodie sit, notum est; sed videantur quae de illa gente in locis citatis supra n: 10,396, ostensa sunt; ut quod prorsus in externis absque ullo interno essent, n: 4293. 4311. 4459 fin: 4834. 4844. 4847. 4865. 4868. 4874. 4903. 4913. 9320. 9373. 9380. 9381: quod inde cultus eorum modo externus fuerit, n: 3147. 3479. 8871: quod nec scire voluerint interna cultus et Verbi, 3479. 4429. 4433. 4680: si scivissent sancta interna quod illa prophanavissent, n: 3398. 3489. 4289: quod ideo nec datum sit illa scire, n: 301. 302. 304. 2520. 3769: quod usque per externa cultus, quae erant repraesentativa coelestium, apud illos, communicatio fuerit cum coelo, n: 4311. 4444. 6304. 8588. 8788. 8806. Haec nunc sunt, quae intelliguntur et significantur per illa verba, quod occiderent vir fratrem suum, vir socium suum, et vir propinquum suum. Qui non scit, quod per fratres, socios, propinquos, et per plura nomina cognationis, significentur bona et vera Ecclesiae et Coeli, ac opposita eorum quae sunt mala et falsa, ille non potest scire, quid involvunt plura in Verbo, ubi illa nomina occurrunt, sicut in his sequentibus, ut apud Matthaeum, „ Ne existimate quod venerim ad mittendum pacem super terram, [26] non veni mittere pacem, sed gladium: veni enim *ad dissidendum hominem contra patrem* illius, et *filiam contra matrem* illius; et *nurum contra socrum* illius: et hostes hominis erunt domestici illius: quisquis amat *patrem* aut *matrem* supra Me, non est Me dignus: et quisquis amat *filium* aut *filiam* supra Me, non est Me dignus: et quisquis

non suscipit crucem suam et sequitur post Me, non est Me dignus," X: 34. 35. 36. 37. 38; agitur ibi de pugnis spiritualibus, quae sunt tentationes, quas subituri qui regenerandi, ita de dissidiis apud hominem tunc inter mala et falsa quae ei ab inferno, et inter bona et vera quae ei a Domino; quia pugnae illae hic describuntur, ideo dicitur, quisquis non suscipit *crucem suam*, [27] et sequitur post Me, non est Me dignus, per crucem intelligitur status hominis in tentationibus: qui non scit quod talia per hominem et patrem, per filiam et matrem, per nurum et socrum significentur, credet quod Dominus in mundum venerit, ut in domibus et familiis pacem tolleret, et dissidium induceret, cum tamen venit ut daret pacem, et tolleret dissidia, secundum Ipsius verba apud Johannem Cap: XIV: Vers: 27, et alibi: quod dissidium interni et externi hominis ibi describatur, constat ex significatione hominis et patris, filiae et matris, nurus et socrus, in sensu interno, in quo sensu homo est bonum quod a *Domino*, pater est malum quod ex proprio hominis, filia est *affectio* boni et veri, mater est affectio mali et falsi, nurus est Ecclesiae verum adjunctum ejus bono, et socrus est falsum adjunctum ejus malo: et quia sic pugna inter bona et mala, ac inter falsa et vera apud hominem describitur, ideo quoque dicitur, quod hostes hominis erunt domestici illius, per domesticos significantur quae apud hominem, ita quae ejus propria sunt, ac hostes in spirituali sensu sunt mala et falsa quae impugnant bona et vera: quod talia per hominem, patrem, filiam, matrem, nurum et socrum significentur, in explicationibus passim ostensum est. Similiter per haec apud Matthaeum, „Tradet *frater fratrem* in mortem, et *pater filium*, et insurgent *liberi contra parentes*, et morti dabunt eos," X: 21: tum per haec apud Lucam, „Si quis venit ad Me, neque *odit patrem suum*, et *matrem*, et *uxorem*, et *liberos*, et *fratres*, et *sorores*, imo vero etiam animam suam, non potest discipulus meus esse: et quisquis non portat crucem suam, et venit post Me, non potest meus discipulus esse: sic ergo omnis ex vobis, qui non abnegat omnes suas facultates, non potest meus esse discipulus," XIV: 26. 27. 33: quis non videt, quod aliter intelligenda sint haec verba, quam secundum literam, ad minimum ex eo, quod dicatur absque restrictione, quod pater, mater, uxor, liberi, fratres, sorores, odio habendi sint, ut quis

possit esse discipulus Domini; cum tamen ex praeceptis Domini est, quod nemo odio habendus sit, ne quidem inimicus," Matth: V: 43. 44; quod propria hominis, quae sunt mala et falsa in suo ordine, per illa nomina intelligantur, patet, nam dicitur etiam, quod odio habebit animam suam, et quod abnegabit omnes suas facultates, quae sunt propria ejus: status tentationis seu pugnae spiritualis etiam hic describitur, nam dicitur, quisquis non portat crucem suam, et venit post Me, non potest meus discipulus esse; discipulus Domini esse, est duci ab Ipso, et non a semet, ita a bonis et veris quae a Domino, et non a malis et falsis quae ab homine. Similiter intelligendum est Verbum alibi, ubi illi nominantur; ut apud Jeremiam, [28] „Ad verba mea non attendunt, et legem meam, repudiant illam; quapropter sic dixit Jehovah; ecce Ego dans coram populo hoc offendicula, ut offendant in iis *patres* et *filii* una, *vicinus* et *socius* ejus, et pereant," VI: 19. 21: apud Jeremiam, „Dispergam eos, *virum cum fratre suo*, [ac *patres*] et *filios* simul; non parcam, neque remittam, neque miserabor, quo minus perdam eos," XIII: 14: apud Eundem, „Multiplicavit Jehovah impingentes, etiam cecidit *vir super socium suum*," XLVI: 16: et apud Esaiam, „Commiscebo Aegyptum cum Aegypto, ut *pugnet vir contra fratrem*, et *vir contra socium suum*," XIX: 2; in his locis etiam similia per patres, filios, fratres, et socios intelliguntur.

10,491. Et fecerunt filii Levi secundum verbum Moschis, quod significet effectum ab illis qui in veris ex bono, constat ex repraesentatione filiorum Levi, quod sint qui in veris ex bono, ac in sensu abstracto, vera ex bono, de qua supra n: 10,485; et ex significatione facere secundum verbum Moschis, quod sit effectus.

10,492. Et cecidit in populo in die illo ad tria millia virorum, quod significet occlusionem interni plenariam, constat ex significatione cadere seu occidi, quod sit occludi, de qua supra n: 10,490; et ex significatione trium millium, quod sit plenarium; per tria enim significatur plenum et completum, videatur n: 2788. 4495. 7715. 8347. 9198. 9488. 9489; similiter per tria millia, quoniam numeri majores significant simile cum minoribus, ex quibus per multiplicationem existunt, n: 5291.

5335. 5708. 7973; quod omnes numeri in Verbo significent res, in locis citatis n: 9488. et n: 10,127. 10,217. 10,253. Quoniam hic nunc actum est de occlusione interni apud gentem Israëliticam et Judaicam, licet adhuc aliquid de occlusione interni dicere: mala et falsa sunt quae occludunt internum hominem, seu quod idem, amores mundani, terrestres et corporei quum regnant, nam inde sunt omnia mala et falsa; causa quod internum ab illis occludatur, est quia amores illi oppositi sunt amoribus coelestibus, seu quod idem, mala et falsa opposita sunt bonis et veris; cum itaque opposita agunt contra se mutuo, contrahit se quod laeditur, vix aliter ac fibra cum pungitur, et alioquin omne hominis ex dolore; quod facies ejus ex laesione et ex lugubri statu animi se corruget, et quod abdomen hominis cum pulmone et ejus respiratione se coarctet, notum est; ita quoque se habet cum interno homine, cum mala et falsa in cogitationem ac in voluntatem intrant; quod aversatio tunc sit, et ex illa contractio, percipitur, et quoque apparet; haec causa communis est quod claudatur internum; causa autem specialis est, ne bona et vera intrent e coelo per internum hominem in externum, et ibi conspurcentur ac prophanentur; ne itaque hoc fieret apud gentem Israëliticam, apud quam erat Verbum, et erant sancta Ecclesiae, internum apud illos plenarie occlusum est; quod plenarie occlusum sit, patet manifeste ex eo, quod tametsi inter Christianos vivunt, et tametsi in Propheticis manifeste agitur de Domino, usque Ipsum prorsus non agnoscant; imo tales sunt, ut ne quidem cogitare possint aliquid quod confirmat, est renuentia et aversatio interior. Praeterea sciendum est, quod etiam in Christiano orbe apud illos clausum sit internum, qui sciunt vera fidei ex Verbo, et non vivunt secundum illa, ipsa enim vita secundum illa aperit internum hominem, alioquin resident modo in memoria externi hominis; at vero apud illos qui negant illa, internum prorsus clausum est: et quod mirum videri potest, internum apud plures intelligentes clausum est, quam apud simplices; causa est, quia intelligentes in cupiditatibus eminendi et lucrandi, et inde in amoribus sui et mundi prae simplicibus sunt; et quoque in facultate confirmandi mala et falsa, quae ex amoribus illis, per scientifica, in quibus intelligentes prae simplicibus sunt: accedit, quod plerique eorum

de anima cogitent ex aliqua hypothesi in orbe erudito, ex qua non aliam ideam capiunt, quam sicut de pneumate aut de vento, in quo forte vivum; cum vicissim simplices boni non ex tali idea cogitent, sed solum ex idea quod anima sit homo qui vivit post mortem; inde est, quod his aperiatur internum, illis autem claudatur. Sive dicas internum aperiri aut claudi, sive dicas coelum, idem est.

10,493. Et dixit Moscheh, implete manum vestram hodie Jehovae, quod significet communicativum et receptivum Divini Veri in Coelis, constat ex significatione implere manum Jehovae, quod sit repraesentativum Divinae potentiae Domini in *Coelis* per Divinum Verum procedens ex Divino Bono Ipsius; ac communicativum et receptivum ejus ibi, de qua n: 10,076; hic communicativum Divini Veri cum coelis per repraesentativa, quae erant externa cultus apud illam gentem, postquam clausum illis est internum: quod per externa cultus, quae erant repraesentativa coelestium, apud illam gentem, clauso interno, communicatio fuerit cum coelo ex Divina Domini potentia, videatur n: 4311. 4444. 6304. 8588. 8788. 8806.

10,494. Quia vir in filium suum, et in fratrem suum, quod significet quando occlusum est internum, ne verum et bonum e coelo intrent in externum, constat ex significatione viri in filium et in fratrem, seu postquam occiderint illos, quod sit occlusio interni quoad influxum veri et boni, de qua supra n: 10,490. 10,492; quod filius sit verum, videatur n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 2628. 2803. 2813. 3373. 3704. 4257. 9807; et quod frater sit bonum, n: 3815. 4121. 4191. 5409. 5686. 5692.

10,495. Ad dandum super vos hodie benedictionem, quod significet receptionem Divini Veri ex Verbo, et per id conjunctionem cum Domino, constat ex significatione benedictionis, quod in genere sit id quod a Domino donatur homini; et quia omne id se refert ad bonum amoris et verum fidei, est id et omne quod inde, quod significatur per benedictionem; hic itaque receptio Divini Veri ex Verbo, et per id conjunctio cum Domino, videatur n: 1096. 2846. 3017. 3406. [29] 4216. 4981. 6298. 8674. 8939; et quod Benedictio sit conjunctio cum Domino, n: 3504. 3514. 3530. 3565. 3584. 6091. 6099. Quo-

modo cum his se habet, in praecedentibus ostensum est; ac quod per Verbum sit conjunctio Domini cum homine, ac coeli cum mundo, videatur n: 10,452.

10,496. Vers: 30. 31. 32. 33. 34. 35. *Et factum postridie, et dixit Moscheh ad populum, vos peccavistis peccatum magnum; et nunc ascendam ad Jehovam; forte expiaturus sum pro peccato vestro. Et reversus Moscheh ad Jehovam, et dixit, obsecro, peccavit populus hic peccatum magnum, et fecerunt sibi deos auri. Et nunc si remittis peccatum eorum, et si non, dele me, quaeso, e libro tuo, quem scripsisti. Et dixit Jehovah ad Moschen, illum, qui peccavit mihi, delebo eum e libro meo. Et nunc vade, duc populum ad quod dixi tibi; ecce Angelus meus ibit coram te, et in die visitationis meae et visitabo super illos peccatum eorum. Et percussit Jehovah populum super quod fecerunt vitulum, quem fecit Aharon.* Et factum postridie, significat durationem cultus talis usque ad finem Ecclesiae: et dixit Moscheh ad populum, vos peccavistis peccatum magnum, significat aversionem et abalienationem totalem: et nunc ascendam ad Jehovam, significat elevationem interiorum ad Dominum: forte expiaturus sum pro peccato vestro, significat possibilitatem ex Divina Domini potentia apud illos qui ita se prorsus averterunt: et reversus est Moscheh ad Jehovam, significat conjunctionem: et dixit, obsecro, peccavit populus hic peccatum magnum, significat quod tametsi gens illa prorsus se averterit et removerit a Divino: et fecerunt sibi deos auri, significat et colant jucundum infernale: et nunc si remittis peccatum eorum, significat usque aversionem illam a Divino non obstituram: et si non, dele me quaeso e libro tuo, quem scripsisti, significat internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus non periturum: et dixit Jehovah, illum qui peccavit Mihi delebo eum e libro meo, significat responsum quod illi perituri qui avertunt se a Divino: et nunc vade, duc populum ad quod dixi tibi, significat gentem illam ad repraesentandum Ecclesiam, et non ut sit apud illam Ecclesia: ecce Angelus meus ibit coram te, significat quod usque Divinum Verum ducet: et in die visitationis meae visitabo super illos peccatum eorum, significat statum eorum ultimum in particulari et in communi quando judicium: et percussit Jehovah populum, significat de-

vastationem veri et boni apud gentem Israëliticam: super quod fecerunt vitulum, significat propter cultum ex amore infernali: quem fecit Aharon, significat hoc ab externis quae solum amabant.

10,497. Et factum postridie, quod significet durationem cultus talis usque ad finem Ecclesiae, constat ex significatione postridie, quod sit perpetuum et aeternum, at cum de gente Judaica, quod sit usque ad finem Ecclesiae: quod postridie sit in perpetuum et in aeternum, est quia per crastinum, cum id dicitur de talibus, quae significant Divina coelestia et spiritualia, perpetuum ac aeternum significatur, videatur n: 3998. 9939; quod autem sit duratio usque ad finem Ecclesiae, est quia dicitur de gente Judaica et ejus cultu, qui finem habuit cum Dominus in mundum venit; secundum praedictionem apud Danielem, „Septimanae septuaginta decisae sunt super populum tuum, et super urbem sanctitatis tuam, ad consumendum praevaricationem, et ad obsignandum peccata, et ad expiandum iniquitatem, et ad adducendum justitiam saeculorum, et ad obsignandum visionem et prophetam, et ad ungendum Sanctum sanctorum: in medio septimanae cessare faciet sacrificium et oblationem: tandem super avem abominationum desolatio, et usque ad consummationem et decisum, stillabit super devastationem," IX: 24. 27: et quod residuum cultus illius gentis finem habiturum sit cum fine Ecclesiae hodiernae in Europa, praedicit Dominus apud Matthaeum, „Amen dico vobis, non praeteribit generatio haec, donec omnia haec fiunt," XXIV: 34; agitur in eo Capite de consummatione saeculi, quae est finis hujus Ecclesiae, ut ostensum videatur in initiis ad Capita XXVI ad XL Geneseos.

10,498. Et dixit Moscheh ad populum, vos peccavistis peccatum magnum, quod significet abalienationem et aversionem totalem, constat ex significatione peccati, quod sit aversio et abalienatio a Divino, de qua n: 5229. 5474. 5841. 7589. 9346, hic aversio et abalienatio totalis, quia dicitur peccatum magnum: aversio et abalienatio a Divino totalis est, cum non aliquid veri et boni e coelo amplius recipitur, nam verum et bonum e coelo est Divinum apud hominem: quod nulla receptio veri et boni e coelo, proinde quod totalis aversio a Divino apud

illam gentem fuerit, describitur his verbis apud Esaiam, „Dic populo huic, audite audiendo sed non intelligite, et videte videndo sed non cognoscite: impingua cor populi hujus, et aures ejus aggrava, et oculos ejus obline, ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et cor ejus intelligat, et convertatur, ut sanetur ei," VI: 9. 10. Johan: XII: 37. 38. 39. 40; dicitur ne convertatur ut sanetur ei, per quod significatur, quod si intellecturi essent interna Verbi, Ecclesiae, et Cultus, prophanaturi essent ea; secundum ea, quae supra n: 10,490, dicta sunt.

10,499. Et nunc ascendam ad Jehovam, quod significet elevationem interiorum ad Dominum, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit internum, de qua supra n: 10,468; et ex significatione ascendere, quod sit elevatio versus interiora, de qua n: 3084. 4539. 4969. 5406. 5817. 6007; hic elevatio ad Dominum, quia dicitur, ascendam ad Jehovam, et per Jehovam in Verbo intelligitur Dominus, videatur in locis citatis n: 9373. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis, quae de elevatione internorum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, in coelum seu ad Dominum, ab externis apud Gentem Israëliticam, n: 4311. 4444. 6304. 8588. 8788. 8806, ostensa sunt.

10,500. Forte expiaturus sum pro peccato vestro, quod significet possibilitatem ex Divina Domini potentia apud illos qui ita prorsus se averterunt, constat ex significatione expiare, quod sit facere ut non amplius super id reflectatur, ita ut nihilominus cultus eorum acceptus sit, et audiatur; quod expiatio etiam sit auditio et receptio omnium quae cultus, videatur n: 9506; hic itaque possibilitas ut id fieri potest apud illos qui sic se averterunt; et ex significatione peccati, quod sit totalis aversio a Divino, ut supra n: 10,498. Quod haec significentur per illa verba, est quia agitur in toto hoc Capite de aversione gentis Israëliticae a Divino, et de possibilitate usque, quod per externa, in quibus solis erat, communicatio fieret cum coelo. Ut sciatur, quomodo cum his se habet, adhuc paucis dicetur; Ecclesia in terra instituitur unice ob finem, ut communicatio sit mundi, hoc est, humani generis cum coelo, hoc est, per coelum cum Domino; nam absque Ecclesia nulla communicatio, et absque communicatione genus humanum periret, n: 10,452; verum communicatio hominis cum coelo fit per spiritualia ac coelestia apud

hominem, non autem per mundana et corporea absque illis; sive quod idem, fit per interna, non autem per externa absque illis: cum itaque gens Israëlitica in externis absque internis erat, et tamen aliquid Ecclesiae apud illam institueretur, ideo provisum est a Domino, ut usque communicatio cum coelo fieret per repraesentativa, quae erant externa cultus apud illam gentem; sed communicatio illa miraculose fiebat, de qua videatur in locis supra n: 10,499, allatis. Verum duo requisita erant, ut hoc fieri posset; unum, quod internum apud illos prorsus occlusum esset; et alterum quod in sancto externo possent esse cum in cultu; cum enim internum prorsus occlusum est, tunc internum Ecclesiae et cultus nec negatur nec agnoscitur, est quasi nullum; et tunc sanctum externum potest dari, et quoque elevari, quia nihil obstat et impedit: ideo quoque gens illa in plenaria ignorantia erat de internis, quae sunt amoris et fidei in Dominum, ac vitae aeternae per illa: ut primum autem Dominus in mundum venit, ac semet revelavit, atque amorem et fidem in Semet docuit, tunc gens illa, quia audiebat ea, incipiebat negare ea, et sic non potuit amplius teneri in tali ignorantia, ut prius; ideo tunc expulsa fuit e terra Canaane, ne conspurcaret et prophanaret interna per negationem in ea terra, ubi omnia loca ab antiquissimis temporibus repraesentativa talium, quae coeli et ecclesiae sunt, facta fuerunt, videatur n: 1585. 3686. 4447. 5136. 6516: idcirco quantum hodie sciunt interna, et confirmant se intellectualiter contra illa, ac negant, tantum in sancto externo amplius non possunt esse, quoniam negativum non modo occludit internum, sed etiam aufert sanctum ab externo, ita communicativum cum coelo. Similiter se habet cum Christianis, qui ex Verbo aut ex doctrina Ecclesiae sciunt interna, et usque negant illa corde, quod fit cum male vivunt, et male apud se cogitant, utcunque in devotione et pietate externa videantur esse cum in cultu.

10,501. Et reversus est Moscheh ad Jehovam, quod significet conjunctionem, constat ex significatione reverti ad Jehovam, quod sit conjunctio: quod conjunctio per reverti ad Jehovam hic significetur, est quia per ascendere ad Jehovam, n: 10,499, significatur elevatio interni ad Dominum.

10,502. Et dixit, obsecro, peccavit populus hic peccatum

magnum, quod significet quod tametsi [30] gens illa prorsus se averterit et removerit a Divino, constat ex significatione peccare peccatum magnum, quod sit prorsus se avertere et abalienare a Divino, de qua supra n: 10,498: [31] dicitur *tametsi* se averterit, ob seriem rei in sensu interno; qui enim in illo sensu sunt, non attendunt ad literam, sed ad sensum rerum in suo ordine.

10,503. Et fecerunt sibi deos auri, quod significet et colant jucundum infernale, constat ex significatione facere sibi deos, quod sit cultus; et ex significatione auri, quod sit jucundum amorum externorum, ita jucundum infernale, de qua supra n: 10,402. Memorantur in Verbo quatuor genera idolorum, nempe ex Lapide, ex Ligno, ex Argento, et ex Auro: idola quae ex Lapide significant cultum ex falsis doctrinae; quae ex Ligno cultum ex malis doctrinae; quae ex Argento cultum falsi tam doctrina quam vita; et quae ex Auro cultum mali tam doctrina quam vita; inde idola ex auro significabant cultum omnium pessimum: qui in hoc cultu erant, non modo falsificabant vera, sed etiam adulterabant bona; mala enim vocabant bona, ac inde falsa vera: omnes illi in eo cultu sunt, qui in amore sui sunt, et usque Verbum credunt; applicant enim sensum literae Verbi ad favorem omnium quae cogitant et quae faciunt, ita ad cultum sui.

10,504. Et nunc si remittis peccatum eorum, quod significet usque aversionem illam a Divino non obstituram, constat ex significatione peccati, quod sit aversio a Divino, ut supra n: 10,498. 10,502; et ex significatione remittere id, quod sit non obstare, quin usque interna Verbi, Ecclesiae, et Cultus ab externis illorum elevari possint, et sic communicatio fieri cum coelis; cum enim haec nihilominus fit, tunc non attenditur ad aversionem, et quod non attenditur, hoc remissum dicitur.

10,505. Et si non, dele me quaeso e libro tuo quem scripsisti, quod significet internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, non periturum, constat ex repraesentatione Moschis, qui haec dicit, quod sit internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua n: 10,468; ex significatione quem scripsisti, quod sit quod ibi a Domino; nam per librum significatur quod in interno est, et per scribere, cum de Jehovah, hoc est, Domino, quod sit quod

ibi a Domino; et ex significatione delere ex illo, quod sit perire, hic autem non perire, quia respondetur, illum qui peccavit Mihi delebo e libro meo, per quae significatur quod non internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, periturum, sed quod illi perituri qui se avertunt a Divino, ita qui in externis sunt absque interno. Quod liber quem scripsit Jehovah, qui in versu sequenti liber meus seu liber Jehovae vocatur, et alibi liber vitae, sit internum, est quia internum hominis est in coelo, ita ubi Dominus, et inde quae in interno ejus sunt, e coelo a Domino sunt, quae omnia sunt Divina coelestia et spiritualia; haec recipi possunt ab interno hominis, non autem ab externo ejus separato ab interno, quoniam externum est in mundo, et formatum ad recipiendum naturalia quae in mundo, quae absque influxu per interna, non coelestem vitam habent, et inde dicuntur mortua. Ex his constare potest, quid in Verbo intelligitur per Librum vitae, et quinam sunt qui intelliguntur scripti in libro illo, quod nempe qui in vita veri et boni sunt, ita qui ex amore et fide faciunt praecepta Divina; nam vita secundum praecepta illa aperit internum hominem, ac format illum, et quod ibi inscriptum est, a Domino inscriptum est, et manet in aeternum: hi sunt qui intelliguntur per scriptos in Libro vitae, in sequentibus his locis; apud Danielem, „In tempore hoc eripietur populus tuus, *omnis qui invenitur scriptus in Libro,*" XII: 1: apud Johannem, „Qui vicerit, is induetur vestimentis albis, *non delebo nomen ejus e libro vitae,*" Apoc: III: 5: apud Eundem, „Non ingredientur in Hierosolymam novam, *nisi qui scripti in Libro vitae Agni,*" Apoc: XXI: 27: apud Eundem, „Vidi *quod Libri aperti sint;* et *Liber alius apertus est qui est vitae;* et judicati sunt mortui juxta ea *quae scripta sunt in Libro* secundum opera illorum; et si *quis non inventus est in Libro vitae scriptus,* ejectus est in stagnum ignis," Apoc: XX: 12. 13. 15: [32] apud Eundem, „Adorabunt bestiam omnes, *quorum non sunt scripta nomina in Libro vitae Agni,*" Apoc: XIII: 8; et Cap: XVII: 8; praeter etiam alibi. Sciendum est, quod omnia quae interno homini inscripta sunt, a Domino inscripta sint: et quod quae ibi inscripta faciant ipsam vitam spiritualem et coelestem hominis; tum quod omnia et singula quae ibi inscripta sunt, amori inscripta sint: videatur etiam n: 2474. 8620. 9386.

10,506. Et dixit Jehovah, illum qui peccavit Mihi delebo eum e libro meo, quod significet responsum, quod illi perituri qui avertunt se a Divino, constat ex significatione dixit Jehovah ad Moschen, quod sit responsum; ex significatione peccare Jehovae, quod sit avertere se a Divino, de qua supra n: 10,498; et ex significatione deleri e libro Jehovae, quod sit non apparere in coelo, ita quoad vitam spiritualem perire: quod hoc per deleri e libro Jehovae significetur, est quia illi qui in externis separatis ab interno sunt, non recipere aliquid e coelo possunt; internum enim est, quod inde recipit, et externum absque illo non recipit aliunde aliquod quam ex inferno: quod coelum apud hominem sit in interno ejus, et quod internum sit liber vitae, et quae in interno sunt, e coelo a Domino sint, videatur mox supra n: 10,505.

10,507. Et nunc vade, duc populum, ad quod dixi [33] tibi, quod significet gentem illam ad repraesentandum Ecclesiam, et non ut sit apud illam Ecclesia, constat ex significatione ducere populum ad terram Canaanem, quod sit facere ut sit Ecclesia, per terram Canaanem enim significatur Ecclesia, et per ducere populum ad illam in sensu spirituali significatur instituere apud illum Ecclesiam; nam gens illa ideo ducebatur in terram illam, ut fieret Ecclesia; hic autem modo ad repraesentandum illam, quoniam dicitur, duc populum *ad quod*, et non ad terram. Quod apud gentem Israëliticam et Judaicam non fuerit Ecclesia, sed modo repraesentativum Ecclesiae, videatur n: 4281. 4288. 4311. 4500. 4899. 4912. 6304. 7048. 9320: et quod Terra Canaan sit Ecclesia, n: 3705. 3686. 4447. 5136. 6516; et quod inde Terra in Verbo sit Ecclesia, in locis citatis n: 9325.

10,508. Ecce Angelus meus ibit coram te, quod significet quod usque Divinum Verum ducet, constat ex significatione Angeli Jehovae, quod in supremo sensu sit Dominus quoad Divinum Humanum, et in sensu respectivo Divinum quod est Domini apud angelos in coelis, de qua n: 1925. 2821. 4085. 6831. 9303, et quod inde significet Divinum Verum, n: 8192; et ex significatione ire coram te, quod sit ducere.

10,509. Et in die visitationis meae visitabo super illos peccatum eorum, quod significet statum eorum ultimum in particulari et in communi, quando judicium, constat ex significatio-

ne diei visitationis, quod sit status ultimus Ecclesiae in particulari et in communi, de qua n: 2242. 6588: et ex significatione visitare peccatum, quod sit judicari et damnari: dicitur in particulari et in communi, quia dies visitationis est unicuique, ita in particulari, cum in alteram vitam venit, quod fit cum moritur; et quoque est Ecclesiae in communi, cum haec desinit esse; explorantur tunc quales sunt, ac separantur, qui in malis sunt dejiciuntur in infernum, et qui in bonis, elevantur in coelum, verum hoc non fit in terra, sed in altera vita: sed quomodo ibi Exploratio fit, et quomodo Separatio; tum quomodo Damnatio et Dejectio in infernum, ac Elevatio in coelum, ex Divina Domini Misericordia, alibi dicetur.

10,510. Et percussit Jehovah populum, quod significet devastationem veri et boni apud gentem Israëliticam, constat ex significatione percutere, quod sit destruere, ut n: 6761; ac destruere in spirituali sensu est deprivare aliquem veris et bonis fidei et amoris, quod in Verbo vocatur desolatio et vastatio. Quod devastatio per percutere hic significetur, est quia in hoc Capite de occlusione interni apud Gentem Israëliticam actum est, et occlusio interni est devastatio quoad verum et bonum.

10,511. Super quod fecerunt vitulum, quod significet propter cultum ex amore infernali, constat ex significatione vituli, quod sit jucundum amoris sui, de qua supra n: 10,407, inde facere vitulum est cultus ex jucundo illius amoris, seu quod idem, cultus ex illo amore; qui amor quod sit amor infernalis, saepius ostensum est: quod per facere vitulum, significetur cultus, est quia facere illum involvit omnia illa quae de adoratione et cultu ejus in Versibus 4. 5. 6, hujus Capitis, dicuntur.

10,512. Quem fecit Aharon, quod significet hoc ab externis quae solum amabant, constat ex repraesentatione Aharonis, quod sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua n: 10,397. 10,468. 10,480; et cum externum solum amatur, tunc dicitur externum id facere; verum intelligitur gens, quae solum externa amat.

Continuatio de Tertia Tellure in Coelo Astrifero.

10,513. *Coram Spiritibus illius Telluris repraesentabantur magnifica Palatia, ad similitudinem illorum, quae in nostra Tellure apud Reges et Principes sunt; nam talia coram Spiritibus repraesentari possunt, et cum repraesentantur apparent prorsus sicut forent; verum Spiritus ex illa Tellure nihil illa aestimabant, vocabant illa simulachra marmorea; et tunc narrabant, quod apud eos magnificentiora sint; sed quod illa essent Aedes eorum sacrae, non ex lapide sed ex ligno: et quum illis dicebatur, quod illa usque essent terrestria, respondebant, quod non essent, sed coelestia, quia cum illa inspiciuntur, non ideam terrestrem sed coelestem habent; credentes, quod etiam visuri similia in coelo post mortem.*

10,514. *Repraesentabant etiam sacras suas Aedes coram spiritibus nostrae Telluris, qui dicebant quod magnificentius nihil viderint; repraesentatae etiam sunt mihi, inde visae quomodo construuntur; construuntur ex arboribus non caesis, sed in nativo suo solo crescentibus; dicebant quod in Tellure illa essent arbores admiranda proceritate et altitudine; illas a suis initiis disponunt in ordines, ut sint in porticus et in ambulacra; ac ramos earum a teneris aptant et parant per sectiones et putationes, ut consertent et conjungant se pro aedis construendae solo et pavimento, et alii ad latera se elevent pro parietibus, et alii superne inflectant se in arcus pro tecto; inde construunt aedem admiranda arte, elevatam alte supra terram; in quam etiam ascensum parant per continuos ramos arborum, exporrectos et firmiter connexos. Insuper exornant aedem illam extra et intra variis modis, per applicationes frondium in formas: ita aedificant integrum lucum. Sed quales sunt illae aedes intus, non [34] videre datum est, solum quod lux solis eorum intromittatur per aperturas inter ramos, ac passim transmittatur per crystalla, per quae lux variegatur in colores quasi iridis circum parietes, imprimis in colores caeruleos et aurantios, quos prae reliquis amant. Haec sunt illorum architectonica, quae praeferunt palatiis magnificentissimis nostrae Telluris; etiam prae his a nostris spiritibus aestimata et collaudata sunt.*

10,515. *Dicebant porro, quod incolae non habitent in altis, sed super terra in humilibus casis, quoniam alta sunt pro Domino qui in coelo est, et humilia pro hominibus qui in terra: etiam casae eorum mihi ostensae sunt; oblongae erant; intus juxta parietes scamnum continuum, in quo cubant, unus post alterum: in parte opposita introitui, ubi est rotundatum, est mensa, ac post illam focus, ex quo illuminatur tota illa Camera; ast in foco illo non est ignis ardens, sed est lignum luminosum, quod ex se tantum luminis effundit, quantum flamma focalis: dicebant, quod ligna illa ad vesperas appareant, sicut in illis esset ignis prunosus.*

10,516. *Dicebant quod non vivant societates, sed domus pro se, et quod societates sint quando conveniunt ad cultum; et quod tunc infra aedem in porticibus ambulent qui docent, ac reliqui ad latera; et quod in conventibus illis sint iis gaudia interiora, ex conspecta aede, et ex cultu in illa.*

10,517. *Praeterea, probi sunt, ut dici queant probitates; patiuntur injurias, quae sibi inferuntur, absque animo vindicandi. Anxii fiunt ut primum veniunt ad illos qui de corporeis et terrestribus cogitant, ac laeti et hilares cum ad illos, qui de coelestibus: percepta etiam est anxietas illorum ex spiritibus nostrae telluris, qui circum me erant, quia ex indole contraria; nostrae enim telluris spiritus parum cogitant de coelestibus, et multum de corporeis et terrestribus; et cum de coelestibus, de veris cogitant, et non de bono; spiritus autem ex illa tellure de bono cogitant, et parum de veris. Inde est, quod incolae illius telluris ament arboreta, ac aedem suam ex illis, et aversentur lapidea, et domos ex illis: arbores enim et ligna ex correspondentia significant bona, at lapides et domus ex illis significant vera, n: 3720; homo etiam talis est, ut amet illa quae affectionibus ejus interioribus correspondent, tametsi, cum in mundo vivit, id nescit.*

10,518. *De Quarta Tellure in coelo astrifero, et de ejus Spiritibus et Incolis, ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM TERTIUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,519. Sancta Coena a Domino instituta est, ut per illam sit conjunctio Ecclesiae cum Coelo, ita cum Domino: ideo illa est sanctissimum Ecclesiae.

10,520. Sed quomodo per illam fit conjunctio, non capiunt illi, qui non sciunt aliquid de sensu interno seu spirituali Verbi, nam illi non ultra sensum ejus externum, qui est sensus literae, cogitant. Ex sensu interno seu spirituali Verbi scitur, quid significat Corpus et Sanguis, et quid Panis et Vinum, tum quid Manducatio.

10,521. In illo sensu Corpus aut Caro Domini est bonum amoris, similiter Panis; ac Sanguis Domini est bonum fidei, similiter Vinum; ac Manducatio est appropriatio et conjunctio. Angeli, qui sunt apud hominem qui obit sacramentum Coenae, non aliter percipiunt illa, spiritualiter enim capiunt omnia; inde est, quod sanctum amoris et sanctum fidei influat tunc ab Angelis ad hominem, ita per coelum a Domino: inde Conjunctio.

10,522. Ex his patet, quod homo, cum sumit Panem, qui est Corpus, conjungatur Domino per bonum amoris in Ipsum ab Ipso; et cum sumit Vinum quod est Sanguis, conjungatur Domino per bonum fidei in Ipsum ab Ipso. Sed sciendum est, quod conjunctio cum Domino per sacramentum Coenae fiat solum apud illos, qui in bono amoris et fidei in Dominum a Domino sunt. Sancta Coena est sigillum illius Conjunctionis.

CAPUT XXXIII.

1. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, vade, ascende abhinc, tu et populus, quem ascendere fecisti e terra Aegypti, ad terram, quam juravi Abrahamo, Jischako, et Jacobo, dicendo, semini tuo dabo illam.

2. Et mittam ante te Angelum, et expellam Canaanitam, Emoritam, et Chittitam et Perisitam, Chivitam et Jebusitam.

3. Ad terram fluentem lacte et melle, quia non ascendam in medio tui, quia populus durus cervice tu, forte consumsero te in via.

4. Et audivit populus verbum malum hoc, et luxerunt, et non posuerunt aliquis ornatum [1] suum super se.

5. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, dic ad filios Israëlis, vos populus durus cervice, momento uno ascendero in medio tui, et consumsero te; et nunc descendere fac ornatum tuum desuper te, et cognoscam quid faciam tibi.

6. Et abripuerunt filii Israëlis ornatum suum, a monte Choreb.

7. Et Moscheh accepit tentorium, et tetendit sibi extra castra, elongando a castris, et vocavit illud tentorium conventus: et fuit, omnis interrogans JEHOVAM exivit ad tentorium conventus quod extra castra.

8. Et fuit, cum exivit Moscheh ad tentorium, surrexerunt omnis populus, et steterunt quisque ad ostium tentorii ejus, et spectarunt post Moschen usque ad intrare illum in tentorium.

9. Et fuit, cum intravit Moscheh tentorium, descendit columna nubis, et stetit ad ostium tentorii, et loquebatur cum Mosche.

10. Et vidit omnis populus columnam nubis stantem ad ostium tentorii, et surrexit omnis populus, et incurvaverunt se quisque ad ostium tentorii ejus.

11. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen facies ad facies, quemadmodum loquitur vir ad proximum suum; et reversus est ad castra; et minister ejus Jehoschua filius Nunis puer non emovit se e medio tentorii.

12. Et dixit Moscheh ad JEHOVAM, vide; Tu dicis ad me, ascendere fac populum hunc, et Tu non notum fecisti mihi, quem

missurus es cum me, et Tu dixisti, novi te nomine, et quoque invenisti gratiam in oculis meis.

13. Et nunc si quaeso inveni gratiam in oculis tuis, notam fac mihi quaeso viam tuam, et cognoscam Te, quoniam inveni gratiam in oculis tuis, et vide quod populus tuus gens haec.

14. Et dixit, facies meae ibunt, et quiescere faciam te.

15. Et dixit ad Ipsum, si non facies tuae euntes, ne ascendere facias nos abhinc.

16. Et in quo notum fiet usquam, quod invenerim gratiam in oculis tuis ego et populus tuus, nonne in eundo Te cum nobis; et praestantes reddemur ego et populus tuus prae omni populo qui super faciebus humi.

17. Et dixit Jehovah ad Moschen, etiam verbum hoc, quod loquutus es, faciam, quia invenisti gratiam in oculis meis, et cognosco te nomine.

18. Et dixit, fac videre mihi quaeso gloriam tuam.

19. Et dixit, Ego pertransire faciam omne bonum meum super facies tuas, et invocabo Nomen Jehovae coram te, et gratiam faciam cui gratiam facio, et misericordiam faciam cui misericordiam facio.

20. Et dixit, non potes videre facies meas; quia non videt Me homo, et vivit.

21. Et dixit Jehovah, ecce locus Mecum, et stabis super petra.

22. Et erit, in pertransire gloriam meam, et ponam te in fissura petrae, et obtegam volam meam super te, usque dum pertransivero.

23. Et removebo volam meam, et videbis posteriora mea; et facies meae non videbuntur.

CONTENTA.

10,523. In hoc Capite in sensu interno continuatur adhuc de Gente Israëlitica, sed hic de quali ejus quoad cultum, ita de quali ejus quoad illa quae sunt Ecclesiae: a Versu 1 ad 6, continetur, quod tametsi in repraesentativis quae sunt externa Cultus et Ecclesiae, esse possent, usque non aliquid Divinum, quia non internum, esset apud illos: a Versu 7 ad 17, quod in ip-

so cultu in se spectato, ita separato ab illis, inesse posset Divinum: a Vers: 18 ad 23, quod tamen hoc non videretur nec perciperetur ab illis.

SENSUS INTERNUS.

10,524. Vers: 1. 2. 3. *Et loquutus est Jehovah ad Moschen, vade, ascende abhinc, tu et populus, quem ascendere fecisti e terra Aegypti, ad terram quam juravi Abrahamo, Jischako, et Jacobo, dicendo, semini tuo dabo illam. Et mittam ante te Angelum, et expellam Canaanitam, Emorritam, et Chittitam, et Perisitam, Chivitam, et Jebusitam. Ad terram fluentem lacte et melle, quia non ascendam in medio tui, quia populus durus cervice tu; forte consumsero te in via.* Et loquutus est Jehovah ad Moschen, significat instructionem de quali Cultus et Ecclesiae apud Gentem Israëliticam: vade, ascende abhinc tu et populus, quem ascendere fecisti e terra Aegypti, ad terram, significat quod Gens illa repraesentatura sit Ecclesiam, sed non erit apud illam Ecclesia, quia elevari ab externis nequit: quam juravi Abrahamo, Jischako, et Jacobo, semini tuo dabo illam, quod significet promissam illis qui a Domino sunt in bono amoris et veris fidei: et mittam ante te Angelum, significat Divinum Domini, ex quo externum Ecclesiae et ejus cultus: et expellam Canaanitam, Emorritam, et Chittitam, et Perisitam, Chivitam et Jebusitam, significat ejectionem inde omnium malorum et falsorum: ad terram fluentem lacte et melle, significat amoenum et jucundum ex bono fidei et amoris: quia non ascendam in medio tui, significat non tamen usque Divinum apud ipsam gentem: quia populus durus cervice tu, significat quod non recipiat aliquem influxum a Divino: forte consumsero te in via, significat quod gens illa, si Divinum influeret apud illam, periret.

10,525. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem de quali Cultus et Ecclesiae apud gentem Israëliticam, constat ex significatione loqui, cum a Jehovah, quod sit instructio, de qua in locis citatis n: 10,280: [2] quod

sit instructio de quali Cultus et Ecclesiae apud gentem Israëliticam, est quia de illo in hoc Capite agitur, ut constare potest ex Contentis hujus Capitis supra n: 10,523.

10,526. Vade, ascende abhinc tu et populus, quem ascendere fecisti e [3] terra Aegypti, ad terram, quod significet quod Gens illa repraesentatura sit Ecclesiam, sed non erit apud illam Ecclesia, quia elevari ab externis nequit, constat ex significatione ascendere in terram, quod sit ad instituendum Ecclesiam, nam per terram in Verbo significatur Ecclesia, videatur in locis citatis n: 9325; [4] et per ascendere ad illam significatur instituere illam, quoniam ideo ducebantur illuc, seu ascendebant; hic autem non significatur instituere illam, sed solum repraesentare illam, quia gens illa in externis absque interno erat, et Ecclesia apud hominem est in interno ejus: quoniam hic non significatur instituere Ecclesiam, sed solum repraesentare illa quae Ecclesiae sunt, ideo dicitur, *vade*, ascende *abhinc*, et quoque tu et populus quem ascendere *fecisti* e terra Aegypti, ita quem Moscheh ascendere fecit, et non Jehovah; ac in subsequente versu, „non ascendam in medio tui, quia populus durus cervice tu"; per quae significatur quod non Divinum sit apud illos, et ubi Divinum non recipitur in interno, ibi nec Ecclesia est, est modo externum repraesentativum Ecclesiae: et ex significatione ascendere facere e terra Aegypti, quod sit elevari ab externis ad internum; hic autem non elevari, quia dicitur quod Moscheh illos ascendere fecerit, et non quod Jehovah; quod id per ascendere facere e terra Aegypti significetur, videatur n: 10,421. Quod apud gentem Israëliticam Ecclesia non fuerit, sed modo repraesentativum Ecclesiae, videatur n: 4281. 4288. 4311. 4500. 4899. 4912. 6304. 6704. 9320; ac ubivis in Capite praecedente.

10,527. Quam juravi Abrahamo, Jischako et Jacobo, semini tuo dabo illam, quod significet promissam illis qui a Domino sunt in bono amoris et veris fidei, constat ex significatione jurare, cum a Jehovah, quod sit confirmatio a Divino, in interno homine, de qua n: 2842. 3375. 9166, ita quoque promissio a Divino, nam quod promissum est a Divino, hoc quoque est confirmatum; ex repraesentatione Abrahami, Jischaki, et Jacobi, quod in supremo sensu sit Dominus quoad Ipsum Di-

vitum, ac Divinum Humanum, et in respectivo sensu Coelum et Ecclesia, de qua n: 3245. 3251. 3305 fin: 4615. 6098. 6185. 6276. 6804. 10,445; et ex significatione seminis eorum, quod sint qui in bono amoris et veris fidei a Domino, ita in sensu abstracto bonum amoris et verum fidei, de qua n: 3373. 10,445.

10,528. Et mittam ante te Angelum, quod significet Divinum Domini, ex quo Ecclesia et ejus cultus, constat ex significatione Angeli, quod in sensu supremo sit Dominus quoad Divinum Humanum, et in sensu respectivo Divinum Domini in coelo apud angelos, etiam in Ecclesia apud homines, de qua sequitur; et ex significatione mittere ante te, quod sit praeparare: quod Angelus in supremo sensu sit Dominus quoad Divinum Humanum, videatur n: 1925. 3039. 6280. 6831. 9303; et quod in sensu respectivo sit Divinum Domini in Coelo apud Angelos, n: 1925. 2821. 4085. 6831. 8192; inde sequitur, quod Angelus etiam sit Divinum Domini apud homines, qui id recipiunt; homines enim qui in bono amoris et in veris fidei in Dominum a Domino sunt, fiunt angeli post mortem, et qui fiunt etiam sunt quoad interiora sua, cum vivunt in mundo; inde est, quod Johannes Baptista dicatur Angelus in Verbo, ut apud Lucam, „*Hic est, de quo scriptum est, ecce Ego mitto Angelum meum ante faciem tuam*, qui praeparabit viam tuam coram Te," VII: 27: et quod Angelus ibi sit Divinum Domini apud illum, apud Malachiam, „*Ecce Ego mitto Angelum meum*, qui parabit viam ante Me; et subito veniet ad Templum suum Dominus, quem vos quaeritis, et *Angelus foederis*, quem vos desideratis," III: 1; quod Divinum Domini per Angelum ibi intelligatur, est quia Johannes Baptista repraesentavit Dominum quoad Verbum, sicut Elias, et Verbum est Divinum Verum quod a Domino; quod Elias id repraesentaverit, videatur Praefatio ad Cap: XVIII Genes: et n: 2762. 5247 fin: et quod Johannes Baptista, n: 9372: et quia in supremo sensu Dominus quoad Divinum Humanum est Angelus, ideo dicitur, „Veniet ad Templum suum Dominus, et Angelus foederis," Templum est Divinum Humanum Ipsius, ut patet apud Johannem Cap: II: vers: 18 ad 23: quod dicatur et Dominus et Angelus, est quia Dominus dicitur ex Divino Bono, et Angelus ex

Divino Vero: quia Jehovah in Verbo est Ipse Dominus, ideo dicitur, „Mitto angelum meum, qui parabit viam *ante Me*"; hoc dicitur a Jehovah.

10,529. Et expellam Canaanitam, Emorritam, et Chittitam, et Perisitam, Chivitam et Jebusitam, quod significet ejectionem inde omnium malorum et falsorum, constat ex repraesentatione Gentium in terra Canaane, quod sint mala et falsa Ecclesiae et Cultus, de qua n: 9320, et in locis citatis n: 9327; sed quodnam malum et falsum per quamlibet gentem significatur, videatur in explicationibus, ubi de illis agitur, ut de Canaanita n: 1573. 1574. 4818: de Emorrita n: 1857. 6306. 6859: [5] de Chittita n: 2913. 6858: de Perisita, n: 1573. 1574. 6859: de Chivita, et de Jebusita, n: 6860.

10,530. Ad terram fluentem lacte et melle, quod significet amoenum et jucundum ex bono fidei et amoris, constat a significatione terrae, quod sit Ecclesia, de qua in locis citatis n: 9325; [4] ex significatione lactis, quod sit bonum spirituale, quod est bonum fidei, de qua n: 2184; et ex significatione mellis, quod sit bonum coeleste, quod est bonum amoris; et ex significatione fluere, quod sit plenum esse; et quia haec significantur per terram fluentem lacte et melle, etiam significatur amoenum et jucundum ex bono fidei et amoris, videatur n: 5620: dicitur amoenum et jucundum ex illis, quoniam in bono fidei et amoris est ipsum amoenum et jucundum coeleste; omne enim bonum suum jucundum habet, id enim dicitur bonum quod amatur, et omne jucundum est amoris: jucundum quod intelligitur per gaudium coeleste et per felicitatem aeternam, non aliunde est quam ex amore veri et boni, quod hoc jucundum sit supra omne jucundum cujuscunque amoris in mundo, nesciunt prorsus illi, qui omne jucundum ponunt in mundanis, corporeis, et terrestribus.

10,531. Quia non ascendam in medio tui, quod significet non tamen usque Divinum apud ipsam gentem, constat ex significatione non ascendere in medio populi, cum hoc dicitur a Jehovah, quod sit quod non Divinum sit in ipsa gente, ita non Ecclesia; apud quem enim est Ecclesia, ibi est Divinum; nam ascendere ad terram est constituere Ecclesiam, ut supra n: 10,526; et in medio tui, est in interno ejus.

10,532. Quia populus durus cervice tu, quod significet

quod non recipiat aliquem influxum a Divino, constat ex illis, quae n: 10,429, ostensa sunt, ubi similia verba.

10,533. Forte consumsero te in via, quod significet quod gens illa, si Divinum influeret apud illam, periret, constat ex significatione consumere, quod sit perire; quod peritura gens illa, si Divinum influeret apud illam, patet, nam dicitur, non ascendam in medio tui, forte consumsero te in via. Cum his ita se habet, qui in externis sunt absque interno, ita in amoribus sui et mundi, plane non recipere possunt aliquod Divinum; quapropter internum apud illos clausum tenetur; si apud illos aperiretur internum, ac influeret Divinum, prorsus perirent; vita enim eorum est ex amoribus sui et mundi, et perpetua oppositio et contrarietas est inter illos amores et inter coelestes amores, et coelestes amores sunt Divinum, quapropter ex influxu Divini exstingueretur vita eorum: quod gens Israëlitica in externis absque interno fuerit, ita in illis amoribus, supra saepius ostensum est.

10,534. Vers: 4. 5. 6. *Et audivit populus verbum malum hoc, et luxerunt, et non posuerunt aliquis ornatum suum super se. Et dixit Jehovah ad Moschen, dic ad filios Israëlis, vos, populus durus cervice, momento uno ascendero in medio tui, et consumsero te; et nunc descendere fac ornatum tuum desuper te, et cognoscam quid faciam tibi. Et abripuerunt filii Israëlis ornatum suum, a monte Choreb.* Et audivit populus verbum malum hoc, et luxerunt, significat dolorem eorum ob non eminentiam super alios: et non posuerunt aliquis ornatum suum super se, significat quale externi eorum, quod absque Divino: et dixit Jehovah ad Moschen, significat instructionem: dic ad filios Israëlis, vos populus durus cervice, significat quod gens illa non receptura sit influxum a Divino: momento uno ascendero [6] in medio tui, et consumsero te, significat quod perituri, si Divinum influeret apud illos: et nunc descendere fac ornatum tuum desuper te, significat quale externi illorum quod absque Divino: et cognoscam quid faciam tibi, significat quod sic aliquid apud illos existere possit: et abripuerunt filii Israëlis ornatum suum, significat deprivationem Divini Veri in externis apud illos: a monte Choreb, significat in externis Cultus, Ecclesiae et Verbi.

10,535. Et audivit populus verbum malum hoc, et luxerunt, quod significet dolorem eorum ob non eminentiam super alios, constat ex significatione audire verbum malum hoc et lugere; quod sit dolor ob non eminentiam super alios, patet ex illis, quae prius de illa gente ostensa sunt, quod nempe institerint, quod apud illos Ecclesia instituenda esset, sed hoc ob non alium finem, quam ut eminerent supra omnes gentes in universo terrarum orbe, nam in amore sui fuerunt prae illis, et ad eminentiam super illas non per aliud extolli potuerunt, quam ut apud illos esset Jehovah, ita quoque Ecclesia, nam ubi Jehovah, hoc est, Dominus, ibi Ecclesia. Quod hic finis fuerit, constat a pluribus locis in Verbo, ut quoque ab his in hoc Capite, „Dixit Moscheh, in quo notum fiet usquam, quod invenerim gratiam in oculis tuis ego et populus tuus, *nonne in eundo Te cum nobis, et praestantes reddemur ego et populus tuus prae omni populo, qui super faciebus terrae,*" Vers: 16: quod non electio fuerit, sed permissio quod Ecclesia apud illos instituta fuerit, sed quod usque in ipsa gente Ecclesia non fuerit, verum modo repraesentativum Ecclesiae, videatur in locis citatis [n:] 10,396 fin:

10,536. Et non posuerunt aliquis ornatum super se, quod significet quale externi eorum quod absque Divino, constat ex significatione ornatus, quod sit Divinum in externis, ita non ponere ornatum super se, est absque Divino in externis: quod hoc per ornatum significetur, est quia ornatus ad vestes refertur, et per vestes in genere significantur Divina vera; quod per vestes in genere significentur Divina Vera, ducit causam ex repraesentativis in altera vita, ibi omnes tam angeli quam spiritus apparent induti vestibus, et quisque secundum vera sua; qui in genuinis Veris Divinis sunt, illi apparent induti vestibus albis splendescentibus; ac alii aliis: spiritus quidem [?] non sciunt unde illis vestes veniunt, sed induuntur nescientibus illis; et quoque vestes eorum variantur secundum mutationes status eorum quoad vera: verbo, intellectuale eorum est quod sistitur et repraesentatur per vestes; nam intellectuale cujusvis formatum est per vera, et fit tale, qualia sunt vera ex quibus; intellectuale apud angelos coeli est in interno eorum, inde illis vestes albae splendentes, splendor est ex Divino Bono, et albedo est ex luce coeli, quae est Divinum verum: at vestes illorum qui in exter-

nis sunt absque interno, sunt furvae ac lacerae, quales mendicorum in plateis et latronum in sylvis; inde constare potest, quid per ornatum significatur, quod nempe sancta vera Ecclesiae, et inde per non ponere ornatum, esse absque sanctis veris Ecclesiae, et applicate ad gentem Israëliticam, quae in externis absque interno erat, quale externi absque veris a Divino. Quod vestes sint vera, videatur n: 2132. 2576. 4545. 4763. 5248. 5319. 5954. 6378. 6914. 6917. 6918. 9093. 9158. 9212. 9216. 9814. 9827. 9952: quid vestes Aharonis et filiorum ejus, n: 9814. 10,068: quod ornatus in Verbo significet sancta vera Ecclesiae, videbitur in sequente articulo n: 10,540.

10,537. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet instructionem, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah, quod sit instructio, de qua in locis citatis n: 10,280; [2] hic instructio, quod Divinum Verum non esset apud ipsam gentem, quod significatur per quod descendere facerent ornatum suum desuper se, de qua re sequitur.

10,538. Dic ad filios Israëlis, vos populus durus cervice, quod significet quod gens illa non receptura sit influxum a Divino, constat ex illis quae n: 10,429 ostensa sunt, ubi similia.

10,539. Momento uno ascendero in medio tui, et consumsero te, quod significet quod perituri si Divinum influeret apud illos, constat ex illis quae supra n: 10,531. 10,532, ostensa sunt, ubi etiam similia.

10,540. Et nunc descendere fac ornatum tuum desuper te, quod significet quale externi eorum quod absque Divino, constat ex significatione ornatus, cum agitur de Ecclesia, quod sit sanctum Verum, seu Divinum in externis, de qua supra n: 10,536; et ex significatione descendere facere illum desuper se, quod sit exuere illud, ita absque illo esse. Quod Divinum in externis, seu sanctum Verum, per ornatum significetur, constat ex sequentibus his locis; apud Ezechielem, „*Vestivi* te acupicto, et *calceavi* te taxo, et *accinxi* te bysso, et obtexi te serico, et *ornavi te ornatu*; et dedi armillas super manus tuas, et torquem super guttur tuum, et dedi monile super nasum tuum, et inaures super aures tuas, et *coronam decoris* super caput tuum: *sic ornata es auro et argento*; et vestes tuae byssus et sericum, et acupictum: unde pulchra facta es valde admodum, et prosperata es usque

ad regnum; quare exivit nomen tuum in gentes de pulchritudine tua, *nam perfecta haec in ornatu meo, quem posueram super te,* » XVI: 10 ad 14; agitur ibi de Hierosolyma, per quam significatur Ecclesia, quae a Domino instaurata fuit post diluvium, cui successit Israëlitica et Judaica; qualis haec fuit etiam describitur in eodem Capite; sed qualis antiqua illa fuit, ibi describitur, et ejus sancta vera per ornatus illos: quisque videre potest, quod talia, quae Ecclesiae sunt, significentur per singula illa, et quod per unumquodvis aliquod peculiare; ad quid aliter talis descriptio Hierosolymae: at quid Ecclesiae unumquodvis significat, non aliunde constare potest, quam ex sensu interno; hic enim sensus docet, quidnam in spirituali mundo singulis correspondet; ex quo constare potest, quod acupictum sit Verum scientificum, n: **9688**; byssus verum intellectuale quod ex Divino, n: **5319. 9469. 9596. 9744**; armillae, vera quoad potentiam, n: **3103. 3105**; torques verum ex bono quoad influxum, et inde conjunctionem interiorum et exteriorum, n: **5320**; monile, verum quoad perceptionem, et inaures vera quoad obedientiam, n: **4551. 10,402**; corona decoris, bonum spirituale, quod est bonum veri, corona bonum, n: **9930**, decus spirituale, n: **9815**; aurum et argentum, bonum et verum in genere, n: **113. 1551. 1552. 5658. 6914. 6917. 9874**; simila, mel, et oleum, sunt vera et bona externa et interna, simila verum ex bono, n: **9995**, mel bonum externum, n: **10,530**; oleum, bonum internum, n: **886. 4582. 4638. 9474. 9780. 10,264. 10,261**: pulchritudo est forma veri ex bono, n: **3080. 3821. 4985. 5199**: quod Hierosolyma, de qua illa dicuntur, sit Ecclesia, videatur n: **402. 2117. 3654**: inde patet, quid ornatus, quod nempe sanctum Verum in omni complexu. Similia significantur per ornamenta filiarum Zionis, quae recensentur apud Esaiam, « In die illo *removebit Dominus ornatum compedum,* et reticulorum, et lunularum; et myrothecidiorum, et catenularum, et bracteolarum, et tiaras, et periscelides, et alligamenta et domos animae, et incantationes; annulos, et *ornamenta nasi,* mutatorias vestes, et amicula, et pepla, et aciaria, specula et sindones, et cidares, et carbasa: et fiet, loco aromatis tabes erit, et loco cinguli discissio, et loco operis implexi calvities, et loco togae cinctura sacci, adustio loco pulchritudinis: homines tui gla-

dio cadent, et robur tuum in bello," III: 18 ad 25; qui non ultra sensum literae cogitant, non aliter sciunt, quam quod omnia illa, quibus ornatae dicuntur filiae Zionis, secundum literam intelligenda sint; et quod propter ornatum illarum, et inde elationem et superbiam, homines regni istius interirent, nam dicitur, *quod homines gladio cadent*, et *robur in bello;* sed quod talia non intelligantur, scire possunt illi qui animum aliquantum supra literam elevant; hi ex variis locis in Verbo sciunt, quod per filias Zionis non intelligantur filiae Zionis, sed talia quae sunt Ecclesiae, sicut etiam per filias Hierosolymae, filias Israëlis, filias Jehudae, et plures alias; quod per illas significentur Ecclesia, et illa quae Ecclesiae sunt, videatur n: 6729. 9055, fin: cum itaque Ecclesia, et illa quae Ecclesiae sunt, per filias Zionis significantur, sequitur quod per ornamenta illarum ibi recensita significentur vera et bona Ecclesiae, et quod singula aliquod verum et bonum in specie; nam in Verbo nihil inaniter dicitur, ne quidem una vocula; et quia Ecclesia illa suis veris et bonis, quae per ornatus illos significantur, orbabitur, ideo dicitur, „*quod loco aromatis tabes erit, loco cinguli discissio, loco operis implexi calvities, loco togae cinctura sacci, adustio loco pulchritudinis: et quoque quod homines gladio cadent, et robur in bello*," per aroma enim significatur Divinum Verum quoad ejus perceptivum, n: 10,199. 10,291; per tabem privatio ejus; per cingulum significatur vinculum continens vera et bona in suo nexu, n: 9341 fin: 9828. 9837; discissio loco ejus est dissolutio et dissipatio eorum; per opus implexum, verum scientificum, n: 2831; per calvitiem deprivatio intelligentiae veri ac sapientiae boni, n: 9960; per adustionem consumptio eorum per mala amoris sui, n: 1297. 2446. 7852. 9055. 9141; [8] per pulchritudinem forma veri ex bono in Ecclesia, ita ejus perfectio, n: 3080. 3821. 4985. 5199: et per gladium, per quem cadent homines, falsum destruens verum et bonum, n: 2799. 4499. 6353. 7102. 8294: per non robur in bello, significatur non aliqua resistentia contra malum et falsum: bellum enim est pugna spiritualis, ac tentatio, n: 1659. 1664. 2686. 8273. 8295. 10,455: ex his nunc patet, quod per ornatum in genere significetur Divinum Verum Ecclesiae: simile per ornatum in Libro II Samuelis, „Filiae Israëlis super Schaule flete, qui

amicivit vos dibapho cum amoenis, qui imposuit *ornatum auri super vestem vestram,"* I: 24, haec in lamentatione Davidis super Schaule, quam inscripsit ad docendum filios Jehudae arcum, Vers: 18, ibi, per arcum ibi significatur doctrina veri pugnantis contra falsa mali, n: 2686. 2709. 6402; inde per filios Israëlis significantur affectiones veri, quae Ecclesiae, n: 2362. 3963. 6729. 6775. 6788. 8994: amiciri dibapho cum amoenis est veris interioribus Ecclesiae, quae ex bono, n: 4922. 9468: imponere ornatum auri super vestem, est facere ut vera ex bono pulchra sint; quod aurum sit bonum, videatur in locis citatis n: 9874; et quod vestis sit verum in genere, in locis citatis supra n: 10,536 fin: quod lamentatio Davidis super Schaule agat de doctrina veri pugnantis contra falsum mali, quae significatur per arcum, erat quia per Regem, seu per Regium quod fuit Schauli, significatur Divinum Verum quoad tutelam et quoad judicium, n: 1672. 2015. 2069. [?] 3009. 4575. 4581. 4966. 5044. 5068. 6148. Simile per ornatum significatur alibi apud Davidem, „Date Jehovae gloriam nominis Ipsius, incurvate vos Jehovae *in ornatu sanctitatis*," Psalm: XXIX: 2; in ornatu sanctitatis est in genuinis veris Ecclesiae. Similiter apud Esaiam, „Festinabunt filii tui: tolle circumcirca oculos tuos, et vide omnes congregantur: vivus Ego, dictum Jehovae, *quod omnes sicut ornatum induitura sis, et circumligatura eos sicut sponsa,"* XLIX: 17. 18; haec etiam de Zione, per quam significatur Ecclesia coelestis; per filios qui festinabunt, significantur vera Ecclesiae illius, quod filii sint vera, videatur n: 489. 491. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704. 4257. 9807; inde est, quod dicatur, quod omnes illos sicut ornatum induitura sit, et circumligatura sicut sponsa, quod dici potest de veris Ecclesiae, non autem de filiis Zionis. Quia paene omnia in Verbo etiam oppositum sensum habent, ita quoque illa quae sunt ornatus, per quae significantur vera falsificata, ut apud Jeremiam, „Tu vastata quid facies, si indueris te dibapho, *si ornaveris te ornatu auri*, si ruperis stibio oculos tuos, frustra pulchram reddes te," IV: 29. 30: et apud Hoschеam, „Visitabo super illam dies baalium, quibus suffimenta adoluit, et induit inaurem suam, et *ornatum suum*, ivitque post amasios suos, et mei oblitus est, II: 13, et alibi.

10,541. Et cognoscam quid faciam tibi, quod significet quod sic aliquid apud illos existere possit, constat ex serie rerum in sensu interno, nam gens illa in sancto externo esse potuit, et non simul in sancto interno; et quia sic apud illam externum Ecclesiae potuit esse, tametsi non internum, ideo per cognoscam quid faciam, significatur quod sic aliquid apud illos existere possit.

10,542. Et abripuerunt filii Israëlis ornatum suum, quod significet deprivationem Divini Veri in externis apud illos, constat ex significatione abripere, quod sit orbari et deprivari; et ex significatione ornatus, quod sit sanctum Verum, seu Divinum, de qua n: 10,536. 10,540.

10,543. A monte Choreb, quod sit in externis Cultus, Ecclesiae, et Verbi, constat ex significatione montis Chorebi, quod sit Divinum Verum in externis; Chorebus enim erat montanum circum montem Sinai, et per Montem Sinai significatur Divinum Verum; inde per Chorebum qui erat montanum circumcirca, significatur Divinum Verum in externis; quod enim in medio est, et quod altum prae circumjacentibus, significat internum, et inde per quod circum est, et infra, significatur externum: quod Mons Sinai significet Divinum Verum, videatur n: 8805. 9420: quod medium sit internum, n: 1074. 2940. 2973. 5897. 6084. 6103. 9164; similiter altum, n: 2148. 4210. 4599. 9489. 9773. 10,181: quod circumcirca sit externum, n: 2973; similiter infra. Quia populus erat in externis, et non in interno, ideo cum Lex promulgabatur e monte Sinai, stetit ille in Chorebo infra montem, et mons circumsepiebatur, ne a populo attingeretur, Exod: XIX: 12. 13. 21. 23. 24. Cap: XX: 18. Deutr: IV: 10. 11. 12. Dicitur externum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, quia externum unius est externum alterius, Cultus enim est Ecclesiae, ac vera et bona Ecclesiae, et ejus Cultus, sunt ex Verbo; quare qui in externis Cultus et Ecclesiae sunt, in externis Verbi sunt.

10,544. Vers: 7 ad 11. *Et Moscheh accepit tentorium, et tetendit sibi extra castra, elongando a castris, et vocavit illud tentorium conventus: et fuit omnis interrogans Jehovam, exivit ad tentorium conventus quod extra castra. Et fuit, cum*

exivit Moscheh ad tentorium, surrexerunt omnis populus, et steterunt quisque ad ostium tentorii ejus, et spectarunt post Moschen usque ad intrare illum in tentorium. Et fuit, cum intravit Moscheh tentorium, descendit columna nubis, et stetit ad ostium tentorii, et loquebatur cum Moscheh. Et vidit omnis populus columnam nubis stantem ad ostium tentorii, et surrexit omnis populus, et incurvaverunt se quisque ad ostium tentorii ejus. Et loquutus est Jehovah ad Moschen, facies ad facies, quemadmodum loquitur vir ad proximum suum; et reversus est ad castra, et minister ejus Jehoschua filius Nunis puer non emovit se e medio tentorii. Et Moscheh accepit tentorium, significat sanctum Cultus, Ecclesiae, et Verbi: et tetendit sibi extra castra, elongando a castris, significat remotum ab externis in quibus ipsa gens: et vocavit illud tentorium conventus, significat externum Cultus, Ecclesiae et Verbi: et fuit omnis interrogans Jehovam exivit ad tentorium conventus quod extra castra, significat quod omnes instructiones de veris et bonis Ecclesiae et Cultus darentur cuique per [10] externum Verbi remote ab externis in quibus erat gens illa: et fuit, cum exivit Moscheh ad tentorium, surrexerunt omnis populus, et steterunt ad ostium tentorii, significat quod gens illa non in externo Verbi, Ecclesiae et Cultus esset, sed extra illud: et spectarunt post Moschen, usque dum intraret in tentorium, significat quod externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus videant, sed quod evanescat ex captu eorum: et fuit, cum intravit Moscheh in tentorium, descendit columna nubis, et stetit ad ostium tentorii, et loquebatur cum Moscheh, significat postquam Verbum evanuit ex captu eorum, densum obscurum occuparet illos ad extra, et tamen clare perciperetur ab intra: et vidit omnis populus columnam nubis stantem ad ostium tentorii, significat densum obscurum occupans illos ad extra: et surrexit omnis populus, et incurvaverunt se, quisque ad ostium tentorii, significat quod gens illa sancte adoraverit externum suum: et loquutus est Jehovah ad Moschen facies ad facies, significat Divina in Verbo conjuncta: quemadmodum loquitur vir ad proximum suum, significat conjunctionem veri et boni: et reversus est ad castra, significat ad externum in quo gens illa: et minister ejus Joschua filius Nunis puer non emovit se e medio tentorii, significat Di-

vinum Verum ministrans in sanctis Ecclesiae et Cultus loco Moschis interea.

10,545. Et Moscheh accepit tentorium, quod significet sanctum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, constat ex significatione Tentorii, quod in supremo sensu sit Dominus, et quoque Coelum et Ecclesia, et in sensu respectivo omne sanctum Coeli et Ecclesiae, inde quoque sanctum Cultus et sanctum Verbi, nam haec sunt Ecclesiae, et sunt Domini, quia ab Ipso. Quod Tentorium illa significet, est quia Antiquissimi in tentoriis habitabant, et quoque in illis sanctum suum cultum habebant; apud antiquissimos fuit Ecclesia coelestis, quae sanctissima omnium Ecclesiarum sequentium fuit, Dominum enim adorabant, Ipse fuit illis Jehovah; et quia Ipse illos ducebat, commercium habebant cum angelis coeli; et inde a Domino in sapientia coelesti erant: instauratio illius Ecclesiae est quae describitur per Creationem Coeli et Terrae in Primo Capite Geneseos, et eorum sapientia per Paradisum; nam per Coelum et Terram in Verbo significatur Ecclesia, per Paradisum intelligentia et sapientia, et per hominem ipsa Ecclesia, pariter per humum, ex qua nominatus est Adam; quod Coelum et Terra in Verbo sit Ecclesia, Coelum Ecclesia interna, et terra Ecclesia externa, videatur n: 1733. 1850. 2117. 2118. 3355 fin: 4535. 10,373; quod intelligentia et sapientia describatur per paradisos et hortos, n: 100. 108. 2702. 3220: quod homo sit Ecclesia, n: 478. 768. 4287. 9276; [II] et quoque humus, n: 566. 1068: et quod creare hominem sit instaurare Ecclesiam, [n:] 16. 88. 10,373: videantur praeterea n: 8891. 9942. Ex eo quod Ecclesia illa prae caeteris amata fuerit, et Dominus apud illos in tentoriis habitaverit; Dominus enim dicitur habitare apud hominem qui in amore in Ipsum est, Johan: XIV: [23.] 24; ideo in memoriam illorum Tabernaculum seu Tentorium Conventus exstructum fuit apud Gentem Israëliticam, in quo sanctum cultus habebatur; ac ideo festum Tabernaculorum seu tentoriorum institutum est. Quod per Tentorium significentur sancta illa, ac in specie sanctum cultus, constat ex sequentibus his locis; apud Esaiam, „Canta sterilis, non pepererat; *amplifica locum tentorii tui*, cortinas habitaculorum tuorum expandant," LIV: 1. 2; amplificare locum tentorii est illa quae sunt Ecclesiae, et

inde quae sunt cultus; expandère cortinas habitaculorum est multiplicare vera; quod cortinae sint vera Ecclesiae, videatur n: 9595. 9596. 9606. 9756; sterilis est qui non prius in veris et bonis Ecclesiae fuit, n: 3908. 9325. Apud Jeremiam, „Devastata est tota terra, *subito devastata sunt Tentoria mea,* momento cortinae meae," IV: 20; quod terra sit Ecclesia, videatur in locis citatis n: 9325; et quia Ecclesia est Ecclesia ex bonis amoris et veris fidei, ideo dicitur devastata sunt tentoria, et cortinae, tentoria sunt bona Ecclesiae, ac cortinae sunt vera ejus. Apud Eundem, „*Tentorium meum devastatum est*, et omnes funes mei evulsi, filii mei exiverunt a me, et non illi, *non tendens amplius tentorium meum*, aut erigens cortinas meas, quia stulti facti sunt pastores," X: 20. 21; similia hic per Tentorium et per cortinas significantur; funes evulsi sunt quod non amplius conjunctio boni et veri, ac verorum inter se; ideo quoque dicitur, filii mei exiverunt, quia per filios significantur vera; quod funes sint conjunctio, videatur n: 9777. 9854. [12] 9880; et quod filii sint vera, n: 489. 491. 533. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704. 4257. 9807. Apud Davidem, „*Jehovah* [, *quis*] *commorabitur in Tentorio tuo;* quis habitabit in monte sanctitatis tuae, qui ambulat integer, et qui facit justitiam, et loquitur veritatem in corde suo," Psalm: XV: 1. 2, commorari in tentorio Jehovae, est in Coelo, et ibi in bono amoris. Apud Eundem, „*Manebo in Tentorio tuo in aeternitates*," Psalm: LXI: 5, similiter. Apud Amos, „In die illo *erigam Tentorium Davidis collapsum*, et obsepiam rupturas et destructa ejus restituam," IX: 11; Tentorium Davidis est Ecclesia Domini, et sanctum cultus Ipsius; obsepire rupturas et destructa restituere, est restaurare illa, amovendo falsa: quod David in Verbo sit Dominus, videatur n: 1888. 9954; inde est quod Tentorium Davidis sit Ecclesia Domini, et sanctum cultus. Apud Jeremiam, „Ecce Ego reducens *captivitatem Tentoriorum Jacobi*, et habitaculorum ejus miserabor," XXX: 18, tentoria Jacobi et habitacula ejus pro Ecclesiae bonis et veris. Quoniam per Tentoria significantur bona Ecclesiae et Cultus, ideo per Tentoria in opposito sensu significantur mala Cultus et Ecclesiae, ut constare potest ex his locis; apud Jeremiam, „Formosae assimilabo Filiam Zionis, ad eam venient pastores et greges eorum,

et *figent contra eam tentoria* circumcirca," VI: 2. 3. Apud Eundem, „Ascendite contra Arabiam, et devastate filios orientis, *tentoria eorum*, et greges eorum sument, cortinas eorum, et omnia vasa eorum," XLIX: 28. 29. Apud Hoscheam, „Quid facietis die solennitatis, et die festi Jehovae, quia ecce abiverunt prae devastatione, desiderabilia argenti eorum, carduus possidebit ea, *spina in tentoriis eorum*," IX: 5. 6. Apud Davidem, „Percussit omnem primogenitum Aegypti, principium roborum *in tentoriis Chami*," Psalm: LXXVIII: 51.

10,546. Et tetendit sibi extra castra, elongando a castris, quod significet remotum ab externis in quibus ipsa gens, constat ex significatione tendere tentorium, quod sit providere, disponere et ordinare illa quae Ecclesiae et Cultus sunt; per tentorium enim significatur sanctum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, de quo mox supra n: 10,545, inde per tendere illud, significatur providere, disponere, et ordinare illa; et ex significatione castrorum, quod sint ordo coelestis, ex quo et secundum quem est Coelum et Ecclesia; et quia omnia vera et bona Coeli et Ecclesiae, sunt ordinis illius, inde etiam significatur continens illorum: quod haec per castra significentur, est quia per filios Israëlis, qui formabant castra, significantur omnia vera et bona in complexu; at cum filii Israëlis colebant vitulum pro Jehovah, tunc per castra eorum significabatur contrarium, ita ordo infernalis, et quoque continens falsi et mali, quae faciunt infernum: sive dicas externum cultus et ecclesiae absque interno, sive infernum, idem est; nam qui in externo cultus sunt absque interno, in amoribus sui et mundi sunt, et amores sui et mundi ex inferno sunt; inde patet, cur Moscheh accepit tentorium suum, et tetendit illud extra castra, elongando a castris, nam per tentorium, ut supra dictum est, significabatur sanctum Cultus, Ecclesiae, et Verbi; et cur per illa Verba significatur remotum ab externis, in quibus gens Israëlitica erat. Quod per castra significetur ordo coelestis, et per castrametationem dispositio boni et veri secundum ordinem coelestem, videatur n: 4236. 8103 fin: 8130. 8131. 8155. 8193. 8196; et quod inde per castra significetur Coelum et Ecclesia, [13] quatenus continens, n: 10,038; ac in opposito sensu infernum, n: 10,458: quod etiam externum Cultus et Ecclesiae separatum ab interno,

sit infernum, n: 10,488. 10,489: ex causa, quia qui in externis separatis ab interno sunt, nusquam aliquem influxum Divinum recipiunt, n: 10,429. 10,472; et inde nihil fidei et amoris in Dominum habere possunt, n: 10,396. 10,400. 10,411: quod spectent modo ad suos amores, ita ad infernum, n: 10,422: et inde quod semet pro deo colant, n: 10,407. 10,412: quod gens Israëlitica in externis separatis ab interno fuerit, in locis citatis n: 9380; et n: 9373. 9381. 10,396. 10,401. 10,407. 10,492. 10,498. 10,500. 10,533.

10,547. Et vocavit illud Tentorium conventus, quod significet externum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, in quo interna, constat ex significatione tentorii conventus, quod sit externum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, in quo interna; per tentorium enim significatur sanctum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, n: 10,545, et per conventum significatur ubi interna, nam omnia interna simul in externis sunt, videatur n: 6451. 9216. 9828. 9836. Per conventum in sensu literae intelligitur conventus filiorum Israëlis; at in sensu interno significatur conventus verorum et bonorum Ecclesiae, quoniam per filios Israëlis in bono sensu significantur vera et bona Ecclesiae in complexu, videatur n: 5414. 5879. 5951. 7957; [14] similiter per congregationem et coetum filiorum Israëlis, n: 7830. 7843: ac vera et bona Verbi, Ecclesiae, et Cultus in interno eorum sunt, nam in interno Verbi, Ecclesiae, et Cultus sunt coelestia et spiritualia, in externo autem naturalia et mundana, ac omnia coelestia et spiritualia influunt in naturalia et mundana, et desinunt in illa, ac formant et constituunt illa; inde est quod externum significetur per conventum: ita se habet cum sensu externo Verbi, qui vocatur sensus literae ejus; ita quoque cum externis Ecclesiae et Cultus, nam ea sunt e Verbo.

10,548. Et fuit omnis interrogans Jehovam exivit ad Tentorium conventus quod extra castra, quod significet quod omnes instructiones de veris et bonis Ecclesiae et cultus darentur cuique per externum Verbi, remote ab externis in quibus erat gens illa, constat ex significatione interrogare Jehovam, quod sit instrui de veris et bonis Ecclesiae et cultus, nam omnis interrogatio Jehovae fit propter instructionem de illis; ex significatione tentorii conventus, quod sit externum Ecclesiae et Cultus,

de qua mox supra n: 10,547; et ex significatione extra castra, quod sit remotum ab externis in quibus gens illa, de qua etiam supra, n: 10,546; inde patet, quod per quod omnis interrogans Jehovam exiverit ad tentorium conventus quod extra castra, significetur quod omnis instructio de veris et bonis Ecclesiae et Cultus daretur per externum Verbi, remote ab externis in quibus erat gens illa. Dicitur per externum Verbi, quia omnis instructio de veris et bonis fidei et amoris, quae faciunt Ecclesiam, et ingrediuntur cultum, inde est; et quia interrogare Dominum, est consulere Verbum, nam in Verbo est Dominus praesens, est enim Verbum Divinum Verum quod ab Ipso, et apud angelos in suo Divino Vero est, et quoque apud homines Ecclesiae, qui recipiunt Ipsum. Dicitur per externum Verbi, quia in externo Verbi sunt omnia interna simul, ita omnia vera et bona Coeli et Ecclesiae, secundum illa quae n: 10,547, ostensa sunt; inde est, quod in ultimis responsa et revelata, n: 9905; omnia etiam doctrinalia Ecclesiae inservientia cultus dantur per externum Verbi; sed dantur solum illis, qui in illustratione sunt a Domino, cum legunt Verbum; tunc enim influit lux e coelo in illos per sensum internum, videatur n: 9382. 9409. 9424. 9430. 9025. 10,105. 10,324. 10,402. [15] 10,431. Quod sit remote ab externis in quibus erat gens Israëlitica, est quia externum Verbi apud illam gentem prorsus aliter apparet, et inde aliter explicatur, ut constare potest ex eo, quod ibi nihil videant de fide et amore in Dominum, ne quidem de Domino, et de Coelo ab Ipso; sed quae vident sunt solum de mundanis et terrestribus, et imprimis de eminentia sua super alios; causa est, quia in externis sunt absque interno; et qui tales, nihil videre possunt ab interno; videre ab interno est e coelo a Domino: ex his patet, quod externum Verbi, et inde Ecclesiae et Cultus, apud illam gentem remotum sit ab externo Verbi, Ecclesiae, et Cultus in se spectato: cultus illius gentis externus describitur nunc in sensu interno usque ad Vers: 11.

10,549. Et fuit cum exivit Moscheh ad tentorium, surrexerunt omnis populus, et steterunt ad ostium tentorii, quod significet quod gens illa non in externo Verbi, Ecclesiae, et Cultus esset, sed extra illud, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis, n: 9372; ex signifi-

catione tentorii, quod sit sanctum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, de qua supra n: 10,545; et ex significatione surgere et stare ante ostium tentorii, quod sit extra illud; ostium enim est introitus, introductio, et communicatio, n: 2145. 2152. 8989; inde stare ante illud, est non introire, introduci, et communicari.

10,550. Et spectarunt post Moschen, usque dum intraret in tentorium, quod significet quod externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus videant, sed quod evanescat ex captu eorum, constat ex significatione spectare post Moschen, quod sit videre externum Verbi, per Moschen significatur Verbum, ut supra n: 10,549; et per spectare post illum, significatur videre externum ejus; nam quod ante est significat quod intra est, et quod post est significat quod extra est; inde videre posteriora Jehovae, et non facies, est videre externum et non internum, de quibus ad Versum ultimum hujus Capitis; et ex significatione usque dum intraret in tentorium, quod sit quod evanescat e captu illorum, nam cum intrabat, non amplius videbatur.

10,551. Et fuit, cum intravit Moscheh in tentorium, descendit columna nubis et stetit ad ostium tentorii, et loquebatur cum Moscheh, quod significet postquam Verbum evanuit ex captu eorum, densum obscurum occuparet illos ad extra, et tamen clare perciperetur ab intra, constat ex significatione cum intravit Moscheh in tentorium, quod sit postquam Verbum evanuit e captu eorum, de qua nunc supra n: 10,550; ex significatione columnae nubis, quod sit densum obscurum respective ad gentem illam; per nubem enim significatur externum Verbi, Praef: ad Cap: XVIII Genes: et n: 4060. 4391. 5922. 6343 fin: 6752. 8443. 8781; et quoque obscurum Verbi illis qui non in illustratione sunt, ac densum obscurum illis qui in externo Verbi separato ab interno sunt, n: 8106. 6832. 8814. 8819. 9430; ex significatione stare ad ostium, quod sit ad extra, de qua supra n: 10,549; ex significatione loqui cum Moscheh, quod sit clare percipere ab intra; per Moschen enim significatur Verbum in se spectatum, videatur n: 9372; et per loqui significatur percipere, in locis citatis n: 10,290: quod sit ab intra, est quia Moscheh, cum quo loquebatur columna nubis, intus in tentorio fuit. Quid sit videre ab extra, et perci-

pere ab intra, dicendum est; qui in illustratione sunt cum legunt Verbum, illi vident illud ab intra, nam internum eorum apertum est, ac internum, quando apertum, est in luce coeli; haec lux influit et illustrat, tametsi homo id nescit, quod nesciat, est causa, quia lux illa influit in cognitiones quae in memoria hominis, et cognitiones illae sunt in luce naturali; et quia homo ex illis cogitat sicut ex se, non appercipere potest influxum, sed usque ex variis indiciis scire potest, quod in illustratione fuerit: at usque fallitur omnis, qui credit se in illustratione esse, si non amet scire verum propter verum, et propter bonum vitae, ita qui non amat Divinum Verum propter vitam, quoniam vivere secundum Divina vera ex Verbo, est amare Dominum; et a Domino, cum Ipse amatur, est omnis illustratio. Qui autem non pro fine habent vitam secundum Divina Vera ex Verbo, sed pro fine honorem, lucrum, ac famam, et sic Divina Vera Verbi pro mediis, illi haudquaquam in aliqua illustratione possunt esse, nam finis hic est mundanus et corporeus, et non spiritualis et coelestis; et ideo claudit internum hominem, quo clauso nulla lux e coelo influere potest et illustrare; hi si credunt se in illustratione esse cum legunt Verbum, prorsus falluntur; cogitant enim non ex coelo sed ex mundo, ita non a Domino sed a semet; et quantum a semet et a mundo, tantum ex luce naturali separata a luce coelesti, et lux naturalis separata a luce coelesti est mera caligo in spiritualibus: hi si sibi persuadent vidisse aliquid ex illustratione, est fallacia, nam non aliunde percipiunt num verum sit, quam ex aliis per confirmationes, quod est videre verum ab extra, et non ab intra, vel ex fide persuasiva, quae qualis sit, videatur n: 9363 ad 9369; tales possunt videre falsum ut verum, ac verum ut falsum, ut et malum ut bonum, ac bonum ut malum. Ex his constat, quid sit videre Verbum ab extra, et percipere illud ab intra: videre illud ab extra, est quod significatur per quod populus steterit ad ostium tentorii, et spectaverit post Moschen; tum quod viderit columnam nubis stantem ad ostium tentorii, et incurvaverit se ad ostium tentorii: at percipere Verbum ab intra est quod significatur per quod Moscheh intraverit in tentorium, et quod columna nubis, quae ad ostium tentorii, loquuta sit cum Mosche. Paucis etiam dicetur, quomodo influxus fit, per quam illustra-

tio; angeli aeque ac homines percipiunt Verbum, cum legitur, sed angeli spiritualiter, homines autem naturaliter: homo, cui internum apertum est, etiam percipit Verbum spiritualiter, sed hoc nescit ille cum in mundo vivit, quia spiritualis ejus cogitatio influit in naturalem in externo homine, et ibi se sistit videndam; verum usque interior illa cogitatio est quae illustrat, et per quam fit influxus a Domino: quidam eruditi per intuitionem in sua cogitata, et per reflexiones tunc, etiam observaverunt, quod detur apud hominem cogitatio interior, quae non apparet, quare ejus ideas vocaverunt immateriales et intellectuales, quas distinxerunt ab ideis cogitationis exterioris quae apparent, quas vocaverunt naturales et materiales: sed nesciverunt quod interioris cogitationis ideae sint spirituales, et illae cum defluunt, vertantur in naturales; et quod appareant sub alia specie, et sub alio habitu: ex his aliquatenus constare potest, quomodo fit influxus, per quem illustratio.

10,552. Et vidit omnis populus columnam nubis stantem ad ostium tentorii, quod significet densum obscurum occupans illos ad extra, constat ex illis, quae nunc supra n: 10,551, explicata sunt.

10,553. Et surrexit omnis populus, et incurvaverunt se quisque ad ostium tentorii, quod significet quod gens illa sancte adoraverit externum suum, constat ex significatione surgere et incurvare se, quod sit sancte adorare; et ex significatione ad ostium tentorii, quod sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua supra n: 10,549. Describitur his verbis genius illius gentis, quod tametsi extra genuinum sensum Verbi sunt, ac in tam denso obscuro de illo, usque sancte adorent illud, sed sanctum illud est sanctum idololatricum oriundum ex amore sui, prorsus separatum a sancto Divino: quod gens illa in tali sancto sit, cum in cultu, videatur n: 3479. 4281. 6588. 9377. 10,430. 10,500.

10,554. Et loquutus est Jehovah ad Moschen facies ad facies, quod significet Divina in Verbo conjuncta, constat ex significatione loqui facies ad facies, quod sit conjungi, per facies enim significantur interiora, et cum interiora se mutuo spectant, et vident simile, tunc se conjungunt; hoc significatur per loqui

per facies ad facies, cum de Jehovah ad Moschen, per quem intelligitur Verbum, per loqui enim significatur perceptio, et per facies ad facies significatur mutuo, inde perceptio mutua unius in alterius, quae est conjunctio: hoc intelligitur de Verbo, quod tale sit, quoniam Moscheh hic est Verbum: Verbum enim tale est in suo interno, et in suo externo: in interno omnia et singula conjuncta sunt, et quoque in externo; et quoque quae in interno sunt cum illis quae in externo per correspondentias: conjunctiones illae non describi possunt, et si describerentur, non capi possent aliqua idea cogitationis; sunt coelestia et spiritualia, quae ibi sic inter se conjuncta sunt, et haec per correspondentias cum naturalibus et mundanis, quae sensum literae faciunt: quales illae conjunctiones sunt, sisti ad ideam aliquatenus potest per conjunctiones societatum angelicarum in coelis, quae simul sumtae unum sunt, plane sicut membra, viscera, et organa apud hominem, quae tametsi varia sunt, et quodlibet eorum intus ex innumerabilibus variis consistit, usque unum faciunt; tale etiam est Verbum quoad sua vera et bona: quod tale sit Verbum, prorsus nescit homo; sed sciunt angeli, hi enim percipiunt nexum interiorum Verbi. Ex his constare potest, quod per loquutus Jehovah ad Moschen facies ad facies significentur Divina in Verbo conjuncta. Quod aliud significetur per loqui facies ad facies, et aliud per videre Jehovam facie ad faciem, patet in sequentibus hujus Capitis, ubi Jehovah ad Moschen dicit, „*Non potes videre facies meas*, quia *non videt Me homo et vivit;* sed ponam te in fissura petrae, et obtegam volam meam super te, usque dum pertransivero, et removebo volam meam, et *videbis posteriora mea, et facies meae non videbuntur,*" Vers: 20. 22. 23; quod Moscheh sit Verbum, videatur in locis citatis n: 10,549; et quod facies sint interiora, in locis citatis n: 9546: ac quod loqui sit perceptio, in locis citatis n: 10,290.

10,555. Quemadmodum loquitur vir ad proximum, quod significet conjunctionem veri et boni, constat ex significatione loqui, quod sit perceptio mutua, et inde conjunctio, ut mox supra n: 10,554; ex significatione viri, quod sit verum, de qua n: 8134. 3459. 4823. 7716. 9007; et ex significatione proximi, quod sit bonum cum quo conjungitur verum: in Verbo pas-

sim dicitur vir et proximus, seu vir et socius, et per id significatur mutuo, ut quoque per virum et fratrem; et cum significatur mutuo, tunc intelligitur mutua conjunctio, qualis est inter verum et bonum; verum enim se mutuo conjungit cum bono, ex causa quia verum habet suum esse a bono, et bonum habet suum quale in vero; in coelo non datur aliquod verum quod non conjunctum est bono, ex causa quia verum non est aliquid absque bono, nec bonum absque vero; est enim verum absque bono sicut existere absque esse, et est bonum absque vero sicut esse absque existere; seu verum absque bono est sicut corpus absque vita, et est bonum absque vero sicut vita absque corpore, quapropter nisi conjuncta sunt, non sunt aliquid, ex quo fit aliquid, seu non sunt aliquid de quo praedicari potest aliquid Coeli et Ecclesiae: hoc similiter se habet, sicut apud hominem intelligere absque velle, et velle absque intelligere; datur quidem unum separatum ab altero, sicut intelligere verum et bonum, et non velle illud; sed tunc intelligere habet suum velle aliunde quam ex bono, habet ex velle sibi, aut propter se, cui inservit intelligere verum et bonum pro medio: qui reflectit bene, scire potest, quod intelligere apud hominem vitam suam habeat ex suo velle, et quod absque velle non sit aliquid; tum quod intelligere et velle se spectent mutuo, et conjuncta sint: similiter se habet cum vero et bono, proinde cum fide et amore; nisi verum sit conjunctum bono, [16] seu fides amori, non est verum aut bonum, nec fides aut amor. Haec dicta sunt, ut sciatur quid intelligitur per mutuam conjunctionem, quae in sensu spirituali significatur per virum et socium, seu per virum et proximum, et quoque per virum et fratrem.

10,556. Et reversus ad castra, quod significet ad externum in quo gens illa, constat ex significatione castrorum, quod sint externum Verbi, Ecclesiae et Cultus, in quo Gens Israëlitica, de qua n: 10,546. [17] Nunc quando Moscheh reversus est ad castra, non amplius repraesentat Verbum, sed Caput Gentis Israëliticae, nam in Castris esse cum illis qui in externis separatis ab interno erant, est in simili statu esse; aliter cum extra castra illa erat, et tentorium tetendit ibi, elongando a castris: quomodo itaque Moscheh repraesentat Caput illius gentis, constare potest ex sequentibus hujus Capitis usque ad finem in sensu

interno: quoniam Moscheh hanc repraesentationem induit, ideo dicitur, quod Minister ejus Joschua filius Nunis puer non emoverit se e medio tentorii, per quod significatur quod repraesentativum usque continuetur in tentorio quod extra castra.

10,557. Et minister ejus Joschua filius Nunis puer, non emovit se e medio tentorii, quod significet Divinum Verum ministrans in sanctis Ecclesiae et Cultus loco Moschis interea, constat ex repraesentatione Joschuae ministri Moschis, quod sit Divinum Verum ministrans loco Moschis, qui filius Nunis dicitur ex vero, et puer ex bono; et ex significatione non emovit se e medio tentorii, quod sit interea non cessans in sanctis Ecclesiae et Cultus; per non se emovere significatur non interea cessare, et per tentorium significatur sanctum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de quo supra n: 10,545. In mox superiori articulo n: 10,556, [18] dictum est, quod Moscheh nunc ingrediatur repraesentare caput gentis Israëliticae, quare ne series rerum in sensu interno rumperetur, factum est ut Joschua in tentorio maneret, absente Mosche; per Joschuam enim repraesentatur Divinum Verum quoad aliquam functionem, prout Divinum Verum pugnans, n: 8595; Divinum Verum lustrans et appercipiens, n: 10,454; hic autem Divinum Verum ministrans, absente Mosche; ideo dicitur minister Moschis.

10,558. Vers: 12 ad 17. *Et dixit Moscheh ad Jehovam, vide, Tu dicis ad me, ascendere fac populum hunc, et Tu non notum fecisti mihi, quem missurus es cum me; et Tu dixisti, novi te nomine, et quoque invenisti gratiam in oculis meis. Et nunc si quaeso inveni gratiam in oculis tuis, notam fac mihi quaeso viam tuam, et cognoscam Te, quoniam inveni gratiam in oculis tuis, et vide quod populus tuus gens haec. Et dixit, facies meae ibunt, et quiescere faciam te. Et dixit ad Ipsum, si non facies tuae euntes, ne ascendere facias nos abhinc. Et in quo notum fiet usquam, quod invenerim gratiam in oculis tuis ego et populus tuus, nonne in eundo Te cum nobis; et praestantes reddemur ego et populus tuus prae omni populo, qui super faciebus humi. Et dixit Jehovah ad Moschen, etiam verbum hoc, quod loquutus es, faciam, quia invenisti gratiam in oculis meis, et cognosco te nomine.* Dixit Moscheh ad Jehovam, significat indignationem quod non Divinum, ita

non ipsa Ecclesia apud illos: vide Tu dicis ad me, ascendere fac populum hunc, significat sponsionem Ecclesiae apud illam gentem: et Tu non notum fecisti mihi quem missurus es cum me, significat quod id absque auspicio Divino non fieri possit: et Tu dixisti novi te nomine, significat quale ejus: et quoque invenisti gratiam in oculis meis, significat quod acceptus quia genti isti praeesse potuit: et nunc quaeso si inveni gratiam in oculis tuis, significat si acceptus ideo: notam fac mihi quaeso viam tuam, et cognoscam te, significat instructionem de Divino quale erit cum illis: quoniam inveni gratiam in oculis tuis, significat quia receptus praeesse populo: et vide quod populus tuus gens haec, significat quod soli in mundo apud quos Divinum quod super omnia: et dixit, facies meae ibunt, et quiescere faciam te, significat quod Divinum Ecclesiae, *Cultus*, et Verbi erit ibi, sed apud ipsam gentem externum absque illo: et dixit ad Ipsum, si non facies tuae euntes ne ascendere facias nos abhinc, significat si non Divinum sit ibi, non aliquid Ecclesiae erit: et in quo notum fiet usquam, quod invenerim gratiam in oculis tuis ego et populus tuus, nonne in eundo Te cum nobis, significat receptionem prae aliis si Divinum manifestetur apud illos: et praestantiores reddemur ego et populus tuus prae omni populo, qui super faciebus humi, significat inde eminentiam super omnes in universo orbe: et dixit Jehovah ad Moschen, etiam verbum hoc quod loquutus es faciam, significat quod Divinum erit in externo Ecclesiae, Cultus, et Verbi, quod apud eos: quia invenisti gratiam in oculis meis, et cognosco te nomine, significat quod acceptus sit propter quale ejus.

10,559. Et dixit Moscheh ad Jehovam, quod significet indignationem quod non Divinum, ita quod non ipsa Ecclesia apud illos, constat ex significatione dicere, quod hic sit indignatio, nam dicere involvit sequentia, haec enim sunt quae dixit, et sequentia sunt indignationis propter id, quod non Divinum vellet apud eos esse, ita quod non apud illos Ecclesia, per quod praestantiores redderentur omnibus qui super faciebus terrae, ut patet a Vers: 16 seq: quod verba Moschis ad Jehovam essent indignationis propterea, erat quia Moscheh hic refert Caput gentis Israëliticae, videatur supra n: 10.556, [19] quapropter pro se, et pro illa gente loquitur, nam dicit ego et populus, Vers: 16:

et quia illam gentem ut caput hic refert, ideo per dixit Moscheh ad Jehovam significatur indignatio; homo enim qui talis est qualis illa gens, indignatur contra Deum si non potitur cupitis; hoc faciunt omnes qui in externis sunt absque interno, illi enim si venerantur et adorant Deum et quasi amant, non est propter Ipsum, sed propter se, nam non volunt aliud quam eminentiam super alios, et opulentiam prae aliis, hic ignis est, qui eorum venerationem et adorationem et quasi amorem excitat; at si non obtinent quae cupiunt, relinquunt Deum: quod gens illa talis fuerit, patet manifeste ab Historicis Verbi: simile significatur per haec verba Jacobi, „Vovit Jacob votum, dicendo, „si fuerit Deus cum me, et custodiverit me in via hac, quam „ego ambulans, et dederit mihi panem ad edendum, et vestem „ad induendum, et rediero in pace ad domum patris mei, *et „erit Jehovah mihi in Deum*," Genes: XXVIII: 20. 21, quae involvunt, quod si illa acceperit, agnosceret Jehovam pro suo Deo; at si non acceperit, non agnosceret: talis etiam fuit gens quae ab Ipso: inde est, quod Gens illa toties desciverit, et coluerit alios deos, usque ut tandem propterea ejiceretur e terra Canaane, primum gens Israëlitica, et postea Judaica. Quod causa indignationis, de qua supra, fuerit, quod non praestantiores fierent omnibus in universo terrarum orbe, si non Jehovah iret cum illis, patet; quod etiam indignationis causa fuerit, quod non ipsa Ecclesia esset apud illos, sequitur ex eo, quod a Jehovah introduci in terram Canaanem sit fieri Ecclesia; causa quod ita sit, est quia Ecclesia in terra Canaane fuerat ab antiquissimis temporibus, et quia non alibi potuerat conscribi Verbum quam ibi, ita apud gentem quae possideret illam terram, et ubi Verbum ibi Ecclesia: quod non alibi conscribi posset Verbum, quam ibi, erat quia omnia loca, quae in universa illa terra, et quae circum illam, sicut montes, valles, fluvii, sylvae, et reliqua, repraesentativa coelestium et spiritualium facta fuerunt, et Verbi sensus literae tam in Historicis quam in Propheticis, ex talibus necessario erit; quoniam interiora Verbi, quae sunt coelestia et spiritualia desinent in talia, et quasi insistent eis sicut domus super suo fundamento; nam nisi Verbum quoad sensum literae, qui est ultimum ejus, insisteret talibus, foret id sicut domus absque fundamento: quod ita sit,

patet ex Verbo, quod toties ibi memorentur loca illius terrae, quae omnia, quia repraesentativa facta, significant res coeli et ecclesiae: inde est, quod introduci in terram Canaanem significet instaurationem Ecclesiae, et quod indignatio Moschis etiam illud involvat, tametsi id non cogitavit. Quod in terra Canaane Ecclesia fuerit ab antiquissimis temporibus, et quod inde omnia loca ibi repraesentativa facta sint, videatur n: 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. [20] 6306. 6516. 8317. 9320. 9325: et quod inde terra Canaan in Verbo significet Ecclesiam, in locis citatis n: 9325.

10,560. Vide Tu dicis ad me, ascendere fac populum hunc, quod significet sponsionem Ecclesiae apud illam gentem, constat ex significatione Tu dicis ad me, cum a Jehovah, quod sit sponsio; et ex significatione ascendere fac populum hunc, quod sit ut apud illam gentem instauretur Ecclesia; haec sunt quae in sensu interno per illa verba significantur; at in sensu proximo quod introducerentur in terram Canaanem, et possiderent illam; quod introduci in terram Canaanem et possidere eam, sit instaurare Ecclesiam, videatur supra n: 10,559. Quomodo cum his se habet, in praecedentibus passim ostensum est, quod nempe apud illam gentem non aliqua Ecclesia institui potuerit, sed modo repraesentativum Ecclesiae, quoniam in externis separatis ab interno fuit; et qui tales sunt, non aliquem influxum a Divino recipere possunt; et usque Ecclesia apud hominem est in interno ejus, non autem in externo separato ab illo: qui tales sunt, quidem repraesentare Ecclesiam possunt, non autem esse Ecclesia: repraesentare Ecclesiam, et non esse Ecclesia, est colere externa, et vocare illa Sancta et Divina, non autem agnoscere et percipere illa fide et amore e coelo. Videantur quae supra de significatione ascendere facere populum in terram, n: 10,526, dicta sunt.

10,561. Et Tu non notum fecisti mihi, quem missurus es cum me, quod significet quod id absque auspicio Divino non fieri possit, constat ex significatione mittere cum Mosche et gente illa, cum a Jehovah, quod sit Divinum quod ducet, de qua sequitur; et quia Moscheh sciebat, quod quidem populum in terram Canaanem introducere posset, sed si id fieret absque ductu et auspicio Divino, quod non venirent in possessionem ejus;

quod involvit et significat, quod apud illam gentem non institueretur Ecclesia, secundum illa quae supra n: 10,559. 10,560, allata sunt: inde patet, quod per ascendere fac populum hunc, sed non notum fecisti mihi, quem missurus es cum me, significetur quod Ecclesia apud illam gentem absque auspicio Divino non institui posset; ita angeli percipiunt haec verba, qualitercunque homines, nam angeli omnia Verbi secundum sensum internum ejus percipiunt, homines autem secundum sensum externum, in quo tamen internus. Quod mittere cum illis, cum a Jehovah, sit Divinum quod ducet, est quia per mitti a Jehovah significatur Divinum ducens, et quoque Divinum procedens; ideo angeli in lingua originali dicti sunt a mitti; et ideo Dominus tam frequenter se dixit missum a Patre, per quod significatur Divinum procedens, videatur n: 4710. 6831: ex his patet, quid per missurum cum me in sensu interno intelligitur.

10,562. Et Tu dixisti, novi te nomine, quod significet quale ejus, constat ex significatione nosse, cum de Jehovah, quod sit scire et praevidere ab aeterno, de qua n: 6809; [21] et ex significatione nominis, quod sit quale status, rei, aut hominis, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3004 ad 3011. 3421. 6674. 6887. 8274. 8882. 9310; quale Moschis involvunt sequentia: inde patet, quod per novi te nomine, cum a Jehovah, significetur ab aeterno scire et praevidere qualis est.

10,563. Et quoque invenisti gratiam in oculis meis, quod significet quod receptus quia genti isti praeesse potuit, constat ex significatione invenire gratiam in oculis Jehovae, quod sit receptus esse, hic propter quale, quod significatur per novi te nomine; quale erat quod genti isti praeesse potuerit; Moscheh enim praevisus est a Domino, ut populo Israëlitico praeesset: quod hoc praevisum sit, patet ex eo, quod educatus sit in aula regis Pharaonis, ubi dominia erant, inde etiam animum praeeminentia super alios traxit; ideo quoque receptus est, ut praeesset populo suo: quale ejus etiam erat, ut recipere posset loquelam a Divino melius quam alii ex illa gente, nam non ita in externo separato ab interno fuit sicut illa gens. Haec itaque sunt, quae significantur per novi te nomine, et quoque invenisti gratiam in oculis meis.

10,564. Et nunc si quaeso inveni gratiam in oculis tuis,

quod significet si acceptus, constat ex illis quae nunc supra n: 10,562. 10,563, dicta sunt.

10,565. Notam fac mihi quaeso viam tuam, et cognoscam te, quod significet instructionem de Divino quale erit cum illis, constat ex significatione notam facere viam Jehovae, quod sit instructio de Divino, nam per notum facere significatur instructio, et per viam Jehovae significatur Divinum Verum ducens; et ex significatione cognoscere Jehovam, quod sit scire quale est cum illis Divinum: quod via sit verum, videatur n: 627. 2333. 10,422, hic Divinum Verum ducens. Quoniam inveni gratiam in oculis tuis, quod significet quia receptus praeesse populo, et ducere illum, ut supra n: 10,563. 10,564.

10,566. Et vide quod populus tuus gens haec, quod significet quod soli in mundo apud quos Divinum quod super omnia, constat ex significatione gentis Jehovae, quod sit ubi ipsum Divinum habitat, et in sensu spirituali, ubi Ecclesia Domini, nam omnes qui agnoscunt Dominum fide et amore simul sumti sunt gens Jehovae: at filii Israëlis eo tempore nihil cogitarunt de Ecclesia, sed solum de possessione terrae Canaanis, ac de eminentia super alios: et quia dictum erat Moschi, quod nomen Dei illorum esset Jehovah, quod tamen prius nesciverunt, Exod: III: 13. 14, et quia viderunt tanta miracula ab Ipso in Aegypto, ac ad mare Suph, et in deserto, ideo agnoverunt Jehovam pro suo Deo; sed usque corde suo non crediderunt in Ipsum; crediderunt enim quod plures dii essent; ut satis constare potest ex vitulo aureo, quem, tardante Mosche, pro suo deo, imo pro jehova adoraverunt; et postea ex diis, ad quos toties desciverunt, ut patet ex Historicis Verbi: ex quibus constare potest, quod Jehovam coluerint solum propter miracula, et non propterea quod Ipse solus Deus esset; et qui colit Deum solum propter miracula, is modo colit Nomen Dei, et non Deum, ac desciscit ab illo, quoties non potitur cupitis. Quod Gens Israëlitica Jehovam solum quoad nomen coluerit, videatur n: 3732 fin: 4299. 6877; et quod corde idololatrae fuerint, n: 4208. 4281. 4820. 5998. 6877. 7401. 8301. 8882: et quod gens pessima fuerit, n: 4314. 4316. 4317. 4444. 4503. 4750. 4751. 4815. 4820. 4832. 5057. 7248. 8819. 9320: ac praeterea, 10,396: ex his nunc constare potest, quid

significatur per quod populus tuus gens haec, quod nempe illi soli essent, apud quos Jehovah, et quod sic eminentiores fierent omnibus aliis gentibus. At tametsi haec in sensu proximo significantur per illa verba, usque per eadem in sensu interno significatur quod Divinum apud illos esset, consequenter Ecclesia.

10,567. Et dixit, facies meae ibunt, et quiescere faciam te, quod significet quod Divinum Ecclesiae, Cultus, et Verbi erit ibi, sed apud ipsam gentem externum absque illo, constat ex significatione facierum, quod sint interiora, de qua in locis citatis n: 9546; et cum de Jehovah, quod sint Divina, hic Divina Ecclesiae, Cultus, et Verbi; ex significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5605. [22] 8417. 8420. 9440; at cum de Jehovah, est dare vitam, praesens esse, et ducere; inde enim est vivere homini; et ex significatione quiescere facere Moschen, quod sit externum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, in quod Divina interiora desinunt; per Moschen enim repraesentatur externum illud, ut supra n: 10,563, et per quiescere significatur requiescere et desinere, ita in quo requiescunt, seu in quod desinunt Divina interiora; etiam per vocem illam in Lingua originali significatur requiescere et desinere. Quod interiora Ecclesiae, Cultus, et Verbi desinant in externum eorum, et quod super eo requiescant sicut super suo plano, aut sicut domus super suo fundamento, videatur n: 9216. Quod haec per quiescere facere Moschen, significentur, constat ex sequentibus hujus Capitis in sensu interno, in quo agitur de interioribus Verbi, Ecclesiae, et Cultus; et de Externo, in quod illa desinunt; externum hoc est quod repraesentatur per Moschen.

10,568. Et dixit ad Ipsum, si non facies tuae euntes, ne ascendere facias nos abhinc, quod significet si non Divinum sit ibi, non aliquid Ecclesiae erit, constat ex significatione facierum Jehovae, quod sint Divina interiora Ecclesiae, Cultus et Verbi, de qua mox supra n: 10,567; et ex significatione ne ascendere facias nos abhinc, quod sit quod non aliquid Ecclesiae erit; quod hoc per illa verba significetur, est quia per introduci in terram Canaanem significatur instauratio Ecclesiae, inde per ne ascendere facias nos abhinc significatur quod sic

non aliquid Ecclesiae erit; quod per introduci in terram Canaanem significetur instauratio Ecclesiae, videatur supra n: 10,560. 10,561: quod per introduci in terram Canaanem significetur instauratio Ecclesiae, est quia per terram Canaanem in Verbo non aliud in coelo intelligitur quam Ecclesia; in Coelo enim omnia Verbi spiritualiter percipiuntur, quare cum memoratur aliqua terra, tunc cogitatur ibi de talibus quae Ecclesiae sunt in illa terra, seu apud gentem quae ibi; angeli coeli non possunt mentem tenere in idea terrae, quoniam idea terrae est materialis, nec in idea gentis alicujus, nam haec idea etiam materialis est, quapropter illis obvenit statim idea spiritualis, quae est de Ecclesia; idea spiritualis in genere est de Domino, de Regno Ipsius, de Coelo, de Ecclesia, de amore et fide in Dominum, et de innumerabilibus quae fidei et amoris sunt, ita quae Ecclesiae; et si credere velitis, impossibile est ut aliqua idea materialis intret coelum, exuitur illa ad primum limen: ita fit cum omnibus et singulis Verbi. Inde nunc est, quod per introduci in terram Canaanem significetur instauratio Ecclesiae, et per non introduci, ut hic, nulla instauratio.

10,569. Et in quo notum fiet usquam, quod invenerim gratiam in oculis tuis, ego et populus tuus, nonne in eundo Te cum nobis, quod significet receptionem prae aliis si Divinum manifestetur apud illos, constat ex significatione notum fieri, cum de Divino apud illos, quod sit revelari; ex significatione gratiam invenire in oculis Jehovae, quod sit receptus esse, de qua supra n: 10,563, hic prae aliis, quoniam sequitur, sic praestantiores reddemur ego et populus tuus prae omni populo super faciebus humi; et ex significatione ire cum nobis, cum de Jehovah, quod sit Divinum ducens hic in terram Canaanem, de qua supra n: 10,567: inde patet, quod per in quo notum fiet usquam, quod invenerim gratiam in oculis tuis, ego et populus tuus, nonne in eundo Te cum nobis, significetur receptio prae aliis, si Divinum manifestetur apud illos. Dicitur in oculis Jehovae, et per id significatur praesentia Divina Domini in veris et bonis fidei et amoris apud homines in terris et apud angelos in coelis; quod praesentia Domini sit in veris et bonis fidei et amoris, est quia haec ab Ipso Domino sunt, et cum Dominus apud homines et apud angelos praesens est in illis, tunc prae-

sens est in suo apud illos, et non in proprio illorum, hoc enim est malum: inde quoque est, quod per oculos in Verbo, ubi de hominibus, qui recipiunt Divina Domini, significetur fides, et quoque intellectus recipiens, nam intellectus est oculus internus, ac fides est verum quod videtur et percipitur; quod oculi, cum de hominibus, in Verbo significent fidem, et quoque intellectum, videatur n: 2701. 4403 ad 4421. 4523 ad 4534. 9051. Unde ille visus, etiam dicetur; est realis lux quae illuminat intellectum, prorsus distincta a luce quae illuminat visum corporis; lux illa quae illuminat intellectum est e coelo, quae autem visum corporis est in mundo; lux coeli est a Domino ut Sole ibi, et est in sua essentia Divinum Verum procedens a Divino Bono Domini: inde patet, unde est, quod per oculos, cum de Jehovah, significetur praesentia Divina Domini, et quod per oculos, cum de hominibus qui recipiunt Divinum Verum Domini, seu lucem Ipsius, significetur fides et intellectus illustratus. Quod realis lux sit, quae illuminat mentes, et facit intellectum apud homines, non notum est in mundo, tametsi ab hominibus intellectui tribuitur visus et lux, et tametsi Dominus in Verbo pluries dicitur Lux, ac intelligitur quod videatur per fidem et ejus lucem. Quod realis lux sit, quae illuminat mentes, et quod sit Divinum Verum procedens a Domino ut Sole sit illa Lux, et quod det intellectum veri ubi recipitur, in locis citatis n: 9548. 9684; tum n: 9570. 9571 fin: 9594. [23] Ex his constare potest quid per oculos Jehovae in Verbo significatur, ut apud Esaiam, „Inclina Jehovah aurem tuam et audi, et *aperi Jehovah oculos tuos et vide*," XXXVII: 17. Apud Jeremiam, „*Ponam oculum meum super illos in bonum*, et reducam eos super terram suam, et aedificabo eos," XXIV: 6. Apud Davidem, „*Ecce oculus Jehovae super timentibus Ipsum*," Psalm: XXXIII: 18: et apud Eundem, „Jehovah in Templo sanctitatis suae; Jehovae in coelo thronus; *oculi Ipsius vident, et palpebrae Ipsius probant filios hominis*," Psalm: XI: 4, et alibi.

10,570. Et praestantiores reddemur ego et populus tuus prae omni populo qui super faciebus humi, quod significet inde eminentiam super omnes in universo orbe, ubi Ecclesia, constat ex significatione praestantiores reddi prae omni populo qui super faciebus humi, quod sit eminentia super omnes in univer-

so orbe; quod etiam sit ubi Ecclesia, est quia per humum significatur Ecclesia, de qua sequitur. Quod ille finis, ut praestantiores redderentur prae omnibus in universo orbe fuerit, propter quem gens Israëlitica coluit Jehovam, et propter quem in sancto externo potuit esse, constat ex illis quae de illa gente prius ostensa sunt: quod tales in sancto externo possint esse, et apparere aliis sicut cultores Dei, constat ex idololatris, de quibus in Historicis Verbi, qui similiter potuerunt in externis esse, sed quod illis non internum sanctum fuerit, quivis potest scire, et concludere ex eo, quod Divina Vera, quae in Verbo revelata sunt, faciant ut cultus sit internus, si illa sciant, et secundum illa vivant; nam si homo absque illis sancte posset colere Deum, non opus foret aliqua doctrina Ecclesiae, nec aliqua praedicatione. Quoniam gens illa fuit talis, ut propter eminentiam super alios ut finem, posset in sancto externo esse, et quoniam apud tales repraesentativa coelestium et spiritualium, quae erant externa cultus, possunt communicari cum angelis, et per id conjunctio esse cum coelo, ideo gens illa recepta fuit: sed qui credit, quod per id cultores Dei fuerint, maxime fallitur, fuerunt enim cultores sui et mundi, et corde idololatrae; et quia tales erant, nec illis revelata sunt interiora cultus, quae sunt fidei et amoris in Dominum, ut patet ex Libris Veteris Testamenti; et quoque ex eo quod non agnoverint Dominum cum in mundum venit, imo nec adhuc agnoscunt; et si docentur ex Propheticis de Domino, usque non recipiunt; volunt Messiam qui evehat illos super omnes in universo terrarum orbe, et non Messiam, cujus Regnum est in coelis, et inde prospicit omnium saluti etiam in terris. Ex his constare potest, qualis gens illa fuit a primis aevis, et unde est quod hic dicatur, quod per id quod Jehovah iret cum illis, praestantiores redderentur prae omni populo qui super faciebus humi. Dicitur super faciebus humi, et per id intelligitur ubicunque Ecclesia, per humum enim similiter ac per terram significatur Ecclesia; quod per terram, videatur in locis citatis n: 9325; sed humus significat Ecclesiam ex simili causa ex qua ager, ita ex receptione variorum seminum, ac eorum nascentia et proventu, per quae significantur vera et bona fidei et amoris, homo enim est horum receptaculum sicut humus illorum; terra autem dicitur Ecclesia ex po-

pulo qui ibi, apud quem Ecclesia; sed quia humus involvit extensionem quoad spatium, aeque ac terra, ideo interpretes pro humo dicunt terram, ut hic super faciebus terrae pro super faciebus humi, et quoque alibi, et usque in Lingua originali vox quae significat humum ex prorsus alia origine est, quam ex qua vox quae significat terram. Quod humus significet Ecclesiam aeque ac terra, constat ex variis locis in Verbo, quorum aliqua solum licet adducere; ut apud Jeremiam, „Magnates miserunt minorennes suos aquae causa, venerunt ad foveas, nec invenerunt aquas, reversa sunt vasa eorum vacua, *propterea quod humus confracta sit*, quod non facta sit pluvia *in terra*," XIV: 3. 4; ibi humus est Ecclesia, et quoque terra; agitur enim ibi in sensu interno de defectu veri, et inde Ecclesiae vastatione; aquae sunt vera, foveae sunt ubi illa, ita doctrina, vasa sunt recipientia, pluvia est influxus e coelo; terra est ubi Ecclesia, et humus est ipsa Ecclesia, quae confracta dicitur ex siccitate, ita ex defectu veri e coelo. Apud Esaiam, „Fiet a fine Septuaginta annorum, visitabit Jehovah Tyrum, et redibit ad mercedem meretriciam, et scortabitur cum omnibus regnis *terrae super faciebus humi:* tandem erit mercatura ejus, et merces meretricia ejus sanctum Jehovae," XXIII: 17. 18; per Tyrum significatur Ecclesia quoad cognitiones veri et boni, ita in sensu abstracto cognitiones illae; quae merces meretricia vocantur, cum docentur causa lucri, honoris, et famae propter illa, sic quasi venduntur, et non docentur propter ipsum verum, hoc vocatur meretricatus et scortatio in Verbo; scortari cum omnibus regnis terrae est ita facere cum omnibus veris Ecclesiae; super faciebus humi est ubicunque Ecclesia; quoniam cognitiones veri et boni usque manent cognitiones veri et boni in se, ita Divinae, tametsi homini docenti et venditanti illas sint pro lucro, et inde merces meretricia, ideo dicitur, quod mercatura ejus et merces meretricia ejus erit sanctum Jehovae; quod ibi non merces meretricia intelligatur, nec scortatio cum omnibus regnis terrae, nec quod tale erit sanctum Jehovae, quivis [24] qui ultra sensum literae cogitat, videre potest. Apud Davidem, „*Emittis spiritum tuum, creantur, et renovas facies humi*," Psalm: CIV: 30; spiritus Jehovae est Divinum Verum procedens a Domino, n: 9818; [25] creari est e novo creari, hoc est,

regenerari, n: 10,373; renovare facies humi est reformare et instaurare Ecclesiam: facies humi est ubicunque aliquid Ecclesiae recipi potest; similiter ac alibi ubi facies humi dicuntur, ut Genes: VII: 4. Cap: VIII: 8. 13. Exod: XXXII: 12. Num: XII: 3. [26] Deut: VI: 15. Cap: VII: 6. 1 Sam: XX: 15. 2 Sam: XIV: 7.

10,571. Et dixit Jehovah ad Moschen, etiam Verbum hoc quod loquutus es faciam, quod significet quod Divinum erit in externo Ecclesiae, Cultus et Verbi, quod apud eos, constat ex repraesentatione Moschis, quod ut Caput gentis illius, sit externum Ecclesiae, Cultus et Verbi non ita separatum ab interno, sicut externum illorum apud ipsam gentem, de qua supra n: 10,567. 10,563; et ex significatione facere Verbum quod Moscheh loquutus est, cum a Jehovah, quod sit quod Divinum erit in externo; per facere verbum enim intelligitur ire cum illis, et introducere illos in terram Canaanem; et per ire cum illis, et introducere in terram Canaanem, significatur quod Divinum manifestabitur apud illos, videatur supra n: 10,569. Arcanum quod in his et in sequentibus latet, aegre describi potest, nisi idea habeatur de externo Ecclesiae, Cultus et Verbi, quod Moscheh repraesentat, et de externo Ecclesiae, Cultus et Verbi, in quo ipsa gens erat; distinguitur unum ab altero in eo, quod externum, quod Moscheh repraesentat sit externum non ita separatum ab interno, sicut externum in quo ipsa gens: inde est, quod nunc dicatur Moscheh et populus, nunc Moscheh absque populo, et nunc populus absque Mosche; et quod cum Moscheh loquitur ad Jehovam, dicat ego et populus, et cum Jehovah ad Moschen, de solo Mosche, ut in Vers: 12. 14. [16. 17.] 18. 19. 20. 21. 22. 23, aut de populo separatim ab illo, ut in Versu 2. Capitis sequentis, et alibi.

10,572. Quia invenisti gratiam in oculis meis, et cognosco te nomine, quod significet quod receptus sit propter quale ejus, constat ex illis quae supra n: 10,562. 10,563, dicta et ostensa sunt, ubi similia verba.

10,573. Vers: 18. 19. 20. 21. 22. 23. *Et dixit, fac videre mihi quaeso gloriam tuam. Et dixit, Ego pertransire faciam omne bonum meum super facies tuas, et invocabo Nomen Jehovae coram te; et gratiam faciam cui gratiam facio, et mi-*

sericordiam faciam cui misericordiam facio. Et dixit, non potes videre facies meas, quia non videt Me homo èt vivit. Et dixit Jehovah, ecce locus Mecum, et stabis super petra. Et erit, in pertransire gloriam meam, et ponam te in fissura petrae, et obtegam volam meam super te, usque dum pertransivero. Et removebo volam meam, et videbis posteriora mea; et facies meae non videbuntur. Et dixit, fac videre mihi quaeso gloriam tuam, significat apperceptionem Divini Veri interni in externo: et dixit, Ego pertransire faciam omne bonum meum super facies tuas, significat omne Divinum Coeli et Ecclesiae super externum: et invocabo Nomen Jehovae coram te, significat sanctum cultus Divini ibi: et gratiam faciam cui gratiam facio, et misericordiam faciam cui misericordiam facio, significat quod Divinum Verum et Bonum revelabitur illis qui recipiunt: et dixit, non potes videre facies meas, significat quod Divina interiora Ecclesiae, Cultus, et Verbi non apparere possint genti Israëliticae: quia non videt me homo et vivit, significat quod Ipsum Divinum non videri possit quale in se est, sed quale per Dominum in Coelo: et dixit Jehovah, ecce locus Mecum, et stabis super petra, significat statum fidei in Deum: et erit in pertransire gloriam meam, significat interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus: et ponam te in fissura petrae, significat obscurum et falsum fidei, quale illis qui in externis absque interno sunt: et obtegam volam meam super te, usque dum pertransivero, significat occlusionem interni: et removebo volam meam, et videbis posteriora mea, et facies meae non videbuntur, significat quod externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus visuri, non autem interna.

10,574. Et dixit, fac videre mihi quaeso gloriam tuam, quod significet apperceptionem Divini Veri interni in externo, constat ex repraesentatione Moschis hic, quod sit externum Ecclesiae, Cultus et Verbi non ita separatum ab interno sicut apud ipsam gentem, de qua n: **10,563. 10,571**; ex significatione facere videre, quod sit appercipere, de qua n: **2150. 3764. 4567. 4723. 5400**; et ex significatione gloriae Jehovae quod sit internum Verbi, de qua in Praefat: ad Cap: XVIII Genes: et n: **5922. 9429**; inde patet, quod per dixit Moscheh, fac videre mihi quaeso gloriam tuam, significetur apperceptio interni

in externo Verbi, Ecclesiae, et Cultus. Quod haec significentur per illa verba, etiam constare potest ex praecedentibus hujus Capitis, ibi enim in sensu interno agitur de gente Israëlitica, et quod Ecclesia apud illam non institui posset, ex causa quia non recipere potuerunt aliquid internum; recipere internum Ecclesiae, est recipere Divinum Verum e coelo, et per id coelestem amorem: quoniam de hoc agitur in sensu interno, et usque Moscheh institit ut Jehovah introduceret illos in terram Canaanem, per quod significatur instauratio Ecclesiae, ideo nunc dicit Moscheh, fac videre mihi gloriam tuam, per quod ideo significatur apperceptio Divini Veri interni in externo: quod per gloriam Jehovae intelligatur tale Divinum quod non appercipi potuit a Mosche, constat manifeste ex sequentibus hujus Capitis, ubi dicitur quod non videre posset facies Jehovae, ita ibi vocatur Gloria, sed postquam pertransiverat, videret posteriora, et hoc ex fissura petrae, per quae significatur, quod modo externa Ecclesiae, Cultus et Verbi appercipe ret, sed non interna: quod tale per gloriam Jehovae significetur, patet ex eo, quod aliquoties dicatur, quod viderint gloriam Jehovae, sed fuit nubes quae ita vocata est, ut super monte Sinai, et super Tentorio, inque illo, videatur Exod: XVI: 10. Cap: XXIV: 16. 17. Exod: XL: 34. 35. Num: XVII: 7, et alibi; per nubem ibi, quae gloria Jehovae dicta est, significatur externum Ecclesiae, Cultus et Verbi, seu sensus literae Verbi, videatur in Praefat: ad Cap: XVIII: Genes: et n: 4060. 4061. 5922. 6343 fin: 6752. 8106. 8781. 9430. 10,551. Quod gloria Jehovae significet internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, est quia Divinum Verum procedens a Domino, quale est in coelo, est gloria Jehovae; Divinum enim Verum procedens a Domino apparet ibi ut Lux, apparentia Domini in illa luce est quae in genuino sensu intelligitur per Gloriam Jehovae; per apparentiam Domini intelliguntur omnia ibi quae a Domino sunt, quae sunt innumerabilia, et communi voce vocantur coelestia et spiritualia. Quod internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus significetur per gloriam Jehovae, est quia illud in ea luce est, externum autem in luce mundi, quapropter hoc in Verbo per nubem significatur; inde patet, quod sensus internus Verbi sit gloria. Ex his nunc constare potest, quid per gloriam Jehovae, et per lucem Ipsius in sequen-

tibus his locis significatur; ut apud Esaiam, „Surge, *illuminare, quia venit Lux tua, et Gloria Jehovae super Te* exorta est; ecce tenebrae obtegunt terram, et caligo populos, sed super Te exorietur Jehovah, et *Gloria Ipsius super Te videbitur; ambulabunt gentes ad Lucem,* et reges *ad splendorem ortus tui:* non occidet amplius Sol tuus, et Luna tua non colligetur, quia Jehovah erit tibi *in lucem aeternitatis,*" LX: 1. 2. 3. 20; agitur ibi de adventu Domini; Lux ibi est Divinum Verum procedens a Domino; et gloria Ipsius ac splendor ortus Ipsius sunt omne id quod de Domino, deque fide et amore in Ipsum in Luce illa apparet; tenebrae et caligo quae obtegunt terram et populos, sunt obscura fidei et amoris; dicitur enim de instauranda Ecclesia apud gentes; inde sequitur quod per Lucem et Gloriam, quae exoriturae, et quae videbuntur, et ad quas ambulabunt, sint Divina Vera de Domino, deque fide et amore in Ipsum ab Ipso. Apud Eundem, „Jehovah vocavi Te in justitia, et dedi Te in foedus populo, in *Lucem gentium:* Ego Jehovah, hoc Nomen meum, *Gloriam meam* alteri non dabo," XLII: 6. 8; agitur etiam ibi de Domino, Qui Lux gentium vocatur quia ab Ipso omne Divinum Verum; et Qui gloria Jehovae, quia in Ipsum omne fidei et amoris. Apud Eundem, „*Erumpet sicut aurora Lux tua,* ambulabit ante Te justitia mea, *Gloria Jehovae colliget Te,*" LVIII: 8, similiter. Apud Eundem, „Gaudete cum Hierosolyma, deliciemini *ex splendore gloriae Ipsius,*" LXVI: 11, Hierosolyma ibi ut alibi est Ecclesia; et splendor gloriae est amor veri a Domino. Apud Sachariam, „Ego ero illis murus ignis circumcirca, et in *gloriam ero in medio ejus,*" II: 9, [27] etiam ibi de Hierosolyma, quae est Ecclesia; gloria in medio ejus est Ipse Dominus quoad omnia veri et boni quae fidei et amoris: quod per gloriam ibi intelligantur illa quae Lucis Divinae sunt patet: similiter ut apud Johannem, „Sancta Hierosolyma *habens gloriam Dei,* et *Luminare illius* simile lapidi pretiosissimo; *Gloria Dei illustrabit illam,* et *Lucerna ejus Agnus;* gentes quae salvantur *in Luce Illius ambulabunt;* et reges terrae afferent gloriam et honorem suum in eam. Portae ejus non claudentur interdiu: nox enim non erit ibi," Apoc: XXI: 11. 23. 24. 25; Sancta Hierosolyma ibi est Ecclesia, quae successura hodiernae; illa quae

Ecclesiae sunt, quae sunt fidei et amoris in Dominum a Domino, describuntur per Luminare, per Lucem, et per gloriam: quia per gloriam intelliguntur illa quae Lucis sunt, ideo dicitur, *gloria Dei illustrabit* eam: quisque qui expendit, et ipsas res intuetur, et non haeret in solis verbis, videre potest, quod per omnia illa significentur talia quae Ecclesiae sunt, at quid per singula significatur docet sensus internus, nam in Verbo nihil inaniter dicitur, ne quidem vocula. Apud Lucam, „Viderunt Oculi mei Salutare tuum, quod praeparasti ante faciem omnium populorum, *Lucem in revelationem gentium,* et *Gloriam populi tui Israëlis,*" II: 30. 31. 32; haec in Prophetico Simeonis de Domino nato; Lux in revelationem gentium, est Divinum Verum procedens a Domino; et gloria populi Israëlis est omne id quod a Domino revelatum est de Se Ipso, deque fide et amore in Ipsum apud illos qui recipiunt; omne hoc vocatur Gloria, quia apparet in coelo et in luce ibi, Lux ibi est Divinum Verum, per filios Israëlis intelliguntur qui in fide et amore in Dominum. Quod Lux sit Dominus quoad Divinum Verum, et quoque gloria quae Lucis, patet ex Ipsius Domini verbis, apud Johannem, „Diligebant gloriam hominum magis quam *Gloriam Dei; Ego Lux in mundum veni*, ut omnis qui credit in Me, in tenebris non maneat," XII: 43. 46: et apud Eundem, „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: *erat Lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in mundum:* et Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos, et *vidimus gloriam Ipsius, gloriam sicut Unigeniti a Patre,*" I: 1. 9. 14; Verbum est Divinum Verum, et quoque Lux; et gloria est omne quod apparet de Domino in luce illa. Haec loca e Verbo allata sunt, quia in illis Gloria et simul Lux nominantur, et allata sunt ob finem ut sciatur, quod Lux sit Divinum Verum a Domino, ita Ipse Dominus quoad Divinum Verum, et quod Gloria sit omne quod lucis, proinde omne quod ex Divino Vero quod facit intelligentiam et sapientiam apud angelos, et apud homines qui Dominum fide et amore recipiunt. Simile per gloriam significatur alibi, ut apud Johannem, „Volo ut ubi Ego sum, etiam illi sint Mecum, *ut videant Gloriam meam,*" XVII: 24: [28] apud Lucam, „Nonne hoc oportebat pati Christum, et *ingredi in gloriam suam,*" XXIV: 26: apud Mat-

thaeum, „Tunc apparebit signum Filii hominis, et tunc plangent omnes Tribus terrae, et videbunt *Filium hominis venientem in nubibus coeli cum virtute et gloria,*" XXIV: 30; per nubes ibi intelligitur Divinum Verum quale est in luce mundi, ita quale apud homines; et per Gloriam intelligitur Divinum Verum quale est in luce coeli, ita quale apud angelos; et quia Divinum Verum per nubem et per gloriam intelligitur, ideo est Verbum quoad sensum externum et quoad sensum internum, quoad sensum externum per nubem, et quoad sensum internum per gloriam; etiam quod apparet in luce mundi est nubes respective ad id quod apparet in luce coeli; quod nubes id sit, videatur Praefat: ad Cap: XVIII: Genes: et n: 4060. 4391. 5922. 6343 fin: 6752. 8106. 8443. 8781. 9430. 10,551. Inde est, quod nubes etiam in Verbo dicatur Gloria, ut in Exodo, „*Gloria Jehovae apparuit in nube,*" XVI: 10: alibi, „Habitavit *gloria Jehovae* super monte Sinai; et *obtexit eum nubes* sex dies; sed *Species gloriae Jehovae* erat sicut ignis comedens in capite montis ante oculos filiorum Israëlis," XXIV: 16. 17: et alibi in Exodo, „*Obtexit nubes tentorium conventus*, et *gloria Jehovae implevit Habitaculum;* nec potuit Moscheh intrare, eo quod *habitaret super eo nubes*, et *gloria Jehovae impleret Habitaculum,*" XL: 34. 35. In Numeris, „Cum congregaretur Concio contra Moschen et contra Aharonem, et respiceret ad Tentorium conventus, *ecce obtexit illud nubes*, et *apparuit gloria Jehovae,*" XVII: 7. In Libro 1 Regum, „Nubes implevit Domum Jehovae, ita ut non potuerint sacerdotes stare ad ministrandum *propter nubem*, quoniam *implevit Gloria Jehovae Domum Jehovae,*" VIII: 11. Et in Apocalypsi, „Impletum est Templum *fumo* et *gloria Dei,*" XV: 8; quoniam Divinum apparuit sicut nubes, ideo per nubem significatur praesentia Divina, et ubi praesentia Divina ibi Divinum Verum, nam Divinum absque illo non apparet, quoniam est in illo, et est illud; inde est, quod nubes ibi dicatur Gloria: nec aliter potuit apparere genti Israëliticae, quoniam in externis absque interno erant, videatur n: 6832. 8814. 8819. 10,551; sed usque nubes et gloria distinguuntur sicut lux mundi et lux coeli, seu sicut sensus literae Verbi et sensus internus ejus; et sicut sapientia humana et sapientia angelica. Ex his nunc constare pot-

est, quod per dixit Moscheh, fac videre mihi quaeso gloriam tuam, significetur ut ostendatur Ipsi Divinum internum; et quia Moscheh repraesentabat externum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, significatur apperceptio Divini Veri interni in externo.

10,575. Et dixit, Ego pertransire faciam omne bonum meum super facies tuas, quod significet omne Divinum Coeli et Ecclesiae super Externum separatum ab Interno, in quo Moscheh et Gens cui praeerat, constat ex significatione pertransire facere super facies ejus, quod sit super externum separatum ab interno in quo Mosche et gens cui praeerat, nam per facies tuas significatur externum Cultus, Ecclesiae, et Verbi, in quo internum, et per transire facere significatur super id; et ex significatione omnis boni Jehovae, quod sit omne Divinum Coeli et Ecclesiae. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis quae supra de Mosche et de gente cui praeerat, dicta et ostensa sunt, quod nempe in externis separatis ab interno essent; per quod intelligitur, quod in externis sanctis absque interno essent cum in cultu; et quia usque sanctum internum aderat, sed non intrabat in sanctum externum eorum; inde patet, quid significatur per quod Jehovah pertransire faceret omne bonum super facies ejus: fuit quidem isti genti internum, sed hoc erat foedum, plenum immunditie ex amore sui et mundi, verum hoc clausum fuit, cum in cultu erant, ex causa ne Divinum internum Coeli, Ecclesiae, et Verbi conspurcaretur; nam si id per internum eorum conspurcaretur, nulla prorsus communicatio externi eorum fuisset cum coelo, quando in cultu et in lectione Verbi, de qua re videantur quae prius n: 10,454 ad 10,457. n: 10,462 ad 10,466. 10,492. 10,498. 10,500. 10,533. 10,549. 10,550. 10,551. 10,570, dicta et ostensa sunt, ubi haec plenius explicata sunt.

10,576. Et invocabo Nomen Jehovae coram te, quod significet sanctum cultus Divini ibi, constat ex significatione invocare Nomen Jehovae, quod sit sanctum cultus, de qua n: 440. 2724; et ex significatione coram te, quod sit coram Externo, quod Mosche nunc repraesentat, de qua supra n: 10,563. 10,571. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis quae supra n: 10,575, [29] et in locis ibi allatis, dicta sunt.

10,577. Et gratiam faciam cui gratiam facio, et misericor-

diam faciam cui misericordiam facio, quod significet quod Divinum verum et bonum revelabitur illis qui recipiunt, constat ex significatione gratiam facere, quod sit donare vero et bono spirituali, hic revelare illud quia agitur de interno et externo Ecclesiae, Cultus et Verbi; et ex significatione misericordiam facere, quod sit donare vero et bono coelesti, hic revelare illud: quod sit apud illos qui recipiunt, est quia non aliis revelantur interna Verbi, Ecclesiae et Cultus, quam qui recipiunt. Quod gratiam facere sit donare vero et bono spirituali, et misericordiam facere sit donare vero et bono coelesti, est quia gratia praedicatur de fide, et misericordia de amore; ac bonum fidei est bonum spirituale, et bonum amoris est bonum coeleste; quid bonum spirituale, et bonum coeleste, et quae differentia, videatur in locis citatis n: 9277; et quod illi qui in spirituali Regno Domini sunt, dicant gratiam, et illi qui in coelesti Regno Domini sunt dicant Misericordiam, n: 598. 981. 5929: nisi talis differentia foret inter gratiam et inter misericordiam, non diceretur facere gratiam et facere misericordiam: inde quoque est quod Jehovah dicatur Gratiosus et Misericors, Exod: XXXIV: 6. Joël: II: 13. Psalm: CIII: 8. Psalm: CXLV: 8: et apud Esaiam, „Propterea manebit Jehovah ad *praestandum gratiam vobis*, et propterea attollet se *ad miserandum vestri*," XXX: 18. Quoniam duo sunt, ad quae omnia Ecclesiae se referunt, amor et fides, et quia Misericordia est amoris, ac gratia ut et veritas est fidei, ideo in Verbo dicitur Misericordia et Gratia quando Dominus imploratur, et dicitur Misericordia et Veritas quando Dominus describitur; ut in sequentibus his locis: apud Davidem, „*Misericordia tua* coram oculis meis, et ambulo *in veritate tua*," Psalm: XXVI: 3: apud Eundem, „Jehovah in coelis *Misericordia tua*, et *Veritas tua* usque ad aetheres," Psalm: XXXVI: 6: apud Eundem, „Deus mittet e coelis *Misericordiam suam*, et *Veritatem suam*: Magna est usque ad coelum *Misericordia tua*, et usque ad aetheres *veritas tua*," Psalm: LVII: [4] 11: apud Eundem, „*Misericordia* et *Veritas* obvient; et justitia et pax osculentur," Psalm: LXXXV: 11: et apud Eundem, „*Misericordiam Jehovae* in aeternum canam, in generationem et generationem *Veritatem tuam* ore meo: quoniam dixi, in aeternum *Misericordia* aedificabitur, in

ipsis coelis confirmabis *Veritatem tuam:* justitia et judicium fulcrum throni tui, *Misericordia* et *Veritas* consistent ante facies tuas," Psalm: LXXXIX: 2. 3. 15; [30] Misericordia ibi est amor, et Veritas est fides.

10,578. Et dixit, non potes videre facies meas, quod significet quod Divina interiora Ecclesiae, Cultus et Verbi non apparere possint genti Israëliticae, constat ex significatione facierum Jehovae, quod sint Divina interiora Ecclesiae, Cultus et Verbi, de qua supra n: 10,567. 10,568; ex significatione videre illa, quod sit apparere: quod illa non possint apparere genti Israëliticae, constat ex eo quod hoc dicatur ad Moschen, et Mosche hic refert caput gentis Israëliticae, n: 10,556. Quod facies Jehovae sint Divina interiora Verbi, Ecclesiae et Cultus, patet etiam ex eo, quod simile per facies Jehovae significetur, quod per gloriam Jehovae; dixit enim Mosche, fac videre mihi quaeso gloriam tuam, et dixit Jehovah, non potes videre facies meas, et per gloriam Jehovae significantur Divina interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus, videatur supra n: 10,574. Quomodo cum his se habet, constare potest ex illis quae prius saepe dicta sunt, quod nempe Gens Israëlitica nullatenus videre potuerit interiora Cultus, Ecclesiae et Verbi, quia in externis separatis ab interno erat, ita nec potuit videre facies Jehovae: at qui in externis sunt non separatis ab interno, illi omnes possunt videre interiora Verbi, Ecclesiae et Cultus, ita facies Jehovae; inde sequitur quod qui in amore in Dominum sunt, et quoque qui in charitate erga proximum, illi videant; nam amor in Dominum et charitas erga proximum aperiunt internum hominem, quo aperto homo quoad interiora sua est in Coelo inter Angelos ubi Dominus. Verum paucis hic dicetur, quid sit amor in Dominum, seu amare Dominum, qui credit quod amet Dominum, et non vivit secundum praecepta Ipsius, maxime fallitur; nam vivere secundum illa est amare Dominum, praecepta illa sunt vera quae a Domino, ita in quibus est Dominus, quapropter quantum illa amantur, hoc est, quantum ex amore vivitur secundum illa, tantum amatur Dominus: causa est, quia Dominus amat hominem, et ex amore vult ut felix sit in aeternum, et homo non felix potest fieri nisi per vitam secundum praecepta Ipsius; per illa enim regeneratur homo, et fit spiri-

tualis, et sic potest elevari in coelum: at amare Dominum absque vita secundum praecepta Ipsius, non est amare Ipsum, nam tunc non est aliquid apud hominem, in quod influat Dominus, et elevet illum ad se; est enim sicut vas vacuum; quippe non est aliquid vitae in fide ejus, nec aliquid vitae in amore ejus, vita coeli, quae vocatur vita aeterna, non infunditur alicui immediate, sed mediate. Ex his constare potest, quid sit amare Dominum, et quoque quid sit videre Dominum, aut facies Ipsius, nempe quod ex fide et ex amore tali videatur. Vivere secundum praecepta Domini, est vivere secundum doctrinam charitatis et fidei, quam videatis in praemissis ad singula Capita Libri Exodi. Quod ita sit, etiam docet Dominus apud Johannem, „*Qui habet praecepta mea, et facit illa, ille est qui amat Me; qui vero amat Me, amabitur a Patre meo, et Ego amabo illum, et manifestabo illi Me Ipsum: si quis amaverit Me, Verbum meum servabit, et Pater meus amabit illum; et ad illum veniemus, et mansionem apud illum faciemus. Qui non amat Me, verba mea non servat,*" XIV: 21. 23. 24. [31] Quid praeterea significatur per facies Jehovae, in articulo nunc sequente dicetur.

10,579. Quia non videt Me homo et vivit, quod significet quod Ipsum Divinum non videri possit, quale in se est, sed quale per Dominum in coelo, constare potest ex eo, quod nemo viderit usquam Jehovam Patrem, sed cum est visus est Dominus qui visus; nam Dominus est ipsa facies Jehovae. *Quod nemo viderit usquam Jehovam Patrem*, constat ex Ipsius Domini verbis apud Johannem, „Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, qui in sinu Patris est, Ille exposuit," I: 18: apud Eundem, „Non vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis," V: 37: [32] apud Matthaeum, „Non Patrem quisquam cognoscit nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare," XI: 27. *Quod cum Jehovah Pater visus est, sit Dominus qui visus*, docet etiam Dominus apud Johannem, „Jesus dixit, si cognovistis Me, etiam Patrem meum cognovistis, et abhinc cognovistis Illum, et vidistis Illum: dixit Philippus, Domine, monstra nobis Patrem; dicit illi Jesus, tantum tempus vobiscum sum, et non nosti Me, Philippe, qui vidit Me, vidit Patrem; quomodo ergo tu dicis, monstra

nobis Patrem," XIV: 7. 8. 9: apud Eundem, „Abrahamus pater vester exultavit, ut videret diem meum, et vidit et gavisus est; amen, amen, dico vobis, priusquam Abrahamus fuit Ego sum," VIII: 56. 58; inde constare potest, quod Dominus quoad Divinum Humanum sit Jehovah qui visus, et sic quod sit facies Jehovae. *Quod Dominus sit facies Jehovae*, constat etiam ex Verbo; ut apud Esaiam, „Factus est illis in Salvatorem, *Angelus facierum Jehovae* liberavit eos, ob amorem suum et indulgentiam suam: Hic redemit eos, et assumsit eos, et portavit eos omnibus diebus aeternitatis," LXIII: 8. 9: similiter in Exodo, „Ecce Ego mitto angelum ante te, ad custodiendum te in via, et ad perducendum te ad locum, quem praeparavi; custodi a *facie Ejus*, ne exacerbes eum, quia non feret praevaricationem vestram, quia Nomen meum in medio ejus," XXIII: 20: Jehovah enim ante Domini adventum in mundum cum apparuit, in forma angeli apparuit, nam cum pertransivit coelum, induit se illa forma, quae fuit forma Humana; nam universum coelum ex Divino ibi, est sicut unus homo, prout multis ostensum est, ubi de Maximo Homine, qui est Coelum, actum est, inde tunc Divinum Humanum; et quia Jehovah apparuit in forma Humana sicut Angelus, patet, quod usque esset Ipse Jehovah, et quod ipsa illa forma quoque Ipsius esset, quia erat Divinum Ipsius in coelo, hoc fuit Dominus ab aeterno: sed quia illa forma Humana assumta fuit per transitionem per coelum, et tamen ad salvandum genus humanum necessarium fuit realiter et essentialiter esse homo, ideo placuit Ipsi, nasci, et sic humanam formam actualiter assumere, in qua Ipse Jehovah; quod ita sit, docet Dominus apud Johannem, „Credite Mihi quod Ego in Patre, et Pater in Me," XIV: 11: et alibi, „Ego et Pater unum sumus," X: 30. Quod Dominus ab aeterno fuerit, etiam docet apud Johannem, „In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est. Et Verbum Caro factum est, et habitavit inter nos," I: 1. 2. 3. 14: apud Eundem, „Exivi a Patre, et veni in mundum, iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem," XVI: 28 [. 29]: apud Eundem, „Jesus dixit, glorifica Me Tu Pater apud Te Ipsum gloria, quam habui antequam mundus esset

apud Te," XVII: 5: et apud Eundem, „Amen, amen, dico vobis, priusquam Abrahamus fuit, Ego sum," VIII: 58: ex his manifeste cognosci potest, quod Dominus etiam quoad Humanum suum sit Jehovah, ita quod Humanum suum sit Divinum; idcirco dicitur apud Johannem, „*Deus erat Verbum*, et *Verbum Caro factum est;*" et quoque „priusquam Abrahamus fuit *Ego sum*," et non Ego fui, Sum enim est Jehovah, Exod: III: 14. Ex his nunc constare potest, quod per Me non videt homo et vivit, significetur quod Ipsum Divinum non videri possit quale in se est, sed quale per Dominum in Coelo. Per Dominum in Coelo dicitur, quia Dominus est supra coelos, est enim Sol coeli, sed usque praesens est in Coelis; est ibi Divinum Verum, et Divinum Verum procedens a Domino ut Sole est Dominus in coelo, est ideo Divinum Verum ibi facies Ipsius. Dictum est supra, quod per facies Jehovae significentur Divina interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus, n: 10,567. 10,568; causa est, quia Divina interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus, sunt Divinum Verum procedens a Domino, ita Dominus in Coelo: hoc significatur per faciem Jehovae, ubi nominatur in Verbo, ut apud Matthaeum, „Videte ne contemnatis ullum ex pusillis his; dico enim vobis, quod angeli eorum in coelis semper *videant faciem patris qui in coelis est*," XVIII: 10. In Apocalypsi, „Thronus Dei et Agni in Sancta Hierosolyma erit, et servi Ipsius ministrabunt Ipsi, et *videbunt facies Ipsius*," XXII: 3. 4. Apud Moschen, „*Illuminabit Jehovah facies super te*, [33] et miserebitur tui; *tollet Jehovah facies suas super te*, et ponet tibi pacem." Num: VI: 25. Apud Davidem, „Multi dicentes, quis ostendet nobis bonum; *tolle super nos lucem facierum tuarum Jehovah*," Psalm: IV: 7. Apud Eundem, „Quousque *Jehovah occultas facies tuas* a me," Psalm: XIII: 2. Apud Eundem, „Tibi dixit cor meum, *quaerite facies meas, facies tuas Jehovah*, quaero," Psalm: XXVII: 8. Apud Eundem, „Deus miserebitur nostri, et benedicet nobis, *illuminabit facies suas nobis*," Psalm: LXVII: 2. Apud Eundem, „Deus reduc nos, et *lucere fac facies tuas*, ut salvemur," Psalm: LXXX: 4. 8. 20. Apud Eundem, „Beatus populus tuus, *qui in luce facierum tuarum ambulant*," Psalm: LXXXIX: 16. Apud Eundem, „Jehovah *ne abscondas facies tuas* a me," Psalm: CII: 3.

Apud Eundem, „*Abscondis facies tuas*, conturbantur," Psalm: CIV: 29: quid per facies Jehovae hic intelligitur, quisque comprehendere potest, quod nempe Divinum, et quicquid Divini est, ita Misericordia, Pax, et omne Bonum, at in universali sensu Divinum Verum, quoniam in Divino Vero est omne bonum; et apud hominem et apud angelum est Divinum Bonum in Divino Vero, et absque hoc non est illud; verum enim est recipiens boni, ita quoque Misericordiae et Pacis: inde nunc sequitur, ubi non Divinum bonum in Divino vero est, ibi non facies Jehovae; et quoque sequitur, quod ubi malum in falso est, Divinum non appareat: hoc intelligitur per quod Jehovah occultet et avertat facies in sequentibus his locis, apud Esaiam, „*Peccata vestra absconderunt facies Jehovae a vobis*," LIX: 2: apud Jeremiam, „*Propter malitiam eorum occultavi facies meas ab urbe hac*," XXXIII: 5: apud Ezechielem, „*Averto facies meas ab illis*, et prophanant arcanum meum," VII: 22: et apud Micham, „*Jehovah occultabit facies suas ab illis*, quemadmodum mala reddiderunt opera sua," III: 4. Sed sciendum est, quod Jehovah, hoc est, Dominus nusquam avertat facies suas ab homine, sed quod homo, qui in malo est, avertat suam faciem a Domino; et quia tunc Divinum ei a tergo est, ideo apparet sicut id se occultet seu avertat: etiam res se actualiter ita habet, spiritus infernales omnes tergum vertunt ad Dominum ut Solem, at angeli semper faciem ad Ipsum; similiter homo quoad spiritum suum, dum in mundo vivit.

10,580. Et dixit Jehovah, ecce locus Mecum, et stabis super petra, quod significet statum fidei in Deum, constat ex significatione loci, quod sit status, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882. 5605. [34] 7381. 9440. 9967. 10,146; et ex significatione petrae, quod sit fides, de qua n: 8581. 10,438; quod sit status fidei in Deum, est quia dicitur locus Mecum. Quod hoc significetur per haec verba, nemo scire potest nisi ex sensu interno, ita nisi sciat quid in illo sensu est locus, et quid petra; nam quid foret alioquin, quod locus esset cum Jehovah super petra; foret quod Jehovah habitaret ibi, et daret ei locum Secum, cum tamen Jehovah habitat in coelo apud angelos, et in Ecclesia apud homines. Quod petra sit fides, est ex apparentiis in altera vita; qui in fide sunt illi habitant ibi

super petris, qui autem in amore, illi habitant super montibus; petrae ibi apparent lapideae, montes autem non lapidei, quia sunt elevationes terrae: inde est quod petra significet fidem.

10,581. Et erit [in] pertransire gloriam meam, quod significet interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus, constat ex significatione gloriae Jehovae, quod sint Divina interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua supra n: 10,574.

10,582. Et ponam te in fissura petrae, quod significet obscurum et falsum fidei, quale illis qui in externis absque interno sunt, constat ex significatione fissurae petrae, quod sit obscurum et falsum fidei; per petram enim significatur fides, ut mox supra n: 10,580, [35] et per fissuram ejus obscurum, et quoque falsum, de qua sequitur: dicitur quale est illis qui in externis absque interno sunt, quia illis omne Verum quod fidei in obscuro est, et quoque cum falso; nam qui credunt Verbum, illi credunt id secundum literam ubivis, et non secundum sensum interiorem ejus; et qui ita credunt, in nulla luce esse possunt, nam lux e coelo influit per internum in externum; et quoque quod credunt absque luce e coelo, apparet ut verum, sed usque apud illos est falsum, nam de vero habent ideam materialem et terrestrem, et non simul spiritualem et coelestem, et omnis idea materialis et terrestris, si non in illa lux e coelo est, scatet fallaciis; sicut pro exemplo, Jacobus et Johannes, quia de Regno Domini habebant ideam terrestrem, petierunt ut unus sederet a dextris Ipsius, et alter a sinistris in Regno Ipsius; sed Jesus dixit, „nescitis quid petitis, scitis quod principes gentium dominentur illis, non sic erit inter vos, sed quisquis voluerit inter vos magnus fieri, esse debebit vester minister, et quisquis voluerit esse primus, esse debebit vester servus," Matth: XX: 21. 22. 25. 26. 27; qui tales sunt, sicut illi tunc, non sciunt quid Regnum coeleste, non quid gloria ibi, nec quid amor, imo nec quid fides, in genere non quid bonum, judicant enim ex corporeis et terrenis, et omne jucundum corporis et ejus sensuum vocant bonum, ac eminentiam super alios vocant gloriam, amorem mundi et amorem sui vocant amorem coelestem, ac scientificum factum persuasivum vocant fidem; cum cogitant de Deo, cogitant materialiter, et ideo vel negant Deum, et pro Deo habent naturam, vel colunt idola, vel homines mortuos;

inde patet, quam obscurum fidei sit illis qui in solis externis sunt, et quoque quod falsum. In tali obscuro et falso fidei sunt, qui credunt Verbum quoad sensum literae ejus solum absque doctrina ex illustrato inde facta; qui absque doctrina legunt Verbum, sunt sicut illi qui vadunt in tenebris absque lucerna; tales sunt omnes mere sensuales homines; quod gens Judaica talis sit, patet, nam illi explicant omnia Verbi secundum sensum literae, ex causa quia in externis separatis ab interno sunt: qui tales sunt, in altera vita nec habitant super petris, sed vel in speluncis ibi, vel in fissuris. Quod fissura petrae sit obscurum et falsum fidei, constat etiam ex aliis locis in Verbo; ut apud Esaiam, „In die illo sibilabit Jehovah muscae, quae in extremitate fluviorum Aegypti; et api quae in terra Aschuris; quae venient et quiescent omnes in fluviis desolationum, et *in fissuris petrarum*," VII: 19; agitur ibi de adventu Domini, et de statu Ecclesiae tunc, quod desolatio omnium quae veri et boni spiritualis: per illa enim verba significatur, quod homo Ecclesiae recesserit tunc ab internis, et factus sit prorsus externus, ita mere sensualis; fieri sensualis est non aliud capere et credere quam quae sensus externi dictant; musca in extremitate fluviorum Aegypti est falsum prorsus externi seu mere sensualis hominis; apis in terra Aschuris, est falsum ratiocinationis inde; fluvii desolationum sunt doctrinae vera prorsus desolata; et fissurae petrarum sunt falsa fidei inde: quis divinaturus est, quod illa verba talia significent; et quae significant prorsus latitura sunt, nisi detegantur per sensum internum. Apud Eundem, „In die illo projiciet homo idola, quae fecerunt sibi ad incurvandum se talpis et vespertilionibus, *ad intrandum in scissuras petrarum*, et *in fissuras rupium*," II: 20. 21; incurvare se talpis et vespertilionibus est colere talia quae in caligine sunt ac in umbra noctis, quod est externa absque interno; intrare in scissuras petrarum et in fissuras rupium, est in fidei obscura et caliginosa, ita in falsa. Apud Jeremiam, „Reducam filios Israëlis super terram eorum, et mittens ad piscatores multos, qui piscabuntur eos, et ad venatores qui venabuntur eos desuper omni monte, super omni colle, *et ex foraminibus petrarum*," XVI: 15. 16; agitur ibi de Ecclesiae restauratione, quae significatur per reducere filios Israëlis super terram eorum; piscari

eos, est instruere in externis Ecclesiae; venari eos, est instruere in internis; qui super monte et super colle, sunt qui in amore et charitate; in foraminibus petrarum sunt qui in fide, nondum illustrati, ita qui in obscuro fidei. Apud Eundem, „Minimum dedi te inter gentes; *superbia cordis tui habitans in foraminibus petrae* tenet altitudinem collis," XLIX: 15. 16: apud Obadiam, „Superbia cordis tui decepit te, *qui habitas in scissuris petrae*, altitudine sedis tuae; qui dicit in corde suo, quis detrahet me in terram; si exaltaveris te sicut aquila, et si inter stellas ponere nidum, inde detraham te," Vers: 3. 4; habitare in foraminibus petrae est in falsis fidei; agitur de illis qui se exaltant super alios, credentes quod docti sint prae reliquis, cum tamen in falsis sunt, et ne quidem videre possunt vera; illi in altera vita habitant in foraminibus petrarum; et quandoque se projiciunt super petras, sed usque inde in sua foramina, et in speluncas, quae sunt sub petris, dejiciuntur; hoc intelligitur per tenere altitudinem collis, et exaltare se sicut aquila, et inter stellas ponere nidum, et usque detrahi. Ex his nunc constare potest, quod per ponere Moschen in fissura petrae, significetur obscurum et falsum fidei, quale illis qui in externis absque interno sunt: per Moschen enim hic intelligitur populus, quia hic refert caput illius, videatur n: 10,556.

10,583. Et obtegam volam meam super te, usque dum pertransivero, quod significet occlusionem interni, constat ex significatione obtegere volam super Moschen, quod sit occludere internum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, quod super externum eorum est; quod sit internum eorum quod significatur, est quia obtegere volam involvit, ne videat gloriam ac facies Jehovae, et per gloriam Jehovae significatur internum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, videatur n: 10,574; similiter per facies Jehovae, n: 10,567. 10,568. 10,578. [36]

10,584. Et removebo volam meam, et videbis posteriora mea, et facies meae non videbuntur, quod significet quod externa Verbi, Ecclesiae, et cultus visuri, non autem interna, constat ex significatione posteriorum Jehovae, quod sint externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua sequitur; et ex significatione facierum Jehovae, quod sint interna eorum, de qua supra n: 10,578; [36] inde per videre posteriora et non facies Je-

hovae, significatur videre externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus, et non interna: quod gens Israëlitica et Judaica talis fuerit, et quoque hodie sit, in omnibus praecedentibus hujus Capitis et prioris ostensum est. Quod posteriora Jehovae significent externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus, est quia facies significant interna, n: 10,578; [36] et illi dicuntur videre Jehovae posteriora et non facies, qui Verbum credunt et adorant, sed solummodo externum ejus, quod est sensus literae, et non interius vadunt, sicut illi qui illustrati sunt, et sibi doctrinam ex Verbo faciunt, per quam videant genuinum ejus sensum, ita interiorem; quod Verbum absque doctrina non capi possit, et quod doctrina e Verbo ab illustrato facta erit intellectui pro lucerna, videatur n: 9382. 9409. 9410. 9424. 9430. 10,105. 10,324. 10,400. [37] 10,431; et quod sensus internus Verbi illam doctrinam doceat, n: 9430. Ex his constare potest, quid sit videre posteriora Jehovae, et non facies Ipsius. At qui non credunt Verbo, illi ne quidem vident posteriora Jehovae, sed vertunt se retro a Jehovah, ac vident solum se et mundum: hi sunt qui intelliguntur per illos in Verbo, qui dicunt vertere posteriora ad Templum, et adorare solem, de quibus apud Ezechielem, „Introductus sum in atrium domus Jehovae, et ecce viginti et quinque viri, *quorum posteriora versus Templum Jehovae*, et *facies eorum versus orientem;* iidemque incurvaverunt se *versus orientem solis*," VIII: 16; per solem et ejus orientem intelligitur sol mundi et ejus oriens, et per illum significatur amor sui, qui amor prorsus est oppositus amori in Dominum; inde est, quod sol mundi sistatur in idea angelorum ut prorsus obscurum quid a tergo, at Dominus, qui est Sol coeli, a facie, videatur n: 7078; de his dicitur, quod posteriora vertant ad templum; et quoque quod eant retrorsum, apud Jeremiam, „Tu deseruisti Jehovam, *retrorsum ivisti*," XV: 6; et alibi apud Eundem, „abiverunt in obfirmatione cordis sui mali, et *facti sunt retrorsum, non autem antrorsum*," VII: 24.

De Quarta Tellure in Coelo Astrifero.

10,585. *Ad hanc Tellurem, de qua in nunc sequentibus, non advectus sum sicut ad alias; sed ipsi spiritus, qui ex Tellure illa erant, adducti sunt ad me; et cum ad distantiam aberant, visi sunt sicut volumen in longum extensum, non continuum, sed discretum; plures enim erant, et in cohortes: ferebantur primum versus inferiora; et perceptum quod inde ascendere conarentur; et sic ad me venire, sed quod non possent; quapropter pergebant paulo ad sinistrum antrorsum, usque ad tellurem Martis, et ibi nitebantur emergere, quod etiam factum sed cum difficultate. Causa quod ita fieret, erat, quia prorsus alio genio erant quam nostrae telluris spiritus; et qui alio genio sunt, illi per varias vias feruntur, ut adsocientur illis spiritus, per quos conjunctio fiat; sunt enim affectiones et cogitationes quae conjungunt et disjungunt spiritus et angelos; quantum quoad illas differunt, tantum ab invicem separati apparent, sed usque conjunguntur per intermedios, cum ita Domino placet: haec causa erat, quod usque ad Martis tellurem ducerentur.*

10,586. *Postquam illis conjuncti erant, statim apparebant supra caput, ita prope me; nam per conjunctionem cum illis consociatio quoad affectiones et inde cogitationes cum spiritibus nostrae telluris, qui circum me erant, fiebat, et secundum consociationem quoad illas apparet praesentia, ut ex supra dictis constare potest. Loquebantur tunc mecum, et dicebant quod ibi invenerint spiritus consocios.*

10,587. *Sermo fuit primum de loquela eorum in sua Tellure, dicebant quod consocient sermonem inter se per viam internam, et non sicut alii per externam, ac id media atmosphaera et medio visu; quod fit hoc modo; cogitant intra se, ac ideae cogitationis communicantur alteri per quendam illapsum in interiora aurium, per viam ignotam in hac tellure, sed usque notam eruditis Anatomicis; est enim quidam canalis intra os, qui vocatur tuba Eustachiana, qui apertus est in ore, et terminatur in auris conclavi, et circumductus est tenui membrana, per illum Canalem illabitur sub tenui sono aër respiratorius, et sic communicatur cogitatio loquens;* hoc fit media at-

mosphaera, *ut dictum est: porro cum loquuntur ita inter se, etiam movent labia, tam in communi quam in particulari; et motiunculae illae progrediuntur versus oculos, imprimis versus oculum sinistrum, et ibi interior eorum cogitatio, et ejus vitale se manifestat;* hoc fit medio visu, *ut dictum est. Inde patuit, quod facies eorum unum agat cum eorum cogitatione: facies enim prorsus formata est ad effigiandum et repraesentandum illa quae homo cogitat et amat; inde etiam facies vocatur index animi; sed hoc fit apud sinceros, aliter vero apud insinceros, simulatores, et hypocritas. Ut confirmarer quod ita esset, dabatur illis similiter movere mea labia, et meam faciem, et tunc per concordantiam percipere cogitationis eorum objecta. Interrogabantur num ibi aliqui loquerentur per voces sonoras, seu sonum articulatum, dicebant quod nesciant quid articulatum soni, sed quod sciant quid sonus. His auditis appercepi causam, cur ad spiritus telluris Martis deducti fuerint, et cum illis consociati antequam ad me venirent; est enim similis loquela apud illos, de qua videatur ubi de incolis et spiritibus illius telluris, n:* 7359. 7360. 7361. 7362, *actum est.*

10,588. *Ex audito illorum sermone incidebat dubitatio de Respiratione illorum, num illa similis esset respirationi hominum nostrae telluris, et dictum, quod quidem similis, sed quod non articuletur in via cum abit in sonum, quod fit apud nos in trachea et larynge; tum quod labia eorum moveantur non modo per influxum idearum in fibras eorum, sed etiam per afflatum intrinsecum pulmonicum.*

10,589. *Quidam e nostrae telluris spiritibus inferebant dubium, num hi essent e coelo astrifero; quapropter datum est angelis explorare undenam essent, et compertum quod essent ex stella, quae sol eorum, admodum distante a sole nostri mundi, et quod situs ejus esset inferius juxta viam lacteam; et quod stella illa esset inter minores.*

10,590. *Continuatio de Quarta hac Tellure in Coelo Astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM QUARTUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,591. Homo ita creatus est, ut quoad Internum suum non mori possit; nam credere potest in Deum, et quoque amare Deum, ac ita conjungi Deo fide et amore; et conjungi Deo est vivere in aeternum.

10,592. Hoc Internum est apud omnem hominem qui nascitur, Externum ejus est per quod efficit illa quae fidei et amoris sunt, ita quae Interni sunt: Internum est quod vocatur Anima, et Externum quod vocatur Corpus.

10,593. Externum, quod homo in mundo circumfert, accommodatum est usibus in mundo; hoc externum est quod rejicitur, cum homo moritur: at externum quod accommodatum est usibus in altera vita, non moritur; hoc externum una cum interno vocatur spiritus; spiritus bonus et angelus si homo in mundo bonus fuerat, ac spiritus malus si homo in mundo malus fuerat.

10,594. Spiritus hominis apparet in altera vita in forma humana, prorsus sicut in mundo; gaudet etiam facultate videndi, audiendi, loquendi, sentiendique sicut in mundo; et pollet omni facultate cogitandi, volendi, et faciendi sicut in mundo; verbo, est homo quoad omnia et singula, praeter quod non crasso illo corpore, quo in mundo, circumdatus sit; id relinquit cum moritur, nec usquam resumit.

10,595. Haec continuatio vitae est, quae intelligitur per

Resurrectionem. Quod homines credant quod non prius resurrecturi sint quam ultimo judicio, quando etiam periturum omne aspectabile mundi, est quia non intellexerunt Verbum; et quia sensuales homines ipsissimam vitam ponunt in corpore, et credunt quod nisi hoc revicturum esset, actum foret de homine.

10,596. Vita hominis post mortem, est vita amoris et vita fidei ejus; inde qualis ei amor fuerat et qualis ei fides, cum vixit in mundo, talis ei vita manet in aeternum: vita inferni est illis, qui se et mundum super omnia amaverunt; et vita coeli est illis qui Deum super omnia amaverunt, ac proximum sicut seipsum; hi sunt qui fidem habent, illi autem qui fidem non habent: vita coeli est quae vocatur vita aeterna; et vita inferni est quae vocatur mors spiritualis.

10,597. Quod homo post mortem vivat, docet Verbum; ut, quod Deus non sit mortuorum Deus sed viventium, Matth: XXII: 31. [32.] Quod Lazarus post mortem in coelum sublatus sit, dives autem conjectus in infernum, Luc: XVI: 22. 23. seq: Quod Abrahamus, Isacus et Jacobus ibi sint, Matth: VIII: 11. Cap: XXII: 31. [32.] Luc: XVI: 23. 24. 25. 29. [1] Quod Jesus dixerit ad latronem, hodie Mecum eris in Paradiso, Luc: XXIII: 43: et alibi.

CAPUT XXXIV.

1. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, dola tibi duas Tabulas lapidum, secundum priores, et scribam super Tabulas verba quae fuerunt super Tabulis prioribus, quas fregisti.

2. Et esto paratus ad mane, et ascendes in matutino ad montem Sinai, et consistes Mihi ibi super capite montis.

3. Et quisquam non ascendet tecum, et etiam quisquam nec videbitur in toto monte, etiam grex et armentum nec pascent e regione montis hujus.

4. Et dolavit duas Tabulas lapidum secundum priores, et surrexit mane Moscheh in matutino, et ascendit ad montem Sinai, quemadmodum praecepit JEHOVAH illi, et accepit in manu sua duas Tabulas lapidum.

5. Et descendit JEHOVAH in nube, et constitit cum eo ibi, et invocavit Nomen JEHOVAE.

6. Et transivit JEHOVAH super facies ejus, et invocavit, JEHOVAH, JEHOVAH, DEUS Misericors et gratiosus, longanimis iras, et magnus bonitate et veritate.

7. Servans bonitatem ad millia, ferens iniquitatem, et praevaricationem, et peccatum, et absolvendo non absolvit; visitans iniquitatem patrum super filios, et super filios filiorum, super tertios et super quartos.

8. Et festinavit Moscheh, et inflexit se ad terram, et adoravit.

9. Et dixit, si quaeso inveni gratiam in oculis tuis, DOMINE, eat quaeso DOMINUS in medio nostri; quia populus durus cervice ille; et propitius sis ad iniquitatem nostram, et ad peccatum nostrum, et haereditatem tuam facias nos.

10. Et dixit, ecce Ego pangens foedus, coram omni populo tuo faciam mirabilia, quae non creata sunt in omni terra, et in omnibus gentibus, et videbit omnis populus, cujus tu in medio ejus, opus JEHOVAE, quod mirabile hoc quod Ego faciens cum te.

11. Custodi tibi id quod Ego praecipio tibi hodie, ecce Ego expellens a faciebus tuis Emorritam, et Canaanitam, et Chittitam, et Perisitam, et Chivitam, et Jebusitam.

12. Cave tibi, ne forte pangas foedus habitatori terrae, super quam tu venis, ne forte fiat in laqueum in medio tui.

13. Quare altaria eorum evertetis, et statuas eorum frangetis, et lucos ejus exscindetis.

14. Quare non incurvabis te deo alteri, nam JEHOVAH Zelotes Nomen Ipsius, DEUS Zelotes Ille.

15. Ne forte pangas foedus habitatori terrae, et scortentur post deos eorum, et sacrificent diis eorum, et vocet te, et comedas de sacrificio ejus.

16. Et accipias de filiabus ejus filiis tuis, et scortentur filiae ejus post deos earum, et scortari faciant filios tuos post deos earum.

17. Deos fusilis non facies tibi.

18. Festum azymorum custodies; septem diebus comedes

azyma, quae praecepi tibi, ad statum tempus mensis Abib, quia in mense Abib exivisti ex Aegypto.

19. Omnis apertura uteri Mihi, ex omni pecore tuo des masculum, aperturam bovis et pecudis.

20. Et aperturam asini redimes in pecude, et si non redemeris decollabis illam: omnem primogenitum filiorum tuorum redimes: et non videbuntur facies meae vacuae.

21. Sex diebus operaberis, et in die septimo quiesces, in aratione et in messatione quiesces.

22. Et festum septimanarum facies tibi primitiarum messis tritici, et festum collectionis revolutionis anni.

23. Tribus vicibus in anno videbitur omnis masculus tuus ad facies DOMINI JEHOVAE DEI Israëlis.

24. Quia expello Gentes a faciebus tuis, et dilatari faciam terminum tuum, et non concupiscet quisquam terram tuam in ascendendo te ad videndum facies JEHOVAE DEI tui tribus vicibus in anno.

25. Non mactabis super fermentato sanguinem sacrificii mei, et non pernoctabit ad mane sacrificium festi Paesach.

26. Primitias primitivorum humi tuae inducas domum JEHOVAE DEI tui. Non elixabis baedum in lacte matris suae.

27. Et dixit JEHOVAH ad Moschen, scribe tibi verba illa, quia super ore verborum illorum pango cum te foedus, et cum Israële.

28. Et fuit ibi cum JEHOVAH quadraginta dies et quadraginta noctes, panem non edit, et aquam non bibit; et scripsit super tabulis verba foederis, decem verba.

29. Et fuit in descendendo [2] Mosche de monte Sinai, et duae tabulae testimonii in manu Moschis in descendendo illo de monte, et Moscheh non novit quod coruscaret cutis facierum ejus in loquendo illo cum Ipso.

30. Et vidit Aharon et omnes filii Israëlis Moschen, et ecce coruscavit cutis facierum ejus, et timebant ab accedere ad illum.

31. Et vocavit ad illos Moscheh, et reversi sunt ad illum Aharon, et omnes principes in coetu, et loquutus Moscheh ad illos.

32. Et postea accesserunt omnes filii Israëlis, et praecepit illis omnia quae loquutus Jehovah cum illo in monte Sinai.

33. Et absolvit Moscheh a loquendo cum illis, et dedit super facies suas velamen.

34. Et in intrando Mosche coram Jehovah ad loquendum cum Ipso, removit velamen usque ad exire illum; et exivit et loquutus ad filios Israëlis id quod praeceptum est.

35. Et viderunt filii Israëlis facies Moschis, quod coruscaret cutis facierum Moschis, et reduxit Moscheh velamen super facies suas usque ad intrare illum ad loquendum cum Ipso.

CONTENTA.

10,598. Agitur in hoc Capite in sensu interno de Ecclesia instituenda apud Gentem Israëliticam; sed quia talis erat, ut non recipere posset Divinum ab interiori, gens illa recepta est, ut apud illam repraesentativum Ecclesiae esset, et non Ecclesia; de qua re agitur a Vers: 1 ad 9.

10,599. Agitur postea in sensu interno de praecipuis Ecclesiae, quae omnino observarentur, ut repraesentarent Ecclesiam, de quibus a Vers: 10 ad 28.

10,600. Demum agitur de pellucentia Divini Interni Verbi, Ecclesiae et Cultus per externum eorum, sed non coram illa gente: hoc significatur per coruscationem cutis faciei Moschis, et interpositionem velaminis cum loqueretur cum populo, de quibus a Versu 29 ad finem.

SENSUS INTERNUS.

10,601. Vers: 1 ad 9. *Et dixit Jehovah ad Moschen, dola tibi duas tabulas lapidum secundum priores, et scribam super tabulis verba, quae fuerunt super tabulis prioribus, quas fregisti. Et esto paratus ad mane, et ascendes in matutino ad montem Sinai, et consistes Mihi ibi super capite montis. Et quisquam non ascendet tecum, et etiam quisquam nec videbitur in toto monte; etiam grex et armentum nec pascent e regione*

montis hujus. Et dolavit duas tabulas lapidum secundum priores, et surrexit mane Moscheh in matutino, et ascendit ad montem Sinai, quemadmodum praecepit Jehovah illi, et accepit in manu sua duas tabulas lapidum. Et descendit Jehovah in nube, et constitit cum eo ibi, et invocavit Nomen Jehovae. Et transivit Jehovah super facies ejus, et invocavit, Jehovah, Jehovah, Deus Misericors et gratiosus, longanimis iras, et magnus bonitate et veritate. Servans bonitatem ad millia, ferens iniquitatem et praevaricationem et peccatum, et absolvendo non absolvit; visitans iniquitatem patrum super filios et filios filiorum, super tertios et super quartos. Et festinavit Moscheh, et inflexit se ad terram, et adoravit. Et dixit, si quaeso inveni gratiam in oculis tuis, Domine, eat quaeso Dominus in medio nostri, quia populus durus cervice ille, et propitius sis ad iniquitatem nostram et ad peccatum nostrum; et haereditatem tuam facias nos. Et dixit Jehovah ad Moschen, significat conclusum de gente Israëlitica: dola tibi duas tabulas lapidum secundum priores, significat Externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, quale propter illam gentem: et scribam super tabulis verba quae fuerunt super tabulis prioribus quas fregisti, significat interiora illorum Divina Coelestia et Spiritualia etiam in illis externis: et esto paratus ad mane, et ascendes ad montem Sinai, significat ortum novum revelationis Divini Veri: et consistes Mihi ibi super capite montis, significat ex coelo intimo ubi Divinus Amor: et quisquam non ascendet tecum, significat quod gens Israëlitica non possit in Divino Vero esse: et etiam quisquam nec videbitur in toto monte, significat quod prorsus remota sit ab illo, ita extra illud: etiam grex et armentum non pascent e regione montis hujus, significat quod nec instrui possent de bono interiori et exteriori Ecclesiae, Cultus, et Verbi: et dolavit duas tabulas lapidum secundum priores, significat Externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, quale propter gentem Israëliticam: et surrexit mane Moscheh in matutino, et ascendit ad montem Sinai, significat ortum novum revelationis Divini Veri: quemadmodum praecepit Jehovah illi, significat quod fieret quia institerunt: et accepit in manu sua duas tabulas, significat Externum Verbi, Ecclesiae et Cultus, quale propter Gentem Israëliticam: et descendit Jehovah in nube, et

constitit cum eo ibi, significat Externum Verbi in quo Divinum: et invocavit Nomen Jehovae, significat cultum Domini ex veris et bonis fidei et amoris: et transivit Jehovah super facies ejus, significat Divina Interna super Externis: et invocavit, Jehovah, Jehovah, Deus misericors et gratiosus, significat Ipsum Divinum, Divinum Humanum et Divinum procedens, a Quo omne bonum: longanimis iras, significat Divinam Clementiam: et magnus bonitate et veritate, significat quod sit ipsum Bonum et ipsum Verum: servans bonitatem ad millia, significat in aeternum: ferens iniquitatem, praevaricationem et peccatum, significat remotionem mali et ejus falsi ut non appareat: et absolvendo non absolvit, significat tolerantiam usque ad consummationem: visitans iniquitatem patrum super filios et super filios filiorum, significat rejectionem et damnationem malorum et inde falsorum in longa serie: super tertios et super quartos, significat falsorum et inde malorum: et festinavit Moscheh, et inflexit se ad terram, et adoravit, significat tunc receptionem ex influxu in Externum, ac cultum ex humiliatione: et dixit, si quaeso inveni gratiam in oculis tuis Domine, significat quia receptum tale externum: eat quaeso Dominus in medio nostri, significat ut sit Divinum intus in eo: quia populus durus cervice ille, significat tametsi gens Israëlitica non recipit Divinum ab interiori: et propitius sis ad iniquitatem nostram, et ad peccatum nostrum, significat ut removeantur interiora eorum quae scatent falsis et malis: et haereditatem tuam facias nos, significat ut usque Ecclesia sit ibi.

10,602. Et dixit Jehovah ad Moschen, quod significet conclusum de Gente Israëlitica, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad Moschen, quod sit responsum, hic autem conclusum, quoniam Dixit involvit sequentia, quia illa sunt quae dixit, seu quae dicuntur; hic itaque per dixit significatur conclusum de Gente Israëlitica, de qua in binis Capitibus quae praecedunt, actum est; conclusum est, quod quidem Ecclesia apud illam institueretur, et Verbum apud illam conscriberetur, sed quod illi essent solum in externis, et prorsus non in interno: esse in externis et non in interno, est colere externa ut sancta, absque agnitione Domini, et absque amore in Deum propter Deum, sed propter semet, quod est amare semet et non Deum;

imo est avertere se a Deo, et non convertere se ad Deum; sed quia in sancto externo potuerunt esse propter se, et hoc potuit miraculose converti in sanctum externum propter Deum per spiritus apud illos, et ab his recipi ab angelis, et sic elevari in sanctum internum, ideo gens illa usque recepta est, de hac re videatur n: 10,500. 10,570. Hoc conclusum est, quod continetur in hoc Capite, ita quod significatur per dixit Jehovah ad Moschen.

10,603. Dola tibi duas tabulas lapidum secundum priores, quod significet Externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, quale propter illam gentem, constat ex significatione *tabularum lapidum*, quod sint Externum Verbi, de qua n: 10,453. 10,461; Externum Verbi est sensus literae ejus; quod etiam sit Externum Ecclesiae et Cultus, est quia Ecclesia est ex Verbo, et quoque Cultus, omne enim Verum quod fidei, et Bonum quod amoris, quae faciunt Ecclesiam, et quoque Cultum, ex Verbo erunt; inde quia in Verbo est Externum et Internum, etiam in Ecclesia et in cultu est Externum et Internum; et ex significatione *dolare illas*, cum a Mosche, quod sit facere externum tale propter illam gentem, de qua sequitur; et ex significatione *secundum priores*, quod sit ad imitamen, priores enim a Jehovah factae sunt, hae vero a Mosche; quod priores quae a Jehovah factae sunt, fractae fuerint a Mosche, cum vidit cultum vituli aurei pro jehova a gente illa, erat ex Providentia; quoniam Externum Verbi, quod significatur per duas tabulas lapidum, non tale potuit conscribi apud illam gentem, quae corde mere idololatra fuit, inde est, quod priores tabulae fractae fuerint, et nunc dictum Moschi, quod ille dolaret alias ad imitamen priorum: ad imitamen dicitur, quia sensus internus permansit, et sensus externus mutatus est; sensus internus significatur per quod Jehovah scripserit super his tabulis eadem verba quae fuerunt super prioribus. Ut haec res evidentior fiat, licet hic exponere, quomodo sensus externus seu sensus literae propter illam gentem mutatus fuit: propter illam gentem Altaria, Holocausta, Sacrificia, Minchae, et Libamina mandata sunt, ac ideo in Verbo tam Historico quam Prophetico memorantur illa ut sanctissima cultus, cum tamen illa modo concessa fuerunt, quia ab Ebero primum instituta, et prorsus ignorata in Antiqua Ec-

clesia Repraesentativa, de qua re videatur n: 1128. 2180. 2818. Propter illam gentem etiam factum est, quod Cultus Divinus solum in Hierosolyma esset, et quod ideo illa Urbs pro sancta habita sit; et quoque sancta vocata in Verbo tam Historico quam Prophetico; causa erat, quia gens illa corde idololatra fuit, et ideo nisi convenissent omnes ad illam urbem singulis festis, quisque in suo loco coluisset aliquem deum gentilium, aut sculptile et fusile. Propter illam gentem etiam interdictum fuit sanctum cultum habere super montibus et in lucis, sicut antiqui; quod factum est ne ponerent ibi idola, et colerent ipsas arbores. Propter illam gentem etiam permissum fuit plures uxores ducere, quod prorsus ignotum fuit temporibus antiquis; et quoque dimittere uxores suas ob varias causas; inde leges latae sunt de conjugiis talibus et divortiis, quae alioquin non intravissent Externum Verbi, ideo hoc Externum vocatur Moschis a Domino, et „concessum ob duritiem cordis eorum," Matth: XIX: 8. Propter illam Gentem memoratur toties Jacob, et quoque duodecim filii Israëlis, sicut solum electi et haeredes, prout in Apoc: VII: 4 ad 8, et alibi, tametsi tales erant quales describuntur in Cantico Moschis Deut: XXXII: 15 ad 43, et quoque apud Prophetas passim, aque Ipso Domino: praeter alia, ex quibus Externum Verbi propter illam Gentem. Hoc Externum est, quod significatur per duas tabulas a Mosche dolatas. Quod usque in illo Externo sit Internum Divinum non mutatum, significatur per quod Jehovah scripserit super his tabulis eadem verba quae fuerunt super tabulis prioribus.

10,604. Et scribam super tabulis verba quae fuerunt super tabulis prioribus quas fregisti, quod significet interiora illorum Divina coelestia et spiritualia etiam in illis externis, constat ex significatione harum tabularum, quod sint Externa Verbi, Ecclesiae, et Cultus, de qua supra n: 10,603: et ex significatione Verborum, quae scripsit Jehovah super illis, quod sint Divina interiora, ita quae sunt sensus interni, de qua n: 10,453. [3] 10,461; quae quia in Coelo coram Angelis apparent, et in luce ibi, vocantur coelestia et spiritualia; coelestia ibi sunt quae amoris, et spiritualia quae fidei ex amore: ex quibus patet, quod per scribam super tabulis verba quae fuerunt super tabulis prioribus quas fregisti, significetur quod interiora Verbi, Ecclesiae,

et Cultus Divina coelestia et spiritualia sint etiam in his Externis: quomodo cum his se habet, ostensum videatur in mox praecedente articulo. Quia hodie nescitur prorsus quod in Verbo sit sensus internus, imo quid sensus internus Verbi, adhuc paucis de illo dicetur: ideae cogitationis angelorum non sunt naturales, quales sunt ideae cogitationis hominum, sed sunt spirituales; verum quales sunt ideae spirituales illorum, aegre potest comprehendi ab homine, quam per interiorem cogitationem et reflexionem super initiamenta cogitationum suarum, quae quod sint absque vocibus loquelae, notum est ex eo quod sint tales, ut homo possit momento comprehendere plura, quam potest per loquelam intra aliquod tempus exprimere; hae ideae cogitationis sunt ejus spiritus; at ideae cogitationis quas homo comprehendit, et quae cadunt in voces, sunt naturales, et ab eruditis vocantur materiales; priores autem seu interiores vocantur spirituales, et ab eruditis immateriales; in has ideas venit homo post mortem, cum fit spiritus, et per has ideas consociat sermonem cum aliis spiritibus: est inter has ideas et inter illas correspondentia, et per correspondentiam vertuntur illae in has seu spirituales in naturales, cum homo loquitur: hoc non scit homo, quia non reflectit super id, et reflectere super id non possunt alii, quam qui interius cogitant, hoc est, qui in suo spiritu abstracte a corpore; sensuales homines hoc prorsus nequeunt. Nunc quia correspondentia est inter cogitationem spiritualem et naturalem, et quia angeli in cogitatione spirituali sunt, inde angeli spiritualiter percipiunt id quod homo naturaliter, et hoc momento absque ulla reflexione super differentiam; hoc fit imprimis cum homo legit Verbum, aut cum cogitat ex Verbo; nam Verbum ita conscriptum est, ut correspondentia sit in omnibus et singulis: ut pro exemplo, cum homo legit haec verba Domini apud Matthaeum, „*Post afflictionem dierum istorum Sol obscurabitur, et Luna non dabit lumen suum, et Stellae cadent de Coelo, et virtutes Coelorum commovebuntur; tunc apparebit signum Filii hominis, et tunc plangent omnes Tribus terrae; et videbunt Filium hominis venientem in nubibus coeli cum virtute et gloria,*" XXIV: 29. 30; haec verba angeli prorsus aliter appercipiunt quam homo; per solem qui obscurabitur non appercipiunt solem sed amorem in Dominum; per Lunam

non appercipiunt lunam sed fidem in Dominum; per stellas non stellas sed cognitiones boni et veri; per Filium hominis appercipiunt Dominum quoad Divinum Verum; per Tribus terrae omnia vera Ecclesiae; per nubes coeli appercipiunt Verbum in sensu literae; et per virtutem et gloriam Verbum in sensu interno: in hunc intellectum verborum illorum momento veniunt angeli ex correspondentia, cum homo legit illa; nec sciunt quod homo cogitat de sole, de luna, de stellis, de nubibus coeli, et de caeteris; causa est, quia angeli in idea spirituali sunt, ac idea spiritualis talis est, ut illa quae naturae sunt vertantur in res lucis coelestis, quae est Divinum Verum a Domino. Quod Angeli ita percipiant Verbum, cum homo legit illud, est quoque quia angeli sunt apud homines, et habitant in illius affectionibus; et quia homo quoad spiritum suum est in societate cum spiritibus, et quoad interiorem cogitationem, quae est spiritualis, cum angelis coeli: inde etiam est homini facultas cogitandi. Haec dicta sunt, ut sciatur, quid sensus internus Verbi, seu quid interiora Verbi, Ecclesiae et Cultus, quae vocantur coelestia et spiritualia.

10,605. Et esto paratus ad mane, et ascendes ad montem Sinai, quod significet ortum novum revelationis Divini Veri, constat ex significatione mane, quod sit status oriens seu ortus, hic ortus novus, de qua sequitur; et ex significatione montis Sinai, quod sit coelum unde Divinum Verum, ita unde revelatio, de qua n: 8805. 8931. 9420. Quod mane sit status oriens seu ortus, est quia omnia tempora significant status, ex causa quia in coelo non cogitatur de tempore, sed modo de status mutationibus quoad affectiones et inde cogitationes; et quia status mutationes ibi se habent sicut tempora diei, quae sunt Mane, Meridies, Vespera, et Nox, ac Mane est a quo inchoant: mirari quis potest, quod in coelo non sint tempora, cum tamen ibi vivunt inter se sicut homines in mundo, cum differentia tamen quoad intelligentiam, sapientiam et felicitatem; sed causa est, quia lux ibi quae a Sole, qui est Dominus, non vices agit diurnas sicut lux a sole in mundo, sed variatur secundum status amoris et fidei apud Angelos, qui status vices agunt, sicut status caloris, lucis, et umbrae quovis die in tellure; quod ita sit, causa est, quia Lux ibi e Sole, qui est Dominus, est Divinum

Verum, et Calor ex Sole illo est amor, his afficiuntur angeli, sicut homines statu lucis et caloris in mundo. Quod Lux in Coelo sit a Domino, ut Sole ibi, videatur in locis citatis, n: 9548. 9684. Quod Lux illa sit Divinum Verum, ex quo intelligentia et sapientia angelis et hominibus, in locis citatis, n: 9548. 9684. 9571 fin: 10,569. Quod tempora significent status, in locis citatis, n: 10,133. Quod in coelo varientur status sicut tempora diei et anni in mundo, n: 5962. 8426. Quod mane sit principium statuum illorum ita ortus novus, n: 8427. 10,114. Quod in coelo sit status vesperae ac diluculi, non autem status noctis, n: 6110.

10,606. Et consistes Mihi ibi super capite montis, quod significet ex coelo intimo ubi Divinus Amor, constat ex significatione Montis Sinai, quod sit coelum unde revelatio, de qua n: 8805. 8931. 9420; et ex significatione capitis seu cacuminis ejus, quod sit coelum intimum, de qua n: 9422. 9434: quod sit ubi Divinus amor, est quia in Coelo intimo regnat coelestis amor, qui est amor in Dominum a Domino; in coelis autem inferioribus regnat spiritualis amor, qui est charitas erga proximum, videatur n: 10,438; inde patet, quod per esto paratus ad mane, et ascendes ad montem Sinai, et consistes Mihi ibi super capite montis, significetur ortus novus revelationis Divini Veri ex coelo intimo ubi Divinus Amor, ita ex Divino amore: inde etiam descendit Verbum, quod est revelatio Divina.

10,607. Et quisquam non ascendet tecum, quod significet quod gens Israëlitica non possit [4] in Divino Vero esse, constat ex significatione ascendere, hic in montem Sinai cum Mosche, quod sit non in coelum unde revelatio Divini Veri, ita non posse in Divino Vero esse, nam per montem Sinai significatur coelum unde revelatio Divini Veri, videatur n: 8805. 8931. 9420. 10,605; et per Moschen repraesentatur Externum Ecclesiae, Cultus, et Verbi quod recipit Divinum Verum: quod Gens Israëlitica intelligatur, patet, nam de illa dicitur, quod non quisquam ascendet tecum, et quod nec quisquam videbitur in toto monte. Quod Moscheh hic repraesentet Externum Verbi, Ecclesiae et Cultus, quod recipit Divinum Verum, constat ex singulis in hoc Capite; ut quod Moscheh ascenderet in montem Sinai, et consisteret ibi in Capite ejus; et quod populus remove-

retur inde; in sequentibus etiam loquitur Jehovah ad Moschen, ut ad illum, et non ad populum, ut Vers: 10, „Videbit omnis populus, *cujus tu in medio ejus*, quod mirabile hoc quod Ego faciens *tecum*. Vers: 11, *Custodi tibi* id quod Ego praecipio *tibi* hodie; ecce Ego expellens *a faciebus tuis*. Vers: 12, *Cave tibi*, ne forte *pangas* foedus habitatori terrae, super quam *tu venis*. Vers: 14, *Non incurvabis te* deo alteri. Vers: 15, Ne forte *pangas* foedus habitatori terrae, et *vocet te*, et *comedas* de sacrificio ejus. Vers: 16, Non *accipias* de filiabus ejus *filiis tuis*: et sic porro: et dein quod cutis faciei Moschis coruscaret, et quod populus timeret accedere ad illum; et quod ideo daret super faciem velamen cum loqueretur cum populo. Ex quibus patet, quod Moscheh in hoc Capite repraesentet Externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, quod recipit Divinum Verum, ita per quod Divinum Verum internum translucet. Quod Moscheh repraesentet Externum illud, et non Internum, etiam patet ex singulis in hoc Capite; ut quod descenderit Jehovah in nube, et constiterit cum eo; per nubem enim significatur Externum Verbi; et dein quod Jehovah praeceperit illi Externa Ecclesiae et Cultus, quae observarentur, et non Interna. Simile Externum repraesentatum est per Moschen in Capite praecedente, ut patet a Versibus 7 ad 11, et a Vers: 17 ad 23, videatur n: 10,563. 10,571; at Externum quod non recepit Internum, erat apud Gentem Israëliticam.

10,608. Et etiam quisquam nec videbitur in toto monte, quod significet quod prorsus remota sit ab illo, ita extra illud, constat ex significatione montis, hic montis Chorebi, quod sit Coelum in toto complexu, ita quoque Divinum Verum; nam sive dicas Coelum sive Divinum Verum, idem est, angeli enim, ex quibus coelum, sunt receptiones Divini Veri; tota extensio Montis illius vocabatur Chorebus, et mons editior in medio ejus vocabatur Mons Sinai, inde per Chorebum significatur Coelum, seu quod idem est, Divinum Verum in toto complexu; internum ejus per montem Sinai, et externum per montanum circumcirca; inde est, quod per Chorebum, cum etiam montanum circumcirca intelligitur, significetur externum, videatur n: 10,543. Gens Israëlitica, quia fuit in Externo quod non recepit Internum, ita in Externo separato ab Interno, seu quod

idem, extra illud in quo internum, ideo praecipitur, quod non quisquam videbitur in toto monte: simile significatur per quod gens illa steterit ad ostium tentorii in quo Moscheh, et incurvaverit se ad illud, Cap: praec: Vers: 8. 9. 10, videatur ibi, n: 10,545 ad 10,555. Paucis hic dicetur, unde est, quod Mons Choreb et Sinai significent coelum ac Divinum Verum: creditur in mundo, quod angeli sint in regione supra atmosphaerica, ac ibi sicut Pneumata subsistant, et quod nullum illis planum sit cui insistant: causa quod talis opinio in mentibus plurium hominum sit, est quia non capiunt quod Angeli et Spiritus in simili forma sint in qua homines in tellure, ut quod illis facies sint, quod brachia et manus, quod pedes, verbo quod corpus; et adhuc minus quod habitationes seu mansiones illis sint; cum tamen Angeli et Spiritus habitant inter se prorsus sicut homines in tellure, super terra, angeli coelestes super montibus, et angeli spirituales super petris, et qui nondum angeli facti in planitiebus inter montes et inter petras; spiritus autem infernales sub montibus et petris. Haec dicta sunt, ut sciatur, unde est quod Montes in Verbo significent Coelum, et in specie Mons Chorebus et Mons Sinai: etiam Angeli interiores habitant editius super montibus, et quo editius eo interiores et perfectiores. Inde patet, cur Jehovah descenderit super cacumen montis Sinai, cum promulgabatur Lex, et cur Moscheh jussus sit subsistere cum Ipso super capite montis. Montes in terris non sunt coelum, sed repraesentant montes super quibus angeli in coelo.

10,609. Etiam grex et armentum non pascent e regione montis hujus, quod significet quod nec instrui possent de bono interiori et exteriori Ecclesiae, Cultus, et Verbi, constat ex significatione gregis, quod sit bonum interius, et ex significatione armenti, quod sit bonum exterius, de quibus n: 5913. 6048. 8937; ex significatione pascere, quod sit instrui, de qua n: 5201. 6277; et ex significatione montis, hic montis Chorebi, quod sit externum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, de qua n: 10,543: inde patet, quod per illa verba significetur, quod gens illa nec instrui posset de bono interiori et exteriori Ecclesiae, Cultus et Verbi, quoniam extra externum illud erant, et non aliquo modo intra: quod non instrui de illo potuerint, erat quia in amoribus sui et mundi fuerunt, et qui in illis amoribus sunt,

nusquam scire possunt quid bonum coeleste et spirituale, ita quid bonum Ecclesiae, nam hoc bonum est spirituale et coeleste, quia Divinum; si bonum illud describeretur illis, prorsus non caperent, quoniam clausum apud illos est internum, ubi perceptio illius boni. Quod talia significentur per quod grex et armentum non pascent e regione montis, videri potest alienum illis, qui animum in sensu historico Verbi solum tenent, et non ultra cogitant, quod aliquid apud ipsam gentem significent; nec sciunt illi qui non sensum internum Verbi norunt, in quo grex et armentum non significant gregem et armentum, sed bonum interius et exterius apud hominem; quid enim Verbum, quod Divinum, commune habet cum grege et armento, seu cum bestia, sed cum hominibus, eorum cultu, amore, et fide, ita cum talibus quae faciunt Ecclesiam apud illos; in eo est Verbum Divinum. Quod grex et armentum talia significent, et non gregem et armentum, constat ex locis in Verbo ubi nominantur, ut apud Davidem, „Dominari fecisti Ipsum super opera manuum tuarum, et omnia posuisti sub pedes Ipsius, *Greges* et *Armenta omnia*, et etiam *bestias agrorum*," Psalm: VIII: 7. 8; agitur ibi de Domino, ac de Ipsius potestate super omnia in coelo et in terra; et per greges et armenta significantur bona interiora et exteriora apud homines, ac per bestias affectiones apud illos: quid alioquin foret describere potestatem Domini, quae Divina, super greges, armenta, et bestias; quod bestiae sint affectiones apud hominem, videatur in locis citatis n: 9280. Apud Joëlem, „Propinquus dies Jehovae est, sicut devastatio a Schaddai veniet; *suspirat bestia, perplexae sunt catervae armenti*, eo quod non pascuum illis, etiam *catervae gregis desolatae sunt*," I: 18, hic quoque bestiae pro affectionibus apud hominem, catervae armenti et gregis pro bonis interioribus et exterioribus; agitur enim ibi de Domini adventu, hic enim significatur per diem Jehovae, et de Ecclesia tunc quod vastata, hoc est, quod non amplius tunc bonum amoris, nec bonum fidei, haec bona sunt quae significantur per bestias, armenta, et greges; quid alioquin foret, quod tunc suspiraret bestia, perplexae essent catervae armenti, et desolatae catervae gregis, quid hoc ad Ecclesiam; per pascuum quod tunc non illis, significatur, quod non verum quo instruantur. Apud Jeremiam,

„Pudor comedit laborem patrum nostrorum a pueritia nostra, *greges eorum*, et *armenta eorum*, et filios eorum et filias eorum," III: 24; etiam hic per greges et armenta significantur bona Ecclesiae, quae sunt bona amoris et fidei, interiora et exteriora. Apud Esaiam, „Producam ex Jacobo semen, et ex Jehudah haeredem montium meorum, tunc erit Scharon *in habitaculum gregis*, et vallis Achoris *in cubile armenti* populo meo, qui quaesiverunt Me," LXV: 10; per Jacobum et Jehudam ibi non intelligitur populus Jacobi et Jehudae, sed Ecclesia coelestis externa et interna, per Jacobum externa, per Jehudam interna; bonum internum illius Ecclesiae significatur per habitaculum gregis, et externum per cubile armenti; Scharon est internum ubi id bonum, et vallis Achoris est externum; quod Scharon sit internum Ecclesiae coelestis, constat ex locis ubi Scharon nominatur, ut apud Esaiam Cap: XXXIII: 9. et Cap: XXXV: 2; et quod vallis Achoris sit externum illius Ecclesiae, apud Hoscheam Cap: II: 15. Apud Hoscheam, „Israël, Ephraim, et Jehudah *cum gregibus suis et cum armentis suis* ibunt ad quaerendum Jehovam, et non invenient," V: 6; ibi etiam greges et armenta significant interiora et exteriora apud illos qui intelliguntur per Israëlem, Ephraimum, et Jehudam; quid alioquin foret quod illi irent cum gregibus et armentis ad quaerendum Jehovam.

10,611. Et surrexit mane Moscheh in matutino, et ascendit ad montem Sinai, quod significet ortum novum revelationis Divini Veri; constat ex illis, quae etiam supra n: 10,605, ostensa sunt, ubi similia.

10,612. Quemadmodum praecepit Jehovah illi, quod significet quod ita fieret quia institerunt, constat ex significatione praecepit Jehovah, cum de externo Verbi tali propter gentem Israëliticam, quod significatur per duas tabulas lapidum dolatas a Mosche; quod sit quod ita fieret quia institerunt: in Verbo passim dicitur, ubi de gente Israëlitica, et de cultu repraesentativo apud illam instituto, quod Jehovah praeceperit, ac per id non significatur beneplacitum, sed permissio quod ita fieret quia institerunt; institerunt enim quod illi introducerentur in terram Canaanem, et quod Jehovah apud illos esset, consequenter quod apud illos Ecclesia institueretur; quod institerint,

videatur n: 10,430. 10,535. Sit pro exemplo, quod super altaribus offerent holocausta, sacrificia, minchas, et libamina, de quibus plures leges latae sunt, de quibus etiam dicitur quod Jehovah praeceperit, cum tamen illa non praecepta seu mandata sunt, sed permissa, ut constare potest ex locis e Verbo allatis n: 2180: similiter quod plures uxores liceret ducere, ac libellum repudii dare ob quamcunque causam, cum tamen Jehovah id non praeceperit, tametsi ita dicitur, sed modo permiserit ob duritiem cordis eorum, Matth: XIX: 7. 8; ita in pluribus aliis.

10,613. Et accepit in manu sua duas tabulas, quod significet externum Verbi, Ecclesiae et Cultus, quale propter gentem Israëliticam, constat ex illis quae de significatione duarum tabularum, quae a Mosche dolatae sunt, supra n: **10,603**, ostensa sunt.

10,614. Et descendit Jehovah in nube, et constitit cum eo ibi, quod significet externum Verbi in quo Divinum, constat ex significatione nubis, quod sit sensus literae Verbi, ita externum ejus, de qua in Praefat: [ad Cap: XVIII: Genes:] et n: 4060. 4391. 5922. 6343 fin: 6752. 8106. 8781. 9430. 10,574; et ex significatione consistere cum Mosche ibi, cum de Jehovah, quod sit Divinum in illo: quod Jehovah apparuerit Moschi in nube, est quia per Moschen in hoc Capite repraesentatur Externum Verbi, quod recipit internum, videatur supra n: 10,607; Dominus enim apparet unicuique secundum quale ejus, n: 6832. 8814. 8819. 9434. 10,551. Hic paucis dicetur quid sit Externum quod recipit Internum, et quid Externum quod non recipit: in Verbo est sensus externus, est sensus internus, et est sensus intimus; Verbum in sensu externo, est quale apparet in litera, is sensus est naturalis quia accommodatus est captui hominum, homines enim naturaliter cogitant; Verbum autem in sensu interno est spirituale, quia accommodatus est intellectui angelorum in Spirituali Regno Domini, Angeli enim illi spiritualiter cogitant; Verbum autem in sensu intimo est coeleste, quia accommodatus est perceptioni Angelorum in Coelesti Regno Domini, Angeli enim ibi supraspiritualiter cogitant: quia Verbum tale est, sequitur quod unum in altero sit simili ordine, intimum in interno, et internum in externo, inde nexus omnium, ac influxus secun-

dum nexum, et inde subsistentia unius ex altero; ex quibus patet, quod interiora ordine sint in externo, simili ratione qua prius est in posteriori successive, aut finis in causa, et causa in effectu, seu sicut apud hominem voluntas in cogitatione, et cogitatio in loquela. Cum itaque homo talis est, ut in externis Verbi, Ecclesiae, et Cultus, percipiat sanctum intus in se, apud illum est externum in quo internum, nam sanctum illud est ab interno quia e coelo; hoc Externum est, quod Moscheh repraesentat: at cum homo talis est, ut in Externo Verbi, Ecclesiae, et Cultus, non percipiat sanctum internum, tunc apud illum est Externum separatum ab Interno; in hoc Externo fuit Gens Israëlitica, videatur n: 10,396 fin:

10,615. Et invocavit Nomen Jehovae, quod significet Cultum Domini ex veris et bonis fidei et amoris, et sic praeparationem ad receptionem, constat ex significatione invocare Nomen Jehovae, quod sit Cultus Domini ex veris et bonis fidei et amoris, per invocare enim significatur cultus, videatur n: 440. 2724; et per Nomen Jehovae, omne in uno complexu per quod colitur Dominus, ita omne fidei et amoris, n: 2724. 6674. 9310; et quod Nomen Jehovae sit Dominus quoad Divinum Humanum, n: 2628. 6887; et quod Jehovah in Verbo sit Dominus, in locis citatis n: 9373; inde patet, quod per invocare Nomen Jehovae significetur Cultus Domini ex veris et bonis fidei et amoris; quod etiam sit praeparatio ad receptionem, est quia in nunc sequentibus agitur de Gente Israëlitica recipienda, pro qua intercedit Moscheh.

10,616. Et transivit Jehovah super facies ejus, quod significet Divina interna super externis, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Externum quod recipit internum, de qua supra n: 10,607. 10,614; inde per quod Jehovah transivit super facies ejus, significatur Divinum internum super externo.

10,617. Et invocavit, Jehovah, Jehovah, Deus Misericors et Gratiosus, quod significet Ipsum Divinum, Divinum Humanum, et Divinum procedens, a Quo omne Bonum, constat ex significatione invocare Jehovam, quod sit cultus Domini, de qua n: 440. 2724; et quia Divinum Domini est Trinum, nempe Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, Divinum Humanum quod Filius, et Divinum procedens quod Spiritus sanctus, ideo

hic dicitur Jehovah, Jehovah, Deus: quod Ipsum Divinum quod Pater, et Divinum Humanum quod Filius, dicatur Jehovah, Jehovah, ac Divinum procedens dicatur Deus, est quia Dominus quoad Ipsum Divinum et quoad Divinum Humanum, est Divinum Bonum, et quoad Divinum procedens est Divinum Verum; quare in Verbo, ubi agitur de Divino Bono, Dominus dicitur Jehovah, et ubi de Divino Vero dicitur Deus, videatur n: 2769. 2807. 2822. 3921 fin: 4402. 9167. 10,158; et ex significatione Misericordis et Gratiosi, quod sit quod ab Ipso omne Bonum; nam per facere misericordiam significatur donare bono coelesti, et per gratiam facere significatur donare bono spirituali, de quibus n: 10,577: quid bonum coeleste, et quid bonum spirituale, videatur etiam ibi.

10,618. Longanimis ad iras, quod significet Divinam Clementiam, constat ex significatione longanimis ad iras, cum de Jehovah, quod sit quod diu sustineat mala hominis, longanimis enim est diu sustinere et ferre, et irae sunt mala apud hominem: quod irae, cum dicuntur de Jehovah, sint mala apud hominem, est quia malum irascitur, et nusquam bonum, et malum est apud hominem, et nusquam apud Dominum, Dominus enim est Ipsum Bonum; sed usque tribuitur Domino, quia ita apparet homini, cum non obtinet quod cupit, et cum propter malum punitur: quia nunc longanimis ad iras, cum de Jehovah, est diu sustinere mala apud hominem, inde sequitur quod per illud significetur Divina Clementia. Quod iram attinet, porro sciendum est, quod malum irascatur, et nusquam bonum, irasci enim est velle alterius malum, hoc bonum nequit, nam bonum est velle alterius bonum; omne malum in se habet inimicitiam, odium, vindictam, et saevitiam, in his et ex his malum habet suum jucundum; et praeterea malum odit bonum, quia hoc ejus jucundis est oppositum, inde cum malum non potest laedere bonum, laedere bonum semper in conatu mali est, tunc primum indignatur, postea irascitur: sive dicas malum, sive hominem malum, idem est, nam malum est in homine, ut in suo subjecto: et quia malum tale est contra bonum, ideo tale est contra Divinum, nam omne bonum est Divinum apud hominem, quia est a Divino: inde est, quod homo malus semper irascatur contra Divinum, tametsi aliter in externis coram hominibus loqui-

tur; quod aliter loquatur, est vel ex hypocrisi, vel ex eo, quod velit ut Divinum faveat ei in omnibus, dando quodcunque lubet, usque ut etiam propter se vindicet seu ulciscatur omnes, contra quos odium habet; sed ut primum videt, quod hoc non fiat, et magis si ipse propter malum suum punitur, tunc irascitur contra Deum, usque ut neget illum, et quoque corde blasphemet: quod ita sit, manifestatur clare in altera vita, ibi enim homo secundum interiora sua agit, et non secundum exteriora, sicut in mundo; et ibi poena suo malo adhaeret, et quasi inhaeret. Videantur quae prius ostensa sunt, ut quod ira sit malum, n: 6358. 6359: quod ira et malum tribuantur Deo, cum tamen sit apud hominem, et quod a Deo nihil mali, in locis citatis n: 9306. 10,431: et quod malum secum habeat poenam, n: 1857. 8214. 8223. 8226. 9048. [5]

10,619. Et magnus bonitate et veritate, quod significet quod sit Ipsum Bonum et Ipsum Verum, constat ex eo, quod Divinum sit Infinitum, et de Infinito non aliud dici potest quam quod sit Ipsum Illud, seu Est, ita Ipsum Bonum, et quia est Ipsum Bonum, etiam est Ipsum Verum, quoniam omne Verum est Boni: sed hoc Ipsum exprimitur in sensu literae per magnum bonitate et veritate, ita finite propter statum finitae perceptionis apud hominem. Quod Divinum sit Ipsum Bonum, constat apud Matthaeum, „Jesus dixit, ad adolescentem, cur Me *dicis Bonum, nullus Bonus est nisi unus Deus,*" XIX: 17; per quod intelligitur, quod Dominus sit qui solus Bonus, ita Ipsum Bonum: et quod Ipsum Verum, apud Johannem, „Jesus dixit, Ego sum Via, et *Veritas* et Vita," XIV: 6.

10,620. Servans bonitatem ad millia, quod significet in aeternum, constat ex significatione bonitatis, cum de Jehovah, quod sit Ipsum Bonum, ut mox supra n: 10,619; et ex significatione ad millia, quod sit in perpetuum et in aeternum, de qua n: 2575. 8715.

10,621. Ferens iniquitatem, praevaricationem, et peccatum, quod significet remotionem mali et ejus falsi ut non appareat, constat ex significatione ferre seu tollere, quod sit removere ut non appareat, de qua sequitur; et ex significatione iniquitatis, praevaricationis, et peccati, quod sint mala, et quia sunt mala, etiam sunt eorum falsa, nam unumquodvis malum

conjunctum est suo falso; sed quodnam malum significatur per iniquitatem, quodnam per praevaricationem, et quodnam per peccatum, videatur n: 9156. Quod ferre et tollere malum sit removere illud ut non appareat, est quia mala apud hominem non tolli possunt, sed modo removeri ut non appareant, et cum non apparent creditur quod sublata sint; ideo in sensu literae Verbi dicitur quod ablata et prorsus rejecta sint; quod mala apud hominem non auferantur, sed modo removeantur ut non appareant, videatur in locis citatis, n: 10,057.

10,622. Et absolvendo non absolvet, quod significet tolerantiam usque ad consummationem, constat ex significatione absolvere, quod sit peccatum remittere, at cum additur *non absolvet*, est tolerare; quod sit usque ad consummationem, est quia a Domino malum toleratur usque dum consummatum seu impletum est. In Verbo passim dicitur consummatio saeculi, et de malo quod consummatum sit vel non consummatum; et quando consummatum, quod tunc visitatio: hoc quia significatur per illa verba, absolvendo non absolvet, paucis dicetur, quid per id intelligitur: in *communi* per consummationem intelligitur finis Ecclesiae; et tunc finis ejus est, quando amplius nulla charitas et nulla fides, quia tunc Ecclesia se prorsus avertit a Domino, et non amplius in aliquo bono est, sed in malo; tunc dicitur consummatio ejus, et tunc fit visitatio; cum visitatio, rejiciuntur omnes illi qui in malo sunt, et recipiuntur omnes qui in bono; visitatio fit in altera vita, ubi omnes simul sunt qui fuerunt ab Ecclesia a principio ejus usque ad finem ejus; rejectio malorum in infernum, et salvatio bonorum tunc, est quae vocatur ultimum judicium. In *particulari* fit consummatio apud unumquemvis hominem paene similiter; quilibet cum in alteram vitam venit, quod fit statim post mortem, toleratur inter bonos, tametsi malus; sed post aliquem elapsum temporis aperiuntur interiora ejus, si haec mala, tunc per gradus fertur in suum malum, usque ut sit suum malum quoad voluntatem, et sui mali falsum quoad intellectum; hoc facto malum dicitur consummatum apud illum, et tunc conjicitur in infernum; haec sunt quae intelliguntur, per absolvendo non absolvet: simile per quod Jehovah dixit ad Moschen, « Nunc vade, duc populum ad quod dixi tibi; ecce Angelus meus ibit coram te; et *in*

die visitationis meae visitabo super illos peccatum eorum," Exod: XXXII: 34. Quod consummatio sit finis Ecclesiae, constat ex his sequentibus; apud Jeremiam, „*Cum Israële et cum Jehuda non faciam consummationem*, nec *innocentem reddendo reddam te*, quia desperatum est confractioni tuae, aegra plaga est, medicamenta restitutionis non tibi," XXX: 11. 12. 13. [6] Cap: XLVI: 28: apud Eundem, „*Consummata est iniquitas tua* filia Zion; *visitabit iniquitatem tuam* filia Edomi, manifestabit peccata tua," Thren: IV: 22: apud Danielem, „Septimanae septuaginta decisae sunt super populum tuum, ad *consummandum praevaricationem*, et ad obsignandum peccata, et ad expiandum iniquitatem: tandem super avem abominationum desolatio, *et usque ad consummationem*," IX: 24. 27: apud Matthaeum, „*Messis est consummatio saeculi*, quemadmodum colliguntur Zizania, et igne comburuntur, *sic erit in consummatione saeculi*," XIII: 39. 40: apud Eundem, „Discipuli dixerunt ad Jesum, dic nobis, quodnam signum tui adventus, *et consummationis saeculi*," XXIV: 3: apud Eundem, „Jesus dixit, ecce Ego vobiscum sum omnibus diebus *usque ad consummationem saeculi*," XXVIII: 20.

10,623. Visitans iniquitatem patrum super filios, et super filios filiorum, quod significet rejectionem et damnationem malorum et inde falsorum in longa serie, constat ex significatione visitare, quod sit ejectio et damnatio malorum, de qua sequitur; ex significatione patrum, quod sint bona, et in opposito sensu mala, de qua n: 3703. 5902. 6050. 10,490; et ex significatione filiorum, quod sint vera, et in opposito sensu falsa, de qua n: 1147. 10,490; inde filii filiorum sunt falsa ex malis in longa serie: per ejectionem et damnationem malorum et inde falsorum intelligitur ejectio et damnatio illorum qui in malis et inde falsis sunt, nam mala et falsa non dantur nisi in subjectis, quae sunt homines. Sciendum est, quod falsa mali intelligantur per filios, quia patres ex quibus, sunt mala. Quid falsa mali, et falsa non mali, videatur in locis citatis n: 10,109. Qui non sensum internum Verbi novit, credere facile poterit, quod Jehovah visitet iniquitatem patrum super filios et super filios filiorum, consequenter quod filii luituri sint mala patrum suorum: sed quod ille sensus non sit, constat manifeste ex Lege Divina,

quod „patres non morituri sint propter filios, nec filii propter patrès, sed quisque propter suum malum," Deut: XXIV: 16; inde patet, quod aliter intelligenda sint illa verba quam secundum literam; quod sint illi qui in malis sunt et inde in falsis longa serie, qui per patres et eorum filios et filios filiorum, significentur, constat ex sensu interno, in quo patres et filii mala et falsa significant: ab Angelis, a quibus Verbum ab homine lectum etiam percipitur, non aliud per patres et per filios hic intelligitur, nam in coelo, ubi Angeli, non scitur quid pater, et quid filius, sicut apud homines, nam nemo ibi agnoscit aliquem pro suo patre, nec aliquem pro suo filio, non enim ibi nascuntur sicut in mundo; quapropter cum pater et filius in Verbo nominantur, percipiunt Angeli illos secundum nativitates spirituales, quae sunt boni et veri, seu mali et falsi, et ideo per patres bona vel mala, et per filios vera vel falsa; quoniam bonum est pater veri, ac malum est pater falsi. Quod visitatio significet ejectionem et damnationem, est quia illa sequitur consummationem malorum, ac praecedit ipsam damnationem, quae in Verbo intelligitur per ultimum Judicium; visitatio enim est exploratio qualis homo est; sed id fit in altera vita, in particulari cum unoquovis, qui e mundo illuc venit, et in communi cum omnibus ad finem Ecclesiae, ut mox supra n: 10,622, dictum est. De visitatione videantur quae n: 6588. 6895. 10,509, dicta et ostensa est.

10,624. Super tertios et super quartos, quod significet damnationem falsorum et inde malorum, constat ex significatione filiorum, quod sint falsa mali, de qua mox supra n: 10,623; quod dicatur super tertios et super quartos, est quia tria praedicantur de veris aut falsis, et quatuor de bonis aut malis; in Verbo enim omnes numeri significant res, et quidam numeri pertinent ad classem spiritualem, et quidam ad classem coelestem; numeri tria, sex et duodecim ad classem spiritualem, et numeri duo, quatuor et octo ad classem coelestem; numeri qui classis spiritualis sunt praedicantur de veris aut falsis, qui ad coelestem de bonis aut malis; per tria etiam significatur omne verum in complexu, et per quatuor omne bonum in complexu, inde est quod per filios tertios et quartos significentur falsa et inde mala; sed hic sensus istorum verborum est sensus

coelestis, quia exsurgit ex eo quod praedicentur de illis. Quid mala et inde falsa, et quid falsa et inde mala, videatur in locis citatis n: 10,109: etiam hic aliquid de malis et inde falsis, ac de falsis et inde malis, dicetur: mala sunt ex quibus omnia falsa, quoniam falsa sunt quae confirmant mala, et illa apud hominem unum agunt sicut voluntas et intellectus, nam quod homo vult facere, hoc quoque vult intelligere; per intellectum enim format suum malum coram se in cogitatione et coram aliis in loquela; inde patet quid malum et inde falsum, seu falsum mali: malum falsi autem est, quando homo confirmavit apud se malum, et conclusit quod non malum sit, et inde facit illud, tunc ex falso facit malum: sicut qui confirmavit apud se, quod adulteria non sint mala, et inde facit illa, is in malo falsi est, quia ex principio falso facit illa: in religiosis praecipue dantur mala falsi, nam ex falsis doctrinae persuadet sibi homo, quod bonum sit quod tamen malum, et quandoque quod malum sit quod tamen bonum.

10,625. Et festinavit Moscheh, et inflexit se ad terram, et adoravit, quod significet tunc receptionem ex influxu in externum, ac cultum ex humiliatione, constat ex significatione festinare, quod sit affectio, de qua n: 7695. 7866, hic receptio per influxum, quia omnis influxus a Divino fit in affectionem hominis, et quoque receptio ab homine in illa; ex repraesentatione Moschis, quod sit externum Ecclesiae, Cultus et Verbi, quod recipit internum, de qua [n:] 10,607. 10,614; ex significatione inflectere se, quod sit humiliatio exterior, de qua n: 5682. [?] 7068; et ex significatione adorare, quod sit cultus.

10,626. Et dixit, si quaeso inveni gratiam in oculis tuis Domine, quod significet quia receptum est tale externum, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit externum quod recipit internum, de qua n: 10,607. 10,614; et ex significatione gratiam invenire in oculis Jehovae, cum de Mosche, quod sit receptus quia talis, ita si receptum id externum, de qua n: 10,568.

10,627. Eat quaeso Dominus in medio nostri, quod significet ut sit Divinum intus in eo, constat ex significatione ire, quod sit vivere, de qua n: 3335. 4882. 5493. 5605. [8] 8417. 8420; et cum de Domino, quod sit dare vitam, et praesens

esse; et ex significatione in medio, quod sit intus in eo, de qua n: 1074. 5897. 6068. 6084. 6103. 9164: quod per eat Jehovah in medio nostri, significetur ut sit Divinum intus in externo, est quia per Moschen repraesentatur Externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, quod recipit internum, et in externo eorum erit internum, quod Divinum; et tunc in Externo est Divinum Internum, quando omnia et singula sensum internum habent, qui pro angelis omnium coelorum; ut hoc sit, sensus externus, qui est sensus literae, ex meris correspondentiis erit; et tunc ex meris correspondentiis est, quando omnes voces, et omnes vocum series in sensu interno significant spiritualia et coelestia; haec sunt Divina interna in Externo.

10,628. Quia populus durus cervice ille, quod significet tametsi Gens Israëlitica non recipit Divinum ab interiori, constat ex significatione populi duri cervice, quod sit qui non recipit influxum a Divino, de qua n: 10,429, ita non Divinum ab interiori, nam Divinum influit ab interiori apud hominem. Quomodo cum his se habet, constat ex illis quae de gente Israëlitica prius ostensa sunt, quod nempe in externis Cultus, Ecclesiae, et Verbi esset, et prorsus non in interno, proinde extra externum, et non intra: quid sit esse extra externum et non intra, videatur n: 10,551. 10,608.

10,629. Et propitius sis ad iniquitatem nostram, et ad peccatum nostrum, quod significet ut removeantur interiora eorum quae scatent falsis et malis, constat ex significatione propitius esse ad iniquitatem et ad peccatum, cum de Externo Cultus, Ecclesiae, et Verbi, in quo populus, quod sit ut interiora ejus removeantur, quia illa scatent falsis et malis: quod haec per illa verba significentur, sequitur ex serie rerum in sensu interno, in quo agitur de Ecclesia apud illum populum instituenda; et Ecclesia apud aliquem populum institui non potest, nisi interiora ejus aperta sint, per quae communicatio sit cum coelo; et interiora non aperta sunt, nisi apud illos qui in veris fidei ex bono vitae sunt a Domino; at apud hunc populum interiora non aperiri potuerunt, quia per cultum Jehovae nihil aliud cogitabant, quam obtinere eminentiam et opulentiam super alios, ita non aliud in animo habuerunt quam se et mundum; et haec sunt quae claudunt interiora versus coelum, et aperiunt ea ver-

sus infernum: quod haec fuerint interiora illius gentis, quae clausa cum in cultu erat, videatur n: 10,575. Haec itaque sunt quae significantur.

10,630. Et haereditatem tuam facias nos, quod significet ut usque Ecclesia sit ibi, constat ex significatione haereditatis Jehovae, quod sit receptio vitae Coeli per bonum a Domino, de qua n: 9338; ita quoque fieri Ecclesia; nam fieri Ecclesia, est recipere vitam coeli per bonum amoris et fidei a Domino.

10,631. Vers: 10. 11. *Et dixit, ecce Ego pangens foedus, coram omni populo tuo faciam mirabilia, quae non creata sunt in omni terra, et in omnibus gentibus, et videbit omnis populus, cujus tu in medio ejus, opus Jehovae, quod mirabile hoc quod Ego faciens cum te. Custodi tibi id quod Ego praecipio tibi hodie; ecce Ego expellens a faciebus tuis Emoritam, et Canaanitam, et Chittitam, et Perisitam, et Chivitam, et Jebusitam.* Et dixit, ecce Ego pangens foedus, significat primaria per quae conjunctio Domini cum humano genere per Verbum: coram omni populo tuo faciam mirabilia, significat Verbum quod Divinum in omnibus et singulis pro Ecclesia: quae non creata sunt in omni terra, et in omnibus gentibus, significat quod tale Divinum nusquam fuerit in mundo ubi Ecclesia et non Ecclesia: et videbit omnis populus, cujus tu in medio ejus, opus Jehovae, significat quod omnes, a quibus Verbum recipitur, agnoscent Divinum in eo: quod mirabile hoc quod Ego faciens cum te, significat quale Verbi in omnibus et singulis: custodi tibi quod Ego praecipio tibi hodie, significat si faciant primaria haec quae sunt aeternae veritatis: ecce Ego expellens a faciebus tuis Emoritam, et Canaanitam, et Chittitam, et Perisitam, et Chivitam, et Jebusitam, significat remotionem tunc malorum et inde falsorum.

10,632. Et dixit, ecce Ego pangens foedus, quod significet primaria per quae conjunctio Domini cum humano genere per Verbum, constat ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778; hic conjunctio Jehovae, hoc est, Domini cum humano genere per verbum, nam de illa conjunctione in nunc sequentibus agitur: quod ita sit, etiam constat a serie rerum in sensu interno: actum est in praecedentibus de

Lege quae lata et promulgata est e monte Sinai, per quam in lato sensu significatur verbum, n: 6752. 7463, [9] Lex illa etiam fuit initium Verbi, nam hoc postea promulgabatur, primum per Moschen, dein per reliquos! dein actum est de gente Israëlitica, quod talis non esset, ut apud illam Verbum, quale alioquin potuit, conscribi posset, quoniam apud illam non potuit Ecclesia institui, et ubi Ecclesia ibi Verbum, de quibus videantur quae in Capitibus XXXII et XXXIII, et huc usque in hoc Capite dicta et ostensa sunt: sed quia Mosche institit pro populo, quod Jehovah in medio ejus esset, et quod acceptaretur ut haereditas, et sic introduceretur in terram Canaanem, per quae omnia in sensu interno significatur quod Ecclesia apud illum populum instituenda esset, et sic quod Verbum ibi conscriberetur, et quia id nunc receptum est, ex causa quia Mosche institit, ideo nunc agitur de primariis praeceptis, quae omnino observanda, ut id fieri posset; quae fuerunt, quod Dominus solus colendus, et non alius, et quod agnoscendum quod ab Ipso omne bonum et verum, praeter plura, de quibus in mox sequentibus. Dicitur quod de illis in mox sequentibus agatur, sed sciendum est, quod praecepta illa contineantur in sensu interno; in sensu autem externo, qui est sensus literae, continentur talia quae repraesentant illa, ita quae significant, ut constabit ab explicatione sequentium. Dicitur quod per hoc foedus, quod Jehovah pepigit cum Mosche, significetur conjunctio Domini cum humano genere per Verbum, quapropter hic dicetur, quomodo cum illa conjunctione se habet: in Antiquissimis temporibus non fuit Verbum, sed immediata revelatio coram homine Ecclesiae, et per illam conjunctio; nam cum immediata revelatio est, tunc est conjunctio coeli cum homine; conjunctio coeli cum homine est conjunctio Domini cum illo, quoniam Divinum Domini apud angelos facit coelum. Quum immediata haec revelatio desiit, quod factum cum homo deflexit a bono in quo fuerat, tunc revelatio alia successit, quae fuit per repraesentativa, per quae homo Ecclesiae tunc scivit, quid verum et bonum, inde Ecclesia illa vocabatur Ecclesia repraesentativa; in illa Ecclesia etiam fuit Verbum, sed quod solum inserviebat illi Ecclesiae: Verum cum haec Ecclesia etiam vastata est, quod factum quia coeperunt repraesentativa illa, per quae conjunctio Ecclesiae tunc

fuit cum coelo, idololatrice colere, ac in pluribus terris vertere in magica, tunc provisum est a Domino ut Verbum conscriberetur, quod Divinum esset in omnibus et singulis, etiam quoad unamquamvis voculam, et quod constaret ex meris correspondentiis, et quod sic accommodatum esset perceptioni angelorum in omnibus coelis, cum simul hominibus; ob causam ut per id conjunctio esset Domini cum humano genere; nam absque conjunctione per tale Verbum, coelum prorsus recessisset ab homine, et sic homo periisset. In sequentibus itaque agitur de conjunctione illa per Verbum, et aperiuntur primaria praecepta quae observanda, ut homo sit in illa conjunctione per Verbum. Quod antiquissimis fuerit revelatio immediata, videatur n: 2895. 3432: de Ecclesia repraesentativa quae postea successit, et de ejus Verbo, n: 2686. 2897. 3432. 10,355: et quod conjunctio Domini cum humano genere sit per Verbum, in locis citatis n: 10,375 et n: 10,452.

10,633. *Coram omni populo tuo faciam mirabilia*, quod significet Verbum quod Divinum in omnibus et singulis pro Ecclesia, constat ex significatione *populi Moschis*, quod sit ubi Ecclesia, quoniam apud illum institueretur Ecclesia; et ex significatione *mirabilium*, quae Jehovah facturus, quod sint Divina in omnibus et singulis Verbi: Verbum enim in eo est *mirabile*, quod Divinum sit quoad omnem jotam, nam unaquaevis vox correspondet rei alicui spirituali, quod dici potest reconditum in illa, quia spirituale ejus propalatur apud angelos, cum Verbum legitur ab homine: cum hoc ita se habet; omnia et singula quae in naturali mundo sunt, correspondentiam habent cum illis quae in spirituali mundo sunt, et hoc usque ad singulas voces; et Verbum ita conscriptum est, ut voces ibi in sua serie involvant series rerum spiritualium, quae non apparent homini nisi qui correspondentias novit; in hoc latet Divinum in Verbo; exinde est Verbum spirituale, sicut etiam vocatur: hoc itaque est, quod hic per mirabile intelligitur, quoniam agitur de Verbo, quod apud illum populum conscribendum erat.

10,634. *Quae non creata sunt in omni terra, et in omnibus gentibus*, quod significet quod tale Divinum nusquam fuerit in mundo ubi Ecclesia et non Ecclesia, constat ex significatione *mirabilium*, quod sint Divina Verbi, de qua mox supra, n:

10,633; quae dicuntur creata, cum Divina sunt ab intimis ad extrema, seu a primis ad ultima; ex significatione in omni terra, quod sit ubicunque Ecclesia, nam per terram in Verbo significatur Ecclesia, videatur in locis citatis n: 9325; et ex significatione in omnibus gentibus, quod sit ubi non Ecclesia; nam per gentes in Verbo significantur qui extra Ecclesiam, quia non in luce veri ex Verbo. Dicitur quod Jehovah facturus sit mirabilia, quae non *creata* sunt in omni terra, quia per creationem significatur id quod Divinum est ab intimis ad extrema seu a primis ad ultima; omne enim quod a Divino est, inchoat ab Ipso, et progreditur secundum ordinem usque ad ultimum finem, ita per coelos usque in mundum, et ibi quiescit ut in suo ultimo, nam ultimum ordinis Divini est in natura mundi; quod tale est, hoc dicitur creatum: in tali ordine exstitit, et in tali subsistit omne quod in mundo creatum est; et in tali ordine etiam est homo Ecclesiae, qui per Vera ex Verbo regeneratus est a Domino, inde Dominus in Verbo dicitur Creator, ac homo dicitur e novo creatus qui regeneratus, videatur n: 10,373. 10,545: in tali ordine etiam est Verbum, et quia tale est, ideo de mirabilibus ejus dicitur quod creata. Per eadem illa verba, nempe quod coram omni populo tuo faciam mirabilia quae non creata sunt in omni terra et in omnibus gentibus, in sensu historico significatur quod Jehovah apud populum Israëliticum facturus sit miracula, quae non audita in omni terra; ast in sensu interno non intelliguntur miracula, sed mirabilia, quae Dominus facturus per quod daturus tale Verbum, per quod conjunctio esset Coeli cum Ecclesia, et universaliter per quod conjunctio esset Domini cum humano genere: quod Verbum tam mirabile sit, non capiunt illi, qui non sciunt aliquid de correspondentia naturalium cum spiritualibus; et qui non sciunt aliquid de cogitatione spirituali, in qua sunt angeli, illi nec sciunt, quod detur aliquid intus in singulis Verbi, in quibus coelum, ita in quibus vita Divina; cum tamen singulae voces Verbi per correspondentiam percipiuntur spiritualiter ab angelis, cum naturaliter ab hominibus. Inde et non aliunde est Verbum Divinum, et tam mirabile ut nihil mirabilius.

10,635. Et videbit omnis populus, cujus tu in medio ejus, opus Jehovae, quod significet quod omnes, a quibus Verbum

recipitur, agnoscent Divinum in eo, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372: inde per populum, in cujus medio ille, significatur Ecclesia ubi Verbum, ita omnes a quibus Verbum recipitur, nam alii non agnoscunt Divinum in illo; et ex significatione videre opus Jehovae, quod sit agnoscere Divinum in eo. Quod ita sit, patet, nam omnes qui intra Ecclesiam in bono vitae sunt, agnoscunt Divinum in Verbo, causa est, quia apud illos influit sanctum e coelo, cum legunt Verbum, tametsi non sciunt quod id fiat mediis correspondentiis; quod etiam influit secundum correspondentias, nec percipitur aliter quam ut sanctum *commune*, in quo tenetur mens: aliter apud illos, qui non in bono vitae sunt, apud eos internum, per quod influit coelum, clausum est.

10,636. Quod mirabile hoc quod Ego faciens cum te, quod significet quale Verbi in omnibus et singulis, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372; inde per mirabile, quod Jehovah facturus cum illo, significatur quod Divinum in omnibus et singulis, ut supra n: 10,633.

10,637. Custodi tibi quod Ego praecipio tibi hodie, quod significet si faciant primaria haec quae sunt aeternae veritatis, constat ex significatione custodire tibi, quod sit si faciant ita qui agnoscunt Verbum, nam per Moschen repraesentatur Verbum, ut supra; et ex significatione quod Jehovah praecipit hodie, quod sint primaria quae aeternae veritatis; nam quae Jehovah praecipit, sunt Divinae Veritates; et per hodie significatur aeternum, n: 2838. 3998. 4304. 6165. 6984. 9939: aeternae illae veritates sunt quae in sequentibus a Vers: 12 ad 27, continentur in sensu interno: quae autem continentur in sensu externo, non sunt aeternae veritates, sed sunt quae observanda a gente Israëlitica propter interna, significant enim ea, et sic involvunt ea: etiam custodienda erant ab illa gente, antequam interna Verbi a Domino aperta sunt, et cum aperta sunt, tunc externa illa abrogata sunt: nam cum homo colit Dominum ex fide et ex amore in Ipsum, quae sunt interna, non opus habet externis significantibus illa; est enim tunc in illis, et non in typis illorum: sicut quod festum azymorum custodiendum in mense Abib; et quod tunc azyma septem diebus comedenda:

quod omnis apertura uteri danda Deo; quod apertura asini redimenda, vel decollanda: quod primogeniti filiorum redimendi: quod festum septimanarum feriandum; ut et festum collectionis: quod tribus vicibus in anno videretur omnis masculus coram Jehovah: quod non sacrificarent super fermentato: quod non elixandus haedus in lacte matris suae. Sed haec tametsi abrogata sunt, usque sunt sancta Divina Verbi, quoniam sanctum internum in illis est.

10,638. Ecce Ego expellens a faciebus tuis Emorritam et Canaanitam, et Chittitam, et Perisitam, et Chivitam, et Jebusitam, quod significet remotionem tunc malorum et inde falsorum, constat ex significatione expellere a faciebus, quod sit removere ab interioribus, quae sunt cogitationis et affectionis; expellere enim est removere, et facies sunt interiora, videatur in locis citatis n: 9546, ac interiora hominis sunt quae intellectus et voluntatis ejus, seu quae sunt cogitationis et affectionis; inde expellere a faciebus, est removere ab illis; et ex repraesentatione gentium in terra Canaane, quod sint mala et falsa, de qua in locis citatis n: 9327, sed quodnam malum et falsum per quamlibet gentem repraesentatur, videatur in explicationibus, ubi de illis actum est, ut quid per Emorritam, n: 6306. 6859: quid per Canaanitam, n: 1573. 1574. 4818: per Chittitam, n: 2913. 6858: per Perisitam, n: 1573. 1574. 6859: per Chivitam et Jebusitam, n: 6860. Sed haec dicuntur de Verbo, quoniam per Moschen, a cujus faciebus gentes illae expellendae erant, repraesentatur Verbum, ut ex praecedentibus constare potest. Quomodo cum his se habet, paucis dicetur: dicitur si custodiat sibi quod Jehovah praecipit, quod expelleret a faciebus ejus gentes illas, per quae significatur, si fecerint primaria praecepta quae sunt aeternae veritatis, quod removerentur mala et falsa; praecepta illa sunt quae sequuntur in sensu interno, quorum praecipua sunt, quod non alium Deum agnoscerent quam Dominum, et quod ab Ipso omne bonum et omne verum, tum quod Salus ac vita aeterna ab Ipso: apud illos qui haec credunt, et amant quod ita sit, omne malum et falsum removetur, dum legunt Verbum, quoniam Dominus tunc illustrat illos, ac ducit illos; et tunc non cogitant ex se; nec afficiuntur Verbo ex se, sed ex Domino, inde non aliquid malum et falsum mali in-

trat, Dominus enim removet illa; hi sunt qui intelligunt Verbum, et afficiuntur veris inde, et quoque amant vivere secundum illa. At qui praecipua illa praecepta, quae sunt aeternae veritatis, non agnoscunt, illi, cum legunt Verbum, non illustrantur, ita non a Domino vident ibi vera, sed quae vident a semet vident, et a semet videre, est videre falsa pro veris, et si vident vera usque falsificant illa per principia a semet capta, vel per amores proprios, ad quos vera vertunt, et quibus sic illa inapplicant, inde falsa mali. Haec sunt quae in sensu interno per illa verba significantur: quod haec significentur, est quia Angeli, qui Verbum in sensu ejus interno percipiunt, cum legitur ab homine, non sciunt quid Moscheh, nec quid Emorrita, Canaanita, Chittita, Perisita, Chivita et Jebusita, nomina enim non intrant coelum, sed res quae per illa significantur, ita per Moschen Verbum, et per gentes illas mala et falsa.

10,639. Vers: 12 ad 17. *Cave tibi, ne forte pangas foedus habitatori terrae, super quam tu venis, ne forte fiat in laqueum in medio tui. Quare Altaria eorum evertetis, et statuas eorum frangetis, et lucos ejus exscindetis. Quare non incurvabis te deo alteri, nam Jehovah Zelotes Nomen Ipsius, Deus Zelotes Ille. Ne forte pangas foedus habitatori terrae, et scortentur post deos eorum, et sacrificent diis eorum, et vocet te, et comedas de sacrificio ejus. Et accipias de filiabus ejus filiis tuis, et scortentur filiae ejus post deos earum, et scortari faciant filios tuos post deos earum. Deos fusilis non facies tibi.* Cave tibi ne forte pangas foedus habitatori terrae, super quam tu venis, significat quod non adhaerendum religioso cuicunque in quo malum: ne forte fiat in laqueum in medio tui, significat seductionem inde in ipso Verbo: quare altaria eorum evertetis, significat quod malum religiosi istius et inde cultus rejiciendum: et statuas eorum frangetis, significat quod falsa mali dissipanda: et lucos ejus exscindetis, significat quod doctrinalia eorum prorsus rejicienda: quare non incurvabis te deo alteri, significat quod solus Dominus colendus ex fide et amore: nam Jehovah Zelotes Nomen Ipsius, Deus Zelotes Ille, significat si alius colitur quod recedat Divinum Bonum et Divinum Verum: ne forte pangas foedus habitatori terrae, significat sic conjunctionem cum malo cujusvis religiosi: et scortentur post deos eo-

rum, significat inde falsa mali: et sacrificent diis eorum, significat sic cultum ex falsis: et vocet te, et comedas ex sacrificio ejus, significat allectationem, receptionem, et appropriationem falsi ex malo: et accipias de filiabus ejus filiis tuis, significat conjunctionem affectionum mali cum veris: et scortentur filiae ejus post deos earum, et scortari faciant filios tuos post deos earum, significat sic prophanationem boni et veri: deos fusilis non facies tibi, significat cultum sui et non Domini.

10,640. Cave tibi ne forte pangas foedus habitatori terrae, super quam tu venis, quod significet quod non adhaerendum religioso cuicunque in quo malum, constat ex significatione pangere foedus, quod sit conjungi, de qua in locis citatis, n: 10,632, ita quoque adhaerere; ex significatione habitatoris terrae, quod sit religiosum in quo malum, per habitatorem enim significatur bonum, n: 2268. 2451. 2712, et inde in opposito sensu malum, et per terram significatur Ecclesia, et quicquid Ecclesiae, in locis citatis n: 9325, ita quoque religiosum; et ex significatione super quam tu venis, quod sit ubicunque religiosum in quo malum, per gentes enim quae in terra Canaane, in quam venturi, significantur mala et inde falsa, videatur mox supra n: 10,638: ex his patet, quod per ne pangas foedus habitatori terrae, super quam tu venis, significetur quod non adhaerendum religioso cuicunque in quo malum. Quia hoc inter primaria est, per quae homo Ecclesiae illustratur cum legit Verbum, et quia de hac re in nunc sequentibus agitur, dicetur quomodo cum illa se habet; homo qui vult illustrari a Domino, imprimis cavebit, ne appropriet sibi aliquod doctrinale quod patrocinatur malum; homo tunc sibi appropriat id, quando confirmat id apud se, nam per id facit illud suae fidei, et adhuc magis si vivit secundum id; cum hoc fit, tunc malum manet inscriptum ejus animae et ejus cordi; et cum hoc factum est, postea nequaquam potest illustrari per Verbum a Domino; mens enim ejus tota est in fide et in amore sui principii, et quicquid ei contrariatur, hoc vel non videt, vel rejicit, vel falsificat: sit pro exemplo; qui credit per solam fidem salvari, qualiscunque vita sit, et hoc confirmavit apud se, et conjunxit cum reliquis suae doctrinae, usque adeo ut dein nihil cogitet de vita, sed solum de fide; is postea, utcunque legit Verbum, non videt

aliquid ibi de bono vitae, et tandem non scit quid bonum, quid charitas, quid amor, quae si nominantur, dicit solam fidem esse omne id; cum tamen sola fides, seu fides absque illis est sicut vas vacuum, et sicut res absque anima; talis hominis vita spiritualis comparari potest respirationi pulmonum, absque influxu sanguinis e corde, quae non vita est, nisi qualis simulachri seu automati: haec dicta sunt, ut sciatur quomodo se habet cum homine qui legit Verbum, quod nequaquam inde illustrari possit, si adhaeserit cuidam religioso quod patrocinatur malum.

10,641. Ne forte fiat in laqueum in medio tui, quod significet seductionem inde in ipso Verbo, constat ex significatione esse in laqueum, quod sit capi et seduci a suo malo ac falso, de qua n: 7653. 9348; et ex repraesentatione Moschis, quod sit Verbum, de qua in locis citatis n: 9372; inde in medio ejus est in ipso Verbo: quomodo cum hoc se habet, constat ex illis quae nunc supra n: 10,640, dicta sunt.

10,642. Quare Altaria eorum evertetis, quod significet quod malum religiosi istius et inde cultus rejiciendum, constat ex significatione altaris, quod sit principale repraesentativum Domini et Ipsius cultus ex bono, de qua n: 921. 2777. 2811. 4541. 8935. 8940. 9388. 9389. 9714. 9964. 10,242. 10,245, et inde in opposito sensu est repraesentativum cultus idololatrici, ita ex malo, de qua sequitur; et ex significatione evertere, quod sit rejicere; de altaribus enim dicitur quod evertenda, at de malis cultus, quae per altaria gentium significantur, dicitur quod rejicienda. Memorantur in hoc Versu Altaria, Statuae, et Luci, et per illa in genere significantur omnia cultus idololatrici, per altaria cultus ex malo, per statuas cultus ex falso mali, et per lucos doctrinalia eorum; causa quod illa exstirpanda essent, erat quia per repraesentativa illa non colebatur Dominus, sed colebantur dii qui fuerunt homines, sicut Baales, et plures alii, qui cultus erat diabolicus et infernalis, nam colere homines pro Ipso Deo, qui est Dominus, est diabolicum, homo enim conjungitur ei qui colitur; sed res ita se habet, si homo colitur pro deo, tunc aliquis ex inferno ei conjungitur, fides enim et amor conjungunt, fides veri et amor boni conjungunt hominem Domino, at fides falsi et amor mali conjungunt hominem infer-

no: sunt enim apud unumquemvis hominem Spiritus ab inferno, et sunt angeli e coelo, absque illis homo non vivere potest; si aliquis colitur, qui fuerat homo, tunc spiritus ab inferno autumant, quod ipsi sint qui coluntur, nam unusquisque in inferno vult deus esse, et hi spiritus communicant eum cultum cum societate infernali e qua sunt; quantum itaque illi coluntur, tantum recedunt angeli qui e coelo; inde homo aufertur in cupiditates infernales, et tandem similis fit illis spiritibus quoad omnem suam vitam, inter quos etiam venit post mortem: at vero, cum Dominus colitur, qui est Deus coeli et terrae, tunc angeli qui e coelo sunt apud hominem, non sibi aliquid cultus vindicant, quia illi omne verum fidei et bonum amoris tribuunt Domino, et nihil sibi; inde per illos aperitur via usque ad Ipsum Dominum, Qui illos Sibi conjungit fide et amore. Ex his constare potest, quantopere interest colere Ipsum Dominum, Cui omnis potestas est in coelis et in terris, ut Ipse dicit apud Matthaeum Cap: XXVIII: 18.

10,643. Et statuas eorum frangetis, quod significet quod falsa mali dissipanda, constat ex significatione statuarum, quod sint repraesentativa cultus Domini ex veris, de qua n: 4580. 4582. 9388. 9389; et in opposito sensu repraesentativa Cultus idololatrici, ex falsis. Quod Statuae essent repraesentativae Cultus, erat, quia apud antiquos in usu fuit statuas ponere, et illas oleo ungere, et sic sanctificare: antiqui praecipue cultum suum habuerunt super montibus, super collibus, ac in lucis, ibi statuas ponebant; quod super montibus, erat causa, quia montes significabant coelum ubi amor coelestis regnat, qui est amor in Dominum; quod super collibus, erat causa quia colles significabant coelum, ubi amor spiritualis regnat, qui est amor erga proximum; et quod in lucis, erat causa quia luci significabant coelestem sapientiam et intelligentiam; omnia haec ex Correspondentiis; statuae quae ibi ponebantur, significabant Divinum Verum, nam statuae erant lapides, et lapis significat verum, ideo Dominus quoad Divinum Verum in Verbo vocatur Lapis Israëlis: inde nunc est, quod statuae significaverint cultum Domini ex veris: sed cum repraesentativa Ecclesiae, quae apud antiquos fuerunt, verti partim in idololatrica, et partim in magica coeperunt, tunc talia abrogata sunt, imprimis apud

gentem Israëliticam, quae corde idololatra fuit; inde est quod per statuas significetur cultus idololatricus ex falsis: ita se habet cum omni cultu, quando homo fit externus, quod fit cum spectat se et mundum ut finem, ac Divina Ecclesiae ut media; nam tunc omnia illa quae cultus sunt, apud illos qui in cultu manent, fiunt idola, quoniam coluntur externa absque internis; inde vera cultus et doctrinae fiunt falsa, falsificantur enim per ideas sui et mundi in illis, quibus adjunguntur plures aliae ideae, quae Divinum a veris illis abducunt, et ad se et ad mundum transferunt. Hoc quoque constare potest ex altaribus gentium, super quibus tametsi similiter sacrificabant, usque sacrificia illarum abominationes erant. Quod statuae apud antiquos in usu fuerint, ac significaverint sanctum cultus, constat ex statua a Jacobo erecta, de qua ita in Genesi „Et Jacob sumsit lapidem, quem posuerat subcapitalia sua, et *posuit illum statuam*, et dixit, si rediero in pace ad domum patris mei, *lapis hic, quem posui statuam, erit domus Dei*," XXVIII: 18. 19. 22: et a duodecim statuis a Mosche positis sub monte Sinai, de quibus ita in Exodo, „Scripsit Moscheh omnia verba Jehovae, et surrexit mane in matutino *et aedificavit altare sub monte, et duodecim statuas pro duodecim tribubus Israëlis*," XXIV: 4. et n: 9389: tum apud Esaiam, „In die illo erit altare Jehovae in medio terrae Aegypti, et *statua ejus apud terminum ejus Jehovae*," XIX: 19: et apud Hoscheam, „Dies multos sedebunt filii Israëlis, non rex, et non princeps, et non sacrificium, et *non statua*," III: 4; in illis locis per statuas significatur cultus ex veris, ex causa, ut supra dictum, quia Lapis significabat Divinum Verum; ac Statua uncta oleo Divinum Verum a Divino Bono. Ast cum repraesentativa illa coeperunt idololatrice coli, tunc mandatum est ut talia everterentur et frangerentur, ut in hoc versu, et [10] quoque Exod: XXIII: 24. Deut: VII: 5. Cap: XII: 3: et quia gens Israëlitica corde idololatra fuit, ne super montibus et collibus, ac in lucis ponerent statuas, et illas idololatrice colerent, vetitum fuit statuas ponere, et lucos plantare, tametsi talia antiquis fuerunt sancta cultus: quod vetitum fuerit illi genti, constat apud Moschen „*Non plantabis tibi lucum cujuscunque arboris* apud Altare Dei tui quod facies tibi; *neque eriges tibi statuam*, quippe quam odit Jehovah Deus tuus,"

Deut: XVI: 21. 22: [11] et quod ideo vetitum, quia idololatrice illa colebant, in Libro I Regum, „Fecit Jehuda malum in oculis Jehovae, aedificarunt sibi *excelsa et statuas* super omni colle alto, et *sub omni arbore viridi,*" XIV: 23: similiter filii Israëlis, II Reg: XVII: 10: apud Micham, „Exscindam sculptilia tua, et *statuas tuas e medio tui,* ut non adores amplius opus manuum tuarum; et *exstirpabo lucos tuos e medio tui,*" V: 12. 13: apud Esaiam, „*Incaluistis in diis sub omni arbore viridi,*" LVII: 5: et apud Ezechielem, „Nebuchadnezar per ungulas equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas, populum gladio occidet, *et statuas roboris tui* in terram faciet descendere," XXVI: 11, praeter alibi; ex quibus etiam patet, quid in sensu interno per statuas significatur.

10,644. Et lucos ejus exscindetis, quod significet quod doctrinalia eorum prorsus rejicienda, constat ex significatione lucorum, quod sint doctrinalia Ecclesiae, hic doctrinalia religiosi apud idololatras, quae sunt doctrinalia falsi ex malo; quod luci significent doctrinalia, est quia arbores significant perceptiones et cognitiones boni et veri, perceptiones apud illos qui in Regno coelesti Domini sunt, et cognitiones apud illos qui in Regno spirituali Ipsius; et unaquaevis species arboris speciem perceptionis ac cognitionis; inde est, quod paradisi et horti significent intelligentiam et sapientiam coelestem, ac sylvae scientiam naturalis hominis; ex his constare potest, unde est quod Luci significent doctrinam, et unde est, quod antiqui sanctum cultus in lucis habuerint; Ecclesia enim apud antiquos fuit repraesentativa, cujus externa omnia repraesentabant interna, qualia sunt in coelo de Domino, de amore et de fide in Ipsum, et de talibus quae amoris et fidei sunt. Quod Luci, tum sylvae, horti et paradisi, ut et arbores secundum species suas, talia significent, ducit causam ex repraesentativis in altera vita, nam ibi apparent talia secundum intelligentiam et sapientiam angelorum, sunt enim ibi apparentiae ex coelesti et spirituali origine. Quod Luci significent doctrinam, et quod antiqui sanctum cultum in Lucis habuerint, videatur n: 2722. 4552. Quod Paradisi significent intelligentiam et sapientiam coelestem, n: 3220. 4528. 4529: quod horti similiter, n: 100. 108. 1588. 2722. Quod sylvae significent scientiam quae naturalis hominis, n: 9011 fin:

Quod arbores significent perceptiones et cognitiones boni et veri, n: 103. 2163. 2682. 2972. 7692. 8326. Quod Antiqua Ecclesia habuerit cultum in Lucis et in Hortis sub arboribus secundum earum significationes, n: 2722. 4552.

10,645. Quare non incurvabis te deo alteri, quod significet quod solus Dominus colendus ex fide et amore, constat ex significatione incurvare se, quod sit adorare et colere: quod sit solus Dominus qui colendus, et non alius, est quia per Jehovam et per Deum in Verbo intelligitur Dominus, videatur in locis citatis n: 9315. 9373; tum quia Dominus est Deus coeli et terrae, et quoque unicus Deus, in locis citatis n: 9194. Dicitur quod Dominus colendus sit ex fide et amore, quia cultus Domini est vel ex fide vel ex amore; cultus ex fide dicitur cultus secundum vera, nam vera sunt fidei; et cultus ex amore dicitur cultus ex bono, nam bonum est amoris; illi qui in Regno spirituali Domini sunt, colunt Ipsum ex fide, at qui in Regno coelesti Ipsius sunt, colunt Ipsum ex amore. Sed quomodo cum cultu Domini ex fide et amore se habet, hic aliquid dicetur: autumant plures, quod colant Dominum per fidem quando credunt quae doctrinae Ecclesiae sunt, et quod colant Dominum per amorem quando amant Ipsum; sed per solum credere et per solum amare, non colitur Dominus, sed per vivere secundum praecepta Ipsius, quoniam illi soli sunt qui credunt in Dominum, et amant Ipsum, reliqui dicunt se credere in Ipsum et usque non credunt, et dicunt se amare Ipsum et usque non amant: causa quod illi soli credant in Dominum, et ament Ipsum, qui vivunt secundum praecepta Ipsius, est quia Dominus non est in intelligere verum absque velle illud, sed est in intelligere verum et velle illud; verum enim non intrat in hominem, ac fit ejus, priusquam homo vult illud, et ex velle facit illud, nam voluntas est ipse homo, intellectus autem tantum est homo, quantum ex voluntate habet: Dominus etiam apud hominem est praesens in ejus veris quae ex bono, et vera quae ex bono sunt quae homo vult et inde facit, non autem quae intelligit, et absque velle facit, nam absque velle facere est hypocrisis, est enim coram hominibus, et non coram Domino. Dominus etiam non habitat apud hominem vacuum, hoc est, apud hominem qui non novit vera Ipsius ac facit illa; in illis veris quae ex bono.

hoc est, quae homo vult et facit, est Dominus praesens apud hominem, nam vera quae ex bono faciunt Ecclesiam apud illum, et faciunt coelum apud illum, verbo faciunt ut Ipse Dominus sit apud illum. Quod ita sit, homo ex sola ratione percipere potest, si expendit; scire enim potest, quod omne intellectuale hominis formetur per vera, et omne voluntarium ejus per bona; omnia enim quae in universo sunt, se referunt ad verum et ad bonum; et Intellectuale hominis formatum est ad recipienda vera, et Voluntarium ad recipienda bona; vera quae creduntur vocantur fidei, et bona quae jucunde afficiunt vocantur amoris; inde constare potest, quod qualia sunt vera fidei per quae formatur Intellectuale, et qualia sunt bona amoris per quae formatur Voluntarium, talis sit homo; homo enim est homo ex intellectu et voluntate; si itaque Intellectuale ejus formatum est per vera Divina, et illa fiunt fidei ejus, ac Voluntarium per bona quae fiunt amoris ejus, sequitur quod in homine tunc coelum sit, et quod Dominus apud illum habitare possit ut in suo coelo; nam Divina Vera quae faciunt Intellectuale et Divina Bona quae faciunt Voluntarium, sunt a Domino, seu sunt Domini, et quae sunt Domini sunt Ipse: inde patet, quod credere in Dominum sit imbuere suum Intellectuale veris fidei, et quod amare Dominum sit imbuere Voluntarium bonis amoris; et quod hoc non fieri possit, nisi per discere vera ex Verbo, velle illa, et facere illa; sive dicas velle et facere, sive amare, idem est, nam quod homo amat hoc vult, et quod actualiter vult hoc amat. Ex his nunc constare potest, quid sit colere Dominum ex fide et amore; quod ita sit, etiam manifeste patet ex eo, quod Dominus velit omnium salutem; velle hominis salutem, est velle adducere illum ad se in coelum; hoc non fieri potest nisi Dominus sit in illo, et Dominus nequaquam potest esse in illo, nisi in talibus apud illum quae sunt ab Ipso, haec sunt vera ex bono, ita praecepta Ipsius quae homo facit ex fide et ex amore; nam nulla alia recipientia Domini et Coeli apud hominem dantur, nec dari possunt; ipsum coelum nec ex aliis consistit. Quod credere in Dominum et amare Ipsum sit facere praecepta Ipsius, etiam docet Dominus, apud Johannem, „*Si amatis Me, mandata mea servate: qui habet praecepta mea, et facit illa, ille est qui amat Me: si quis amaverit Me, Verbum meum servabit; et Pater*

meus amabit illum, et ad illum veniemus, et mansionem apud illum faciemus: qui non amat Me, verba mea non servat," XIV: 15. 21. 23. 24: et alibi apud Eundem, „*Manete in amore meo; si mandata mea servaveritis, manebitis in amore meo: vos amici mei estis, si feceritis quaecunque Ego praecipio vobis,"* XV: 9. 10. 14: mandata et praecepta quae servanda, et secundum quae vivendum, docet Doctrina Charitatis et Fidei.

10,646. Nam Jehovah Zelotes Nomen Ipsius, et Deus Zelotes Ille, quod significet si alius colitur quod recedat Divinum Bonum et Divinum Verum, constat ex significatione Zelotis, quod sit qui non patitur alium quam semet amari et coli; et ex significatione Nominis Jehovae, quod sit omne per quod Dominus colitur, de qua n: 2724. 3006. 6674. 9310; et quia id est Divinum Verum procedens ex Divino Humano Ipsius, est Divinum Humanum Domini quod in sensu supremo per Nomen Jehovae intelligitur, n: 2628. 6887. 8274; nam Divinum Verum est Ipse Dominus in coelo, quod enim procedit ab Ipso est Ipse; ex Divino non aliud potest procedere quam Divinum, et Divinum est unum: inde patet, quod per Zelotes Nomen Ipsius, significetur quod Dominus non patiatur alium coli quam Semet, quia ab Ipso Solo omne Verum et omne Bonum, per quae salus: Dominus Zelotes nominatur, quia ut primum alius colitur, omne Verum et Bonum recedit; homo enim per bonum et verum, quae ex Domino, conjungitur Ipsi, quare ut primum alius colitur, fit disjunctio, et tunc loco veri succedit falsum, et loco boni malum. Quod bis dicatur Zelotes, est quia per Jehovam intelligitur Divinum Bonum, et per Deum Divinum Verum: quod in Verbo, ubi agitur de Divino Bono, Dominus dicatur Jehovah, ubi autem de Divino Vero, dicatur Deus, videatur n: 2586. 2769. 2921. 6303. 6905. 10,158. 10,617; et quia utrumque recedit ab homine, cum alius colitur quam Dominus, ideo bis dicitur Zelotes. Dicitur quod Dominus solus colendus sit, qui non scit quomodo cum cultu Domini se habet, credere potest quod Dominus amet coli, et velit gloriam ab homine, sicut homo qui alteri dat quod petit propter honorem sibi datum: qui ita credit prorsus non scit quid amor, et adhuc minus quid amor Divinus; amor Divinus est velle cultum et velle gloriam, non propter se, sed propter hominem et ejus salutem, nam qu-

colit Dominum, et gloriam dat Domino, in humiliatione est, et ab illo, qui in humiliatione est, recedit proprium, et quantum hoc recedit, tantum recipitur Divinum, proprium enim hominis est quod solum obstat Divino, nam proprium ejus est malum et falsum: haec est gloria Domini, et propter illum finem est cultus Ipsius: gloria propter se est ex amore sui, et tantum differt amor coelestis ab amore sui, quantum coelum ab inferno, ac infinite magis amor Divinus.

10,647. Ne forte pangas foedus habitatori terrae, quod significet sic conjunctionem cum malo cujusvis religiosi, constat ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778, ita pangere foedus est conjungi; et ex significatione habitatoris terrae, quod sit religiosum in quo malum, de qua supra n: 10,640; sive dicas religiosum in quo malum, sive malum religiosi, idem est. Quod nunc iterum dicatur, quod non pangendum foedus cum habitatore terrae, est propter seriem in sensu interno.

10,648. Et scortentur post deos eorum, quod significet inde falsa mali, constat ex significatione scortari post deos gentium, quod sit conjungi falsis mali, nam per scortari significatur illegitime conjungi, et per deos gentium significantur falsa mali; quod dii sint falsa, videatur n: 4402 fin: 4544. 7873. 8867; et gentes sunt mala, supra, [n:] 10,638. Dicitur quod inde falsa mali, quia à malo existunt omnia falsa; falsa autem quae non a malo, quidem in externa forma sunt falsa, sed non in interna; dantur enim falsa apud illos qui in bono vitae sunt, sed bonum est interius in illis, et facit ut malum falsi removeatur, inde falsum illud coram angelis non apparet ut falsum sed ut species veri; angeli enim spectant interiora fidei, et non exteriora ejus: inde est, quod unusquisque, ex quacunque religione sit, salvari possit, etiam gentiles qui nulla vera ex Verbo habent, modo bonum vitae spectaverint ut finem, videatur n: 2589 ad 2604. In Verbo saepius dicitur scortari, et per id significatur illegitima conjunctio cum vero, et per adulterari illegitima conjunctio cum bono; inde per scortari significatur falsificatio veri, et per adulterari adulteratio boni: falsificatio veri fit triplici modo; *Primo*, Si homo in malo vitae est, et agno-

scit vera doctrinae; tunc enim intus in veris est malum, et malum falsificat verum; nam malum dissipat coeleste et Divinum e veris, ac implantat infernale, inde falsificatio. *Secundo*, Si homo primum in veris quoad doctrinam est, et postea accedit ad falsum alterius doctrinae, quod fit solum apud illos qui in malo vitae sunt, quoniam malum appetit falsum, et id libenter arripit pro vero. *Tertio*, si homo, qui in malo quoad vitam est, et in falsis quoad doctrinam, arripit vera alterius doctrinae, is quoque falsificat vera; quoniam is vera non agnoscit propter vera, sed propter aliquid lucri, honoris, aut famae Omnes hae falsificationes in Verbo vocantur *scortationes* et *meretricatus*; ex causa, quia per Conjugium intelligitur legitima conjunctio, quae est boni et veri, videatur n: 2727 ad 2759, inde illegitimae conjunctiones intelliguntur per scortationes: quod ita sit, ex pluribus locis in Verbo constare potest, ex quibus solum haec bina afferre licet; apud Ezechielem „Hierosolyma *scortata es* propter nomen tuum; et *effudisti scortationes tuas* super omnem transeuntem: sumsisti de vestibus tuis, et fecisti tibi excelsa variegata, et *scortata es super illis:* accepisti vasa ornatus tui ex auro meo et ex argento meo, quod dederam tibi, et fecisti tibi imagines masculi, et *scortata es cum illis:* sumsisti filios tuos et filias tuas, quas peperisti Mihi, et sacrificasti illos eis: *num parum hoc de scortationibus tuis: scortata es cum filiis Aegypti* vicinis tuis, magnis carne; et *multiplicasti scortationem tuam* ad irritandum Me: *scortata es cum filiis Aschuris*, et *scortata es cum eis*, et non satiata: et *multiplicasti scortationem tuam* usque ad terram negotiationis Chaldaeam," XVI: 15. 16. 17. 20. 26. 28. 29, seq: Et apud Eundem, „Duae mulieres, filiae unius matris, *Scortatae sunt in Aegypto*, in adolescentia sua *scortatae sunt*, Ohola Samaria et Oholiba Hierosolyma: *scortata est Ohola* sub Me, et *dilexit amasios suos* Assyrios propinquos, *dedit scortationes suas super illos: scortationes suas ex Aegypto* non deseruit, nam cum illa *concubuerunt* in adolescentia ejus. Oholiba *corrupit amorem suum* prae illa, et *multiplicavit scortationes suas supra scortationes* sororis suae, filios Aschuris *adamavit;* addidit *ad scortationes suas*, et vidit imagines Chaldaeorum, *adamavit eos* ad aspectum oculorum suorum; venerunt ad illam filii Ba-

belis *ad concubitum amorum,"* XXIII: 2. 3. 4. 7. 8. 11. 12. 14. 16. seq: praeter multis aliis in locis, quae videantur cum his etiam explicata n: 2466. 8904.

10,649. Et sacrificent diis eorum, quod significet sic cultum ex falsis, constat ex significatione sacrificare, quod sit cultus in genere, de qua n: 6905. 8680. 8936; et ex significatione deorum gentium, quod sint falsa mali, ut supra n: 10,648.

10,650. Et vocet te, et comedas de sacrificio ejus, quod significet allectationem, receptionem, et appropriationem falsi ex malo, constat ex significatione vocare, quod sit allectatio et receptio, nam qui sequitur et obedit cum vocatur, is allectatur et recipit; ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 3168. 3596. 4745; et ex significatione sacrificii, quod sit cultus ex falsis, de qua nunc supra n: 10,649, ita quoque falsa quae cultus: quod sint falsa mali, est quia omne falsum, quod falsum, est ex malo, videatur supra n: 10,648.

10,651. Et accipias de filiabus ejus filiis tuis, quod significet conjunctionem affectionum mali cum veris, constat ex significatione accipere, cum de conjugio, quod sit conjungi; ex significatione filiarum, quod sint affectiones boni, et in opposito sensu affectiones mali, de qua n: 2362. 3963; et ex significatione filiorum, quod sint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 3373. 4257. 9807. 10,490.

10,652. Et scortentur filiae ejus post deos earum, et scortari faciant filios tuos post deos earum, quod significet sic prophanationem boni et veri, constat ex significatione scortari, quod sit illegitima conjunctio, de qua supra n: 10,648; ex significatione filiarum ejus, seu habitatoris terrae, quod sint affectiones mali; ex significatione deorum earum, quod sint falsa affectionum mali conjunctarum veris, nam per deos earum intelliguntur dii filiarum habitatoris terrae conjunctarum cum filiis gentis Israëliticae, de quibus mox supra n: 10,651; quae conjunctio est prophanatio boni; et ex significatione scortari facere filios tuos post deos earum, quod sit conjunctio veri cum falsis, quae est prophanatio veri; quod dii sint falsa, videatur n: 4402 fin: 4544. 7873. 8867; et quod filii sint vera, n: 489. 491. 533. 1147. 3373. 4257. 9807. [12] 10,490. Haec ita dicuntur, quia prima conjunctio affectionum mali cum veris, quae signifi-

catur per accipere de filiabus habitatoris terrae filiis tuis, nondum est prophanatio; ast altera conjunctio est prophanatio, hoc enim fit cum malum applicatur vero, ac verum malo, quod fit per sinistram interpretationem veri et applicationem ad malum, et sic per insertionem unius in alterum; inde verum non amplius manet verum, sed mortificatur et prophanatur. Haec prophanatio etiam significatur per scortationem populi cum filiabus Moabi, de qua ita apud Moschen, „ Consedit Israël in Schittim, ubi coepit populus scortari cum filiabus Moabi; et vocarunt populum ad sacrificia deorum earum, et comedit populus, et incurvavit se diis earum. Ideo dixit Jehovah ad Moschen; sume omnia capita populi, et suspende ea Jehovae coram sole: et populus percussus est, et ex plaga illa mortui sunt quatuor et viginti millia, " Num: XXV: 1. 2. 3. 6. 9: per Moabum significantur qui adulterant bona, n: 2468. 8315; et per filias ejus affectiones illius mali; et per scortationem cum illis prophanatio; inde poena fuit suspensio capitum populi coram sole et mors viginti quatuor millium; sol mundi enim est amor sui, n: 10,584; suspensio coram illo est totalis exstinctio boni coelestis: et viginti quatuor millia sunt omnia vera et bona veri in complexu, similiter ac duodecim millia, n: 2089. 3913. 7973; mors eorum est exstinctio omnium verorum; hoc fit apud illos qui prophanant.

10,653. Deos fusilis non facies tibi, quod significet cultum sui et non Domini, constat ex significatione facere deos fusilis, quod sit instituere cultum secundum amorem sui, de qua n: 10,406. 10,503; ac cultus secundum amorem sui est cultus sui et non Domini; nam cultus sui est finis, at cultus Domini est medium ad illum finem; quod finis est hoc dominatur, et quod medium est hoc servit, nec aliter spectatur medium a fine quam sicut servus a Domino. Talis cultus est apud illos, qui sancta Ecclesiae spectant ut media, ac dominia pro fine.

10,654. Vers: 18 ad 23. *Festum azymorum custodies; septem diebus comedes azyma quae praecepi tibi, ad statum tempus mensis Abib, quia in mense Abib exivisti ex Aegypto. Omnis apertura uteri Mihi; et ex omni pecore tuo des masculum, aperturam bovis et pecudis. Et aperturam asini redimes in pecude, et si non redemeris, decollabis illam: omnem pri-*

mogenitum filiorum tuorum redimes: et non videbuntur facies meae vacuae. Sex diebus operaberis, et in die septimo quiesces, in aratione et in messatione quiesces. Et festum septimanarum facies tibi primitiarum messis tritici: et festum collectionis revolutionis anni. Tribus vicibus in anno videbitur omnis masculus tuus ad facies Domini Jehovae Dei Israëlis. Festum azymorum custodies, significat cultum Domini et gratiarum actionem ob liberationem a malo et a falsis mali: septem diebus comedes azyma, significat statum sanctum tunc, ac appropriationem Divini Veri purificati a malo et a falsis mali: quae praecepi tibi, significat secundum ordinem Divinum: ad statum tempus mensis abib, significat statum novum: quia in mense abib exivisti ab Aegypto, significat quia tunc liberatio ab inferno: omnis apertura uteri Mihi, significat quod omne bonum innocentiae, charitatis et fidei addicandum sit Domino: ex omni pecore tuo des masculum, significat quod datur per verum: aperturam bovis et pecudis, significat in externo et interno homine: et aperturam asini redimes in pecude, significat quod fides mere naturalis non addicabitur Domino: et si non redemeris, decollabis, significat si non inibi verum innocentiae, quod separanda et ejicienda: omnem primogenitum filiorum tuorum redimes, significat quod vera fidei quae absque bono non addicanda Domino: et non videbuntur facies meae vacue, significat receptionem ex misericordia, et gratiarum actionem: sex diebus operaberis, significat statum primum regenerationis, quum homo est in veris, et tunc in pugnis: et in die septimo quiesces, significat statum alterum regenerationis quum homo est in bono, et tunc in pace: in aratione et messatione quiesces, significat quoad implantationem veri in bono ac ejus receptionem: et festum septimanarum facies tibi primitiarum messis tritici, significat cultum Domini et gratiarum actionem propter implantationem veri in bono: et festum collectionis revolutionis anni, significat regenerationem, et plenariam liberationem a damnatione: tribus vicibus in anno videbitur omnis masculus tuus ad facies Domini Jehovae Dei Israëlis, significat continuam apparentiam et praesentiam Domini etiam in veris fidei.

10,655. Festum azymorum custodies, quod significet cultum Domini et gratiarum actionem ob liberationem a malo et a

falsis mali, constat ex significatione festi, quod sit cultus et gratiarum actio, de qua n: 7093. 9286. 9287; et ex significatione azymorum, quod sint quae purificata a malo et a falsis mali, de qua n: 9992; inde per festum azymorum significatur cultus et gratiarum actio ob liberationem a malo et a falsis mali; quod id per hoc festum significatum fuerit, videatur n: 9286 ad 9292. Quod hoc festum attinet, sciendum est, quod proprie significet glorificationem Humani Domini, ita recordationem ejus, et gratiarum actionem propter id, nam per illam et per subjugationem infernorum a Domino liberatio a malis et salvatio homini: Dominus enim Humanum suum glorificavit per pugnas contra inferna, et tunc per continuas victorias super illa; ultima pugna et victoria fuit in cruce; quare tunc plene glorificavit Se; quod etiam Ipse docet apud Johannem, „Postquam Judas exivit, dixit Jesus, *nunc glorificatus est Filius hominis, et Deus glorificatus est in Ipso: si Deus glorificatus est in Ipso, etiam Deus glorificabit Ipsum in Se Ipso, et statim glorificabit Ipsum,*" XIII: 31. 32: apud Eundem, „*Jesus sustulit oculos suos in Coelum, et dixit, Pater, venit hora, glorifica Filium tuum, ut etiam Filius tuus glorificet Te: nunc glorifica Me Tu Pater apud Te Ipsum gloria, quam habui antequam mundus erat, apud Te,*" XVII: 1. 5: et apud Lucam, „*Nonne haec oportebat pati Christum, et ingredi in gloriam suam,*" XXIV: 26: glorificare Filium hominis est Divinum facere Humanum; quod illa de passione crucis Ipsius dicta sint, patet. Quod per ultimam illam pugnam, quae fuit passio crucis plene subjugaverit inferna, etiam docet Dominus, apud Johannem, „*Jesus dixit, venit hora, ut glorificetur Filius hominis: nunc anima mea turbata est; et dixit, Pater, glorifica tuum Nomen; et exiit vox e coelo, et glorificavi, et rursus glorificabo. Et dixit Jesus, nunc Judicium est mundi hujus, nunc princeps mundi hujus ejicietur foras. Ego si exaltatus fuero e terra, omnes traham ad Me Ipsum; hoc dixit significans quali morte moriturus esset,*" XII: 23. 27. 28. 31. 32. 33; infernum in omni complexu est quod vocatur princeps mundi et diabolus: ex quibus patet, quod Dominus per passionem crucis non modo vicerit et subjugaverit inferna, sed etiam plenarie glorificaverit Humanum suum; inde salus humano generi: pro-

pter hoc etiam Dominus in mundum venit, ut etiam docet apud Johannem Cap: XII: 27: propter recordationem hujus rei festum azymorum seu Paschatis primario institutum est, quapropter in hoc festo resurrexit: quod etiam propter liberationem a malo et a falsis mali, est quia per subjugationem infernorum a Domino, et per glorificationem Humani Ipsius, omnis liberatio a malo est, et absque illis nulla; regitur enim homo per spiritus ab inferno, et per angelos e coelo a Domino, quare nisi inferna prorsus subjugata fuissent, et nisi Humanum Domini prorsus unitum fuisset Ipsi Divino, et sic quoque Divinum factum, nusquam aliquis homo potuisset ab inferno liberari et salvari, praevaluissent enim semper inferna; quoniam homo talis factus est, ut ex se non aliud cogitet quam quod inferni est. Inde patet, unde est, quod per idem festum significetur cultus et gratiarum actio propter liberationem a malo et a falsis mali.

10,656. Septem diebus comedes azyma, quod significet statum sanctum tunc ac appropriationem Divini Veri purificati a malo et a falsis mali, constat ex significatione septem dierum, quod sint status sanctus a principio ad finem; quod dies sint status, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; et quod septem sint sanctum, n: 395. 433. 716. 881. 5265. 5268; et quod septem dies sint status sanctus a principio ad finem, n: 728. 6508. 9228. 10,127; ex significatione comedere, quod sit appropriatio, de qua n: 3168. 3513 fin: 3596. 4745; et ex significatione azymi, quod sit Divinum Verum purificatum a malo et a falsis mali, de qua n: 2992.

10,657. Quae praecepi tibi, quod significet secundum ordinem Divinum, constat ex significatione praecipere, cum a Jehovah, quod sit secundum ordinem Divinum, de qua n: 10,119.

10,658. Ad statum tempus mensis Abib, quod significet statum novum, constat ex significatione mensis Abib, qui fuit primus mensis anni, quod sit principium status novi, de qua n: 8053. 9291.

10,659. Quia in mense Abib exivisti ex Aegypto, quod significet quia tunc liberatio ab inferno, constat ex significatione mensis Abib, quod sit principium status novi, ut nunc supra n: 10,658; et ex significatione exire ab Aegypto, quod sit liberatio ab infestatione a falsis, ita quoque ab inferno, de qua n:

9292, et in locis allatis n: 8866. 9197: ex his constare potest, quod festum Paschatis, quod etiam vocatum est Festum azymorum, institutum sit in recordationem liberationis hominis ab inferno a Domino: quod liberatio illa facta sit per id quod Dominus subjugaverit inferna, et glorificaverit Humanum suum, videatur mox supra n: 10,655. Creditur a plerisque intra Ecclesiam, quod Dominus in mundum venerit, ut reconciliaret Patrem per Passionem crucis; et quod postea acceptarentur pro quibus intercederet; tum quod exemerit hominem a damnatione per id quod Ipse Solus impleverit legem, quae alioquin damnavisset quemcunque; et sic quod salvarentur omnes qui illam fidem cum confidentia et fiducia haberent: sed qui in aliqua illustratione sunt a coelo, videre possunt quod res ita se non habeat; ut, quod Divinum, quod est Ipse Amor et Ipsa Misericordia, a Se rejicere potuerit humanum genus, et damnare inferno; et quod necessario reconciliaretur per passionem crucis Filii sui; et quod sic non aliter moveretur Misericordia; et postea quod vita non aliquem damnaret, modo fidem de reconciliatione illa confidenter habeat; et quod omnis salvatio fiat per fidem ex misericordia; qui ita cogitant et credunt, prorsus nihil videre possunt; loquuntur et nihil intelligunt; vocant illa ideo mysteria, quae credenda, et non aliquo intellectu capienda: inde sequitur, quod omnis illustratio ex Verbo, quod res aliter se habeat, rejiciatur; nam lux e coelo non intrare potest, ubi talis ex contradictoriis umbra regnat; umbra dicitur quod prorsus non intelligitur: qui autem in illustratione sunt, illis dat Dominus intelligere quae credunt; ac illi illustrantur cum legunt Verbum, ac intelligunt illud, qui agnoscunt Dominum, et amant vivere secundum praecepta Ipsius, non autem qui dicunt se credere, et non vivunt; Dominus enim influit in vitam hominis et inde in fidem, non autem in fidem separatam a vita: qui itaque illustrantur a Domino per Verbum, intelligunt quod Dominus in mundum venerit, ut subjugaret inferna, ac redigeret omnia ibi et in coelis in ordinem; et quod hoc nullatenus fieri potuerit, nisi per Humanum, nam ex hoc pugnare potuit contra inferna, non autem ex Divino absque Humano; tum etiam ut glorificaret Humanum suum, ut per id teneret in aeternum omnia in ordine, in quem redegit; inde salvatio hominis;

nam circum omnem hominem sunt inferna; nascitur enim unusquisque in mala omnis generis, et ubi mala ibi inferna, quae nisi rejicerentur ex Divina potentia Domini, nusquam aliquis salvari potuisset: quod ita sit, docet Verbum, et capiunt omnes illi qui admittunt Dominum in vitam suam; qui sunt, ut supra dictum, qui agnoscunt Ipsum, et amant vivere secundum praecepta Ipsius; videantur quae ex Verbo allata sunt et ostensa n: 9937. 10,019. 10,152. 10,579, et alibi pluries. Abduci a malis, regenerari, ac ita salvari est Misericordia, quae non immediata est, ut creditur, sed mediata, hoc est, illis qui recedunt a malis, et sic admittunt verum fidei et bonum amoris in vitam suam a Domino; Misericordia immediata, quae nempe foret cuivis ex solo beneplacito Dei, est contra ordinem Divinum, et quod contra ordinem Divinum est, contra Deum est, nam a Deo ordo, ac Divinum Ipsius in coelo est ordo, ordinem recipere in se est salvari, quod fit unice per vivere secundum praecepta Domini; homo regeneratur ob finem ut ordinem coeli in se recipiat, ac regeneratur per fidem ac per vitam fidei, quae est charitas; qui ordinem in se habet, is in coelo est, et quoque est in quadam effigie coelum, qui autem non habet, in inferno est, et est in quadam effigie infernum; unum nequaquam mutari et transcribi in alterum ex immediata misericordia potest, sunt enim opposita, est enim malum oppositum bono, et in bono est vita et est coelum, ac in malo est mors et est infernum: quod unum non possit in alterum transcribi, docet Dominus apud Lucam, „Dixit Abraham ad divitem in inferno, inter nos et vos hiatus ingens firmatus est, ut qui volunt transcendere exhinc ad vos non possint, neque qui ibi, ad nos transire," XVI: 26. Si etiam immediata Misericordia daretur, omnes quotcunque sunt in mundo, salvarentur, nec foret infernum, nam Dominus est Ipsa Misericordia, quia est Ipse Amor, qui omnium salutem, et nullius mortem vult.

10,660. Omnis apertura uteri Mihi, quod significet quod omne bonum innocentiae, charitatis et fidei addicandum sit Domino, constat ex significatione aperturae uteri, quod sit quod nascitur a Domino; homo enim a parentibus concipitur et nascitur naturaliter, a Domino autem spiritualiter; haec nativitas est quae in sensu interno per aperturam uteri intelligitur; quid

alioquin foret, quod primogenitum pecoris esset Jehovae, hoc est, Domino: homo etiam qui regeneratur, e novo concipitur, nascitur, et educatur, et sic abducitur a malis status naturalis, qui fuit ipsi a parentibus: agitur hic de primogenito pecoris, sed per pecora intelliguntur bona et vera apud hominem, nam pecora omnis generis correspondent affectionibus, quales sunt homini, ut constare potest ex locis citatis n: 9280; ex quibus constare potest, quod per aperturam uteri quae Jehovae, significetur bonum innocentiae, charitatis, et fidei, quae a Domino illis qui e novo nascuntur, hoc est, qui regenerantur. Dicitur quod illa addicanda sint Domino, hoc est, agnoscendum quod ab Ipso; nam nisi agnoscantur et credantur quod a Domino, non sunt bona, omne enim bonum est ab Ipso, et quod non ab Ipso, est ab homine, et quicquid ab homine, utcunque in externa forma appareat bonum, usque est malum, nam proprium hominis non est nisi quam malum, et a malo non produci potest bonum.

10,661. Ex omni pecore tuo des masculum, quod significet quod datur per verum, constat ex significatione masculi, quod sit verum, de qua n: 2046. 4005. 7838. Cum his ita se habet, omne bonum quod homini a Domino, datur ei per verum; homo enim nascitur in meram ignorantiam, et cum adolescit aetate, est illi ex se mera caligo in spiritualibus, nihil enim scit de Deo, de Domino, de coelo et inferno, de vita post mortem; quod scit ex se, est de mundo et de semet, et id bonum vocat quod in mundo pro se est, et id verum vocat quod confirmat id: ut ergo ei bonum coeleste, quod amabit prae se et mundo, sit, necessum est ut discat vera a Verbo, seu ex doctrina Ecclesiae quae ex Verbo; antequam illa scit, non potest amare illa, nam affectio ignoti non datur, inde est quod verum sit per quod bonum homini: verum apud hominem tunc fit bonum, quando amat id, nam omne quod amatur est bonum; amare est velle et facere, nam quod homo amat, hoc vult et facit; sic verum fit bonum: hoc nunc est, quod significatur per quod ex omni pecore darent masculum.

10,662. Aperturam bovis et pecudis, quod significet in externo et interno homine, constat ex significatione bovis et pecudis, seu armenti et gregis, quod sit bonum externum et in-

ternum apud hominem, de qua n: 2566. 5913. 6048. 8937. 9135. 10,609.

10,663. Et aperturam asini redimes in pecude, quod significet quod fides mere naturalis non addicabitur Domino, sed verum innocentiae quod inibi, constat ex illis quae n: 8078, dicta et ostensa sunt, ubi similia verba.

10,664. Et si non redemeris, decollabis illam, quod significet si non inibi verum innocentiae, quod separanda et rejicienda, constat ex illis quae n: 8079, dicta sunt, ubi similia.

10,665. Omnem primogenitum filiorum tuorum redimes, quod significet quod vera fidei, quae absque bono, non addicanda Domino, constat ex illis quae n: 8080 dicta et ostensa sunt, ubi etiam similia.

10,666. Et non videbuntur facies meae vacue, quod significet receptionem ex misericordia et gratiarum actionem, constat ex illis quae n: 9293, ostensa sunt, ubi similia verba.

10,667. Sex diebus operaberis, quod significet statum primum regenerationis, quum homo est in veris, et tunc in pugnis, constat ex significatione sex dierum, qui dies laboris seu operis vocantur, quod sint status primus regenerationis, cum homo est in veris, et tunc in pugnis contra mala et falsa, de qua n: 8510. 8888. 9431. 10,360.

10,668. Et in die septimo quiesces, quod significet statum alterum regenerationis quum homo est in bono, et tunc in pace, constat ex significatione diei septimi, qui dies quietis seu sabbathi vocatur, quod sit alter status regenerationis, quum homo est in bono, et tunc in pace, inque coelo apud Dominum, de qua n: 8494. 8495. 8510. 8890. 8893. 9274. 9431. 10,356. 10,360. 10,367. 10,374.

10,669. In aratione et messatione quiesces, quod significet quoad implantationem veri in bono, ac ejus receptionem, constat ex significatione arationis, quod sit implantatio veri in bono, de qua sequitur; et ex significatione messationis, quod sit receptio veri in bono; quod messatio id sit, est quia per segetem stantem significatur verum in conceptione, n: 9146, ac per spicam verum continens, per triticum et hordeum in spica bonum recipiens et quoque receptum; hic autem intelligitur, quod labor hominis circa id cessaturus, nam dicitur in aratione

et messatione quiesces, nam per quietem die sabbathi significatur alter status regenerationis, cum homo est in pace, inque coelo, ac ducitur a Domino, tunc enim illa fiunt absque labore et studio hominis; quod messis sit receptio veri a bono, videatur n: 9295; et quod sabbathum sit status pacis, cum homo ducitur a Domino, in locis citatis n: 10,668. Quod aratio significet implantationem veri in bono, est quia per agrum significatur Ecclesia quoad bonum, ita quoque bonum Ecclesiae; et per semen quod inseminatur, significatur verum fidei; quod ager sit Ecclesia quoad bonum, videatur n: 2971. 3196. 3310. 3317. 7502. 9139. 9141. 9295; et quod semen sit verum fidei, n: 1940. 3310. 3373. 3671. 6158. In Verbo perpluries memoratur Terra, Humus, Ager, Sementis, Messis, Seges, area, frumentum, triticum, hordeum, et ibi significant talia quae instaurationis Ecclesiae sunt, ac quae regenerationis hominis qui in Ecclesia, ita quae se referunt ad verum fidei et ad bonum amoris, ex quibus Ecclesia: quod talia significentur, est ex correspondentia, nam omnia quae in tellure sunt, etiam quae in Regno ejus vegetabili, correspondent rebus spiritualibus quae in Coelo, quod patet manifeste ex apparentiis ibi; apparent enim ibi agri, novalia, campi, floreta, messes, arboreta, et similia qualia in terris; et notum ibi est, quod taliter coram oculis illorum appareant illa quae coeli sunt, ita quae Ecclesiae: qui legit Verbum, credit quod talia ibi sint modo comparationes, sed sciant quod sint reales correspondentiae, sicut haec apud Esaiam, « Auscultate et audite vocem meam, *num toto die arabit arator ad serendum, aperiet et occabit humum suam:* nonne quando complanavit facies ejus, dispergit nigellam, et cuminum disseminat; ita reponit triticum mensuratum, et hordeum designatum, et zea determinata ejus: ita erudit eum ad judicium, Deus ejus docet eum, » XXVIII: 23 ad 26; haec apparent comparationes, sed sunt reales correspondentiae, per quas describitur reformatio ac regeneratio hominis Ecclesiae, quapropter etiam dicitur, ita erudit eum ad judicium, Deus ejus docet eum; erudire ad judicium est dare illi intelligentiam, nam per judicium significatur intelligentia veri, n: 2235, ac docere eum, cum a Deo, est dare illi sapientiam; inde constare potest, quid sit arare, occare, dispergere nigellam, seminare cu-

minum, reponere triticum, hordeum et zeam, quod nempe arare sit implantare verum bono; nigella et cuminum sunt scientifica, quoniam haec prima sunt quae discuntur ut homo accipiat intelligentiam; quod triticum sit bonum amoris interni hominis, videatur n: 7605, quod hordeum sit bonum amoris externi hominis, n: 7602; quod zea verum ejus, n: 7605. Quod aratio non ex comparatione, sed ex correspondentia significet primum Ecclesiae in communi, et quoque in particulari apud unumquemvis qui regeneratur seu qui fit Ecclesia, patet ex his apud Moschen, „Non conseres vineam tuam intermixtim: *non arabis bove et asino simul:* non indues vestem mixtam lana et lino simul," Deut: XXII: 9. 10. 11; involvunt haec, quod non confundendi sint status boni et veri; vinea enim est Ecclesia quoad verum, ager autem Ecclesia quoad bonum: arare bove est praeparare per bonum, arare asino est per verum: lana etiam est bonum, linum autem est verum, nam res ita se habet, in statu boni sunt qui in Regno coelesti Domini, in statu autem veri sunt qui in Regno spirituali Ipsius; qui in uno non potest esse in altero: quis non videre potest, quod per illa significentur altiora; nam quid mali alioquin fuisset serere vineam intermixtim; arare bove et asino simul; ac indui veste mixta lana et lino simul.

10,670. Et festum septimanarum facies tibi primitiarum messis tritici, quod significet cultum Domini et gratiarum actionem propter implantationem veri in bono, constat ex illis quae n: 9294. 9295, explicata et ostensa sunt, ubi similia.

10,671. Et festum collectionis revolutionis anni, quod significet cultum ex grato animo ob implantationem boni inde, ita ob regenerationem et plenariam liberationem a damnatione, constat ex illis, quae de festo illo n: 9296, ostensa sunt.

10,672. Tribus vicibus in anno videbitur omnis masculus tuus ad facies Domini Jehovae Dei Israëlis, quod significet continuam apparentiam et praesentiam Domini etiam in veris fidei, constat ab explicatione horum n: 9297.

10,673. Vers: 24. 25. 26. 27. *Quia expello gentes a faciebus tuis, et dilatari faciam terminum tuum: et non concupiscet quisquam terram tuam, in ascendendo te ad videndum facies Jehovae Dei tui tribus vicibus in anno. Non mactabis*

super fermentato sanguinem sacrificii mei: et non pernoctabit ad mane sacrificium festi Paesach. Primitias primitivorum humi tuae inducas domum Jehovae Dei tui. Non elixabis haedum in lacte matris suae. Et dixit Jehovah ad Moschen, scribe tibi verba illa, quia super ore verborum illorum pango cum te foedus, et cum Israële. Quia expello gentes a faciebus tuis, significat remotionem mali et falsorum mali: et dilatari faciam terminum tuum, significat multiplicationem et extensionem veri ex bono: et non concupiscet quisquam terram tuam, significat aversationem talium quae Ecclesiae apud illos qui in malis et falsis mali sunt: in ascendendo te ad videndum facies Jehovae Dei tui tribus vicibus in anno, significat quando praesentia Domini etiam in veris fidei: non mactabis super fermentato sanguinem sacrificii mei, significat quod cultus Domini ex veris Ecclesiae non commiscendus sit cum falsis ex malo: et non pernoctabit ad mane sacrificium festi Paesach, significat bonum cultus non ex proprio, sed ex Domino semper novum: primitias primitivorum humi tuae inducas domum Jehovae Dei tui, significat quod omnia vera boni et bona veri sancta sint quia a solo Domino: non elixabis haedum in lacte matris suae, significat quod bonum innocentiae posterioris status non commiscendum sit cum vero innocentiae prioris status: et dixit Jehovah ad Moschen, scribe tibi verba illa, significat informationem de primariis veris quae reminiscenda et facienda: quia super ore verborum illorum pango cum te foedus, et cum Israële, significat quod per illa conjunctio cum illis qui in cultu externo et interno

10,674. Quia expello gentes a faciebus tuis, quod significet remotionem mali et falsorum mali, constat ex significatione expellere, cum de malis et falsis apud hominem, quod sit removere, nam mala et falsa non ab homine expelluntur, sed removentur, videatur in locis citatis n: 10,057 fin: et ex significatione gentium, quae in terra Canaane, quod sint mala et falsa mali, de qua in locis citatis n: 9327.

10,675. Et dilatari faciam terminum tuum, quod significet multiplicationem et extensionem veri ex bono, constat ex significatione dilatare terminum, quod sit multiplicatio et extensio veri ex bono, de qua n: 8063; quod hoc per dilatare terminum significetur, est quia quantum removentur mala et falsa

mali, tantum multiplicantur vera quae ex bono, quoniam nihil aliud obstat quin a Domino influant vera, ac se multiplicent apud hominem, quam mala et inde falsa; quare quantum haec removentur, tantum loco eorum succedunt vera. Cum intellectuali hominis ita se habet, sive id constabit ex veris quae ex bono, sive ex falsis quae ex malo, ex utrisque simul non constare potest, sunt enim opposita; ac intellectuale hominis est quod recipit vera, ac formatur per vera; nam quicquid in intellectu ejus est, se refert ad verum: inde patet, quod quantum falsa ex malo removentur, tantum multiplicentur vera ex bono: hoc repraesentatum est per expulsionem gentium e terra Canaane, nam per gentes ibi repraesentata sunt mala et falsa, videatur in locis citatis n: 10,057 fin; [13] et per filios Israëlis bona et vera. Dicitur quod intellectuale hominis sit quod recipit vera, et formetur per vera, quoniam non aliud in proprio sensu dicendum est intellectuale, quam quod a veris ex bono est; quod a falsis ex malo non est intellectuale; intelligentia enim et sapientia nusquam praedicari potest de falsis ex malo, nam falsa ex malo prorsus destruunt intelligentiam et sapientiam, et loco earum inferunt insaniam et stultitiam: quapropter intellectuale hominis nusquam aperitur, quam cum homo percipit et amat vera, et perceptio et amor veri est ex bono; inde est quod sint vera ex bono, ex quibus intellectuale. Qui credit, quod ei intellectuale sit, qui dextre ratiocinari potest contra vera Ecclesiae, maxime fallitur; is enim nihil videt intra se, sed extra se; videre intra se est e coelo; videre extra se est ex mundo; et qui ex mundo solum videt, is ex lumine fatuo videt, quod lumen fit mera caligo, cum in illud influit lux e coelo.

10,676. Et non concupiscet quisquam terram tuam, quod significet aversationem talium, quae Ecclesiae apud illos qui in malis et falsis mali sunt, constat ex significatione non concupiscere, cum de illis qui in malis et falsis mali sunt, cum vident et percipiunt bona et vera boni, quod sit aversari, nam inter mala et bona est perpetua inimicitia, mala aversantur bona, et odio habent illa, et bona aversantur mala, et fugant aut fugiunt illa; et ex significatione terrae, quod sit Ecclesia et quicquid Ecclesiae, de qua locis citatis n: 9325.

10,677. In ascendendo te ad videndum facies Dei tui tri-

bus vicibus in anno, quod significet quando praesentia Domini etiam in veris fidei, constat ex illis quae n: 9297, explicata sunt.

10,678. Non mactabis super fermentato sanguinem sacrificii mei, quod significet quod cultus Domini ex veris Ecclesiae non commiscendus sit cum falsis ex malo, constat ab explicatione eorum n: 9298.

10,679. Et non pernoctabit ad mane sacrificium festi paesach, quod significet bonum cultus non ex proprio, sed ex Domino semper novum, constat ex illis quae n: 9299. explicata sunt.

10,680. Primitias primitivorum humi tuae inducas domum Jehovae Dei tui, quod significet quod omnia vera boni et bona veri sancta sint, quia a solo Domino, videatur n: 9300.

10,681. Non elixabis haedum in lacte matris suae, quod significet quod bonum innocentiae posterioris status non commiscendum sit cum vero innocentiae prioris status, constat ex illis, quae n: 9301, dicta et ostensa sunt, ubi similia.

10,682. Et dixit Jehovah ad Moschen, scribe tibi verba illa, quod significet informationem de primariis veris quae reminiscenda et facienda, constat ex significatione dicere, cum a Jehovah ad Moschen, quod sit informatio, ut quoque in locis citatis n: 10,280; [14] ex significatione scribere, quod sit ad reminiscentiam quod faciendum, de qua n: 8620; et ex significatione verborum horum, quod sint primaria vera, per verba enim significantur in genere res, in specie vera, hic primaria vera quae reminiscenda et facienda, ut apud gentem Israëliticam Ecclesiae cultus repraesentativus posset institui, ac Verbum conscribi, de qua re in praecedentibus hujus Capitis.

10,683. Quia super ore verborum illorum pango cum te foedus et cum Israële, quod significet quod per illa conjunctio cum illis qui in cultu externo et interno, constat ex significatione super ore verborum illorum, quod sit per primaria illa vera quae observanda, de qua supra n: 10,682; ex significatione pangere foedus, quod sit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021. 6804. 8767. 8778; ex repraesentatione Moschis, cum quo et cum Israële dicitur quod pangatur foedus, quod sit Externum Verbi, Ecclesiae, et

cultus, in quo internum, de qua n: 10,563. 10,571. 10,607. 10,614; et ex significatione Israëlis, quod sit internum Ecclesiae et cultus, de qua n: 4286. 4292. 4570. 6426; inde est, quod dicatur quod foedus pangatur cum Mosche et cum Israële, et non cum filiis Israëlis, nam per filios Israëlis in hoc et in praecedente Capite intelliguntur qui in externo Ecclesiae, Cultus et Verbi absque interno sunt, videatur n: 10,454 ad 10,457. 10,461. 10,498. 10,549. [15] 10,550. 10,551. 10,570. 10,576. 10,629. Hic paucis dicetur, quid Internum Verbi, Ecclesiae, et cultus; quid Externum eorum in quo Internum; et quid Externum absque Interno: *in Interno Verbi, Ecclesiae, et cultus* sunt illi, qui amant facere verum propter verum ex affectione interna, ita ex affectione spirituali; *in Externo eorum in quo Internum* sunt illi qui amant Verum propter Verum, sed ex affectione externa, ita ex affectione naturali; hi sunt externae Ecclesiae homines, illi autem internae, nam in omni Ecclesia sunt homines interni et sunt externi: *at qui in cultu externo absque interno sunt*, illi amant verum non propter verum, sed propter lucra in mundo, ita non amant facere vera, nisi propter se, aut ut videantur; hi non sunt intra Ecclesiam, sed extra illam. Qui amant facere verum propter verum ex affectione interna seu spirituali, illi cum audiunt vera, gaudent, et cogitant de vita secundum illa: at qui amant verum propter verum ex affectione externa seu naturali, illi cum audiunt verum, etiam gaudent, sed non cogitant de vita secundum id, influit usque illis insciis ex interno: qui autem amant verum propter lucra in mundo, illi nihil cogitant de vita, nec aliquid ab interno influit, solum faciunt ut vera sint res memoriae, ob finem ut loquantur de illis. Qui amant facere verum propter verum, illi amant Dominum, quoniam verum est a Domino, et Dominus facit ut id fiat bonum per velle et facere illud, ita ut fiat vitae apud hominem, nam verum non prius fit vitae, quam cum intrat voluntatem; quod in voluntate sit, sciri et percipi potest ex eo, quod faciat id, et adhuc magis quod amet facere id, nam quantum homo vult verum, tantum amat id. Amare verum propter verum, et propter vivere secundum id, ita describitur a Domino, apud Matthaeum, „*Quisquis suscipit vos, Me suscipit, qui autem Me suscipit, suscipit Ipsum qui misit Me: quisquis prophetam*

suscipit in nomine prophetae, mercedem prophetae accipiet: et quisquis suscipit justum in nomine justi, mercedem justi accipiet: imo quisquis potaverit unum parvorum horum potu aquae tantum in nomine discipuli, amen dico vobis, non perdet mercedem," X: 40. 41. 42; qui non sensum internum Verbi novit, non scire potest quid significat suscipere prophetam in nomine prophetae, justum in nomine justi, et discipulum Domini in nomine discipuli; et quod illi mercedem accepturi secundum susceptionem; quis scit absque illo sensu quid significat suscipere aliquem in nomine ejus: at qui in sensu interno sunt, non attendunt ad personam, sed ad rem quam persona significat, ita non ad discipulum, nec ad prophetam, sed ad res quas discipulus et propheta significat; discipulus in sensu interno significat verum vitae, propheta autem verum doctrinae, in nomine alicujus significat propter quale ejus, inde patet quid per illa Domini Verba significatur, quod nempe qui amant verum propter verum, et qui amant facere verum propter verum, Dominum ament, et quod coelum in se recipiant, nam merces quae a Domino est affectio veri propter verum, et in affectione veri propter verum est coelum. Quod discipuli sint omnia amoris et fidei in complexu, ita in specie qui ducuntur a Domino, videatur n: 3488. 3858 fin: 6397: [16] quod propheta sit verum doctrinae, n: 2534. 7269: quod Nomen sit quale, n: 144. 145. 1896. 2009. 2724. 6674. 9310: quod merces sit affectio veri et boni, n: 3956. 6388: quod persona vertatur in ideam rei in sensu interno, n: 5225. 5287. 5434. 8343. 8985. 9007. 10,282; et quod facere verum propter verum sit amare Dominum, n: 10,336.

10,684. Vers: 28 ad finem. *Et fuit ibi cum Jehovah quadraginta dies et quadraginta noctes; panem non edit, et aquam non bibit; et scripsit super tabulis verba foederis decem verba Et fuit in descendendo Moscheh de monte Sinai, et duae tabulae testimonii in manu Moschis in descendendo illo de monte; et Moscheh non novit quod coruscaret cutis facierum ejus in loquendo illo cum Ipso. Et vidit Aharon, et omnes filii Israëlis Moschen, et ecce coruscavit cutis facierum ejus, et timebant ab accedere ad illum. Et vocavit ad illos Moscheh, et reversi sunt ad illum Aharon, et omnes principes in coetu, et*

loquutus Moscheh ad illos. Et postea accesserunt omnes filii Israëlis, et praecepit illis omnia quae loquutus Jehovah cum illo in monte Sinai. Et absolvit Moscheh a loquendo cum illis, et dedit super facies suas velamen. Et in intrando Mosche coram Jehovah, ad loquendum cum Ipso, removit velamen usque ad exire illum; et exivit, et loquutus ad filios Israëlis id quod praeceptum est. Et viderunt filii Israëlis facies Moschis, quod coruscaret cutis facierum Moschis, et reduxit Moscheh velamen super facies suas usque ad intrare illum ad loquendum cum Ipso. Et fuit cum Jehovah quadraginta dies et quadraginta noctes, significat tentationes antequam internum Ecclesiae, Cultus, et Verbi datur: panem non edit, et aquam non bibit, significat interea non appropriationem boni amoris et veri fidei: et scripsit super tabulis verba foederis, significat Verbum per quod conjunctio coeli cum homine: decem verba, significat omnia vera Divina inibi: et fuit in descendendo Mosche de monte Sinai, significat influxum interni in externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus: et duae tabulae testimonii in manu Moschis, significat repraesentativum Verbi: et Moscheh non novit quod coruscaret cutis facierum ejus in loquendo illo cum Ipso, significat internum Verbi in externo ejus elucens absque quod externum percipiat: et vidit Aharon et omnes filii Israëlis Moschen, significat apperceptionem illorum qui in externis Ecclesiae, Cultus, et Verbi absque internis: et ecce coruscavit cutis facierum ejus, significat quod internum eluceat per externum: et timebant ab accedere ad illum, significat quod non sustinerent externum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, cum tale: et vocavit ad illos Moscheh, significat accessionem illius gentis ad externum: et reversi sunt ad illum Aharon et omnes principes in coetu, significat praecipuos qui in externis absque internis, et usque repraesentarent interna: et loquutus Moscheh ad illos, significat instructionem: et postea accesserunt omnes filii Israëlis, significat omnes qui in externis absque internis, et usque repraesentarent interna: et praecepit illis omnia, quae loquutus Jehovah cum illo in monte Sinai, significat mandatum de primariis veris quae repraesentanda revelata e coelo: et absolvit Moscheh a loquendo cum illis, significat post informationem de primariis veris quae in externis repraesentanda: et de-

dit super facies suas velamen, significat quod internum Ecclesiae, Cultus et Verbi non apparuerit genti Israëliticae, sed modo externum absque interno: et in intrando Mosche coram Jehovah ad loquendum cum Ipso, significat statum externi cum influeret internum a Domino, et reciperet informationem: removit velamen usque ad exire illum, significat statum illustrationis tunc: et exivit, et loquutus ad filios Israëlis id quod praeceptum est, significat communicationem cum illis qui in externis absque interno sunt, de illis de quibus per internum informatus: et viderunt filii Israëlis facies Moschis, quod coruscaret cutis facierum Moschis, significat quod gens Israëlitica quidem agnosceret in Verbo dari internum, sed non velint scire quale id: et reduxit Moscheh velamen super facies suas, significat quod ideo interna illis occluderentur: usque ad intrare illum ad loquendum cum Ipso, significat utcunque informentur.

10,685. Et fuit cum Jehovah quadraginta dies et quadraginta noctes, quod significet tentationes antequam internum Ecclesiae, Cultus, et Verbi datur, constat ex significatione quadraginta dierum et noctium, cum de Ecclesia apud hominem, quod sint status tentationis, de qua n: 730. 862. 2272. 2273. 8098; quod sit antequam internum Ecclesiae, Cultus, et Verbi datur, est quia internum, quod vocatur internus homo, aperitur et datur homini per tentationes; inde est quod omnis qui regeneratur, tentationes subeat: quod internum per tentationes aperiatur et detur, est quia cum homo in tentationibus est, quae sunt pugnae contra mala et falsa, Dominus ab interiori influit, et pugnat pro illo: quod etiam homo scire potest ex eo, quod cum in tentationibus est, interius resistat, nam nisi interius resisteret, non vinceret, sed succumberet: interior illa resistentia tunc non venit ad apperceptionem hominis, quia cum in tentationibus est, in obscuro est ex malo et ex falsis mali quae impugnant, at post tentationes, apud illos qui in perceptione veri sunt; nam quae inferuntur a Domino in internum hominis, non scit homo quum in mundo vivit, quoniam tunc in externo seu naturali homine cogitat, et non perceptibiliter in interno, priusquam in alteram vitam venit; sed usque scire et agnoscere debet, cum vicit in tentationibus, quod non ipse pugnaverit, sed Dominus pro ipso.

10,686. Panem non edit, et aquam non bibit, quod significet interea non appropriationem boni amoris et veri fidei, constat ex significatione panis, quod sit bonum amoris, de qua n: 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735. 4976. 8410. 9545; ex significatione aquae, quod sit verum fidei, de qua in locis citatis n: 10,238; quod per panem et aquam in Verbo intelligantur in genere omnia bona et vera, videatur n: 9323; ex significatione edere, quod sit conjunctio et appropriatio boni, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 fin: 3596. 4745. 5643. 8001; et ex significatione bibere, quod sit receptio et appropriatio veri, de qua n: 3069. 3089. 3168. 8562. Cum his ita se habet, cum homo in tentationibus est, tunc non ei approprientur bona amoris et vera fidei, sed post illas; nam cum tentationes perstant, ab una parte excitantur mala et falsa mali, ab altera bona et vera boni quae apud hominem, inde ei status turbulentus est; in hoc aperitur internum; at post tentationes fit ei serenum, et in illo statu inferuntur a Domino bona et vera boni in internum nunc apertum: inde patet, quid intelligitur per non appropriationem boni amoris et veri fidei, cum tentationes perstant, quae significantur per quod Moscheh quadraginta diebus et quadraginta noctibus panem non ederit, et aquam non biberit.

10,687. Et scripsit super tabulis verba foederis, quod significet Verbum, per quod conjunctio coeli cum homine, constat ex significatione tabularum, super quibus Lex scripta, quod sint Verbum, de qua n: 9416. 10,375. 10,376. 10,453. 10,461; et ex significatione foederis, quod sit conjunctio, de qua supra in locis citatis n: 10,632: quod sit conjunctio coeli cum homine, est quia Verbum per meras correspondentias conscriptum est, et inde tale ut conjungat coelum cum homine; Coelum enim in sensu interno Verbi est, et sensui interno correspondet sensus externus, quare cum legitur ab homine Verbum, angeli qui apud hominem sunt, percipiunt id in sensu spirituali, qui est sensus internus, inde sanctum ab angelis influit, per quod conjunctio: ob hunc finem tale Verbum datum est. Quod conjunctio Domini, ita coeli, cum homine sit per Verbum, videatur in locis citatis n: 10,375: quid sint correspon-

dentiae, per quas Verbum conscriptum est, ubivis in explicationibus ostensum est.

10,688. Decem verba, quod significet omnia vera Divina inibi, constat ex significatione decem, quod sint omnia, de qua n: 4638; et ex significatione verborum, quod sint Divina Vera, de qua n: 9987: [17] inde est quod praecepta in tabulis illis fuerint decem numero.

10,689. Et fuit in descendendo Mosche de monte Sinai, quod significet influxum Interni in Externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, constat ex significatione descendere, cum de Mosche, per quem repraesentatur externum Verbi in quo internum, quod sit influxus Domini per internum Verbi in externum ejus; quod id per descendere significetur, videatur n: 5406; ex repraesentatione Moschis, quod sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, in quo internum, de qua n: 10,563. 10,571. 10,607. 10,614; [18] et ex significatione montis Sinai, quod sit coelum ubi Dominus, et unde Lex seu Verbum, de qua n: 9420.

10,690. Et duae tabulae testimonii in manu Moschis, quod significet repraesentativum Verbi, constat ex significatione duarum tabularum testimonii, quod sint Lex in omni complexu, ita Verbum, de qua in locis citatis supra n: 10,687; [19] et ex significatione in manu Moschis, quod sit repraesentativum ejus, nempe Verbi; quod Moscheh repraesentaverit Verbum, videatur in locis citatis n: 9372; ideo in ejus manu erant tabulae, per quas significabatur Verbum, ut insigne repraesentationis.

10,691. Et Moscheh non novit quod coruscaret cutis facierum ejus in loquendo illo cum Ipso, quod significet internum Verbi in externo ejus elucens absque quod externum percipiat, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit externum Verbi in quo internum, de qua n: 10,563. 10,571. 10,607. 10,614; ex significatione non nosse, quod sit non percipere; ex significatione coruscare, quod sit elucere, nam coruscatio cutis facierum Moschis est ex elucentia ab interno; ex significatione cutis quod sit externum veri et boni, de qua n: 3540. 5554. 8980; et ex significatione facierum, quod sint interiora, de qua in locis citatis n: 9546: inde per coruscationem cutis facierum, significatur elucentia interiorum in externo, hic in externo Verbi quod est sensus literae ejus, quia per Moschen repraesentatur

externum Verbi in quo internum; et ex significatione loqui, quod sit influxus; quod loqui, cum de Jehovah, sit influxus, videatur n: 2951. 5743. 5797. 8660. 7270. 8128: inde patet, quod per Moscheh non novit quod coruscaret cutis facierum ejus in loquendo illo cum Ipso, significetur internum Verbi in externo ejus elucens absque quod externum percipiat. Sciendum est, quod per elucentiam interiorum Verbi in externo intelligatur sensus internus in externo, ille sensus continuo elucet et coruscat in hoc, sed non appercipitur ab aliis quam qui in internis sunt; ab illis autem, qui in externo sunt in quo internum, qui sunt qui externae Ecclesiae homines vocantur, non percipitur, sed usque adest, illis insciis, ac afficit; quinam sunt qui in interno Verbi, Ecclesiae, et Cultus, et quinam in externo in quo internum, videatur supra n: 10,683: at qui in externo sunt absque interno, ut fuit gens Israëlitica, prorsus non sustinent internum, seu lucem inde in externo; quapropter de illis dicitur infra, quod timerent ab accedere ad Moschen, et quod Moscheh, quando cum illis loquebatur, dederit super facies suas velamen. Quod sensus internus luceat, est quia ibi est Divinum Verum quale in coelis, et Divinum Verum procedens a Domino apparet Angelis ut lux, et quoque est lux coeli, de qua videatur in locis citatis n: 9548. 9684.

10,692. Et vidit Aharon, et omnes filii Israëlis Moschen, quod significet apperceptionem illorum qui in externis Ecclesiae, [20] Cultus et Verbi sunt absque internis, constat ex significatione videre, quod sit apperceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4728. 5400; ex repraesentatione Aharonis, et filiorum Israëlis, in hoc et in binis praecedentibus Capitibus, quod sint qui in externis Ecclesiae, Cultus et Verbi absque internis sunt; quod Aharon, videatur n: 10,397; quod filii Israëlis, in locis citatis n: 9380. 10,396; et porro n: 10,397 [. 10,454] ad 10,457. 10,461 ad 10,466. 10,492. 10,498. 10,500. 10,526. 10,531. 10,533. 10,535. 10,549. 10,550. 10,551. 10,566. 10,570. 10,575. 10,603. 10,629. 10,632.

10,693. Et ecce coruscavit cutis facierum ejus, quod significet quod internum eluceat per externum, constat ex illis, quae mox supra n: 10,691, explicata sunt.

10,694. Et timebant ab accedere ad illum, quod significet

quod non sustinerent externum Ecclesiae, Cultus, et Verbi, cum tale, constat ex significatione timere ab accedere, quod sit non sustinere, nam qui non sustinent interiora, illi timent accedere; et ex repraesentatione Moschis, quod sit externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, in quo internum, de qua n: 10,563. 10,571. 10,607. 10,614. Cum hoc ita se habet, qui modo in externis [Ecclesiae], Cultus, et Verbi sunt, absque interno, non sustinent interiora; causa est, quia qui in externis sunt absque interno, in amore sui et mundi sunt, et inde in lumine, quod lumen naturale vocatur; qui autem in externis sunt et *simul* in internis Ecclesiae, Cultus, et Verbi sunt, in amore erga proximum et in amore in Dominum sunt, ac inde in luce coeli; amores illi quia sunt oppositi, et inde quoque luces, ideo non sustinet unum alterum, nam amor coelestis, qui est amor in Dominum et amor erga proximum, cum influunt in amores terrestres, qui sunt amores sui et mundi, inducunt angores sicut mortis, et cum lux coelestis influit in lucem mundi, inducit caliginem et inde stuporem; inde est quod externum absque interno non sustineat externum dum in eo est internum. Quia gens Judaica talis fuit, ideo non sustinuit audire de Domino, de amore et fide in Ipsum, quae sunt interiora Verbi, Ecclesiae, et Cultus. Haec nunc sunt, quae significantur per quod filii Israëlis timerent ab accedere ad Moschen, quia coruscavit cutis facierum ejus; quid cutis facierum Moschis, videatur supra n: 10,691.

10,695. Et vocavit ad illos Moscheh, quod significet accessionem illius gentis ad externum, constat ex significatione vocare ad illos, quod sit accessio illius gentis, nam qui vocatur, accedit; et ex repraesentatione Moschis, quod sit externum Verbi in quo internum, de qua mox supra n: 10,694.

10,696. Et reversi sunt ad illum Aharon et omnes principes in coetu, quod significet praecipuos qui in externis [absque internis,] et usque repraesentarent interna, constat ex repraesentatione Aharonis et principum in coetu, quod sint praecipui, qui in externis absque interno, Aharon enim erat caput illorum, ac principes erant duces; quod Aharon sit externum absque interno, videatur n: 10,397; et quod principes sint praecipui, n: 1482. 2089. 5044: quod sit qui repraesentarent, videatur infra n: 10,698.

10,697. Et loquutus Moscheh ad illos, quod significet instructionem, constat ex significatione loqui, quod sit instructio, de qua in locis citatis n: 10,280. [14]

10,698. Et postea accesserunt omnes filii Israëlis, quod significet omnes qui in externis absque interno, et usque repraesentarent interna, constat ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui in externis absque interno, de qua mox supra n: 10,692; quod etiam sit, qui repraesentarent interna, est quia Moscheh obtinuit, ut apud gentem illam repraesentaretur Ecclesia, tametsi erant tales ut apud illos nulla Ecclesia institui posset; qui enim in externis absque interno sunt, apud illos non dari potest Ecclesia, quia Ecclesia est in interno hominis, et non in externo absque illo; communicatio enim hominis cum coelo et cum Domino, est per internum, quando hoc non est, hoc est, quando id occlusum est, tunc communicatio est cum inferno, sed tametsi filii Israëlis tales erant, ut non per internum apud illos communicatio cum coelo dari posset, usque repraesentare potuerunt talia quae Ecclesiae et coeli erant; quod fit solum per externa quibus correspondent interna, ideo recepti sunt: quod apud illam gentem non Ecclesia fuerit, sed modo repraesentativum Ecclesiae, videatur in locis citatis n: 9320 fin: 10,396: et quod per externa, quae repraesentaverunt interna, facta sit communicatio cum coelo, in locis citatis etiam n: 9320 fin: 10,396, tum n: 10,492. 10,500. 10,549. 10,550. 10,551. 10,570. 10,575. 10,602. 10,629.

10,699. Et praecepit illis omnia quae loquutus Jehovah cum illo in monte Sinai, quod significet mandatum de primariis veris, quae repraesentanda, revelata e coelo, constat ex significatione praecipere, cum a Jehovah ad Moschen, quod sit mandatum; quod sit mandatum de primariis veris quae repraesentanda, constat ex eo, quod illa quae mandata sunt, et continentur a Versibus 12 ad 28, fuerint primaria vera, quae repraesentanda ut reciperentur, videatur supra n: 10,637; et ex significatione quae loquutus Jehovah cum illo e monte Sinai, quod sint quae revelata e coelo, nam per loquutus Jehovah significatur quod revelatum, et per montem Sinai coelum, e quo Divinum Verum, n: 9420.

10,700. Et absolvit Moscheh a loquendo cum illis, quod

significet post informationem de primariis veris, quae in externis repraesentanda, constat ex illis quae nunc supra n: **10,699**, dicta sunt.

10,701. Et dedit super facies suas velamen, quod significet quod internum Ecclesiae, cultus et Verbi non apparuerit genti Israëliticae, sed modo externum absque interno, constat ex significatione dare super facies velamen, quod sit occludere internum, ut modo externum absque interno appareat, nam per coruscationem cutis facierum Moschis significatur elucentia interni Verbi, Ecclesiae, et Cultus in externis, videatur supra n: **10,691**: quod gens illa in externis absque interno fuerit, et quoque hodie sit, videatur in locis citatis supra n: **10,692**: ex his quoque patet, quomodo externum Verbi, Ecclesiae, et Cultus, apud illam gentem apparet in coelis, nempe quod ne quidem ut facies hominis, sed sicut velamen ante faciem; in tali enim obscuro de interioribus Verbi sunt.

10,702. Et in intrando Mosche coram Jehovah ad loquendum cum Ipso, quod significet statum externi cum influeret internum a Domino, et reciperet informationem, constat ex repraesentatione Moschis, quod sit externum in quo internum, de qua n: **10,694**; ex significatione intrare coram Jehovah, quod sit status ejus cum influit Dominus, de qua sequitur; et ex significatione loqui, quod sit informatio, de qua in locis citatis n: **10,280**. [14] Cum Externo, quum in id influit internum, quod significatur per in intrando Mosche coram Jehovah, ita se habet; apud homines sunt bini status quoad illa quae Ecclesiae, Cultus et Verbi sunt; quidam se vertunt ad Dominum, ita ad Coelum, quidam autem ad seipsos et ad mundum; qui se vertunt ad Dominum seu ad coelum, illi recipiunt influxum inde, ac in illustratione sunt, et sic in perceptione veri intus in se; influxus ille fit a Domino per internum in externum; hoc significatur hic per intrare coram Jehovah; qui autem se vertunt ad seipsos et ad mundum, illi nullum a Domino seu e coelo influxum recipere possunt, ita non in aliqua illustratione et perceptione veri esse; influit enim mundus ex aspectu sui, et prorsus extinguit, vel repellit, vel pervertit quicquid e coelo venit; inde in caligine sunt de omnibus quae Ecclesiae, Cultus, et Verbi sunt; hoc significatur per velamen ante facies

Moschis: interiora hominis etiam actualiter se vertunt secundum amores; qui amant Dominum, illorum interiora se vertunt ad Dominum seu coelum, ita introrsum, qui amant semet illi se vertunt ad mundum, ita extrorsum: vertere se ad Dominum, est verti ab Ipso Domino, nam homo ex se non elevare sua interiora potest; at vertere se ad semet, est verti ab inferno; et cum hoc fit, tunc illa quae interni hominis sunt, clauduntur, ne homo serviat duobus dominis.

10,703. Removit velamen usque ad exire illum, quod significet statum illustrationis tunc, constat et significatione removere velamen, quod sit apparentia interni, nam cum removebatur velamen, patebant facies et coruscatio cutis earum, et per facies significantur interiora, ac per coruscationem lux inde in externo: quod facies sint interiora, videatur in locis citatis n: 9546; et quod coruscatio cutis facierum Moschis sit elucentia seu lux ab interno in externo Verbi, n: 10,691. Lux dicitur, quia lux quae illuminat internum hominis, est Divinum Verum procedens a Domino, quod hoc sit lux coeli, ita e qua angeli et spiritus vident, et quoque e qua homo qui illustratur perceptionem et intelligentiam habet, videatur in locis citatis n: 9548. 9684. Dicitur Lux in externo Verbi ab interno ejus, sed intelligitur lux in externo hominis ab interno ejus, cum legit illud, nam Verbum non lucet ex se nisi coram homine, qui in luce ab interno est, absque illo est Verbum modo litera. Inde nunc patet, unde corruscatio cutis facierum Moschis, et quid in sensu interno significat.

10,704. Et exivit, et loquutus ad filios Israëlis id quod praeceptum est, quod significet communicationem cum illis qui in externis absque interno sunt, de illis de quibus per internum informatus, constat ex significatione exire et loqui, quod sit communicatio, nam quae audivit Moscheh a Jehovah, cum exivit, cum filiis Israëlis communicavit; ex repraesentatione filiorum Israëlis, quod sint qui in externis absque internis sunt, de qua in locis citatis n: 10,692; et ex significatione quod praeceptum est a Jehovah, quod sit de quibus Moscheh informatus est a Domino; quod praecipi sit informari, patet, et quod Jehovah in Verbo sit Dominus, videatur in locis citatis n: 9373.

10,705. Et viderunt filii Israëlis facies Moschis, quod coruscaret cutis facierum Moschis, quod significet quod gens Israëlitica quidem agnosceret in Verbo dari internum, sed non velit scire quale id, constat ex significatione videre, quod sit perceptio, intellectus, fides, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863. 3869. 4403 ad 4421. 4567. 4723. 5114. 5400. 6805. 7650. 9128; inde etiam agnitio, n: 897. 3796; ex significatione facierum Moschis, quod sint interna Verbi, de qua supra n: 10,703; et ex significatione coruscationis cutis facierum ejus, quod sit elucentia interni in externo, de qua etiam supra n: 10,703. Quod gens illa agnoscat dari internum in Verbo notum est, dicunt enim Divina arcana ibi usque in unaquavis syllaba recondi; sed cum dicitur illis, quod arcana illa sint de Domino, de Regno Ipsius in coelis et in terris, deque amore et fide in Ipsum, non volunt scire: hoc intelligitur per quod gens illa quidem agnoscat in Verbo dari internum, sed non velit scire quale id; quapropter etiam sequitur, quod Moscheh reduxerit velamen super facies suas, per quod significatur, quod ideo illis internum occluderetur.

10,706. Et reduxit Moscheh velamen super facies suas, quod significet quod ideo illis interna occluderentur, constat ex significatione reducere velamen super facies, cum de Moscheh, per quem repraesentatur Verbum, quod sit occludere interna Verbi, de qua supra n: 10,701. Quomodo cum his se habet, constat ex illis quae nunc supra n: 10,705 ad fin: dicta sunt.

10,707. Usque ad intrare illum ad loquendum cum Ipso, quod significet utcunque informentur, constat ex significatione usque ad intrare Moschen ad loquendum cum Jehovah, quod significet statum externi cum influeret internum a Domino, et reciperet informationem, de qua supra n: 10,702; quod etiam hic sit, utcunque informentur, est quia per Moschen repraesentatur externum Verbi in quo internum, n: 10,694, et ille intravit coram Jehovah et exivit, ac informavit illos; per intrare enim et exire significatur communicatio, n: 5249. 6901, et per loqui informatio, in locis citatis n: 10,280: [14] quod non scire velint de internis Verbi, Ecclesiae, et Cultus, quae de Domino, de Regno Ipsius, deque amore et fide in Ipsum, patet manifeste ex eo, quod non agnoscere voluerint Dominum,

utcunque Ipse, cum in mundo fuit, informavit illos ex Verbo, et quod nec hodie velint agnoscere, tametsi inter Christianos vivunt, et sciunt quod praedictum sit in Verbo, quod Messias, hoc est, Christus venturus: causa quod non agnoverint, nec agnoscant, est quia applicant omnia Verbi ad se, et ad sui eminentiam super alios, ita ad favorem suorum amorum, qui sunt amores sui et mundi: omnes qui ita faciunt, nihil e coelo vident, internum eorum, quod pateret in coelum, est occlusum, quare illis nihil lucis est inde; ideo caligo et caecitas illis est in spiritualibus, ita de interno Verbi, Ecclesiae, et Cultus; internum Verbi est spirituale, externum ejus est naturale: cum dicitur internum Verbi, etiam intelligitur internum Ecclesiae, et Cultus, quoniam Ecclesia est ubi Verbum, et ex Verbo, et Cultus est ex illis quae in Verbo; inde qualis est homini intellectus Verbi, talis in eo Ecclesia est, et talis ei cultus est.

Continuatio de Quarta Tellure in Coelo Astrifero.

10,708. *Quum de sermone eorum ulterius quaerebam, dicebant quod incolis non sit loquela articulata sicut apud me, sed quod usque desinat in sonorum cum aliqua loquutione quasi articulata: explicabatur, qualis esset loquutio quasi articulata, quod nempe loquutio esset non per voces, sed per ideas, quales sunt in cogitatione proxima, in qua homo est cum loquitur; quae ideae plane differunt ab ideis cogitationis interioris, in qua homo est cum non loquitur, ac cum judicat res: ex sonoro illo sic per ideas modificato percipitur sermo plenius quam sermo per voces, nam affectio communis, quae est in sono loquelae hominis, ita per ideas modificata, dat apperceptionem interiorem, et sic pleniorem.*

10,709. *Dicebant porro, quod cum inter se loquuntur, progrediantur, utplurimum ad nonum usum, et quod dentur in universo qui in loquendo progrediuntur ad quintum usum, ad septimum, ad decimum, ad decimum quintum, ad vigesimum, usque ad quinquagesimum: hoc cum mi-*

ratus quid esset, explicabatur, nempe quod esset ita remote a re, quae subjectum, loqui; illustrabatur res per exempla; sicut cum aliquis in templo est, et quaeritur ubinam, quod non dicant illum ibi esse, sed vel non esse apud se, vel procul a sua domo, et sic porro; per quod intelligunt esse apud Deum, ita in Templo, nam qui in Templo est is apud Deum est; et quantum apud Deum tantum non est apud se, aut in sua domo; per esse in sua domo etiam intelligunt esse apud se: sit quoque exemplum, cum quis devincit alium per talia quae sunt amoris ejus, ad illum dicunt scivisti facere, vel nunc es in eo, vel nunc est in te, aut aliter, modo sit remotum; hoc dicitur loqui ad 5^tum^, 9^num^, 15^tum^, 20^mum^, usque ad 50^mum^ usum: dicere ad usum est formula in coelo recepta, et significat ad quem gradum a re quae subjectum: et quod mirum, cum quis loquitur ita remote, sciunt illico ad quem gradum absque numeratione. Qui in loquela cogitativa sunt, in qua illius telluris incolae, et plures alii qui similiter per faciem et labia, perque sonorum variatum secundum ideas cogitationis, consociant sermonem, percipiunt illico de qua re ita dicitur, nam ipsa cogitatio plenius se explicat et propalat per talem loquelam, quam per loquelam vocum, quae materialis respective.

10,710. *Propter talem cogitandi et loquendi modum spiritus illius telluris non possunt simul esse cum spiritibus nostrae telluris, quoniam spiritus nostrae telluris cogitant et loquuntur ex ipsa re, et non remote ab illa: nec possunt simul esse cum spiritibus telluris Mercurii, quoniam hi etiam morantur in usu proximo; quapropter removent se ab his, et ab illis, quantum possunt.*

10,711. *Volunt barbati esse, et apparere vetusti, ex causa quia semper Vetustum quendam barbatum eligunt et sibi praeficiunt, qui quasi rex eorum et pontifex; plebs etiam colit eum, et secundum ejus morem vivendi amant vivere, usque ut credant vitam ejus communicari cum illis: sed intelligentiores illorum colunt Deum. Talis vetustus barbatus, qui fuerat pontifex eorum, erat cum reliquis apud me; is quia a plebejis spiritibus acceptabat cultum Divinum, ac inducebat credere quod vita sua communicaretur cum illis, graviter punitus est,*

quod fiebat per involutionem in panno, et contorsionem; ac dein conjectus in infernum prope suam tellurem.

10,712. *Cum dabatur illis per meos oculos videre objecta hujus telluris, perparum attendebant ad illa, ex causa quia familiare illis cogitare remote a proximis objectis, ita nec videre illa nisi in umbra, nam qualis cogitatio hominis est, talis est ejus visus, est enim interior visus qui est cogitationis, qui videt in exteriori, et per illum. Dicebant tunc, quod Tellus illorum sit perquam petrosa, et modo aliquae valles inter petras quae excultae: sed perceptum, quod solum, ubi illi habitabant, talis esset, et quod aliter alibi. Erant apud me fere per integrum diem.*

10,713. *De Quinta Tellure in coelo astrifero visa ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM QUINTUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,714. Sunt duo quae faciunt vitam hominis, Amor et Fides; Amor vitam Voluntatis ejus, et Fides vitam Intellectus ejus; inde qualis Amor et qualis Fides talis vita.

10,715. Amor boni et inde Fides veri faciunt vitam coeli; ac amor mali et inde fides falsi faciunt vitam inferni.

10,716. Divinum Domini facit coelos, et coelum est apud unumquemvis secundum receptionem amoris et fidei a Domino.

10,717. Apud omnes qui recipiunt amorem et fidem a Domino est coelum, tam apud angelos quam apud homines; quapropter qui coelum in se habent, dum vivunt in mundo, in coelum veniunt post mortem.

10,718. Qui coelum in se habent, volunt omnibus bonum, et jucundum percipiunt in benefaciendo aliis, non propter se et mundum, sed propter bonum et propter verum quod ita faciendum. At qui infernum in se habent, volunt omnibus malum, et jucundum percipiunt in malefaciendo aliis; hi si jucundum percipiunt in benefaciendo, non est propter bonum et verum, sed propter semet et propter mundum.

10,719. Coelum apud hominem est in interno ejus, ita in cogitare et velle, et inde in externo, quod est in loqui et facere; non autem in externo absque interno; nam loqui bene et facere bene possunt omnes hypocritae, at non cogitare bene et velle bene: per cogitare bene et velle bene intelligitur quod est ex amore boni et ex fide veri.

10,720. Cum homo in alteram vitam venit, quod fit statim post mortem, patet num in eo coelum sit vel num infernum, non autem cum in mundo vivit; in mundo enim modo apparet externum et non internum, at in altera vita patet internum; quoniam homo tunc quoad spiritum vivit.

10,721. Ex his constare potest, quid facit coelum, quod nempe amor in Dominum et amor erga proximum, et quoque fides, sed haec quantum ex illis amoribus vitam habet. Inde iterum patet, quod Divinum Domini faciat coelum, nam uterque ille amor et inde fides sunt a Domino; et quicquid a Domino est, Divinum est.

10,722. Felicitas aeterna, quae etiam gaudium coeleste vocatur, est illis qui in amore et fide in Dominum a Domino sunt; ille amor et illa fides in se habent id gaudium; in id venit homo post mortem, qui coelum in se habet; interea reconditum latet in interno ejus.

10,723. In coelis est communio omnium bonorum; pax, intelligentia, sapientia, et felicitas omnium communicantur unicuivis ibi, et uniuscujusvis communicantur omnibus, attamen singulis secundum receptionem amoris et fidei a Domino; inde patet quanta pax, intelligentia, sapientia, et felicitas in coelo est.

10,724. Illi, apud quos amor sui et amor mundi regnant, non sciunt quid coelum et quid felicitas coeli, et incredibile illis apparet quod felicitas in aliis amoribus quam in illis detur; cum tamen tantum intrat felicitas coeli, quantum illi amores ut fines removentur; felicitas, quae illis remotis succedit, est tanta, ut excedat omnem captum hominis.

CAPUT XXXV.

1. Et congregavit Moscheh omnem coetum filiorum Israëlis, et dixit ad illos, haec verba quae praecepit Jehovah ad faciendum ea.

2. Sex diebus fiet opus, et in die septimo erit vobis sancti-

tas, sabbathum sabbathi Jehovae, omnis faciens in illo opus, morietur.

3. Non accendetis ignem in omnibus habitationibus vestris in die sabbathi.

4. Et dixit Moscheh ad omnem coetum filiorum Israëlis, dicendo, hoc verbum [, quod] praecepit Jehovah dicendo.

5. Sumite a cum vobis oblationem Jehovae, omnis spontaneus corde suo adducet oblationem Jehovae, aurum et argentum et aes.

6. Et hyacinthinum et purpuram, et coccineum dibaphum, et byssum et capras.

7. Et pelles arietum rubrorum, et pelles melium, et ligna Schittim.

8. Et oleum luminari, et aromata oleo unctionis, et suffimento aromatum.

9. Et lapides Schoham, et lapides impletionum ephodi et pectorali.

10. Et omnis sapiens corde in vobis veniant et faciant omnia quae praecepit Jehovah.

11. Habitaculum, Tentorium ejus, et tegumentum ejus, ansulas ejus, et asseres ejus, vectes ejus, columnas ejus, et bases ejus.

12. Arcam et vectes ejus, Propitiatorium, et velum tegumenti.

13. Mensam et vectes ejus, et omnia vasa ejus, et panem facierum.

14. Et Candelabrum luminaris et vasa ejus, et lucernas ejus, et oleum luminaris.

15. Et altare suffimenti et vectes ejus, et Oleum unctionis, et suffimentum aromatum, et tegumentum ostii ostio Habitaculi.

16. Altare holocausti et cribrum aeris quod ei, vectes ejus, et omnia vasa ejus, labrum et basin ejus.

17. Tapetes atrii, columnas ejus, et bases ejus, et tegumentum portae atrii.

18. Paxillos Habitaculi, et paxillos atrii, et funes eorum.

19. Vestes ministerii ad ministrandum in Sancto, vestes

sanctitatis Aharoni sacerdoti, et vestes filiorum ejus ad fungendum sacerdotio.

20. Et exiverunt omnis coetus filiorum Israëlis a coram Mosche.

21. Et venerunt omnis vir, quem impulit cor ejus, et omnis quem sponte movit spiritus ejus illum, adduxerunt oblationem JEHOVAE ad opus Tentorii conventus, et ad omne ministerium ejus, et ad vestes sanctitatis.

22. Et venerunt viri cum foeminis, omnis spontaneus corde adduxerunt fibulam, et inaurem, et annulum, et cingulum, omne vas auri, et omnis vir qui agitavit agitationem auri JEHOVAE.

23. Et omnis vir cum quo inventum est, hyacinthinum et purpura et coccineum dibaphum, et byssus, et caprae, et pelles arietum rubrorum, et pelles melium, adduxerunt.

24. Omnis tollens oblationem argenti et aeris, adduxerunt oblationem Jehovae; et omnis, cum quo inventum, ligna Schittim *omni* operi ministerii, adduxerunt.

25. Et omnis mulier sapiens corde manibus suis neverunt, et adduxerunt netum, hyacinthinum et purpuram, coccineum dibaphum et byssum.

26. Et omnes mulieres, quas impulit cor earum in sapientia, neverunt capras.

27. Et principes adduxerunt lapides schoham et lapides impletionum Ephodo et pectorali.

28. Et aroma, et oleum luminari et oleo unctionis et suffimento aromatum.

29. Omnis vir et mulier, quos sponte movit cor eorum ad adducendum omni operi, quod praeceperat JEHOVAH ad faciendum manu Moschis, adduxerunt filii Israëlis spontaneum JEHOVAE.

30. Et dixit Moscheh ad filios Israëlis, videte, vocavit JEHOVAH nomine Bezaleelem filium Uri filii Churi tribui Jehudae.

31. Et implevit cum spiritu DEI in sapientia, in intelligentia, et in scientia, et in omni opere.

32. Et ad excogitandum excogitationes ad faciendum in auro, et in argento, et in aere.

33. Et in sculptura lapidis ad implendum, et in sculptura ligni ad faciendum in omni opere excogitationis.

34. Et ad docendum dedit in cor ejus, illum et Aholiabum filium Achisamachi tribui Dan.

35. Implevit illos sapientia cordis ad faciendum omne opus artificis, et excogitatoris, et acupictoris, in hyacinthino, et in purpura, in coccineo dibapho, et in byssino, et textoris, facientium omne opus, et excogitantium excogitationes.

CONTENTA.

10,725. In hoc Capite in sensu interno agitur in summa de omnibus generibus boni et veri, quae in Ecclesia et in Coelo, ex quibus cultus Domini: haec sunt quae significantur per illa quae filii Israëlis sponte contulerunt ad faciendum Tabernaculum cum omnibus inibi, tum Altare holocausti, ut et Vestes Aharonis et filiorum ejus.

SENSUS INTERNUS.

10,726. Vers: 1. 2. 3. *Et congregavit Moscheh omnem coetum filiorum Israëlis, et dixit ad illos, haec verba quae praecepit Jehovah ad faciendum ea. Sex diebus fiet opus, et in die septimo erit vobis sanctitas, sabbathum sabbathi Jehovae; omnis faciens in illo die opus, morietur. Non accendetis ignem in omnibus habitationibus vestris in die sabbathi.* Et congregavit Moscheh omnem coetum filiorum Israëlis, significat omnia vera et bona Ecclesiae in complexu: et dixit ad illos, haec verba quae praecepit Jehovah ad faciendum ea, significat instructionem de primario Ecclesiae ad quod omnia se referunt: sex diebus fiet opus, significat statum primum regenerationis hominis a Domino, et in supremo sensu glorificationis Humani Domini: et in die septimo erit vobis sanctitas, sabbathum sabbathi Jehovae, significat alterum statum regenerationis hominis cum ei conjunctio cum Domino, et in supremo sensu unionem Humani Domini cum Ipso Divino: omnis faciens in illo die opus, morie-

tur, significat mortem spiritualem illis qui ducuntur a se et suis amoribus, et non a Domino: non accendetis ignem in omnibus habitationibus vestris in die sabbathi, significat quod nihil amoris proprii, qui est sui et mundi, in omnibus et singulis hominis quae a Domino, apparere debeat.

10,727. Et congregavit Moscheh omnem coetum filiorum Israëlis, quod significet omnia vera et bona Ecclesiae in complexu, constat ex significatione coetus filiorum Israëlis, quod sint omnia vera et bona Ecclesiae in complexu, de qua n: 7830. 7843; ita per congregare coetum illum significatur recensitio omnium; in sequentibus enim recensentur omnia quae filii Israëlis contulerunt ad faciendum Tabernaculum cum omnibus inibi, tum Altare holocausti, ut et Vestes Aharonis, et filiorum ejus, et per illa significantur omnia genera boni et veri, ex quibus Ecclesia.

10,728. Et dixit ad illos, haec verba quae praecepit Jehovah ad faciendum ea, quod significet instructionem de primario Ecclesiae, ad quod omnia se referunt, constat ex significatione dicere, quod sit instructio; de qua in locis citatis n: 10,280; [1] et ex significatione verborum quae praecepit Jehovah ad faciendum, quod sit primarium verum quod omnino observandum; quod hoc significetur, est quia illa dicuntur de sabbatho, quod omnium primarium repraesentativum erat, ita primarium Verum ad quod omnia se referunt; nam repraesentativa Ecclesiae apud gentem Israëliticam fuerunt vera in ultimo ordinis: cum repraesentativis enim ita se habet; quae in natura apparent, in triplici ejus regno, sunt ultima ordinis Divini, terminantur enim in illis omnia coeli, quae spiritualia et coelestia vocantur; inde est quod Ecclesia repraesentativa instituta fuerit, ac talia mandata quae in ultimis prorsus repraesentarent coelum cum omnibus veris et bonis ibi, et quae repraesentabant erant formae ex talibus quae in natura, sicut Tabernaculum cortinis circumductum, Mensa inibi super qua panes facierum, Candelabrum cum lucernis, Altare super quo suffitus fiebant, vestes Aharonis cum pectorali ex lapidibus pretiosis, praeter alia; quid talia repraesentaverunt in praecendentibus ostensum est.

10,729. Sex diebus fiet opus, quod significet statum pri-

mum regenerationis hominis a Domino, et in supremo sensu glorificationis Humani Domini, constat ex significatione sex dierum qui praecedunt septimum seu sabbathum, et in quibus fiet opus, quod sit status primus regenerationis hominis a Domino, qui status est cum homo est in veris et per vera ducitur ad bonum, et tunc in pugnis, de qua n: 8510. 8888. 9431. **10,360**; quod etiam sit status glorificationis Humani Domini, cum Ipse in mundo fuit, et ex Divino Vero pugnavit contra inferna, et redegit omnia ibi et in coelis in ordinem, videatur n: **10,360**; sunt enim bini status homini cum regeneratur a Domino, prior cum in veris est et per vera ducitur ad bonum, posterior cum in bono est, et ex bono videt et amat vera; homo in priori statu quidem ducitur a Domino, sed per suum proprium, nam agere ex veris est ex illis quae sunt apud hominem, sed agere ex bono est a Domino, inde patet, quod quantum homo se patitur per bonum duci ad vera, tantum ducatur a Domino et ad Dominum; est enim actio et reactio in omnibus quae conjuncta sunt, agens est bonum, et reagens est verum: at verum nusquam reagit ex se sed ex bono, inde quantum verum recipit bonum, tantum reagit, et quantum reagit tantum ei conjungitur: inde etiam sequitur, quod Dominus, antequam conjungitur Ipsi homo, agat illum per vera ad se; et quantum homo patitur se adduci, tantum conjungatur; vera enim Divina talia sunt, ut aptari possint bono, quoniam vera existunt ex bono; inde nunc homini perceptio, quae in se est reagentia; pati se agi seu adduci per vera ad bonum, est vivere secundum illa. Haec dicta sunt, ut aliquo modo sciatur quomodo se habet cum primo statu hominis qui regeneratur, qui significatur per sex dies laboris.

10,730. Et in die septimo erit vobis sanctitas, sabbathum sabbathi Jehovae, quod significet alterum statum regenerationis hominis, cum ei conjunctio cum Domino, et quod in supremo sensu significet unionem Humani Domini cum Ipso Divino, constat ex repraesentatione sabbathi, quod sit alter status regenerationis hominis, cum homo in bono est, et sic a Domino ducitur, de qua n: **8510. 8890. 8893. 9274**; et quod in supremo sensu sit unio Humani cum Ipso Divino in Domino, de qua n: 8495. **10,356. 10,367. 10,374**: cum enim Dominus in mundo fuit,

primum fecit Humanum suum Divinum Verum, at cum exivit e mundo fecit Humanum suum Divinum Bonum per unionem cum Ipso Divino quod fuit in Ipso; hoc repraesentatur per sabbathum in supremo sensu, quapropter dicitur sabbathum sabbathi Jehovae: simile facit Dominus cum homine, quem regenerat, primum imbuit illum veris, et postea per vera conjungit illum bono, ita Sibi; hoc repraesentatur per sabbathum in sensu respectivo, nam regeneratio hominis est imago glorificationis Domini, hoc est, sicut Dominus glorificavit Humanum suum, ita regenerat hominem. Per sabbathum in proprio sensu significatur quies ac pax, quia cum Dominus univit Humanum suum Ipsi Divino, Ipsi fuit Pax, cessaverunt enim tunc pugnae, ac omnia in coelis et in infernis in ordinem redacta sunt; et sic non modo Ipsi Pax, sed etiam pax et salus angelis in coelis et hominibus in terris. Quoniam illa duo sunt ipsa universalia, ex quibus reliqua Ecclesiae pendent, ideo sanctificatio sabbathi solum proponitur, per quod illa duo significantur; universale enim omnium est, quod Dominus univerit Humanum suum Ipsi Divino, et quod inde pax et salus homini; et quoque universale est, quod homo conjungendus sit Domino, quod fit per regenerationem, ut ei sit pax et salus; ideo quoque sabbathum apud gentem Israëliticam fuit principale repraesentativum, ac principale signum foederis cum Jehovah, hoc est, conjunctionis cum Domino, videatur n: 10,357. 10,372, foedus est conjunctio.

10,731. Omnis faciens in illo opus morietur, quod significet mortem spiritualem illis qui ducuntur a se et suis amoribus, et non a Domino, constat ex significatione operum die sabbathi, quod sit duci a semet et suis amoribus, et non a Domino, de qua n: 8495. 10,360. 10,362. 10,364; [2] et ex significatione mori, quod sit damnatio seu mors spiritualis, de qua n: 6119. 9008. Qui ducuntur a semet et a suis amoribus, illi non credunt in Dominum, nam credere in Dominum est ab Ipso et non a semet; inde est quod etiam illi nihili faciant unionem Humani Ipsius cum Ipso Divino; et quoque nihili faciunt regenerationem a Domino, et ita quoque nihili faciunt vera Ecclesiae; dicunt enim in se, quid talia, aut quid refert si sciamus illa, imo si cogitemus illa, et desideremus illa, annon usque vivimus sicut alii, quae differentia; quod ita cogitent, est quia ex vita mundi

et non ex vita coeli cogitant, vita coeli est illis ignotum quid, et nemo ex ignoto cogitare potest; quapropter qui tales sunt non salvari possunt, nam non coelum in se habent, ideo nec in coelo possunt esse, non concordant interiora eorum, nam nisi haec ad imaginem coeli a Domino disposita fuerint, nulla cum coelo conjunctio est: tales sunt qui negant universalia illa: hic status hominis est, qui significatur per opera die sabbathi, et mors eorum spiritualis per mortem eorum naturalem.

10,732. Non accendetis ignem in omnibus habitationibus vestris in die sabbathi, quod significet quod nihil amoris proprii, qui est sui et mundi, tunc in omnibus et singulis hominis quae a Domino, apparere debeat, constat ex significatione ignis, quod sit amor in utroque sensu, de qua n: 6832. 7324. 7575. 9041. hic amor proprius, qui est amor sui et mundi, ex quibus omnis concupiscentia, et omne malum et falsum; ex significatione habitationum filiorum Israëlis, quod sint bona et vera Ecclesiae quae apud hominem a Domino; habitationes enim sunt interiora apud hominem, ita quae sunt mentis ejus, videatur n: 7719. 7910. 8269. 8309. 10,153, hic itaque bona et vera quae a Domino; et filii Israëlis sunt Ecclesia, n. 9340. Quia talia per ignem significabantur, ideo vetitum fuit ignem accendere die sabbathi. Quomodo se habet cum duci a semet et suis amoribus, et non a Domino, videatur nunc supra n: 10,731. [3]

10,733. Quae a Vers: 4 ad finem Capitis praetereuntur absque explicatione, quoniam omnia et singula quae ibi, prius explicata sunt in Capitibus XXV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI, ubi de Tabernaculo, et de omnibus quae inibi, tum de Altari holocausti, ac de Vestibus Aharonis et filiorum ejus, actum; nam hic modo recensentur talia ex quibus illa.

De Quinta Tellure in Coelo Astrifero.

10,734. *Perductus sum adhuc ad aliam Tellurem, quae in universo extra mundum nostrum solarem, quod factum per mutationes status mentis meae, ita quoad spiritum, nam, ut*

prius aliquoties dictum est, spiritus non aliter perducitur e loco in locum quam per mutationes status interiorum ejus, quae mutationes usque apparent ei sicut promotiones e loco in locum, seu sicut profectiones: perstabant illae mutationes continue per decem horas circiter, antequam pervenirem a statu vitae meae ad statum vitae illorum, ita antequam quoad spiritum meum illuc perductus sum: mutare sic statum mentis successive usque ut accedat ad statum alterius, qui tantum distat, solus Dominus potest. Ferebar versus orientem ad sinistrum, et videbar sensim elevari a plano horizontali: etiam observare dabatur perspicue progressionem et promotionem a priori loco, usque tandem ut non apparerent amplius illi a quibus discessi; ac interea cum spiritibus, qui una mecum erant, de variis in via loquutus sum.

10,735. *Quidam Spiritus etiam mecum erat, qui dum in mundo vixit, Praedicator et Scriptor valde patheticus fuit; ex idea de illo in me, putabant spiritus comites illum fore Christianum corde prae reliquis; nam in mundo capitur idea et judicatur ex praedicatione et ex scriptis, et non ex vita si haec non exstat, et si aliquid vitae non concordantis apparet, usque excusatur; nam idea, seu cogitatio et perceptio de aliquo trahit omnia ad sui partes.*

10,736. *Postquam animadverti me esse in coelo astrifero quoad spiritum longe ultra mundum nostri solis, hoc enim animadverti potest ex mutationibus status et inde apparente progressione continua paene decem horarum; tandem audivi Spiritus loquentes juxta aliquam Tellurem, quae postea mihi visa; ad quos cum appropinquavi, post aliquam colloquutionem, dicebant, quod ad illos quandoque hospites aliunde veniant qui loquuntur cum illis de Deo, et confundunt ideas cogitationis illorum; monstrabant etiam viam, per quam veniunt, ex qua perceptum, quod essent ex spiritibus e nostra tellure; et cum interrogarentur in quo confunderent, ajebant per id quod dicant credendum esse in Divinum distinctum in tres personas, quas usque vocant unum Deum; et cum explorant ideam cogitationum eorum, sistitur illa sicut Trinum non continuum sed discretum, et apud quosdam sicut tres Personae inter se loquentes, unus ad alterum; et tametsi unamquamvis*

Personam vocant Deum, et de unaquavis aliam ideam habent, usque dicunt unum Deum; questi valde quod per id confundant eos, quod cogitent tres et dicant unum, cum tamen cogitandum sit sicut dicitur, et dicendum sicut cogitatur. Praedicator, qui mecum erat, tunc quoque explorabatur, qualem ideam de uno Deo et tribus Personis haberet, repraesentabat tres deos, at illos unum per continuum, sed sistebat trinum hoc unum ut invisibile quia Divinum, et cum hoc sistebat, perceptum est quod tunc modo cogitaret de Patre, et non de Domino, et quod idea ejus de Deo invisibili non alia esset quam sicut de natura in suis primis, ex qua resultabat, quod intimum naturae ei fuerit suum Divinum. Sciendum est, quod idea cogitationis cujusvis de quacunque re in altera vita sistatur ad vivum, et quod per id exploretur unusquisque qualis ei fides; et quod idea cogitationis de Deo sit principalis omnium, nam per illam, si genuina, conjunctio fit cum Coelo; Divinum enim est quod facit coelum.

10,737. *Interrogati dein qualem illi ideam haberent de Deo, respondebant quod non concipiant Deum invisibilem, sed Deum visibilem sub Humana forma; et quod hoc non modo sciant ex interiore perceptione, sed etiam ex eo quod apparuerit illis ut homo; addentes, quod si secundum quorundam advenarum et Praedicatoris ideam conciperent Deum ut invisibilem, nequaquam possent cogitare de Deo, quoniam invisibile non cadit in ideam cogitationis; percepi quod ideo quia invisibile illis erat absque forma ita absque quali, ac idea, quae absque illis est, vel dissipatur, vel cadit in naturam quae visibilis. His auditis dicere illis dabatur, quod bene faciant quod cogitent de Deo sub Humana forma, et quod multi ex nostra Tellure similiter cogitent, imprimis cum de Domino; et quod Antiqui non aliter cogitaverint; narrabam tunc de Abrahamo, de Lotho, de Guideone, deque Manoacho et ejus uxore, et quid de illis memoratur in nostro Verbo, quod nempe viderint Deum sub Humana forma, et visum agnoverint pro Creatore Universi, et vocaverint Jehovam, et hoc quoque ex interiore perceptione; sed quod hodie interior illa perceptio in Orbe Christiano perierit, ac modo remaneat apud simplices qui in fide.*

10,738. *Antequam haec dicta sunt, crediderunt, quod etiam noster comitatus esset inter illos qui vellent confundere eos per ideam trium de Deo, quapropter his auditis dicebant, quod a Deo, quem tunc vocabant Dominum, etiam missi sint qui docent eos de Ipso, et quod non velint admittere advenas qui perturbant eos, imprimis per tres personas in Divinitate; quoniam sciunt quod Deus unus sit, proinde quod Divinum unum, et non ex Tribus unanimum, nisi velint cogitare de Deo sicut de Angelo, in quo intimum vitae est quod invisibile ex quo cogitat et sapit, et externum vitae quod visibile sub humana forma, ex quo videt et agit; et procedens vitae, quod est sphaera amoris et fidei circum illum, nam unusquisque spiritus et angelus ex sphaera vitae procedentis ex illo percipitur ad distantiam qualis est quoad amorem et fidem; et quoad Dominum, quod ab Ipso procedens vitae sit Ipsum Divinum quod implet coelos et facit illos, quia est ex Ipso Esse vitae amoris, et fidei. His auditis dicere dabatur, quod talis idea de Trino et simul uno concordet cum idea Angelica de Domino, et quod sit ex ipsa doctrina Domini de Se Ipso, nam docet quod Pater et Ipse unum sint; quod Pater in Ipso et Ipse in Patre; quod qui videt Ipsum videat Patrem; ac qui credit in Ipsum credat in Patrem et cognoscat Illum; tum quod Paracletus, quem vocat Spiritum Veritatis, ut et Spiritum Sanctum, procedat ab Ipso, et non loquatur a se sed ab Ipso, per quem intelligitur Divinum procedens: et porro, quod idea de Trino et simul Uno concordet cum Esse et Existere Vitae Domini cum fuit in mundo; Esse vitae Ipsius fuit Ipsum Divinum, nam conceptus est a Jehovah, et esse vitae cujusvis est a quo concipitur; Existere vitae ex illo Esse est Humanum in forma; esse vitae cujusvis hominis, quod ei a patre, vocatur anima, et existere vitae inde vocatur corpus; anima et corpus unum hominem constituunt; similitudo inter utrumque est sicut inter id quod est in conatu et quod est in actu inde, est enim actus conatus agens, et sic duo unum; conatus in homine vocatur voluntas, et conatus agens vocatur actio, corpus est instrumentale per quod voluntas quae est principale agit, ac instrumentale et principale in agendo simul unum sunt; ita anima et corpus: talem ideam de anima et co pore habent Angeli in*

coelo; inde sciunt, quod Dominus Humanum suum fecerit Divinum ex Divino in Se quod fuit Ipsi anima ex Patre. Fides etiam recepta ubivis in Christiano orbe nec dissentit, nam illa docet; « Sicut corpus et anima sunt unus homo, ita etiam Deus et homo in Domino est unus Christus. *Quia talis unio fuit, seu tale unum in Domino, ideo non modo quoad animam, sed etiam quoad corpus, quod in mundo glorificavit, resurrexit, secus ac ullus homo: de quo etiam instruit discipulos, dicens,* « *Palpate Me et videte, nam* Spiritus carnem et ossa non habet, sicut Me videtis habere. » *Inde est, quod Ecclesia agnoscat omnipraesentiam Humani Ipsius in Sacramento Coenae; quod non potest agnosci nisi Humanum Ipsius etiam esset Divinum. Haec bene intellexerunt Spiritus illi, nam talia cadunt in intellectum spirituum angelicorum, et dixerunt, quod Soli Domino sit potestas in coelis, et quod Coeli sint Ipsius; ad quae respondere datum est, quod etiam id sciat Ecclesia ex Ipsius Domini ore antequam ascendit in Coelum; dixit enim tunc,* « Data est Mihi omnis potestas in coelo et in terra. »

10,739. *Continuatio de Quinta hac Tellure in coelo astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM SEXTUM.

DOCTRINA CHARITATIS ET FIDEI.

10,740. Quod quisque facit ex amore, hoc manet inscriptum cordi ejus, nam amor est ignis vitae, ita est vita cujusvis; inde qualis amor talis vita, et qualis vita, ita qualis amor, talis totus homo quoad animam et quoad corpus.

10,741. Quemadmodum amor in Dominum et amor erga proximum faciunt vitam coeli apud hominem, ita amor sui et amor mundi, quando regnant, faciunt vitam inferni apud illum; nam hi amores illis oppositi sunt; quapropter illi, apud quos amores sui et mundi regnant, nihil possunt recipere e coelo, sed quae recipiunt, sunt ex inferno: quicquid enim homo cogitat, et quicquid vult, seu quicquid homo credit et quicquid amat, vel e coelo vel ex inferno est.

10,742. Inde est, quod illi, apud quos amor sui et amor mundi vitam faciunt, sibi solis bonum velint, et non aliis nisi propter se: et quia vita eorum est ex inferno, contemnunt alios prae se, irascuntur illis si non sibi favent, odio illos habent, vindicta flagrant contra illos, imo saevire cupiunt in illos: haec tandem fiunt jucunda vitae eorum, ita amores.

10,743. Hi sunt qui infernum in se habent, et qui post mortem in infernum veniunt, quoniam vita illorum concordat cum vita eorum qui in inferno; omnes enim ibi tales sunt: et quisque ad suos venit.

10,744. Illi quia nihil a coelo recipiunt, corde suo negant Deum ac vitam post mortem, et inde quoque vilipendunt omnia

Ecclesiae: nihil facit si illi bonum faciant Concivi, Societati, Patriae et Ecclesiae, ac si bene de illis loquantur, haec enim faciunt propter se et propter mundum, ut appareant et aucupentur famam, honores, et lucra. Haec illis sunt vincula externa, per quae feruntur ad faciendum bonum, ac detinentur a faciendo malum: at illis vincula interna nulla sunt, quae sunt conscientiae, quod non faciendum sit malum quia peccatum et contra leges Divinas.

10,745. Quapropter illi, cum in alteram vitam veniunt, quod fit statim post mortem, et illis auferuntur externa, ruunt in omne nefas secundum interiora sua, quae sunt Contemtus aliorum prae se, Inimicitia, Odium, Vindicta, Saevitia et Crudelitas, et insuper Hypocrisis, Fraus, Dolus, et plura quae sunt malitiae: haec sunt illis tunc jucunda vitae; quapropter separantur a bonis, et conjiciuntur in infernum.

10,746. Quod talia illis jucunda vitae sint, plures non sciunt in mundo, quoniam illa abscondunt se in amoribus sui et mundi, et tunc omnia quae illis favent vocant bona, et quae illa confirmant vocant vera; nec sciunt et agnoscunt alia bona et vera, quia nihil e coelo, quod occluserunt sibi, recipiunt.

10,747. Quia amor est ignis vitae, et cuique est vita secundum ejus amorem, inde sciri potest, quid ignis coelestis, et quid ignis infernalis: ignis coelestis est amor in Dominum et amor erga proximum; et ignis infernalis est amor sui et amor mundi, et inde concupiscentia omnium malorum, quae ex his amoribus, ut ex suis fontibus, scaturiunt.

10,748. Qualis vita illis sit qui in inferno, concludi potest ex talium vita inter se in mundo, si externa vincula auferrentur, et nulla interna coërcerent.

10,749. Vita hominis non mutari potest post mortem, manet tunc qualis fuerat; nec potest vita inferni transcribi in vitam coeli, quoniam oppositae sunt: inde patet, quod qui in infernum veniunt, ibi maneant in aeternum; et qui in coelum veniunt, ibi maneant in aeternum.

CAPUT XXXVI.

1. Et fecit Bezaleel et Aholiab, et omnis vir sapiens corde, in quibus dedit JEHOVAH sapientiam et intelligentiam ad sciendum facere omne opus ministerii Sancti, quoad omne quod praecepit JEHOVAH.

2. Et vocavit Moscheh ad Bezaleelem et ad Aholiabum, et ad omnem virum sapientem corde, cui dedit JEHOVAH sapientiam in corde ejus, omnem quem impulit cor ejus ad accedendum ad opus ad faciendum illud.

3. Et acceperunt a coram Mosche omnem sublationem, quam adduxerunt filii Israëlis ad opus ministerii Sancti ad faciendum illud; et illi adduxerunt ad illum adhuc spontaneum in mane in mane.

4. Et adduxerunt omnes sapientes facientes omne opus Sancti, vir vir ex opere suo, quod illi facientes.

5. Et dixerunt ad Moschen, dicendo, multiplicant populus ad adducendum prae sufficientia ministerii ad opus quod praecepit JEHOVAH ad faciendum illud.

6. Et praecepit Moscheh, et promulgarunt vocem in castris, dicendo, vir et mulier ne faciant amplius opus ad sublationem Sancti, et cohibuit populum ab adducendo.

7. Et opus fuit sufficiens omni operi ad faciendum illud, et superfluum erat.

8. Et fecerunt omnis sapiens corde cum facientibus opus, Habitaculum decem aulaeis, byssino intertexto, et hyacinthino, et purpura, et coccineo dibapho; et Cherubos opus excogitatoris fecit illos.

9. Longitudo aulaei unius octo et viginti in cubito, et latitudo quatuor in cubito, aulaei unius; mensura una omnibus aulaeis.

10. Et conjunxit quinque aulaea, unum ad unum; et quinque aulaea conjunxit unum ad unum.

11. Et fecit loramenta hyacinthino super ora aulaei unius a fine in conjunctione, ita fecit in ora aulaei extremi in conjunctione altera.

12. Quinquaginta loramenta fecit in aulaeo uno, et quin-

quaginta loramenta fecit in fine aulaei quod in conjunctione altera, suscipientia se loramenta unum ad unum.

13. Et fecit quinquaginta ansulas auri, et conjunxit aulaea unum ad unum in ansulis, et fuit Habitaculum unum.

14. Et fecit aulaea caprarum tentorio super Habitaculo, undecim aulaea fecit ea;

15. Longitudo aulaei unius triginta in cubito, et quatuor cubiti latitudo aulaei unius, mensura una undecim aulaeis.

16. Et conjunxit quinque aulaea solum, et sex aulaea solum.

17. Et fecit loramenta quinquaginta super ora aulaei extremi in conjunctione, et quinquaginta loramenta fecit super ora aulaei conjunctionis alterius.

18. Et fecit ansulas aeris quinquaginta ad conjungendum tentorium ad esse unum.

19. Et fecit tegumentum tentorio pellibus arietum rubrorum, et tegumentum pellibus melium desuper.

20. Et fecit asseres Habitaculo lignis Schittim stantes.

21. Decem cubiti longitudo asseris, et cubitus et dimidium cubiti latitudo asseris unius.

22. Duae manus asseri uni connexae una ad unam, ita fecit omnibus asseribus Habitaculi.

23. Et fecit asseres Habitaculo viginti asseres angulo meridiei austrum versus.

24. Et quadraginta bases argenti fecit sub viginti asseribus, duas bases sub assere uno duabus manibus ejus, et duas bases sub assere uno duabus manibus ejus.

25. Et lateri Habitaculi alteri ad angulum septentrionis fecit viginti asseres.

26. Et quadraginta bases eorum argento, duas bases sub assere uno, et duas bases sub assere uno.

27. Et cruribus Habitaculi versus mare fecit sex asseres.

28. Et duos asseres fecit angulis Habitaculi in cruribus.

29. Et erant geminati ab infra, et una erant integri ad caput ejus ad annulum unum, ita fecit duobus illis duobus angulis.

30. Et erant octo asseres et bases eorum argento, sedecim bases, duae bases [, duae bases] sub assere uno.

31. Et fecit vectes lignis Schittim quinque asseribus lateris Habitaculi primi.

32. Et quinque vectes asseribus lateris Habitaculi alterius, et quinque vectes asseribus Habitaculi cruribus versus mare.

33. Et fecit vectem medium ad transeundum in medium asserum a fine ad finem.

34. Et asseres obduxit auro, et annulos eorum fecit auro receptacula vectibus, et obduxit vectes auro.

35. Et fecit velum hyacinthino, et purpura, et coccineo dibapho, et byssino intertexto, opere excogitatoris fecit illud Cherubis.

36. Et fecit ei quatuor columnas Schittim, et obduxit illas auro, uncos earum auro, et fudit illis quatuor bases argenti.

37. Et fecit tegumentum ostio tentorii, hyacinthino et purpura et coccineo dibapho et byssino intertexto, opere acupictoris.

38. Et columnas ejus quinque, et uncos illarum, et obduxit capita illarum et fascias illarum auro; et bases earum quinque aere.

CONTENTA.

10,750. Quid haec in sensu interno significant, constat ex illis quae prius ad Caput XXVI explicata sunt, sunt enim eadem; quamobrem haec, quae in hoc Capite, absque ulteriore explicatione praetereuntur.

Continuatio de Quinta Tellure in Coelo Astrifero.

10,751. *Postea loqui datum est cum Spiritibus illis de sua Tellure; nam hoc sciunt omnes Spiritus, quando memoria eorum naturalis seu externa aperitur a Domino, hanc enim secum habent e mundo, sed non aperitur nisi ex beneplacito Domini: dicebant tunc Spiritus de tellure sua, e qua erant, quod, cum illis venia datur, appareant incolis telluris suae, ac loquantur cum illis, sicut homines; et quod id fiat per id, quod mittantur in memoriam suam naturalem seu externam, et inde cogitationem, in quali fuerunt cum vixerunt in mundo, et quod incolis tunc aperiatur visus interior, seu visus spiritus illorum,*

et quod sic illis appareant: addebant, quod incolae non aliter sciant quam quod sint homines suae telluris, et quod tunc primum appercipiant quod non sint, quando ex oculis eorum subito auferuntur: dicebam illis, quod similiter in nostra Tellure antiquis temporibus factum fuerit, sicut cum Abrahamo, Sara, Lotho, incolis Sodomae, Manoacho et ejus uxore, Joschua, Maria, Elisabetha, ac in genere cum Prophetis, et quod Dominus similiter apparuerit, et qui viderunt non sciverint, antequam Se revelavit, aliter quam quod homo telluris esset; sed quod hodie hoc raro fiat, ex causa ne homines per talia cogantur ad credendum, nam fides coacta, qualis est quae intrat per miracula, non inhaeret, et quoque damno foret illis apud quos fides per Verbum in statu non coacto implantari posset.

10,752. *Praedicator, qui mecum erat, prorsus non credebat, quod aliae Tellures darentur quam nostra, ex causa quia cogitaverat in mundo, quod Dominus solum in hac Tellure natus sit, et absque Domino nulla salus; quapropter redactus est in similem statum, in quem spiritus quando apparent in Tellure sua sicut homines, de quo mox supra, et sic missus in Tellurem illam, ut non modo videret eam, sed etiam loqueretur cum incolis ibi; quo facto, dabatur etiam communicatio inde mecum, ut similiter viderem incolas, et quoque aliqua super Tellure illa. Spiritus et Angeli loqui possunt cum hominibus cujuscunque linguae, cadit enim cogitatio eorum in ideas hominum, et sic in voces loquelae eorum.*

10,753. *Apparebant tunc quatuor genera hominum, sed unum genus post alterum successive, primo visi sunt homines vestiti; dein nudi colore humano carneo; postea nudi sed corpore inflammato; et demum nigri.*

10,754. *Cum Praedicator erat apud illos qui vestiti, apparebat foemina perquam bella facie, induta veste simplici; tunica pendente a tergo decenter, et quoque inducta super brachia, tegumentum capitis pulchrum erat, in forma serti ex floribus; Praedicator, visa illa virgine delectabatur valde, et loquebatur cum illa, et quoque prehendebat ejus manum; sed quia illa appercipiebat quod spiritus esset, et non ex illa tellure, proripiebat se ab illo. Postea apparebant ei a dextro plu-*

res aliae foeminae, quae pascebant oves et agnos, quos tunc ducebant ad canalem potatorium in quem aqua deducta erat per fossulam ex aliquo lacu; illae similiter vestitae erant, manibus tenentes baculos pastoritios, per quos ducebant oves et agnos ad potum: dicebant quod oves illuc vadant quo baculis suis ostendunt; oves quae visae erant grandes caudis lanigeris, latis et protensis: facies foeminarum visae sunt propius, erant plenae et pulchrae. Viri etiam visi sunt, eorum facies erant colore humano carneo, sicut in nostra Tellure; sed cum differentia, quod inferior pars faciei eorum, loco barbae, esset nigra; et nasus plus niveo colore quam carneo.

10,755. *Postea Praedicator perducebatur ulterius, sed invitus,* [1] *quia adhuc in cogitatione illius foeminae, qua delectabatur, erat, quod patebat ex eo, quod usque aliquid umbrae ex illo appareret in priori loco: veniebat tunc ad illos qui nudi erant: hi visi sunt bini et bini ambulantes una, erant maritus et uxor, cincti velamine circum lumbos, ac quodam tegmine circum caput. Praedicator, cum apud hos erat, perducebatur in statum, in quo fuit in mundo cum vellet praedicare, et tunc dixit, quod coram illis vellet praedicare Dominum crucifixum, sed dicebant, quod non vellent audire tale, quia nesciunt quid hoc, et quod sciant quod Dominus vivat; ajebat tunc, quod praedicare vellet Dominum vivum, sed hoc quoque recusabant, dicentes quod apperciperent in loquela ejus non coeleste sed terrestre, quia multum propter se, sui famam et honorem; et quod audiant ex ipso sono loquelae num ex corde sit, vel num solum ex ore; et quia talis, quod non docere eos posset; quapropter tacebat; fuerat in mundo, cum vixit, maxime patheticus, sic ut perquam movere potuerit auditores ad sanctum, sed patheticum illud fuerat arte acquisitum, ita a se et mundo, et non e coelo.*

10,756. *Dicebant porro quod perceptionem habeant, num conjugiale sit apud illos ex sua gente qui nudi sunt; et ostendebatur quod id percipiant ex idea spirituali de Conjugio, quae mecum communicata erat talis, ut similitudo interiorum esset formata per conjunctionem veri et boni, ita fidei et amoris, et quod ex illa conjunctione descendente in corpus existat amor conjugialis; nam omnia quae animi sunt, sistuntur in aliqua*

specie naturali in corpore, ita in specie amoris conjugialis, cum interiora duorum se mutuo amant, et quoque ex amore illo desiderant velle et cogitare unus sicut alter, ita quoad interiora quae mentis, simul esse et conjungi: inde affectio spiritualis, quae mentium, fit naturalis in corpore, ac induit se sensu amoris conjugialis. Dicebant etiam quod prorsus non conjugiale detur inter unum virum et plures uxores.

10,757. *Deinde veniebat Praedicator ad illos qui quoque nudi, sed corpore inflammato erant: et ultimo ad illos qui nigri, quorum aliqui erant nudi, aliqui vestiti: sed hi et illi alibi in eadem Tellure habitabant.*

10,758. *Demum loquutus sum cum spiritibus illius Telluris de fide incolarum nostrae telluris de resurrectione, quod non possint concipere, quod homines statim post mortem in alteram vitam veniant, et tunc appareant ut homines quoad faciem, corpus, brachia, pedes, et quoad omnes sensus externos et internos; et adhuc minus, quod vestibus sint induti; et quod mansiones et habitacula illis sint; et hoc solum ex causa, quia plerique ibi ex sensualibus, quae sunt corporis, cogitant, ac ideo credunt nihil esse quae non vident et tangunt; tum quia pauci eorum subduci a sensualibus externis queunt ad interiora, et sic elevari in lucem coeli: inde est, quod non de anima seu spiritu suo aliquam ideam hominis habere possint, sed ideam sicut de vento, aëre aut pneumate nullius formae, in quo tamen aliquid vitale: haec causa est, quod non credant se resurrecturos quam in fine mundi, quem ultimum judicium vocant, et tunc quod corpus, tametsi collapsum in pulverem et dissipatum in omnes ventos, reducendum sit et conjungendum animae suae seu spiritui suo: addebam, quod hoc permittatur illis credere, quoniam non aliter capere possunt, quia solum ex sensualibus, ut dictum est, cogitant, quam quod anima seu spiritus ejus non vivere homo et in humana forma possit, nisi recipiat id corpus quod circumtulit in mundo; quare nisi diceretur id resurgere, doctrinam de resurrectione et de vita aeterna, ut incomprehensibilem, corde rejicerent: sed usque haec idea de Resurrectione secum id utile habet, quod credant vitam post mortem; ex qua fide sequitur, quod cum jacent aegroti in lecto, et non ex mundanis et corporeis, ita non ex*

sensualibus, ut prius, cogitant, tunc credant se statim post obitum victuros; loquuntur etiam tunc de coelo, ac de spe vitae ibi statim post mortem remotive a doctrinali de ultimo judicio; narrabam porro, quod aliquoties miratus sim, quod, quando illi qui in fide sunt, loquuntur de vita post mortem, deque suis qui obeunt vel obiverunt, et tunc non simul cogitant de ultimo judicio, credant illos victuros aut vivere homines statim post obitum; sed haec idea, ut primum influit cogitatio de ultimo judicio, mutatur in ideam materialem de terrestri suo corpore, quod iterum conjungendum suae animae sit: nesciunt enim, quod unusquisque homo sit spiritus quoad interiora sua, et quod ille sit qui vivit in corpore, et non corpus ex se; et quod spiritus cujusvis sit, ex quo corpus formam suam humanam habet, consequenter qui principaliter homo est, et in simili forma, sed invisibili coram oculis corporis, at visibili coram oculis spirituum; inde etiam cum aperitur visus spiritus hominis, quod fit per remotionem visus corporis, apparent angeli; ita ut homines angeli apparuerunt antiquis, de quibus in Verbo. Loquutus etiam sum aliquoties cum Spiritibus, quos, cum vixerunt homines in mundo, novi, quaerendo, num velint reindui terrestri suo corpore, sicut cogitaverunt prius, quo audito ad solam ideam conjunctionis ejus longe aufugerunt, perculsi stupore quod in mundo ex caeca fide absque omni intellectu ita cogitaverint.

10,759. *Continuatio de Quinta tellure in coelo astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM SEPTIMUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,760. Quod apud hominem facit coelum, hoc etiam facit Ecclesiam, nam Ecclesia est Coelum Domini in terris; inde ex illis quae de Coelo prius dicta sunt, patet quid Ecclesia.

10,761. Ecclesia dicitur ubi Dominus agnoscitur, et ubi Verbum est; nam essentialia Ecclesiae sunt amor et fides in Dominum a Domino, et Verbum docet quomodo homo victurus est ut amorem et fidem recipiat a Domino.

10,762. Ecclesia Domini est Interna et Externa, Interna apud illos qui ex amore faciunt praecepta Domini, nam hi sunt qui amant Dominum; Externa apud illos qui ex fide faciunt praecepta Domini, nam hi sunt qui credunt in Dominum.

10,763. Ut Ecclesia sit, erit Doctrina ex Verbo, quoniam absque doctrina non intelligitur Verbum; sed sola doctrina in homine non facit Ecclesiam in illo, verum vita secundum illam: inde sequitur, quod non sola fides faciat Ecclesiam, sed vita fidei quae est Charitas.

10,764. Genuina doctrina Ecclesiae est doctrina charitatis et simul fidei, et non doctrina fidei absque illa; nam doctrina charitatis et simul fidei est doctrina vitae, non autem doctrina fidei absque doctrina charitatis.

10,765. Qui extra Ecclesiam sunt, et usque agnoscunt unum Deum, et secundum religiosum suum in quadam Charitate erga proximum vivunt, in communione sunt cum illis qui ab Ecclesia; quoniam nemo qui credit in Deum et bene vivit, dam-

natur: inde patet, quod Ecclesia Domini sit ubivis in universo orbe, tametsi in specie ubi Dominus agnoscitur, et ubi Verbum est.

10,766. Omnis, apud quem Ecclesia est, salvatur; at omnis, apud quem non Ecclesia est, condemnatur.

CAPUT XXXVII.

1. Et fecit Bezaleel Arcam lignis Schittim, duo cubiti et dimidius longitudo ejus, et cubitus et dimidius latitudo ejus, et cubitus et dimidius altitudo ejus.

2. Et obduxit eam auro puro ab intra et ab extra, et fecit ei limbum auri circumcirca.

3. Et fudit illi quatuor annulos auri super quatuor angulis ejus; et duo annuli super costa ejus una, et duo annuli super costa ejus altera.

4. Et fecit vectes lignis Schittim, et obduxit illos auro.

5. Et induxit vectes in annulos super costis arcae ad portandum arcam.

6. Et fecit Propitiatorium auro puro, duo cubiti et dimidius longitudo ejus, et cubitus et dimidius latitudo ejus.

7. Et fecit duos Cherubos auro, solidum fecit illos a duabus extremitatibus Propitiatorii.

8. Cherubus unus ab extremitate hinc, et Cherubus unus ab extremitate illinc; ex Propitiatorio fecit Cherubos a duabus extremitatibus ejus.

9. Et erant Cherubi expandentes alas sursum, protegentes alis suis super Propitiatorium, et facies illorum vir ad fratrem suum, ad Propitiatorium erant facies Cheruborum.

10. Et fecit Mensam lignis Schittim, duo cubiti longitudo ejus, et cubitus latitudo ejus, et cubitus et dimidius altitudo ejus.

11. Et obduxit illam auro puro, et fecit illi limbum auri circumcirca.

12. Et fecit illi clausuram palmi circumcirca, et fecit limbum auri clausurae ejus circumcirca.

13. Et fudit illi quatuor annulos auri, et dedit annulos super quatuor angulis, qui quatuor pedibus ejus.

14. E regione clausurae erant annuli receptacula vectibus ad portandum mensam.

15. Et fecit vectes lignis Schittim, et obduxit illos auro ad portandum mensam.

16. Et fecit vasa quae super mensa, scutulas ejus, et acetabula ejus, et scutellas ejus, et scopulas ejus, quibus integeretur, auro puro.

17. Et fecit Candelabrum auro puro, solidum fecit Candelabrum, Crus ejus, et Calamus ejus, Scyphi ejus, malogranata ejus, et flores ejus, ab eo erant.

18. Et sex calami exeuntes ex lateribus ejus; tres calami Candelabri e latere ejus uno, et tres calami Candelabri e latere ejus altero.

19. Tres Scyphi amygdalati in calamo uno, malogranatum et flos; et tres scyphi amygdalati exeuntes e calamo uno, malogranatum et flos; ita sex calamis exeuntibus e Candelabro.

20. Et in Candelabro quatuor scyphi amygdalati, malogranata ejus et flores ejus.

21. Et malogranatum sub duobus calamis ex eo, et malogranatum sub duobus calamis ex eo, et malogranatum sub duobus calamis ex eo, sex calamis exeuntibus ex eo.

22. Malogranata illorum et calami illorum ex eo erant, totum illud solidum unum auro puro.

23. Et fecit lucernas ejus septem, et forcipes ejus et trullas ejus, auro puro. [1]

24. Talento auri fecit illud, et omnia vasa ejus.

25. At fecit Altare suffitus lignis Schittim, cubitus longitudo ejus, et cubitus latitudo ejus, quadratum, et duo cubiti altitudo ejus; ex eo erant cornua ejus.

26. Et obduxit illud auro puro, tectum ejus, et parietes ejus circumcirca, et cornua ejus, et fecit ei limbum auri circumcirca.

27. Et duos annulos auri fecit ei desub limbo ejus super duabus costis ejus, super duobus lateribus ejus, ad receptacula vectibus, ad portandum id in illis.

28. Et fecit Vectes lignis Schittim, et obduxit illos auro.

29. Et fecit Oleum unctionis sanctum, et suffimentem aromatum purum opere aromatarii.

C O N T E N T A.

10,767. Quoniam in hoc Capite agitur de Arca, de Candelabro, et de Altari suffitus, et descriptio illorum hic similis est ut prius in Capite XXV, ubi omnia et singula quoad sensum internum explicata sunt, ideo haec absque ulteriore explicatione praetereuntur.

Continuatio de Quinta Tellure in Coelo Astrifero.

10,768. *Praeter illa quae dicta sunt, etiam visa sunt aliqua in ipsa illa Tellure, quod factum est per communicationem cum angelis qui ibi erant et apparebant sicut homines telluris, nam illi, quum eo modo, quo supra dictum est, sistuntur ut homines, oculis suis vident objecta ibi prorsus sicut incolae; at cum non in illo statu sunt, tunc nihil tale vident, sed modo quae in coelo.*

10,769. *Visa sunt eorum habitacula, quae erant domus humiles in forma tentoriorum quae apud antiquos, in longum productae, cum fenestris a lateribus secundum numerum mansionum seu camerarum, in quas erant divisae; tectum erat rotundum, et janua utrinque in extremitate; dicebant quod exstructae essent ex humo, et tectae cespitibus, et quod fenestrae ex filis gramineis essent, ita contextae ut lux transpareret. Infantes quoque ibi visi sunt, dicebant quod vicini ad illos veniant, imprimis propter infantes, ut in consortio sint cum infantibus aliis sub aspectu et auspicio parentum.*

10,770. *Apparebant etiam agri tunc albescentes ex messe paene matura; ostensa sunt semina seu grana istius messis, quae similia erant granis tritici Chinensis; ostensi etiam sunt panes ex illis, qui parvi in frustis quadratis. Praeterea etiam apparebant campi graminei cum floribus ibi; et quoque arbores cum fructibus, qui similes malogranatis; tum arbusta, quae*

non vites, sed usque ferentia baccas, ex quibus vinum praeparant.

10,771. *Sol ibi, qui nobis stella, apparet ibi flammeo colore, magnitudine fere quartae partis nostri Solis; annus illis est* 200 *dierum circiter; ac dies* **15** *horarum respective ad tempus dierum in nostra Tellure: ipsa Tellus inter minimas est in Coelo Astrifero, vix* **500** *milliarium Germanicorum circumferentia: haec dixerunt Angeli ex comparatione facta cum talibus in nostra tellure, quae in me seu in mea memoria videbant; concludebant illa per ideas angelicas, per quas illico sciuntur mensurae spatiorum et temporum in justa ratione respective ad spatia et tempora alibi; ideae angelicae, quae spirituales, in talibus immensum excedunt ideas humanas, quae naturales.*

10,772. *De Sexta Tellure in Coelo Astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM OCTAVUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,773. Regimen Domini in coelis et in terris vocatur Providentia; et quia omne bonum quod amoris et omne verum quod fidei est ab Ipso, et prorsus nihil ab homine, inde patet quod Divina Providentia Domini sit in omnibus et singulis quae ad salutem Generis humani conducunt: hoc ita docet Dominus apud Johannem, „*Ego sum Via, Veritas, et Vita*," XIV: 6: et alibi, „*Quemadmodum palmes non potest fructum ferre a seipso, nisi manserit in vite, ita [neque] vos nisi in Me manseritis: sine Me non potestis facere quicquam*," XV: 4. 5.

10,774. Praeterea Providentia Divina Domini est quoad singularissima vitae hominis, nam non est nisi quam unicus vitae fons, qui est Dominus, a Quo sumus, vivimus, et agimus.

10,775. Qui ex mundanis cogitant de Providentia Divina, concludunt ex illis, quod illa sit modo universalis, et quod singularia sint apud hominem; sed illi non sciunt arcana coeli; concludunt enim solum ex amoribus sui et mundi et eorum voluptatibus; quare cum vident malos efferri ad honores et lucrari opes prae bonis, et quoque malis succedere secundum artes, corde suo dicunt, quod non ita fieret si Divina Providentia esset in omnibus et singulis; sed illi non considerant, quod Providentia Divina non spectet id quod brevi transit, et finem cum vita hominis in mundo habet, sed quod spectet id quod in aeternum manet, ita quod non finem habet: quod non finem habet, id Est, quod autem finem habet, id respective non Est.

10,776. Qui rite expendit, scire potest quod Eminentia et Opulentia in mundo non sint reales Benedictiones Divinae, tametsi homo ex suo volupi illas ita vocat, transeunt enim; et quoque seducunt multos, et avertunt a coelo; sed quod Vita in Coelo ac felicitas ibi sint reales Benedictiones quae a Divino, haec etiam docet Dominus apud Lucam, „*Facite vobis thesaurum non deficientem in coelis, quo fur non pervenit, neque tinea corrumpit; ubi enim est thesaurus vester, ibi etiam Cor vestrum erit,*" XII: 33. 34.

10,777. Quod succedat malis secundum artes, est causa quia ex ordine est ut quisque ex ratione agat, quod agit, et quoque ex libero, quapropter nisi relictum foret homini agere secundum ejus rationem ex libero, et sic quoque nisi artes, quae inde sunt, succederent, homo nullatenus posset disponi ad recipiendum vitam aeternam, haec enim insinuatur cum homo est in libero et ratio ejus illustratur: nemo namque cogi potest ad bonum, quia omne coactum non inhaeret, non enim est ipsius; id ipsius hominis fit quod ex libero fit, nam ex libero fit quod ex voluntate, et voluntas est ipse homo: quapropter nisi homo teneatur in libero etiam facere malum, non ei provideri potest bonum a Domino.

10,778. Relinquere homini ex suo libero etiam facere malum, vocatur permittere.

10,779. Duci ad felicia in mundo per artes, apparet homini sicut quod fit ex propria prudentia, sed usque jugiter comitatur Divina Providentia permittendo et continue abducendo a malo: at duci ad felicia in Coelo, scitur et percipitur quod non sit ex propria prudentia, quia ex Domino, et fit ex Divina Ipsius Providentia disponendo et continue ducendo ad bonum.

10,780. Quod ita sit, homo non capere potest ex naturae lumine, nam ex illo non scit leges ordinis Divini.

10,781. Sciendum est, quod sit Providentia et Praevidentia, bonum est quod a Domino Providetur, malum autem est quod a Domino Praevidetur; una cum altera erit, nam quod ab homine venit non est nisi quam malum, at quod a Domino non est nisi quam bonum.

CAPUT XXXVIII.

1. Et fecit Altare holocausti lignis Schittim, quinque cubiti longitudo ejus, et quinque cubiti latitudo ejus, quadratum, et tres cubiti altitudo ejus.

2. Et fecit Cornua ejus super quatuor angulis ejus; ex eo erant cornua ejus; et obduxit illud aere.

3. Et fecit omnia vasa Altaris, lebetes et palas et crateres et fuscinulas et forcipes, omnia vasa ejus fecit aere.

4. Et fecit Altari cribrum, opus retis aere, sub ambitu ejus deorsum usque ad dimidium ejus.

5. Et fudit quatuor annulos in quatuor extremitatibus cribro aeris, receptacula vectibus.

6. Et fecit vectes lignis Schittim, et obduxit illos aere.

7. Et induxit vectes in annulos super costis altaris ad portandum illud in illis; cavum tabulatum fecit illud.

8. Et fecit labrum aeris, et basin ejus aere in aspectus ministrantium, quae ministrabant ostio Tentorii conventus.

9. Et fecit Atrium ad angulum meridiei austrum versus; tapetes Atrii byssino contexto, centum in cubito.

10. Columnas illorum viginti, et bases harum viginti aere, uncos columnarum et cincturas earum argento.

11. Et ad angulum septentrionis centum in cubito, columnas illorum viginti, et bases harum viginti aere, uncos columnarum et cincturas earum argento.

12. Et ad angulum maris tapetes quinquaginta in cubito, columnas illorum decem, et bases harum decem, uncos columnarum et cincturas earum argento.

13. Et ad angulum orientis ortum versus quinquaginta cubito.

14. Tapetes quindecim cubito ad humerum, columnas illorum tres, et bases harum tres.

15. Et ad humerum alterum hinc et illinc, ad portam Atrii tapetes quindecim cubito, columnas illorum tres, et bases harum tres.

16. Omnes tapetes Atrii circumcirca byssino contexto.

17. Et bases illorum columnis aere, unci columnarum, et

cincturae harum argento, et obtecta capita illarum argento, et illae cincturis argenti praeditae, omnes columnae Atrii.

18. Et tegumentum portae Atrii opere acupictoris, hyacinthino et purpura et coccineo dibapho et byssino contexto, et viginti cubiti longitudo, et altitudo in latitudine quinque cubiti e regione tapetum Atrii.

19. Et columnae illorum quatuor, et bases harum quatuor aere; unci illorum argento, et obducta capita earum et cincturae earum argento.

20. Et omnes clavi Habitaculo et Atrio circumcirca aere.

21. Haec numerata Habitaculi, Habitaculi Testimonii, quod numeratum super ore Moschis, ministerio Levitarum, manu Ithamaris filii Aharonis sacerdotis.

22. Et Bezaleel filius Uri filii Churi tribui Jehudae, fecit omnia quae praecepit Jehovah Moschi.

23. Et cum eo Aholiab filius Achisamachi tribui Dan, artifex et excogitator et acupictor in hyacinthino, et in purpura, et in coccineo dibapho, et in byssino.

24. Omne aurum factum operi in omni opere Sancti, et erat aurum agitationis novem et viginti talenta, et septingenti et triginta sicli in siclo Sancti.

25. Et argentum numeratorum coetus centum talenta, et mille et septingenti, et quinque et septuaginta sicli in siclo Sancti.

26. Didrachma capiti dimidium sicli in siclo Sancti omni transeunti super numeratos a filio viginti annorum et supra, sexcentis millibus et tribus millibus et quingentis [1] et quinquaginta.

27. Et fuit, centum talenta argenti ad fundendum bases Sancti, et bases veli, centum bases centum talentis, talentum basi.

28. Et mille et septingentis et quinque et septuaginta fecit uncos columnis, et obduxit capita illarum, et cincturis ornavit illa.

29. Et aes agitationis septuaginta talenta, et bis mille et quadringenti sicli.

30. Et fecit illo bases ostii Tentorii conventus, et Altare aeris, et Cribrum aeris quod illi, et omnia vasa Altaris.

31. Et bases Atrii circumcirca, et bases portae Atrii, et omnes clavos Habitaculi, et omnes clavos Atrii circumcirca.

CONTENTA.

10,782. Quia in hoc Capite agitur de Altari holocausti, et de Atrio Tentorii conventus, et eadem similiter descripta sunt prius in Cap: XXVII, et ibi explicata, ideo quoque haec absque ulteriore explicatione quoad sensum internum praetereuntur.

De Sexta Tellure in Coelo Astrifero.

10,783. *Ductus sum iterum ad aliam Tellurem, quae extra Mundum nostrum solarem in universo erat, et hoc quoque per mutationes status paene duodecim horis continuatas; in comitatu mecum erant spiritus et angeli ex nostra Tellure plures, cum quibus in via seu progressione illa loquebar; ferebar nunc oblique sursum et nunc oblique deorsum; continue versus meridiem; modo in duobus locis videbam spiritus, et in uno cum illis loquebar.*

10,784. *In via seu progressione illa observare dabatur, quam immensum esset Coelum Domini quod pro angelis; ex non habitatis enim concludere dabatur, quod tam immensum esset, ut si darentur plures myriades Tellurum, et in qualibet tanta multitudo hominum quanta in nostra, quod usque locus foret pro illis in aeternum, et nusquam impleretur: hoc concludere potui ex comparatione facta cum extensione coeli quod circum nostram tellurem, et pro illa.*

10,785. *Cum Spiritus angelici, qui ab illa Tellure, venerunt in conspectum, alloquebantur nos, quaerentes quinam essemus, et quid vellemus; dicebamus quod peregrinationis causa, et quod illuc delati, et ne timeant a nobis; timebant enim quod essemus ex illis, qui perturbant eos de Deo, de fide, et de similibus, propter quos in illam plagam telluris suae se contulerunt; fugientes eos quocunque possent; interrogati per quae perturbant, respondebant per ideam Trium et*

per ideam Divini absque Humano in Deo, cum tamen sciunt et percipiunt quod Deus sit unus, et quod sit Homo; perceptum tunc, quod illi qui perturbarunt eos, et quos fugerunt, fuerint ex nostra Tellure; tum etiam ex eo, quod ex nostra Tellure sint qui ita circumvagantur in altera vita, ex studio et jucundo peregrinationis quod contraxerunt in mundo, in aliis enim telluribus non tales peregrinationes sunt; compertum dein est, quod essent Monachi, qui ex studio convertendi gentes in nostro orbe peregrinati sunt: quapropter dicebamus illis, quod bene faciant quod fugiant illos, quia intentio illorum non est docere, sed lucrari et dominari; et quod per varia primum captare animos studeant, sed dein subjicere illos sibi sicut servos: Praeterea quod bene faciant, quod non patiantur ideam suam de Domino a talibus perturbari.

10,786. *Porro ajebant, quod etiam confundant illos per id, quod dicant se oportere fidem habere ac credere quae dicunt, et quod respondeant illis, quod non sciant quid fides, seu quid sit credere, quum in se percipiunt quod ita sit; erant enim ex Regno Coelesti Domini, ubi omnes ex interiore perceptione sciunt vera, quae apud nos vocantur fidei, sunt enim in illustratione a Domino, secus ac illi qui in Regno Domini spirituali sunt: quod illi tales essent, videre etiam dabatur ex flammeo ex quo ideae eorum: qui e Regno coelesti Domini sunt, illi cum sermo est de veris, non plus dicunt quam ita, ita, vel non, non, et nusquam ratiocinantur de illis num ita sit vel non ita sit; illi sunt, de quibus Dominus dicit, „Sermo* vester erit ita ita, non non, quod ultra est ex malo est;" *inde est, quod spiritus illi dixerint, quod non sciant quid sit fidem habere seu credere; considerant hoc, sicut si aliquis diceret ad socium, qui oculis suis videt domos aut arbores, quod fidem habere debeat seu credere quod sint domus ac arbores, cum clare videt quod ita sit; tales sunt qui e regno coelesti Domini sunt, et tales erant hi spiritus angelici. Dicebamus illis, quod pauci in nostra Tellure sint qui interiorem perceptionem habent, ex causa quia in juventute sua discunt vera et non faciunt illa; sunt enim binae facultates homini, quae vocantur Intellectus et Voluntas, qui non ultra quam in memoriam et inde aliquantum in Intellectum admittunt vera, et non in vo-*

tam, hoc est, in voluntatem, illi quia in nulla illustratione aut in interiori visu a Domino possunt esse, dicunt, quod credenda sint seu quod fides habenda, et quoque ratiocinantur de illis num vera sint vel non, imo nec volunt ut percipiantur aliquo visu interiori seu intellectu; ita dicunt, quia vera apud illos sunt absque luce e coelo, et illis, qui absque luce e coelo vident, falsa possunt apparere ut vera, ac vera ut falsa; inde plures ibi tanta occupavit caecitas, ut tametsi homo non faciat vera seu vivat secundum illa, usque dicant eum per solam fidem posse salvari.

10,787. *Postea loquebamur cum illis de Domino, de amore in Ipsum, de amore erga proximum, deque regeneratione; quod amare Dominum, sit amare praecepta quae ab Ipso, quod est, ex amore vivere secundum illa: quod amor erga proximum sit velle bonum et inde facere bonum concivi, patriae, Ecclesiae, Regno Domini, non propter se ut videatur vel ut mereatur, sed ex affectione boni: de regeneratione, quod illi qui regenerantur a Domino, et immittunt vera illico in vitam, in interiorem perceptionem de illis veniant; at quod illi qui recipiunt vera primum in memoria, et dein in intellectu, et demum in voluntate, sint qui in fide sunt, nam ex fide, quae tunc vocatur conscientia, agunt. Haec dixerunt se percipere quod ita sit, proinde etiam quid fides.*

10,788. *Continuatio de Sexta hac Tellure in Coelo Astrifero ad finem Capitis sequentis.*

EXODI

CAPUT TRIGESIMUM NONUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,789. Sunt duo quae apud homines in ordine erunt, nempe quae Coeli sunt, et quae Mundi: illa quae Coeli sunt, vocantur Ecclesiastica, quae Mundi sunt, vocantur Civilia.

10,790. Ordo non potest teneri in mundo absque Praefectis, qui observaturi omnia quae secundum ordinem, et quae contra ordinem fiunt; et qui remuneraturi illos qui secundum ordinem vivunt, et punituri illos qui contra ordinem.

10,791. Si id non fit, peribit Genus humanum; nam cuivis ex haereditario connatum est velle imperare aliis, ac possidere bona aliorum, unde inimicitiae, invidiae, odia, vindictae, doli, saevitiae, et plura alia mala; quapropter nisi in vinculis teneantur per Leges, et per remunerationes convenientes amoribus eorum, quae sunt honores et lucra pro illis qui bona faciunt; ac per punitiones contrarias amoribus illis, quae sunt jacturae honorum, possessionum et vitae, pro illis qui mala faciunt, periturum esset genus humanum.

10,792. Erunt itaque Praefecti, qui Coetus hominum tenebunt in ordine, qui legisperiti, sapientes, et timentes Deum: inter Praefectos etiam erit ordo, ne aliquis ex lubitu aut inscitia permittat mala contra ordinem, et sic destruat illum; quod cavetur cum Praefecti superiores et inferiores sunt, inter quos subordinatio.

10,793. Praefecti super illa apud homines quae Coeli sunt, seu super Ecclesiastica, vocantur Sacerdotes, ac munus eorum

Sacerdotium. Praefecti autem super illa apud homines quae Mundi sunt, seu super Civilia, vocantur Magistratus, ac summus eorum, ubi talia imperia sunt, Rex.

10,794. Quod concernit Sacerdotes, docebunt illi homines viam ad Coelum, et quoque ducent illos; docebunt illos secundum Ecclesiae suae doctrinam, ac ducent ut vivant secundum illam. Sacerdotes, qui docent vera, et per illa ducunt ad bonum vitae, et sic ad Dominum, sunt Pastores ovium boni; qui autem docent, et non ducunt ad bonum vitae, et sic ad Dominum, sunt Pastores mali; hi a Domino vocantur fures et latrones, apud Johannem Capit: X: Vers: 7 ad 16.

10,795. Sacerdotes non sibi aliquam potestatem super animas hominum vindicabunt, quia non sciunt in quo statu sunt interiora hominis; minus sibi vindicabunt potestatem aperiendi et claudendi coelum, quoniam ea potestas est solius Domini.

10,796. Sacerdotibus erit dignitas et honor propter Sancta quae obeunt; sed qui eorum sapiunt, dant honorem Domino, a Quo Sancta, et non sibi; qui autem eorum non sapiunt, tribuunt honorem sibi; hi illum adimunt Domino. Qui honorem tribuunt sibi propter Sancta quae obeunt, illi praeferunt honorem et lucrum saluti animarum, cui consulent; qui autem honorem dant Domino et non sibi, illi praeferunt salutem animarum honori et lucro.

10,797. Nullus honor alicujus functionis in persona est, sed ei adjungitur secundum dignitatem rei quam administrat, et quod adjungitur hoc a persona separatum est, et quoque separatur cum functione: honor in persona est honor sapientiae ac timoris Domini.

10,798. Sacerdotes populum docebunt, ac ducent per vera ad bonum vitae, sed usque nullum cogent, quoniam nullus cogi potest ad credendum contra id quod cogitavit ex corde esse verum; qui aliter credit, quam sacerdos, et non turbas facit, relinquetur in pace, at qui turbas facit, separabitur; nam hoc etiam est ordinis, propter quem sacerdotium.

10,799. Sicut Sacerdotes praefecti sunt ad administrandum illa quae Legis Divinae et Cultus sunt, ita Reges et Magistratus ad administrandum illa quae Legis Civilis ac Judicii sunt.

10,800. Quia Rex non solus potest administrare omnia,

ideo sunt Praefecti sub illo, quorum unicuivis data est provincia administrandi quod Rex non potest et valet; hi praefecti simul sumti constituunt Regium, sed ipse Rex est summus.

10,801. Ipsum Regium non est in persona, sed adjunctum est personae; Rex qui credit quod Regium sit in sua persona, et praefectus qui credit quod praefecturae dignitas sit in sua persona, non sapit.

10,802. Regium consistit in administrando secundum leges Regni, et in judicando secundum illas ex justo: Rex qui spectat leges supra se, consequenter se infra illas, is sapit: qui autem spectat se supra leges, consequenter leges infra se, is non sapit.

10,803. Rex, qui spectat leges supra se, et sic se infra illas, is Regium ponit in Lege, et Lex dominatur super illum, scit enim quod Lex sit Justitia, et omnis Justitia quae Justitia est Divina: qui autem spectat leges infra se, et sic se supra illas, is Regium ponit in se, et credit se vel esse Legem, vel Legem quae Justitia esse a se, inde, quod Divinum est, sibi arrogat, sub quo tamen erit.

10,804. Lex quae Justitia a Legisperitis sapientibus et timentibus Deum in Regno ferenda est, secundum quam dein et Rex et subditi vivent: Rex qui secundum Legem quae Justitia vivit, et in eo praecedit subditis exemplo, is vere Rex est.

10,805. Rex, cui absoluta potestas, qui credit quod subditi ejus tales servi sint, ut jus habeat in eorum vitas et possessiones, et si id exercet, non Rex est, sed tyrannus.

10,806. Regi erit obedientia secundum leges Regni, nec factis et dictis ullo modo laedendus, inde enim pendet securitas publica.

CAPUT XXXIX.

1. Et ex hyacinthino et purpura et coccineo dibapho, fecerunt vestes ministerii ad ministrandum in Sancto; et fecerunt vestes sanctitatis quae Aharoni; quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

2. Et fecit Ephodum auro, hyacinthino et purpura et coccineo dibapho, et byssino intertexto.

3. Et expanderunt laminas auri, et concidit fila ad faciendum in medio hyacinthini, et in medio purpurae, et in medio coccinei dibaphi, et in medio byssini, opere excogitatoris.

4. Humeralia fecerunt illi connexa, super duabus extremitatibus ejus connexum.

5. Et cingulum Ephodi ejus quod super illo, ex eo id secundum opus ejus, ex auro, hyacinthino et purpura, et coccineo dibapho, et byssino intertexto, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

6. Et fecerunt lapides schoham circumdatos fundis auri sculptis sculpturis sigilli super nominibus filiorum Israëlis.

7. Et posuit illos super humeralibus Ephodi, lapides recordationis filiis Israëlis, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

8. Et fecit Pectorale opere excogitatoris secundum opus Ephodi, auro, hyacinthino, et purpura, et coccineo dibapho, et byssino intertexto.

9. Quadratum erat, duplicatum fecerunt Pectorale, spithama longitudo ejus, et spithama latitudo ejus, duplicatum.

10. Et repleverunt in eo quatuor ordines lapidum; ordo, Rubinus, Topazius, et Carbunculus, ordo primus.

11. Et ordo secundus, Chrysoprasus, Sapphirus, et Adamas.

12. Et ordo tertius, Cyanus, Achates, et Amethystus.

13. Et ordo quartus, Tharschisch, Schoham et Jaspis; circumdati fundis auri in oppleturis eorum.

14. Et lapides super nominibus filiorum Israëlis illi duodecim, super nominibus illorum sculpturis sigilli, quilibet super nomine ejus duodecim tribubus.

15. Et fecerunt super Pectorali catenulas termini opere funiculi auro puro.

16. Et fecerunt duas fundas auri, et duos annulos auri, et dederunt duos annulos super duabus extremitatibus Pectoralis.

17. Et dederunt duos funiculos auri super duobus annulis super extremitatibus Pectoralis.

18. Et duas extremitates duorum funiculorum dederunt super duabus fundis, et dederunt ea super humeralibus Ephodi e regione facierum ejus.

19. Et fecerunt duos annulos auri, et posuerunt super duabus extremitatibus Pectoralis, super ora ejus quae citra Ephodum introrsum.

20. Et fecerunt duos annulos auri, et dederunt super duobus humeralibus Ephodi inferius e regione facierum ejus, contra juncturam supra cingulum Ephodi.

21. Et alligabant Pectorale ex annulis ejus ad annulos Ephodi filo hyacinthini ad esse super cingulo Ephodi, ne recederet Pectorale a super Ephodo, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

22. Et fecit Pallium Ephodi opere textoris, totum hyacinthino.

23. Et os Pallii in medio ejus sicut os loricae, ora ori ejus circumcirca, ne laceraretur.

24. Et fecerunt super fimbriis Pallii malogranata hyacinthino et purpura et coccineo dibapho intertexto.

25. Et fecerunt Tintinnabula auri puri, et dederunt tintinnabula in medio malogranatorum super fimbriis pallii circumcirca in medio malogranatorum.

26. Tintinnabulum et malogranatum, tintinnabulum et malogranatum super fimbriis pallii circumcirca ad ministrandum, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

27. Et fecerunt Tunicas byssini opere textoris Aharoni, et filiis ejus.

28. Et Cidarin byssino, et ornamentum tiararum byssino, et femoralia lini byssino intertexto.

29. Et Baltheum byssino intertexto, et hyacinthino et purpura et coccineo dibapho, opere acupictoris, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

30. Et fecerunt Bracteam coronae sanctitatis auro puro, et scripserunt super ea scripturam sculpturis sigilli, Sanctitas Jehovae.

31. Et dederunt super illam filum hyacinthini ad dandum super Cidarim superius, quemadmodum praecepit Jehovah Moschi.

32. Et absolutum est omne opus Habitaculi Tentorii conventus, et fecerunt filii Israëlis secundum omnia quae praecepit Jehovah Moschi, ita fecerunt.

33. Et adduxerunt Habitaculum ad Moscheh, Tentorium et omnia vasa ejus, ansulas ejus, asseres ejus, vectes ejus, et columnas ejus, et bases ejus.

34. Et tegumentum pellium arietum rubrorum, et tegumentum pellium melium, et velum tegumenti.

35. Arcam Testimonii, et vectes ejus, et Propitiatorium.

36. Mensam, omnia vasa ejus, et panem facierum.

37. Candelabrum purum, lucernas ejus, lucernas dispositionis, et omnia vasa ejus, et oleum luminaris.

38. Et Altare auri, et Oleum unctionis, et Suffimentum aromatum, et Tegumentum ostii Tentorii.

39. Altare aeris, et cribrum aeris quod illi, vectes ejus, et omnia vasa ejus, labrum et basin ejus.

40. Tapetes Atrii, columnas ejus, et bases ejus, et tegumentum portae Atrii, funes ejus, et claves ejus, et omnia vasa servitii Habitaculi Tentorio Conventus.

41. Vestes ministerii ad ministrandum in Sancto, vestes sanctitatis Aharoni Sacerdoti, et vestes filiorum ejus ad fungendum sacerdotio.

42. Secundum omnia quae praecepit Jehovah Moschi, ita fecerunt filii Israëlis omne servitium.

43. Et vidit Moscheh omne opus, et ecce fecerant illud quemadmodum praecepit Jehovah, ita fecerunt; et benedixit illis Moscheh.

CONTENTA.

10,807. Quia haec, quae in hoc Capite continentur, quoad sensum internum explicata sunt prius, et quae de Vestibus Aharonis et filiorum ejus in Capite XXVIII, ideo etiam illorum ulterior explicatio supersedetur.

Continuatio de Sexta Tellure in Coelo Astrifero.

10,808. *Hi Spiritus, cum quibus nunc loquutus sum, erant a parte septentrionali suae telluris; dein perlatus sum ad alios, qui erant a parte occidentali; hi quoque volentes explorare qui-*

nam essem et qualis, statim dicebant, quod apud me nihil nisi quam malum esset, cogitabant sic quod deterrerer a propius accedendo; apperceptum, quod ita ad omnes qui adventant, primum dicant; sed respondere dabatur, quod sciam bene quod ita sit, et quod apud illos similiter nihil nisi quam malum sit, ex causa quia omnis nascitur in malum, et ideo quicquid ab homine, spiritu ac angelo, ut a suo seu proprio venit, non est nisi quam malum, quoniam omne bonum, quod apud unumquemvis, est a Domino; inde appercipiebant quod in veritate essem, et admittebar ad loquendum cum illis; et tunc ostendebant mihi suam ideam de malo apud hominem, et de bono a Domino, quomodo ab invicem separantur; ponebant unum juxta alterum, paene ut contigua, sed usque separata, at quasi vincta ineffabili modo ita ut bonum duceret malum, et fraenaret illud, ut non liceret ei agere ex lubitu, et quod bonum sic flecteret malum ad quod vellet, praeterquam quod malum id resciret; ita sistebant dominium boni super malum et simul statum liberum in quo malum ducitur a bono ad bonum, ita ad Dominum, nam de idea boni habebant ideam Domini, quia est ab Ipso.

10,809. *Deinde interrogabant, quomodo Dominus apparet apud angelos e nostra Tellure, dicebam quod appareat in Sole ut Homo, circumdatus ibi igneo solari, ex quo omnis lux est angelis in coelis, et quod Calor qui procedit inde, sit Divinum Bonum, et quod Lux quae inde sit Divinum Verum, utrumque ex Divino Amore, qui est igneum apparens circum Dominum in illo Sole: sed quod Sol ille modo angelis in coelo appareat, et non spiritibus qui infra sunt, quoniam hi remotiores sunt a receptione boni amoris et veri fidei, quam angeli qui in coelis. Quod autem solem mundi attinet, is nulli in altera vita apparet, sistitur tamen in idea illorum sicut nigrum non visibile, ex opposito ad solem coeli, qui est Dominus. Quod quaesiverint de Domino ac de Ipsius apparentia coram angelis e nostra Tellure, dabatur illis, quoniam tunc placuit Domino se praesentem sistere apud illos, ac in ordinem redigere quae ex malis ibi deturbata sunt, de quibus conquesti sunt: ut haec viderem, causa etiam erat, quod illuc perductus sim.*

10,810. *Visa tunc est nubes obscura versus ortum ex al-*

titudine quadam descendens, quae in descendendo apparebat per gradus lucida et in humana forma, tandem haec in jubare flammeo, circum quod stellulae ejusdem coloris; sic Dominus praesentem se stitit apud spiritus cum quibus loquebar: ad praesentiam tunc congregabantur ab undique omnes Spiritus, qui ibi, et cum veniebant, separabantur boni a malis, boni ad dextrum, et mali ad sinistrum, et hoc illico sicut sua sponte, et qui ad dextrum, ordinabantur secundum quale boni, et qui ad sinistrum secundum quale mali, apud illos; qui boni erant, relicti sunt, ut societatem coelestem inter se formarent, mali autem conjecti sunt in inferna. Postea videbam, quod flammeum illud jubar descenderet in inferiora terrae ibi satis profunde, et tunc apparebat nunc in flammeo vergente ad lucidum, nunc in lucido vergente ad obscurum, et nunc in obscuro; et dicebatur mihi ab angelis, quod apparentia illa sit secundum receptionem veri a bono, ac falsi a malo, apud illos qui inferiora terrae illius incolunt, et prorsus non quod flammeum illud jubar tales varietates subiret; dicebant etiam quod inferiora terrae illius incolerentur tam a bonis quam a malis, sed probe separati, ob causam ut mali regerentur per bonos a Domino; addebant quod boni per vices inde eleventur in coelum a Domino, et loco illorum alii succedant, et sic jugiter. In descensu illo separabantur similiter boni a malis, et redigebantur omnia in ordinem; mali enim per varias artes et astutias se intulerunt ibi in domicilia bonorum, ac infestaverunt illos; ob quam causam illa visitatio.

10,811. *Nubes illa, quae in descendendo apparebat per gradus lucida, et in humana forma, et dein ut jubar flammeum, erat societas angelica, in cujus medio Dominus. Inde scire dabatur, quid intelligitur per Domini verba ubi de ultimo Judicio, apud Evangelistas, „quod venturus sit cum angelis in nubibus coeli cum gloria et virtute."*

10,812. *Postea visi sunt spiritus monachales, qui nempe fuerant Monachi peregrinatores seu missionarii in mundo, de quibus supra dictum est; et quoque visa est turba, quae erat ex spiritibus illius telluris, plerisque malis, quos in sui partes traxerunt, et seduxerunt: hi visi sunt ad plagam orientalem illius telluris, e qua abegerunt bonos, qui ad septentrio-*

nale latus telluris, de quibus prius, apparuerunt; illa turba una cum suis seductoribus in unum collecti sunt, ad aliquot millia, et separati; ac mali ex illis conjecti sunt in inferna. Cum uno spiritu monacho dabatur etiam loqui, et quaerere quid faceret ibi, dicebat ut illos doceret de Domino; quid porro, de coelo et inferno; quid porro, de fide omnium quae dicturus; quid porro, de potestate remittendi peccata, ac aperiendi et claudendi coelum: explorabatur tunc quid sciret de Domino, de veris fidei, de remissione peccatorum, de salvatione hominis, ac de coelo et inferno, et compertum est, quod vix aliquid sciret, et quod esset in obscuro et in falso de omnibus et singulis; et quod solum insideret ei lucrandi et dominandi cupiditas, quam in mundo contraxit et inde secum habuit; quare dicebatur ei, quod quia ex illa cupiditate usque illuc peregrinatus est, et quia talis erat quoad doctrinam, non aliter potuisset quam apud spiritus illius telluris auferre lucem coelestem, et inferre tenebras inferni, et sic efficere, quod infernum apud illos dominaretur, et non Dominus. Praeterea astutus erat in seducendo, tametsi stupidus quoad illa quae coeli erant: is quia talis erat, dein conjectus est in infernum: sic spiritus illius telluris ab illis liberati sunt.

10,813. *Inter alia quoque dicebant spiritus illius telluris, quod advenae illi, qui, ut dictum est, erant spiritus monachi, omni studio vellent ut in societate simul viverent, et non separati et solitarii: spiritus enim et angeli habitant et cohabitant similiter ut in mundo; nam unamquemvis sequitur vita ejus in mundo; qui congregati habitarunt in mundo, etiam congregati ibi habitant; et qui separati in domos et familias, etiam separati similiter habitant: hi spiritus in tellure sua, cum ibi vixerunt, habitaverunt separati, domus et domus, familiae et familiae, et sic gentes et gentes, et inde nesciverunt quid esset habitare in societate simul: quare cum dicebatur illis, quod advenae illi ita vellent, ob causam ut imperarent seu dominarentur super illos, et quod non aliter possent [¹] subjicere illos sibi, et facere illos servos, respondebant, quod prorsus nesciant quid sit imperare et dominari: quod fugiant ad solam ideam imperii seu dominatus, animadvertebam ex eo, quod unus ex illis, qui nos comitabatur retro, cum ostenderem illi urbem,*

in qua habitabam, ad primum aspectum ejus aufugeret, et amplius non visus. Sciendum est, quod spiritus et angeli, quando Domino beneplacet, possint videre illa quae in mundo per oculos hominis, sed hoc non concedit Dominus apud alium, quam cui dat loqui cum spiritibus et angelis, et esse cum illis; per meos oculos datum est illis videre illa quae in mundo, et tam manifeste, sicut ego; tum etiam audire homines mecum loquentes.

10,814. *Tunc loqui dabatur cum angelis qui apud me erant, de Dominiis, quod duo genera Dominii sint, unum amoris erga proximum, et alterum amoris sui; et quod dominium amoris erga proximum sit inter illos, qui separati in domos, familias et gentes habitant; at dominium amoris sui inter illos qui in societate simul habitant; inter illos qui separati in domos, familias et gentes vivunt, dominatur ille qui Pater gentis est, et sub illo patresfamilias, et sub his patres cujusvis domus; pater gentis dicitur, ex quo familiae, et ex familiis domus; sed omnes illi dominantur ex amore, sicut patris erga liberos, docet illos quomodo vivent, benefacit illis, et quantum potest, ex suo illis dat; et nusquam in animum ejus venit subjicere illos sibi ut subditos, aut sicut famulos, sed amat ut obediant illi sicut filii patri suo; et quia hic amor crescit in descendendo, ut notum est, ideo pater gentis ex interiore amore agit quam ipse pater ex quo filii proxime sunt: tale etiam dominium est in coelis, quoniam tale Dominium est Domini, est enim dominium Ipsius ex Divino amore erga universum Genus humanum. At dominium amoris sui, quod oppositum est dominio amoris erga proximum, incepit cum homo se abalienavit a Domino, nam quantum homo Dominum non amat et colit, tantum se amat et colit, et tantum quoque amat mundum prae coelo: ex necessitate tunc, ut tuti essent, contulerunt se gentes cum familiis et domibus in unum: et inivérunt regimina sub variis formis; quantum enim ille amor crevit, tantum creverunt omnis generis mala, sicut inimicitiae, invidiae, odia, vindictae, doli, saevitiae contra omnes qui se opponebant; et quoque ille amor talis est, ut quantum ei laxantur fraena, ruat, usque tandem ut unusquisque talis dominari velit super omnes alios in universo terrarum orbe, et*

unusquisque velit possidere omnia aliorum bona; imo nec hoc satis est, sed etiam dominari vult super universum coelum; ut constare potest ex hodierna Babylonia: hoc nunc est dominium amoris sui, a quo tantum differt dominium amoris erga proximum, quantum coelum ab inferno. Sed quantumvis dominium amoris sui tale est in societatibus, usque tamen datur dominium amoris erga proximum, etiam in Regnis, apud illos qui sapientes sunt ex fide et amore in Deum, hi enim amant proximum: quod hi etiam in Coelis habitent distincti in gentes, familias, et domus, tametsi in societatibus simul, sed secundum affinitates spirituales, quae sunt boni amoris et veri fidei, alibi, ex Divina Domini Misericordia, dicetur.

Continuatio de Sexta hac Tellure in Coelo astrifero ad finem Capitis sequentis.

EXODI

CAPUT QUADRAGESIMUM.

Doctrina Charitatis et Fidei.

10,815. Deus est unus, qui Creator universi et Conservator universi; ita qui Deus coeli et Deus terrae.

10,816. Sunt duo quae faciunt vitam coeli apud hominem, Verum fidei et bonum amoris; haec vita est homini ex Deo, et prorsus nihil ex homine: quapropter primarium Ecclesiae est, agnoscere Deum, credere in Deum, et amare Ipsum.

10,817. Qui intra Ecclesiam nati sunt, agnoscere debent Dominum, Divinum Ipsius et Humanum Ipsius, ac credere in Ipsum et amare Ipsum; nam a Domino omnis salus: hoc docet Dominus apud Johannem, „*Qui credit in Filium, habet vitam aeternam; qui vero non credit Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet apud illum,*" III: 36: apud Eundem, „*Haec est voluntas Ipsius qui misit Me, ut omnis qui videt Filium, et credit in Ipsum, habeat vitam aeternam; et resuscitabo illum in extremo die,*" VI: 40: [1] apud Eundem, „*Jesus dixit, Ego sum resurrectio et vita, qui credit in Me, etsi moritur, vivet, omnis vero qui vivit et credit in Me, non morietur in aeternum,*" XI: 25. 26. [2]

10,818. Quapropter illi qui intra Ecclesiam non agnoscunt Dominum, ac Ipsius Divinum, non possunt conjungi Deo, et sic non aliquam sortem habere cum Angelis in Coelo: nemo enim conjungi potest Deo nisi a Domino et in Domino.

Quod nemo possit conjungi Deo nisi a Domino, docet Dominus apud Johannem, „*Deum nemo vidit unquam, Unigenitus*

Filius, qui in sinu Patris est, Ille exposuit," I: 18: [3] apud Eundem, „*Non vocem Patris audivistis unquam, neque speciem Ipsius vidistis,"* V: 37: apud Eundem, „*Nemo cognoscit Patrem nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare,"* XI: 27: et apud Eundem, „*Ego sum via, veritas, et vita, nemo venit ad Patrem nisi per Me,"* XIV: 6.

Quod nemo possit conjungi Deo nisi in Domino, etiam docet Dominus, apud Johannem, „*Quemadmodum palmes non potest fructum ferre a seipso, nisi manserit in vite, ita neque vos nisi in Me manseritis: quia sine Me non potestis facere quicquam,"* XV: 4. 5.

Quod nemo possit conjungi Deo nisi in Domino, est quia Pater est in Ipso, et unum sunt, sicut etiam docet apud Johannem, „*Qui vidit Me, vidit Ipsum qui misit Me, et Patrem meum cognovistis, et abhinc cognovistis illum; qui vidit Me, vidit Patrem: Philippe, nonne credis, quod Ego in Patre, et Pater in Me; credite Mihi quod Ego in Patre, et Pater in Me,"* [XII: 45.] XIV: [7. 9.] 10. 11: et apud Eundem, „*Pater et Ego unum sumus; cognoscatis et credatis quod Ego in Patre, et Pater in Me,"* X: 30. 38.

10,819. Quia Pater in Domino est, ac Pater et Dominus unum sunt, et quia credendum est in Ipsum, et qui credit in Ipsum vitam aeternam habet, patet quod Dominus sit Deus: quod Dominus sit Deus, docet Verbum ubivis, ut apud Johannem, „*In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum; omnia per Ipsum facta sunt, et sine Ipso factum est nihil quod factum est; et Verbum caro factum est, et habitavit inter nos, et vidimus gloriam Ipsius, gloriam ut Unigeniti a Patre,"* I: 1. 3. 14: apud Esaiam, „*Puer natus est nobis, Filius datus est nobis, super cujus humero principatus, et vocabitur Nomen Ipsius Deus, Heros, Pater aeternitatis, Princeps pacis,"* IX: 5: apud Eundem, „*Virgo concipiet et pariet, et vocabitur Nomen Ipsius Deus nobiscum,"* VII: 14. Matth: I: 23: et apud Jeremiam, „*Ecce dies venient, cum suscitabo Davidi germen justum, qui regnabit Rex et prosperabitur; et hoc Nomen Ipsius, quod vocabunt Ipsum, Jehovah Justitia nostra,"* XXIII: 5. 6. Cap: XXXIII: 15. 16.

10,820. Omnes qui ab Ecclesia sunt, et in luce e Coelo,

vident Divinum in Domino, et hoc in Humano Ipsius; at qui non in luce e coelo sunt, non vident nisi quam Humanum in Domino; cum tamen Humanum ac Divinum in Ipso ita unita sunt, ut sint unum, sicut docuit Dominus, etiam alibi apud Johannem, „*Pater, omnia Mea Tua sunt, et omnia Tua Mea,*" XVII: 10.

10,821. Qui de Divinitate ideam trium personarum habent, non possunt ideam unius Dei habere; si ore dicunt unum, usque cogitant tres: at qui de Divinitate ideam trium in una Persona habent, illi possunt ideam unius Dei habere, ac dicere unum Deum, et quoque cogitare unum Deum.

10,822. Idea trium in una Persona habetur, cum cogitatur quod Pater in Domino sit, et Spiritus Sanctus procedat a Domino; Trinum tunc in Domino est Ipsum Divinum, quod Pater vocatur, Divinum Humanum quod Filius, et Divinum procedens, quod Spiritus Sanctus.

10,823. Omnis homo ex patre habet suum Esse vitae, quod vocatur Anima ejus, Existere vitae inde est quod vocatur Corpus, inde corpus est similitudo suae animae, nam anima per illud agit vitam suam ex nutu; inde est, quod homines nascantur in similitudinem suorum patrum, et quod familiae internoscantur: exinde patet, quale Corpus seu quale Humanum Domino fuit, quod nempe sicut Ipsum Divinum, quod fuit Esse vitae Ipsius seu Anima ex Patre; quare dixit, „*Qui videt Me, videt Patrem,*" Joh: XIV: 9.

10,824. Quod Divinum et Humanum Domini sit una Persona, est quoque ex fide recepta in toto Christiano orbe, quae talis est, „*Quamvis Christus est Deus et Homo, usque tamen non est duo, sed unus Christus; imo est prorsus unus et unica Persona; quia sicut corpus et anima sunt unus homo, ita quoque Deus et Homo est unus Christus;*" haec e Symbolo Athanasii.

10,825. Quod Dominus conceptus sit a Jehovah Patre, et sic a conceptione Deus, notum est in Ecclesia; et quoque quod resurrexerit cum toto corpore, nam nihil reliquit in sepulchro; de quo etiam postea confirmavit discipulos, dicendo, „*Videte manus meas et pedes meos, quod Ipse Ego sim; palpate Me et videte; nam Spiritus carnem et ossa non habet, sicut Me*

videtis habere," Luc: XXIV: 39: et tametsi fuit homo quoad carnem et ossa, usque intravit per fores clausas, ac postquam se manifestavit, invisibilis factus est," Joh: XX: 19. 26. Luc: XXIV: 31. Secus fit omni homini, homo enim modo quoad Spiritum et non quoad corpus resurgit; quare cum dixit, *quod non sit sicut Spiritus,* dixit quod non sit sicut alius homo. Inde nunc patet, quod etiam Humanum in Domino Divinum sit.

10,826. Qui faciunt Humanum Domini simile humano alius hominis, non cogitant de conceptione Ipsius ex Ipso Divino: nec de Resurrectione Ipsius cum toto corpore: neque de Ipso viso cum transformatus, quod splenduerit facies Ipsius sicut Sol: nec sciunt et capiunt quod corpus cujusvis sit similitudo seu effigies suae animae: nec quod Dominus omnipraesens sit etiam quoad Humanum; inde enim fides omnipraesentiae Ipsius in sacra coena; Omnipraesentia est Divina, Matth: XXVIII: 20.

10,827. Quia in Domino omne Divinum est, ideo Ipsi omnis potestas in coelis et in terris est: quod etiam Ipse dicit apud Johannem, „*Pater dedit Filio potestatem omnis carnis,*" XVII: 2: apud Matthaeum, „*Omnia Mihi tradita sunt a Patre,*" XI: 27: et apud Eundem, „*Data est Mihi omnis potestas in coelo et in terra,*" XXVIII: 18. [†]

10,828. Dominus in mundum venit, ut salvaret genus humanum, quod alioquin periisset morte aeterna: et per id salvavit, quod subjugaverit inferna, quae infestabant omnem hominem venientem in mundum, et exeuntem e mundo; et simul per id quod glorificaverit Humanum suum, sic enim inferna potest tenere subjugata in aeternum. Subjugatio infernorum, et simul Glorificatio Humani Ipsius, facta est per Tentationes in Humanum suum admissas, et per continuas tunc victorias: passio Ipsius in cruce fuit ultima Tentatio et plena Victoria. Quod Dominus subjugaverit inferna, docet Ipse apud Johannem, „Jesus dixit, nunc anima mea turbata est, Pater eripe Me ex hac horâ, *sed propter hoc veni in mundum:* Pater glorifica Nomen tuum; exiit vox e coelo, et glorificavi, et rursus glorificabo: tunc dixit Jesus, „*nunc judicium est mundi hujus, nunc princeps mundi hujus ejicietur foras,*" XII: 27. 28. 31: apud Eundem, „*Confidite, Ego vici mundum,*" XVI: 33 [. 34]: et apud Esaiam, „*Quis hic venit ex Edom, incedens in multitudine roboris*

sui, magnus ad salvandum; salutem praestitit Mihi brachium meum; ideo factus est illis in Salvatorem," LXIII: 1 ad 20. Cap: LIX: 16 ad 21. Quod glorificaverit Humanum suum, et quod Passio crucis fuerit ultima Tentatio et plena Victoria, per quam glorificatus est, docet etiam apud Johannem, „*Postquam Judas exivit, dixit Jesus, nunc glorificatus est Filius hominis, et Deus glorificabit Ipsum in Se Ipso, et statim glorificabit Ipsum,"* XIII: 31. 32: apud Eundem, „*Pater venit hora, glorifica Filium tuum, ut etiam Filius tuus glorificet Te; nunc glorifica Me tu Pater gloria, quam habui antequam mundus erat apud Te,"* XVII: 1. 5: apud Eundem, „*Nunc anima mea turbata est; Pater glorifica tuum Nomen; et exiit vox e coelo, et glorificavi et rursus glorificabo,"* XII: 27. 28: et apud Lucam, „*Nonne hoc oportebat pati Christum, et ingredi in gloriam suam,"* XXIV: 26: [5] glorificare est Divinum facere. Inde nunc constat, quod nisi Dominus in mundum venerit, et homo factus sit, et eo modo liberaverit ab inferno omnes illos qui credunt in Ipsum, ac amant Ipsum, nullus mortalium salvari potuerit; ita intelligitur, quod absque Domino nulla salus.

10,829. Amare Dominum est vivere secundum praecepta Ipsius; quod id sit amare Dominum, docet Ipse apud Johannem, „*Si amatis Me, mandata mea servate; Qui habet praecepta mea, et facit illa, ille est qui amat Me. Si quis amaverit Me, verbum meum servabit; qui vero non amat Me, verba mea non servat,"* XIV: 15. 21. 23. 24. Et quod illi salventur qui recipiunt Dominum, et credunt in Ipsum; non autem qui in malis et inde falsis sunt, quoniam hi non recipiunt Ipsum et credunt in Ipsum, apud Johannem, „*Quotquot receperunt Ipsum, dedit illis potestatem ut filii Dei essent, credentibus in Nomen Ipsius: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt,"* I: 12. 13; ex sanguinibus, ex voluntate carnis, et ex voluntate viri, est in malis amoris sui et mundi esse et inde falsis; a Deo nasci est regenerari.

10,830. Quum Dominus plene glorificavit Humanum suum, tunc exuit humanum ex matre, ac induit Humanum ex Patre; quare tunc non amplius Mariae filius fuit, sed Dei ex quo exivit.

10,831. Quod Trinum in Domino sit, nempe Ipsum Divi-

num, Divinum Humanum, et Divinum procedens, est arcanum e coelo, et pro illis qui in Sancta Hierosolyma erunt.

CAPUT XL.

1. Et loquutus est JEHOVAH ad Moschen, dicendo.

2. In die mensis primi in primo Mensi, eriges Habitaculum Tentorii conventus.

3. Et pones ibi Arcam Testimonii, et teges super Arcam velum.

4. Et introduces Mensam, et dispones dispositionem ejus; et introduces Candelabrum, et ascendere facies lucernas ejus.

5. Et dabis Altare auri pro suffitu ante Arcam Testimonii, et pones tegumentum ostii Habitaculo.

6. Et dabis Altare holocausti ante ostium Habitaculi tentorii conventus.

7. Et dabis Labrum inter Tentorium conventus, et inter Altare, et dabis ibi aquas.

8. Et pones Atrium circumcirca, et dabis Tegumentum portae atrii.

9. Et accipies Oleum unctionis, et unges Habitaculum, et omnia quae in illo, et sanctificabis illud, et omnia vasa ejus; et erit Sanctum.

10. Et unges Altare holocausti, et omnia vasa ejus, et sanctificabis Altare, et erit Altare sanctum sanctorum.

11. Et unges Labrum et basin ejus, et sanctificabis illud.

12. Et appropinquare facies Aharonem et filios ejus ad ostium Tentorii conventus, et lavabis illos aquis.

13. Et induere facies Aharonem vestibus sanctitatis, et unges illum, et sanctificabis illum, et sacerdotio fungetur Mihi.

14. Et filios ejus appropinquare facies, et induere facies illos tunicis.

15. Et unges illos quemadmodum unxisti patrem illorum, et sacerdotio fungentur Mihi, et erit ad esse illis unctio eorum ad sacerdotium saeculi generationibus illorum.

16. Et fecit Moscheh secundum omnia quae praecepit JEHOVAH illi, ita fecit.

17. Et factum in mense primo in anno secundo in primo mensi, erectum est Habitaculum.

18. Et erexit Moscheh Habitaculum, et dedit bases ejus, et posuit asseres ejus, et dedit vectes ejus, et erexit columnas ejus.

19. Et expandit tentorium super Habitaculum, et posuit tegumentum tentorii super illud superius, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

20. Et accepit et dedit Testimonium in Arcam, et posuit vectes super Arcam, et dedit Propitiatorium super Arcam superius.

21. Et introduxit Arcam in Habitaculum, et posuit velum tegumenti, et texit super Arcam Testimonii, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

22. Et dedit Mensam in Tentorium conventus ad crus Habitaculi septentrionem versus ab extra velum.

23. Et disposuit super illa dispositionem panis coram JEHOVAH, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

24. Et posuit Candelabrum in Tentorio conventus juxta mensam ad crus Habitaculi meridiem versus.

25. Et ascendere fecit lucernas coram JEHOVAH, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

26. Et posuit Altare auri in Tentorio conventus coram velo.

27. Et suffivit super illo suffimentum aromatum, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

28. Et posuit Tegumentum ostii Habitaculo.

29. Et Altare holocausti posuit ad ostium Habitaculi Tentorii conventus, et ascendere fecit super illo holocaustum et mincham, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

30. Et posuit Labrum inter Tentorium conventus et inter Altare, et dedit eo aquas ad lavandum.

31. Et laverunt ex illo Moscheh et Aharon, et filii ejus manus suas et pedes suos.

32. In intrando illos in Tentorium conventus, et in appropinquando illos ad Altare, laverunt, quemadmodum praecepit JEHOVAH Moschi.

33. Et erexit Atrium circum Habitaculum, et Altare, et dedit tegumentum portae Atrii: et absolvit Moscheh opus.

34. Et obtexit nubes Tentorium conventus, et gloria Jehovae implevit Habitaculum.

35. Et non potuit Moscheh intrare in Tentorium conventus quia commorabatur super illo nubes, et gloria Jehovae implevit Habitaculum.

36. Et in ascendendo nubes a super Habitaculo profecti sunt filii Israëlis in omnibus profectionibus suis.

37. Et si non ascendit nubes, et non profecti sunt, usque ad diem ascendere illam.

38. Quia nubes Jehovae super Habitaculo interdiu, et ignis erat noctu in illo, in oculis omnis domus Israëlis, in omnibus profectionibus eorum.

CONTENTA.

10,832. Haec etiam absque ulteriore explicatione praetereuntur, quia sunt iterum eadem quae prius descripta et semel explicata sunt; praeter illa quae ad finem hujus Capitis memorantur, ubi dicitur, quod postquam Moscheh absolvit opus, nubes obtexerit Tentorium, et Gloria Jehovae impleverit Habitaculum; tum quod nubes commoraretur super Tentorio interdiu, ac ignis in illo noctu; quodque filii Israëlis profecti sint quoties nubes ascendit: quid haec significant, etiam patet ex illis quae de Nube, de Gloria Jehovae, de Igne, et de Profectionibus, saepius prius dicta et ostensa sunt.

Continuatio de Sexta Tellure in Coelo Astrifero.

10,833. *Postea interrogabam spiritus illos de variis quae in Tellure, e qua erant: primum de Cultu eorum Divino; ad quae respondebant, quod Gentes cum familiis suis quovis trigesimo die ad unum locum conveniant, et audiant praedicationes; et quod Praedicator tunc e pulpito aliquantum a terra elevato doceat illos Vera Divina quae ducunt ab bonum vitae. Quaerebatur undenam sciunt Vera Divina, dicebant quod ex Revelatione; de Revelatione ajebant, quod fiat tempore matu-*

tino in statu medio inter somnum et vigiliam, quando in luce interiore nondum interpolata a sensibus corporis et a mundanis sunt, et quod tunc audiant Angelos Coeli loquentes de Veris Divinis, ac de vita secundum illa; et quod cum in vigiliam veniunt, appareat illis Angelus in veste alba ad lectum, qui tunc subito ab oculis illorum disparatur; et quod inde sciant, quod ex Coelo sint quae audiverunt: ita internoscitur Visio Divina a visione non Divina, nam in visione non Divina Angelus non apparet. Addebant quod tali modo revelationes fiant apud Praedicatores eorum, quandoque etiam apud alios.

10,834. *De sole illius telluris qui nobis est stella, dicebant quod ille appareat incolis magnitudine Capitis humani, flammeo colore: quod tempus annuum illis sit* 200 *dierum; et quod dies aequet* 9 *horas nostri temporis, quod ex diuturnitate dierum nostrae telluris in me percepta concludere potuerunt; et porro, quod illis vernum et aestivum perpetuum sit, et inde quod campi floreant, et arbores fructum ferant continue: causa quod ita sit, est, quia Annus eorum tam brevis est, aequans modo tempus* 75 *dierum nostri anni, et ubi Anni tam breves sunt, ibi non frigus moratur hyeme, nec aestus aestate,* [6] *unde vernat humus continue.*

10,835. *Ad interrogationem de domibus eorum, dicebant quod illae humiles sint, ex lignis, cum tecto plano, circum quod limbus obliquatus deorsum; et quod anterius ibi habitent Maritus et Uxor, in contiguo proximo liberi, post famuli et ancillae. De Cibo ibi dicebant quod vescantur fructibus et leguminibus, et quod bibant lac cum aqua: et quod lac illis sit ex vaccis quae lanigerae sicut oves.*

10,836. *De vita illorum dicebant, quod ambulent prorsus nudi, et quod nuditas illis non pudori sit: tum, quod conversationes illorum sint cum illis qui intra familias.*

10,837. *Quod Desponsationes et Conjugia apud incolas in illa tellure attinet, narrabant, quod filia circa aetatem ejus nubilem teneatur domi, nec liceat ei exire usque ad diem quo maritanda; et quod tunc perducatur ad domum quandam connubialem, quo etiam plures aliae adolescentulae, quae nubiles, deductae sunt, ac ibi ponantur post tabulatum usque ad mediam corporis eorum partem elevatum; apparentes sic nudae*

modo quoad partem pectoralem et faciem: et quod tunc juvenes illuc veniant, ut sibi eligant aliquam in uxorem; et cum juvenis videt quandam sibi conformem, ad quam animus ejus illum trahit, manu illam prehendit, si illa tunc sequitur, ducit illam in domum praeparatam, et fit ejus uxor: ex faciebus enim ibi vident, num animis conveniant, nam facies cujusvis ibi est index animi, nihil simulat et mentitur. Ut omnia decenter fiant, et absque lascivia, post puellas virgines sedet vir senex, et ad latus mulier vetula, et observant. Talia loca sunt plura, ad quae adolescentulae ducuntur, et quoque stata tempora, ut juvenibus sit electio; si enim non in uno loco puellam sibi convenientem vident, abeunt in alium; et si non eo tempore, sequenti redeunt. Porro dicebant, quod Maritus modo unam uxorem habeat, et nusquam plures, quia hoc contra ordinem Divinum.